A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 468 Subject Religion

Name of MSS Janam Sakhi Bhai Bala

Author — —

Period Not Available Folios 50 to 309 + 1

Script Gurmukhi Source Bhape Di Hatti, Amritsar

Missing Folios 1 to 49, 57 to 59, 66, 74 to 80, 89, 136, 137, 144, 147, 154, 155, 160, 161, 265

Janam Sakhi Bhai Bale Bali.

ਬਖਸਿਆਹੈਸੁਣਾਤਾਮੂਲਾਬੋਲਿਆਅਜੀਇਹਸਿਰਣੀਹੋ ਪ੦
ਇਆਹੈਨਾਕਿਸੇਦਾਆਖੀਆਨਾਹੀਮੰਨਦਾਫਿਰਿਸਾਮਾਪੰ
ਡਿਤੁਬੋਲਿਆਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਗਉੜੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ ਕਹਿਆਸੁਣਹਿਨਖਾਇਆਮਾਨਹਿਤਿ
ਨ੍ਹਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨਤੋ
ਲਾਖਿਨਮਾਸਾ। ੪।੧੦।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਇਸਸਬਦਜੋਹੈਸੋਕਿਸੈਦੇਕਹੇਦੇਵਿਚਿਨਾਹੀ।ਉਸਤਾਂਤੋਂਨੇ
ਦਿਆਕਰਦੀਹੈ।ਖਾਜਅਖਾਜਖਾਂਦੀਨਾਹੀ।ਫਿਕਾਸਿ
ਠਾਬੋਲਦੀਹੈ।ਅਠਪਹਰਇਸਨਾਲਿਵਾਸਾਹੈ।ਸਾਮਾਪੰ
ਡਤਜੇਕਰਤਾਗਸਿਹਰਵਾਲਾਹੋਵੈ।ਤਾਇਹਰਸਨਾਬੋਲਿਆ
ਰਸਨਾਬੋਲਤਾ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ।
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਤਾਮੂਲਾਖੋਤ੍ਰੀਨਾਨਕਚਾਚਪਾਸਿਆਇਆਫਿ
ਰਿਆਦੀਹੋਇਆਆਇਆ।ਨਚਾਚਦਉਲਤਖਾਂਲੋਦੀਕ

ਆਅਰੇਜੰਗਖੰਨਾਇਹਕਉਣੁਹੈ॥ਫਿਰਿਆਦੀਕਿਸਉਪ
ਹੈ॥ਮੂਲੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨਾਨਕਮੋਦੀਕਾਸਸੁਰਾਹੈ॥
ਤਾਹੋਅਰਨਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੋਆਯਾਰਖੰਨ
ਨਬਾਬਪਾਸਿਕਹਿਆਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਏਹਨਾਨਕ
ਮੋਦੀਕਾਸਸੁਰਾਹੈ॥ਅਰੁਨਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ॥
ਨਬਾਬਕਹਿਆਯਾਰਖੰਨਾਇਸਕਉਆਗੈਲਿਆਉ॥
ਯਾਰਖੰਨਾਮੂਲੇਕਉਨਜੀਕਲੈਗਇਆ॥ਨਬਾਬਮੂਲੇ
ਨੂਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਤੂਨਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ॥ਮੂ
ਲੇਅਰਜਕੀਤੀਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਸਤੁਸੈਸਠਰੁਪਏ
ਨਾਨਕਦੇਬਾਕੀਨਿਕਲੇਹੈ॥ਜੋਨਾਨਕਦੇਕਬੀਲੇਕਉਮਿ
ਲਾਹਿ॥ਨਬਾਬਕਹਿਆਅਰੇਮੂਲਾਨਾਨਕਤੇਕਹੈਫਕੀ
ਰਕਉਦੇਹੁ॥ਫਿਰਿਮੂਲੇਕਹਿਆਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਨਾ
ਨਕਤੋਸੀਰਾਹੀਹੋਇਆਹੈ॥ਨਬਾਬਕਹਿਆਹਕਤਾਈ

ਨਾਦਾਹੈਤਾਪਰੁਨਾਨਕਕਉਮੁਲਾਂਆਲਗਾਵਰੁਨਾਜੋਤਉਖ
ਪਤਨਾਹੀਖਾਇਆਤਉਫਕੀਰਾਕਉਦੇਹਾਨਾਨਕ
ਜੀਨੂਮੁਲਾਂਲਗੇਸੁਨਾਵਨਾਨਾਨਕਜੀਮਗਨੁਹੋਇਰ
ਹਿਆਤਾਜਾਨਾਨਕਜੀਦੇਨਕਾਵਿੰਡਪਈਤੇਸਾਡੇਰੀਵਾਸੁ
ਗਈਤਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ। ਸਲੋਕੁ। ਖੇਤੀਜਿਨ
ਦੀਉਜੜੀਖਲਵਾੜੇਨਹੀਥਾਉ ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਗੁਰਾਤਿ
ਨਾਦੀਜੀਵਿਆਜੋਲਿਖਿਆਲੇਖਵਿਚਨਨਾਉਪਾਛ
ਹਿਮੁਲਾਂਕਹਨਲਗੇਤੂੰਕਉਣੁਹੋਇਦਾਹੈ ਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉ
ਅਜਾਣੂਦਸਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ। ਰਾਗੁਮਾਰੂ
ਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ ੧। ਕੋਈਆਖੈਭੂ
ਤਨਾਕੋਇਕਹੈਬੇਤਾਲਾ ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨ
ਕਬੇਚਾਰਾ। ੧। ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕਬ
ਉਰਾਨਾ ਆਪਣੇਸਾਹਿਬਨੂਅਵਰਨਜਾਣਾ।

੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦਿਵਾਨਾ
ਹੋਇ ਏਕੇ ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
੨ ॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ
ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਮੁਲਾ ਕੀ
ਤਸਾ ਹੋਇ ਗਈਆ ਲਗੇ ਸਿਫਤਿ ਕਰਸਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਇ
ਕੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਅਉਲੀ
ਆ ਉਸੀਲੀਆ ਹੈ ॥ ਉਹੁ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਨਬਾਬ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਜੋ ਰਾਮ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ
ਰਾਮ ਆਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ ॥ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰਾਮ
ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਹਮ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪੈਸੇ [illegible] ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਟਕੀ ਰਾਮ ਕਉ ਪਲਾਵੋ ॥ ਅਰੁ ਤੇਸ

ਕਰੋ

ਤਕਾਸੁਰਾਉਜੀਕੇਉਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ ਮੂਲੇਨੇਕਹਿਆ ੫੨
ਜੋਇਨਕਮਥਥਰਦਾਗੁਹੈ ਕਹੁਜੋਤੈਂਜੋਕਰੀਹੈ ਜੈਰਾਮਨ
ਨਕਪਾਸੋਬਧਾਤੁਰਨ ਸਾਆਂਹਾਂ ਜੈਰਾਮਕਹਿਗਇਆ।
ਨਬਾਬਕਹਿਆ ਜੈਰਾਮ ਤੂਜਾਂਬਾ ਥਾਕੇਉਨਾਂਦੇਤਾ ਜੈਰਾ
ਮਕਹਿਆ ਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿ ਨਬਾਬ ਸਭਕਛੁਸਾਮ
ਭੁਦੇਹੈ ਸੋਕਿਆਜਾਬਾਬੁਦੇਵਣਾ ਨਬਾਬਕਹਿਆਦੇ
ਰਾਮਹਕਕਬੀਲੇਦਾਭੀਹੈ ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਨਬਾਬ
ਸਲਾਮਤਿਨਾਨਕਹੀਹਾਜਰੁਹੈ ਕਹੀਦੂਰਿਗਿਗਇਆ।
ਨਬਾਬਕਹਿਆਨਾਨਕਉਬੁਲਾਵੋ ਨਾਨਕਉਆ
ਦਮੀਬੁਲਾਵਣੇਗਇਆ ਨਾਨਕਆਦੇ ਨਾਹੀਆਵ
ਸੀਨਫਰਿਆਇਆ ਆਖਣਲਗਾ ਜੀਵਿਚਆਵਤਾ
ਨਹੀ ਨਬਾਬਵੜਉਲਤਪੰਗੁਸਾਖਾਪਾਕਹਿਆ
ਜਾਈਕੇਪਕੜਿਲੈਆਵੋ ਆਦਮੀਆਜਾਇਕਹਿ

ਨਾਨਕਜੀ ਨਬਾਬੁ ਘਰਤ੍ਰਾ ਗੀਸਾਂ ਵਿਚੂ ਹੋਇਆ ਅਤੈ ਨਾਨ
ਕੇਜੀ ਉਠਿ ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇਆ ਆਇ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਖੜੇ ਹੋਇਆ
ਅਸਲਾਮੁਲੇਕੋ ਤੋਸ੍ਰਾ ਨਬਾਬ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਆਵਿਤਾ ਕਉ ਨਬਾ ਤ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਨਬਾਬ ਤੇਰਾ ਚਾਕਰ ਥਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਵਤਾ ਥਾ
ਅਬ ਤੇਰਾ ਚਾਕਰ ਨਾਹੀ ਅਬ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈਂ।
ਤਬ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤਾ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥਿ
ਚਲ ਕਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰੋ ਜੁਮੇ ਕਾ ਰੋਜੁ ਹੈ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਜੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਨਾਲੇ ਨਬਾਬ ਨਾਲੇ ਕਾਜੀ ਨਾ
ਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰੁ ਲੋਕ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਗਣੀਏ ਜਾਇ
ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਖੜੇ ਹੋਇਆ ਤਿਤਨੇ ਲੋਕ ਮਸੀਤ ਵਿ
ਚਿ ਆਇ ਸਭ ਆਪਣੀ ਜਾਇਗਾ ਆਇ ਖਲੋਇ ਗੋ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਆਜੁ ਦੇਸ ਪਲਟੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਤਨੇ ਹੈਰਾਮ

ਹਜਨਆਹੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਚਿਤਿੰਨਦਿਨਪੈਗਏ ਜੈਰਾਮਖਰਾ
ਦਿਲਗੀਰਿਹੋਇਆਕਾਰਿਆਰਿਜਾਇਵੇਖੈਆਨਾਨਕੀਦੇ
ਖਾਤਾਕਿਆਂਦੇਖੋ ਜੋਮੇਰਾਖਾਵਦੁਅਜੁਦਿਲਗੀਰਬਹੁਤੁ
ਹੈ ਤਾਨਾਨਕੀਜੀਉਠਿਖੜੀਹੋਈ ਆਖਿਓਸੁਜੀਆਕਾਰਿ
ਆਵਾਸਤਾਹੇ ਜੋਤੁਸੀਐਸੇਦਿਲਗੀਰਕਿਉਹੋਏਹੋ ਜੋ
ਰਾਮਕਾਰਿਆਸੁਣੋਪਰਮੇਸਰਦੀਲੋਕਈ ਤਿਸੇਕਿਰਾਉਨਾ
ਨਕਜੀਕਿਆਕੀਤਾ ਨਖਾਧਾਨਾਪੀਤਾ ਜੁਮੇਮਸੀਤਾਨਿਵਾਜੁ
ਕਰਨੁਗਏਆਹੇ ਅਤੇਸਾਰੇਸਹਰਵਿਚਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਾਵਿਚਿਰੋੜਪਈਹੈ ਜੋਅਜੁਨਾਨਕੁਨਾਪਾਕੁਹੋਇਆ
ਮੋਕਿਆਨਦਾਸਰੀਰੁਹੋਵਾ ਅਗੋਨਾਨਕੀਕਹਿਆ
ਅਜੀਤੁਸੀਉਠਿਕਰਸੋਈ ਜੋਵੇਖੋ ਤੁਸੀਨਾਨਕਜੀਦੇਖੋ
ਖੋਆਕੋਈਨਾਕਹੋ ਅਤਿੰਤਰਹੋ ਨਾਨਕੁਜੋਮੇਰਾਭਿਰਾਉਹੈ
ਸੋਤਾਵਿਡਾਹਿਆਇਆਹੈ ਨਾਨਕਜੀਦਾਲੋਕਾਂਵਿਚਿਭਲੀਨਜਰ

ਨਾਹੀਦੇਖਿਸਕਦਾ।ਉਠਿਕੇਤੁਸੀਅਨੇਦਨਾਥਿਗਏਜੇਦੇ।
ਏਤੁਸੀਗਸਕੀਰਦੇਖ।ਹੇਜੋਸੇਰਪਾਇਆ।ਅਤੇਨੇਧ
ਧਾਮਣਨੂਜੋਮਾਈਦੁਸਨਾਇਛੁਰੇਆਸੀ।ਉਦੇ
ਨੇਧਧਾਮਣਭੀਆਇਪਹੁਚੇਆਨ।ਆਇਕੈਧੇਜੈਰਾਮਨੂ
ਵਧਾਈਦਿਤੀ।ਜੀਜਮਾਨਸੁਖਅਨੰਦਹੋਇਆਹੈ।ਅਵੁ
ਸਹੁਮੁਨਹੀਕਰਣਾ।ਜੀਧੇਧਸੇਜੈਰਾਮਅਤੇਨਾਨਕੀਪੁ
ਛਣਲਗੇ।ਆਪ੍ਰਿਧਾਨਕਿਉਕਰਿਹੋਇਆ।ਕਿਧਨ੍ਹੀ।ਨੀ
ਧੇਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਤਾਂਅੰਦਰਨਾਹਾ।ਪਰਮੈਤੁਵਕਾਏਮੁ
ਹੇਸੁਣੇਆਹੇ।ਜੈਧਾਧਾਨਿਵਾਜਕੀਤੀ।ਅਤੇਨਾਨਕ
ਖਨ੍ਹੀਗਇਆ।ਜਧਾਧਾਨਿਵਾਜਕਰਿਮੁਕਾਂਤਾਨਾਨਕ
ਨੂਕਹਣਿਲਗਾ।ਅਰੇਨਾਨਕਤੂਨਿਵਾਜਕਰਨੇਆਇ
ਆਧਾ।ਤੈਨਿਵਾਜਕਿਉਨਕੀਤੀ।ਤਾਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਮੈਕਿਸਨਾਲਿਨਿਵਾਜਕਰਤਾ।ਤੂਧਨਮਧਾਧੁਰ

ਕਹਿਆਤੂੰਹਮੇਸੋਨਿਵਾਜਕਰਤਾ।ਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਤੇਰੇ
ਉਕੰਧਾਰਘੋੜ੍ਹੇਖਰੀਦਣੇਆਗਇਆਥਾ।ਜਿਸਨਿਵਾਜਕੀਸ
ਸੋਕਰਾ।ਤਬਦਉਲਤਖਾਂਕਹਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕਤੂੰਇਤਨਾਝੂਠੁ
ਬੋਲਤਾਹੈ।ਮੈਤੋਈਹਾਹੀਖੜ੍ਹਾਹੋ।ਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ
ਖਾਂਜੀਤੇਰੀਦੇਹਈਹਾਖੜ੍ਹੀਥੀ।ਅਰੁਨਿਵਾਜਕਰਣੇਵਾਲਾ
ਜੋਥਾ।ਸੋਕੰਧਾਰਗਇਆਥਾ।ਤਾਕਾਜੀਕਹਿਆਦੇਖੋਨ
ਬਾਬਸਲਾਮਾਤੇਹਿੰਦੂਕੈਤਨਾਝੂਠਬੋਲਤਾਹੈ।ਤਾਨ
ਬਾਬਕਹਿਆਕਾਜੀਨਾਨਕਸਚੁਕਹਤਾਹੈ।ਜੇਜਿਦੇਕੇਵੇਖ
ਤੁਮੇਰਾਜੀਉਕੰਧਾਰੁਘੋੜ੍ਹਿਆਂਕੇਵਾਸਤੇਗਇਆਥਾ।ਫਿ
ਰਿਕਾਜੀਭੁਗਾਲੀਕੀਤੀ।ਸੁਣਖਾਂਜੀਹਮੇਤੋਨਾਥੇਗਏ।
ਹਮਸੇਤੀਨਿਵਾਜਕਰਤਾ।ਫਿਰਿਬਾਬਬਕਹਿਆਨਾਨਕ
ਤੂੰਕਾਜੀਸਾਥਿਕਰਤਾ।ਤਾਫਿਰਿਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਬਾਬ
ਜੀਕਾਜੀਤੇਰੇਵਛੇਰੇਕੋਸੰਭਾਲਣੇਘਰਿਗਇਆਥਾ।ਅਤੁਦ

ਫੇਰਾਖਾਤਾਵਿਚਿਪਉਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਦੂਹਾਨੂਪਰਤੀਤਆਈ।
ਭੂਪਾਜੀਇਉਮੈਸੁਣਿਕਰਿਆਇਆਹਾ।ਫਿਰਿਪੇਬੇਸਾ
ਨੇਕੀਜੀਪੇਏਜੀ।ਜਿਸਰਿਨਾਨਕਭਾਇਏਕਿਬੇਛਡਿਉ।ਨਿਧੇ
ਕਾਹਿਆਜੰਜਮਾਨਮੈਉਪੇਰੀਛੋਡਿਆਇਆਹਾ।ਜੈਰਾਮ
ਨਿਧੇਨੂਸਮਣਲਗਾ।ਅਵੇਤੁਉਥੇਹੀਪਤ੍ਰਾਹੋਵੇਆਹਾ।
ਨਾਨਕਾਨਿਕਲੇਆਹਤਾਤੂਮਿਲਕੇਆਵੇਆਹਾ।ਤਾਨਿਧੇਕ
ਹਿਆਜੀਉਹੁਤਾਮਸੀਤਾਵਿਚਿਆਹਾ।ਅਤੇਜਿਤਨੇਲੋਕਆ
ਹੇਤਿਤਨੇਪਰਗਣੂਨਿਗਏ।ਓਹੁਤਾਮੈਨੂਨਜਰਨਆਇਆ।
ਰਿਆਜਾਪੇਰੀਪਰਗਾਇਆ।ਤਾਨਾਨਕਜੈਰਾਮਦੀਜਿ
ਸਾਕੀਤੀ।ਆਖਣਲਗੀਜੀਤੂਸੀਰਿਜੂਤੀਕਾਈਨਾ
ਕਰੋ।ਨਾਨਕਜੀਹੁਣੂਆਪੇਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਤਿਤਰਾਨੂਲ
ਨਕਜੀਜੈਰਾਮਦੇਅੰਦਰਆਇਵੜਿਆ।ਤੂਲਸਾਲਉਤੇ
ਹੇਠੋਕੂਕੀਕਾਈਜੀਆਇਆਹੈ।ਪਰੁਜੀ।ਤਾਂਪੇ

ਬੈਠੇਨਾਨਕਿਇਕਬੀਚਾਰਹੋਇਬੈਠੀਨਾਕਿਉਜੀਮੈਆਖੀਆਹੀ ੫੫
ਜੀਜੋਬਾਣੀਨਾਨਕੁਨੂੰਦੇਵਾਹੀਆਇਤੀਹੈਨਾਨਕਜੀਦ
ਲੋਕੋਈਨਾਹੀਦੇਅਸਕਦਾਜੈਰਾਮਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆਲ
ਗਾਆਖਣਬਹੂਜੀਤੁਸਾਨੂਇਹੋਜੇਹੀਪਰਤੀਤਆਈਹੈਤਾਅ
ਤੇਨਾਨਕਜੀਨੂਜਗਾਪੁਛਣਭਾਇਨਾਨਕਜੀਆਖੋਕਿਉ
ਕਾਰਿਮਜਕੂਰਹੋਇਆਤਾਅਸਾਤਾਬਹੁਤੁਤਬੀਖਸਾਕੀਤਾ
ਤੁਸੀਆਪਣੀਕਹੋਤਾਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਜਾਨੀਜੇਕਛੁ
ਹੋਈਸੋਹੋਇਵਰਤੀਤਾਫਿਰਿਜੈਰਾਮਕਹਿਆਭਾਈ
ਜੀਜੇਕੋਈਅਸਾਨੂਪੁਛੈਤਾਅਸੀਕਿਆਕਹੀਆਲੋਕ
ਦੀਅਰਾਹੀਨੁਛੁਨਾਹੀਤੁਸਾਡੇਮੁਹੋਸੁਣੀਏਸਾਖਰੀ
ਖਚਰਤਖਸਨਕਜਿਕਹਿਆਜੀਜਾਨੀਦਉਕਤਖਾਂ
ਨਿਵਾਜਣਗਾਕਰਣਾਅਤੇਕਾਜਿਧਿਗਾਕਰਣਾਅ
ਜੀਪਾਸਿਖੜੇਹੋਇਰਹੋਨਚਾਚਾਨਿਵਾਜਕਾਮੁਕਾਉ ੦

ਅਸਾਨੂ ਲਗਾ ਆਖਣਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦੇ ਸ
ਏਆ ਸਾ ਤੈ ਤੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਓਨਾਹੀ। ਅਸਾ ਕਹਿਆ
ਅਸਾ ਠੇਕੇ ਜਮੀ ਪਿਛਿ ਦਿਲੀ ਉਤੇ ਅਸਮਾਨਾ ਘੋੜੇ ਕੰਧਾਰ ਖ
ਰੀਦ ਕਰਦੇ ਉਲਤ ਖਾਂ ਪਠਾਂਣ ਨੂੰ ਨਖਾਂਧ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ
ਸਮਾਧਿਆਨ ਕੂ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੀਆ ਕਹਿਆ ਹੋ ਤਾ ਫਿਰਿਆ
ਸਾ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਤਾ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਣ ਕੰਧਾਰ ਕਉ ਗਇਆ ਸਾ ਨਿਵਾ
ਜ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ਕਰਨੀ ਆਹੀ। ਤਾ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਵੇ
ਖੋ ਖਾਂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਖਾਂ ਕਹਿਆ
ਕਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਚਾ ਹੈ। ਏਸ ਦੇ ਖਤ ਰਮਾਸੀ। ਜ ਕਉ ਗਏ ਥੇ ਆਉ
ਬ ਦੇ ਖਤ ਰਮਾਰਗਾ ਦਿਲੁ ਘੋੜਿਆ ਕਉ ਕੰਧਾਰ ਗਇਆ ਥਾ। ਤਾ
ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਘੋੜਿਆ ਕਉ ਗਏ ਥੇ ਹਮ ਤੋ
ਕਹੀਂ ਨ ਗਏ ਥੇ। ਹਮ ਸੀਉ ਕਰਤਾ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਅਸਾ ਕਹਿਆ
ਕਾਜੀ ਨੂ ਕਾਜੀ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਗਇਆ ਅ ਕਹਿਆ

ਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਉਡੀਕਦਾਂਹੋਸਨੀਆਂਅਤੇਤੁਸੀਂਆਪਦੇਹੋਜੋ
ਅਸਾਡੇਨਾਲਿਚਲੁਮੈਕਿਆਕਰਾਂਮੈਨੂੰਤਾਮੁਸਕਲਬਣੀਆਂਤਾਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਜੁਨੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨਾਲਬੂਪਨਗਾਹਇਆਅਤੇਸੂਪਤੇ
ਗਾਂਮੀਂਹੇਤਾਜਾਂਹਿਤਸਾਵੰਞੀਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਤਾਜਾਣਾਅਉ
ਖਾਹੋਇਆਹੁਣਮੈਂਖਿਜਾ [illegible] ਮੈਨੂੰਤੈਜੇਹਾਸੈਸਾਰਤੇਕੋਈ
ਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਾਤਾਰ
ਜਾਇਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਹੀਵਜਾਈ [illegible]
[illegible] ਨੂੰ [illegible] ਸੀਜੋਕੀਤੇਪਾਤੇ
ਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ [illegible] ਕਿਬੇਰਾਖਿਆ
ਹੈਤਬਾਈਪਾਇਆਹੋਗੁ ਤਾਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤਾਰ
ਵਜਾਇਮਰਦਾਨੇਪਾਜੀਰਬਾਬੁਨਾਹਾਸ [illegible] ਸਾਹੁਕਮੁਮੰਨ
ਕਰਿਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆਮਰਦਾਨਾਸਹਰਵਿਚਿਆਇਆ
ਆਇਕਰਿਕੋਈਦਰਦੀਆਗਾਂਟੇਵਲਣਾਦੇਖੇਤਾਹਿਕਨੂੰਮੇ

ਇਕਸਪਠਾਣੁਅਗੇਬੈਠਾਗਾਵਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਮੇਵ੍ਹਲਾਰਬਾਬਹਾਥਿਵਜਾ
ਇਦਾਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂਦੂਆਇਸਲਾਮੁਦੇਤੋਸੁਣਾਤਿਤਉਨੂਪਠਾਣੁਉਠਿ
ਖੜਾਹੋਇਆ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂਆਖਿਆਤੁਸਾਨੂਕਾਈਮਿਰਾਸਿਆ॥
ਇਕਧੰਦਾਖੁਦਾਇਦਾਤੈਨੂਸਦਦਾਹੈ॥ ਓਹੁਮਿਰਾਸੀਉਠਖੜਾਹੋ
ਆਰਾਹਾਵਿਚਿਆਇਆ [illegible] ਗਾਪੁਛਣਾ॥ ਖੁਦਾਈਤੂਕਉ
ਣੁਹੋਦਾਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ॥ ਮਿਰਾਸੀਉਸੁਪੁ
ਛਾਖੁਦਾਈਕਾਇਦੂ [illegible] ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ॥ ਅਤੇਵਤਨ [illegible] ਇਕੁਈਦਾ [illegible]
ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨਾਆਖਿਉਸਨੂ [illegible] ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥
ਆਇਬੈਠਾ॥ ਉਸਨੂਆਖਿਓਸੁਕਾਈਵਜਾਇ॥ ਰਬਾਬੁ॥ ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੀਸਮਾ [illegible] ਗੀਹੋਈਆਹੀ॥ ਜਾਉਸਨੂਮੇਟੇਤਾਰਵਜਾ
ਈਆ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਖੀਆਅਵੇਮਰਦਾਨਾਤੂਵਜਾਇ॥ ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦ

ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਆਮਰਦਾਨਾਲਗਾਵਜਾਵਣਾਮਰਦਾਨੇਅਜੇਹੀਤਾ
ਰਵਜਾਈਜੋਜੰਗਲਦੇਜਨਾਵਰਸਭੇਸੁਧਿਹੋਇਕੈਢਹਿਪਏ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤੁਖੀਵਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਦਾਸਾਂਵ
ਣੇਬਹੁਤੁਰਾਜੀਹੋਇਆਆਖਣਲਗਾਜੋਮੈਤਾਵਜਾਇਨਾਹਰਾਰ
ਦਾਇਹੁਮੈਨੂਅਜੁਗੈਬੀਫਲੁਹੋ[illegible]ਆਅਤੇਓਹੁਫਾਧੀਹੈਗਾਨੁਹੋ
ਇਆਗਾਇਆਮੈਵਡੇਵਡੇਫ[illegible]ਠਆਹੋਪਰਏਹਗੁਣੋਵਿਚਿ ਰਕੀਐ
ਨਾਹੀਡਿਠਾਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾ[illegible]ਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਸਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਵ[illegible]ਮਰਦਾਨੇਉਠਕਰਿਸਲਾਮੁਕੀਤਾ।
ਅਤੇਆਖਣਲਗਾਮੈਹੀਨੂਪੁ[illegible]ਜਾਨਦਾਹਾਜੇਤੂਹੁਗਮਾ
ਵੈਸੋਈਹਉਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕੋਈਰ
ਬਾਬਲੈਣਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਬੁਰਾ[illegible]ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੁਅਤੇਦਫਗੁਰਮੁਖਿਪੰਡੋ।
ਅਤੇਹੋਰਵਾਜਾਸਭੋਦਿਕਾਗੁਰੂਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ[illegible]

ਬਬੁਰੀਮਿਲੇ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਸੁਆ
ਲੁਤਾਕਰਨਾਭਲਾਨਾਹੀਪਰੁਜਰੂਰਕਰਾਵਦੀਹੈ।ਜਾਹਬੇਥੇਜੀਪਾਸਿਆ
ਖਬੇਥੇਜੀਨਾਨਕਾਇਕੁਸੁਆਲੁਕੀਤਾਹੈ।ਜੋਮੈਨੇਤਾਆਖਾਜੇਨਮੰਨੇਤਾਨਾ
ਆਖਾ।ਜੋਮੰਨੇਉਸੁਤਾਆਖੋ।ਜੋਇਕਰਬਾਬੁਲੈਦੇ।ਮਰਦਾਨਾ
ਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਾਉਸੁਫਿ[illegible]ਆਜੀਏਹੁਰਬਾਬੁਹਾਜਰੁਹੈ।
ਫਿਰਿਗੁਰੂ[illegible]ਨਕਜੀਕਾਹੇਆ[illegible]ਟੀਅਸਾਨੂੰਪਹੁਚੀਆ।ਤੈਦਿ
ਤਾਪਰੁਏਹੁਅਸਾਡੇਕੀਆਦਾਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਬੇਥੇਨਾਨਕੀਜੀਪਾ
ਸਿਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ[illegible]ਨਕਜੀਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਭਾਈਮਰਦਾ
ਨਾ।ਕਿਧਰੋਆਇਆ[illegible]ਖਿਆਜੀਰਜਾਦੀਜੀਐ।
ਮੈਨੂੰਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਭੇਜਿਆ।ਤਾਬੇਥੇਨਾਨਕੀਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈ[illegible]ਜੀ।ਤਾਕਿਉ।ਅਜੁਪਰਮੇਸਰੁਅਸਾਡੇਉ
ਤੇਬਹੁਤੁਮਿਹਰਵਾਨੁਹੈ।ਜੋਅਸਾਨੂਭਾਈਜੀਜਿਆਰਤਕੀਤੀਹੈ।
[illegible]ਆ।ਕਿਉਰੁਭੇਜਿਆ।ਕਿਆਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੀੜੀਪਾਇਦਿਤੀ।

ਲਗਾ ਪੁਛਣਿ ਆਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਿਨੁ ਸੁਆਲੁ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ। ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁ ਜੋ ਮੰਨੇ ਤਾ ਆਖੋ। ਜੋ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਾ ਆਖੋ॥
ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨਾ ਜੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਸੁਆਲੁ ਕੀਤਾ॥
ਅਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨੀਸੰਗੁ। ਆਖੁ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਜਾਈ ਜੀ ਹਿਕੁ ਰਬਾਬੁ ਜੇ
ਤੇਨੇ ਤੋਮੇ ਸੋਤੰਤਨੇ ਤੇ ਮੈ ਦੇਹਿ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਇਕ ਰਾਕਿ ਆਸਉ।
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂ ਆਖੇ ਮੈ ਨੂ [illegible] ਆਪਣਾ ਮੂਹੁ ਦਿਖਾਇ [illegible] ਫਿਰਿ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖ
ਦੀਤੈ ਆਇ ਕਰਿ ਆਸਉ। [illegible] ਆਪਣੇ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਮੂਹੁ
ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ [illegible] ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਅਸਾ
ਡੀ ਭੈਣ ਆਹੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਭੀ ਅਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤੁ ਕਰਦੀ ਆਹੀ। ਰਬ
ਗਾਇ ਭਾਇ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੁਹਾਂ ਦੋਵੈ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ। ਅਗੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇਆ ਤਾ। ਅਤੇ [illegible]

ਤੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪਾਇਦਿਤੀ ਦੋਵੇਂਬੈਠੇ।ਬੈਠਕਰਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਬੇਜੀ
ਕਿਛੁਪਾਈਐ।ਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਜੇਤੂਸਾਮੂਹੇਆ
ਬੋਮੈਨੂੰਸੋਈਕਬੂਲਹੈ।ਪਰੂਹੋਕੁਆਸਾਤੂਆਖਿਆਮੰਨੇ।ਤਾਆਗੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਭਲਾਬਾਬੇਜੀਜੇਤੂਸੀਆਖੋਗੇਸੋਮੰਨਾਗਾ।ਬਾਬੇਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀ।ਤੁਸੀਫੁਰਮਾਇਸਕਾਰਆਕਰੇਨਿਸੰਗੁ।
ਅਤੇਤੂਸੀਮੇਰੇਪਾਸੀਰਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਬੇਜੀਅਸੀਤਾ
ਸਾਡੇਪਾਸਿਹੀਹਾਂ।ਜੇਤਵੇਲੇਤੂਸੀਯਾਦਕਰੋਗੇ।ਤਿਤਵੇਲੇਹਾਜਰਹੀਹਾਂ
ਤੇਫਿਰਬਾਬੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤੂਸੀਜਾਇਕਰਿਖੁਸਕ
ਰੋਜੋਕਛੁਮੁਲਲਗੇਸੋਮੇਰੇਪਾਸੋਲੈਜਾਵੋ।ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੁ
ਛਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਕੇਹਾਨੂੰਹਵੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪੁਛਿਆ।ਗੁ
ਰੂ ਮਰਦਾਨਾਬਾਬੇਜੀਪਾਸੋ।ਜੋਹਮਲੁਦਾਆਖੇਤੇਹੋਜੇਹਾਲੈਆ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਜੇਹਾਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈਤੇਹੋਜੇ
ਹਾਲੈਆ।ਉਸਾਮੁਲਦਾਸਰਫਾਕੋਈਨਾਕਰੀ।ਖਰਾਕੇਖਰਾਲੈਆਉ।

ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਕੁਝਾਵਾਜਾਦੀਜੀ।ਮਰਦਾਨਾਉਠਖੜਾਹੋਇਆਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਜੀਆਖਿਆ।ਕੁਝਾਖਾਈਮਰਦਾਨਾਰਸੋਈਜੇਵਜਾਹਾ।ਅਤੇਕੁਝਾਈ
ਘਾਲੈਨੂੰਸਾਦੇਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਮੈਨੂੰਸਦਨੂੰਆਇਆ।ਆਇਕੇਮਰ
ਦਾਨੇਮੈਨੂੰਆਖਿਆਜੇਜਮਾਨਤੈਨੂੰਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਸਦਦੀਹੈ।
ਮੈਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਰਸੋਈ
ਕੀਤੀਹੈਸੁਣਾਤਾਮੈਆਖਿਆਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾਮੈਚਾਲਿਆਸਾਘਰਨੂੰ।ਪਰੁਤ
ਲਾਚਲੁਮਤੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕੋਹੇਦੇਹੋਵਨਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਮੈਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਪਾਸਿਆਇਆ।ਤਾਗੁ
ਰੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਉਭਾਈਬਾਲਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਜਾਇਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਫਹਿਪਾਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਆਉਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਚਿਤਿਆਵੈ।ਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਬੇਬੇਜੋਕੀਤਾਸੀਸੋ
ਤ੍ਰਿਹਾਂਜਣਿਆਂਖਾਧਾ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜੇ।ਅਤੇਖੁ
ਸੀਮੰਗੀ।ਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੂੰਖੁਸੀਹੋਵੈ।ਅਸੀਘਰਨੂੰਜਾਂਦੇਹਾਂ।

ਅਸਾਨੂਖੁਸੀਮਿਲੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸ
ਤੇਕਿਉਰੰਜਹੋਏਹੋ।ਤਾਅਗੋਮੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀ।ਗੁਰੂਜੀਅਸਾਂ
ਤਾਕਿਆਵਿਤੁਹੈ।ਜੇਅਸੀਤੁਸਾਡੇਤੇਰੰਜਹੋਵਦੀਏ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇ
ਪਾਸੋਜਰੋਮੰਗੀਆਲੋੜਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਅੰ
ਗਭਾਈਬਾਲਾਜੋਮੰਗੇਸੋਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਏ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਮੈ
ਏਹੋਮੰਗਦਾਹਾਂ।ਜੇਕਰਤਾਰੁਚਿਤਿਆਵੈ।ਅਤੇਤੇਰੀਬਾਣੀਦੇਸਿਕ
ਰਿਜੀਉਭੁਗੇਨਾਹੀ।ਸੈਸਾਰਕੋਈਕਿਹੁਆਖਦਾਹੈਕੋਈਕਿਹੁਆਖ
ਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੁਸਾਨੂਕਰਤਾਰੁ
ਅਤੇਭੁਰਖੇਗਾ।ਸੈਸਾਰਪਾਇਦੁਖਮਾਰੇ।ਸੈਸਾਰਸਗਦੀਨੇਆਈ
ਹੈ।ਜੀਮੈਖੁਸੀਲੀਤੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋ।ਘਰਨੂਵਿਦਾਹੋਇਆ।ਆਪਿਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਜੀ।ਕਾਨੂਨੂਅਤੇਅੰਧਾਧੀਧੀਨੂਅਠੇਸਠੇਹਾਏਦਿਤੇ।ਸੇਓਸਨੇ
ਹੇਲੈਕਰਭਲਾਵਡੀਨੂਹੋਇਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਧਾਇਨੂਭੇਜਿਆ।ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕੀਤ

ਨੈਤੋਹਛੁਮਾਕੀਆਵੈਗਾਜੋਮੇਰਾਭਾਈਜੀਮੈਤੋਖੁਸੀਹੋਵੈਗਾਜੇਕਛੁਮੁਝਨ
ਰੇਸੋਆਇਸੇਏਦਾਮਰਦਾਨੇਉਠਕੇਤਜੀਮਕੀਤੀਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁ
ਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆਮਰਦਾਨਾਜੁਗਾਮਿਰਾਸੀਆਦੇਘਰਏਸਣਲਗਾ।
ਜਿਥੇਜਾਏਤਾਥੇਮਿਰਾਸੀਅਗੇਏਹੋਆਖਨਜੋਆਇਆਹਈਕੁਰਾਹੀਦਾ
ਡੂਮੁ।ਮਰਦਾਨੇਨੁਕੋਈਆਦਰੁਦੇਵੈਨਾਹੀ।ਕਿਤੇਨਾਦਿਨਮਰਦਾਨਾਫਿਰ
ਦਾਰਹਿਆ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਤਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂਸਭਾਕੇ
ਡੂਮਡੂਮੁਹੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੰਗੁਆਖੂ।ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਸੰਗਆਖਣਦੀਗਲਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਰੰਗਾਵਿਚਿਆਏ।ਆਖਿਓਮਰਦਾਨਿਆਸੰਗੁਆਖੂ।ਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਕਹਿਆਕਿਬਕਰਆਖਿਉਸੁਜੀ।ਜੈਸਾਤੂਆਖਦਾਹੈਆਇਆ
ਹਈਕੁਰਾਹਈਦਾਡੂਮੁ।ਅਹਿਗਲਿਲੋਕਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਡੂਮੁ
ਕੋਈਰਬਾਬਦੇਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਤੁਸੀ(ਆਖਿਆਹੈਕੋਈਰਾਗੀਆ

ਰਹਿਆਨਿਆਵੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਿਸਰ
ਏਵੇਣੁਖਆਰਦੇਹੈ।ਜਿਸਾਰੁਸਕੋਭੁਸਪਾਇਕੇਤੂਹਿਵਾਲੇਆਵੁਸੀ।
ਤੂਕੋਈਰਯਾਥੁਟੇਰਿਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਕ
ਈਸਿਰਾਸੀਆਦੂਰਦੇਵਾਨਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਆਖਿਆਮੰਨਸੀ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੁਝੁਆਖੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਰਾ
ਲਾਅੰਗੀਗੀਰਾਉਜਟਾਦਾਹਈ।ਦੁਹਾਸਦੀਆਂਦੋਵਾਂਤੋਂ।ਇ
ਕਰਯਾਥੀਉਥੇਰਹਦਾਹਈ।ਨਾਉਉਸਦਾਠੰਰਿਦਾਸਹੈ।ਤੂਸ
ਦੇਦੇਹੈਨੀ। ਅਤੇਠਕੁਰਭੀਸਦੀਦਾਹਈ।ਤੂਉਥੇਜਾਇਕੇਉਸ
ਥੋਮੰਗੀ।ਜੋਨਾਦੇਸੀਆਤਾਅਸਾਡਾਨਾਉਲਾਈ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਕੁਲਾ।ਗੁਰੂਜੀ।ਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਕਝੁ
ਮੁਲਭੀਪਲੇਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜਾਹਿਮਰਦਾ
ਨਾਜੋਕਝੁਮੁਲੁਲੇਣਾਦੇਵਾਹੋਵੈ।ਸੋਪੈਏਜੀਪਾਸਲੈਜਾਈ।ਮਰਦਾਨਾ

ਥੇਥੇਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਥੇਥੇਜੀਨਕਿਹਾ।ਕਿਉਂਕਰਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆ।ਥੇਥੇਜੀ।ਜਿਤਲਾਜਹਰਸੀਮੈਂਤੋਲਿਖਕਰਾਮੈਨੂੰਹਥਿਨਆਇਆ।
ਹੁਣੁਦੂਰਿਕਿਊਜਦਾਹੈਮੁਲਿਦੇਵਾਸਤੇਤਉਪਾਸਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਥੇਥੇਨ
ਨਕੀਜੀਆਖਿਆਕਿਊਲਾਕੁਆਈਮਰਦਾਨਾ।ਆਖਿਓਸੁਦੇਵਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆ।ਥੇਥੇਜੀਸਤਰੁਪਜੇਦੇਹੁ।ਥੇਥੇਜਿਸਤਰੁਪਜੇਕਢਿਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥਿ
ਦਿਤੇ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਲੈਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ।ਜਾਹਿਮਰਦਾਨਾਬਾਪਿਜਾਹਿ।ਅਤੇਖੁਬਿਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਇਹੁ
ਦੇਨਾ।ਵਿਚਿਜਾਇਪਹੁਤਿਆ।ਜਾਇਕੇਲਗਾਦੇਨਣਾ।ਇਥੋਫਿਰਦ
ਅਤੇਫਿਰਿਬਾਗੀ।ਕਿਥੇਮਰਦਾਨੇ।ਕੋਈਦਸੇਨਾਹੀ।ਵੁਇਦੇਨਫਿਰੁ
ਦਾਰਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਕਪਾਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਕਾਈਏਥੇ
ਤਾਨਾਹੀ।ਮੈਕਿਸਥੇਪੁਛਾ।ਕਿਸਥੇਫਿਰਾ।ਆਪਣੇਦਾਸਾਂਵਿਚਿਲ
ਗਾਈਰਤੀਕਰਣਾ।ਮੈਕੀਆ।ਆਕਾਰ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਉਦਾ
ਸੁਹੋਇਆ।ਲਗਾਫਿਰਣਾ। ॥ ॥

ਸਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਮਰਦਾਨਾਫਿਕਰਵੰਦੁਹੋਇਕੈਇਕਦਰਖਤਹੇਠਿਬੈਠਾਆਇਕੈ।
ਰਾਤੀਜੋਦਿਨਾਫਿਰਦੇਦਾਰਬਾਬੀਮਰਦਾਨੇਨੂਆਇਮਿਲਿਆ।ਆ
ਇਕਰਿਲਗਾਆਖਣਾ।ਪੁਛਿਓਸੁਕਿਉਭਾਈਤੂਕਿਸਨੂਟੋਲਦਾਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਕਨੂਇਕਬੇਰਬਾਬੀਰਹਦਾਹੈ।ਫਿਰਦਾਅ
ਤੇਫਿਰੂਸਾਦੀਦਾਹੈ।ਫਿਰਦੇਕਾਹੇਆਤੇਰੇਨਉਕਿਆਹੈ।ਤੂਹੋਵਦਾਕਉ
ਣੁਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਤੈਨੂਕੋਜਿਆਕਿਸਹੈ।ਅਤੇਤੇਰਾਵਤਨਕਉਣੁਹੈ।ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਵਤਨੁਰਾਇਭੋਇਦੀਤਲਵੰਡੀਹੈ।ਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।
ਭੇਜਿਆਨਾਨਕਦੇਵਜੀਫਕੀਰ।ਹੁਕਮੁਰਬਾਬਲੈਣਦਾਆਇਆਹਾਂ।ਫਿਰਦੇਅ
ਖਿਆਫਿਰਦਾਫੇਰੂਹੋਵਿਹਾ।ਅਤੇਤੂਹਨੂਨਾਨਕਦੇਵਦੀਮਹਿਬੇਪਾਲਿਆ
ਹੈ।ਅਤੇਰਬਾਬੁਭੀਮੈਬੇਹੀਹੈ।ਅਤੇਨਾਨਕੁਦੇਵਦੀਮੇਰਾਹੋਰਕਰਣਾਜਾਣੁਅ
ਜਨਾਉਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਰਬਾਬੁਦੇਹਿ।ਫਿਰਦੇਆਖਿਆਸੁਣਿ
ਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਬਾਬਾ।ਨਾਨਕਨੀਔਰਫਿਰਦਾਰਬਾਬੁਕਿਥੋਲੈਆਇਆ।ਤਾਮਰਦਾ ੮

ਨਾਵੇਖੇਤਾਂਫਿਰਿਆਦੇਖੇਜੋਰਬਾਬੁਕੁਦਰਤੀਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੁਲੁਕੇਹਾ।ਫਿਰਿਦੇਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਏਸਰਬਾਬਦਾਮੁਲੁਤੈਸੋ
ਨਾਹੀਸਰੇਅਤੇਏਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਂਤੇਭੀਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸੋ
ਰਾਨਕੀਸਰੀਭਿਰਾਈਇਹਕਉਣੁਨੇਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਰਹਿਨਸਕਿਆ।ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਂਤੇਨਾਕਿਉਨਾਹੀ।ਫਿਰਿਦੇਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਰਬਾਬੁਅਸਾਨੂੰਕੁਦਰਤੀਹਥਿਆਇਆਹੈ।ਅਵ
ਜਾਇਸਦੀਏਹਾਨਿਕਲਦੀਹੈ।ਜੋਫਿਰਿਦਾਏਹੁਰਬਾਬੁਹੋਰਸਅਗੇਵਜਾ
ਵਣਾਨਾਹੀ।ਏਕਨਾਨਕਵੇਦੀਖੜੀਪੈਦੇਹੋਸੀਆ।ਏਹੁਰਬਾਬੁਉਸ
ਦੇਅਗੇਵਜਾਵਣਾ।ਤੂੰਉਸਅਗੇਵਜਾਵੇ।ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਇਸਦਾ
ਮੁਲੁਲੈਣਾਨਾਹੀ।ਪਰੁਭਾਈਫਿਰੁਦੇਖਾ।ਓਹੁਨਾਨਕਨੇਹੈਕੇਕੋਈਹੋ
ਰੁਨਾਨਕਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਚਲੋ।ਪਰੁਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਏਕਵਾ
ਰੀਵਜਾਇਦੇਖਾਂ।ਤਾਂਫਿਰਿਦੇਆਖਿਆਵਜਾਈਹੋਰਸਅਗੇਹੁਕਮੁਨਾ
ਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਵਜਾਣਾਜੇਉਥੇਨਾਨਕਭੁੰਜੇਆਹੇਤਾਂਵਜਾਈ।ਮਰਦਾਨੈਰ

ਧਾਪੁਹਥੇਲੈ ਕਰਖਾਵੁਧਣਾਇਆ। ਖਾਵੁਧਣਾਇਕੇਤ੍ਰਰਵੁਜਾਣੀਗ
ਤਾ ਅਵੁਾਜ ਨਿਕਲਿਆ ਨੂੰ ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਅਤੇ ਧੀਠੂ
ਦੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਧੀਨ ਨੂ ਗੀ ਨਿਕਲੋ। ਅਤੇ ਰੋਰਕਾ ਨੂੰ ਅਵੁਾਜ ਨਾ ਨਿਕਲੋ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇਕਰਿ ਆਖਿਆ। ਬਾਣੀ ਨਿੰਰਦਾ ਧੁਧਠ
ਲਾ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਵੇ ਨਾਵੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ
ਆਇ ਨਿਕਲੋ। ਰਧਾਧੁ ਅਗੇ ਰਖਿਆ। ਦੂਹਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰੂ ਲਾਇਓ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਤੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣੂ। ਅਸਾ ਨੂ ਕੁਛੂ ਮਾਲੂਮੁ ਨਾਹੀ ਹੋਵਦਾ। ਕਾਈ ਖਬਰ ਨਾ
ਹੀ ਹੋਂਦੀ। ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤੁ ਹੋਕੇ ਓਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰੂ ਹੈ। ਅਸੀ ਤਾ ਵੁਡੇ ਹੈਰਾਨੂ
ਹਾਂ। ਜਿਥੇ ਤੂ ਮੈਨੂ ਕੋਜੇ ਆਤੇ ਖੇਮੈ ਜਾਇਕੇ ਫੂ ਫਰਹਿਆ ਦ
ਸਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਚਲਾ ਨੂੰ ਤੇਹੋਇਆ। ਜਾਇ ਨਸਾਧ
ਆਈਆਂ ਲਿਆਏ ਸ ਆਪੇ ਵੁਨੂਆ। ਪੁਛਿਕੇ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀ ਓਸੁ
ਤਾ ਰਧਾਧੁ ਕਿਤੇ ਵੁ ਲੋਕਾ ਦਿ ਓਸੁ ਹੋਰੁ ਹਕੀਕਤ ਏਸ ਪਾਸੇ ਲਵੁ ਏ।

ਤਾਂਅਸਾਨੂੰਆਖਦਾਸੀਜੋਤੂੰਸੀਆਸਾਨੂੰਸਹਰਾਂਵਿਚਿਰਹਣ ੯੭
ਦੇਂਦੇਹੋਕਿਨਾਹੀ।ਤਿਸਸਹਰਦਾਨਾਉਂਅਸਾਂਵਨਪੁਰਆਹਾਂ।
।ਤਿਸਸਹਰਤੇਨਿਕਲਕੇਤੁਰਿਹੁਕੇਹਾਂ।ਤੇਅਸੀਂਉਜਾੜਾਂਵਿਚਿ
ਫਿਰਦੇਹੋਏਭਗਤਿਕਰਦੇਆਹੇ।ਅਤੇਰਬਾਬਉਥੇਹੀਰਖਿਆਵ
ਦੇਆਹੇ।ਤੂੰਭਗਤਿਕਰਦਾਆਹੋ।ਅਤੇਮੈਂਭਗਤਿਕਰਦਾਆਹੰਗਾ।ਅ
ਤੇਰਬਾਬਵਜਾਵਦਾਆਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਫਿਰਦਾਤਦ
ਭੀਇਕਠੇਰਹਣੇਆਹੇ।ਅਤੇਹੁਣਭੀਇਕਠੇਰਹੀਐ।ਤਾਂਫਿਰਿ
ਫਿਰਦੇਕਹਿਆਜੀਹੁਣਅਸਾਨੂੰਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।
ਅਤੇਤੈਨੂੰਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਹੈ।ਏਹੁਰਬਾਬਤੂੰਸਾਂਈਆਮ
ਨਤਆਂਹਾ।ਤੂੰਸਾਨੂੰਪਹੁਚਾਇਦੇਵਣਾਆਹਾਂ।ਤੁਸੀਆਪਣੇਆ
ਮਾਨਤਲੇਵੋ।ਫਿਰਿਦਾਰਸਾਬੁਦੇਕਾਰਿਵਿਦਾਹੋਇਆ।ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨਾਆਖਣਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਜੋਆਖੋਤਾਂਮੈਂਅਗੇਤੋਰੀ
ਵਿਦਾਕਾਰਿਆਵਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾਹਮਰਦਾ

ਕਰਿਆਉਥਾਮਰਦਾਨਾਕੋਹਅਧਤੇਨ੍ਹੀਜਾਸਿਗਇਆ।
ਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਦਿਆਹੀਫੁਲਿਹੋਇਗਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਦੇਖੈਤਾਸੇ
ਅੰਧਾਰੀਨਾਹੀਹੋਇਆ।ਮੈਨੂਸਭੋਕਿਛੁਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।
ਇਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।ਹੈਰਾਨੁਹੋਇਰਹਿਆ।ਹੈਰਾਨੁਹੋਇ
ਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇ
ਨੂਹਸਿਕਰਿਪੁਛਣਲਗਾ।ਆਖੁਮਰਦਾਨਿਆਕਿਥੋਤੇਨੀ
ਵੰਦਾਕਰਿਆਇਉਥਾ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਹੁਤੋਮੇਥੋ
ਛੁਟੋਹੋਇਗਇਆ।ਮੈਨੂਦਿਸਆਵਨੇਰਹਿਗਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਓਹੁਇਨਾਗਲਾ
ਖੇਆਕਾਠੇਰਦੇਹੈਨਾ।ਅਸਾਹਿਨੂਕਰਤਾਰਜਾਹਰਕਰਣਾ
ਸੀਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੂਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਨ ੦
ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ।ਮਰਦਾਨੇਛਬਾਬੁਹਥਿਲੀਤਾ।ਲਗਾਬਾ
ਣਪਣਾਵਣੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।ਮਰਦਾ

ਨਾਆਪੇਹੀਬਖਸੁਜਾਸੀਤੂਧੀਰਹੋਉ। ਮਰਦਾਨੇਹੁਕਮਮੰਨਿਆਆਪੇਹੀ
ਬਾਣੂਧਰਨੁਗਾਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਤਾਰਵਜਾਵਣ।ਤਾ
ਵਿਚਹੁਇਹਾਆਵਾਜਨਿਕਲੀ।ਤੂਹੀਨਿਰੰਕਾਰਤੂਹੀਨਿਰੰਕਾਰ।
ਨਾਨਕਬੰਦਾਤੇਰਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਸਮਾਧਿਲਾਗਿਗਈ।ਮਰਦਾ
ਨਾਦੇਖੇਤਾਇਹਾਬੰਦੇਹਹਿ।ਹੋਇਗਇਆਹੈ।ਦੁਇਰਾਤੀਅਤੇਦੁ
ਇਦਿਨਸਮਾਧਿਲਗੀਰਹੀ।ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਛਡਿਦਿਤਾ।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਹੋਇਗਇਆਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਮਰਦਾਨੇਨੂਭੁਖਲਗੀਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਦਾਜੀਉਭੁਟਿਕਿਆ।ਅਤੇਛਹਕੀਸਕੇਨਾਹੀ।
ਇਹਜੀਵਿਚਿਵੀਚਾਰੁਕਰੇ।ਜੇਕਰੇਜਾਗੇਤਾਮੈਂਵਦਾਲਵਾਜ
ਤੀਸਗਾਵਣੁਨੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਛਕਾਸਾਹੀਆ।ਪੁਛ
ਕਸਗਾ।ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਕਿਆਖਬਰਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆਜੀਤੇਰੀਦੂਮਭੁਖਕਾਰਤਾਗੁਰੂਬਾਗਿਕੀਤੀਓਅਤੇਆ
ਸਾਨੀਤਾਦੂਰਿਨਾਹੀਹੋਇਆ।ਤੂਤਾਹੋਹੋਇਓ।ਅਤੇਅਸੀਆਦਮੀਹਾ।

ਅਸਾਂ ਡਿਠੀ ਕਚੀ ਮਤਾ ਤੇ ਰਾਤੇ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗੁ ਕੈਸੇ ਰਹੇ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਪਾਸਿ ਏਹੋ ਦੂਖੁ ਭੁਖੁ ਰਹਈ। ਜੇ ਤਾ ਕਬੂਲੁ ਕਰੇਂ ਤਾ
ਅਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਰਹੁ। ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕਬੂਲੁ ਕਰੇ ਤਾ ਜਾਹਿ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ। ਇਕੇ ਤਾ ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰਿ। ਇਕੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜੁ ਕ
ਰਾ ਤਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਾ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹ ਦੇਵੇ ਗਲਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸਿ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਜਹਰੁ
ਹੈ। ਜੇ ਹੀ ਖਲੇ ਤੇ ਨੀ ਕਟਣੀ। ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ। ਜੇ ਜਾਣ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਹੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਾਹੁ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਜਾ
ਣਾਂ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਆ
ਖਿ ਜਾਹੁ। ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ਲੈਕਰਿ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ
ਗਇਆ। ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ। ਬੇਬੇ ਜੀ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣੁ ਲਗੀ ਕਿਉ ਬੁਲਾਈ ਮਰਦਾਨਾ। ਏਹੁ ਰਬਾ
ਬੁ ਕਿਤ ਨੇ ਤੋਰਿਆ। ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੇ ਆਇਓ ਤਾ। ਅਤੇ ਮੇ

ਰਭਾਈਜੀਓਨੂੰਏਥੇਛਡਾਂਦੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਏਥੇਏਥੇਜੀ
ਉਥੇਤਾਂਸਾਥਫਕੀਰੁਹੈਸੀਉਸਤਾਈਤਾਂਦੁਖਭੁਖਕਾ
ਈਸਾਹੀ।ਅਤੇਅਸੀਏਥੇਦੇਅਸਾਨੂੰਦੁਖਭੁਖਲਗੀ
ਹੋਈਹੈ।ਅਸੀਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂਵਿਦਾਲੈਆਏਆਹਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਸਾਨੂੰਵਿਦਾਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਕਹਿਆਹੈ
ਸੁਜੋਏਹੁਰਬਾਬੁਏਥੇਨੁਸਉਂਪਜਾਹਾ।ਤਾਂਏਥੇਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਵੈਰਾਗੁਛਡਿਗਏਆ।ਸੋਕੋਈਬਾਉਂਬਿਸਮਾਈਏਨਾਹੀ
ਤੁਸਾਂਸਾਉਨ੍ਹਾਂਬਹੁਤੇਰਾਆਖੋ।ਅਤੇਅਧੀਕੁਲੋਚ
ਰਦੇਹਦਾਸੋਹੁਣਵਿਆਪਿਗਇਆਤਾਂਭਾਈਜੈਰਾਮਆ
ਏਆਜੈਰਾਮੁਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੈਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ।
ਗਲਾਂਪੁਛਣਲਗਾਕਿਉਂਨੀਤੁਸਾਂ।ਅਜੁਬਹੁਤੀਏਤਨਾਤੁ
ਦਨਾਕਿਉਂਕਰਦੀਹੋਂ।ਕਿਆਹੈਤੁਸਾਂਕਹਿਆਠਕਰੁਜੀ
ਮਰਦਾਨਾਭਾਈਜੀਨੂੰਛਡਿਚਲਿਆਹੈ।ਏਸਵਾਸਤੇਪੈ

੩੩ ਰਾਗੁਕਰਦੀਹੈ।ਰਕੀਓਥਹੂਜੀਆਖੀਤੁਸਾਡੇਹੁਕਮੁਬੀਧਾਹ
ਰਨਾਹੀ।ਜੇਸਦੂਜਾ।ਜੇਸਸੂਰਤਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸੀਰ
ਹੈ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਮਨਜੈਤੇਖਾਵੂੰਦੇਆਵੈਸੋਈਸੂਰਤਦ
ਜੋ।ਅਜੀਸੋਈਕਰੀਏ।ਤਾਂਨਾਨਕੀਏਮਰਜੀਮੈਜੈਤੇ
ਖਾਵੂੰਦੇਆਈਆ।ਕੁਲਾਮਰਦਾਨਾਕੁਾਈਜੀਨਾਮੈਹੈਗਾ।
ਕੁਾਈਪਰਾਂਦੇਆਰਹੈਗਾ।ਜੋਮਰਦਾਨਾਕੁਾਈਜੀ
ਨੂੰਛਡੇਚਾਲਿਆ।ਉਹੁਓਸਦਾਹੋਇਜਾਵੈਗਾ।ਜੋਰ
ਮਖੋਲਿਆ।ਪਹੂਜੀਏਹ।ਕਿਆਜੇਤੁਸੀਨਿਟਕੋ।ਤੁ
ਸੀਅਸਾਨੂੰਉਪਦੇਸਦੇਸੋ।ਅਤੇਹੂਨਆਪਣੇ।ਦ੍ਰਟਕ
ਲਾਗੋ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਤੇਜੀਨਾਹੀਰਾਹਿਆ।
ਨਾਨਕਆਪਣੇਹੀਪੈਰਾਤੇਹੈ।ਤੁਸੀਂਜੀਉਤੇਖਤਰਾਨ
ਕਰੋ।ਅਤੇਜੇਉਮਰਦਾਨਾ।ਨਾਨਕਜੀਨਾਲਿਰਹਦ
ਹੈ।ਤਉਰਕੋ।ਅਜੀਧਣਤੁਰਾਜੀਆ।ਹੈ।ਨਾਨਕਜੀ

ਘੋਸੀਆਅਜੀਤੂੰਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹੋ ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿ
ਉਂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਛਡਿਚਲਿਆਹੈ ਤੇਰੇਨਾਲਿਉਸਦਾਬਹੁਤੁਪਿਆ
ਰੂਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਯਾਜੀਮੈਕਿਆਕਰਾਂ ਉਸਤਾਈਸ
ਮਾਯਿਆਲਗਦੀਹੈਤਾਭੁਖਦੀਨਾਹੀ ਅਤੇਕਿਸੇਸਹਰਵਿ
ਚਿਹੋਵੈਤਾਪਤਰਾਨਾਹੋਵੈ ਉਜਾੜੀਂਵਿਚਿਪਤਰਾਰਹਦਾ
ਹੈ ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇਵਾਸਤੇਕਰਦਾਹੋਵੈਤਾ
ਰੋਟੀਕਪੜਾਇਥੇਮੌਜੂਦਹੈ ਅਤੇਭਲਾਕੇਈਦਿਨਨਾਨਕਜੀ
ਨਾਲਿਗੁਜਰਾਨੁਕਰੁ ਮਰਦਾਨਾਏਹਗਲਿਨਜਰਿਆਵਦੀ
ਹੈ ਜੋਨਾਨਕਜੀਨਾਲਿਪਹੁਚਕਉਨੁਸਕਦਾਹੈ ਪਰੁਭਲਾਜੀ
ਚਰੁਆਪਵੀਲੋਕਾਂਬਹੋਇਆਵੈ ਤਾਤਿਚਰੁਕਣੁਕਰਲਾ ਨਾਨਕਿ
ਅਤੇਜੈਰਾਮਦੁਹਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆ ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਜੇ
ਤਾਈਸਸਹਰਵਿਚਿਰਹੋ ਤਾਦੁਆਇਦਵਖਤਗਸੇਈਜੇਵਜਾਵੈ
ਅਤੇਜੇਭਾਈਦੂਰਾਹੇਜਾਗੁਤਾਖਰਚੀਰੋਕਲੈਜਾਵੈ ਇਤਰ

ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬਾ
ਲਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ । ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੀ
ਭੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ । ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਰਾਜੀ ਰਖਿਆ । ਅਤੇ ਪਰਸਾ
ਦੁ ਖਵਾਇਆ । ਜਾਂ ਭੁਖ ਕੁ ਹੋਈਆ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈ ਜਾਵਾ ਹਾਂ । ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰ
ਸੋਈ ਜੇਵ ਜਾਹ । ਅਤੇ ਕੁਝੁ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ । ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਰਸੋਈ ਜੇਵਾਈ । ਅਤੇ
ਜੈਰਾਮ ਆਪਣੇ ਗਲ ਦਾ ਜੋੜਾ ਥੁਰਕੇ ਵੀਚੋ ਕਢਕੇ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਇਆ । ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਰਚੀ ਦੇਵੋ । ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ । ਜੀ ਜੋ ਤੂ
ਸੀ ਆਖੋ ਸੋ ਦੇਵਾ । ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਦਿ
ਲਾ ਵਿਚਿ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੋ । ਮੈ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜੀ ਹਾਂ । ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਾਥਿ ਦਿਤੇ । ਅਤੇ ਆਖਿ

ਤਿਸੁਮਰਦਾਨਾਭਾਈਜੀਨੂਆਖੇਜੋਮੈਨੂਦਰਸਨੁਦੇਵਣਾ।ਮਰਦਾਨੇਜ
ਡਾਗਾਲਾਪਾਈਆ।ਅਤੇਵੀਹਰੁਪਏਲੈਕਰਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇ
ਆ।ਆਇਕਰਿਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਿਸਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਅਵੇਮਰਦਾਨਾ।ਰਬਾਬਠੇਰਿਕਿਉਲੈਆਇਓ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੀਏਥੇਜੀਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗੁਕੀਤਾ।ਭਾਈਜੈਰਾਮੁਆਇਆ।ਤਿਸ
ਮੇਰਾਵਿਲਾਸਾਕੀਤਾ।ਮੈਨੂਆਖਿਆਸਿਓਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੇਜਾਹ
ਨਾਹੀ।ਮੈਕਹਿਆ।ਭਲਾ।ਭਾਈਜੀ।ਮੇਰੇਗਲਿਜੈਰਾਮੁਆਪਣਾਜੋ
ੜਾਪਾਇਆ।ਅਤੇਵੀਹਰੁਪਏਖਰਚੀਦਿਤੀ।ਅਤੇਆਖਿਓਸੁ
ਜੇਕਰਸਹਰਾਵਿਚਿਰਹਾਂਵੇਤਾ।ਵੇਕਤਾਪਖਸਾਡੇਜੇਵਜਾਵੇ।ਅਤੇ
ਜੇਦੂਰਜਾਵੇਤਾ ਖਰਚੀਆਪਣੇਪਾਸਿਰਖੇ।ਅਤੇਏਥੇਜੀਕਹਿ
ਆ।ਭਾਈਜੀਨੂਆਖਣਾਜੋਮੈਨੂਆਪਣਾਦਰਸਨੁਦੇਵੇ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ।ਅਵੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋ।ਅਤਰੂਮੋਹਇ
ਗਇਓ।ਅਗੇਹੀਉਨਾਨੂਸੀਗੀਚੰਦੁਪਾਲਣਾਪਾਇਆ।ਹੋਗਏ

ਹਜੂਰਿਆਕਰਆਇਆ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਭੀਸੰਗੋਨਾਹੀਆਉ
ਣਾਮੈਨੂਆਖੈਹੀਖੁਸੀਹੋਇਕਰਿਦੇਹੁ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾ
ਹਮਰਦਾਨਾਏਹਜੂਮਣੇਫੇਰਿਦੇਆਉ॥ ਅਤੇਜੋਸੁਝਾਵੈਨੁਸੁਖਾਹੁਹੈ॥
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਨਾਜਰਕਰਤਾਰੁਉਪਰਰਖੀਐ॥ ਓਹਦੇਦੀਆਸ
ਵੰਦਿਆਉਗੁਲਾਮਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਆਸਾਵਿਚਿਸੰਤੋ
ਖਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਜਾਹਫੇਰਦੇਆਉ॥ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਭੀਰ
ਣਾਫੇਰਦੇਹਾ॥ ਅਤੇਏਥੇਜੀਨੂਦਰਸਨੁਦੇਹੀਏਤਾਂਤੇਰੇਦਰਸ
ਨੁਸਰਫਦੀਹੈ॥ ਨੂੰਇਤਨਾਚਿਤੁਕਠੋਰਨਾਕਰੁ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਭਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ॥ ਤੇਰਾਆਖਿਆਟੇਰਣਾਭੀਨਾਹੀ॥
ਅਸਾਤੇਰੇਨਾਲਿਕੰਮੁਹੈ॥ ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਏਥੇਨਾਨਕੀ
ਪਾਸਿਲੈਆਇਆ॥ ਨਾਨਕੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਵਦਾਡਿਠਾ॥
ਦਉੜਚਰਨੀਜਾਇਕਰਿਆਪਨਮਸਕਾਰੀ॥ ਪਹੂਜੀਤੂੰਸਾਡਾ
ਕਾਈਜੀਆਇਆਹੈ॥ ਏਥੇਆਖਿਆਤੂੰਨੂਠੀਹੈ॥ ਨੂਆਸਾ

ਤਿਆਖਾਹੁਜੀਮੇਰੀਮਜਾਲਹੈ॥ਮੈਂਤੁਸਾਡੇਆਗੇਬੂਨੁਖੇਲਾ॥ਤੇਦ
ਰਾਨੁਆਇਉਪਰਿਮੇਰਨ॥ਦੇਵੇਗੁਰੂਨਾਨਕਭੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀ॥
ਖੇਖਨਾਨਕੀਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਪਈਆ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਖੇਖੇਨਾਨਕੀਦਾਮਥਾਹੁਹਾਹਥਾਤੇਲੀਤਾ॥ਆਖਣਲਗਾਖੇਖੇ
ਜੀਮੈਂਇਸੇਵਾਸਤੇਤੇਰੇਪਾਸਿਨਾਹੀਆਵਦਾ॥ਜੋਤੂੰਪੈਰਾਂਨੂੰਦਉੜ
ਦੀਹੈ॥ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪਿਆਰੀਹੈ॥ਤੇਰਾਮੇਰਾਨੇਹੁਆਪ
ਰੁਸਨਥੰਮੁਹੋਦਾਆਇਆਹੈ॥ਅਤੇਹੁਣਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਭੀ
ਹੋਇਆਹੈ॥ਜੋਹੇਅਸੀਤੇਰੇਹੀਤੂੰਹੈ॥ਏਹੁਅਸਾਡਾਦਰਾ॥
ਉਗੁਣਹੋਦਾਹੈ॥ਜੋਤੂਅਸਾਡੇਪੈਰਾਂਨੂੰਦਉੜਦੀਹੈ॥ਤੂੰਏਦੇ
ਜਾਣੁਜੋਮੈਸਚੁਆਖਦਾਹਾਂ॥ਤਾਖੇਖੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆ
ਭਲਾਭਾਈਜੀ॥ਜਿਉਤੁਸੀਰਾਜੀਹੋਵੈਗੇਮੈਤੈਵੈਕਰਾਂਗੀ॥
ਪਰੰਤੂਸੀਆਂਨੂੰਦਰਸਨੁਦੇਤਾਨਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਖੇਖੇਜੀ॥ਜੇਸਦੁਪਤ੍ਰਭਾਸੀਯਾਦਕਰੇਗੀ॥ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਪਾ

ਸੰਤੀਆਹੇਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੀਆਭੂਮ
ਰਦਾਨਾਰੂਪਜੋਬਾਬੇਜੀਨੂੰਦੇਤਾਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਬੋਲੀ।
ਭਾਈਜੀਏਸਤਾਮੰਗੇਨਾਹੋਂ।ਆਸਾਆਪੇਹੀਦਿਤੇਆਹੇ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਬੇਜੀਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਪ
ਸਰੂਪਛਡੋ।ਤੂਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤਣੀਹੈਂ।ਅਤੇਵਡੀਹੈਂ।
ਵਡੀਆਂਦਾਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰੁਸੁਣਦਾਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਨਾਨ
ਕੀਜੀਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੋਗੇਜੋਤੁਰਾਊਜਾਣਣਾ
ਦੀਹੈਂ।ਮੈਪਰਮੇਸਰੁਹੀਕਰਿਜਾਣਦੀਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਬੇਬੇਮੂਹਆਪਣਦੀਨਾਹੀ।ਏਹਰੁਪਏਤੁਸੀਲੈਹੁ।
ਅਤੇਇਕਅਸਾਡਾਵਚਨੁਮੰਨਿਓ।ਤਾਅਸੀਆਖਿਆ।ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸੀਜੋਸਹੁਆਖੋਸੋ
ਆਹਜਾਕੋਈਨਾਕਰੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਬੇਬੇਜੀਜੇਕਦੇਮਰਦਾਨਾਅਗੋਂਪਿਛੋਆਵੈ।ਅਸੀ

ਹੋਵੀਏ ਵੁਾਏ ਨਾਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਖਾਸੀ ਨਾਹੀ ਛਡਣਾ।
ਤੈਂ ਭੀ ਤ੍ਰੈ ਦੀਆ ਦੀਆਂ ਸੁਣੈਹਾ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂ ਏਸ ਨਾਲਿ ਵੁਭਨੁ
ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾਨੂ ਖੁਜੀ ਕਰੁ। ਅਸੀ ਏ ਬੇਵੁਲੇ ਨਾਹੀ। ਅਸੀ ਗਮਦੇ
ਬੁਮਦੇ ਵੁਲੇ ਆਹੇ। ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੂ ਏਥੋਂ ਫਿਰਦਾ
ਹੈਂ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਨੂ ਛਡਿ ਪੀ ਰਿਵਾਸੁ ਹੈ। ਅਤੇ ਵੁਾਵੈ ਕਦੇ ਦਰਸਨੁ ਹੋਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈ ਉਡੀਕਦੀ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੂਰਿ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਉਡਾਰਿ
ਜਾਵਾਂਗੀ। ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਏ ਹੋਵੈਂਗੀ ਸੋ ਕਰੇਂਗੇ।
ਮੇਰੇ ਵੁਸ ਕਿਆਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖੋ। ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤਿਤੁ ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਆਇ ਹਾਜਰੁ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡਾ ਮੋਹੁ ਤੋੜਿ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੋਹੁ ਤੋੜਿਆ ਹੀ ਤੁੜੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਖਿਆ
ਆਨਾਹੀ ਰਹਿਣਦਾ। ਗੁਰੂ ਪਸੇ ਏਕਰੀਦੇ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਆ ਹੋਇ ਗਏ।

ਜਾਧਹਾਰਿਨੀਕਲੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ॥ਆਖੁ
ਮਰਦਾਨਾ॥ਕਿਧਿਰਿਭਜਦਾਹੈਂ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅੰਦਰਿ
ਆਜਾਣਾ॥ਅਗਾਤੇਰਾਅਤੇਪਿਛਾਮੇਰਾ॥ਜੰਧਾਰਿਜਾਣੇਤੁ
ਧਾਰਿਚਲਣਾ॥ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਭਲਾਮਰਦਾਨਿਆਇ
ਨਸਾਧਣਾ॥ਜੋਤੂਦਿਖਾਲਦਾਹੈਂਏਸਨਾਦ੍ਰਿਧਦੇਪਰਗਣੇਦ੍ਰਿਸਟੈਂਹੈ॥
ਉਸਦਾਦਰਸਨੁਕਰਦੇਜਾਵੀਏਗਾ॥ ॥ਬੋਲਹੁਵਾਹਿ
ਵਾਹਗੁਰੂ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਰੇ
ਚਲੇ॥ਸਭਰਾਵਿਨਾਦੇਵਿਚਿਸਾਲੇਦੇਪਾਰਿਆਇਵੜੇ॥
ਅਗੇਭਾਈਜਾਲੋਕਿਜੈਧੈਨਾਪਤ੍ਰੁਦਾਅਹਾਂ॥ਦੇਖੇਤਾਇ
ਨ੍ਰਤਾ॥ਜੇਹਾਹੈ॥ਅਤੇਗਲਵਿਜੰਞੂਹੈਸੁ॥ਅਤੇਇਕੁਰੂਮੇਟਾ
ਨਾਲਿਹੈਸੁ॥ਜਾਲੋਆਗੇਉਠਖੜੋਹੋਇਆ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਧੈਨੂਭਾਈਜਾਲੋਕਿਰਤੁਕਰਾ॥ਭਾਈਜਾਲੋ
ਬੈਠਕਰਪੁਛਣਲਗਾ॥ਜੀਮੈਮਹਰਮੁਨਾਹੀ॥ਤੁਸੀਆਪਨ

ਪਛਣਲਗੇਆਤੇਮਸਕਰੀਆਂਕੀਆਜਾਣਦਿਆਹੋਜੋਕਾਮਲਕਉਣ ੮੧
ਹੈਅਰਨਾਕਾਮਲਕਉਣਹੈਤਾਮਸਕਰਕਹਿਆਂਖਾਜੀਤੁਸ
ਫਕੀਰਾਂਦੇਪਕੜੇਸਭਨਾਂਦੇਕੋਈਨਾਕਾਮਲਾਂਨੇਕਰੇਗਾਉਸ
ਪਰਾਨੂੰਕੀਕਰਪਸਤੀਆਤੇਖੰਹਰਕਮਕੀਤਾਜੋਫਕੀਰਾਂਦੇਪਕੜੇ।
ਫਕੀਰਾਂਪਕੜੀਵੜਨਲਗੇਆਵਿਚੋਂਫਿਰਦਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਦੀਪਕੜੇਆਣੇਤਾਂਖਲਕਾਈਆਂਲੋਕਸਿਖਨੂੰਹੋਈਆਭਾਈ
ਲਾਲੋਜਾਇਦੇਖੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਧਾਏਬੈਠੇਹੈਤਾਭਾਈਲਾ
ਲੋਬੈਰਾਗਾਵਿਚਆਇਆਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਖੇਤਾਭਾਈਲਾ
ਲੋਬੈਰਾਗਕਰਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈਲਾ
ਲੋਤਾਭਾਈਲਾਲੋਕਹਿਆਜੀਏਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ ੧॥ਜੈਸੀਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕ
ਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ।ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲੋਧਾਇਆ।

ਜੋਰੀਐਂਗੇਦਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਸਰਮਧਰਮਦੁਇਛਪਿਖਲੋਤੇਕੂੜ
ਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅ
ਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀ
ਏਹਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ।੧।ਫੇਰਕਾਜੀਆਲੋਕਾਆ
ਖਿਆਕੀਮੁਗਲਾਂਹਿੰਦੀਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਸਬਦ
ਕੀਤਾ। ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦੁਕੀਤਾ।
ਮਹਲਾ੧॥ ਜਾਹਘਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਏਮਾਸਪੁਰੀ
ਵਿਚਆਏਮਸਉਲਾ।ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਰਵਾਈਬੈਠਾ
ਵੇਖੈਵਖਤਾਇਕੇਲਾ।ਸਚੜਾਸਾਹਿਬਸਚਤਪਾਵਸੁਸਚ
ੜਾਨਿਉਕਰੇਗੋਮਸਉਲਾ।ਕਾਇਆਕਪੜੁਕੁਟਕੁਟਹੋਸੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ।ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤ
ਨੋਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਾਕਾਚੇਲਾ।ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾ
ਨਕਆਖੈਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਵੇਲਾ।੨।[illegible]ਤਾਕ

ਫੀਲਾਜੋਆਖਿਆਜੀਮੁਗਲਾਂਏਤੀਜਾਮਸੀਕਰੇਗਾ।ਤਾ ੮੨
ਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ੧।
ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨਡਰਾਇਆ।ਆਪੈਦੋਸਨ
ਦੇਈਕਰਤਾਜਮਕਰਮੁਗਲਚੜਾਇਆ।ਏਤੀਮਾਰਿਪਈਕਰਲਾ
ਣੈਤੈਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ।ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ।ਜੇਸਕਤਾਸਕ
ਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਰੋਸਨਹੋਈ। ।ਰਹਾਉ ।ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੇਪੈਵਗ
ਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ।ਰਤਨਵਿਗਾੜਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨ
ਕਾਈ।ਆਪੇਜੋੜਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੨।
ਜੇਕੋਈਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਭਾਣੇ।ਖਸਮੈਨਦਰੀ
ਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ।ਮਰਮਰਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਖਾਣੇ।੩।ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕਰਤਾਮਾਣਸਾਵਿਚਪਹਾਨਾ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਣਬੂਝੈਸੋਈਸਾਹਿਸੁਲਤਾਨਾ।੪।
ਏਹਖੇਤਾਂਏਹਨੁਵਰਤੀਅਤੇਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਸੁਣੀਆ

ਗੇਤ੍ਰਸਵੰਡੀਮੈਗਇਆਆਪਣਾਪੀਛੋਗਇਆਮਰਦਾਨਾਅਗੋ
ਤਾਕਾਲੂਮੇਰੇਨਾਲਿਝਗੜ੍ਹਰਹਿਆਸੀਆਖਦਾਸੀਅਵੇਧਾਨਾਨੂ
ਹੀਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਤੈਗਾਭੁਲਾਖਟਦਾਕਮਾਵਦਾਗਵਾਇਆਤਾਮੈਆਖੀ
ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਵੂਪੀਜਵਾਈਨੂਜਾਇਪੁਛੁਮੈਹੁਕਦੂਨਆਯਾਹੋਥੈਅ
ਸਾਆਪਣੀਕਮਾਈਨਾਨਕਦੇਪੀਛੇਗਵਾਈਹੈਤਾਓਹਗਾਪੀਛੇਮਰ
ਦਾਨਾਗਇਆਮਰਦਾਨੇਜਾਇਕਾਲੂਨੂਕਾਲੇਆਣਾਵੰਤਾਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਵੇਹਨਾਨਕਦੀਆਂਗਲਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੀਮਹਤਾਜੀਤੁਸੀਂਗੱਲਾਂਕਾਈਆਕੇਹੀਨਾਨਕਤੇਰੇਘਰਿਚੰਦ
ਸੂਰਜਅਵੇਰਾਮਾਕੂਸਮਝਦਾਨਾਹੀਲੀਤਾਹੈਮਹਤਾਜੀਤੁਸੀਆ
ਨੈਦੀਆਂਗਲਾਗਾਵਦੇਹੋਤਾਕਾਲੂਕਹਿਆਸੁਣਦੇਹੋਸੋਕਨਾਨਕਮੇ
ਰਾਨਾਉਦੇਤੋਧੀਆਹੈਇਹੁਧੀਅਕਲਨੂਮਆਖਦਾਹੈਤੇਰੇਘਰਿ
ਚੰਦਸੂਰਜਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਜਮਾਨ
ਤੈਨੂਇਹਾਖਬਰਹੈਖਬਰਗਾਇਭੁਲਾਸੂਹੋਇਆਜੋਮਰਦ

ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ।ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਆਦਮੀਭੇਜਿਆ। ੮੩
ਮਰਦਾਨੇਨੂਸਦਾਇਲਿਆਉ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਇਕਾਲੀਆਨਿਦਿਤਾ।
ਰਾਇਆਖਿਆਆਖਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦੀਆਂਖਬਰਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੋਵੇਰਾਇਜੀਨਾਨਕਜੀਦੀਆਗਲਾਂ।ਨਾਨਕਜੀਪਾਤਿਸਾਹ
ਦਾਪਾਤਿਸਾਹਿ।ਨਾਨਕਪੀਰਾਦਾਪੀਰ।ਨਾਨਕਫਕੀਰਾਸਿਰਫਕੀ
ਰਾ।ਰਾਇਜੀਨਾਨਕਦੇਤੁਲਅਜਕੋਈਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਜੀਦੇਉਪਰ
ਇਕਖੁਦਾਉਹੈ।ਨਾਨਕਜੀਨੂਖੁਦਾਇਵਿਡਾਮਰਤਬਾਦਿਤਾਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇਨੂਰਾਇਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਤੂਸਚਆਖਦਾਹੈ।ਨਾਨ
ਕਕੈਜਾਤੀਪਰਵਾਨਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਘੰਰਧਰੋਹੇਆਹਾ।ਤੂਕਿ
ਵੈਨਾਨਕਨੂਏਬੋਲੀਆਵੈ।ਅਸੀਉਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ।ਅਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਰਾਇਜੀਉਹੁਅਸਾਡੇਹਥਨਾਹੀ।ਅਸੀਉਸਦੇਹਥਿ
ਆਹਾ।ਅਤੇਆਪਣੀਵਲੋਤੈਸੀਰਨਾਕਰਸੀਏ।ਰਾਇਆਖੀ
ਆਮਰਦਾਨਾਏਹਢੰਗਿਆਈਆਜਾਨਾਲਿਕਰਸੀ।ਮਰਦਾਨੇ

ਕ

ਆਖਿਆਜੋਹੋਰਕਿੰਮਕਰੇਗਾ।ਅਖਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਮੇਰੇਨਾਲਿਘਾਲਾਜੀਪੂਸੀਲੋ।ਤਾਗਾਈਮੈਨੂਜਾਦੇਆ।ਆਪਣਾਜਾਗਾ
ਸੁਣਭਾਈਘਾਲਾਨੂਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਜਾਹਿ।ਅਤੇਨਾਨਕਨੂਭੀ
ਅਸਾਤੇਰੀਸੈਆਉ।ਅਤੇਨਾਆਵੀਤਾਮੇਰੀਦੂਸੇਘੁਣਤੇਅ
ਜਜੀਕਰੀ।ਅਤੇਆਪਣਾਜੋਗਾਇਆਖਦਾਹੈਜੋਹਿਕਵਾਰੀ
ਮੈਨੂਦੀਦਾਰਿਦੇਹੁ।ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਭ
ਲਾਜੀ।ਜੀਗਾਇਜੇਤੂਸੀਹਿਕਵਾਰੀਭੇਜਦੇਹੋ।ਅਸੀਨੂ
ਸਾਡੇਵਾਸਤੇਸਤਵਾਰੀਜਾਵੀਓ।ਤਾਗਾਇਆਖਿਆ
ਭਲਾਭਾਈਘਾਲਾਖੁਦਾਇਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਸੇ
ਭੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਅਸੀਦੋਵੇਮਨਾਵਾਦਆਏ।ਭਾਈ
ਲਾਲੋਦੇਪਾਸਿਆਇਵੜੇ।ਆਇਕਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ।ਆਉਭਾਈਘਾਲਾਤੂਸਾਨੂਕਰ
ਤਾਰਚੇਤਆਵੈ।ਪੁਛਣਲਗਾ।ਕਿਉਭਾਈਜੁਮੈਨੋਰਾਜੀ

ਤਾਜੋਆਹਾਤਾਅਸਾਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਰਾਇਜੀਪਹੁਤੁਸੁਖਾ
ਸੋਆਹਾਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਭਟੀਨੂਸਾਰੇਦਰਸਨਦੀਖ
ਹੁਤੈਚਾਹਿਰਮਦਾਹੈਰਾਇਜੀਆਖਿਆਹੈਹਿਕਵਾਰੀਵਾਸਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੇਮੈਨੂਦੀਦਾਰਦੇਹੁ ਤਾਸਾਰਾਇਜੀਤਾਈਦਰਸਨਦੇਵੈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਬੁਲਾਰਅਗੇਕਾਸੂਹੈਦੁਖ
ਕਾਪਉਦਾਣਿਰਗਮੈਗੁਰੂਜੀਨੂਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਉਸੇਰਾਣ
ਤਾਜਾਹਿਆਮੈਤੇਰਾਇਜੀਕਿਹਾਆਹੈਜੋਦੇਹਮੇਰੀਵਡੀਹੋਈ
ਹੈਮੈਤੇਰੇਦੰਸਨਨੂਅਖੀਦੇਖਣਾਪਾਂਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਭਲਾਭਾਈਬੁਲਾਰਾਇਜੀਦਾਭਾਰੈਅਸਾਡੀਗਰਦਨਉਤੇ
ਹੈ ਫਿਰਸੋਲਾਹਆਦੀਆ ਤਾਭਾਈਬੁਲਾਰੋਜੀਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਭਾਈਬੁਲਾਰੇਅਸੀਤਲਵੰਡੀਜਾਦੇਆਹਾ
ਤਾਭਾਈਬੁਲਾਰੋਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਅਹਿਨਾਤਾਪੁਰਾਹੋ
ਦਾਨਦੇਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬੁਲਾਰਸੋਅ

ਜਪੰਜੀਦਿਨਹੋਏਹੈਨਾ।ਓਰਪੰਜਾਦਿਨਆਇਰਹਿਏਗੇ।
ਤਾਫਿਰਿਬਾਲੇਆਖਿਆਏਹੁਧਾਲਾਸੰਧਿਆਕਿਸਰੋਆਏ
ਪਾਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਬਾਲੇਨੂਆਖਿਆ।ਭਾਈਬਾ
ਲੇਤੂਪੇਟਵਾਗੂਸਾਇਭੀਧਰਗਾਹਿਆਰਹੈ।ਤਾਭਾਈ
ਬਾਲੇਆਖਿਆਧਾਲਾਤਾਂਓਅਨਾਥਿਜੋਰਕੁਝ
ਨਾਹਿਚਲਦਾ।ਤਾਉਥੋਂਵਿਦਾਲੀਤੀ।

।ਬੋਲਾਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ। ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਅਸੀਦੋਵੇਚਲੇਏਮਨਾਬਾਦੋ।
ਸਤਵੇਂਦਿਨਆਇਤਲਵੰਡੀਵੜੇ।ਤਾਰਾਇਜੀਨੂਖਬ
ਰਹੋਈ।ਜੋਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਜੀਨੂਲੈਆ
ਏਹੈਨਾ।ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਧੀਧੀਤ੍ਰਾਏਇਕ
ਠੇਹੋਏਬੈਠੇ।ਇਨਾਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਅਸਾਡਾਪੁਤਆ
ਇਆਹੈ।ਪਰਾਕਿਥੇਹੈ।ਤੈਦੂਭਾਨਬਿਧੁਰੇਖੁਹਉਤੇਆ।

ਇਆਹੈ।ਤਿਦ੍ਰਿਭਾਨਮੇਰੇਪਿਉਦਾਨਾਉਂਸੀ।ਏਹੁਤ੍ਰੈਇਕਠੇਹੋਏਇਕਰ
ਗੋਏਜਜਾਏਕੇਦੇਖਨਤਾਰੂਪੁਨਾਨਕਦਾਰੂਪਪ੍ਰਕਿਆਦੇਖਨਜੋਸਿਰ
ਉਤੇਗਜਾਦੂਏਹਿਕਦਾਅਗੋਛਹੈ।ਅਤੇਤਾਇਕਦਾਦਰਤੇਤ੍ਰੀਹੈ।
ਹਿਕਛਾਦਰਉਪਾਰਿਹੈ।ਹੋਰਿਹਿਕਅੰਗੋਛਾਹਥੈਹੈ।ਗਜਾਤੁਦ
ਦਾ।ਅਤੇਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇਰਭੀਹੈ।ਤਾਕਾਲੂਏਹੁਰੂਪਕੇਦਨਕਰ
ਉਨ੍ਹੀਸਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਕਾਲੂਦੇਦੇਪਸੀਆਕਸੀ।ਪਰਕਾ
ਲੂਖੋਹੁਟਾਸੀਤਾਕਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਕਾਲੂਅਸੀਦੇਵੇਾਰਿ
ਸੀਉਰਾਮਦੇਵੀਦੇਪੁਤ੍ਰਆਟਹੇ।ਅਤੇਤੈਕਸੇਧਨਾਰਸੀਦੇਪੋਤ
ਰੇਆਹੋ।ਤੇਰੀਅਤੇਮੇਰੀਸਰਮਾਕੇਆਹੈ।ਤੂੰਇਸਤਾਈਗਾਇਤੇਤ੍ਰੀ
ਸੋਚਾਲੀ।ਤਾਕਾਲੂਭੁਪਕਰਰਹੇਆ।ਤਾਕਾਲੂਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਨਾ
ਨਕਮੈਤੇਰੇਦਾਦਾਹਾਂ।ਅਤੇਮੈਂਵਿਚਅਤੇਤੈਂਵਿਚਖੇ।ਤ੍ਰੈਆਦ
ਰਿਆਦਾਫਰਕਹੈ।ਭਸਾਭੂਨਾਈਕਾਲੂਦ੍ਰੋਨਦੇਖਾ।ਅੰਮਾ
ਧੀਧੀਵ੍ਰਸੋਅਤੇਮੇਰੀਵ੍ਰਸੋਦੇਖਾ।ਪਿਉਅਤੇਚਾਚੇਦੇਵਿਚ

ਰਖਕੁਝਨਹੀਤੂੰਪਾਰਿਛਾਲੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜੀ
ਅਜਾਹਿਕਪਰਿਮਾਲਿਆਹੈ।ਬਹੁਤੇਪਰਿਛੁਤੇਹੈਨ।ਭਾਈ
ਮਾਲੀਬੀਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਈ।ਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਪੁਤਨਾਨਕ
ਤੂੰਸਾਧੂਹੈਂ।ਅਤੇਸਾਧਾਨੂੰਵਾਇਆਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ।ਕੁਝ
ਏਹੁਤੇਰੀਆਉਹੈ।ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਭਾਚਾਹਾਂ।ਅਤੇਕਾਈਕਾ
ਲੂਪੀਤੇਹੈ।ਦੇਖਮੇਰਾਕਿਰਾਉਸਰੀਕੁਹੈ।ਮੈਂਇਸਅਗੇ
ਹੁਤਨਾਹੀਕਢਸਕਦਾ।ਕਿਉਂਜੋਮੈਥੋਵਡਾਹੈ।ਤੇਰਾਪਿਤਾਹੈ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਰਾਮਕਲੀਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ੧।ਬਿਆਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਐਸੰਤੋਖਹਮਾ
ਰਾਪਿਤਾ।ਸਤਹਮਾਰਾਭਾਤਾਕਹੀਐ।ਜਿਸਸਿਉਮਨੁਅ
ਜੀਤਾ।੧।ਸੁਣਿਲਾਲੂਗੁਣਐਸਾ।ਸਗਲੇਲੋਕਬਧਿਪਨਕੇ
ਬਾਪੇਸੋਗੁਣਕਹੀਐਕੈਸਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਕਾਉਂਕਾ
ਈਸਿੰਗਹਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪੁਤਸੇਸਾਂਚਾ।ਧੀਹਮਾਰੀਧੀਰਜਬ

ਤੀਐਸੇਐਸੇਸੰਗਹਮਰਾਭਾ। ਤਾਸਾਂਤੇਹਮਾਰੇਸੰਗਲੇਹੋਣੀ
ਆਤੇਹਮਾਰੀਢੇਲੀ। ਏਹੁਕੁਟੰਬਹਮਾਰਕਹੀਐਸਾਸਸਾਸ
ਹਮਖੇੜੀ। ਤੂੰਏਕਿਕਾਰਹਮਾਰਾਖੰਦ੍ਵਾਜੋਸਹਮਪਹਣਤ
ਪਣਾਏ। ਉਸਕੋਤੇਆਗਾਅਵ੍ਰਕੈਆਗੇਨਾਨਕਸੇਦੂਖਪਾਏ।
੪॥੧॥ ਜ੍ਰਾਟੇਰਸਾਦੂਕਹਿਆਵਾਈਕਾਲੂਏਨੂਅਸਾਥੇ
ਰਹਿਆ। ਪਰਿਇਸਤਾਈਇਕਵਾਰੀਰਾਇਪਾਸਲੈਚਲੀ
ਏਤੇਰਾਅਰਮਾਨਕੀਨਾਰਹੇ। ਭੁਲਾਪੁਤਨਾਨਕਰਾਇਪਾਸ
ਤਾਤੂਚਲਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਜੀਚਲੋ।
ਅਗੋਰਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾਆਹਾ। ਪਰਦੇਹਵਡੀਆਹੀ
ਜੀਉਰਾਇਨਾਨਕਜੀਨੂਡਿਠਾਤਾਉਠਣਲਗਾ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਜਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਸਿਆਆਅਤੇਰਾਇਦੇਪੈਰਾਤੇਹਥਰਖਿਆ।
ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤੁਸਾਜੀਵਡਾਜੁਲਮਕੀਤੋਜੋਮੇਰੇਪੈਰਪੂਜ
ਣਦੇਵਾਸਤੇਤੈਨੂਸਦਾਇਆਸੈਨਾ। ਤਉਮੈਨੂਮਾਰਿਆ। ਤਾਗੁ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਵਡੇਹੋ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਨ
ਫਰਹਾਂ।ਤਾਫੇਰਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੂਮੈਨੂਬਖਸਾ।ਅਤੇ
ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਬਖਸਾਇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਰਾਇਜੀ
ਤੁਸੀਪੁਰਦੇਬਖਸੇਹੋਏਹੋ।ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇ
ਜੀ ਰੇਉਤੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਆਪਣੀਮੇਹਰਕਰੋਮੈਆਪਣੀਵਲੋ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਜਿਥੇਅਸੀ।ਤਿਥੇਤੁਸੀ।ਤਾਰ
ਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪੁਰੀਆਪਵੋ।ਜਾਤੂਪੈਰਆਪਣੇ
ਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇਂ।ਜਾਰਾਇਬਹੁਤੁਅਧੀਨਹੋਇਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾ।ਰਾਇਪੈਰਾਉਤੇਸਿਰਰ
ਖਿਆ।ਅਤੇਬਹੁਤੁਆਪਣੇਆਤਮੇਬਿਗਾਸਿਆ।ਅ
ਤੇਰਾਜੀਹੋਇਆ।ਤਾਫੇਰਰਾਇਆਖਿਆਵਹੁਮੇਦਾ
ਸੁਖੇਬਾਮਣੁਨੂਸਦਕੇਤੁਰਤਾਲਿਆਉ।ਅਜਮੈਨੂਖੁ
ਦਾਇਮਿਲਿਆਹੈ।ਉਮੇਦਾਸੁਖੇਬਾਮਣੁਨੂਸਦਾਲਿ

ਆਇਆਤਾਸੁਪੇਆਇਅਸੀਰਵਾਦਿਦਿਤਾਆਖਿਓਸੁਸਰ
ਏਜੀਸੁਖੀਰਹੋਤਾਰਾਇਕਹਿਆਸੁਪਾਆਪਣੇਪਾਰਿਦੇਭਾਤੇ
ਲੀਆਉਤਾਅਤੇਰਸੋਈਕਰਾਇਅਤੇਤਪੇਨੂਮੇਰੇਹਜੂਰਜੀਵਾ
ਈਤਾਰਾਇਪੁਛਿਆਤਪਾਜੀਰਸੋਈਕਿਆਜੇਵਦੇਹੋਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜੋਕਰਤਾਰਕੇਜਦਾਹੈਸੋਜੇਵਦੇਆਹਾਤਾਤ
ਪਾਜੀਮੇਰੇਰਤਵਾਸਤੇਪੁਛਿਆਹੈਜੋਆਪੇਅਤੇਪਾਵੈਤਾਪਕਰਾਸਦ੍ਵ
ਰੀਐਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇਜੀਉਹਜੇਫੁਰਮਾਇਸ
ਦੀਜਾਇਨਾਹੀ ਜੋਕਛੂਆਪਣੀਖੁਸੀਵਿਜੇਸੋਹਛਾਹੈਤਾ
ਰਾਇਕਹਿਆਵਿਉਮੇਦਾਧਕਗਾਉਧਸਉਰਾਉ ਤੁਰਤੇਹੁਤਾਸੁਧਾ
ਧਾਮਰਭਾਡੇਲੈਆਇਆਤਾਸੁਪੇਕਹਿਆਰਾਇਜੀਭਾਡੇਮੈਲੈਆ
ਏਆਹਾਂਤਾਰਾਇਕਹਿਆਭਲਾਸੁਪਾਪਾਹਿਲੇਕੁਝਾਸਿਠਾਕਰ
ਲੈਅਤੇਪਿਛੋਦੇਸਲੂਣਾਧਾਸਰਾ [illegible]ਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸ
ਬਦਬੋਲਿਆਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚਿਮਹਲਾਮਹਲਾ੧॥

ਜਿਨਾਮਰਮੁਸਨੂਨਾਸੰਦੁਸੁਖਟਾਪਰਾਪਿਆਨੁ।ਐਸਾਭੋਜਨ
ਅਚਵੈਸੋਮਨਸਪਰਧਾਨਾ।੧।ਰਾਇਜੀਭੋਜਨਐਸਾਕਮੈਐ।
ਅਉਰਸਗਲਪਰਹਾਰੀਐ।੧੫।ਰਹਾਉ।ਜੇਦੂਮਰ
ਨਜਾਣਸਚਤੇਸੀਜੇਸਖਾਪੈਤੂੰਪਕਾਵੈ।ਸਤਗੁਰਾਪਰਛਣ
ਜਿਆਸਨਭਾਣੀਸੋਫਲੁਭੁਗਭੁਗਖਾਵੈ।ਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨ
ਜਰਸਨਾਮਧਨੀਕਾਸੋਪੀਵੈਜੋਸਦਵੈ।ਜਾਣਿਤਿਉਦਰਸਨ
ਅਕਾਲਮੂਰਤੇਹੈਤਾਕੇਕਰਿਦੇਸਮਾਵੈ।ਤੂੰਕਹੁਨਾਨਕਸੋਪਰ
ਸੂਆਣੀਏਕੰਕਾਰਸਮਲੀਆ।ਦੁਅਦੁਰਸੁਆਦਸਕਛੀਕੇ
ਲਾਗੇਜਯਸਰਨਾਮਸੁਖਦੀਆ।।੧੫।।੧।।ਤਾਂਫਿਰ
ਰਾਇਜੀਕਾਲੂਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਕਾਲੂਕਿਉ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਾਲੂ
ਨੂੰਕਹਿਆ।ਭਾਈਤੇਰਾਕਿਮਨਾਹੀ।ਖੇਲਦਾ।ਤਾਂਅੰਖੀ
ਘੀਘਿਤਕਢੀ।ਰਾਇਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਈ।ਅਜੀਰਾਇ
ਜੀਅਸਾਡੀਹੋਰਜਾਹਗਾਕਾਈਨਾਹੀ।ਰਾਇਜੀਜੇਉਜਾਣੋ

ਤਉਨਾਨਕਨੂਰਖੋ। ਆਪਣੇ ਪਾਸਹੀਰਖੋ। ਤਾਰਾਇਆਕਹਿ
ਤਪਾਜੀਆਉਤੁਸਾਡੀਬਹੁਤੀਖਿਲਕਤਾਪਕਰਦੀਹੈ। ਅਤੇਅਸੀ
ਤੁਸਾਨੂਆਖਿਨਾਹੀਸਕਦੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਰਾਇ
ਤੁਸੀਨਿਸੰਗਆਖੋ। ਜੋਤੁਸਾਆਖਣਾਹੋਵੈ। ਤਾਰਾਇਕਹਿ
ਆਤਪਾਜੀਇਥੇਹੀਰਹੋ। ਅਤੇਖੇਤੀਕਰੋ। ਤੁਸਾਡੇਅਗੇਕਿ
ਸੇਜਾਇਦੇਵਦੇਆਹੋ। ਅਤੇਨਾਹਾਲਨਾਪਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਬਦਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਣੀ
ਕਿਰਸਾਣੀਸ੍ਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ। ਨਾਮਬੀਜਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰ
ਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ। ਭਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਿਭਾਗਠਦੇਖੁ॥੧॥
ਭੋਲਿਆਮਾਇਆਸਾਥਿਨਾਹੋਇ। ਇਨਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰ
ਲਾਬੂਝੈਕੋਇ। ਰਹਾਉ। ਤਾਲਾਲੂਆਖਿਆਜੀਹਟਆਖੇਤਾ
ਹਟਹੀਬਹੋ। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ। ਹਾਣੁਹਟ
ਕਰਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਵਥੁ। ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲ

ਤੈਸੁਣਿਵਿਚਿਤਿਆਨੁਰਖਾਜਿਤਾਜੇਤੀਵਣਜਕਰੈਸੋਲਾਹਾਮਨਿਹਸਾ।
ਦਾਤਾਫੇਰਿਕਾਲੂਰਾਇਬੋਆਖਵਾਇਆਰਾਇਬੁਲਾਰਜੀਜੋਇਸਦਾਮ
ਨੀਫਿਰਣਤੇਹੈਤਾਂਖੋੜੇਆਦੀਸਉਦਾਗਰੀਕਿਸੋਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਸਉਦਾਗਰੀਸਤ
ਘੋੜੇਲੈਚਲੁਖਰਚੁਬੰਨਚੰਗੀਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣੇਕ
ਲੂਤਾਕਾਲੂਆਖਿਆਜੀਕਿਸੇਦੀਚਾਕਰੀਕਰੁਤਾਫੇਰਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਰੋਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀ
ਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ।ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈ
ਧੰਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਤੂਚਵਗਣਵੰਨ।੨॥੧॥ਤਾਂਫੇਰਿ
ਰਾਇਕਾਹੇਆਤਪਾਜੀਕੁਝੁਫੁਰਮਾਇਸਕਰੋ।ਅਸੀਕਥੂਰ
ਪਵੀਏ। ਤਬਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਸਾਰਿਗਵਿਚਿਸ
ਘਰਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ੧॥ੴਕਫੁਰਮਾਇਸਆ
ਖੀਐਜੇਮੰਨੇਸਾਂਈਏਜੀਸਤੇਜੋਰੁਨਚਲਾਈਕਰਿਜੋਰੁ ੧੧

ਗਾਹੇਮਾਣਿਹੈ ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਿਰੋਕੁਝਨਾਹੀ ਤੁਸੀਏ
ਬੇਹੀਰਹੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਾਤੇਹਥਕਝੂਨਾਹੀਜੋਅ
ਸੀਏਬੇਰਹੀਏ ਜਿਸੇਰਖੇਤਿਸਾਊਰਹੀਏਗੇ ਤਾਰਾਇਜੀਬਹੁਤੁਜ
ਤਨਕੀਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਉਬੇਹੋਏਆਖਲਾਸਾ ਤਾਰਾਇਤਿੰਨਾਜੋਰਹ
ਣੇਦਾਨਾਹੀ ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਕਾਈਫੁਰਮਾਇਸਕਰੋ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਤੀਫੁਰਮਾਇਸਾਇਕਾਝੁਲਣਵਾਲਾ
ਹੈ ਤੁਸੀਹੁਣਅਸਾਨੁਜਾਇਦੇਹੋ ਤਾਰਾਇਬੋਲਿਆਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ
ਲੋੜੀਦੀਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛਲੀਪਹਰਰਾਤਿਰਹਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ
ਨਾਵਣਗਏਆਹੇ ਜਾਦੇਖਨਤਾਕਿਆਦੇਖਨਜੋਮੂਹਵਹਦਾਕੇਈਨ
ਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੁਹੇਵਚਨੁਹੋਏਆ ਜੋਏਬੇਟੋਕਾਭੀਕੋਈ
ਨਾਹੀ ਏਹਗਲਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣੀ ਰਾਇਬਘਰਦਾਰਆਤਾ ਰਾ
ਏਆਖਿਆਤਪੇਜੀਦੇਮੁਹੋਟੋਕੇਅਵਾਜਨਿਕਲਿਆਹੈ ਅਸੀਅਹ
ਲੂਹੈਏ ਏਬੇਟੋਕਾਘਟੋਤਪੇਜੀਦੇਨਾਉਂਦਾ ਤਾਨਾਨਕਜੀਕੀਅਤੇ

ਮੈਕੀਨਾਲੇਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾ।ਤਾਏਰਾਈਆਂਨੇਦੇਖਿਆਜਿਦ੍ਰਿੜਆਇਆ।ਰਾਈਆਂ
ਜੋਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਰਾਈਆਂਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੀਹਾਲੁਹੋਇਆ
ਮੈਨੂਦਰਸਣਦਿਤਾ।ਤਾਂਪੰਜਾਦੀਨਰਹੇਹੈਠਾਂਰਾਵਿੰਦਾਸੀਤੀ। ਬੋਲਹੁ
ਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਸੰਮੀਉਰਾਂਹੀਨੀਤੀ।ਧਰਤੀਦੁਕੋਈਗਲੇਦੀਗਏ।ਉਥੋਂਹੋਕਣਦੇ
ਲਦੂਇਦਿਨਕੁਝਨਪਹੁਤਿਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਪਉਣਅਹਾਰੀਹੋ
ਏਰਹਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਮੈਭੁਖਾਮਰਦਾਂਹਾਂ।ਆ
ਤੇਤੂੰਤਾਂਪਉਣਅਹਾਰੀਹੈਂ।ਤੂੰਮੇਰੀਕੋਈਇਲਾਜੁਕਰੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਦੇਖੇਤਾਂਏਹਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਂਏਸਨਾਲਿਕੀਮੁਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਕਿਆਖਧਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਮੈਭੁਖਾਹਾਂ।ਮੈਨੂਭੁਖਖਾਇਗਈਕਿਸੇਜੇਨੂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਏਹਜੋਬਪਤ੍ਰੀਆਂਹੈਨੀ।ਜੋਤਨੀਆਂਆਂਹਸੰਧੋਤੋਤਨੀਆ
ਖਾਹਿ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਮੈਨੂਅਕੁਪਵਾਇਦਾਹੈਂ।ਤੂੰਮੈਨੂ

ਮਸਕਰੀਆਕਰਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਮੈਤੈਨੂਮਸਕ
ਰੀਆਨਾਹੀਕਰਦਾਹੈ ਤੂਜੇਤਨੀਆਖਾਇਸੀਏਤਨੀਆਖਾਹਿਤਾ
ਅਤੇਹੋਰੁਪਲੇਨਾਬੰਨੇ ਤਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਤੋੜਤੋੜਖਾਵਣਾ ਜੇਉਂਜਿ
ਉਖਾਵੈਤਿਉਤਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਸੁਆਦੁਆਵੈ ਛੋਡਿਸਕੇਨਾਹੀ ਤਾਕਿ
ਤਨੀਆਕੁਖਾਵੈ ਅਤੇਪਲਹੁਪੇਟੁਭਰਿਆ ਆਪਣਾਸਾਸਠੀਸੁਅ
ਦੁਜੋਲਗੇਸੁਅਛਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਤੋੜਨੇਗੰਢੜੀਬੰਨਲੀਨੀਓਸੁਆਗਾ
ਸੇਕੁਲਕਜਾਭੁਖਲਗੀ ਤਾਚੁਪਾਤੇਆਕਦਫਕੇਖਾਵਣਲਗਾ ਤਾਜੇਉ
ਖਾਧੀਆਤਿਉ ਇਕਘੜੀਨ ਗੁਜਰੀ ਜੋਲਗਾਹਥਪੈਰਮਾਰਨੇ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਮੈਮਰਦਾਹਾਂਵੂਹ
ਸਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈਤਾਤੈਨੂਆ
ਖਿਆਸੀਜੋਪਲੇਨਬੰਨੇਆ ਕਿਉਤਉ ਬੰਨਲੀਤੀਆ ਅਤੇਜੇਤੂਖਾ
ਦਾਆਹੇਤਾਮੈਨੂਪੁਛਕੇਖਾਵੇਆ ਤਾਓ ਬੋਹਿਕਪੁਟਾ ਅਕਦਾਆ
ਹਾ ਉਸਜਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਪਣੇਹਥੋਤੋੜਕਰਖਪੜੀਆਮਰਦ

ਨੇਨੂੰਹੋਰੁਖਵਾਈਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣੁਨਾਲਗੀਉਨਿਪੈਠਾਆਗੈ
ਤੈਨੌਕਾਰੂਦੇਸਾਵਿਚਿਆਣਿਪਇਆਉਥੈਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਹ
ਸਹਰਤਾਅਛਾਹੈਜੇਕੋਹੋਤਾਇਥੈਮੈਕੁਛੁਖਾਈਆਵਾਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਸਹਰਤੇਰੇਵੜਣਦਾਨਾਹੀ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਬੇਵਸਤੀਆਵਦੀਹੈਉਥੈਆਖਦਾਹੈ
ਜਾਹਿਨਾਹੀਉਜਾੜੁਵਿਚਿਲੀਤੀਫਿਰਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ
ਆਜਾਹਿਭਾਈਤੂਜਾਣਾ। ॥ ਬੋਲਾਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਾਖੀ
ਹੋਰਚਲੀ। ॥ਜਾਮਰਦਾਨਾਜਾਇਵਸਦੀਆਵਿਚਿਵੜਿਆ।
ਅਗੋਚਾਰਿਨਿਆਪਹੀਉਥੈਸੀਵਿਚਿਪਈਆਹਸਦੀਆਆ
ਹਿਆ।ਜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਵੇਖਨਿਤਾਲਗੀਆਆਪਾਵਿੜਿਵੜਿਆ
ਪਾਵਣਾ।ਓਹੁਆਖੈਮੈਲੈਨੀਹਾ।ਉਹੁਆਖੈਮੈਲੈਨੀਹਾਂ।ਨਾਹਿਕ
ਰਿਨਿਜੋਪਈਸੋਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਪਾਗਾਪਾਇਗਈਆਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਛੁਡਾਕਰਿਘਰਿਲੈਗਈਆ।ਜਾਇਕੁਪਹਰੁਗੁਜਰਗਇਆਤਾ

ਸੋਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਕਦੇਕਦਣਾਗਾਇਆਹੈ।ਕਿਆਹੋਆ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ।ਹਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁਣਭਾਈ
ਬਾਲਾ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੇਆਵੀਏ।ਤਾਂਸੋਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਥੈਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾ
ਲਾਮਰਦਾਨਾਫੜਗਹੇਇਆਬੈਠਾਹੈ।ਤਾਂਸੋਆਖਿਆਕਿਉ
ਨਾਹੋਵੈ।ਜੋਤੁਸੀਮਨਾਕਰੋਅਤੇਓਹੁਮੰਨੇਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਚਲੂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਸੋਦੋ
ਵੈਚਲੇ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਣਦੇਵਾਸਤੇ।ਅਗੇਜਾਇਕਰਦੇਖੀ
ਐਤਾਂਕਿਆਦੇਖੀਐ।ਜੋਮਰਦਾਨਾਫੜਿਹੋਇਆਬੈਠਾਹੈ।
ਅਗੋਜੋਓਹੁਰੰਨਾਬੈਠੀਆਆਹੀਆਸੋਰੋਸਆਹੀਆ।
ਅਸਾਨੂੰਦੇਖਕੇਆਜੀਓ।ਅਸੀਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੋ।ਏਹੁਓਨਾਕੂਜੋ
ਪਾਈਸੋਮੇਰੇਗਲਪਾਗਾਪਤਣਲਗੀ।ਜੋਫੜੀਹੋਇਗਈ।
ਅਤੇਹਿਕੁਰੰਨਗੁਰੂਦੇਗਲਪਤਣਲਗੀ।ਸੋਕੁਤੀਹੋਈ।ਬਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਉਠਨਾਕਾਈਧਾੜਾਤਾਮੈਆਖਿ
ਆਉਠਗੁਰੂਜੀਜੇਤੂਸਾਂਦੇਖਾਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਜਾਹਿਕਾਈਧਾੜਾਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਧਾਗਾਤੇਤੂ
ਜਾਹਾਤਾਮੈਵੁਚਨੁਪਾਇਕਰਜੀਂਦੇਹੀਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਧਾਗਾ
ਤੋੜਿਆਮਰਦਾਨਾਆਦਮੀਹੋਇਬੈਠਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਕੁਸੁਜੀਕ
ਲੀਆਧਸਾਈਦੋਵਿਹਿਅਸਾਨੂੰਜੀਤੀਓਮਰਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂਆਪੇਆਇਓਬੋਨਾਅਸਾਤਾ
ਤੈਨੂਮਨੇਕੀਤਾਸੀਜੇਤੂੰਨਾਜਾਹਾਓਨਾਰੰਨਾਦੇਖਸਮਆਏਆ
ਆਇਕਰਦੇਖਨਤਾਛੜੀਆਕੁਤੀਆਹੋਨੀਆਉਸਾਰੰਨਾਦੇਖ
ਸਮਾਤਿਨਾਜੋਏਹਕੋਈਕਸਾਵੁਨਹੋਨੀਆਉਹਦੂਹਾਦੇਪੈਰਾਤੇਫਹਿ
ਪਏਤਾਮੈਆਖਿਆਕਿਈਉਖੋਹੀਆਂਤੇਗੋਆਤਾਓਹੁਦੇਵੈ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਫਹਿਪਏਤਾਓਹੁਦੇਵੈਰਿਸਆਦਮੀ

ਹੋਇਆ॥ ॥ਗੋਸਟਿਹੁਬਾਈਵਾਂਤਬਹੁਤ੍ਰ ਸਾਖੀਰੋਰਗੀ ੬੨
॥ਸਕਾਊਤ੍ਰਦੇਸਬੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਚਲੇ॥ਅਗੇਸਿੰਘਲਾਦੀਪਦੇਸਹਾਂ॥
ਰਜੇਸਿਵਨਾਭੁਕੀਨਗਰੀਤੇਫੁਲਵਾੜੀਐਵਿਚਿਗਏ॥ਓਥੋਦਾਰਾਜਾਸੀਉਨਾਭੁ
ਆਂਹਾ॥ਕੋੈਆਹਾ॥ਜੇਕੋਈਪੁਤੁਮੰਗੇਤਾਪੁਤੁਦੇਂਦਾ॥ਜੇਕੋਈਮੀਹੁਮੰਗੇਤਾਮੀ
ਹੁਦੇਂਦਾ॥ਕਲਾਵਾਨਆਹਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਕ
ਲਾਉਸਦੀਹਿਰਿਗਈ॥ਜੇਕੋਈਫਲੁਮੰਗੈਸੋਹੋਵੈਕਦੂਨਾਹੀ॥ਤਾਰਾਜਾ
॥ਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਇਆ॥ਅਤੇਨਗਰਦੇਲੋਕਭੀ॥ਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗ
ਏ॥ਤਾਰਾਜੇਸਿਉਨਾਭੁਕਹਿਆਆਪਣੇਵਜੀਰਨੂ॥ਅਰੇਪਰਸਰਾਮਪ
ਹਿਕਿਆਹੂਆ॥ਕਿਨੇਹਮਾਰੀਨਗਰੀਮਾਹਿਪਾਪੁਕੀਆਹੈ॥ਤਾਪਰਸ
ਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਪਾਪੁਤੋਕਿਸੇਨਾਹੀਕੀਆ॥ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਅਰੇਯਾਹਿਕਿਆਹੂਆ॥ਤਾਪਰਸਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾ
ਜਾਜੀਤੇਰੀਨਗਰੀਮੈਇਕਅਤੀਤੁਆਇਆਹੈ॥ਅਰੁਉਸਕੇਸਾ
ਥਦੁਇਚੇਲੇਹੈ॥ਯਾਹਿਕਛੂਹੂਆਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਸਰਾਮਓ

ਨਕੀਖਰਸੇਨੂ।ਤਾਪਰਸਰਾਮਨਛੇਭੋਜਨਬਣਾਇਕੈਲੈਚਾਲਿਆ।ਤਾ
ਂਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਰਕਿਆਹੈਭਾਈਪਰਸਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆ।ਸਾਧਜੀਇਹ
ਭੋਜਨਤੁਮਕਉਰਾਜੇਸਿਉਨਭੇਜਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।
।ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ।੧।।
ਰਸਕਸਸੁਆਦੁਅਨੇਕਹੈਖਿਖਫਿਕਾਮਿਠੇਜਾਣੁ।ਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਜਿਸਆਪਣੀਤਾਕੋਰਖੇਆਪੁ।।੧।।ਪਰਸਰਾਮਭੋਜਨਫੇਰਿ
ਲੈਗਇਆ।ਜਾਇਰਾਜੇਨੂਪਰਸਰਾਮਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਜੀ
ਓਹੁਭੋਜਨੁਖਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਸਰਾਮ
ਓਹੁਕਿਸਗਲਕਾਖੋਪਾਰੀਹੈ।ਤਾਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਮੈਕਹਿ
ਨਾਹਿਸਕਦਾ।ਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਆਪਣੇਘਰਾਬਣਾਇਕੈਲੈਜਾਈ
ਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਭਲੀਆਤਹੈ।ਪਰਸਰਾਮ
ਆਪਣੇਘਰਾਬਣਾਇਕੈਲੈਆਇਆ।ਆਇਕੈਅਗੈਧਰੀ

ਅਹੋਈਆ।ਕੈਸੇਵਾਪਾਰੀਪਰਸਰਾਮਸੁਣਤਠਤਮਾਣੀਗਾਵ।
ਰਹਾਉ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਏਹਾਥਿਭੁਕਰੀ
ਆਗੀਪਲਾਧਰੀਆਂਡਿਠਿਆਂਵਾਂਤੇ ਸੂਦਰਰੂਪਅਪਾਰੂਹੈਦੇਵੀ
ਜਨਮਾਵੈਰਾਗ੍ਰੇ॥ ੨॥ ਤਾਫੇਰਿਪਰਸਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸਿਜਾਇਕਹਿਆ।
ਜੀਅਪਛੁਰਾਭੀਨਾਲਿਤੀਆ।ਨਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆ।ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਸਤਿਕਾਲਹੈ।ਫੁਨੇਪਧਸਤ੍ਰਲੈਜਾਹੁ।
ਤਾਪਰਸਰਾਮਹਛੇਧਸਤ੍ਰਲੈਗਇਆ।ਆਣਿਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੈਰਖੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਕਾਇਆਕਪੜੁਕੂੜੁਹੈ।ਇਕਕਉ
ਦੇਖਿਨਕੂੜਾ।ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਾਲੁਧਨੁਏਈਨਰਕਕੇਮੂਲਾ। ੩॥
ਤਾਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਤੁਮਆਪਣਾਪਰੋਜਨਕਹੋਤੁਮਰਾਪਰੋਜ
ਜਨਕੀਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।। ਆਪਣਾਹੁ
ਕਮੁਣਿਵਾਰਿਤੂੰਅਜਾਮਤਝੂਠੀਧੀਤਾ।ਭਾਣਾਮੰਨਿਕਰਤਾਰਦਾ
ਤਾਇਸਦੇਉਪਜੀਸਾਤੀਆ।। ੪॥ਤਾਪਰਸਰਾਮਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸੀਜਾ

ਇਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀਉ ਹੁਕ੍ਰਛੋ ਹੋਰੁ ਹੀ ਧ੍ਰਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕ
੭ ਹਿਆ ਪੰਸਰਾਮ ਕੈਸੇ ਧਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰਸਰਾਮ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਤ੍ਰਮਾਰੀ ਅਜਾਮਤ ਕਾ ਨੰਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਆਪਾ ਪਧਰਦਾ ਗੁਰੁ।
ਰਾਜਾ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਰਾਜੇ ਆਇ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੈ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੋਤਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌ
ਗਦੀ ਪਹੁੰਚੀ ਆਖੀ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਸੀਉਨਾਭ ਤੂ ਮਤ ਤੇ ਧ੍ਰਪਤੇਰੀ ਕ
ਸਾ ਨਾਨਕ ਪਤ੍ਰ ਦਾ ਗੁਰੂ ਠਿਕਰ ਹੋਵੈ ਦਿਵਾਸਨ ਦਾਸਾ। ਧਾਤਾ ਰਾਜਾ ਸੀ
ਉਨਾਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਣਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਆਖਣ ਲ
ਗਾ ਜੀ ਮੈਨੂ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕੀਤੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਸੀਉਨਾਭ ਤੇ
ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਏਹ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂ
ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਤਾਈ ਪਹਰ ਰਾਇ ਕਰੈ
ਗਹਿਰੇ ਹੈ ਐਸੀ ਖਿਡਾਲੀ ਚੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲ ਜੀਨੂ ਸਾਹਿਬ
ਕਹਿਓ ਜਾਤੇ ਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆ।

ਦੇਹਾਂਵਿਚਿਆਇਆ।ਤਾਆਖਿਆਆਪੁਭਾਈਬਾਲਾ।ਤਾਫੇਰਿਭਾਈ
ਬਾਲਾ।ਲਗਾ।ਦਿਖਾਵਣਾ।ਤਾਰਾਜਾਸਿਉਸਕਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮੰਦ
ਰਾਂਵਿਚਿਲੈਗਇਆ।ਤਾਲਾਗਾਪੁਛਣਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕੌਣਆਹੈ।
ਤੁਮਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋ
ਲਿਆ।ਮਹਲਾ੧।ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁ।ਤਾਕੈਮੈਲੁ
ਨਰਾਤੀ।ਪ੍ਰਿਤਮਨਾਥੁਸਦਾਸਤਸੰਗੀਜਨਮਮਰਨਗਤਿਬੀਤੀ।
੧।ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਉਨਨਾਮਕੈਸੇਜਾਤੀ।ਤਾਬਘਟਭੀਤਰਮਹਲੁ
ਬੁਲਾਇਪੂਛੈਬਾਤਨਿਰੰਤਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆ
ਜੀਤੁਮਬ੍ਰਹਮਣਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਬ੍ਰਹ
ਮਣਸੋਜੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੇਪੂਰੇਹਰਿਗੁਣਪਾਤੀ।ਏਕੋਰਾਮਏਕੋਨਾ
ਰਾਇਣੁਸਰਬਮੈਏਕੋਜਾਤੀ।੨।ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮ
ਖਤ੍ਰੀਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਆਹਿਖਾਟ
ਬਾਛਾਜਾਹਿਬਾਤੀਤੁਰਿਤੇਸਉਨਾਮਅਜਾਤੀ।ਕਹਿਰਿਸਾਹਾਸੀਰਿਸਾ

ਹਿਥੁਏਕੋਵਣਜਾਰੇਪਸੂਲ੍ਹਾਤੀਆ॥੩॥ਤਾਂਓਥੈਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਕੌਣ
ਖਹੋਤਾਓਥੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੇਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਧਰਪਰਧਰ
ਨਗਰਨਪਰਗੋਰਖਤਾਕਾਆਸਾਮਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋ
ਜਾਣੈਨਾਨਕਫੇਰਿਉਦਾਸੀ॥੪॥੧॥ਤਾਰਾਜਾਸੀਉਨਾਭੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸੀਆ ਦਾਸਿਖੁਹੋਇਆ॥ਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜਪਣਾ॥ਅਤੇਅਪਣੇਨਗਰਦੇਲੋਕ
ਨੂੰਨਾਮੁਜਪਾਵਣਾ॥ਤਿਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਪੂਰਨਸੰਗਤਿਸੀਉਚਰੀਨਾਏਕ
ਸਉਤੇਰਹਾਂਵੀਆਇਬੋਲਾ॥ਦੁਇਮਹੀਨੇਵਰੇਅਤੇਪੰਜਮਹੀਨੇਰਾਜੇ
ਸੀਉਨਾਭਪਾਸਰਹੇ॥ਜਾਚਲਣਲਗੇਤਾਰਾਜੇਸੀਉਨਾਭਕਹਿਆ॥ਗੁ
ਰੂਜੀਇਥੈਹੀਰਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸੀਉਨਾਭਅ
ਸਾਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ॥ਰਾਜੇਸੀਉਨਾਭਮਥਾਟੇਕਿਆ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰੁਰਾਖੈਗਾਤੇਆਵਾਂਗੇ॥ਰਾਜੇਨੂੰਮੰਜੀਬੈਠਾ
ਇਆ॥ ੧ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ਤਾਓਥੋਂਗਏਇਕਵਪਾਇਤਰਾਜੇਆਸ

ਭੁਾਈਬਾਲਾਏਤਜੋਕੜ੍ਹਾਹਾਤਪਦਾਹਈਸੋਮਰਦਾਨੇਟੋਤਲਣਦੇਵਾਸਤੇਤਪ
ਦਾਹਈ।ਜੋਰਾਕਸਤਲਕਰਖਾਵੈਗਾ।ਪਰੁਅਸੀਛਪਰਹੀਆ।ਤਾਮੇਰੁ
ਗੁਜੀਨੂਆਖਿਆਜੀਜੋਤੇਆਏਨਾਆਏ।ਜੋਤਲਕੇਖਾਇਲਵੇਗਾ।ਤਾਹਥ
ਕਿਆਆਵਸੀ।ਨੁਛੁਕਰਣਾਹੈਤਾਕਰੀਆ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਦੇਖੁਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।ਕਰਤਾਰਕੀਆਕ
ਰਦਾਹੈ।ਜੀਉਮਰਦਾਨਾਖੜਾਆਹਾ।ਤਉਮਰਦਾਨੇਨੂਰਕਸਕੜਾਹੇਵਿ
ਵਿਪਾਤੇਆ।ਗੁਸੇਨਾਲਾਕੜਾਹਾਨਿਢਾਹੋਇਗਇਆ।ਜੀਉਪੋਰਦਾ
ਕਕਰੁਜੀਮਦਾਹੈ।ਰਾਕਸਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆ।ਹੇਠੋਅਗਨਬੁਝਗਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਵਾਪਾਨਾਦੇਖਾਈਦਿਤੀ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।
ਅਰੇਗੁਸਾਈਆ।ਤੂਕਉਣਹੈਂ।ਜੋਤੇਰੇਆਏਮੇਰਾਕੜਾਹਾਠੰਢਾਸੀਤਲ
ਹੋਇਗਇਆ।ਸਚੁਆਖੁਤੂਕਉਣਹੈਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸਿਕਰ
ਆਖਿਆ।ਕੌੜਾਰਾਕਸਾਏਸਤਾਈਕਿਉਨਾਹਿਖਾਂਦਾ।ਕਿਉਰ
ਖਿਆਹਈ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।ਤੂਮੇਰਾਨਾਉਕਿਉਕਰਿਜਾਣਦਾਹੈ।

ਤ੍ਰਾਕਿਪਰੇਪੰਦੇਹੋਇਆਤੈਤ੍ਰਸਭੁਆਖਿਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿਸਬ
ਦੁਬੋਲਿਆਮਹਲਾ ੧॥ ਬਾਰਾਂਹੂਕਾਬਿਸਮਕੋਹੋਇਆਨਿਹਕਰਮਾਬੈਕਾਲਤੇਕੰਧਿ
ਚੜ੍ਹੋਥੁਰਕੀਨੇਧਰਮਾ ॥੧॥ ਧਾਧਾਮੇਰਾਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਿਆਤਪਾਤਿਕਲ੍ਹਾਹਾ
ਥਾਟੈਗਇਆ। ਗੁਰਿਸੀਤਲੁਨਾਮਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਅੰਤੁਤਾਂਫਤੂਤਾਬਿਰਮਕ
ਕੁਗੰਟੇਕੀਆਪਰਗਾਸ੍ਰਾ ॥੨॥ ਜਬਪੰਚਾਸਾਪ੍ਰਸੰਗੁਕ੍ਰਾਇਆਤਬਛੋਡਿਗਏ
ਨਿਗਾਵਣਾ। ਜਿਸਕੀਅਟਕਾਤੇਸੇਤੇਛੂਟੀਕਹਾਕਰੇਕਟਵਾਲਾ ॥੩॥ ਸਚੁ
ਖਾਨਸਚੁਪੈਸਕਾਸਚੁਸ੍ਰਆਉਥਣਾਇਆ। ਸਚੀਪੂਜੀਸਚੁਵਥੇਰੇ
ਨਾਨਕਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਤੋਕੋਤਾਰਾਕਸ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ। ਉਠੇਨਾਹੀ। ਆਖੇਜੀਮੈਵਡੇਪਾਪਕੀ
ਤੇਹੈਨੀ। ਮੈਨੂੰਬਖਸੀਐਜੀ। ਜੋਉਤੇਤਉਬਖਸੀਐਜੀ। ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਕੋਡ੍ਰਾਤੇਰਾਮਦਾਸੁਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀਹੈ। ਤੂੰਇਸ
ਤਾਈਮੰਨੈਗਾਤਾਤੇਰੀਗਤਿਹੋਵੈਗੀ। ਤਾਕੋਡ੍ਰੇਰਾਕਸਆਖਿਆ
ਜੀਏਹੁਭੀਮੇਰੇਸਿਰਤੇ। ਅਤੇਕੋਈਹੋਰੁ ਆਖੋਸੋਭੀਮੇਰੇਸਿਰਤੇ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਕਰਆਖਿਓਸੁ।ਕਿਉਬਾਣੀਘਲਿਆ।ਤਾਓਸਗੁ
ਰੂਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜੇ।ਮਿਹਰਵਾਨਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਓਨੂੰਆ
ਖਿਆ।ਆਖਿਬਾਣੀਓਨਾਂਕੀਆਪਦਾਉ।ਤਾਓਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰਕਛੂਹੁਕਮੁਕਰੋ।ਤਾਪਰਸਾਦੁਲੈਆਵਾ।ਤੁਸੀਅਛਕੋਤਾਮੇਰੀਖੁ
ਸੀਪਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਓਨਾਕਛੂਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਣ
ਦਨੂੰਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਹੈ।ਬਹੁਤੇਆਦਿਨਾਦਾ।ਓਤਾਂਗਰਨ
ਸਜੀਗਾਲਨੂੰਦਉਨ੍ਹਾਂਆ।ਜਾਇਕਰਿਓਸੋਮੇਵੇਲੈਆਇਆ।ਜੋਤ੍ਰ
ਏਖੁਸੀਹੋਇ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਓਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆ।ਆਉਮਰਦਾਨਾਖਾਹਿ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਸਭੁ
ਕਛੁਆਪਾਹੈ।ਮੈਨੂੰਤੁਸੀਖੁਸੀਕਰੋ।ਜੋਮੈਤੁਸਾਡਾਆਖਿਆਨਾਹੀ
ਮੰਨਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰੇਉਤੇ
ਬਹੁਤੁਰਾਜੀਆਹੇ।ਖੁਸੀਆਹਾ।ਤੂੰਅਸਾਤੇਖੁਸੀਰਹੁ।ਮੇਵਾਖਾਹਿ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੇਹਾਬਾਣਾਮੈਨੂੰਆਵਦਾਹੈ।ਤੇਹਾਮੈਨੂੰਕੀਦੇਹੁ।ਤਾਗੁ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਤ੍ਰਾਏਬੰਟੇਕਰਿ ਤ੍ਰਾਏਬਖਰੇਗੁਰੂ
ਜੀਇਕੀਤੇ ਇਕਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤੋਨੇ ਅਤੇਇਕਆਪਲੀਤਾ ਇਕਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਨੂੰਦਿਤਾ ਅਸਾਨੂੰਬਰਨੁਹੋਇਆ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਪ
ਰਸਾਦੁਖਾਵੋ ਤਾਅਸੀਪਿਛੋਖਾਵਣਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
ਅਗੇਦਾਪਰਸਾਦੁਕੋੜੇਰਾਕਸਾਨੂੰਦਿਤਾ ਕੋੜੇਆਗੇਨਾਹਾਮਿਠਾਕੀ
ਤੀ ਕੋੜੇਜੈਦੇਹੀਮੁਹਾਵਿਚਿਪਾਇਆਜੀਤਾ ਕੋੜੇਪਰਸਾਦੁਮੂਹਿਪਾਏ
ਇਆਨਾਲਾ ਕੋੜੇਦੇਕਪਾਣੂਭੁਲਗਏ ਕੋੜੇਦਾਹੋਰੁਸਰੂਪਹੋਇਗ
ਇਆ ਤਾਮੈਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਖੀਏਤਾਕਿਆਦੇਖੀਐ ਜੋਅਜਗੈਬੀ
ਫਰਕੁਪਾਇਗਇਆ ਤਾਮੈਹਸਿਜੋਤ੍ਰੈਜੋਗੁਰੂਜੀਏਹਕਿਆਹੋਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾ
ਸੇ ਤਾਮੈਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਥੋਪੁਛਿਆਜੀਆਸਾਨੂੰਤਾਵਡਾਹੈਰ
ਨੁਲਗਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੂੰ
ਜੋਕਰਤਾਰਇਸਪਰਤੀਆਦਾਹੈ ਜੋਏਨਾਹੀਦੇਵਾਸਤੇਲੀਆ

ਇਆਹੈ।ਦੇਖੁਕਰਤਾਰੁਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇਦੇਖਦਾਜਾਂਦਾਹਾਂ।ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਖੁਸਾਜੀਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਾਦਿਖਾਵੈਸੋਦੇਖਦਾਜਾਂਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂ
3 ਨਾਨਕਜੀਸਾਤਾਂਦਿਨਕੋਤ੍ਰੋਕਸਪਾਸਰਹੇ।ਸਤਵੈਦਿਨਚਲਦੇਹੋਏ
ਮੰਜੀਤੇਧਾ।ਹਾਇਕੋਵੂੰਦਾਹੋਏ। ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਰਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਤਾਂਉਥੋਂਏਈਸਿਰਪਰਮਨੂਚਲੇ।ਤਾਂਇਕਜਾਇਵਿਸਾਇਆਉਤਬੋ
ਅਗੇਸੈਤਾਲੀਆਦਿਨਦਾਰਾਹੁਆਹਾ।ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੁ
ਖੀਭੁਖਲਗੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਤਾਂਭੁਰਨਾਹੀਸੰਘਦਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਲਾਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੇਵਡਾਸਹਰਆ
ਵਦਾਹੈ।ਏਉਥੇਤੂਆਖੇਗਾ।ਸੋਕਰੀਐਗੇ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਮੈਭੁਖਾਂਹਾਂ।ਭੁਖਨਾਹੀਸੰਘਦਾ।ਤਿਉਤਿਉਵਿਨਾਇਦੇਵਿਲਾਇਦੇ
ਮਰੇਮਰੇਸਹਰੁਆਇਆ।ਨਜਰਿਕੋਹਾਂਕੁਹੁਉਤੋਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆ।ਅਹੁਦੇਖਮਰਦਾਨਾਸਹਰੁਨਜਰਆਵਦਾਹੀ।ਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਪਲੇਤਾਂਕਛੁਨਾਹੀਸਹਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਗਿਰਾਉ

ਕੋਈਨਾਹੀ।ਤੁਸਾਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਅਗੂੰਤਾਸਹਰੁਕੋਈਨਾਹੀਨਜਰ
ਆਵਦਾਹੈ।ਐਤਾਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੂਦੇਨੂੰਜੈਜਾਸੋ।ਜੇਕਰੁਨਥਪਲੇਹੋਵੈ
ਤਾਭੀਪੀਵਾਸੁਹੋਵੈ।ਭਲਾਭਾਈ।ਸਹਰੁਆਵੈਗਾ।ਕਰੁਨੇਖਾਈ
ਐਗਾ।ਨਾਕਰੁਪਲੇਹੋਵੈ।ਨਾਸਹਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਸਾਈਮਾਰੇਨਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਰਾਨਾਲਿਰੇਤਫਰੋਲੀ।ਵਿਚੋਲਾਲੁਨਿਕਲਿ
ਆਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਇਸਨੂੰਚਾਇਲੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਆਜੀਮੈਇਸਪਥਰਨੂੰਕੈਆਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਪਲੇਬੰਨਿਤੁਨੂੰਛੁਟਦਾਹੈ।ਸੋਲੈਕਰਿ।ਇਸਨੂੰਪਲੇ
ਬੰਨੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਪਲੇਬਧੇਭੁਖਨਾਹੀਜਾਂਦੀ।ਪੇ
ਟਪਾਇਧਾਣੂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਉਹੁਸ
ਹਰੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਉਥੇਇਸਦੀਕਦਰਮਲੂਮਹੋਸੀ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ।ਅੱਗੇਹੁਕੋਹਾਤੋਸਹਰੁਨਜਰਆ
ਇਆਸੀ।ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ।ਮਰਦਾਨਾਢਿਠਾਹੋਇਗਇਆ।ਮਸੇਮ

ਸੋਸਹੁਰੁਦੇਗੋਈਰੇਜਾਇਪਹੁਤੇ।ਸਹਰਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਛੁਆਣੋਜੋਕਰੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਜਾਣਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਮੈਨਕਿਆਜਾਣਾ।ਕਛੁਖਾਵਣਦੇਹਗਾਕੇਨਦੇਹਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਹਾ।ਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰ
ਦਾਨਾਉਬਿਸੰਭਰਪੁਰਹਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਾਉਭਾਵੇਨ
ਹੂਹੋਵੈ।ਮੈਨੂਭੁਖਖਾਇਗਈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ।
ਹਸਕਰਆਖਿਆ।ਜਾਹਮਰਦਾਨਾਜਵਾਹਰੀਟੋਲੇਏਹਲਾਲੁਵੇ
ਚਲਿਆਉ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਸਦਾਮੁਲੁਕਛੁਆਣੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਕੋਈਇਸਦਾਮੁਲੁਕਛੁਆ
ਖਿਗਾਸੋਮੈਨੂਆਇਆਖੀ।ਮਰਦਾਨੇਹਿਕਸਾਕਿਉਹਰੀਨੂਲਾਲੁ
ਦਿਖਾਇਆ।ਉਸਜਵਾਹਰੀਆਖਿਆਭਾਈਇਸਕੇਤੀਨਪੈਸੇਮੂ
ਲੁਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਵੀਚਾਰਕੀਤਾ।ਲਾਲੁਦਾਮੁਲੁਪਹੁਤੁਆਖਦੇ

ਹੋਲੇਸੈਪੁਛਿਆਵਾ ਆਇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਲਾਧੂਦੇਤੈਨ
ਪੈਸਾਮਿਲਦੇਹੈਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ ਵਡੇਰਵ
ਹਰੀਪਾਸਲੈਜਾਹਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ [illegible] ਜੀਮੈਤਾ ਵਡ
ਅਤੇਛੋਟਾਜਾਣਦਾਨਾਹੀ ਤੁਸੀਮੈਨੂਦਸੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜਉਹਰੀਦਾਨਾਉਸਾਲਸਗਾਇਹਣੀ ਮਰ
ਦਾਨਾਵਤਜਾਇਕੇਪੁਛਣਲਗਾ ਅਰੇਸਾਲਸਗਾਇਜਉਹਰੀ
ਦਾਦੁਕਾਨਕੇਹੜਾਹੈ ਲੋਕਾਦਾਸਿਆਵਾਣੀਉਹੁਆਪਣੇਘਰੇ
ਹੋਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਦਾਨਾਉਘਰੁਪੁਛਕਰਗਇਆ ਜਾਇ
ਆਵਾਜੁਕੀਤੋਸੁ ਅੰਦਰੋਜਵਾਹਰੀਆਪਣਾਗੁਲਾਮੁਭੇਜਿਆ॥
ਗੁਲਾਮੁਪੁਛਿਆਤੂੰਕਉਣਭਾਈ ਗੁਲਾਮੁਕਹਿਆਜੀਕੋਈਬਿ
ਦਾਸਾਹਿਬੁਕਹੈਕਹਦਾਹੈ ਕਿਤੂਸਉਦਾਵੇਚਣਾਹੈ ਤਾਜਉਹਰੀ
ਆਪਣੇਗੁਲਾਮੁਨੂਕਹਿਆਉਸੇਨੂਅੰਦਰਿਲੈਆਉ ਮਰਦਾਨੇਨੂ
ਅੰਦਰਿਲੈਗਇਆ ਅਗੇਪੁਛਣਲਗਾਭਾਈ ਕਿਆਸਉਦਾਹੈ॥

ਕੀਆਸਉਦਾਕਰਣਆਇਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਢਕੇਲਾਲੁਜਉਹਰੀਦੇਹਥਿਦੇ ੭੧
ਤਾਜਉਹਰੀਦੇਖੇਤਾਫਿਰਆਖੇਜੋਇਸਲਾਲਦਾਮੁਲੁਪਾਰਖੀਆਂਪਖਿਆਹੈ।ਜੇਕੋ
ਈਏਹਲਾਲੁਲਿਆਵੈਤਿਸਨੂਸਉਰੁਪਈਆਮਿਹਰਾਨੀਦੇਵਣੀ।ਮੁਲੁਵਡਾ
ਈਆ।ਖਾਵੰਦੁਦੇਚੇਲਾਵਣਦੇਚੇ।ਜਉਹਰੀਸਉਰੁਪਈਆਲਿਆਇਕੇਮਰ
ਦਾਨੇਦੇਹਥਿਦਿਤਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਣਲਗਾ।ਆਖੁਭਾਈਇ
ਸਦਾਮੁਲੁ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਖਾਵੰਦੁਪਾਸੋਪੁਛਿਆਵਾ।
ਜਉਹਰੀਲਾਲੁਪਾਪੜੇਪਾਸਿਰਖਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆ
ਜਾਹਭਾਈਪੁਛਿਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਸਉਰੁਪਈਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਅਗੇਆਣਿਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹਸਉਰੁਪਈਆਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਨਾਦਿਤੇਮੈਲੈ
ਆਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਫਿਰਕੇਪੁ ਜਾਹਿ।
ਛਿਆਉ।ਏਹਸਉਰੁਪਈਆਕੇਹਾਹੈ।ਮੁਲੁਹੈਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਭਲਾਜੀ।ਮਰਦਾਨੇਫੇਰਿਆਇਕੇਜਉਹਰੀ(ਨੂਪੁਛਿਆ)

ਜੀਖਾਵਦੂਆਖਿਦਾਹੈਜੋਏਹਸਉਰੂਪਜਾਤ੍ਰਸਕੇਹਾਂਦਿਤਾਹੈਜਿ
ਸਆਸਦਾਮੂਲੁਦਿਤਾਹੈਓਸਜਉਹਰੀਆਖਿਆਭਾਈਏਇਸਸਾ
ਲੂਤੇਲਿਖਿਆਹੈਜੋਕੋਈਏਹਸਲਾਲੂਣਿਆਂਵੇਖਾਂਵੇਂਵੇਖੇਭਾਵੇਂਨਾ
ਵੇਖੇਤਿਸਤਾਈਸਉਰੂਪਆਖਿਹਆਂਨੀਦੇਵੇਨਾਤਿਹਾਲਾਲੂਆਮਾਨ
ਤਪਾਇਆਹੈਤਾਖਾਵਦੂਖੇਮੁਣਿਪੁਛਿਆਉਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੂਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜਉਹਰੀਇਉਆਖਦਾਹੈਜੋਇਸਸਾ
ਲੂਤੇਲਿਖਿਆਹੈਜੋਕੋਈਏਹਲਾਲਾਣਿਆਂਵੇਖੇਚਣਨੂਤਿਸਨੂਸ
ਉਰੂਪਜਾਂਮਿਹਆਂਨੀਦੇਵਲੀਆਂਵੇਖੇਚਖੂਣਾਵੇਖੇਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਵੇਖਣਾਹੈਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੈਕੀਆਜਾਣਾਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂਹਨੂਮੈ
ਕਿਵਾਸਤੇਪੁਛਿਦਾਹੈਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾਹਾਂ
ਤੂਮੈਨੂਕਿਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਮੈਤੈਨੂਇਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹਾਂਏਹੁਲਾਲੁਨਾਹੀਏਹੁਪਾਰਸੋਸ

੭

ਓ

ਗੁਦਾਨਾਹੈ।ਉਹੁਜਉਹਰੀਇਤਿਨੇਪੈਸੇਦੇਵਦਾਆਹਾਂ।ਉਹਛਟੀਉਹਾਸਜਰ ੧੧੨
ਆਹਿਆ।ਅਤੇਏਹਜਉਹਰੀਜਉਰੁਪਯਾਮੀਹਆਨੀਦੇਵਨਲਗਾਇਸਨਾ
ਮੁਲੁਲੀਤਾ।ਏਹਕਰਤਾਰੁਦਾਨਾਉਲਾਲੁਹਈ।ਭਾਵੇਂਦੇਵੇਲਖਭਾਵੇਂਨਦੇਵੇ।
ਜੋਕੁਖਨੀਗਾਕਯੁਝਕਰਹਿਹਈ।ਤਾਂਨਵੇਚਾਜਾਹੀਤਾਂਵੇਚਸੈਂ।ਮ
ਰਦਾਨਾਸਮਝੁਗਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਨਾਹੀਵੇਚਦਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਸਉਰੁਪਯਾਉਸਦਾਟੋਇਦੇ
ਆਉ।ਆਪਣਾਲਾਲੁਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਲਾਜੀ।
ਮਰਦਾਨਾਉਸਜਉਹਰੀਪਾਸਿਗਇਆ।ਜਾਇਕਰਆਖਣਲਗਾ
ਸਾਹਜੀ।ਏਹੁਸਉਰੁਪਯਾਆਪਣਾਲੈਆਉ।ਅਤੇਲਾਲੁਅਸਾ
ਨੂੰਫੇਰਿਦੇਹੁ।ਅਸਾਂਨਾਹੀਵੇਚਣਾ।ਤਾਂਜਉਹਰੀਆਖਿਆ।ਭਲਾ
ਭਾਈਲੈਆਪਣਾਲਾਲੁ।ਅਤੇਸਉਰੁਪਯਾਮਰਦਾਨੇਜਉਹਰੀ
ਦੇਅਗੇਰਖਿਆ।ਆਖਿਉਸਸਾਹਜੀ।ਏਹਸਉਰੁਪਯਾਆਪਣਾ
ਲੀਲਵੋ।ਤਾਂਜਉਹਰੀਕਹਿਆ।ਅਰੇਭਾਈ।ਇਸਲਾਲੁਪਰਸਿ

ਖਿਆਹੈ। ਜੋਕੋਈਏਹਲਾਲੂਆਣੀਆਵੈਗਾਤਿਸਕਉਸਉਰੁਪਈਆਸਿ
ਹਸਾਨੀਦੇਣੀਆਹਸਅਪਣਾਧਰਮੁਰਖਣਾਹੈ।ਏਹਰੁਪਏਤੁਸਾਡੇ
ਹੈਹਸਾਰੈਨਾਹੀ। ਭਾਵੈਤੂਵੇਖਭਾਵੈਨਾਵੇਖ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਲਾਲੂ
ਨਾਲੇਰੁਪਏਦੇਵੈਦਸਤੁਆਣਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੀਆ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਰੁਪਏਕਿਉ ਲੈਆਇਆ। ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਰੁਪਏਓਸਦੇਹਾਰੇਆ। ਉਹਲਵੈਨਾਹੀ। ਉਹੁਆਖੇਆ
ਰੇਖਾਈਹਸੋਅਪਣਾਧਰਮੁਰਖਣਾਹੈ। ਲਾਲੂਪਰਾਣੀਆਖਿਆਹੈ।
ਜੋਕੋਈਏਹਲਾਲੂਆਣੀਆਵੈਗਾਤਿਸਨੂਸਉਰੁਪਈਆਸਿਹਸਾਨੀਦੇਵ
ਣਾ। ਅਧੇਏਹਰੁਪਏਤੁਸਾਡੇਹੈ। ਹਸਾਰੇਨਾਹੀਜੇ ਕਿਆਕਰ।
ਉਹੁਲਵੈਨਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆ
। ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਏਉਜਾਇਕਰਿਆਖੁ। ਸਾਹਜੀਜੇਵਡੀਏਤਾਸਿਹ
ਸਾਨੀਲਾਇਆਏ। ਅਤੇਜੇਨਾਵੇਚੀਏ। ਤਾਸਿਹਸਾਨੀਕੇਹੀਲਾ
ਈਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ। ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ। ਮਰਦਾਨਾਉਸ

ਜਉਹਰੀਬੇਸਉਰੁਪਯਾਫੇਰਿਲੈਗਇਆ।ਜਾਇਕਰਆਖਿਓਸੁਸਾ
ਹਜੀਅਸੀਰੁਪਯੇਕੋਹੇਸੀਵੀਏ।ਜੋਵੇਚੀਏਤਾਸੈਹਮਾਨੀਕੋਹੀ
ਲਵੀਏ।ਅਤੇਜੇਨਾਵੇਚੀਏਤਾਸੈਹਮਾਨੀਕੋਹੀਲਵ੍ਹੀਏ।ਏਹਸ
ਉਰੁਪਯਾਆਪਣਾਫੇਰਿਲਵੋ।ਖਾਵਦੂਲੈਂਦਾਨਾਹੀ।ਜਉਹਰੀਲਏ
ਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਫੇਰਿਲੈਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਖੇਨਾਹੀ।
ਅਤੇਜਉਹਰੀਲਏਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਸਤਫੇਰੇਪਾਏ।ਤਾਮਰਦਾਸ
ਫਿਤਾਹੋਇਗਇਆ।ਨੂੰਤਾਹੋਇਕਰਿਜਉਹਰੀਦੇਘਰਸਾਇਆ
ਇਆ।ਜਉਹਰੀਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਭਾਈਏਹ
ਰੁਪਯੇਜੋਮੈਨੂੰਫੇਰਿਸੈਨੇਜੋਗੁਨਾਹੀ।ਅਤੇਏਹੁਵਸਤੁਅਜੇਹੀਹੋਇਆ।
ਏਸਸਨਕਾਦਕਬ੍ਰਹਮਦਕਮੋਹਤੇਨੀ।ਅਤੇਏਹੁਸਾਡਾਭੀਅਚੰਭੇਰ ੦
ੜਣਾ।ਤਸੋਂਤੇਲੀਖਿਆਆਹਾ।ਜੋਸਉਰੁਪਯਾਸੈਹਮਾਨੀਦੇਣੀ
ਏਤਨੀਮੇਰੀਉਮਰਹੋਈਹੈ।ਵਡੇਵਡੇਮੁਲਵੇਲਾਲੁਣਾਤੇਠੇਆਹੇ।
ਪਰੁਏਹਸੈਹਮਾਨੀਕੋਸੋਂਤੇਡਿਠੀਨਾਹੀ।ਲਿਖੀਆ।ਏਹਕੋਈਕੁਦਰਤੀਲਾਲੁਡਿਠਾ।

ਪਰਉਸਆਵਦਨੂਕੀਨ੍ਰਿਠਾਚਾਹੀਐ।ਏਹਵੀਚਾਰੁਕਰਿਕੇਉਸਆਪਣੇਆ
ਪਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂਕਹਿਆ।ਅਧਰਕਾਤੂੰਦਉੜ੍ਹਮਤੁਕਿਪਰੇਜਾਂਦੇਰਹਦੇਹੋਨਾ।
ਤੂੰਉਸਨੂਜਾਣਨਾਦੇਵੈ।ਅਤੇਮੈਂਵੀਆਵਦਾਹਾਂ।ਤੁਰਤਤਰਲਾਮਅਧਰਕਾ
ਗੁਲਾਮੁਸਹਰੇਬਹਾਰਿਨੇੜਕਾਣੀਆਇਆ।ਆਇਕਰਦੇਦੇਤਾਕਿਆ
ਦੇਖੇ।ਜੋਇਕਤਾਕੁਪਜੇਠੇਰਦੇਵਣਵਾਲਾਹੈ।ਅਤੇਦੂਇਕਜਣੇ
ਰੋਕੁਹੈਨ।ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾਏਬੈਠੇਹੈਨ।ਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮੁਦੇਖਕਰਦੂਰ
ਰਹਿਯੈਨਿਰਹਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਛਿਤਾਬੈਠਾਲਹਰਾਕਰਦਾਹੈ।ਜੋ
ਬੋਲਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਕੁਪਅਜੇਹੀਲਗੀਹੈਸੁ।ਜੋਆਖਣਦੀਗ
ਲਕਾਈਨਾਹੀ।ਪਤੁਤਰਦਾਮੁਹੇਕਨੁਛੁਬੋਲੁਨਾਹੀ ਸਕਦਾ।
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਸਹਦਾਹੈ।ਕੁਬਾਣੀਚੁਪ
ਕਾਰਿਰਹਿਆਹੈ।ਜਾਇਕਪੜੀਗੁਜਰੀਤਾਸਾਲਸਗਾਇਜਾਉਹਰੀ
ਕੁਲੀਸਾਜਨਾਲੀਆਇਆ।ਤਾਜੇਗੁਪਜੇਨਾਲੇਮੇਵਾਨਾਲੇਪਕਵਾ
ਨਾਲੈਆਈ।ਬਹੁਤੁਲੈਆਇਆ।ਦੇਕਰਨਣਗਾਦੇਸੈਰਤੇਗੁਪਜੇ

ਅਤੇਸਕਾਰਦਸਤਾਰਾਆਣਿਕੈਅਗੇਰਖੀਰਖਕੇਹਥਜੋੜਕੇਅਗੇਖੜਾ
ਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਿਓਂਭਾਈਧਾਲਾਕਿਉ ਤਾਸ
ਲਸਰਾਇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਸਉਗੁਪਜਾਦ੍ਰਮਾਰਾਹੈ ਏਹਆਪਕਾਲੇਹੁ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸਾਲਸਰਾਇਜੀ ਜੋਵੁਠੀਏਤਾਲਈਏ ਤਾਜਉਹਰੀਕ
ਹਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ ਤ੍ਰਮਸਲਾਲਹੋਕੇਉਹੁਲਾਲੁਹੈ ਮੈਤੋਬਹੁਤਾਧੀਸ
ਮਾਣੁਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਾਗੁ
ਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧ ਲਾਲੋਲਾਲਾਣੁਕੁਪਾਇਆਲਾ
ਲੋਲਾਣੁਦੇਖੀਨਾ ਜਿਨਾਲਾਲੀਏਤੁਮਾਹਿਦੂਜਾਨਾਜੀਕਨਾ ਸੁਰਕਸਾਲਾਸ
ਜਉਹਰੀਆਪਣਾਕਾਣੁਪਛਲਾ ਕੂੜੇਲਾਲਾਣੁਨਗੀ ਛਧੀਨੁਆਪਣਾ
ਸਾਹੁਸਿਦ੍ਰਾਣਾ ਰਹਾਉ ਕੰਕਰਪਥਰੁਮੋਲਿਕੇਨਾਉਸਦਾਇਓ ਸਾਹੁ ਸਾਧੀ
ਨੁਸਾਰਗੁਰੂਪੂਰੇਅਧਿਹੋਮੂਲਿਨਾਬ੍ਰੁਵੈਰਾਹੁ ੨ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਾਰੀਸੀਕੇਉਰ
ੜੀਅਤੇਰੀਹੁ ਕਾਈਸਾਪੁਨਾਉਪਜੀਕਲਰਵੂਠਾਮੀਹੁ ੩ ਸੁਣਸਾ
ਲਸਾਇਕਧੋਲਤੀਜੇਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ਨਾਨਕਏਕਅਰਧੀਐ

ਦੂਖੁਨਲਾਗੈਕੋਈ॥੨॥੧॥ਤਾਸਾਧਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕੈਸਾ
ਹੈ॥ਅਰੁਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ॥ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਦੇਸਕਉਣੁਹੈ॥ਹਮਕਉਹੈਰਾ
ਨਗੀਲਗੀਹੈ॥ਵਡੇਵਡੇਅਤੀਤਪਟਾਦੂਸਨਦੇਖੇ॥ਅਰੁਅਉਰੁ
ਭੀਦੇਖੇਪਰੁਤੁਮਾਰਾਭੇਖੁਪਾਇਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ਜੈਤੋਈਸਮਾਦੁਹੋਇਰ
ਅਹੋ॥ਤੁਮਆਪਣੀਪਰਭਾਵੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਸਾਧ
ਸਨਾਉਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕ॥ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਹੋਤੇਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਕੇਦੇਸਕੇਹੈ॥ਅਰੁਭੇਖਭੀਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਤਾਸਾਧਾਂਕਹਿਆਇਕ
ਹੈਅਤੁਮੁਨਿਰੰਕਾਰੁਕਉਜਾਣਤੇਹੋ॥ਤੁਮਾਨਿਰੰਕਾਰਦੇਖਿਆਹੈ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁ॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚ
ਮਹਲਾ੧॥ਬਿਮਲਮਝਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦ
ਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰਤੂੰਕਬਹੂੰਨਜਾਨ
ਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖਸਿਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ॥ ੧੩

ਗਾਂਤੇਕਰੋ ਆਪਣੇਸਾਈਂਦੇਵਸਤੇ ਆਸਾਨੂੰਇਸਥਲਾਈਂਵਿਚੋਕ
ਢੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਤੂੰਆਪਣੇਅਧ
ਰਕੇਕੂਲਾਮੂਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਵੈਂ ਤਾਤੇਰੀਗਤਿਹੋਵੈ ਤਾਸਾਲਸਰ
ਇਕਹਿਆਜੀਅਧਰਕਾ ਤਾਸਾਧਹੈਤੂੰਸੋਆਖੇਤਾਸਗਦੀਪੈਰੀ
ਪਵਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਿਘਰਤੂੰਖੁਸੀਹੋਇਆ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਵਾਹੀਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕ ਤਾਸਾਲਸਜਉਹਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰਆਪਣੇਸੀਰੇਅੰਗੋਲਗਾਇਆਹਦੇ
ਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ ਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇ ਸਿਰਤੇਥੀਂਨ।
ਸਾਲਸਰਾਇਲੈਕਰਿ ਸਿਰਤੇਥੀਧਾ ਸਿਰਤੇਥੀਨਲ ਨਾਲ ਸਾਲਸਰ
ਇਦੇਕਪਾਟੂਖੁਲਗਏ ਸਾਲਸਰਾਇਦਾਗ੍ਰਿਹੁ ਭੀ ਹੋਇਗਇਆ।
ਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ। ਤਾਸਥਦੂਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ । ਸਤਿਗੁਰੂਦਾ
ਤਾਲਾਮੁਕਾਦੀਨੇਖੋਲਕਪਾਟੁ ਇਕਜੋਵਿਰਲ ਜਾਂਦੇਵਿਨਾਜੀਆਧਗੁਰੂਆ

ਹਾਰਾ॥੧॥ਜਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕਪੂਰਾ॥ਬਚਨਾਕਾਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਗਮਾਨੰਗਮੁਦੇਖਾਵਤਾਖੋਜੋਨੇਤ੍ਰਕਪਾਟੂਅਨੰਦੂ॥ਜਗਾਤਵ

ਣਜਾਰਾ॥ਸਗਲਾਹੈ॥ਸਾਹਇਕਭਗਾਵੰਤਾ॥ਵਰਜੁਹਮਾਰਾ॥ਸਤਿ

ਗੁਰੂਪੂੰਜੀਹਮਾਰੀਨਾਮੁ॥ਆਠਪਹਰਧਿਆਨਲਾਗੀਰਹੇਸੋਈਹਮਾ

ਰਾਕਾਮਾ॥੨॥ਜਾਲਾਸਾਈਨਵੈਧੇਨਤੀਨੂੰਸੂਨੇਹੁਕਰਤਾਰੂ॥

ਕਾਢੇਰਗੁਉਤਾਰਕੈਚਾੜੇਉਰੰਗੁਅਪਾਰੂ॥੪॥੧॥ਤਾਸੁਗੁਨਾਨ

ਕਜੀਧਧਦੁਬੋਲੀਆ॥ ॥ਰਾਗੁਧੀਲਾਵੂਲਾਵਿਚਮਹਲਾ ੫॥

ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵਾਗਾਉਨੁਸਅਜੂਨੀ

ਭਰਮਾਈਐਨਿਰਿਧਾਵੈਗਾਰਵੂਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਲੁਹੀਰਾਸ

ਮੁਹੈਕੋਈਪਰਖੈਗਾਪਰਖਣਹਾਰੁਜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੇਦੀਤ੍ਰੀ

ਭੂਨਜਾਣਿਆਪਾੜੈਪੰਡਿਤਬੀਚਾਰੂ॥ਬੇਤ੍ਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਸਚੀ

ਤ੍ਰਚਾੜੈਉਤਰੇਪਾਰੂ॥੨॥ਤ੍ਰੀਵੂਨਪਾਇਸਾਹਕੇਦੇਖਣਾਵੈਚ

ਵੈਣਾਸੁ॥ਜਿਨਿਸੋਆਇਨਾਹਰਿਦੇਮੀਤੇਜੇਸੋਲੋਇਨਪਰਵਾਣੁ॥

ਤੂ।।ਕਿਚਲਿਚਲੋਹੋਇਆਆਨਕਪਰੇਆਪਣਾਰੂ।ਜੋਦੂਮੂਲਕੇਠਣੀਜਾਨਸਾ
ਨਕਪਰਸਦੂਆਰਾ।। ੪।। ੧।। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪੂਕੇਗੁਲਾਮੂਸੂਅਤੇਸਾ
ਲਸਰਾਇਨੂੰਧੀਸਕਰੂਪੂਰੂਵੀਚਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਾ।ਵਰੀਸੀਹਰਵਾਸਗੀ
ਕੀਤੀ।ਵੂਹਾਂਤੇਵੂਹਾਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਈਆ।।ਅਤੇਆਖਿਆਸੁਣਭਾਈ
ਲਾਲਸਰਾਇ।।ਜਿਚਰਮੈਂਨੂੰਜੀਵੇਂਤੇਚਰੂਤੇਰੀਮੰਜੀਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹ
ਛੂਟੇਗਾਅਪਰਕਾਗੁਲਾਮੂਬਹੋ।ਹੋਰੂਤੇਰੀਅਉਲਾਦਵਾਕੋਸੂਨਾਹੀ।
ਅਤੇਕਾਈਜਾਲਸਰਾਇਪਰਤੋਮੰਜੀਇਸਦੀਆਂਹੀ।ਪਰੂਅਸਾਤੇਰ०
ਕਾਰੂਰਾਖਿਆਹੈ।।ਕਿਉਂਜੋਤੂੰਸੀਸਾਰਸੂਤਾਂਵਿਚੋਂਇਸਦਾਸਾਹਿਬੂਹੈ।
ਅਤੇਦਿਨਵੀਥੋੜੇਆਇਰਹੇਹੈਂ।ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹਛੂਟਣਵਾਲੀਹੈ।ਵਾਈਵਰੇ
ਅਤੇਸਤਮਹੀਨੇਤੈਂਜੀਵਣਾਹੈ।।ਇਸਵਾਸਤੇਪਹਲੇਤੈਨੂੰਥੋਂਨਾਈਆਹੈ।
ਅਤੇਆਪਰਕੇਦੋਂਚਿਵਤਾਕਾਈਨਾਹੀ।।ਪਰੂਹੁਕਮੂਨੋਰੀਕਾਰਦਾਏ
ਦੈਹੈ।।ਉਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੁਬਾਇਵਰੇਅਤੇਸਾਤਮਹੀਨੇਠਹੇ।
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਇਥੇਕਿਹਨੂੰਆਇਆਹੈ।ਕਿਉਂਦਾ

ਸੀਹੋਇਆਕਾਲੀਆਹੈ।ਜਦਏਹਗਲਮਰਦਾਨੇਆਖੀ।ਤਦਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਹਸੇਅਤੇਜੀਮੈਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਗਣਤੀਖਾਵਾਂਮੈਆਖਾਂ।ਦੇਖੋਵੇਖ
ਰਬੂਮਦੀਆਗਲਾਂਨਾਹੀਛਡਦਾਪਰੁਸੋਹੋਕੁਝੁਨਆਖਾਂ।ਕੁਝਕਰਸਾਂ।
ਜਾਸਾਂਲਸਰਾਇਜਉਹਰੀਦੀਏਹਛੂਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਧਰਕਾ।ਗੁ
ਜਾਮੁਨੂੰਮੰਜੀਖਾਹਿਆ।ਪੈਠਾਇਕੋਵਿਦਾਲੀਤੀ।ਅਖੀਭਰਦੇਸਨੂੰਚਲੇ।

੧ ੧ ਅਥੇਨਹੁਕਾਈਵਾਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਈਸਰਦੇਸਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਟਾਪੂਵਿਚਿਆਹਾਂ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਰਨਾਕਿਧਰਚਲੇਦੇਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਜੇਧਰਕਰਤਾਰੁਲੈਜਾਵੈ।ਤਿਧਰਚਾਲੀਆਚਲਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੂੰਖਿਸਿਭਉਪਰਗਾਹਿਉਸੋਕਿਆਕੀਤੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਕਛੂਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮੁਆ।ਤਾਂਸੋਅ
ਸਾਂਕੀਤਾ।ਅਧਰਕੇਨੂੰਮੰਜੀਖਾਹਾਵਣਾਸਿਆ।ਚਲੁਮਰਦਾਨਾਹੁ
ਣਰਹਦੇਨਾਹੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਤਾਂਮੈਨੂੰਆਖੁਓ

ਸੁਸਹਰਦਾਨਾਉ।ਤਾਮੈਨਾਲਹੋਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੈਆਖਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਹੁਣਅਸੀਂਇਸਸਹਰਦੇਸਸਖੁਨੂੰਦੇਟਾਪਾਵਾਂਗੇਹੈ।ਉਥੋਂਏਕ
ਸਾਧੂਹੈਉਸਦਾਦਰਸਨੁਕਰੀਏਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਚਲੇ।
ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਦੇਖਨਤਾਕਿਆਦੇਖਨਜੋਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਂਕਿ
ਸਉਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਆ
ਲਾਅਸੀਂਕਿਸਉਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂੰ
ਹੇਜਾਣੁ।ਤੈਨੂੰਸਭੁਕਛੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਮਛੀਤੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਤੀ
ਮਛੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਤੀਕੋਹਾਂਲੰਮੀ
ਹੈ।ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਾਂਚਉੜੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਜੀਉਵਿਚਿਗਿਣਤੀਆ
ਧੀ।ਪਰਮੂਹੋਕੁਝਆਖੇਨਾਹੀ।ਤਿੰਨਦਿਨਅਤੇਤਿੰਨਰਾਤੀਮਛੀਉ
ਤੇਚਲੇਗਏਸਹਜਸੁਭਾ।ਜਾਮਛੀਦਾਚੋਹਰਾਨਜਰਿਆਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨਾਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ।ਜਾਮਛੀਮੂਹਆਂਦਾਤਾ

ਮਰਦਾਨਾਕੰਬਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਮਾਨੁਏਹਮਛੀਆਸਾਨੂੰਨਿਗਲ
ਦੀਹੈ।ਤਾਮੈਗੁਸੇਹੋਇਕੈਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆ।ਅਵੇਮਰਦਾਨਿਆਜੇਤੈਨੂੰਪਰ
ਤੀਤਨਾਹੀਆਵਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਏ।ਬਿਸਮਾਦੁ
ਹੋਇਕੈਆਖਿਆਏਨੀਰੰਕਾਰੁਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤਾ।ਤੂਪੇਨੂੰਧਾਨੇਆਵਦਾ।
ਏਕਘੜੀਗੁਜਰੀ।ਤਾਮਛੀਉਗਾਲੀਕੀਤੀ।ਮਛੀਦੇਮੂੰਹੋਅਨੇਕਪਰਕਾਰਦੇ
ਰੋਜਨਾਨੇਕਲੇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਜੀਉਵਿਚਿਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।
੫ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਛੀਨੂੰਕਉਣੁਲੈਗਾਇਆ।ਅਗੋਮਛੀਨਾਰੁ
ਆ।ਤਾਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਮਛੁਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੇਤੂੰਹੈਸੋਈਆਖੁ।ਤਾਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਤੂੰਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈਕਿਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈਂ।
ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀਦੂਜੇਜੁਗੁਵੀਚੈਤੈਤੇਅਸਾਭਗਤਕੀਤੀਆ
ਹੀ।ਤਿਸਤੇਤੇਸਾਤੇਤੂਸਾਨੂੰਜਨਮਾਮਿਲਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈਤੂੰਮਛਕਿਉਕਰਿਹੋਇਓਹੁ।ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀ

ਅਸੀਤੁਸੀਜਨਕਾਥੀਦੇਹੀਦੇਸੇਵਕਆਹੇ।ਅਤੇਤੂੰਨਜੀਕੀਆਹੋ। ੧੧੯
ਤਾਇਕਾਦਿਨੁਤੈਮੈਨੂੰਕੰਮੁਆਖਿਆਸੈਤਗਾਢਲਾਕੀਤੂਹੀ।ਤਾਤੂਜਾਸੈ
ਨੂੰਆਖਿਆਜਦਤੈਨੂੰਕਣੂੰਕੰਮੁਆਖਦੇਆਖੋ।ਦਰਵੂਕਰਦਾਸਾਹੀ।
ਤਾਮੈਰੇਮੂਹੋਇਤਨੀਸੰਕਸਰਾਈ।ਜੇਤੂੰਕੰਆਮਛੀਦੀਤਰਾਤੜ
ਫਦੌਹੈ।ਉਸਬਚਨੁਦਾਸਦਕਾ।ਮੈਨੂੰਮਛੀਕਰਦਾਰਹਿਆਹੈ।ਅ
ਤੇਤੈਨੂੰਮਸਖਕਰਦਾਰਹਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸੈਆਹ
ਸਕਰਆਖਿਓਸੁ।ਆਖੁਭਾਈਹੁਣਿਤੂੰ।ਕੈਆਆਖਦਾਹੈ।ਤਾਤ
ਮਛੂਆਖਿਆਜੀਮੈਤੇਰਾਰਾਹੁਉਡੀਕਦਾਸਾ।ਜੋਮੇਰੇਵਾਸਤੇਇਸ
ਰਾਹੁਆਵੈਗਾ।ਹੁਣਤੂੰਆਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਤੂੰਆਪਣਾਮਨੋਰਥਆਖੁ।ਤਾਮਛੂਬੋਲਿਆਜੀਜੇਰਾਬਚ
ਨਪੂਰਾਹੋਇਸੁਕਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਰੀਭੀਖਲਾਸੀਹੋਵੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਕਿਉਂਕਿਆ।ਦੁਖਾਹੋਦਾਹੈ।ਕਾਲਿਤੇਰੀਦੇਹ
ਛੁਟੇਗੀ।ਮਛੂਆਖਿਆਜੀਜੈਕਰੁਤੂਸੀਮੇਰੇਪਾਸਹੀਹੋ।

ਮਰਦਾਨੇਨੂਭੋਜਨਦੀਖੁਸਆਈਨਾਲੇਜੰਦਧਰੀਦੂਖੁਸਾਲੀ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਰੋਹਾਇਸਜੀਅਕਾਨਭੂਖਲਾਂਕੇਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹ
ਸਕਰਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਧਾਣਾ।ਤਾਮੈਅਗੇਆਖਿਆਜੀਧਾਨੇਦੇ
ਆਖਣਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਬੁਰਾਆਖਦਾ
ਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿ
ਆਹੈਜੋਤੂੰਬੁਰਾਆਖਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਆਪੁਸੰਭਾਲੀ
ਆਵੀਚਾਰੁਕਰਿਡਿਠੋਸੁ।ਜੋਭਾਈਏਹਪਰਮੇਸਰਦੀਕਲਾਤਿਹੋਇਨਾ।
ਅਤੇਮੈਂਸਰੇਤਰੀਜਖੁਖੁਦੇਦਾਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਗਲਾਵਿਚਿਪਲਾਪਾਇ
ਖੜੋਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਇਤਨੀਮੁਦਤਿਹੋਈਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਿਆਅਸਾਂਤੈਨੂੰ
ਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਅਸੀਭੁਲੇਆਹਾ।ਤੂੰਆਪਨੂੰਬਖਸੁ।ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬੋਲੇ।ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਜੋਤੈਨੂੰਨਾਲਲੀਤਾਹੈ।ਜੋਅਸਾਡੇ
ਰੀਆਸੰਭੇਕਖੁਸਕਰਣੀਤੀਆਹੈਨਿ।ਤੂੰਸੀਅਸਾਡੇਜੀਅਪਰਾਨ

ਹੋਵੈਂਜੀਆਵਿਚੋਗਿਣਤੀਕਾਈਨਕਰੋ।ਤਾਸਾਰੀਰਾਤਮਛਦੀਪਿਠਤੇ ੧੦੧੦
ਰਹੇ।ਫੁਰਮਣਹੋਆਤਾਸਵਾਪਹਰੁਦਿਨਚੜੇਮਛਦੀਦੇਹਛੁਟੀ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਨਨੂਭਾਈਮਛਅਸੀਭੀਆਇਮਿਲਹਗੇ॥
ਇਤਨਾਵਚਨਆਖਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਗੇਨੂਹੋਏ॥੧॥

ਅਘੋਸਾਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

ਅਗੇਸਮੁੰਦੁਨਾਹਰਾਵੇਂਦਾਆਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਅਗੇਤਾਸਮੁੰਦੁਹੈਜਾਹਾਜੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ॥
ਤੂੰਕਿਧਰਜਾਵੈਂਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਘੇ
ਲੂਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆਓਵੇਮਰਦਾਨਾ।ਤੂੰਤੈਂਸਾਦੇ ਗ
ਚਪਣਾਅਤਖੜੇਤਾਓਹੋ।ਵਤਾਕਿਓਹੋਇਆ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਜਮਾਨੁਅਗੇਤਾਰਾਹੁਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਰਹੁਘੋਲੂਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਪਿਛੋਮੇਰੇਚਲੇਆਵਹੁ।ਤਾਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਪਿਛੋਮੈਤੇਮਰ

ਦਾਸਾ।ਜੀਉਧਰਤੀਉਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਂਵੇਸਮੁੰਦ੍ਰਉਤੇਚਲੇਜਾ
ਵੰਞੇ।ਮਰਦਾਨਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਖਣਲਗਾ।ਜੀਤਊਵੰਞਾਂਵੇਤ
ਤੇਖੁਦਾਇਵਿਚਿਡੁਬੇਵੰਞਕੇਈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।
ਮਰਦਾਨਾ।ਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਚੁਪਕਰਿਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆ।ਹਜੂਰਅਸਾਨੂਡਰੁਕੰਸਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੋਵਡੀਖਲਾਈਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।
ਵਤਅਗੋਕਿਉਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨੇ।ਜੇਮੂੜ੍ਹਚਲੇਆਹੇਤਾਭੀਪਿਛੋਆਇਲੈਦੀਹੈ।ਛੁਡਦੀਨਾ
ਹੀ।ਇਸਥੋਅਗੇਹੀ।ਕਿਉਨਾਢਲੀਏ।ਪਾਂਜਾਦਿਨਅਤੇਪੰਜ
ਰਾਤੀਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਚਲੇਗਏ।ਜਾਂਅਗੇਦੇਖਨਤਾਕਲਆਵ
ਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਜਰਿਜਾਇਕੰਡੈਡਾਪਾਈਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਨੇੜਾਉਠਾਇਲੈ।ਮਰਦਾ
ਨੇਚਾਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਾਦਿਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਫੇਰੁਆਪਣੇਤਾਬਿਲੀਤਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਦੇਸਾਮਣੇਕ
ਲਆਈਤਾਵੁਰੇਦੇਵਿਚਅਤੇਸੀਕਰਾਲਸਰੂਪਾਕਰਕੇਆਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਵਲਦਉਠੀਤਾਜੇਉਨਜੀਕਆਈਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਲਦੇਮੂਹੋਵਿਚਿਫੁੰਰਾਦੇਤਾਸੋਕਲਦੀਨਠੀ।
ਤਾਂਪਿਛੋਨਾਰਦਗੁਸਾਈਆਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਭਾਈਯਾਲਾਤੂੰਕਲਨਾਲਯਧਰਦਾਭੂਹੋ।ਅਤੇਅਸੀ
ਨਾਰਦਗੁਸਾਈਨਾਲਖੇਡੀਏ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਕਹਿਆ
ਜੀਤੂਸੰਕਲਤਾਈਕਿਆਆਖਦੇਹੋ।ਕਲਤਾਹੁਕਮੁਨੈਰੀ
ਕਾਰਦੇਨਾਸਿਨਾਕਰਦੀਫਿਰਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਨਾਰਦਗੁਸਾਈਸੈਸਾਰਉਪਾਰਿਆਇਸਦੀਕਾਰੂਹੈ।
ਕੇਅਸਾਉਪਾਰਿਕੈਹੈ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਕਹਿਆਸੈਸਾਰ
ਉਤੈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਏਹਅਸਾਪਾਸਾਕਿਉ
ਆਈ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਕਹਿਆਜੀਪੁਛੀਐ।

ਓਸ ਪਾਸੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂ ਸੀ ਪੁਛੇਸ
ਦਰਗਾਹ ਤਾਂ ਨਾਰਦੁ ਗੁਸਾਈ ਨਸਾਨ ਨੂ ਸਾਦਿਆ। ਕਲਜੁ ਅਗੇ
ਪੜੀਓਨੀ ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿ ਕਲਜੁ ਆ ਤਾ ਤੈਨੂ ਤਾ ਸਾਧਾ
ਦੇ ਆਵਣ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾਹੀ। ਤੂ ਏਥੇ ਕਿਉ ਆਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਲਜੁ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਕੇ ਤਾ ਆਪ ਛੁਟੇਗਾ ਕਿ ਕੇ ਤਾ ਲੋਕਾ ਨੂ ਛੁਡਾਏਗਾ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਤਿਸ ਕੇ ਦੁ
ਦੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੀ ਦਭੀ ਨੇ ਸਾਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੂ ਦਾਵ ਪਟੇਗਾ।
ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮੁਕਰ ਛਡ ਦੇਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾ ਨਾਰ
ਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਪਾਇਆ। ਤਾ ਕਲਜੁ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਕਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮੁ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹੈਂ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਹੇ। ਤਾ ਕਲਜੁ ਕਹਿਆ ਤੁ
ਸੀ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂ ਸਾਈ

ਤਾਂ ਕਲਜੁ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮੁ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹਾ।

ਖੇਆਵਣਾਜੋਗੁਨਾਹੀ।ਹੋਗੁਸੈਸਾਰੁਖੋਣਾਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਕਲਜੁ
ਹੀਆਵਣੁਆਪਣੁਰਖਣਾ।ਇਕੇਕੋਈਇਕਅਧਤੇਰਨਾਲਹੋਵੈ।ਤੇਸ
ਨੂਰਖਣਾ।ਹੋਗੁਸੈਸਾਰੁਸਾਲਤਉਕਿਆਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਅਸਾਡਾਉਪਦੇਸੁਕਮਾਵੈਗਾ।ਤੈਸਉ
ਕਹੇ ਪਰਤੇਰਾਜੋਰਨ ਚਲੇਗਾ।ਭਾਵੈਜੋਕੁਝੁਕਰੇਗੀ।ਅਸਾ
ਅਗੇਹੀਨਿਰੰਕਾਰਖੋਪਖਸਾਇਹੈਨਿ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈ
ਕਹਿਆਸੁਣਕਲਜੁਮਾਤਾਇਹਰੂਪਦਹੈਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ
੭।੧।। ਸਲੋਕਗੁਰਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ ਜਾਪੀਹੋਰੁਬਣੀ।।
ਤਾਉਥੋਅਗੇਚਲੇਪੰਦ੍ਰਾਂਦਿਨਅਤੇਪੰਦ੍ਰਾਰਾਤੀਇਵੈਪਉਣ
ਅਹਾਰੀਚਲੇਗਏ।ਅਗੇਟਾਪੂਵਿਚਿਹਥੀਸਾਹਰਦੇਸਅ
ਹਾ।ਤਿਸਦਾਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਨਨਾਆਹਾ।ਵਡਾਰਾਜੁਕਰਦਾ
ਆਹਾ।ਉਸਿਸਾਹਰਿਗੁਰੂਜੀਜਾਇਉਤਾਰੇਆ।ਇਕਦਿ
ਨਗੁਜੀਰਆਵੂਜਾਦਿਨਰੁਕਾਰਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ

ਜੇਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਓਸਸਹਰਵਿਚਿਜਾਵਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਕਿਉਮਰਦਾਨਿਆ।ਕਿਉਂਜਾਂਦੈਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॰
ਜੀਮੈਂਘਰੁਤ੍ਰਾਦੇਨਾਦਾਭੁਖਾਹਾਂ।ਸਹਰਵਿਚਿਕੋਕੁਮੁਹਿਪਵੈ
ਤਾਪਾਈਏਆਵਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਕਿਓ
ਭਾਈਘਾਲਾਮਰਦਾਨਿਆਨੂੰਆਆਖਦਾਹੈ।ਤਾਮੈਆ॰
ਖਿਆਜੀਜਨਮਦਾਸੁਭਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਆਖੇਤੁਸੀ
ਓਅੰਕਾਰਦੀਜਾਤਿਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹ
ਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਕੈਪਰਜਾਸੀ।ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਜੇਪਰਹੁਕਮੁਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਇਕੁਬੈਰਾਗੀਫੀਤਿਖਾਨੁਹ
ਈਆ।ਉਸਥੇਜਾਵੈਂਹੋਰਥੇਨਾਜਾਵੈਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਂਤਾਉਸਨੂੰਜਾਣਦਾਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਕੋਈਨੈਸਾਨੀ
ਦਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਓਸੁਦੇਪੀ ੧੪

ਉਦਾਨਾਉਪਾਖਰਹੈਈ।ਤੂੰਇਹਜਾਇਕਰਆਖੋ।ਜੋਭਾਈਪਾਖਰ ੧੧੨
ਧਾਢੀਦਾਜੋਹੈਪੁਤ੍ਰਫੇਰੂਧਾਢੀਸੋਕਿਥੈਰਹਦਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਂਦਾਹਾਂ।ਮਰਦਾਨਾਸਹਰਾਵਿਚਿਜਾਇਕੈਲਗਾਪੁਛ
ਣਾ।ਭਾਈਪਾਖਰਧਾਢੀਦਾਪੁਤ੍ਰਫੇਰੂਧਾਢੀਕਿਥੈਰਹਦਾਹੈ।ਇ।ਪੁਛਦਾਪੁ
ਛਦਾਕੋਹਤੋਂਗੀਗਇਆ।ਤਾਇਕਸਖਹੇਆਞੂੰਨਕੋਤੁਲੋਹੈ।ਕਿਥੋਂਆਇਆਹੈ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸੁ।ਓਹੁਆਪੇਪੁਛੈਂਗਾ।ਤੂੰਮੈਨੂੰਉਸਦੇਘ
ਦਾਘਰਦਸੁ।ਤਾਉਸੁਆਖਿਆਮੈਂਈਓਨਾਹੀਦਸਦਾ।ਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉਅਤੇਵ
ਰਨਦਸੈਂਗਾ।ਤਾਂਹਉਂਦਸਾਂਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਇਸਨਗਰਿਦੀਰੀ
ਤਿਏਹਾਹੋਸੀ।ਤਾਉਨਕਹਿਆ।ਭਾਈਇਨਨਗਰਿ(ਦੀਰੀਤਿਏਹਾਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਰਾਵਰਨੁਮਿਰਾਸੀਹੈ।ਤਾ
ਉਸੁਠੋਰਿਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਤੇਰਾਵਤਨਕਉਣੁਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈਕ
ਦੀਪੰਜਾਬਸਹਰਜਾਣਿਆਹੈ।ਉਸਪੰਜਾਬਦੇਪਰਗਨੇ।ਵਿਚਿਤਲਵੰਡੀਹੈ।ਓਹੁ
ਮੇਰਾਵਤਨੁਹੈ।ਤਾਉਸਠੋਰਿਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਉਥੇਹਿਕੁਨਾਨਕਤਪਾਖੜੀ

ਹੈ ਉਸਦਾ ਵੀਤ੍ਰੁ ਮਹਰਮੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹਸਕਰਿ ਆਖੁ ਭਾਈ
ਤੂ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸੁ ॥ ਮੈ ਤਾ ਉਸੇ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ॥ ਤੂ ਉਸਨੂ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥
ਉਸ ਹਸਕਰਿ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹੁ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨੁ ਜਾਣੂ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂ ਉਸਨੂ ਸਿਞਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਨ ਜਾਣਿਆ ਵੈ ਤਾ
ਸਿਞਾਣੀ ਕੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਹ ਤਾ ਪਹਾੜਿ ਬੈਠਾ ਹਇਆ ॥ ਤਾ ਉਸ
ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਏ ਦਿਖਾਇ ਮੈਨੂ ਦਿਖਾ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਪਹਲੇ ਤੂ ਮੈਨੂ ਰਾਥਾਉ ਦਿਖਾਸੁ ॥ ਤਾ ਪਿਛੋ
ਤੈਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਾਗਾ ॥ ਤਾ ਉਸੁ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੈਨੂ ਦਸੁ ॥ ਉ
ਸੁ ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਮੈ ਤਾ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਉਸ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੈਦੂ ਸੈਣ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਸੈਦੂ ਸੈਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੋਦੇ ਕਉਣ ਹੋ ॥ ਤਾ ਸੈਦੂ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾਆਇਬੇਦਾਜੋਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਭਠੇਵਾਹਾਏਹਗਣਕਰਤੇ
ਆਹੋ।ਤਾਂਤਿਚਰਾਨੂਜਾਇਵੇਂਠੇਯਾ।ਢੀਵੇਖਗੁਵਨੌ।ਇਂਡਾਯਾ।ਢੀਆ
ਗੋਸਂਜੀਵੂਣਦਾਆਹਾਂ।ਏਂਦੂਸੈਣਅਤੇਮਰਦਾਨਾਵੋਵੈਨਾਈਸਿਲੋ।ਏਂਦੂਸੈ
ਣਨੂਜੋਵੇਂਠੇਡਿਠਾਯਾਢੀ।ਜੋਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਧਹੂਅਰਧੁ
ਕੀਤਸੁ।ਸੰਜੀਵਢੁਕਾਇਦਿਤੀਆਸੁ।ਏਂਦੂਸੈਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਮਰ
ਦਾਨਾਯਹੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਜਿਤੁਸੀਯਹੋ।ਏਂਦੂਸੈਣਮਰ
ਦਾਨੇਦਾਹਥੁਪਕੜਕਰਲੈਬੈਠਾ।ਸੰਜੀਉਤੋ।ਭਾਈਵੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਏਹਭਾਈਕਿਥੋਹੈ।ਤਾਂਏਂਦੂਸੈਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਏਹਤੇਰਾਪਖਪੁ
ਛਿਦਾਗੰਗਿਦਾਆਹਾ।ਤਾਂਵੇਰੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਤੂਕਉਣਹੈ।ਅਤੇ
ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅ
ਤੇਹੌਦਾਮਿਰਾਸੀਹਾਂ।ਅਤੇਆਇਆਹਾਂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋ।ਤਾਂਵੇਰੇਪੁ
ਛਿਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤੂੰਆਸਾਨੂੰਜੋਪੁਛਦਾਆਹੋ।ਅਸਾਨਾਲਤੈਕਿ
ਆਕਿਮੁ।ਹੈ।ਆਸਾਨੂੰਤੂੰਕਿਆਜਾਣਦਾਆਹੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ

ਆਖਿਆਭਾਈਜੀਅਸਾਂਏਹੋਤੁਸਾਨਾਸਕੀਮਹੈ॥ਜੋਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਸਾਪਾਸਹੋਏਆਆਹਾ॥ਤਾਉਂਹੋਰੇਪਾਂਧੀਆਂਆਖਿਆਭਾਈਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ॥ਜੋਨਾਨਕਕਉਣੁਹੋਂਦਾਹੈ॥
ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦੇਪਰੁਉਹੁਤਾ
ਸਾਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਉਨਾਆਸਾਨੂੰਤੁਸਾਪਾਸਿਭੇਜਿਆਹੈ॥ਤੁਸੀ
ਓਥੇਤੋਂਜੀਚਲੋ॥ਤਾਉਂਹੋਰੇਪਾਂਧੀਆਂਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦ
ਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ॥ਜਾਮਜੀਵੂਣਮੁਕੇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾ
ਈਜੀਚਲੋ॥ਉਂਹੋਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਵੀਚਾਰਕੀਤਾਭਾਈ
ਕਦੂੰਲੈਜਾਈਏ॥ਤਾਉਂਹੋਪਾਂਧੇਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦਾ
ਸਰੂਪਕੇਹਾਹੈ॥ਜੇਹਾਤੂੰਦਸੇਂਤੇਹਾਇਵਾਜਾਂਕਰੀਏ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਤਪਾਸਦੀਦਾਹੈ॥ਤਾਉਂਹਾਂਰਾਜਮਾਖਿਆ॥
ਜੋਅਤੀਤਫਕੀਰੁਹੈ॥ਕਦੂੰਅਛਾੜੇਜਨਘਰਾਇਕੇਲੈਜਾਈਏ॥
ਤਾਉਂਹੋਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਮਰਦਾਨਾਤਉਆਖਿਆਸੋਮੈਜਮ

ਣੀਆ ਆਪਰਤੂੰਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ ਓਹੁਸਾਬਤਫਕੀਰੁਹੈ। ਅਸੀਉਸ
ਪਾਸਖਾਲੀਕਿਉਂਕਰਿਜਾਵੀਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਵੀ
ਚਾਰੁਕੀਤਾ। ਓਹੁਤਾਪਉਣਆਹਾਰੀਹੈ। ਅਤੇਮੈਉਨਾਨਾਲਨਠ
ਜਾਲਦਾਹਾਂ। ਹੁਣਤਾਭੇਜਣਕੀਜਿਤਰਗਾਆਈਹੈ। ਭਲਾਕੇਜਨ
ਤਾਖਾਈਤੈਮੈਤਾਸਹਰਾਵਿਚਿਸੈਰਵਾਸਤੇਆਏਆਂਹਾਂ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹੈਭੈਨੂਆਖੀਆਕਾਈਵੈਰਾਤਉਜੋਕੁਝਸਮਝੀਹੈਸੋਭਲੀ
ਹੀਸਮਝੀਹੈਪਰੁਜਪਰੋਹੁਣਇਫਕੀਰੁਕੁਸੇਚੈਠਨੀਆਤੇਕੁਝੁ
ਕਰਣਾਹੈਤਾਂਪਕਰੁ। ਤਾਂਉਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਝਪਟੀਹੋ
ਦਾਅਹਾ। ਤਾਉਨੇਕਹਿਆਕੀਤਾ। ਉਨੈਡਾਓਬੰਦਾਆਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਰਾਜੇ
ਕੇਦੇਬਾਗਾਵਿਚਿਗਇਆ। ਅਤੇਪਰਆਖੁਗਇਆ। ਕੋਕਣ
ਸਪਣਸਦੇਫੁਸਮੇਆਦੇਸੋ। ਜੋਤੁਸੀਸਾਲਨੁਕਰੋ। ਅਤੇਰੋਟੀ
ਆਪਕਾਵੋ। ਅਤੇਫਲਾਦਾਸਾਗਛਮੰਗੋ। ਏਹਪਰਆਖਗਇਆ
ਆਪਬਾਗਨੂਚਾਲਿਆ। ਬਾਗੇਜਾਇਕਰਅਛੇਮੇਵੇਲੈਆਇਆ।

੨

ਅਗੋਘਰਪਰਸਾਦੁਤਆਰੁਹੋਆਸੀ।ਅਤੇਧਾਗੋਮੇਵਾਲੈਆਨੀ
ਆਸੀ।ਤਾਪਰਸਾਦੁਅਤੇਮੇਵਾਆਪਣੇਸਿਰਤੇਰਖਿਓਸੁ।ਜੋਕਰਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਨਾਲੋਹੋਇਆ।ਜਗਾ। ਆਖਣਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੁ
ਤੇਰਾਨਾਨਕਢੀਕੀਆਕਿਥੇਹੈ।ਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਬੈਠੇ
ਆਹੇ।ਉਦਿਆਨਾਵਿਚ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਮੈਨੂਹਾਆਰੋਅ
ਖੀਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਹਾਸਿਆਹਸਕਰਆਖਿਆ।ਆਉਭਾਈਸੁੰਤਾਸਤਿਕਰਤਾਰਾ।ਤ
ਪਿਛੋਮੈਕਿਆਖਿਆ।ਆਭਾਈਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਾ।ਉਹੋਪਰਸਾਦੁ
ਅਗੋ ਰਾਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਏਂਤਾਏਹੁ
ਰਕਿਆਏਹੈਆਇਆਹੈ।ਤਾਉਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਤੇਵਾਸਤੇਰਸੋ
ਈਲਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਏਹੁਤਾਨੂੰਅ
ਜਾਣੂਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈ।ਤਾਉਨੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਤਾਮੈਨੂਜਾਣੂ
ਦੇਹੋ।ਤਾਤੁਸਾਂਮੈਨੂਯਾਦਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਉ

ਰਾਏਹੁਪਰਸਾਦੁਕਿਥੋਆਇਆਹਈਤਾਉਂਨੈਦੋਇਜੋਸੀਆਜੀਏਹੁਪਰਸਾਦੁਪਰ
ਮੇਸਰੁਭੇਜੀਆਹੈਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈਉਨੈਦਾਤੂੰਸ
ਭੁਆਇਆਤੈਂਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦਾਹੈਤਾਉਂਨੈਆਖਿਆਜੀਸੋਕਉਣ
ਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦਾਮੈਤਾਆਦਮੀਹਾਂਪਰਜੀਜੋਜਾਤੂ
ਹੈਸੋਸਭੁਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦੀਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਆਖਿ
ਆਤੂੰਕਦੇਕਲਾਕੁਜਾਣਦਾਹੈਭਾਈਉਨੈਰਾਇਬੋਰੇਰੇਨਾਲਾਜੋਨਾਮੀ
ਸਦਾਹੈਇਉਉਨੈਰਾਧਾਫਿਅਤੇਸੁਪਰਮੈਨਰਾਜੋਦਾਭਾਣਜਾਇਉਦੂਸੇ
ਣਅਤੇਉਨੈਰਾਧਾਫੀਗੀਆਨਾਇਆਨਕਰਦੇਪਰਣਦੇਆਹੈਤਾਉਂ
ਨੈਧਾਫੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਰਸੋਈਤਾਮੁਹਿਪਾਵੋਂਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਮੁਹੁਰੇਸਦਾਤਾਉਨੈਬੋਆਹਾਜੋਬੇਸਾਧੋਹੋਦਾਆਹਾਂਪਾਵਿਕੇ
ਗਨੂਹੋਦਾਆਹਾਨਹੀਤਾਪਉਣਅਹਰੀਆਹਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਭਾਈਉਨੈਰਾਪੰਜਧਖਰੇਕਰੁਅਤੇਹਿਕੁਧਖਰਾਮਰਦਾ
ਨੇਸੂਕਫਦੇਹੀਤਾਉਨੈਆਖਿਆਤੁਸੀਤੈਹੋਪੰਜਧਖਰੇਹਿਕੁਉਕਰਦੇ

ਹੋ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲੁ ਖਾਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਾਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਪਰਣਾ ਵੀ ਆਸਾਈਂ ਦੂਸੈਣੇ ਹੈ॥ ਉਸ ਤਾਈਂ ਲੀਆ ਵਸੀਂ ਆਸੀ ਤਾ
ਰਸੋਈ ਅਚਵੀਏਗੇ॥ ਤਾ ਉਨਾ ਬਾਬਾ ਦਿਤੀ ਪੰਜ ਬਕਰੇ ਬਕਰੇ ਬਕਰੀ
ਤੋ॥ ਅਤੇ ਇਕ ਵੀ ਰਾਜੂ ਦਾ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਵਣ ਲਗਾ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਾਹਿ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਂਵੋਗੇ ਤਾ ਮੈ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਖਾਹਿ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਤੂੰ ਖਿਆ ਲਪਾਇਆ ਕਰਾ॥ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਭੁਖਾ ਆਹਾ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਆਂਈ ਦੂਸੇਲ ਨੂੰ ਲੀਆਉ ਜੀ ਭਾਅ ਸੀਆਣ
ਵੀਏਗੇ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਆਖਿਆ ਪਰਸਾਦੁ ਮੂਹ ਪਾਵੇ ਤਾ ਮੇਰੀ
ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਤੂੰ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ॥ ਅਤੇ ਹਣਿ ਆਖਦਾ ਹੈ

ਉਰੇਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਨਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਸਨਤਾਂਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ।ਤਾਂਤਾ
ਅਸੀਪਰਸਾਦੁਮੁਹਪਾਈਏ।ਤਾਂਉਹਤੇਬਾਂਢੀਦੇਮਨਾਰੀਆਂਸੂਏਪਾਈ
ਆ।ਜੇਕੁਝਖਾਈਏਹੁਤਾਸਾਧਪੈਹੈ।ਅਤੇਅਸੀਭੀਏਹਾਂਗੀਆਂਨੂਕਰ
ਦੇਆਹੇ।ਜੋਈਆਸਨੂਆਏਮਿਲੇਆਹੈ।ਤਾਂਉਹਤੇਆਖਿਆਜੋ
ਜੇਤੂਸਾਡੀਖੁਸੀਹੈਸੋਈਪੂਰੀਹੋਈ।ਤੁਸੀਪਰਸਾਦੁਨਾਅਠਵੋ'
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਹੈਆਖਾਈਉਹਨਾਂਅਸੀਪਿੰਡੂਸੈਕੇਹਾਂਜੇਆ
ਏਆਹੇ।ਜੋਪਰਸਾਦੁਦੇਵਾਸਤੇਜਾਹੀਆਏ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਮੀ
ਖਾਣਦੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਂਏਹਬਾਂਢੀਓਥੇਓਠਿਆ।ਉਨ੍ਹ
ਕਰਿਆਏਆਸਹਰਾਵਿਚੋਂ।ਆਇਕਰਜਾਗਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂੰਢ
ਢਣਾ।ਢੂਢਦੇਆਢੂਢਦੇਆਰਾਤਪਾਇਗਈ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂੰਗ
ਜੇਦੇਬਾਗਾਂਵਿਚਿਜਾਹਿਕੇਲਧਾ।ਉਹਤੇਬਾਂਢੀਕਾਹੇਆਂਜੀਸੈਤੇਨੂੰਕ
ਦਾਢੂਢਦਾਫਿਰਦਾਹੂੰ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਜਨਮਦਾਉਤਮੁਆਹਾਂ
ਪਰਮਹੁਧਰਤੀਆਂਗੁਰੂਦੇਵਾਸਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆਕਿਉਕਾਈ।

ਵੈਰਾ ਕਿਉ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੂ
ਸੀਰੀਆ ਨੂ ਪਾਪੀਆ ਨੂ ਕਰਦੇ ਸੋ ਜੋ ਓਹੁ ਵਾਸਤਾ ਆਇਆ ਸੀ ਸੀਆ
ਹੈ ਤਾ ਏਨੀ ਦੁਸਮੈਨ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਕਰਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਜੋ
ਤੁਸਾ ਪਰਵਾਨਾ ਪੀਰਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਅਦਾ ਅਤਾ ਉਸ ਦਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹੋ ਗਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਏਨੀ ਦੁਸਮੈਨ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮੈ ਓਸ ਤਾਈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਲ
ਉਹੈ ਆਸੀ ਤੇ ਓਹੁ ਪੀਸੇ ਹੋਏ ਆਹਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਘਾ ਢੋ ਪ੍ਰੂ ਹੈਰਾਨ ਰਮੀ
ਲਗੀਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਦ੍ਰਹ ਸੈ ਕੋ
ਹਾ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਗੋਂ ਏਥੇ ਆਇਆ ਨਾ
੩ ਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਨਾ ਉਹੈ ਨਾਈ
ਤਨਾ ਵਡੂ ਨੂ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਏਨੀ ਦੁਸਮੈਨ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੈਨੂ ਆਪੇ ਖਬਰ ਹੋਸੀ ਜੋ ਮਿਲਾਈਏਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਮੈ ਜੋ ਪਰਜਾ ਦੁਸਮੈਨ ਗਾਏ ਆਸੀ ਸੋ ਉਨਾ ਨੂ ਹਥ ਪਾਏ

ਆਨਾ ਹੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾ ਕਬਲਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਈਦ ਹੁਸੈ
ਨ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ ਅਸਾਨੂ ਕੋਈ ਨਾਹਾ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਏ
ਹ ਅਸਾਨੂ ਜਾਹਰ ਕਰਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸਈਦ ਹੁਸੈਨ ਸਈਦੇ ਨੂ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਸਈਦਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਤਾ ਜਾਹਾ ਅਸੀ ਕਿਉ ਕੇ ਮਿਲੀਏ ਗੇ ਤਾ ਉ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵੇਖਣੁ ਆਸਾਨ ਤਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮੁਹਰ ਪਾਇ ਦੇ ਨਾਹਿ
ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੇ ਭੁਲ ਕੇ ਜਾਵੀਏ ਗੇ ਤਾ ਏਹ ਗਲ ਚਲਦੀ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਸਈਦ ਹੁਸੈਨ ਵੀ ਠਾਉ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਸਈਦਾ ਛਿਆ
ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗੁਜਰ ਗਈ ਤਾ ਸਈਦ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਸਈਦਾ ਘਾਡੀ ਦੋਵੈ ਵੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਉਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਸਈਦ ਹੁਸੈਨ ਸਈਦੇ ਨੂ
ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸਈਦਾ ਤੂੰ ਕਛੁ ਬੋਲੀ ਦਾ ਭੀ ਮਹਰਮੁ ਹੈ ਤਾ ਜੋ ਕਿਆ
ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਈਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾ ਸਈ
ਦ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਸਈਦਾ ਘਾਡੀ ਤਾ ਇਕ ਪਹਰੁ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਉਹਾ ਪਆਏ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਆਇ ਆਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਸ

ਨਕਜੀਹਸਿਕਰਿਆਖਿਆਆਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਗਾਅ
ਉਪੁਰਾਤਨਆਗੂਆਵਾਂਈਦੇਕਹਿਆਤੂੰਸਾਨੂੰਨਸੀਹਤਿਆਹੈਤਾਂਸੂ
ਅਤੇਅਸਿਖਦੇਪੁਰਾਤਨਆਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੋ
ਪੁਛਿਈਦੂਸੈਣਨੂੰ।ਭਾਈਤੈਈਦੂਸੈਣਨੂੰਆਖਿਆ।ਕਿਉਜੀ
ਸਾਧਾਕਿਆਖਦਾਹੈਤਾਂਈਦੂਸੈਣਕਹਿਆਜੀਮੈਕਛੁਨਾਹੀ
ਜਾਣਦਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਜੋਮੈਨੂੰਦੇਹਿਆਖਦੇ
ਆਹਾ।ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਸੋਰਾਪੁਰਾਤਨਅਸਨਾਉਂਤਾਂ।ਹੁਣਕਿਉਸੁ
ਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਈਦੂਸੈਣਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਾਈਨਾਜਾਣੀ
ਦੇਵਤਾਜਾਣੀਐ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਈ
ਦੂਸੈਣਾ।ਏਸਥੈਦੇਨੂੰਤਾਂਖਬਰਕਾਈਨਾਹੀ।ਪਰਤੂੰਤਾਂਖਬਰਦਾ
ਰੂਹੈ।ਤੈਨੂੰਤਾਂਆਪਣੀਖਬਰਹੈ।ਤਾਈਦੂਸੈਣਮਤਲੋਹੋਇਕੇ
ਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੁਸੀਕੋਈਮਲੂਮਕਰਦੇਹੋ।੩।
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਈਦੂਸੈਣਾ।ਉਹੁਦਿਨਜਾਣਸੁ

ਾਜੋਰਾਜੇਜਨਕਹੈਸਨੀਧਾਧਤਸੀਕ੍ਰਿਉਠਾਆਖੀ।ਆਖੀਓਸੁਜੋ
ਹੈਜਨੀਮੇਰੀਹੈ।ਅਤੇਹੈਸਨੀਹੈਸੁਆਦੀ।ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਭਉਦਲ
ਏਆ।ਅਸਾਨੂੰਠੀਸਾਹਦੀਭੁਰੀ।ਅਸੀਰਾਜੇਦੇਘਹੁਨੂੰਨਜੀਕੀਰ
ਹਦੇਆਹੋ।ਅਸਾਜਾਤਾਕੇਆਜਾਰਾਗੁਰੂਹੈ।ਅਤੇਪੂਰਨਪਰਮੇਤੈ।
ਅਸਾਨੂੰਕੋਹਾੜਭੁਹੈ।ਅਤੇਰਾਜੇਛਲੂਕੀਤਾਆਹਾ।ਨਾਹੀਤਾਰਾਜੇਹੈ
ਸਨੀਕਿਆਖਰਣੀਆਹੀ।ਪਰੁਅਸਾਨੂੰਕਮਤੇਕੂਲਾਵਣਾਆਹਾ।
ਅਸੀਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਦਅਸਾਨੂੰਰਾਜੇਮੁਖਬੀਕਹਿਆ।ਕਿਫਿਰਤੂਸਾਨੂੰ
ਜਨਮੁਹੈ।ਭਾਨੂੰਸੀਅਤੇਅਸੀਅਕਠੇਹਦੇਆਹੋ।ਤਾਨੂੰਸਾਕਹਿਆਜੇ
ਭਾਈਜੀਕਿਆਜਾਪੇ।ਇਥੋਂਦੇਵਿਛੁੜੇਕਿਥੇਜਾਇਪਵੀਂਏਗੇ।
ਫੇਰਿਤੇਰਾ।ਅਤੇਅਸਾਨੂੰਮੇਲਾਹੋਵੈਗਾ।ਕਿਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਅਸਾਨੂੰ
ਸਾਨੂੰਕਹਿਆ।ਦੇਖੁਭਾਈਜੀਭੁਗਤਅਸਾਡੀਪੂਰਨਹੋਈਸੀ।ਤਾਂਪ
ਰੁਅਸਾਵਿਚਦੂਈਖਾਤੇਹੋਏਆਹੋ।ਇਕਤਾਂਅਸੀਮੂਰਤਪੂਜਦੇ
ਆਹੋ।ਅਤੇਇਕਝੂਠੇਬੋਲੀਆ।ਪਰੁਅਸਾਦੀਚਾਰੁਕਾਰਿਣੋਠਾ।

ਜੋਰਾਜਾਜਨਕਜੀਅਨੇਕਰਦੇਆਹੇ।ਜੋਤੁਸੀਮੂਰਤਨਾਪੂਜਨੇ।ਆ
ਸੀਪੂਜਦੇਰਹੀਐ।ਅਤੇਤੁਸਾਨਾਜੋਹੋਰੁਆਹਾ।ਏਹਨਾਨੂੰ।
ਸੋਅਛੂਹੋਈਆ।ਫੇਰਿਅਸੀਤੁਸੀਮਿਲਕਰਰਾਜੇਪਾਸਅਤ੍ਰੇ
ਹੋਏ।ਅਸਾਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਏਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।ਅਸਾ
ਤਾਤੇਰਾਆਖਿਆਇਆਸੀ।ਅਤੇਅਸੀਜੋਫੇਰਿਜਨਮਸਦੇ।ਸੋ
ਏਹਕਿਆਤੁਸਾਡੇਆਤਮੇਆਈ।ਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿਆਸੁਨਿ
ਭਾਈ।ਜੋਤੁਸਾਨੂੰਸਚੁਦ੍ਰਿੜਆਇਆ।ਮੈਤਾਂਤੂੰਨੂੰਨਾਹਾ।ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ।ਤੁਸੀਮੇਰੇਆਖੇਲਗੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਕਿਆਕਰਾ।ਪਰੁ
ਭਾਈਮੇਰੀਸੇਵਾਦਾਫਲੁਤੁਸਾਨੂੰਏਹੋਹੈ।ਜੋਤੁਸੀਅਨਕਤੂ
ਨੀਆਵੋਗੇ।ਤਾਫੇਰਿਅਸਾਤੁਸਾਮਿਲਕਰਆਖਿਆ।ਜੀ
ਅਸੀਜਨਮਹੀਆਵਦੇਰਹੀਏਗੇ।ਕੇਕਦੇਅਸਾਡੀਖਲਾ
ਸੀਭੀਹੋਸੀ।ਤਾਂਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸਾਡੀਕਿਰ
ਤਪੂਰਨਹੈ।ਪਰੁਰਹਦੇਜਨਮਭੋਗਕਰਤੁਸੀਕਲਜੁਗਾਵਿਚਿ

ਉਧਰੇਗਾ।ਤੁਸਾਨੂੰਪੂਰਨਪੁਰਖਆਮਿਲੈਗਾ।ਤਾਸਾਨੂੰਏਕੋਨਿਰੰਕਾਰਸਤਿ
ਦਸੇਗਾ।ਹੋਰੁਕੀਤੇਹੋਏਨੂੰਜਾਣੋਗੇਨਾਹੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਨਾਲਿਲਗ
ਕੇਬਹੁਤੁਤਰਨਗੇ।ਪਰੁਕਲਜੁਗਵਿਚਿਉਧਰੇਗਾ।ਓਰੇਸਾ।ਤਾਂਆਸੁ
ਦੁਆਈਜੋਕੋਈਐਸਾਨਿਹੋਰੁਭੀਮੰਗੇਤਾਂਹੋਰੁਭੀਦੇਵਾਂ।ਅਤੇ
ਜੋਉਤੇਸਾਖੀਐਸਾਹੋਈਆਤਾਂਤੂੰਜਾਣਾ।ਭਾਈਦੂਸੈਣਕਹਿਆਜੀ
ਅਗੋਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਪਰੁਇਕਜਾਚਾਚਤੂੰਮੈਨੂੰਦੇਹਿ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮੇਰਾਮਨੋਰਥਏਹੋਆਹਾ।ਜੋਅਸੀਤੁਸਾਂਇਕਠੇਰਹੀਐ
ਅਤੇਭਗਤਭੀਇਕਠੀਕੀਤੀਆਹੀ।ਇਸਵਾਸਤੇਅਸਾਂਤੁਸਾਪਾਸਿ
ਆਏਆਹੇ।ਇਕੇਰਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਧਾਰੇਗਾ।ਇਕੇਤਾਂਅਸੀਤੁਸਾ
ਨੂੰਉਧਾਰੀਐ।ਅਸਾਡਾਤੁਸਾਡਾਏਹੋਧਰਮੁਆਹਾ।ਏਹੋਮਨੋਰਥਆ
ਸਾਡਾਹੈਈ।ਤਾਂਇਉਂਦੂਸੈਣਬੋਲਿਆਸੁਣਭਾਈਨਾਨਕਜੀਮੈਂਭੀ
ਜਾਣਦਾਹਾਂ।ਜੋਤੇਰੀਭੀਪੂਰਨਘਾਤਹੋਈਹੈ।ਜੇਕਰਦੇਹੋਤਾਂਏ
ਤੇਘਾਣੀਦਾਕਛੁਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਭਾਈਇਉਂਦੂ

ਸੈਨਅਸੀਤੇਰੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।ਅਤੇਈਹੋਦੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।
ਪਰਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਡਾਵਚਨੁਆਹਾ।ਤਾਈਂਦ੍ਰਸੈਨਆਖਿਆਜੀਕਿਵਚਨਾ
ਦਾਪੂਰਾਹੈ।ਪਰਤੂਤਾਵਚਨੁਤਾਪੂਰਾਹੋਈਆ।ਪਰਤੁਸੀਜੋਲਨੂਚਾਹਦੇਹੋ।ਪਸੋ
ਅਸਾਡੇਬੁਝਨਾਹੀਆਵਦਾ।ਅਸਾਆਪਹੀਨਾਲਲੈਮਹੈ।ਘਸੀਟ
ਅਸਾਨੂਬੁਝਨਾਹੀਆਵਦੀ।ਜੋਕੁਝਕਰਦੇਹੋਸੋਮੈਂਡੇਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਸੋ
ਅਸਾਹੀਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਅਸਾਹੀਨਾਲਹੋਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ।ਅਸਾਤਾਪਚਨੁਪੂਰਾਕਰਣਾਆਹਾਂ।ਅਗੇਜੋ
ਕੁਛੁਸਾਭਾਵੈਸਾਣੀਭਾਇਪਵੈ।ਤਾਈਂਦ੍ਰਸੈਨਆਖਿਆਆਖੁ
ਭਾਈਬੂਡਾਬੂਡੇਆਠੀਆ।ਜੀਜੇਕੁਛੁਹੁਕਮੁਕਰੀਐ।ਤਾਈਂਦ੍ਰ
ਸੈਨਆਖਿਆਜੇਕਰੁਨਾਨਕਜੀਆਪਦੇਹੈ।ਸੋਮਨੇ।ਤਾਬੂਡੇਹਾਥੇ
ਲੈਆਜੀਮੈਕੀਆਜਾਣਾ।ਜੋਨਾਨਕਜੀਕਿਆਆਪਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਰਾਗਗਰ।ਮਕਲੀਏਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ।। ਮਹਲਾ੧।। ੧੫
ਏਪਿਨਤੇਪੈਸੰਤਰਭਾਗੋ।ਸਾਟੀਕਉਜਾਸਦਾਹੀਦਿਸਾਤੇਆਗੇ।। ੧੬

ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੇਅਕਾਸੁ॥ਘਟਮਹਿਸਿੰਧਕੀਆਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ ੧੨੧
ਐਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮਾ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕੋਧਿਆਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਫੇਰੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨੁਵਨਾਹੀਸਮਾਇਆ॥ਭ॰
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਾਦਿਤਾ॥ਇਹਿਪਨਚੈਹਿਓਵੇ॥ਚੋਹਤੀਆਂਹੈ
ਨੈਂ॥ਅਤੇਧੈਸੰਤਰਜਠਰਦੇਹੀਅਗਨੀਹੈ॥ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਆ
ਤਾਂਜੋਪਾਣੀਪੀਂਦੀਹੈ॥ਸੋਘਾਣਕਦੀਦੇਹੀਕਚੀਹੋਂਦੀਹੈ॥ਤਾ
ਇਸਤਾਈਪੋਹਨਾਹਿਸਕਦੀ॥ਕਿਉਨਾਹੀਪੋਹਦੀ॥ਜੋਉਸਗੁਰਾਮ
ਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਮੁਐਸਾਹੈ॥ਭਾਈਬੁੰਰਾਤੂੰਨੇਰੰਕਾ
ਰਹਿਜਪਾ॥ਤੇਰੇਤਾਈਲਗੇਗਾਕੁਛਨਾਹੀ॥ਤਾਂਫੇਰਿਕਹਿਆਜੀਤੁ
ਸੀਕਹਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਜਪਾ॥ਅਤੇਮੈਗਰੀਬਾਤੇਪਾਣੁ॥ਮੇਰਾ
ਕਬੀਲਾ॥ਕਿਥੋਖਾਵੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਹੁੜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
ਪਤਲੇਮਾਅਨਪਾਛੈਵਹੁਧਾ॥ਮਿਨਕੀਨੇਸਾਧਣਸੂਪਾ॥ਫੈਤੇਨਿਰਭਉਗੁ
ਵਾਹਿਰੈ॥ਹੋਨਿਕਉਅਨਚੇਨੀਹੋਰੈ॥ਤਾਂਫੇਰਿਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀ

ਏਉਂਆਖਦੇਹੋ ਤੋਓਹੁਤਾਗੁਪਤਰਾਜ਼ਹੈ ਸੋਕਿਆਜਾਣਾਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਵਿਚਬੋਲਿਆ ਏਹੀਗੁਪਤਾਈਦੇਹ
ਵੀਸੈ ਜਗਲੇਸਾਜਕਰੇਜਗਾਵੀਸੈ ਜਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲੇ
ਕਰਹੁਬਖਿਆਨੁ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬਖਿਆਨੁ ॥ ਤਾ
ਤਾਫੇਰਿਉਂਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਕੁਝੁਨਾਸਮਝਿਆਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਦਿਤਾ ਏਹਦੇਹੀਇਥੇਹੀਰਹੇਗੀ।
ਅਤੇਜੀਵਜੋਇਸਦੇਹੀਦੇਛੂਟਮਦੇਹੀਹੈਸੋਗੁਪਤਹੈ।
ਉਸਦੇਹੀਨਾਲਜਾਸੀਅਤੇਏਹਦੇਹੀਇਥੇਹੀਛੁਟਜਾਸੀਉ
ਹਦੇਹੀਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੂੰਸੁਝਦੀਨਾਹੀ ਏਹਸਭਬ ਜਜਗ
ਦੀਸਦੇਹਨਾਏਹੋਏਹੈਨਿ ਇਸਰਾਜਦਾਵੀਚਾਰੁਕਰਣਾ
ਆਇਆਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਕਰੇ ਕਾਦੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚ
ਕਰੇ ਪਰੁਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਹੋਣ੍ਹਰਹੁਲਭੇਗਾ। ਅਤੇਸਾਸਤ੍ਰਾਂਦੇ
ਦਾਵਿਚੋਨਕਾਲੈਭੇਗਾ ਤਾਫੇਰਿਉਨੇਆਖਿਆਜੀਓਹੁਤਾਦੇ

ਸਨਹੀਆਵਦਾ।ਅਤੇਏਹਤਾਸਭੋਦੀਸਆਵਦੀਹੈ।ਜੈਸਾਸਰੂਪ
ਹੈਤੈਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੋਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਦੀਸਟਿ
ਮਾਨਕੇਕਹੈ।ਆਦੀਸਟਿ।ਆਦੀਸਟਕੇਅਭੂਲੀਸਭਾਸੂਜਟਾਐ
ਸਾਬੂਹਮੁਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕੋਈ।ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ।
੩॥੧॥ਤਾਸੰਤੋਂਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੰਨੂਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇ
ਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਬੁਦੇਤਾ।ਸੁਣਭਾਈਸੰਤਾ।ਜੇਤਨੀਦਿ
ਸਾਦੀਸਟਿਮਾਨਹੈ।ਜੋਸਭੁਆਦੀਸਟਿਹੈ।ਹੋਇਹੋਇਛਪਛਪਜਾਦਾ
ਹੈ।ਇਕਾਖਿਨਾਵਿਚਕਈਰੰਗਤਮਾਸੇਦੀਸਦਾਹੈ।ਹਜਾਰਜੇਜਨ
ਜੋਸਨੂਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂਸੈਸਾਰੁਆਦੀਸਟਿਕਹਦਾਹੈ।ਅ
ਤੇਜੋਦੇਖਾਦਿਆ।ਅਖੀਅਗੇਛਪਨਹੋਇਜਾਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂਆ
ਦਸਟਹੈ।ਜੋਦਿਸਆਵਦਾਹੈ।ਦੀਸਟਮਾਨਹੈ।ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾ
ਸਰੂਹਮੁਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇ।ਤਾਉਸਦੀਪਰਮਗਤਿਹੋਵੈ।੪॥
ਤਾਸੰਤਾਂਬਾਦਿਫੇਰਤੇਫਾਹਿਪਾਇਆ।ਉਨੇਨਾਹੀਏਹੋਆਖੇਜੀ

ਸੇਭੂਸਾਹਾਂ ਤ੍ਰਸੰਨ੍ਹਥਖਸੁ ਸੱਤੈਨਾਸਾਇਤਨੀਆਬਾਤਾਕੀਤੀਆ
ਹੈਨਾ ਤਾਏਂਹੁਸੈਣਆਖਿਆਉਠਕੁਾਈਪੁੰਤ੍ਰਾਤਹੁਕੋਈਨਾਹਿ।
ਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਆਏਆਹੈ ਤਾਏਂਹੁਉਠਖੜਾ
ਹੋਇਆ ਤਾਫੇਰਿਅਢਾਈਪਹਰਰਾਤਗੁਜਰੀਸੀ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਿਆਉਨ੍ਹਾਈਪੁੰਤ੍ਰਾਪਰਸਾਦੂ ਤਾ
ਏਂਹੁਪਰਸਾਦੂਅਗੇਆਣਰਖਿਆ ... ਅਗੇਜੇਵਣਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਅਤੇਏਂਹੁਸੈਣੁਅਤੇਮੈਂਅਤੇਏਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਪਣਾਪਰਸਾਦੂਜੇਵਿਆ ਅਤੇਅਘਾਰਹਿਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੈਕੁਣਾਈਪੁੰਤ੍ਰਾਏਹਪ੍ਰਸਾਦੂਤੂੰ
ਜੇਵਾ ਤਾਏਂਹੁਸੈਣਆਖਿਆ ਸੈਕੁਣਾਈਪੁੰਤ੍ਰਾਉਠਾਇਲੈ ਤੂੰ
ਹੈਚਾਇਲੀਤਾ ਸੈਕਰਸਗਾ ਜੇਵਣਾ ਸੁਜੀਉਅਧਾਪਰਸਾਦੂ
ਜੇਵਿਆਹਾਂ ਤਿਉਪੁੰਤ੍ਰੇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏ ਤਾਪੁੰਤ੍ਰਬਾਬੇਦੇਹੋ
ਇਗਾਏਆ ਤਾਪੁੰਤ੍ਰੇਗੁਰਸਬਦਕਣਾਵਿਸਾਰਿਗਇਆ ਤਾਜਾਇ

ਦ੍ਰਸੈਨਲਏਪੇਤਾਮੂੰਹਰਾਖੀਦੇਹੋਹੋਇਗਾਇਆਹੈ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਨਗੁਰੂ ੧੨੩
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੀਏਹਕਿਆਕੀਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿ
ਆਭਾਈਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰੁਜੋਣੀਆਇਆਹੈਸੋਏਸਦਾਸ
ਤੇਅਸੀਂਕਿਆਕਰੀਏ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਨਆਖਿਆਜੀਕਰਣਾਕਿ
ਆਆਹਾਅਤੇਕੀਤੋਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂੰਜੋਕੁਛੁਨਾਕਿਹੋਸੋਹੋਵੈ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਨਆਖਿਆ
ਜੀਨੂੰਸਾਈਂਸਨੂੰਮੰਜੀਧਰਾਵਣਾਆਹਾ ਇਸਵਖਤਮੰਜੀਕਿਥੋਂਧਰੇ
ਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਤਾਕਿਤਨੀਕੁਹੈ ਤਾਂਓਆਖਿਆਜੀ
ਰਾਤਪਹਰੁਰਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜਲੁਲੀਆ
ਉਪਾਇਸਨਾਨੁਕਰੀਏ ਅਤੇਭਾਈਇੰਦ੍ਰਨੂੰਕੀਨਵਾਵੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨਾਤਾ ਅਤੇਇੰਦ੍ਰਨੂੰਕੀਨਵਾਇਆ ਤਾਇੰਦ੍ਰਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤ
ਰੀਆਇੰਦ੍ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀਗਤੇਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਫੇਰਿ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਕਿਉਭਾਈਇੰਦ੍ਰਾਕਿਉ ਤਾਇੰਦ੍ਰੇਆਖਿ

ਆਜੀਮੈਨੂਸਭੁਕਛੁਮਲੂਮਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧੂੰਦ
ਅਸਾਂਤੈਨੂਮੰਜੀਬਖਸਾਹਾਵਦਾਹੈ ਤਾਧੂੰਦੇਆਖਿਆਜੀਜੇਤੇਮੀਰ
ਜਾਣਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਧੂੰਦੇਨੂਮੰਜੀਸਉਪੀ ਤਾਸੁਧਰਸੈਨਰਾਜੇ
ਨੂਖਬਰਹੋਈਆਜੋਇਕਤਪਾਮੇਰੇਨਗਰਆਇਆਹੈ ਤਪੇਧੂੰਦੇ
ਧਾਣਕੀਨੂਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇਜਾਤੇਗੁਰੂਕੀਤਾਹੈ ਜਾਏਹਗਲ
ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਸੁਣੀਆ ਤਾਸੁਧਰਸੈਨਰਾਜੇਕਹਿਆਉਸਤਪੇਨੂ
ਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਵਹੁ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।
ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਅਤੇਚੰਦ੍ਰਭਾਧਾਣਕੀਅਸੀਪੰਜੇਜੰਗਲਾਵਿਚਿਬੈਠੇਆਹੇ।
ਜੋਰਾਜੇਦੇਆਦਮੀਆਏ ਆਇਕਰਆਖਣਲਗੇਜੋਈਹਾ
ਨਾਨਕਤਪਾਕਉਣਹੈ ਉਸਤਪੇਕਉਰਾਜੇਬੁਲਾਇਆਹੈ।
ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆਤੁਮਕਉਲੋੜਹੈ ਉਨਾਆਦਮੀਉਨੇਕ
ਹਿਆਹਮਕਉਰਾਜੇਨੇਭੇਜਿਆਹੈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆਕਉ
ਭੇਜਿਆਹੈ ਉਨੇਕਹਿਆਜੀਤਪੇਕਉਬੁਲਾਇਆਹੈ ਤਾ

ਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁਖੜਾਹੋਇਆ।ਆਖਿਓਸੁਚਲੋਮੈਰਾਜੇਕੀਨਿਸਾਕਰਾਇਆ
ਵਤਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਿਆ।ਧਨੁਇੰਦ੍ਰਸੈਣਾ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਕਹਿਆਜੀਉਹੁਤੇਤੁਮਕਉਜਾਣਤਾਨਾਹੀ।ਤੁਮਤੋਕਿਸੀਕੇਧਰੇਮੈ
ਨਾਹੀ।ਅਰੁਮੇਰਾਆਖੂਹੈ।ਉਸਕਾਧਿਯਾਨਾਕਿਛੁਨਾਹੋਇਆ।ਮੈਉਸੁ
ਕੀਨਿਸਾਕਰਾਇਆਵਤਾਹੈ।ਤੁਮਾਕਿਆਕਹਤੇਹੋ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁਰਾਜੇਸੁ
ਧਰਮਸੈਣੁਨੂਜਾਇਸਲਾਮੁਕੀਤਾ।ਤਾਧਰਮਸੈਣੁਰਾਜੇਕਾਹਿਆਉ
ਪੁਤ੍ਰਨੂਛਕਿਹੋਗਾ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁਕਾਹਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਮੈਕਹਣੇਹੀਆਇ
ਆਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਾਹਿਆਕਹੁਪੁਤ੍ਰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਕਾਹਿਆਜੀਤੁਮਜੋਆਦਮੀਭੇਜੇਥੇਤਪੋਂਕੋਧੁਲਾਵਣੇ।ਤਾਰਾਜੇਕ
ਹਿਆਹਾਪੁਤ੍ਰਮੈਭੇਜੇਥੇ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁਕਾਹਿਆਕਿਸਵਾਸਤੇ।
ਪ ਤਾਰਾਜੇਕਾਹਿਆਪੁਤ੍ਰਮੈਸੁਣਿਆਜੋਏਬੜੇਧਾਢੀਕਉਪੁਰਖਨੀਆ
ਆਹੈ।ਮੈਏਸਵਾਸਤੇਧੁਲਾਇਆਥਾ।ਜੋਮੈਉਸਕਉਦੇਖੋ।
ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁਕਾਹਿਆਰਾਜਾਜੀਦੇਖਣੇਦੇਖਣੇਮੈਧਰਤਾਫਰਕੁਹੈ।

ਏਕਦੇਖਣੇਮੈਕਲੇਸਾਹੋਤਾਹੈ।ਪਰੁਏਕਨੂੰਦੇਖਣੇਮੈਸੁਖਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਜੀਜਿਸਦੇਖਣੇਮੈਕਲੇਸਾਹੋਤਾਹੈਸੋਈਦੇਖਣਾਮੁਝਕਉ
ਬਤਾਇ।ਮੈਉਸੀਤਰਾਂਦੇਖੋ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਉਹੁਤੋਪੂਰਨਸਾਧਹੈ।ਉਸਅਰੁਕਰਤਾਰਮੈਭੇਦੁਕਛੁਨਾਹੀ।ਅ
ਰੁਉਹੁਤੌਬੇਤਾਹੈ।ਤੂੰਕਿਸੁਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਪੁਤ੍ਰਮੈਸਾਧਮੂਰਤਕਰਿਦੇਖਤਾਹੋ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆਜੇਸਾ
ਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀਇਹਤਰਾਂਨਾਹੀ।ਜੋਜਾਇਬਤਾਸੇਅਭੁਚੁਲਾਈਐ।
ਆਪਨੇਵਿਵਾਰਕਰਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਜਾਈਏ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰ
ਤੂੰਕੈਸਾਕਹਤਾਹੈ।ਜੋਤੂੰਕਹੇਸੋਈਮੈਕਰਉ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਨਕ
ਹਿਆਰਾਜਾਜੀਭੇਖਬਦਲੇਜਨਾਨੇਹੁ।ਕੈਸੇਮੈਵੇਸੇਹੁ।ਅਰੁਆ
ਪਨੀਰੀਸੇਤੀਆਬਾਦਰਨੇਪਰੁਰਾਖੋ।ਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀ
ਜਾਹਰੁਇਸੈਹੈ।ਰਾਜਾਸੁਰਸਪਰਸੈਨੁਕਮਾਦਾਬਲੀਆਹਾ।
ਰਜੇਉਹਾਮਨੇਲੀਜੀ।ਕਲੇਜੋ ਜਨਬੁਲਾਮੇਵਾ।ਭੁਲੇਯ

ਸਰਤਰਾ।ਨਾਸਾਈਂਦ੍ਰੂਮੈਣਨੂੰਲੀਤਾ।ਆਏਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ।ਜੋਕੁਝੁਨਾਲਿਆਏਆਸੀਸੋਅਗੇਰਖਿਓਸੁ।ਤਾਂਸਾਈਂਦ੍ਰੂਮੈਣ
ਬੋਲਿਆਜੀਰਾਜਾਕਰਮਵੰਤੁਹੋਇਆਸਉਪਾਇਕੈਰਪਾਕਰੀਤੈਂਆਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਤਬਾਪੀਆਵਿਤਾ। ।ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਵਿਚਿ
ਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧।ਏਕੋਰਾਮਕੁਦੀਆਸੁਪਰਸੈਣ
।ਅੰਜਨਗਿਆਨੁਪਾਇਤੈਤੁਨੈਣਾ।ਮਿਟਿਆਧਾਰਾਗੋਇਆਬਿਕਾਰਾ।
ਐਸਾਸਾਹਿਬੁਮੀਤਹਮਾਰਾ।੧।ਸੁਣਿਸੁਪਰਸੇਣਾਇਹਬਾਤਹਮਾਰੀ।ਏਕੋਰਾ
ਜੁਦੀਆਛਤ੍ਰਧਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਠਾਰਹਰਾਜੇਤੁਮਰੇਰਪਾਤਨਿ
ਨੇਸਭੁਸੇਵਕਰੇਪੂਰਨਾਸਿਉਮਨੁਨੀਨਾ।ਐਸਾਪੂਰਨਕਰਿਪਾਇਆ।ਜਬ
ਗੁਰਮਤਿਉਪਜੀਹਿਰਦੈਮੁਰਾਰੀ।੨।ਜਉਦ੍ਰਪੂਰਨਾਰਾਜਤੁਮਾਰਾ।ਤੀਨ
ਦੀਪਤੁਮਚਰਨਪੁਜਾਰਾ।ਧੂਹਮਾ।ਬਿਸਨਮਠੇਸਤੇਉਠੇ।ਸੁਪਰਸੇਣਤੁਮ
ਨਿਰਮਲੁਸੁਚੈ।੩।ਨਿਦ੍ਰੁਮੈਣਾਏਹਸੰਗਤੁਮਾਰਾ।ਕਰਣਕਾਰਣਆਪੇ
ਕਰਤਾਰਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਲਾ।[illegible]ਸਰਬਸਾਮਿਟੇ

ਕੀਂਜਾਸਾ।। ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂਸਉਟਾਪੁਟਾਕਾਰਾਜੁਕੀਤਾ।ਇਕ
ਛਤ੍ਰਰਾਜੁਦਿਤਾ।ਅਗੇਅਠਾਰਹਰਾਜੇਰਾਜੁਕਰਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਸਦਕਾ।ਇਦ੍ਰਸੈਣਦੇਪਰਸੰਗੁ।ਤਿਨਦੀਪਾਦਾਰਾਜੁਲਗਾ
ਕਰਣਾ।ਅਤੇਨਾਸੇਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
।ਦੇਖੋਸੁਧਰਸੈਣਇੰਦ੍ਰਦੀਰੀਸਕਰਦਾਹੈਵੈ।ਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜਾ
ਆਖੁਰਾਜੇਤੇਜਾਵਿਚਆਇਜਾਂਦਾਹੈਵੈ।ਤੂੰਜਾਣੈ।ਤਾਰਾਜਾਸੁਧਰ
ਸੈਣਰਾਖਜੋਰਕਾਰਿਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਅਤੇਆਖਣਲਗਾ।ਜੋ
ਜੇਅਗੋਤਾਮੈਰਾਜੁਭੀਇਸੇਨੂੰਦੇਦਾਹਾਂ।ਅਤੇਮੈਤੂੰਸਾਡੇਨਾਲਫਿਰਦਾ।
ਹਾਂ।ਐਸਾਵਖਤੁਮੈਨੂੰਕਦਹਾਥਿਆਵਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਅਜਾਜੋਇੰਦ੍ਰਨੂੰਮੰਜੀਦਿਤਾਇਆਹੈ।ਸੋਮੰਜੀਅਸਾਡੀਹੈ।
ਅਤੇਤੈਨੂੰਜੋਇਕਛਤ੍ਰਰਾਜੁਦਿਤਾਹੈ।ਸੋਰਾਜੁਭੀਅਸਾਡਾਹੈ।ਤੈਨੂੰਰਾ
ਜੁਅਤੇਮੰਜੀਦੋਵੈਦਿਤੇਹੈਨਿ।ਤੈਇੰਦ੍ਰਾਅਸਾਨੂੰਕਰਿਦੇਖਣਾ।ਤਾ
ਦੇਂਦੇਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਦੂਹਾਮਸ਼ਾਟੇਕੀਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ

ਆਹੁਣੁਅਸੀਖੇਡੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਡੇਹੀਵਾਸਤੇਕਰਤਾਰਿਏਥੋਲਿਆਆਹਾ।
ਜੋਪੂਰੀਹੋਈ।ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਧੈਰਾਗੁਛੁਟਾਥੀਮਿਥੈਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਰਾਜਾਕਿਉ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਗਉਣੁਨਕਰੋਗੇ।
ਅਤੇਅਸਾਡੇਪ੍ਰਾਨਹਿਤਹੋਵਨਗੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸੀ
ਤੁਸਾਡੇਪਾਸਹੀਆਹੇ।ਅਸੀਤੁਸੀਹਿਕੁਹੋਏ।ਚਾਵੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਂਗਿਣਤੀ
ਨਾਹੀਕਰਣੀ।ਅਨੰਦਨਾਲਰਹਣਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਂਕੋਈਦਿਵ
ਨੁਏਥੇਰਹੋ।ਜੋਅਸਾਡਾਅਤਮਾਠਉਣੁਰਹੇ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆਜੀ
ਵਲਾਰਾਜੇਦਾਕੀਆਖੀਆਮੰਨੀਏ।ਹਿਕਮਹੀਨਾਏਥੇਰਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਕਆਖਿਆਭਲਾਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਆਖਿਆਕੀਫੇਰਨਾਨਾਹੀ।ਇਕਮਹੀ
ਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਡੇਰੇਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸਰਹੇ।ਪਹੁ
ਤਰਜੀਭਪ੍ਰਸੰਨਰਹੇ।ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਬਹੁਤੇ,ਰਾਹਥਜੋੜੇ।ਪਰਚਨੁਹੋਇਆ
ਜੀਤੁਸੀਡੇਪਾਸਹੀਆਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ।੧॥

।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

॥ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਆਮਿਲਾਦੀਪਨੂਚਲੇ॥ਜਸਮੁੰਦ੍ਰੇਸਖੰਡ੍ਹਪਾਣੀਉਤੇ
॥ਜੋਉਧਰਤੀਉਤੇਜਾਈਦਾਹੈ॥ਤਿਵੇਪਾਣੀਉਤੇਚਲੇਗਏ॥ਜੇਥੇਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੀਖੁਸੀਆਵੈਤਿਥੇਥਾਹਿਜਾਵੈ॥ਅਗੋਜਿਆਮਿਲਾਦੀਪਾਵਿਚ
ਖੁਸਪਈਆਹੀ॥ਜੋਹਿਕਤਪਾਆਇਆਹੈ॥ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਪਾਸਾ॥ਸੁਧ
ਰਸੈਨਨੂੰਤਿਨਦੀਪਾਦਾਰਾਜਬਖਸਨਕੀਤਾਹੈ॥ਸਾ॥ਅਤੇਇਕਉਥੇਵੀ
ਤਪਾਫੀਰਹਦਾਹੈ॥ਤਿਸਨੂੰਪੁਨਮਹਾਪੁਰਖਕੀਤਾਹੈ॥ਸੋ॥ਜੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਜਾਇਸਹਰਦੇਉਦੇਆਨਬੈਠੇ॥ਜੈਸਤਾਦੇਨਜੰਗਲਾਵਿਚ
॥ਬੈਠਿਆਗੁਜਰੇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾ॥ਮੈਸਹਰ
ਦੇਖਿਆਵਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਿਬੋਲਿਆ॥ਕਿਉਮਰ
ਦਾਨਾਭੁਖਲਗੀਹੈਈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਨੂੰਤਾਕ
ਰਤਾਰਹਿਹੈਜੋਹਾਰਿਤਾ॥ਮੈਤੁਸਾਨਾਲਿਹਠਕਰਦਾਫਿਰਦਾਹਾਂ॥ਹੁਣ
ਸਹਰੁਆਇਆਹੈ॥ਏਥੋਤਾਕੁਝਮੁਹਪਾਵਾ॥ਕਿਉ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਕੁਝਸਿਤੋਅਪਕਣਾ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਤ

ਜੋਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਂਗਇਆਬੈਠਕਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਧ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ।ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਜਾ
ਧ੍ਰਹਮਨਹੈ।ਅਤੇਨਾਉਅਧਰਬੈਨਹੈ।ਤਾਂਏਹੋਗਲਾਂਹੋਂਦੀਆਜਿਨਾਜਾ
ਰਾਜਾਅਧਰਬੈਨਸਿਕਾਰਖੇਲਨਆਇਆਸੀ।ਸਿਕਾਰ
ਖੇਡਦਾਖੇਡਦਾਜਿਥਰਅਸੀਬੈਠੇਆਹੇਤਿਥਰਆਇਨਿਕ
ਲਿਆ।ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਦ੍ਵੈਆਦਮਉਜਾੜਾਂਵਿਚਿਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਤਾਂ
ਰਾਜਾਆਖਦਾਹੈਇਕੇਲਿਆਪੁਛਣਤੁਮਕਉਣਹੋਤੇਹੋ।ਉਜਾ
ੜਾਂਵਿਚਿਬੈਠੇਹੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆਹਮਆਦਮੀਹੋਤੇ
ਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਤੁਮਸਹਰਸੋਬਾਹਰਕਿਉਬੈਠੇਹੋ।
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਸਹਰਮੈਜਾਇਕੇਕਿਸੀਦੇਦੁਆ
ਰੇਜਾਇਬੈਠੇ।ਤਾਂਰਾਜੇਪੁਛਿਆਤੁਮਅਤੀਤਹੋ।ਤਾਂਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਤੈਨੂੰਕਿਆਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਓਨਿਕਹਿਆਜੇਤੂ

ਕੂਨਾਨਕਜੀਤਾਪੇਜੜਤਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਨਾ
ਛੁਤਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸੀਪਰਦੇ
ਸੀਆਹੇ।ਤਾਰਾਜੇਫੇਰਿਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੁਮਕਿਸਨਗ
ਰਾਸੇਤੂਆਏਹੋ।ਤੁਮਾਰੀਬੋਲੀਸਮਝੀਨਾਹੀਜਾਂਦੀ।
ਤਾਮੈਕਹਿਆਜੀਹਮਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਸੇਉਆਏਹੈਂ।ਗੁ
ਰੀਪੰਜਾਬਮੁਲਾਣੇਆਏਹੈਂ।ਤਾਰਾਜੇਸਮਝਿਆਜੋਨਾਹੀਤਾ
ਉਹੈਨਿ।ਤਾਰਾਜੇਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੁਮੈਂਏਸਨਗਰਦੇਸਦੇ
ਖਿਆਹੈ।ਜੋਰਾਜੇਸੁਧਰਮੈਂਨਕਾਹੈ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਉਠਾਹੀਜੋਆਏਹੈਂ।ਤਾਮੈਰਾਜੇਨੂਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ।ਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਆਪਣਾਨਾਉ
ਬਤਾਵੇਂਗੇ।ਪਰੁਤੂਆਪਨਾਨਾਉਬਤਾਇ।ਅਰੁਆਪਣੇਮਹਿਤ
ਕਾਨਾਉਬਤਾਇ।ਮਹਿਤਤੇਬੋਲਿਆਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਕਹਿਆ
ਜੀਮਹਿਤਕਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਬਾਲਾ

ਹੈ।ਅਰੁਈਸਕਾਨਾਉਮਰਣਾਸਾਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਸੁਣਤੇਭੁਈਆਲਾ।ਜੁਧਰਮਸੈਣਕਉਅਰੁਉਂਡੇਘਾਢੀਕਉ
ਏਹਿਪਿਰਤਪਾਦੇਆਇਆਹੈ।ਸਚੁਕਹੀਓ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਜੀ
ਏਹਿਦੇਆਇਆਹੈ।ਪਰੁਮਆਪਣਾਨਾਉਬਤਾਵੈ।ਅਰੁ
ਆਪਣਾਘਰਨੁਬਤਾਵੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਾਰਾਨਾਉਮ
ਧਰਮੈਣਹੈ।ਅਰੁਸਹਰਕਾਨਾਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਹੈ।ਏਸਾਵੰਝਾਏ
ਤਕੇਰਾਜੇਹੋਤੇਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਣਤਹਮਾਰਾਵਰਨੁਹੈ।ਤਾਮੈਆਖਿਆ
ਭਲਾਰਾਜਾਜੀਅਸੂਮਹੂਆ।ਅਤੇਜੀਏਹਦੀਪਕਉਂਲਕਹੀ
ਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀ।ਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਾ।ਏਹਜਸਣਾਮੇਲ
ਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ।ਤਾਮੈਫੇਰਿਪੁਛਿਆ।ਰਾਜਾਜੀ।ਈਹਾਕੇਤੇਰਾ
ਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਰਾਜਾਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਾ।ਈ
ਹਾਦੀਨਦੀਪਮਾਹਿਅਠਾਰਹਰਾਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਮੈਫੇ
ਰਿਪੁਛਿਆਜੀ।ਉਨਾਰਾਜੇਆਦਾਨਾਉਕਿਆਕਿਆਹੈ॥

ਤਾਰਾਜੇਮਧਰਥੈਨੂਕਹੀਆ।ਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਕਵਣਸੈ
ਨਾ॥੧॥ਮਧਰਥੈਨਾ॥੨॥ਸੁਪਰਸੈਣਾ॥੩॥ਸੁਖਚੈਨਾ।
੪॥ਅਸਰਾਪਨਹਾ॥੫॥ਸਗਰਸੈਣਾ॥੬॥ਧੀਰਸੈ
ਨਾ॥੭॥ਲਾਲਸੈਨਾ॥੮॥ਗਣਿਸੈਨਾ॥੯॥ਸੁਖਸਾਗ
ਰਾ॥੧੦॥ਨਾਗਾਪਰਸਰਾਮਾ॥੧੧॥ਰਾਜਾਅਟਕਾਧ
ਟਕਾ॥੧੨॥ਸੁਧਸੈਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਧਾਧੀਧੀਸੇਕ
ਲਾਲਕਾ॥੧੪॥ਰਾਜਾਸੈਨਜੋਤੀ॥੧੫॥ਰਾਜਾ
ਧਾਲਸਿੰਘਾ॥੧੬॥ਰਾਜਾਤੁਰਤੁਰੰਗਾ॥ਰਾਜਾਮਗਨ
ਰਾਇ॥੧੮॥ਤਾਂਫਿਰਿਮੈਰਾਜੇਨੂਮਧਰਥੈਨੂਪੁਛਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਇਨਾਅਠਾਰਹਉਪਾਰਿਸੰਕਰਦਾਕਉਣ
ਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਸੁਣਕਾਈਅਤੀਤਾਸਭਨਦਾ
ਉਪਾਰਿਕਵਣਸੈਨਹੈ।ਤਾਂਮੈਰਾਜੇਨੂਕਹਿਆਰਾਜਾਇਹ
ਗਲਾਸੂਣਾਕਿਉਧੋਲੀਆ।ਸਭੇਸਲਾਸਚੁਧੋਲਕਰ ੨੬

ਏਹਗਲਾਸੁਣਿਧੋਨੀਆ।ਤਾਰਾਜੇਅਧਰਬੈਨਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਅਤੀਤੋਤੈਮ ੧੨੯
ਹਿਥਾਤਾਕਿਆਸਮਝੀ।ਤਾਮੈਰਾਜੇਨੂਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਸਭਨਾਉਪਰਿਸੁਧ
ਰਖੈਣਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਤੀਤਨੂੰਕਿਆਜਾਣਦੈਹੋ।ਤਾਮੈਕਹਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਮੈਜਾਣਦਾਹੋ।ਜੋਮੇਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਧਰਖੈਣ
ਨੂਸਭਨਾਉਪਰਿਰਖੀਆਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਤੇਰਾਮਹਿਤਰ
ਹਤਾਹੈ।ਕੋਈਕਰਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਤੇਰਾਮਹਿਤੇਥੋਲਿਦਾਨਾਹੀ।
ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਮੇਰਾਮਹਿਤ ਦੇਥੋਲੇਜਦਕੋਈਪੁਛਾਵੈ।
ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਤੀਤਹਮਪੁਛਾਵੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਪੁ
ਛਾਇਜੇਪੁਛਾਇਸਕਦਾਹੈ।ਤਾਰਾਜਾਘੋੜੇਤੋਉਤਾਰਿਆ।ਪੁ
ਤਾਰਿਕਰਿਨਜੀਕਆਇਕਰਿਮੈਨੂਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਕਾਈਇਨਕੀ
ਅਵਾਜਕਿਆਹੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਇਨਕੀਅਵਾਜਕ
ਰਤਾਰਕਰਤਾਰਾਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਨੇਜੈਆਇਕਰਿਆਖਿਆਮਹਿਤ
ਜੀਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਿਸਾਧਪਕੜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਏਬੋਲਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਬੁਲਾਈਜਾ।
ਤਾਰਾਜੇਅਖਾਏਕਿਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਉਂਦਾ
ਈਮਧਰਥੈਲਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਨਗਰੀਮੈਭਲੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਹਮਾਰਾਨਗਾਰਾਈਹੀਹੈ।ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਜੀਈਹਉਜਾੜਮੈਥੈਠਲਾਕੇਆਢਾਇਦਾਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਹਮਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ।
ਹਮਕਉਉਜਾੜਹੀਵਸਦੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀ
ਸਹਰਮੈਕੋਈਭੀਤੁਹਾਰੇਕੀਪਧਰਸੋਵੈਗਾ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ੧॥
ਏਕਤੈਤਾਨਾਮਕਾਜਿਨਸਭਕਿਛੁਦੀਆ।ਭੁਖਨਿਗਾਸਭੁਛੀਨਕੈ
ਅਪਨਾਕਰਿਲੀਆ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮਨਛਾਡੀਐਸਦਾਜੀਜੀ
ਹਮਾਰੇਲੋਕਾਕਟੀਨਪੂਛੀਈਮਨਮੀਤਪਿਆਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੇਜਨਉਤਮਕੀਆਸੋਤਾਪਰਸਾਦੁ।ਜਾਸੀ

ਸਭਜੀਆਹਿਰਦੇਪਈਆਹਿਰਦੇਆਈਸੀਆ। ਤਾ। ਧਾਸਣੁਧੂਹਮੁਪਛਾਨੇ ੬੩
ਆਕਾਇਆਕਿਸੈਗਾ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਏਕੈਹੂਏਨੀਰਕੰਪੂ।
ਤੂ। ਨਾਨਕਕਹੈਰਾਜੀਤੂਸੁਣਿਸਭਰੂਪੁਪਸਾਰਾ। ਰਾਦੇਸਣਿਆ
ਨਸਭਾਧੀਨਾਸੀਆਜਾਣਿਏਗੈਹੈਏਕੰਕਾਰ। ਆ। ਗਾ। ਤਾਰਾਜਾਮ
ਪਰਧੈਨਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ। ਅਤੇਆਖੇਜੀਮੈਨੂੰਕਿਛਆਗਿ
ਆਕਰੀਐ। ਜੋਮੈਸੇਵਾਕਰਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾ
ਜਾਸਿਪਰਧੈਨਾ। ਏਹੁਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰਕਹਦੇਆਹੋ। ਜੋਅਸਾਡੁਧ
ਰਮੈਨੂੰ। ਏਕਛਤ੍ਰਰਾਜਾਦਿਤਾਹੈ। ਜੇਕੋਈਮੰਨੇਗਾ। ਉਸਦਾਭ
ਲਾਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇਜੇਕੋਈਨਾਮੰਨੇਗਾ। ਤਾਉਹਜਾਣੈ। ਅਸਾਡਾ
ਪਹਿਵੇਸਿਆ। ਅਛਰਣਾਆਹੋ। ਰਾਜਾਜੋਮਪਰਧੈਨਕਹਿਆਜੀ
ਉਹਅਸਾਡਾਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਹਮਉਸਕੀਰਈਅਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ। ਭਾਈਕਰਤਾਰਾਚੇਤਿਆਵੈ। ਭਾਈਮਪਰਧੈਨਾ
ਜਾ। ਅਤੇਭਾਗਾਏਬੇਹੀਰਹਦਾਹੈ। ਨਾਜਨਾਹੀਚਲਾਵਦਾ। ਤਾਰਾ

ਜੋਮਧਰਬੈਣਕਹਿਆਜੀਅਸਾਤੁਸਾਡੇਵਿਚਨਾਸਕੀਸੁਹੈ।ਰਾਜ
।ਕਿਆਵਸਣੁਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤੁਹਦਬੀਧਾਤਾਰਿਆਸੀ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਸਮਧਰਬੈਣਹੁਣਅ
ਸੀਗਮਣੇਆਹੇ।ਤਾਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਬੇਨਤੀਕੀਤੀਜੀ।ਜੇਸ
ਜਤਰਾਅਸਾਨੂਹੁਕਮੁਹੋਵੈ।ਤੈਜੇਤਰਾਅਸੀਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂ
।ਮਿਲੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਭਾਈਮਧਰਬੈਣ
।ਜਿਸਤਰਾਅਸਾਡੇਅਗੇਬੇਨਤੀਕਰਦੇਹੋ।ਤਿਸੇਤਰਾਸੁਧ
ਰਸੈਣਅਗੇਧਤ੍ਰਾਹੋਵਣਾ।ਤਾਮਧਰਬੈਣਕਹਿਆਜੀਟ
ਅਸੀਤੁਸਾਥੇਕੀਧਹੁਤੁਕਰਜਾਣੀਐਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ।ਐਸੀਹੀਲਿਖੀਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਉਨੀਮਹੀਨੇਮਧਰਬੈਣਪਾਸਰਹਿਆ।ਮਗੋਵਿਦਾ
ਕੀਤੀ।੧।। ।ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਜੋਦੇਸੀਦੇਕਿਥਾਊਧਰਤੀਕਿਥਾਸਮੁੰਦੁਥੀਵੈਚਲੇਗਏ।

ਇਕਸਹਰਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਆਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਇਸਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਕੋਈਸਹਰਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਸਹਰਾਵਿਚਿਜੀਉਵਸਦਾਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂੰਵਰਜਦਾਤ੍ਰਸਨਾਹੀ।ਜੈਤੀਦਿਨ
ਅਤੇਜੈਤੀਰਾਤੀਦਿਵੇਆਏਆਹੇ।ਤੇਤੇਹੁਣਸਹਰਿਆਇ
ਆਹੈ।ਤਾਮੋਹਣੇਦੇਵੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈ
ਧਾਨਾ।ਅਗੇਮੈਆਖਿਆਜੀਮਰਦਾਨਾਪਚਾਹੈ।ਇਕਤਾਭੁਖ
ਹੈ।ਅਤੇਹਿਨੂੰਜਨਮਦਾਸੁਕਾਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜਿਜਮਾਨਾਤੈਨੂੰਗੁਰੂਸਦਾਰਿਆ।ਪਰਮੈਨੂੰਤਾਨਾਸਵਾ
ਰਿਆਸੀ।ਪਿਉਸਾ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮ
ਰਦਾਨਾਏਹਉਹਜੇਹਾਸਹਰੁਹੈਈ।ਜੀਬੇਕਨ੍ਹਾਹੋਵਿਚਿਤਖੀ
ਦਾਆਹੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਾਇਆਭਾਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤੈਨੂੰਇਸਸਹਰਦਾਤ

ਮਸਾਂਦਿਖਈਐਆ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਨਾਹੀਦੇ
ਖਦਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਰੂਰਦੇਖਣਾ
ਹੋਈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਜਾਣੋ॥ਕੇਤਾਦਰਹਉਪਾਰਿ
ਆਹਾ॥ਉਥੋਉਠਕੇਚਲਕਰਪਹਾੜੀਦੇਹੇਠਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਪੁਛਿਆਜੀ॥ਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਦੇਵਨਗਰੀਹੈ॥ਅਤੇਇਥੋਦਾਰਾਜਾ
ਦੇਵਲੂਤਹੈ॥ਇਹਦੇਵਤਿਆਦਾਬਹੁਤਬਤਾਰਾਜਕਰਦਾਹੈ॥ਜਤਾਰ
ਲਖਦੇਵਤਾਇਸਦੇਸਲਾਮੀਹੈਨ॥ਤਾਮਰਦਾਨਾਆਖਿਆਜੀਏਹ
ਸਸਹਰਾਵਿਚਿਵੜਨਾਲਭਦਾਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਇਸਸਹਰਾਵਿਚਿਵੜਨਾਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਭਲਾਜੀ॥ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾਜੇਦਾਦਾਸਿਕਾਗੁਥੇਲਾ
ਨਆਇਆਜੀ॥ਦਿਬੋਡੀਮਾਨੁਖਬੈਠੇਹੈਨ॥ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾ
ਜਾਦੇਮਕੈਬਜੀਹੋਇਆ॥ਆਖਿਓਸੁਬੁਲਾਈਏਬੁਰਾਕਅਸਾਨੂ

ਅਨੁਹਸਆਈਹੈ।ਉਸਾਇਕੁਸਦੇਵਨੁਆਗਿਆਇਹੁਤੈਮਾਨੁਖੁਜੋ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਜੋਅਸਾਡੇਖੁਰਾਕਹੈਨਿ।ਵੇਉਨਾਨੁਪਕੜਿਲੈਆਉ।
ਏਹਕਸਿਕਾਰਗੈਨੁਘਰੁਤੁਮਦਤਾਪਿਛੋਹਥਆਇਆਹੈ।ਦੇਵ
ਹੈਉਤਰੇ।ਜਿਉਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਲਬੈਠਾਗਲਕਰ
ਦਾਆਹਾ।ਦੇਵਾਨੁਦੇਖਕੇਰੰਗਜਰਦਹੋਇਗਇਆ।ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਦੇਵਤਾਆਏ।ਅਸੀਂਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।
ਬੈਠਾਦੇਖੁ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਰਹਿਆ।ਜੀਤੈਦੇਵਨੇੜੈ
ਆਏ।ਤਾਂਅੰਧੇਹੋਇਗਏ।ਹੋਰੁਸਭਕੋਈਨਜਰਆਵਨੇਪਰੁਸ
ਜੀਕ੍ਰਾਏਨਜਰਨਆਵਈ।ਤਾਉਹੁਦੇਵਫਿਰਿਗਏ।ਉਨਾ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਜਾਇਕਹਿਆਜੀਓਬੇਤਾਅਸਾਨੁਜਰਨਾਹੀ
ਆਵਦੇ।ਦੇਵਭੁਤਕਾਹੇਅਰੋਅਉਰੁਜਾਹੁ।ਤਾਹੈਦੇਵਹੋ
ਰੁਆਏ।ਓਹੁਭੀਅੰਧੇਹੋਇਗਏ।ਹੋਰੁਆਏਉਭੀਅੰਧੇਹੋ

ਇਗਇਆ ਇਸੇਤਰਾਸਤਵਾਰੀਦੇਵਆਇਆ ਜੋਸਰੇਮੰਧੇਹੋਇਗਇਆ
ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਦੂਤਕਹਿਆ ਅਰੇਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀਰੁਯਹਿਕਿਆਹੋਤਾ
ਹੈਜੋਜਾਤਾਹੈਸੋਅੰਧਾਹੋਇਜਾਤਾਹੈ ਤਾਦੇਵਦੂਤਕਹਿਆਰਾ
ਜਾਜੀਮੈਇਕਅਰਜੁਕਰਤਾਹੋ ਜੇਤੁਮਸੁਣੋ ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਕਹੁਦੇਵਦੂਤਾ ਤਾ ਦੇਵਦੂਤਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਏਹਕੋਈਇਕ
ਸਾਧਜਨਹੈਨਾ ਇਕਮੇਰੇਅਰਜੀਆਮੈਅਸਲਤਆਇਆਹੈ ਜੇਤੂ
ਸਾਹੇਜੀਆਮੈਲਗੇਤੋਕਹੋ ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਕਹੁਵਜੀਰੁ
ਜੋਤੂਕਹੇਗਾਸੋਭਲੀਕਰੇਗਾ ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆ
ਜੀਮੈਉਨਕੇਦੇਸਵਾਰੇਨਮਿਤਜਾਤਾਹੋ ਜੋਮੈਅੰਧਾਨਾਹੂਆ
ਤੋਤੁਮਉਨਕੀਸੇਵਾਕਰੀਓ ਅਰੁਗੁਰਨਾਮਲੀਓ ਤਾਰਾਜੇਦੇ
ਵਦੂਤੁਕਹਿਆਭਲਾਵਜੀਰਭਲਾਕਹਿਆ ਤਾਪਰੇਦੇਵਦੂ
ਤਵਜੀਰਆਪਣਾਆਤਮਾਸੂਖਮਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆ
ਇਆਆਇਕਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਵਜੀਰਆਪਣੇਜੀਅਵਿ

ਰਿਵੀਚਾਰਕੀਤਾ ਗੁਰਾਂਈ ਮੈਤਾਂ ਅੰਧਿਆਨ ਹੂਆ ਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾ
ਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸਿਉ ਆ
ਇਹੋ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਕਿਸ ਤਰਫ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਫੁਰ ਵਜੀਰ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਤਰਫ ॥ ਤੇ ਨਿਆ
ਰਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕਉਣ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹਮ ਹੋਤੇ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਤੁਮ ਚਲੋ ਸਹਰ ਮੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਅਤੀ
ਤ ਫਕੀਰੁ ਹੈ ॥ ਜਹੀ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ ਦੇ
ਹੁਜੂਰ ਜਾਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰ ਮੈ ਦੁਇ ਕਲਾ
ਵਾਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਆਏ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਨੂੰ
ਚਲਾ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵੈ ਸੋ ਸਾਈ ਪਾਰ ਚਲਣਾ ॥ ਹੋਤੇ ਭੀ

ਪੂਰੀਹੋਵੈਤਾਂਨੂੰਜਾਣੇਜੋਕਸਾਵਾਨਹੈਨਾਜੋਸਾਧੂਰੀਹੋਵੈਤਾਜਾਣੇਜੋ
ਕਸਾਵਾਨੁਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਵਜੀਰਨੂੰਭਲਾਕਹਤਾ।
ਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਆਪਣੇਮਨਮੈਐਸੀਧਾਰੀਜੋਮੇਰੀਤਾਬੁਰਾਹੋਇਨੋ।
ਮੈਇਨਕੋਮਾਰੋਗਾ।ਅਰੁਮੈਭੀਅੰਧਾਹੂਆਤਉਇਨਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਉਗਾ।ਇਹਤਾਧਾਰਕਰਿਚਲੇਆ।ਨਾਲੇਵਜੀਰਨਾਲੇਲਸਕਰਦੇਵਾਦਾ।
ਜੇਤੇਰਾਜੇਸਲੇਆਹੇ।ਆਧੀਨਾਵਜੀਰਸਭੇਅੰਧੇਹੋਇਗਇਆ।
ਇਕੋਵਜੀਰਸੁਜਾਖਾਰਹਿਆ।ਤਾਵਜੀਰਪੁਛਿਆਕਿਉਰਾਜਾਨਇਹ
ਆਪਧਰੈਹੋਆ।ਤਮੈਕੀਆ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਸੁਣਵਜੀਰਜੋਤੂੰ
ਤਾਬਾਸੋਸਾਚਹੀਕਹਤਾਬਾ।ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਆਪ
ਝੁਆਰੇਮਨਮੈਕਿਆਆਵਤੀਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਵਜੀਰਅ
ਧੀਮੈਸੁਜਾਖਾਹੋਵਾਂਇਨਕੇਚਰਨਪਕੜਾਂ।ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆਜੋ
ਸਾਚਕਹਸੋਹੋਕੇਮੁਅਜੇਬੀਸਾਸੁਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਵਜੀਰਮੈਸਤਿਕਹਤਾਹੋ।ਮੈਕਛੁਦੇਖਣਾਬਾਸੋਦੇਖਿਆ।

ਭਾਵੈਜੀ।ਰਕਹਿਆਏਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਤੂੰਪੂਰਨਸਾਧੁਹੈਂ।ਮਨਾਵਣਾਹੈਂ।
ਤੂੰਮਰਾਜੇਕਉਦਰਸਨਦੇਹੋ।ਅਧਰਾਜੇਕਉਪਰਤੀਤਆਈਹੈਈ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਕਿਉਰਾਜਾਦੇਵਸੂਤ੍ਰਅਖੀਮੀਸਕੇਦੇਖਤਾਕਉਨਾਹੀ।
ਤਾਰਾਜੇਦੀਆਅਖੀਖੁਲਗਈਆ।ਰਾਜਾਦੇਵਸੂਤ੍ਰਚਰਨੀਲਾਗਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਾਦਿਤਿਆਵੈ।ਆ
ਤੈਨੂੰਆਪਣਾਕੰਮਪੁਛਣਾ।ਤਾਰਾਜਾਬੋਲਿਆਜੀਅਧਮੇਰੀਪਾ
ਪਤੇਛੁਟਾ।ਤੂੰਮਮੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਇਸਨਗਰੀਮੈਆਏਹੋ।ਤਾਗੁਰੂ
ਭੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਨੂੰਵਰਤਣਾਆਹਾ।ਅ
ਜੀਤੇਰੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਮਨੂੰਮੈਚੇਲਾ।ਅਰੁਸੋਈਕੇਜਨਕਰਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸ
ਕਰਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰਾਖਾਜੁਅਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕ
ਹਿਆਜੀਤੁਮਆਪਣਾਹੀਖਾਜੁਖਾਈਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਨਾਲਚਲਿਆ।ਜਾਸਤਰਾਵਿਚਿਆਏ।ਤਾ

ਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਮੰਦਰਾਂਵਿਚਲੈਦੇਵੜਿਆ॥ਤਾਂਰਾਜੇਦੇਵਾਨੂੰਹੁਕਮੁਕੀਤਾ
ਰਾਅਛੇਮੇਵੇਚੁਣਿਨਾਲਿਆਉਦਾਉਂ॥ਚਹੁੰਤੇਰਾ॥ਤਾਸਾਤੇਦੇਵਜੀ
ਧੇਨਾਵਿਚਾਰਕੀਤੋ॥ਰਉਿਦਾਦੇਵਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਲੈਆਇਆ॥ਆਣਕਰ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਰਖੀ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਸਾਧਜੀਏਹੁਮੇਵਾਖਾਵੋ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਰਾਜਾਜੀਅਸਿਏਹਮੇਵਾਤਾਖਾਈਏਰੋਜੇਕੰ
ਜੂਆਪਣਾਪਾਲਛਿੜੇਗਾ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ॥ਜੀਜੇਤੂੰਛੁਰ
ਦੇਂਗਾਤਾਛਡੀਐਗਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਰਾਜਾਕੇ
ਸੁਧਰਮੈਲਨੂੰਜਾਲਦਾਹੈ॥ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ॥ਜੀਕਿਆਨੂੰਤੋਹੋ
ਓਹੁਤੋਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਦੇਵ
ਝੂਠਾਕੈਹੂਉਸਲਾਈਅਸਾਜੇਨਵਦੇਖੇਤਾਅਸੀਪਰਸਾਦੁ
ਲੇਵੀਏ॥ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਕਹਿਆ॥ਜੀਤੁਸਾਤੇਕਾਰੀ
ਜਾਹੋਤੂਮਾਰਾਘਰਚਲੁਪੁਰਮਨਹੋਈਰਹੇਗਾ॥ਅਤੇਹਮਤੂਮੜੇਕੀ
ਅਪਕਕਾਰਿਜਾਣਾਹੀਗੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚਾਵਿਆ॥

ਆਮਲਣਗਾਕਾਈਥਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦੁਤਸਾਗੁਰੂਕਰੂਮਰਦਾ
ਨਾਥਹੁਤੁਦੇਨਾਦਨੂੰਖੇਤਾ।ਤਾਰਤਕੂਛਾਹਰੁਗਈਆਹੀ।
ਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਤਆਗੂਹੋਇਆ।ਤਾਰਾਜੇਅਤੇਵਜੀਰਦੂਹਾਮ
ਥਾਟੇਕੇਆਹਸੇਜੋਨੂਮਣੇਹੋਏ।ਅਤੇਆਖਣਲਗੇਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦੁਤਆਗੂਹੈ।ਤੁਸੀਪ੍ਰਸਾਦੁਆਇਕੇਅਚਵੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਦਿਲੀਤ੍ਰੈ।ਜਾਇਕੇਪ੍ਰਸਦੁਲਗੇਫ਼ੇਵਣ।
ਮਰਦਾਨੇਭੀਜੇਾਦੀਆ।ਅਤੇਮੈਭੀਜੇਾਦੀਆ।ਅਤੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦੁਜੇਵਦੇਦੀਸਮਾਪਬਣਗਰਹੀ।ਜਾਸਮਾ
ਪਭੁਲੀਤਾਆਪਣਾਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਰਹਿਆਆਹਾਸੋਰ
ਜੇਅਤੇਵਜੀਰਦੂਹਾਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਤਾ।ਜਾਉਨਾਖਾਧਾ
ਤਾਦੁਹਾਨੂੰਅਗਮਾਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋਈ।ਦੋਵੇਮਸਤਹੋਇ
ਗਏ।ਤਾਸੋਆਖੀਆਗੁਰੂਜੀ(ਇਹਤਾਂਸੀਦੇਹਹੋਇਗਏ।)

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ।ਜਾਂਚਾਰਪਹਰੀਆਗੁਜਰੀਆਤਾਦੂਤਾਦੀਸੁਮਾਰੀਓ
ਤਰੀ।ਪਰੁਪੂਰਨਮਤਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ।ਤਾਲਗੇਗੁਰੂਜੀਕਨੂੰਆਖਣ
ਜੀਅਸੀਕਿਸਕੈਨੋਕੁਛੁਡਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾ
ਈਦੇਦੂਤਾ।ਤੈਨੂੰਅਸਾਏਥੋਦਾਮਾਜੀਦਕੀਤਾ।ਅਤੇਤੇਰ
ਵਜੀਰਤੇਰਾਟਹਲੂਆਕੀਤਾ।ਜੂਜੀਰਕਾਰਹਿਜਾਪਾ।ਅਤੇ
ਕੈਸੇਜੀਅਦਾਖਰਾਨਾਮੰਗਿਆ।ਕਿਸੇਜੀਅਦਾਪਾਤਨਾਕਰੁਣਾ।ਤੂੰਸ
ਖਾਜਾਨਹੀਕਾਂਹਾ।ਤਾਉਨਾਦੂਤਾਆਖਿਆਜੀਅਸਾਨੂੰਤਾ
ਕਯਤੋਜ਼ਰਣਦੀਸਕਤਨਾਹੀ।ਰਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸੇ
ਦੇਵਾਣੀਸੰਗਾਤਿਕੀਤੀ।ਦੇਵਨਿਰੰਕਾਰਬਗੈਰਜਪਣਾ।ਉਨਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਬਗੈਰਜਾਣਦੇਕੁਝਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨਉਮਹੀਨੇਓਥੈਰਹਾ।ਫੇਰਿਦੇਵਦੂਤਅਤੇਦੇਵਦੂਤਨੂੰਕਹਿਆ
ਭੁਲਅਸੀਗਈਏਗੇ।ਤਾਉਨਾਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਥੇਹੀਰਹੀਐ।।

ਮਰਦਾਨਾਆਇਆਹਈਜਹਰਾਜਾਇਕਨੂੰਖਾਇਆਓਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਤਾਕਛੁਨਾਹੀਐਵੇਂਵਾਧਾਵਾਕਿਥੋਂਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਚਨੁਕੀਤਾਮਰਦਾਨਿਆਸਾਤੈਨੂਸਹਰਸਭੁਪੀਆਹੈਭਾਵੈ
ਕਿਥੋਖਾਹਿਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਕੋਈਚੋਰਕਰਪਕੜੇਤਾਮੈ
ਕਿਆਕਰਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਿਵਚਨੁਕੀਤਾਮਰਦਾਸਾ
ਜੇਕੋਈਤੈਨੂਪਕੜੇਗਾਤਾਤੂਅਸਾਡਾਨਾਉਲੇਵੇਤਾਤੈਨੂਪਕੜ
ਕਰਛਡਦੇਵੈਗਾਤਾਮਰਦਾਨੇਜਾਤਾਜੋਇਸਦਾਜੇਥੇਕਿਸੇ
ਪੁਰਾਤਨਯਾਰਹੈਨਿਮਰਦਾਨਾਜਾਸਹਰਵਿਚਿਵੜਿਆਜਾਦੇ
ਖੇਤਾਕੇਆਦੇਖੈਸੋਸਭਸੁਵਰਨਧਰਤੀਹੈਜਿਥੇਕਿਥੇਸੁਵਰਨ
ਹੀਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈਮਰਦਾਨਾਇਕਦਰਤਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨੁਹੋਇ
ਰਹਿਆਮਰਦਾਨੇਦੀਭੁਖਦੂਰਿਹੋਇਗਈਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਇਕਸਨੂਪੁਛਿਆਭਾਈਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।
ਤਾਉਸਆਖਿਆਅਰੇਭਾਈਤੂਕਹਾਸੇਆਇਆਹੈਤਾ

ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਹਮਦੂਰਿਸਿਓਆਏਆਂਹਾ।
ਪਰਜੀਨਗਰੀਦਾਨਾਉਂਮੈਨੂਦਸ॥ਤਾਉਨਆਖਿਆਤੂੰਆ
ਪਣਾਨਾਉਮੂਹੋਯਾਤਾਈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾ
ਉਮਰਦਾਨਾਹੈ॥ਤੂੰਮੈਨੂਨਗਰੀਦਾਨਾਉਦਸ॥ਤਾਉਨਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਨਗਰੀਦਾਨਾਉਸੁਵਰਨਪੁਰਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਥੀਹਾਕਾਰਾਜਾਕਉਣਹੈ॥ਅਤੇਰਾਜੇਕਾਨਾ
ਕਿਆਹੈ॥ਤਾਉਸਕਹਿਆਅਰੇਮਰਦਾਨਾਇਥੀਹਾਕਾਰਾਜਾ।
ਕਉਣਸੈਨਹੈ॥ਰਾਜੇਸੁਪੁਸੈਨਕਾਬੇਟਾਹੈ॥ਰਾਜੇਸਕੇਸਭੁਰਾਜੇ
ਸਲਾਮੀਹੈਨੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਥੀਹਾਕਾਦਸ
ਣਕਿਆਹੈ॥ਇਥੀਹਾਤੋਸੁਇਨੇਕੀਧਰਤੀਹੈ॥ਅਰੁਤੇਰਾ
ਨਾਉਕਿਆਹੈ॥ਤਾਉਸਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਧਰਮਸੀ
ਘਹੈ॥ਅਰੁਇਥੀਹਾਜੋਕੋਈਆਵੈਸੋਕੋਈਲੈਖਾਵੈਤਾਇਥੀ
ਹਾਧਰਮਕੀਚਾਲੀਹੈ॥ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।

ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮਸਿੰਘਾ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਕਹਿਆ ਸੁਣੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਈਹਾ ਅੰਨੁ ਕਿਸੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸ ਦੂਕਾਨਉ
ਪਾਰਿ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਸਾਮਿ ਉਹੁ ਉਠਾਇ ਲੈਨਿ ਜੋ ਕੁਛੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੈ ਤੋ ਆਹਿ ਕਾਮੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਾ
ਦੇਇ ॥ ਤਾ ਲੈਵੂੰ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਕਾਈ ਕੋਈ
ਅਉਰੁ ਭੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੁਇ ਅਉਰੁ ਭੀ ਹੈਨਿ ॥
ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕਉ ਭੀ ਲੈ ਆਉ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਈਹਾ ਨਾਹੀ ਆਵਦੇ ॥ ਓਹੁ ਵਡੇ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾ ਧ
ਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਲੁ ਕਾਈ ਤੂੰ ਤਾ ਖਾਹਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ
ਸਭ ਦੂਕਾਨਉ ਪਾਰਿ ਲੈ ਜਾਈਐ ਬਡੂੰ ਹੋਇਆ ॥ ਕਹੁ ਭਾਈ
ਕਿਆ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਦੇਵੈ
ਦੇਵੈ ਸੋ ਸੋਈ ਲੈਨਾ ॥ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ
ਅਹਾਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਅਹਾਰੁ ਅਢਾਈ

ਸੋਗੁਸਾਈਆਪਿਮਿਠੀਆਣੀਤੌਸਦੇਹਥਿਦੇਕਰਿਉ।ਜਾਉਸ
ਹੁਸਵਾਈਦੂਟੇਪਿਛੋਪਾਏਤਾਮਰਦਾਨੇਤੇਠਾਜੋਸੁਆਈਨੇਦੇਵ
ਟੌਹਾਨਿ।ਸੁਆਈਨੇਦੀਰੰਡੀਹੈ।ਸੁਆਈਨੇਦੇਛਾਏਹੈਨਿ।ਸੁ
ਸਭੀਕੋਈਨਾਹੀਜੈਦਾ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਅਹਾਰੁਲੈਕਰਖਾਧਾ।ਖਾਇਕਰਿਆਖਿ
ਓਸੁਧਰਮਸੀਂਘਜੀਤੁਸੀਮੇਰੀਨਿਸਾਕਰੋ।ਏਹਜੋਸੁਆਈਨੇਦੀਧ
ਰਤੀਹੈਅਤੇਸਭੁਸੁਆਈਨੇਹੀਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਅਤੇਨਾਕੋਈ
ਵਸਤਦਾਮੁਲੁਲੈਂਦਾਕੋਈਨਹੀ।ਦੇਖਿਆਏਥੇਦਾਕਿਸਕਿਉ
ਕਰਚਲਦਾਹੈ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਕੋਈ
ਏਥੇਜਤਨਕੋਈਨਾਹੀ।ਏਥੇਹਿਕੋਜਤਨਹੈ।ਪੀਹਨਾ
ਪਕਵਾਣਾ।ਅਤੇਅੰਨਜੋਜੰਮਦਾਹੈਸੋਂਕੁਦਰਤੀਹੀਜਾਂਦਾਜ
ਮਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮੁਏਵੈਹੈ।ਜੋਕਛੁਚਾਹੀਏਜੋਘ
ਰੋਂਲੈਆਵਹੁ।ਅਤੇਤਸਾਨੂਰਖੋ।ਅਤੇਆਪਭੀਖਾਵੇ

ਅਤੇਜੇਕੋਈਆਵੈਆਪਣਾ ਅਹਾਰੁਲੈਜਾਵੈ ਅਤੇਹੋਰੁਜਿਤਨੇਕਰ
ਮਨੇਹੈਨਿ ਜੋਕੋਈਕਿਛੁਕੀਮੁਕਰਾਵੈ ਉਸਕਰਦੇਣਾਮਜੂਰੀ
ਨਾਹੀਲੈਣੀਜੇਸਤ੍ਰਾਦਾਕੰਮੁਹੋਤਾਹੈਤਾਂਸੇਕਾਰੀਗਰਪਾਸਜਾਤੇ
ਹੈਂ ਓਹਕਾਰੀਗਰਆਪੇਹੀਕਰਦੇਤੇਹੈ ਮਜੂਰੀਕਿਛੁਲੈਦੇਨਾਹੀ
ਰਾਜੇਕਾਹੁਕਮੁਹੈਨਾਕਿਛੁਮੁਲੁਨਾਮਜੂਰੀ ਜੋਕਿਛੁਚਾਹੀਐ
ਸੋਲੈਆਵਹੁ ਇਤਧਰਮਨਗਰੀਹੈ ਏਹੀਤਾਧਰਮਹੀਵਰ
ਤਮਾਨੇਹੈ ਆਪਣੇਆਪਣੇਧਰਮਿਸਭੋਸੁਖਾਲੇਹੈ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਸਤਰਾਂਇਸਨਗਰੀਦਾਕੰਮੁਚਲਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨਾਇਹੁ
ਗਲਾਸੁਣਕੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇਜੀਵਿਚਿਆਖਿ
ਆਭਾਈਏਸੇਸਹਰਵਿਚਿਰਹੀਐ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾਆਪ
ਣੀਸਤੋਖਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਿਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹਸਹਰਦੀਆਗਣਾ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਲੈਵੈਸਹਰਦੀਆਗਿ

ਸਾ ਅਘਰਾ ਸਹਰ ਰਾ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਹੋਰੁ ਸਭ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਮੁਲੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ
ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਸੂ ਨੋ ਦੇਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਦਾਣਾ ਪੈ
ਪੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਤ ਸਨੇਦੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਭੂਖ
ਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਹਾ ਦਾ ਟੋਟਾ ਕੁਈਆ ਅਤੇ ਘਰਾ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੇ ਰੰਗ ਹੈ।
ਅਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੁਛੁ ਖਾਧੋ ਕੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਮੈਨੂ ਹਿਕ ਅਜੇਹਾ ਜਾਪੂ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਸੋ ਓਨੂ ਗ
ਲ ਪੁਛੀਆ ਉਸ ਮੈਨੂ ਸਭੋ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਨੂ ਅ
ਛਾਈ ਸੈਰ ਲੁਚੀਆ ਅਤੇ ਮਿਠਿਆਈ ਖਵਾਈਆ।
ਹਿਕ ਸਭੂ ਕਾਨਦਾਰ ਨੂ ਜਾਇ ਕਰਿਆ ਕੀ ਸਾਇਸ ਨੂੰ ਅ
ਹਾਰੁ ਅਛਾਈ ਸੈਰੂ ਤੇਲੁ ਦੇਹੁ ਸਭੋ ਤਕੜੀਆ ਅਤੇ ਦੁਟੇ ਸਾਇ
ਲੈ ਦੇਂਹਿ ਕਿ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਹਰ ਗਲ ਕੀ ਆਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੋਰੇ

ਤੇਰੇਨਾਲਕ੍ਰੋਹੈ।ਤਾਮੈਆਖੀਆਜੀਵ੍ਹਾਇਅਤੀਤਹੋਹੈਨਿ।ਉਹਵੈ
ਆਨਿਵ੍ਹਿਇਥੈਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਉਜਆਖਿਆ।ਉਸਕੇਕ੍ਰਿਸੈਜਾਹਿ।
ਤਾਮੈਫੇਰਿਆਖੀਆਜੀਉਹੁਵ੍ਹਾਇਉਹੁਨਾਹੀਆਂਵਦੇ।ਉਹਵਰੇਸੈ
ਰੇਖਦੇਹੈਨਿ।ਇਹਗਲਹੋਈਆਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾਵਾਡਾਤਿਆਵੈ।ਤਉਭੁਲੀ
ਗਲਆਖੀਅਸਿ।ਤੇਰੇਉਤੇਪਹੂੰਰਾਜੀਹੋਇਆ।ਤਾਂਆ
ਅਤੇਜੇਲੈਆਵੈਆ।ਤਾਪਹੂੰਰਿਜੋਹੋਵ੍ਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਇਥੈਤਾਅਜਪਤਮਾਸਾਤੇਨਾ।ਇਥੈਕੀਮੁਕਿਉਕ
ਰਿਵਸਦਾਹੈ।ਅਤੇਇਥੈਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਇਥੈਧਰਮਕਲਾਹੈ।ਇਥੈਪਾਪਕੋ
ਈਨਾਹੀਕਰਦਾ।ਸਚਅਤੇਸੰਤੋਖੁਹੀਵਰਤਦਾਹੈ।ਅਤੇਇ
ਥੈਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀ।ਏਥੈਮਨੁਖੁਹੋਆਪਦਾਹੋਵੈਜੋਮੈਆਖਿ
ਸੀਤੁਰਕਾਂਨੂੰਤਾਂ।ਇਥੈ[illegible]ਕਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ।ਸਾਇਥੈਮੂਰਤਨੂੰਪੂਜ

ਵੈਹੈਨੀ । ਏਹ ਸੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ । ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਰਹੀਐ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਹਥ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈ । ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਅਬਨਕ ਸਦੇ ਹੈਨ ਕੇਸਾ
ਟੀ ਕਰਦੇ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਬਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਰ
ਦੇ । ਵਿਸਟ ਕੋ ਕੁਹੋਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਧਰਮ ਨਸਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਮਥ
ਨ ਹੋਦਾ ਹੈ । ਤਿਥੇ ਧਰਮ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਏਹ ਤਾਂ ਅਚਰਜੁ ਸੁਣਾਇਓ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੈ ਨੀ । ਜਿਨਹੀ
ਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂ ਦਇਆ ਈ ਆਹੈ ਸੁ ਤਿਨੀ ਆਂ ਕੂ ਕਿਨੇ ਡਿਠੀਆ
ਹੈਨੀ । ਜੇ ਕੋਈ ਹਿ ਕਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਇਹੁ ਆਟ
ਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਰੂ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ । ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਰਤਾਰ ਐਸਾ
ਹੈ । ਜੋ ਦਇਆ ਦੈ ਕੂ ਛਡੈ ਰੂ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੂ ਛੁਹੇ ਰੂ । ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ

ਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਤੋੜੀ ੧੮੨
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜਿਥੋਂਅਸੀਂਚਲੇਆਹੇਮਿਟੀਆ
ਤੇਪਾਣੀਓਥੋਂਚਲੇਆਹੇ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅੰਨਜੀਮਣੇਦੇਵਾਸਤੇਕਰਤਾ
ਰਜੀਆਨੂੰਰਿਜਕਪਹੁਚਾਇਆਲੋੜੈ।ਸੁਣਿਲਾਤਾਂਕਿਸੇਕਿਸੇਖਾ
ਵਣਾਨਾਹੀਕਿਉਂ।ਅਤੇਓਹੁਜੋਉਚਾਪਹਾੜ੍ਹਾਦੇਖਦਾਹੈਂ।ਓਹੁ
ਸਭੋਪਰਦੇਸਭੁਸੁਆਇਨੇਦੀਧਰਤੀਹੈ।ਅਤੇਪਹਾੜੁਸੁਆਇਨੇਦੇਹੈਨਿ।
ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਂਤੋੜੀ
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸਤਾਰਾਂਹਜਾਰਸਤਸੈਜੋਜਨਹੈ।
ਏਡਾਰਾਜਾਹੋਰੁਕਲਜੁਗਵਿਚਿਕੋਈਨਾਹੀ।ਇਹਕਣੀਕਾਲਾਵੈਭਵੁਰਾਗ
ਜਾਹੈ।ਇਸਦੇਤੁਲਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸੁਧਰਸੈਨ
ਨਾਲੋਭੀਵਡਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਧਰਸੈਨ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਪਾਸੋਂਵਡਾਕਰਾਇਆਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਓਹਭੀਇਸਦਾਸਲਾਮੀ
ਆਹਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਆਖਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਤੁਸੀਂਤਾਂਪ

ਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋ। ਪਰੁ ਹੁਣ ਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾ ਕੁਣ ਅਹਾਰੁ ਖਾ
ਵੇਤਾ ਲੈ ਆਵੈ। ਤੁਸਿ ਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ। ਤੂੰ ਚੁਪ ਕਰੁ ਜ
ਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕਾਈ ਕੇ ਬਹਿ ਗਇਆ। ਤਾ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਖਾਹਿ ਖਾਹਿ ਆਵੈ। ਜਾ ਅਠਵਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਹਾਰੂ ਨੂ ਗਇਆ ਆਹਾ। ਜੋ ਉਸੇ ਧਰਮਸਾਲੀਏ ਦੇ ਨਜਰ ਪਾਇ
ਗਇਆ। ਤਾ ਉਸ ਧਰਮਸਾਲੀਏ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਜੋ ਕਹਤਾ ਥਾ ਜੋ ਦੋ ਅਤੀਤ ਆਉ ਰਹੇ ਹੈਨਿ। ਓਹੁ ਤੋ ਹਮ ਦੇਖੇ ਹੀ ਨਾਹੀ
ਓਹੁ ਕਹਾ ਹੈਨਿ। ਕੇ ਤੂ ਝੂਠ ਹੀ ਬੋਲਤਾ ਹੈਂ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਹਉ ਝੂਠ ਨਾਹੀ ਬੋਲਤਾ। ਓਹੁ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ।
ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈਨਿ। ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰੁ ਨਾਹੀ ਜਾਂਤੇ। ਤਾ ਧਰ
ਮਸਾਲੀਏ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ ਕੋ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾ ਆਵਨਿ ਕੇ ਨਾਹੀ ਆਵੈ। ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਆਵੈ। ਨਾਹੀ ਤੋ ਸਖੇਵੈ)

ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਜਹਾਕਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਹੁਪਊ ੧੪੩
ਣਅਹਾਰੀਹੈ।ਜੋਕੋਈਪਾਵੈਤਿਦੇਅਵੈਹੈਤਾਂਅਰਦਵੇਤੇਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਨ
ਹੀਅਰਦਵੇਤੇ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਤੈਂਈਹਾਕੁਪਾਨਕਿਆਦੇ
ਖੀਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਤਾਂਈਹਾਕੁਪਾਵਣਕਉ
ਨਹੀਦੇਖੀਆ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਤੈਂਅਣਘਾਤਕਿਉਕ
ਹਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਤੁਮਲੇਚਲੋ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘ
ਪੰਜਸੈਟਕਵਸਤੁਆਪਣੀਤੀਅਤੇਆਚਾਈਸੇਗਮਰਦਾਨੇ
ਨੂਖਾਵਾਈ।ਲੈਕਰਿਵਸਤੁਪਰਮਾਸੀਂਘਅਤੇਮਰਦਾਨਾ
ਤਿਥੈਆਏ।ਜਿਥੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਬੈਠੇਆਹੇ।ਤਾਪਰ
ਮਾਸੀਂਘਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਇਨਕੀਅਵਾਜਕਿ
ਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਇਨਕੀ
ਅਵਾਜਹੈ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੇਰਖਕਰਮਾਹੋ
ਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ।ਜਾਪਜੀਕਿਰਤਾਕਰਤਾਰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਭੀਵਛਨੁਕੀ

ਤਾ ।ਆਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਰ ।ਬੈਠੇਜੀ ।ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਪੈਥੈ

ਠਕਰਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੈਰਖਿਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾ

ਈਏਹੁਕਿਆਹੈ ।ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰੇਵਾ

ਸਤੇਰਸੋਈਦੂਪ੍ਰਸਾਦੁਭੇਜਿਆਹੈ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ

ਆਭਾਈਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ।ਅਤੇਤੇਰੀਜਾਤਿਵਰਨੁ

ਕਿਆਹੈ ।ਤਾਓਸੁਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਧਰਮਸਿੰਘਹੈ ।

ਅਰੁਈਹਾਜਾਤਿਵਰਨੁਸਭਲੋਕਾਏਕਹੀਹੈ ।ਈਹਾਪਾ

ਟੇਚਾਪੋਕੋਈਨਾਹੀ ।ਈਹਾਸਭਪਸੋਰੋਂਬੈਂਦੂਹੀਬਾਪੈਹੈ ।

ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਰਮਸਿੰਘਈਹਾਕਾਰਾ

ਜਾਕਉਣਹੈ ।ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਈਹਾਕਾਰਾਜਾ

ਕਉਲਨੈਨਹੈ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈਏਰਾਜਾ

ਕੇਰਾਜੁਕਰਤਾਹੈਸੋਤਾਵਧਹੈ ।ਤੇਫੇਰਿਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ

ਜੇਫਿਰਿਆਤ੍ਰਮਰਾਜੇਕਉਖਬਰਕਰੇ।ਤਬਰਾਜਾਹਮਾਸੀਉਸਮਲ੍ਹੇਗਾ।ਤਬਹ ੧੪੫
ਮਪੂਸਾਤ੍ਰਜੇਵੀਏਗੇ।ਤਬਧਰਮਸੀਂਘਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਨਾਈਏਹਅਚਰ
ਜੁਹੋਇਆ।ਜੋਰਾਜੇਨੂੰਇਨਾਂਕੇਆਦੋਖਲਗਾਇਆ।ਧਰਮਸੀਂਘਨੂੰਹੈਰਾਨ
ਗੀਲਗੀ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਰਾਜੇਕਉਲੈਨੈਨੂੰਜਾਇਕਹਿਆ।ਰਾਜਾ
ਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੈਤੀਨਅਤੀਤਆਇਉਤਰੇਹੈਨਿ।ਇਕਤੇਸਹਰਮੈਅਰ
ਭੁਖਮਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਦੋਇਆਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਿਨਕੇਤਾਈਮੈਅਰਾਭੁਲੈ
ਗਾਇਆ।ਬਾਓਹੁਤੇਅਵਚਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਉਨਕੋਕਹਿਆਰੇਸਾਧਜੀ
ਅਹਤੇਧਰਮਨਗਰੀਹੈ।ਤੁਮਆਵਤੇਕਿਉਨਾਹੀ।ਤ੍ਰੁਓਅਰਾਕੁਕਿਉ
ਕਿਆਦੋਖੁਲਾਗਾਇਆਹੈ।ਦੋਤੋਕਛੁਨਾਬੋਲੇ।ਪਰੁਉਨਕੇਮਹੰਤ
ਕਹਿਆ।ਧਰਮਸਾਲੂਕਉਦੋਖਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਾਜੇਮੈਦੋਖਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿ
ਆ।ਧਰਮਸੀਂਘਤੁਮਉਸਪਾਸਤੇਪੁਛਤੇ।ਜੋਜੀਰਾਜੇਮੈਂਕਿਆਦੋ
ਖਹੈ।ਤਬਫੇਰਿਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਮੈਤੋਜਹਬਾਤਕਹੀਥੀ।ਤਬ
ਉਸਨੇਕਹਿਆਭਾਈ।ਜਿਸਮੈਦੋਖਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਈਜਾਣਤਾਹੈ।ਤਬਰਾਜੇ

ਕਹਿਆ।ਧਰਮਾਸਿੰਘਤੂਮਹਮਾਗਦੇਖਪੀਚਾਰੁਦੇਖੋ।ਉਨੈਨੇਹਮ
ਕਉਕਿਆਦੇਖਣਗਾਇਆਹੈ।ਤਬਧਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਨ੍ਹਮ
ਭਲਕਪੁਛੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਵੁਲੈਨੈਨਕਹਿਆਧਰਮਾਜੀਘਉਇਕਹਾ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀ।ਸਿਲਮਲਪਹਾੜੀਕੀਦ
ਵਨੀਬੈਠੇਹੈ।ਤਬਰਾਜੇ।ਕਹਿਆਰੇਘੋੜਾਲੈਆਵਉ।ਜਾਰ
ਜੇਘੋੜਾਮੰਗਾਇਆ।ਤਵਜੀਰਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਜੋਮੇਰੇਸਹਰ
ਮੈਭੂੰਡਾਰੇਦੀਅਟਕਿਕਿਸੀਕਉਨਾਹੀ।ਅਤੇਜੇਮੈਹੋਰੁਕਾਣੁਬੈਠ
ਦਾਹਾ।ਅਤੇਓਹੁਕਧੂਲਨਾਕਰਨਾ।ਤਾਇਹਕੀਕਛੁਨਾਹੀ।ਭ
ਲਾਹੂਣਤਾਈਦੇਭਲੋ।ਪਿਛੋਮਿਲੀਆ।ਹੋਇਆਕਛੁਹੋਵੈਗਾ
ਜੋਕਰੀਐਗਾ।ਜਾਇਤਨਾਗੁਜਰੀਜਾ।ਘੋੜਾਆਇਆਖੜਾਹੋਇ
ਆ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਧਰਮਾਸਿੰਘਚਲੋ।ਓਹੁਫਕੀਰਕਹਾਹੈ।ਤਬ
ਧਰਮਾਸਿੰਘਰਾਜੇਕਉਲੈਨੈਨਨੂੰਲੈਆਇਆ।ਜਿਥੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇ
ਆਹੇ।ਅਗੇਮਰਦਾਨਾਤਾਰੁਵਜਾਇਦਾਆਹਾ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇਮੈਕੂੰਅਗਨਮਸਤਬੈਠੇਆਹੇ।ਸਮਾਧਲਗੀਆਹੀ।ਅਰ
ਦਾਨਾ।ਤਾਰਬ੍ਰਜਾਇਦਾਸੀ।ਪਰੁਮਰਮਦਾਨਾਕੂੰਮਸਤਹੋਇਰਹਿਆਸੀ।ਤਾਗ
ਜਾਘੋਵ੍ਹੇਤੋਉਤ੍ਰਰਖੰਨ੍ਹਾਹੋਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾਜੋਕੋਈਆ
ਇਆਹੈਕਿਨਹੀਆਇਆ।ਤਾਰਾਜੇਕਉਸਨੈਨਧਰਮਸੀਂਘਨੂੰਕਹਿਆ
ਜੋਵੇਖਧਰਮਸੀਂਘਾਇਨਕੀਕਿਆਅਵਾਜਹੈ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਕ
ਹਿਆਜੀਏਹੁਪੂਰਾਨੁਸਾਧਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਾਕਿਉਕਰਜਾਣੇ।
ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਇਨਕੋਬੁਲਾਵੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਕਿਉਕਰਿਬੁਲਾਈਤੈ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਇਨਕਉ
ਕਹੋਸਾਧਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਇਉਕਹੀਤੈ।ਤਾ
ਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਇਉਕਹੀਤੈ।ਤਾਰਾਜੇਨੈਹੋਇਕਰਿਆਖਿ
ਆਸਾਧਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਸਮਾਧਖੁਲੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰ।ਭਾਈ
ਜੀਆਵੋਬੈਠੋ।ਤਾਬੈਠਕਰਕੇਰਾਜੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਪੁਛਿਆਜੀ

ਵੇ

ਮਹਿਤਾਜੀਤੁਮੋਜੋਕੌਡਾਰਾਨਾਅਚਾਵਿਆ।ਹਮਕੋਪੀਲਗਾਇਆ।ਜੇਤੋਹਮ
ਕੋਦੋਖਘਤਾਵੋ।ਅਹੁਹਮਾਰਾਦੋਖਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਦੋਖਤੁਮਕਉਏਹੁਲਾਗਾਹੈ।ਜੋਤੁਮਕਹਤੇਹੋਸਭੇਗੁਾਂਈਦੂਕੇਕੀ
ਏਹੈ।ਐਸੇਏਕਹਮਕੀਕੀਏਹੈ।ਜੋਤੁਮਏਹਘਾਤਜਾਣਤੇਹੋ।ਤੋਅ
ਵਰਾਪਾਸਤੇਆਣਿਕਿਉਮਨਾਵਤੇਹੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਾਕਿਸੀ
ਪਾਸਤੇਨਾਹੀਮਨਾਵਤੇ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਣਤੇਹੈ।ਹਮਾਕਿਸੀਪਰ
ਫੁਰਮਾਇਸਨਹੀਕਰਤੇ।ਕਿਸੀਪਰੁਜਾਬਤਾਨਹੀਕਰਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨਾ।ਅਸਾਤੂਪਰਮੇਸਰਿਨੂੰਤੂ
ਸਾਸਕੁਨਾਦੇਉਪਾਸਿਸਿਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਹੋਰੁਜਿਤਨੇਸਭਰਾਜੇ
ਹੈਨਿਸਭਉਸਦੇਸਲਾਮੀਹੈਨਿ।ਅਸਾਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਤੂਸਾਡੇਜੀਵਵਿਚ
ਕੇਆਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਜੀਇਹੁਤਾਤੇਪਰ
ਸੁਖਹੈ।ਹਮਤੁਮਾਰਾਕਹਿਆਸਿਰਪਰਿਮਾਨਿਆ।ਪਰੁਜੀਹਮਾਰੇਦੋਖ
ਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਦੋਖਦੂਰਿ

ਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਾਜੇਜਨਆਏਆਹੇ।ਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦੇ।। ੧੪੮
ਪਰੁਆਸੀਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣਦੇਆਹੇ।ਪਰੁਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਜਨਾਮੀ
ਰਹੇਗਾ।ਤਾਤੇਰਾਵਖ੍ਯਾਨਹੋਵੈਗਾ।ਏਹੁਸਾਰੀਧਰਮਜਸਾਗ੍ਰੀਬਾਇਪਵੀਗੀ।
ਨਾਹੀਤਾਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈ।ਸਫਰੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਵਣੈਨੈਨਕਹੀਆਜੀ
ਤੁਮੋਕਹਿਆਜੋਮੈਉਨਕਾਕਹਿਆਨਹੋਰੇਗਾ।ਪਰੁਮੈ।ਆਤਮੇਰਾਭਰਮ
ਦੂਰਿਕਰੋ।ਤੁਮੋਕਹਤੇਹੋਜੋਤੂਹਮਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾ।ਅਰੁਹਮਤੂ
ਮਕਉਜਾਣਤੇਹੈ।ਅਜੀਓਹੁਕਦਕੀਆਸਨਾਈਹੈ।ਕਦਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜੀ।ਤਾਰਨਭੁਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਣ
ਸੈਨਾ।ਜਧਰਾਜਾਜਨਕਾਈਦੇਹੀਬਾਤ।ਧਤੂਰਾਜੇਕਾਖਾ
ਜਾਇਸਨਾਨੀਬਾਸਦ੍ਹਾਪਹਰਰਾਤਰਹਦੀਤੂਹੀਏਸਨਾਨਕ
ਰਾਵਤਸ਼ਾ।ਰਾਜੇਕੀਪੈਰੋਥੁਪਰਧਹੁਤੁਮੈਹਰਵਾਨਗੀਥੀ।
ਪਰੁਤੂੰਪਾਦਕਰਜੋਏਕਾਦੇਨਤੁਮਕਉਰਾਜੇਕਾਤਿਆਰੇਮਯਾਰਾ
ਤੂਹਮਕਉਜਨਸੀਤਲਾਪਿਲਾਉਗੇ।ਪਰੁਕਹਾਕਾਜਾਨਾਕਮਿਕਤਾ

ਰੋਇਬਤੈਨੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਕਿਉਰੋਵੈਜੀਓ ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਜਿਅਪਰਾਜਨਾਹੀਮੈਂਜਾਣੂਹੈ ਤਬਤੂੰਜਲਕੇਗਾਇਆ ਤ
ਬਤੇਰੇਆਤਮੇਪਤੀਬਾਂਛਨਾਉਪਜੀ ਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਆ।
ਤਬਤੈਜਾਣੂਰਾਜੇਦੇਅਗੇਆਣਰਾਖਿਆ ਤਬਰਾਜੇਨੇਜਾਣੂਪੀ
ਆ ਅਰੁਤੇਰੇਪਰਰਾਜਾਬਹੁਤੁਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ ਅਰੁਤੂਝੁਖੁਰਾ
ਜੇਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਮਪਰਾਧੂੰਕਛੁਮਾਗੁ ਤਾਤੈਨੇਕਹਿਆ
ਮੈਕਛੁਨਾਹੀਮਾਗਤਾ ਤਾਫੇਰਿਰਾਜਾਜਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਥੇ ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਮਪਰਾਮਾਗੁਤੋਂਭੂਕਹੈ ਆ
ਪਕਿਉਮਕਰਤਾਹੈ ਜੋਤੈਮਾਰਿਆਸੋਹਮਤੈਕਉਦੀਆ ਤਾ
ਫੇਰਿਤੈਕਹਿਆਜੀਮੈਂਤੋਂਕਛੁਨਾਹੀਮਾਗਿਆ ਆ ਤਾਫੇ
ਰਿਰਾਜੇਜੀਕਹਿਆ ਅਰੇਮਪਰਾਜਬਤੂੰਜਲਕੇਗਾਇਆ
ਥਾ ਤਬਤੈਆਪਣੈਆਤਮੇਕਹਿਆਜੋਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਏ ਤਾ
ਤਬਹਮਤੂਮਕੋਰਾਜਦੀਆ ਪਰੁਹਮਸੇ ਭੀ ਪਤਾਰਾਜੁਕਰੇਗੇ।

ਹਮਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਉਹਾਂ ਕੀ ਆਸਨਾਈ ਅਗੂ ਪਿਛੈ ਹੈ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕੋ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣਤੇ ਜੀ। ਤਬ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ। ਅਗੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ।
ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਉਸ
ਠਾਉ ਭੂਖਾ। ਅਗੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰ ਵਰਧਨ ਥਾ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਉਹੀ ਗੁਰ ਵਰਧਨ ਹੈ। ਅਬ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ।।
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢ
ਹਿ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਹਥ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਰਖ ਕਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਰਖੇ। ਅ
ਤੇ ਮੂਹੋਂ ਬਚਨ ਕੀਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਲੇ ਬਚਨੋ ਕੇ ਪੂਰੇ ਹੋ। ਪਰੁ ਅਬ ਚਲੋ
ਸਹਰ ਮੇ ਮੰਦਰੋ ਮੈ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਰਾਜਾ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਆਹੇ। ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਹੋ ਮੰਦਰੋ ਮੇ ਸੋਹਤੇ ਹੋ।
ਹਮ ਉਜੜੀਆ ਨਦੀਆ ਸੋਹਤੇ ਹੈ। ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤਬ ਜੀ ਏਹੁ ਰਾਜੁ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਹੈ। ਬੈਠ ਕਰ ਰਾਜੁ ਕਰੋ। ਅਗੁ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਟਹਲ ਕਰਤੇ

ਹੈ। ਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਕਾਰਕਰਤੇ। ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਤੂੰਜੋਰਾਜੁਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਹਮਹੀ
ਕਰਤੇਹੈਂ। ਤੁਮਅਰੁਹਮਦੋਨੋਰਤਰਕ੍ਰਾਈਥੇ। ਭੇਦੂਕੁਛਨਾਹੀ।
ਪਰੁਏਕਹਮਾਰਾ। ਤੁਮਧਰੁਮਾਨੋ। ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁ
ਧਰਨਾਕਿਆ। ਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਈਕਰੈ। ਤੁਮਹਮਾਰੇਧਰੇਗੁਰੂ
ਭੀਹੋ। ਰਾਜੇਜਨਕਦੀਧਜਾਈਏਹੋ। ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ। ਤੁਮਰਾਜੇਸੁਧਰਮਸੈਣਕੇਸਲਾਮਿਰਹੀਓ। ਤਬਰਾ
ਜੇਕਵਲਨੈਣਕਹਿਆਜੀਏਕਸੁਧਰਮਸੈਣਕਿਆ। ਜੋਕਹੋਤਾ
ਸੁਧਰਮਸੈਣਕੇਸਰੀਕੇਸਲਾਮਤਿਹੋਵੈ। ਪਹਾਕਿਆਧਾਤੇਹੈ। ਤਾਮੈ
ਕਹਿਆਰਗੁਰੂਜੀਜੋਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਸੋਤਾਰਾਜਾਮੰਨਦਾਹੈ।
ਫੇਰਿਆਗੇਧਾਤਾਕਿਆ। ਅਤੇਜੋਰਾਜਾਕਹਦਾਹੈਸੋਤੁਸੀਮੰਨੋ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਰਾਜਾਤੂੰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।
ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਮੰਦਰਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਕਹਿਆ।ਭੁਲਾਰਾਜਾਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਭੀ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀ।ਮੰਦਰਾਵਿਚਗਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾ
ਰਾਜੇਜਨਕਨਾਲੋਭੀਵਡੀਸਾਮਗ੍ਰੀਹੈ।ਅਤੇਰਾਜਭੀਜਤਕਾਕ
ਰਦਾਹੈ।ਪਰੁਰਾਜੇਜਨਕਦਾਧਨਪੁਰਾਹੋਇਆ।ਰਾਜਾਜ
ਨਕਅਸਾਤਾਪੂਰਨਗੁਰੂਆ।ਤਾਜਾਪੰਦ੍ਰਾਮਹੀਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਵਲੈਨੈਨਪਾਸਰਹਿਆ।ਗੁਜਰਾਨਕੀਤੀ।ਫੇਰਿਵਿਦਾ
ਹੋਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਰਾਜੁਤੁਮਾਰਾਹੈ।ਕਿਸਕਿਉ
ਆਪਣੇਹਥਕਰਦੇਹੁ।ਅਗੈਤੁਮਾਰੇਸਾਬਹਿਲਾਤਾਤੋ।ਹਮ
ਕਉਛੋਡਿਨਜਾਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਕਵ
ਲਨੈਨ।ਗੁਰੂਜਨਕਾਜੀਦਾਦੀਆ।ਰਾਜਾਤੁਮਕੋ।ਅਉਰੁਹਮ
ਕਿਸਕਉਦੇਵੈ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲੈਨੈਨਚਰਨਧੋਂਦਨਾਕੀਤੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਬਾਹਰਿਨਿਕਲਖੜਾਹੋਇਆ।ਫੇਰਿਸੁਮੇਰੁਪਰਬਤ
ਨੂਚਲੇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਜੋਮਕਾਆਖਦੇਹੈਨਸੋ

ਕਿਤਵੁਲਸੈ॥੧॥ ਗਘੋੜਾਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਂਤੈਂਠਾਕੋਰੂਦਾਹੈ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਰਕਤਾ
ਢਘਹੁਤੁਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਭੁਖਾਊਹਨੀਦੇਖਰਾਈਏ॥ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ ਓਹੁਤਾਂਨਿਧਰੇਪਾਸੋਧਿਰੋ
ਟੀਰਹਿਆ॥ ਕੁਆਗੇਹੀਆਖਿਆਹਾ॥ ਅਤੇਓਹਦੁਆਨੂੰ
ਜਾਣਦੀਨਾਹੀਦੇਂਦੇ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕਿਧਹਾਨੇਕਰਦੇ
ਹੈ॥ ਤੈਨੂੰਦੂਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਤੇਰੀਇਕਪਲਕਹੋ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਈਥੋਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਹੈ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਤੇਰੀਆਅਢ
ਈਪਲਕਾਹੈਨਾ॥ ਅਤੇਤੂੰਜੋਕਹਤਾਹੈਸੋਓਹਦੁਆਨੂੰਜਾਣਨਾਹੀ
ਦੇਂਦੇਸੋਤੈਨੂੰਕਉਣਮਨੇਕਰਜਾਣਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਫੇਰਿਚਲੁਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੇਰਾਆਖਿਆਫੇਰਿਆਨਾਹੀ

ਜੇਵਡਾ।ਵਡਸਕ੍ਰਾਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਿਤਵੁਨਿਸਾਣਾ।ਆ
ਫਈ।ਹਜਾਰਕੇਹਜਾਇਇੰਕਲੋਪਾਸਕਾਵਿਚ।ਮਕੇਜਾਇਖੜੋਹੋਇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮਕਾਏਹੋਹੋਇ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾਚਾਰਾਵਿਚਾਵਣੀਹੈ।ਏਥੇਹੋਰੁਤਾਕਛੁਨਾਹਿ
ਪਤਾ।ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਾਇਅੰਦਰ
ਜਾਇਕੇਦੇਖੁ।ਜਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਜਾਵਣਲਗਾ।ਤਾਮੁਜਾਵ
ਰੁਜਾਵਣਦੇਨਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਵੇਓਰੇ
ਸੈਤਾਮੁਸਲਮਾਨਹਾਂ।ਮੈਤਾਹਿੰਦੂਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮੁਜਾਵਰਾਕ
ਹਿਆਯਾਯਾਈਹਾਥੀਨਾਮੁਜਾਵਰਾਹੋਰੁਕਿਸੀਕਉਨੁਕ
ਮੁਨਾਫੀ।ਅਰੁਮੁਜਾਰੁਭੀਅੰਦਰਿਜਾਤੇਹੈਨਿ।ਜੋਕੀਆਖੀ
ਆਖੰਦਕਰਜਾਤੇਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਫੇਰਿਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕੇ
ਹਾ।ਦੇਖਆਇਓਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਕਿਥੋਦੇਖੁਆਇਆ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਅੰਦਰਜਾਵਣਾਨਹੀਦੇਦੇ।ਕਿਸੇਨੂਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋਇਥੇਨਾਮੁਜਾ
ਰਾਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀਜਾਂਦਾ।ਮੁਜਾਵਰਭੀਅਖਿਆਬੰਧਕਰਦਾਂ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਿਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਤ
ਸਾਡਾਮਕਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਵਡਾਅਰਮਾਨੁਰ
ਹਿਆਜਾਂਦਾਆਹਾ।ਅਤੇਜੇਤੇਰੇਨਾਲਆਇਆਖਾਲੀਠਿ
ਰਿਜੀਸਾ।ਏਹੁਵਡਾਹੈਫੂੜੈ।ਅਤੇਜੇਭੁਲਨਦੇਖਸਾਤਾਫੇਰਿਕਦ
ਦੇਖਣਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜਰੂਰਦੇਖ
ਣਾਹਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਰੂਰਦੇਖਣਾਹੈ।ਇਹਾਦੇਖਾ
ਈਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਿਆਨੁਕੀਤਾ।ਜਾਹਮਰਦਾਨਾਨੈਸੰਗੁ
ਚਲਿਆਜਾਹਅੰਦਰ।ਅਤੇਅਟਕੇਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨੇਹੁਕ
ਮੁਮੰਨਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹਿਚਲਿਆਗਇਆ।
ਅਗੋਮੁਜਾਵਰਸਭੇਅੰਧੇਹੋਇਗਏ।ਜਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰ

ਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਇਕਪਥਰਦੀਮੂਰਤਅਗੈਹੋਈਪਈਹੈ।ਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਕਛੁਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਬਹੁਤਾਰਿਨੇਕਾਲਿਆ
ਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾ
ਨੇਥੋਪੁਛਿਆ।ਕਹੁਮਰਦਾਨਾਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਪਿਰੂਠਾਨੁਸ੍ਰ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਕੇਅ
ਕੇਹੋਗਾਨੁਤੋਇਗਾਈਆ।ਮੈਦੇਖਿਆਕਿਅਜੋਹਿਕਮੂਰਤਪਥ
ਰਦੀਵਡੀਸਾਰੀਪਾਈਹੈ।ਹੋਰੁਮੈਕਛੁਨਾਡਿਠਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਮੂਰਤਆਹਾਦੇਵਦੀਹੈ।ਏਹਪਾਜਰਖਦੇਹੈਨੀ।
ਜੋਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾਕੋਸੇਨੂਨਾਹੀਮਿਲਦਾ।ਅਤੇਜਾਣਭੀਨਾਹਿਦੇਦੇ।ਅ
ਤੇਆਪਭੀਅਖੀਆਂਧਕੇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾ
ਆਖਦੇਹੈਨਜੋਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈ।ਤਾਏਹੁਦੂਰਿਕਿਉਨਾਹੀਕਰਦੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਤੈਨੂਦੇਖਣਾਮਿਲਿਆਹੈ।ਏਨਾ
ਨੂਦੇਖਣਾਦਾਭੀਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।ਜੇਅਖੀਆਂਖੁਲੀਆਂਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਅੰਧੇਹੋਂਦੇਹੈ

ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਿਸਵਾਸਤੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਥੋਦਾਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਆਹਾ। ਜੋਉਸਦਾਨਾਉਬੁਨਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾ।
ਉਸਆਖਿਆਆਹਾਜੋਏਥੀਹਾਤੇਏਹਮੂਰਤਦੂਰਕਰੇ। ਤਬਉਸਕੇ
ਹੁਕਮੁਨਾਲਲੋਗੋਦੂਰਕਰਨਾ। ਤਾਸਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਬੁਨਕਾਰਦੀ
ਵਿਚੋ। ਅਤੇਜੇਤਨੇਮੁਜਾਵਰੁਦੇਖਰਆਹੇ। ਤਿਤਨੇਆਨੂਅਗ
ਲਗਿਲਗੇਸੜਨਾ। ਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਓਥੇਨਿਕਲਨਠਾ। ਆਏ
ਕੋਈਥੇਪੁਤ੍ਰਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ। ਤਾਪੁਤ੍ਰਾਵਿਚੋਅਦੂਜਾਨੇਕਾਣਿ।
ਜੋਕੋਈਭੁਲੀਆਆਖੀਅੰਦਰਜਾਵੈਗਾ। ਜੋਅੰਧਾਹੋਵੈਗਾ।
ਇਸਵਾਸਤੇਰਖੀਆਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਿੰਦੂਆਨੂਕਾ
ਫਰਕਿਉਆਖਦੇਹੈਨਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁਆਪੇਕਾਫਰਹੈਨਿ। ਏਹਮੁਸਲਮਾਨਨਾਹੀਹੈਨਕਣੀਤੇਨਿ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਅੰਧਾਨਹੋਇਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਜੋਤੈਗੁਣਾਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿ। ਜੋਏਹੁ

ਹਮਾਯੀਸਨਮਹੇਸੈਨੀ ਇਹੁਪੈਦਾਇਸਸਭਾਇਨਾਹੀਬੋਹੋਦੀਹੈ ।
ਸੁਜਾਯਾਸੋਇਰਿਹੈਜੁਇਸਨੂਪੂਜਣਜਾਵੈ ਅਤੇਕਿਹੀਕੇਤਾਕੋਈਨੀਰਕਾ
ਰੀਹੋਵੈ ਜੋਈਬਰੇ ਇਹੁਤੂੰਹੁਵਿਚੋਸਬਖਲੁਪਰਖੁਹੈ ਅਤੇਹੋਰੁਕੋ
ਈਅਹੇਸਹੇ ਇਸਦੇਨੂਰਗਾਹਵਣਾਵਿਚਕਛੁਨਾਹੀ ਅਤੇਵਿਰਠਾ
ਦਾਪੂਰਾਸੂਰਾਹੈ ਇਸਦਾਸਤੇਮੂਰਤਾਇਬੇਹੀਰਹੀ ਆਖਮਰਦਾਨਾ
ਹੁਣਕਿਪਰਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕ੍ਰਸਿਜਾਣੇ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਤਕਛੁਵਤਜਾਦਆਇਪਵੀ ।
ਤਾਹੁਣੇਹੀਆਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਨਾਦਾਪੋਲਾਡੂੰਠਾ ਪਰਜੀ
ਏਹਜੋਪਾਣੀਬੈਜਾਦੇਹੈਨੀ ਜੋਕਿਖੋਬੈਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁਜੋਮੁਜਾਵਰੁਹੈਨੀ ਜੋਨਦੇਖਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਏਨਾਮੁਜਾਵਰਾਨੂੰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਛਿਦੇਮ
ਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਤਿਹੁਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਾਵੇਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਵਧਪੇਰੇਮਕਿ
ਸੇਨੂੰਪਛਾਣੇਰੋ ਬਸਾਰਤਆਵਦੀਹੈ ਤਾਇਹੁਕਿਆਕਰਦੇਹੈ

ਜੋਵੁਇਆਦਮੀਬਾਹਰਿਘੜੇਭਰਕਰਰਖਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂ
ਨਵਾਇਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇਦੂਇਚਾਰਿਅੰਦਰਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ਜੋਅਖੀਧਕਰ
ਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ਤਾਪਹਜੋਉਹੁਚਾਰਦਿਵਾਲੀਨੂਧੋਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇ
ਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂਨਵਾਇਦੇਹੈਨਾ ਉਹੁਪਾਣੀਵਹਿਕੇਬਾਹਰਿ
ਆਵਦਾਹੈ ਏਹੁਜੋਬਹਰਤਲਾਉਡਿਠੋ ਸੋਈਭੁਰੀਦਾਕਾ
ਦਾਹੈਈ ਅਤੇਏਹੁਜੋਹਾਜੀਆਵਦੇਹੈਨੀ ਜਿਨਿਵਾਲਕੀਤੀ
ਸੋਉਸੁਦੇ ਚਲੋ ਉਸੇਤਲਾਉਵਿਚੋਕਾਢੇਭੁਰਾਣੀਆਦੇਹੈਨੀ ਅਜੇਹਾ
ਪਾਣੀਪੀਜਾਦੇਹੈਨੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਆਜੀਓਹਜੋਮਚੀ
ਜਾਅਦੇਹੈਨੀ ਸੋਕੇਹੜੀਜਾਹਰਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹੇ
ਆਮਰਦਾਨਾਇਓਬਾਹਰਾਮਜੂਲਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਨੈਹੈਹੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾਬਾਹਰ
ਮਜਾਲਾਨੇਹੈਹੀਹੈਈਆਹੈਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਜੀ ੨੯
ਤੁਸੀਅਸਾਨੂਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਇਕਪਲਕਾਵਿਚਲੈਆਏ।

ਜੈਗ੍ਰਾਸਾਮਾਸੀਰਮਲਨਓਮਰੇਢਨਾਤਾਇਕਮੁਕਾਮੁਬੁਦਾਇਦਰਗਾ।
ਪਹਲੋਸਿਦਕੁਦੂਜੇਸਬੁਰੀ।ਤ੍ਰੀਜੇਹਕੀਸੀਚਉਥੇਖੈਰੀ।ਪੰਜ
ਵੇਇਕਮੁਕਾਮੁਬੁਦਾਈਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਆਪਪਸਾ।੭।ਜਬੋਵਖਤਸ
ਕੇਕਰਵੇਲਾਖਾਲਕਜਾਦਵਿਲੋਅਹਿਮਉਲਾਤਸਬੀਆਦਰਖਤੁ
ਦਸਅਰਦਨਜਿਲੋਸੁਨਤਬੰਧਾਨਧਰਾ।੬।ਹਕਹਲਾਲੁਬੰਖੂਹੁਧਾ ਧ
ਣਾਦਿਲਦਰੀਆਉਧੁਵੋਮੈਲਾਣਾਪੀਰਪਛਾਣੋਭਿਸਤੀਸੋਈਤਾਤੇ
ਅਜਰਾਈਲੁਦੂਰਖਸਾ।੧।ਜਗਸੀਜਾਨਹੂਵਾਦੀਢਾਆਮਾਜਛੂਰ
ਰਖਹੁਹਕਜਾਇਕਮੁਦਾਇਧੁਣੈਦੇਵਹੁਧਾਗਾਬਰਗੁਧਰਖਰਦਾ
ਰਖਗਾ।੧੭।ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰੀਆ।ਰੰਗਤਮਾਜੇਮਾਹਿਕੀਆ।
ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਦੂਰਹਦੀਸਾਜਾਧਤਸੁਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ।੧੮॥
ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾਪਿਰਿਭਿਸਤਿਕਮਾਇਲਢਜਾਅੰਦਾਕਾਹ
ਹੂਰਨੂਰਮਿਸਕੁਖੁਦਾਈਅਲਹਧੰਦਗੀਹਜਾਗਾ।੧ ਤ੍ਰਾਜੋਕੋਮਿਹ
ਰਾਮਿਹਰਾਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਜੋਈਮਰਦਾਮਰਦਮਰਦਾਨਾ।ਸੋਈਸੇਖੁਸਮਾ

ਏਹਨਾਜੀਜੋਈਧੀਦਾਜਾਕੋਨਜਾਣਸਕਦਾ।੧੪।ਕੁਦਰਤਿਕਧੂਹਕਾ
ਣਾਕਰੀਆ।ਐਵਾਤਿਮੂਹਘਤਿਅਥਾਹਰਹੀਆ।ਹਕਮੁਮਕਮੂਸਭਖੁ
ਦਾਇਆਬਖੁਨਾਨਕਬੰਦਾਅਲਾਸਦਾ।੧੫॥੧॥ਮਹਿਮਦੀ
ਗੋਰਮਰਦਾਨਾਦੇਖਿਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ।ਆਖੁਮਰਦਾਨਾ
ਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਕਿਆਡਿਠਾ।ਜੀਵਦੀਗੋਰਾਂਡਿ
ਠੀ।ਤੁਰਕਏਵਡੀਆਤਰੀਫਾਂਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਏਥੇਏਹਹਾਲਹੈ।ਕਿਆ
ਜਾਪੇਅਗੇ।ਕਿਆਹਾਲਹੋਸੀਜੇ।ਜੇਨੂੰਤਾਂਏਥੇਕੁਬਰਹਅਜੂਮਨਹੋਂਦੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਜੋਮਹਿਮਦਦੂਤਜਨਮਆਵਣਾ
ਹੈ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਂਦੇਵਿਚਆਯਾ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਂਦੇਵਿਚੋਂਨਿਕਲਿਆਨਾਹ।
ਉਜਨੇਰਿਹਿੰਦੂਦੇਜਨਮਆਵਣਾਹੈ।ਪੰਦ੍ਰਹਸੈਬਰਸਉਜਦੀਏਨੈਸ
ਤਿਵਿਚਆਰਧਣਾਹੈ।ਪੰਦ੍ਰਸੈਵਰਿਆਪੂਰੀਹੋਸੀ।ਤਾਂਓਹੁਨੇਰਿਹਿੰਦੂਦੇ
ਘਰਜਨਮਲੈਸੀ।ਪਰਸੂਦੇਘਰਿ।ਉਸਤਾਂਈਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰ
ਮਿਲੈਗਾ।ਤਾਂਉਸਦਾਜਨਮਅਗਨਰਹਤਹੋਵੈਗਾ।ਉਸਦੇਵਿਰਜੀਵਾਦ

ਸਘਾਰੁਤੁਆਹਿ।ਪਰਪੂਰਣਉਸਤਾਈਕੋਈਨਾਤਾਮਿਲਿਆ।ਇਕਜਨਮਉਸਦਾ ੨੫੭
ਰਹਦਾਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋ
ਖੁਦਾਇਨਾਲਪਵਦੇਵਿਚਗਲਾਕੀਤੀਆਹੈਨਿਸੋਏਹਸਚੁਹੈਕਿਕੂੜੁਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਏਹਕਲਜੁਗੁਹੈਇਸਦੇ
ਸਪਹਰੇਵਿਚਕੂੜੁਬਹੁਤੁਹੈਇਸਅਤੇਸਚੁਥੋੜਾਹੈ।ਖੁਦਾਇਜੋਹੈਸੋਬੇ
ਪਰਵਾਹੁਪਾਕੁਹੈ।ਅਤੇਏਹੁਕੁਰਾਨਜੋਕਹਦੇਹੈਨਿਸੋਜਬਰਾਈਲਦੀਆ
ਅਤੇਮਹੰਮਦਦੀਆਗੋਸਟਿਹੈ।ਉਸਦਾਮਹਰਮੁਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈਨਾਹੀ
ਅਤੇਜਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੈਅਤੇਪੂਰਨਹੋਵੈਤਾਉਸਦਾਦਰਸਨੁਪਾਵੈ।
ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਏਹੁਜੋਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋਦਰਸਨਕੀਤਾਅ
ਤੇਤੁਰਕੁਆਖਦੇਹੈਨਿਕਿਜੇਵੀਦਾਰੁਪਾਇਆ।ਏਹਸਚੁਆਖਦੇਹੈਨਕਿਕੂੜੁਆਖਦੇਹੈ
ਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕੂੜੁਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਦਰਸਨੁਜੋਕ
ਰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਵਰਦੇਵਿਕੀਤੇਹੋਏਦਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਉਸਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੂਨਾਹੀ
ਦਿਖਾਇਆਨਾਈਵੇਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੇਵੇਦਾਵੇਵਿਚਦਖੂਦੇਹੈਨਾਭਾਮਰ

ਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਧਾਜੋਧਾਜੋਹਿੰਦੂਗੀਆਨੀ।ਅਤੇਤੁਰਕਆ
ਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਏਹਜੋਬੋਲਦਾਹੈ।ਸੋਏਹਖੁਦਾਈਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰੁਹੈ।
ਅਤੇਤੂਸਾਂਭਿਸਬਦਵਿਚਿਬੋਲਿਆਹੈਇ।ਜੋਸਰਬਥਾਈਆਪਿਹੈਇ।
ਤਾਏਸਦਾਰਸਨੁਅਤੇਦੀਦਾਰੁਕਿਸਦਾਆਪਣਾਹੈਸੁ।ਅਜੀਏਹਮੇਰਾਵਿਸ
ਵਾਸਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਜੋਇਸਥੀਦੇਵੁ
ਚਉਹੁਰਦਿਆਹੋਵੈਤਾਂਥੀਦਾਆਜਾਨੇਕਿਉਂਹੋਵਣਾ।ਅਤੇਕਿ[illegible]ਉਂਕਿਸੇਦੀ
ਕੋਈਮੁਸ਼ਾਜੀਕਢੇ।ਅਤੇਆਸਾਜੋਸਬਦਵਿਚਿਸਰਬਥਾਇਆਪਿਆਖੀ
ਆਹੈ।ਸੋਜਾਣਦਾਹੈ।ਜੋਕਿਸਵਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈਇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਖੜੋਹੋ
ਇਕਰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਓਹੁਵਾਸਤਾਮੈਨੂੰਸੁਣਾਈਐ।
ਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਂਏਸਵਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈ।
ਸੋਸਭਨਾਦੇਸਿਰਉਤੇਉਸਦਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਹੈ।ਇਕੋਈਜੀਆਜੰਤੁਪਸੂਪਖੇ
ਰੂਆਦਮੀਅਗੁਥੀਰਯਾ।ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ।ਸੋਸਭਓਸਦੇਹੁਕਮਾਂਵਿਚਿਚਲ
ਦੀਹੈ।ਆਪੇਕੋਈਗਾਟੀਸਮਾਨਕੁਛੁਨਾਹੀਕਰਸਕਦਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰ

ਵਾਲੇਆਖਿਆਜੀ।ਏਹਜੋਸੰਸਾਰਵਰਤਦਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਾ।ਜੋਸੰਸਾਰਕਿਆਕਰੇ।ਜੋਕਰਤਾਰਆਪੇਭੁਲਾਏ।ਛਾਡੇਆਹੈ।ਏਹ।ਜਿਸਉਪ
ਰਿਕਰਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੋਂਦੀਹੈ।ਏਹ।ਤਿਸਤਾਈਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਲੋਕਦੀਮਿਲਦ
ਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਸੰਸਾਰ[illegible]ਉਪਰਿਕਹਰਦੀਨਜਰਹੈ।ਏਹ।ਜਿਉਕਬੀਰਭਗਤ
ਪੂਰਨਹੈ।ਜੋਕੇਚੇਗੁਰਦੀਵਿਖਿਆ।ਸੋਸਿਜੈਸੇਨੰਗਾਰਕਾ।ਬੀਜਦਾਵਰਪਰਪਤਿ
ਕੰਨਿਆਕਿਆਕਰੇ।ਜਾਂਭਗਤਪਾਇਆ।ਜਿਹਾਮਿਰਦਾਨਾ।ਏਸੰਸਾਰਨੂੰਕਰਤੇਅੰ
ਧਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੈ।ਏਹ।ਕਨੂਗੋਚਨੀਏਨੀਨੇਤੇਲੀਏਪਾਏ।ਤੂੰਧਾੜੇ[illegible]ਏਹਬ
ਲੀਤਾ।ਕੋਈਪੂਰਨਨਾਹੋ[illegible]।ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਆਪੇਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲਾਏ
ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖਹੋਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਜੋਸਤਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲਿਆ।ਤਿਸਦਾ
ਸਉਰਸਕਸਭਛੁਟਜਾਂਦੇਹੈ।ਉਸਤਾਈਜੀਤਨਾਤਪਤਨਾਭੁਪਿਆਸੀਆ
ਪਤੀਹੈ।ਏਹ।ਉਸਤਾਈਧਰਤੀਪਾਣੀਆਸਮਾਨਰਾਹੁਦੇਂਦਾਹੈ।ਏਹ।ਅਤੇਆਪਣ
ਦੇਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਹੈ।ਨੀ।ਆਪਣੇਮੂਹਦੇਆਖੇਕਛੂਨਾਹੀਹੋਂਦਾ।ਉਹ[illegible]ਛੁਟ
ਗੁਰੂਗਣਦੇਨਾਹੀ।ਤਾਂਫੇਰਉਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਾਰਨਾਆਸ

ਨੂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ। ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇ ਆਖੁ ਤਾਂ ਉਹੀ ਤੈ। ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋਂ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈਂ ਇਹ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇ
ਥੋਂ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹ ਤਾਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ [illegible] ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਹੁਚੀਏ ਕਦਾਹ
ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਜਾ ਗੁਰੂ। ਤਾ
ਦੂ ਪਹਰ ਦੇ ਲੋਗਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੀਆਂ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ਸੀਧਿਆ ਦੇਸ ਨੂੰ ਕੂਚ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਘੜੀ
ਰਾਤ ਗਈ ਭਾਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ। ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰਿ ਅਚਾਨਕ। ਤੁਲਸਾ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਜੀ ਦਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਅਹੇ। ਤੁਲਸਾ ਕੂ ਕੀ ਬਹੁਤ ਜੀ ਵਧਾਈਏ।
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਅਹੇ। ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਚੀ ਮੁਚੀ ਆਏ ਅਹੇ
ਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਜੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਪਕੜ ਲੀਤੀ।
ਆਖਿਓਸੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਦੂ ਜੋ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥਾਊਂ ਨੇ ਨੈਣੀ ਆਹੇ।

ਅਸਾਤੁਧਪਹਰਵੇਲੇਯਾਦੁਕੀਤਾਆਹਾਤੁਸਪੈਨੈਉਤੈਸੋਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਰਜਾਦੀਜੀਗੁਰੂਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਇਕਪਤ੍ਰੀਆਂਵਿਚ
ਸਤਾਈਸੈਕੋਹਾਆਏਹੈਨਿ।ਅਤੇਅਸਾਨੂਭੀਲੈਆਏਆਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੁਧਮਰਦਾਨਿਆਤੁਧਕਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਥੇਥੇਜੋਤੁਸਾਆਸਾਨੂਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਤਾਅਸੀਤੁਰਤੁਆਏ
ਆਹੇ।ਪਰੁਅਸੀਰਾਤਉਥੈਰਆਹੇ।ਤੁਸਾਨੂਣਆਵਣਾਹੈਸੋਆਖੋ।
ਤਾਪੇਥੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੀਚਾਹਆਹੀ।
ਅਸਾਤੁਸਾਨੂਇਸਵਾਸਤੇਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਜੇਪਹੁਤਵੇਰਗੁਜਰੇਆ
ਤੇਅਸਾਨੂਕਾਈਜੀਏਵਿਸਾਰਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਿਬਾਥੇ
ਬੇਜੀਤੁਸਾਡੀਏਹਿਰਿਤਵਨਿਪੂਰੀਹੋਈਹੈਨਿ।ਤੂੰਅਸਾਨੂਹੁਣਭੁਸੀ
ਕਰਾ।ਤਾਤੁਸਸਾਆਖਿਆਠਾਕੁਰਜੀ।ਤੁਮਡੇਅਧੀਆਏਅਰਜੁਆ
ਧੀਜਤੇਹੋ।ਭੁਧਜੀਕਿਤੇਆਵਣੇਦੇਵੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਤੁਸਸਾਅਸਾਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ

ਜੋਏਥੇਏਥੇਜੀਤੁਸਾਮੇਰਵਿਚਸੋਜੀਜੇਹੀਦੀਸਭਹੁਤਏਨਤੀਕਰਣੀ।ਤਾ
ਨਾਨਕੀਦੀਆਅਖੂਨੀਕਾਨੀਪਈਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਏਸਿਰਰੰਦਣੂਅ
ਗੋਆਣਪਰਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਏਥੇਏਜੀਤੂ
ਸਾਏਹੁਗਲਾਨਹਿਕਰਣੀ।ਕਿਉਂਜੋਮੈਤੁਸਾ[illegible]ਵਾਸਤੇਕਿਓਆ
ਇਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਂਏਕਮਾਹਰਲਾਏਥੇ
ਰਹੋਮੇਰੇਪਾਸ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਏਥੇਏਜੀਅਸੀਂਤੁਸਾ
ਡੇਪਾਸਬਹੁਤਾਰਹਿਆਹੀਏਗੇ।ਪਰਹੁਣਅਜੀਰਾਹਉਤੇਆਂਹਾ।
ਤੁਸਾਡਾਭਲਾਏਥੇਗਲਾਵਿਚਰਹਾਏ।ਹੁਣਤੁਸੀਂਆਸਾਨੂਖੁਸੀਦੇਵੋ।
ਤਾਨਾਨਕੀਚੁਪਕਰਿਗਈ।ਫਿਰਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਏ। ਜੀ
ਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੀਪਰਸਾਦੁਤਾਜੋਵਿਛਾਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਏਥੇਏਜੀਕਿਛੁਤਯਾਰੁਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਦੇਵੋ।ਤਾਂ
ਦਰੋਨਾਨਕੀਪਕਵਾਨਪਤਾਸੇਕਾਢੇਆਹੋਆਂਆਣਿਧਰੇਆਣ
ਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਂਖਾਵੋਤਾਮੈਭੀ

ਨਾਈਵੇਸ੍ਤਾਨਾਲਵਣਾਤਾਨ੍ਹੀਵਿਹੋਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾ।ਸੁਣਮ
ਰਦਾਨਾਇਹੁਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਕੁਦਰਤਿਦਾਪੈਦੇਕੀਤੇਹੈ।ਏ।ਜੋਆਇਆਣਿਆ
ਣੀਆਂ,ਰਿਆਏਵਾਜਤੇ।ਉਸਦੇਜੋਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਗਤਹੋਨਾ।ਜਿਨਾਸੈਸਾਰਦੇਰਸਕਸ
ਛਡੇਹੈਨਿ।ਤਿਨਾਨੂੰਇਹਰਸੁਕੁਦਰਤਿਨਾਲਿਉਨਾਦੀ।ਆਸਨਾਤੇਜਾਂਏਪਉਂਦਾ
ਹੈ।ਅਤੇਸੁਆਇਨਾਜੋਵੇਖਦਾਹੈ।ਅਤੇਉਸਦੇਜੋਨਿਜਨੁਗਤਹੈਨਿ।ਜੋਉਨਾ
ਦੀਏਦੇਸਾਂਏਇਹਆਵਦਾਹੈ।ਏ।ਅਤੇਸੈਸਾਰਿਵਿਚਜੋਸੁਆਨੁਹੈਸੋਕ
ਰਾਹੈ।ਜੋਸਾਰਉਸੈਨਾਲਮੂਰਛਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈ।ਏ।ਅਤੇਨੁਗਤਾਂਦੀਏਦੇ
ਸਾਂਏਇਥੇਖੁਸੀਹੈ।ਏ।ਉਨਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਟਿਗਈਹੈ।ਏ।ਨੁਗਤਾਂਨੂ
ਨਾਏਹੋਖੁਸਆਵਦਾਹੈ।ਨਾਉਂਹੋਖੁਸਆਵਦਾਹੈ।ਏ।ਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰ
ਸਖੁਸਆਵਦਾਹੈ।ਏ।ਹੋਰੁਕਛੁਨਾਹਿਖੁਸਆਵਦਾ।ਨੁਗਤਾਂਦੀਏ
ਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਰਹੀਹੈ।ਏ।ਹੋਰੁਓਨਾਨੂੰਯਾਦਕਛੁਨਾਹੀਰਹਿਆ।
ਮਰਦਾਨਾ।ਸੈਸਾਰਅਤੇਨੁਗਤਾਂਵਿਚਏਹੋਫਰਕੁਹੈ।ਏ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜਿਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੋਪੀਵਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾਪਛਾਇਸੀਖੇਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਤਨੇ
ਵਡੇਰੇਤੇਰੇਨਾਲਿਫਿਰਦਿਆਹੋਇਆਕਦੀਤਾਤੂਨੇਦਾਇਆਕਰੁ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਅਸੀਤੂਮਹਾਅਤ
ਰੁਹੈਈ।ਗਜੀਸਤਾਈਆਪਕਰਤਾਰਜਰਾਇਸੇਈਜਰੇ।ਨਾਹੀਤ
ਖੀਰਹੋਇਘਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਜਰੁਨਾਹੀਸਕਦੇ।ਲਗਦੇਹੈਨਿਆਪ
ਗੀਣਾਵਣਿ।ਸੰਗੁਬਣਾਇਧਰਦੇਹੈਨਿ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਖਿਆਜੀ।ਜਿਨਾਨੂੰਪਚਾਇਦਾਹੈਸੋਕੇਹੇਰੇਦੇਹੈਨਿ।ਤਾ
ਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਿਨਾਨੂੰਪਚਾਇ
ਦਾਹੈਸੋਗੁਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਓਇਨਿਰਭੈਪਦੁਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ
ਉਨਾਨੂੰਮੇਰਾਤੇਰਾਦੂਸਰਿਜਾਂਦਾਹੈਈ।ਅਤੇਇਉਨਾਹਿਜਾਣਦੇ
ਕੋਏਹੁਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਹੈ।ਏਹੁਪਰਾਇਆਪੁਤ੍ਰਹੈਈ।ਸਭੁਨਿਰੰਕ
ਰਦਾਜਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੋਮੈਨੂੰਪਚਾਵੈ
ਤਾਮੈਭੀਪੀਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇ

ਖੇਜੋਆਇਪਹੁਤੇਆਹੈ ਜੋਪੀਵਣਦੇਵਾਸਤੇਤਾਂਪੀਉਜੇਕਣੂਪੀ
ਉਸਕਦਾਹੈਈ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਓਹਰਸੁਪੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾਅਸਤਹੋਇ
ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇਦੀਕੁਮਦੂਖਸਭੁਉਠਗਈ॥ ਤਾਬਾਲੇਨੂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ॥ ਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹਕਿਆਹੋਇਆ॥ ਬਾ
ਲੇਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂੰਏਜਾਣ॥ ਅਸੀਕੁਝਨਾਹੀਜਾਣਦੇ॥ ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਸਾਵਧਾਨਕੀਤਾ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਚੰਗਾਹੋਇਗਿਆ॥ ਅਸਾਤੈਨੂਨਾਲੇਲੈਜਾ
ਣਾਹੈਈ॥ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ॥ ਜੋਕੁਝਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ॥੧੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਤਾਂਮੰਡਲਨੂਉਠਾਰੀਲੀਲੀਜਾਹੀ
ਹੁੰਮੰਡਲਉਪਰਖੜੇਹੋਏ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਏਕੋਹੜੀਜਾਹਗਾਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮ
ਰਦਾਨਾਏਹਤਾਂਮੰਡਲੁਹੈਈ॥ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਤਾਬ

ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋ॥

ਗਾਜੇਹਾਹੈਇ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਰਹੀ
ਬਾਰਹੈ।ਇਥੇਆਦਮੀਪੈਰਖਦਾਹੈ।ਤਾਗਾਲ੍ਹਕਾਦਾਹੈਇ।।
ਇਥੇਆਦਮੀਦੀਗਮਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀ
ਕਿਉਂਕਰਿਆਏ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਿਆਆਖਿ
ਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਲੈਆਇਆਹੈ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਇਥੇਪਰੇਕਾਈਹੋਰੁਭੀਜਾਹਗਾਹੈਇ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨੁਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਅਗੇਹੋਮੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਓਥੇਕਿਵਜੇਗੇ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਬੋਲਿਆ।
ਚਲੀਏਗੇਮਰਦਾਨਾ।ਓਥੇਸੰਗਪਾਰਪਰਬਤਨੂੰਚਲੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਪੁਛਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਸੰਗਪਾਰਪਰਬਤਦਾਨਾ
ਉਹੈ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਸੰਗਪਾਰਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਹੈਇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ।ਸੰਗ

ਧਰਾਇਸਦਾਨਾਉਇਸਦਾਸਤੋਹੈ॥ਜੋਏਹੁਸਿਰਤਣਦਾਇ ੧੬੪
ਆਹੈ॥ਇਥੇਰਾਤਪੰਡ੍ਰਕੋਈਨਹੀ॥ਇਥੇਜੋਈਪਹੁਚੇਜੋਪ
੧ ਵਣੁਅਸਵਾਰੁਹੋਵੈ॥ਜੋਹੰਕੰਧੀਸਿਕਗਤਆਹਾ॥ਕੇਰਦਿ
ਦਾਸਨਾਮਆਹਾ॥ਇਕੋਸੰਧਾਈਜਾਂਹਗਾਹੈ॥ਇਤਾਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ॥ਏਹੁਜੋਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋਪੰਡ੍ਰਹੋਹਿਪੰਚ
ਲਗਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਓਇਇਥੇਤਾਪਹੁ
ਚੇਹੀਨਹੀ॥ਓਇਤਾਪਿਛੈਹੀਬਰਫਵਿਚਗਾਲੀਗਏ॥ਇਕੁਜੁ
ਸਸਟਰਹੀਸਾਬਤੁਆਇਆ॥ਸੋਭੀਜੁਰਗੁਲੋਕਗਇਆ॥
ਇਥੇਪਹੁਚਿਆਨਹੀ॥ਬਾਬੇਜੀਗੁਰੂਅੰਗਦਨੂਆਖਿ
ਆਜੀਗੁਰੂਜੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਉਆਖਦਾਸੀ॥ਤਾਫੇ
ਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਚਲਦੇਹੋ॥ਕਿਓ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੁਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ॥
ਇਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ॥ਜੋਗੋਰਖਆਇਮਿਲਿਆ॥

ਆਇਕਰਿਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ।ਕਉਨਰੂਪੁਕਉਨੁਜਾਤਤੁਮਾਰੀ।
ਕੋਟਕਤਾਕਿਨਲੇਹੁਉਤਾਰੀ।ਤਾਆਗੈਬਰਨਰੰਗੋਹੇਸੋਕਹਾ।
੭ ਸੀਤਲਜਲਣੂੰਵਿਬਰਮੇਜਤੂੰਨਾ।ਨਾਆਗੈਮਗਪੀਛੈਣੇਰੀ
ਕਾਗੋ।ਨਿਕਾਲਿਜਾਹੁਕਹੇਦੂਸੁਭਾਗੋ।ਮਫੂਲਾਮਲਸਾਰ
ਝੂਲਕੇਣੁਲਕਾਰਾ।ਤਹਾਸੂਰਖੁਰਾਠਤਰੇਜੈਸਾਹਾ।ਸੁਣਨ
ਨਕਗੋਰਖਤੂਮਕਹੋ।ਐਰਿਜਾਹੁਪੀਛੈਕਹੇਦੂਸੁਲੇਹੋ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਬੋਲਿਆ।ਜਬਚਅੰਗਰੂ
ਪਹਮਾਰਾ।ਅਭਰਕਹੀਐਹੋਤੇਜਾਤਅਜਾਤੀ।ਠਉਰੁ
ਹਮਾਰੀਓਹੀਕਹੀਐ।ਜਹਾਂਦਿਨੁਅਰੁਨਹੀਰਾਤੀ।
ਪੀਛੈਆਗੈਦਿਸਾਣਿਹਮਾਰੀ।ਧਰਨਅਕਾਸੁਪਸਾਰਾ।
ਦਾਇਆਹਮਾਰੀਹੰਮੰਚਲਤਿਨਾਸਿਉਸੰਗੁਹਮਾਰਾ।ਕ
ਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਰਖਜੋਗੀਪੂਰਾਜੋਗੁਜਨਪਾਇਆ।ਗੁਰੂ
ਗਾਂਵਿਨਾਜਾਤੀਅਉਪਦੇਵਪਾਇਏਪੰਚਰਬਾਜਨਸੁਰਾਵਾਇਆ।

ਰ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਛਲ ਦਾ ਰਹਿਆ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ੧੬੫
ਤੁਧ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਨਹੀ ਨਿਕਾਰ ਆਵਦਾ। ਅਸੀ ਕਿਥੇ
ਆਇ ਪਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਥੋਂ ਉਤੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋਂ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਉਪਰਿ ਆਏ ਆ
ਹੇ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
ਸੂਰਜ ਪਾਸੋਂ ਦੂਇ ਹਜਾਰੁ ਜੋਜਨ ਉਪਰਿ ਆਏ ਆਹੇ।
੨੦੦੦। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ। ਜਿਥੇ ਧਰਤੀ
ਅਸੀ ਵਸਦੇ ਆਹੇ। ਉਸ ਥੋਂ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਉਚਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਥੋਂ
ਪੰਝੀ ਹਜਾਰੁ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ।੫ ੨੫੦੦੦। ਫੇਰਿ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭੋ ਕਿਤਨੇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆ
ਏ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ

ਸਕੋਸਭਾਈਹੈਹਜਾਰਜੋਜਨਅਸੋਾਰ ੧੦੦੦। ਤਾਂਫੇਰਿਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਗੁਰਦਾਨਾਂ। ਅਤੇਪੁਛੇਯਾਬੂਰ
ਹੈਆਜਾਦਾਨਾਹੀ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆਆਆ
ਖੁਮਰਦਾਨਾਨੇਸੰਗੁਆਖਿਆ। ਸੁਲਤਾਨਜਾਨਾਕਰੇਗਾ। ਮੁਸਾ
ਹਜਾਕਰੇਗਾ। ਤਾਂਅਉਗੁਣਹੋਵੀਗਾ। ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦਾ
ਅਤੇਸੇਵਕਾਂਦਾ। ਕਰਤਾਰਏਹੋਸੰਜੋਗਬਣਾਇਆਹੈ।
ਪੁਛਣਦਾ ਅਤੇਦਸਣਦਾ ਅਤੇਸਿਖਹੋਵੈ ਅਤੇਆਪਣੇ
ਗੁਰੂਪਾਸੋਜੋਜੀਅਵਿਚਹੋਵੇਦਸੁਪੁਛੈਨਾਹੀ। ਤਾਂਉਹੁਸਿਖ
ਠਗਾਂਹੀ। ਅਤੇਜੇਸਿਖਪੁਛੇ ਅਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀ। ਅਤੇ
ਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੈ। ਤਾਂਉਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀ। ਉਹੁਠਗੁਹੈਇ।
ਉਸਗੁਰੂਨੂੰਛਡਣਾਜੋਗੁਹੈ। ਜਿਸੁਤਾਈਆਪਣੇ
ਅੰਤਰੀਖਬਰਨਾਹੀ। ਸੋਸਿਖਾਂਨੂੰਕਦਾਤਾਰੇਗਾ। ਗੁਰੂ
ਸਮਝੂਕਰਕਰਨਾਆਇਆਹੈਇ। ਮਨਪਜਾਨਮਦੂਏ

ਕੁਹੈਇਆਅਤੇਗੁਰੂਸੇਜਪਕਰਣਾਅਤੇਗੁਰਭੂਨੀਵਿਗਾਨੇਆਹੈ
ਜੋਸਿਖਗੁਰੂਸੇਧਪਕਰਣਾਇਸਵਾਸਤੇਜੋਆਪਮਸੀਨਮ
ਹਾਰੁਕਰੇਗਾਜੋਇਗੁਰੂਅਗੇਭੀਆਨਰਖੇਗਾਓਹੁਅ
ਗਾਨੁਜੋਗੁਰੂਮੈਰਖੇਗਾਤਾਓਸੇਅਹਾਰੁਵਿਚਗੁਰੂਨੀਵਰ
ਤੇਗਾਇਸਵਾਸਤੇਸੀਖਸੋਧਪਕਰਣਾਆਖੁਮਰਦਾਨਾ
ਨੇਸੰਗੁਆਖੁਜੋਆਖਣਾਹੁਈਸੋਪੁਛਲੈਅਤਕੋਈ
ਅਰਮਾਨੁਰਹਿਜਾਈਅਤੁਅਸਾਨੂੰਦੋਸਦੇਵੇਗਾਤਾਬਾਬਾ
ਹਸਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਨਾਹੀਪੁਛਦਾਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਨਾਹੀਪੁ
ਛਦਾਤੈਨੂੰਕਿਸੇਮਨੇਕੀਤਾਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਭਾਈਬਾਲਾਬੁਰਾਮਨਿਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਤੂਪਬੁਰਾਕਿਉਮੰਨੇ
ਆਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਓਸਤਾਈਕਿਛੁਨਾਹੀ

ਆਖੀਆ।ਅਤੇਮੈਂਜੋਹਾਸੀਆਸੋਇਸਵਾਸਤੇਹਾਸੀਆ।
ਕੇਅਜਮਾਇਦਾਕਿਆਅਜਮਾਵਦਾਹੈਂ।ਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਪਰਤਨੁਕੀਤਾ।ਫ੍ਰਾਈਯਾਸਾਇਹੇਮਰਦਾਨਾਜੋ
ਅਸਾਥੋਂਪੁਛਦਾਹੈਂ।ਅਤੇਅਜੀਵਦਸਦੇਆਂਹੇ।ਏਹਾਧੀ
ਛੇਸਾਖੀਆਂਹੋਵਨਿਗੀਆਂ।ਜੋਪਿਛੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵ
ਨਗੇਸੋਇਵੀਚਾਰਨਗੇ।ਅਤੇਪਿਛੈਸੈਸਾਰੂਘਰੁਤਨੂੰਠ
ਹੋਵੈਗਾ।ਕੂੜੀਆਕਥਾ[illegible]ਗਾਵਨਗੇ।
ਨਾਲੇਵੇਦਾਵਾਲੇਨਾਲ[illegible]ਤੇਬਾ[illegible]ਸੋ।ਜੋਕੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵਨਿਗੇ।ਏਸਾ[illegible]ਨੂੰਸਮਝਨਗੇ।ਅ
ਤੇਹੋਰਉਨਾਂਦੇ[illegible]ਤੇਕਾਈ[illegible]ਗੀ।ਅਤੇਭਾਈ
ਬਾਲਾ।ਅਜੀਤੂਸੀਤੋਮਰਦਾਨਾਪੁਰਾਤਨਯਾਰਆਤੇ।
ਤਾਂ[illegible]ਉਠਕਰਹਥਜੋੜਕੇ।ਅਤੇਮੁਹੋਂਆਖੀਓਸੁ।ਜੀ
ਮੇਰੀਅਰਦਾਸਹੋਇ।ਜੋਪਿਆਨੂੰਸਾਇਕਰਸੁਣੋ।ਤਾਂ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਖਾਣੀਬਾਲਾ।ਅਜੇਮੈਨੰਦਾਸ
ਹੋਇਆ।ਅਜਅਸਾਂਤੇਕਰਤਾਰਬਹੁਤਾਮਿਹਰਵਾਨਹੋਏ
ਆਹੈ।ਜੋਤੈਂਭਲਾਕਰਬਚਨਕੀਤਾ।ਭਾਈਬਾਲਾ।ਜੋਕਛੁਆ
ਖਨਾਹਈਸੋਦੱਸ।ਜੀਨਾਨਕਗੁਰੂਬੁਧਿਹੋਹੁ।ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆ
ਜੀਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਤੁਰਕੁਕਿਉਹੋਇਆ।ਤੁਸੀਂਆਖਦੇਹੋ
ਜੋਪੁਰਾਤਨਆਹੁਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ।ਭਾਈ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਤਖਤੀਮਿਰਾਸੀਆਹਾ।ਨਾਰਾਇਣਨਕਜੀ
ਅਗੈਕਰਾਤਸੰਗਜਰੋਪਕਰਦਾਆਹਾ।ਇਸਵਾਸਤੇਅਸ
ਤਪੁਰਤਨਆਰਾਹੈ।ਅਤੇਹਿਕਦਿਨਮਰਦਾਨਾਸੁਰਾਪਾਨ
ਪੀਕਰਿਆਇਆ।ਨਾਰਾਇਣਨਕਪਾੜੀ।ਰਾਜਜਨਕ
ਜੀਦੇਮੂਹੋਆਸਤੇਹੀਨਿਕਲੇਆਮਦੋਛਾ।ਇਸਵਾਸ
ਤੇਤੁਰਕਦੇਘਰਿਆਇਜਨਮਹੋਇਆ।ਪੂਰਨਪੁਰਖੁ
ਦੇਮੂਹੋਜੋਕਛੁਬਚਨਨਿਕਲਦਾਹੈ।ਸੋਹੋਇਆਕਰਦਾ

ਤਾ ਬਾਲੇ ਨਿਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛਣਾ ਹੈਈ ਤਾ ਪੁਛਿ ਲੈਈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦੁ ਕਿਉ ਦਿਸਿਆ
ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨ
ਧਰਤਿ ਕੋਲੋ ਸੂਰਜ ਉਚਾ ਹੈਈ ਤਿਤਨਾ ਸੂਰਜ ਕੋਲੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਉਚਾ ਹੈਈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜ
ਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾ
ਰੁ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ। ੫੦੦੦੦। ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਹੈਨਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਰੇ ਆਦੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਇਉ ਹੈਈ ਜੋ ਇਨਾ ਦੀਆ
ਪੁਰੀਆ ਹੈਨਿ ਕੋਈ ਨਿਵੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹੈਨਿ ਤਾ
ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਧ੍ਰੂ ਤਾਰਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨਾ।
ਓਹੁ ਕਿਥੇ ਹੈਈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।

ਮਰਦਾਨਾਓਹੁਸਰੂਨਾਸੋਉਠਾਹੈਇ।ਅਤੇਕਉਸਾਸਉਪਾਰਿਹੋ
ਇਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ।ਕਿਵੇਂਪੂਰਾਂਭੀਵਰਸਨੁਹੋ
ਵੈਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ।ਕਿਉਂਭਾਈਇਯਾਂਸ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਆਹੈਆਖਦਾਹੈਇ।ਬਾਜੇਆਖਿਆਜੀਆ
ਖਦਾਹੈਸੋਮੰਨੀਐ।। ੨।। ਅਥੋਪਰਬਤਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰ
ਚਲੀਸਾਖੀਆ ਪਰਬਤੇਚਲੇ।ਅਗੇਉਨਾਪਰਬਤੇਆਏ
ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿਆ
ਹੈਇ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇ
ਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਉਨਾਪਰਬਤੁਹੈ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਜੀ।ਅਸੀਂਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਂਪੰਦ੍ਰਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ।੧
੫੦੦੦।।ਧਰਤੀਤੇਉਤੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
ਜੀ।ਏਹੁਸਾਅਗੇਹੈਇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਅਠਾਰਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂਆਂ
ਏਵਤਨਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਿਧਾਂ
ਰਲੀ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਏਹੋ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ ਅਰੇ ਜੇਸੋ
ਨਾਥੇ ਜਤੀਓ ਈਹਾ ਮਣੀ ਨ ਦੇਹ ਕੀ ਆਹ ਗਾ ਨਾਹੀਆ
ਰੇ ਏਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੇ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕੀ ਦੇਹ ਸੋ ਨਾਲਿ
ਆਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਜਾਉ ਉਸ ਕੋ ਜੀਤੋ।
ਰਉ ਈਹਾ ਆਵਣ ਨ ਪਾਏ ਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ।
ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਉ ਨ ਆਈ ਮੂਰਤਾ ਹੈ ਆਇਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀਆ ਆਇ ਬਚਨੁ
ਕੀਤੋਸੁ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਈਹਾ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈਂ ਈਹ
ਜੋ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈਂ ਇਹ ਕਿਛੁ ਸਕਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈਂ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਗਿਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੋ ਤੂੰ ਮਾਗੇ
ਸਿ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈ ਹੈ ਓਹੋ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਤਾ ਮਕ

ਖਾਇਕਾਰਿਬਚਨੁਕਹਾਆਹਕੈਤਾਬਾਜਿਰਕਾਪਾਣੂ।ਕੈ
ਉਂਗਲਮੁਅਕਾਤਕ੍ਰ।ਕੈਤਾਬਣੀਬਾਟਪਾਣੂ।ਕੈਉਂਗ
ਲਆਵਣੀ।ਕੈਉਂਗਲਕਾਲਜਾ।ਕੈਉਂਗਲਹੀਅੜਾ।
ਕੈਉਂਗਲਤ੍ਰਿਲੀ।ਕੈਉਂਗਲਫੀਫੜਾ।ਕੈਉਂਗਲਬਧਨ
ਸੀਕੀਕੋਠਰੀ।ਕੈਉਂਗਲਾਇਬਸੀਕੀਕੋਠਰੀ।ਕੈਸੌ
ਹਡੀਆ।ਕੇਤੀਆਂਕੋਠਰੀਆ।ਕੇਤੇਹਾਟ।ਕੈਹਜਾਰ
ਦਿਨਰਾਤਕਾਸਾਸਾ।ਕੇਤੇਦੇਹੀਕੇਰੋਮਵਾਲਾ।ਕੈਸੈਨਾੜੀ।
ਕੈਸੈਸੀਧੀ।ਕੈਹੈਟੀਸਰਮਛਿੰਦੂ।ਕੇਦੇਹੁਨਾਸਕਦੇਹੀਕ
ਮਹਲਾ ੧। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਬਾਬਦਿਤਾ।
ਸਵਾਹਬਾਜਿਰਕਾਪਾਣੂ।ਚਾਰਉਂਗਲਮੁਖਕਾਤਾਲੂ।ਹਾਥ
ਬੀਲਾਟਪਾਣੂ।ਡੂਢਬੀਉਂਗਲਆਵਣੀ।ਤੇਰਾਉਂਗ
ਲਕਾਲਜਾ।ਪੰਜਉਂਗਲਹੀਅੜਾ।ਬਾਰਿਉਂਗਲਤ੍ਰਿਲੀ।
ਸਾਤਉਂਗਲਫੀਫੜਾ।ਬਾਰਹਉਂਗਲਬਜਰੀਕੀਕੋਠਰੀ।

25

ਇੰਕੇਤ੍ਰਸੈਹੜੀਆ ਪਹਤ੍ਰਕੇਠੜੀਆ ਅਠਸਠਹਾ
ਟਾਜਿਲਕਰੇੜੀਦੇਹੀਕੇਰੇਆ ਦੁਆਰਾ ਚਉਦੇਹ
ਜਾਰਾਦੇਖਰਾਤਕਾਸਾਸੁ ਨਉਸੈਨਾੜੀਸੋਲੈਸੈਸੇ
ਰਫੀ ਕੈਹਨਾਨਕਸੁਣਦੇ ਸਰਮਾਣੁ ਦੂਜੇਤੋਇਸਦੇ
ਹੀਕਾਅੰਤਤੀਤਾ। ਰਾਤ੍ਰਾਮਾਣੁ ਦੂਜਾ ਸਜਾਇ
ਗੋਰਖਪਾਸਕਹਿਆ ਸੁਣੇਨਾਥਜੀਉਹੁਤੇਅਉਰੁ
ਪਹੈਏ ਉਸਕੀਤੇਮਾਲਮੁਤਕੀਦੇਹਨਾਹੀ ਤਾਉਗੋਰਖ
ਰੀਨਾਥਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਜਾਤਾ ਹੈ ਗੋਰਖਰੀਆਇਆ
ਆਂਇਕੇਆਖੀ ਤੁਸਾ ਆਦੇਸੁਹੈ ਪਾਏਆ ਦੇਸੁ ਤਾ ਗੁਰੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਹੈਗੋਰਖਰੀਨਾਥ ਏਕੰਕ
ਰਕੇਆਦੇਸਾ ਛੋਡਿਕਰ ਖਰੀਕਹਿਆ ਅਰੇਬਾਲਕ
ਹਾਸੇਆਇਆਹੈ ਕਉਣੁਹੈਤੇਹੈਕਉਣੁਨਾਉ ਤੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੈ ਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਕਾ ਆਦੇਹੈਪੇਗਾਮਪੁ ੨੧

ਰਤੇਨਾਉਤੈਨਾਨਕਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਤਾਫੇਰਿਭਰਥਰੀਪੁਛਿ
ਆ॥ਕਉਣੁਸੁਪਿਆਲਾਜਿਤੁਕਰਕੇਈਸਨਾਨੁ॥ਬੋਲਾਬਕਨਾਤੇ
ਰਹੇਨਿਰਬਾਣੁ॥ਕਉਣੁਸੁਜਲੁਜਿਤੁਰਸਪੀਵੈ॥ਕਉਣੁਸੁਗ੍ਰਸੁ
ਜਿਤੁਅਸਾਥਿਰੁਜੀਵੈ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਦੇਹੁਅਭਮੋਰੇ॥ਕਉਣੁ
ਸੰਗੀਤੋਰਕਉਣੁਸੁਸੰਗੀਜੋਰੇ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਚ॥ਊਪ
ਰਘਟਸਰਵਰਭਨਾਵੈ॥ਹਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲਬ
ਅਕਾਸੀਸੁੰਨਸਮਾਵੈ॥ਸਤਸਰੋਤੋਲੈਮਹਾਰਸੁਪੀਵੈ॥ਭਰ
ਪੁਰਏਕੰਕਾਰੁਸਭੁਤੁਹਰੋ॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨੋਅਭਮੋਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣੁਸੁਤਨੁਜਿਤੁਤਨੁਬਿਲੋਵੈ॥ਕਉਣੁਸੁਸਰ
ਵਰਜਿਤੁਮਿਲਿਮਿਲਿਧੋਵੈ॥ਕੈਸੋਰਚੈਕੈਸੇਹੋਵੈ॥ਕਉਣੁਸੋ
ਕਰੈਕਉਣੁਸੋਗੋਵੈ॥੨॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਚ॥ਸਹਜੁਮਨੁ
ਕਾਰਣੁਤਨੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸਭਸਰਵਰਗਿਆਨਮਾਲਿਧੋਵੈ॥ਜੈ
ਸੋਰਚੈਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਕਰਤਾਕਰੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਵੈ॥੩॥

ਕਰਮਣੀਵਾਚਾ। ਕਉਨਵਰਤਨੇਮਾਜੀਤਾਧੀਨਸੇ ਕਾਮਾ। ਕਉ
ਨਸਘਰੂ। ਜਿਹਨਸੰਤਾਵੇਜਾਆ। ਕਉਨਸੰਤੋਜੋਕੋਪੂਜਾ
ਲਾਵੈ। ਕਉਨਉਪਦੇਸਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ੫। ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ। ਸਉਵਰਤਨੇਮਕਾਮਨਜੀਤਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮਘਟਕੋਪੂਜਲਾਵੈ। ਗਗਨਤਨੇਵਾਸਸਮਾਧਲ
ਗਾਵੈ। ਧਿਆਸਪਰਮੇਸਰਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ੬॥ ਕੁਰਬਾਣੀ
ਵਾਚਾ। ਕਉਨਸੀਤਜੋਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ। ਕਉਨਨਕਜਾਧੀ
ਕੂਤਚੜਾਵੈ। ਕਉਨਦੇਸਸਹਜੇਧਾਰਿਆਵੈ। ਕਉਨਜਤ
ਨਕਰਨਾਦਵਜਾਵੈ। ੭। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।
ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ। ਜੋਵਾਸੁਰਤਾਧੀਕੂਤ
ਚੜਾਵੈ। ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਸਜਹਾਜੀਧਾਰਿਆਵੈ। ਨਿਰਮਲ
ਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ। ੮। ਕੁਰਬਾਣੀਵਾਚਾ। ਕਹਾਗਿਆ
ਨਰਸੁਪੀਵੈਸਾਰਾ। ਕਉਨਤੀਰਥਮਜਨਵੀਚਾਰਾ। ਕਉ

ਨਬਾਨਪੂਰੇਪੂਜਾਰਾ।ਕਉਨਜੋਤਿਜੋਤਿਜੋਧਾਰਾ।੯।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਅੰਤਰਿਗੀਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ।ਤੀਰਥ
ਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ।ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨਮੁਰਾਰਾ।ਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ।੧੦।ਭਰਥਰੀਵਾਚਾ।
ਕਉਨਸੋਰਸਰਸੀਆਰਾਉ।ਕਉਨਸੋਤਖਤਨਿਵਾਸੀਰਾਉ।
ਕਉਨਸੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਈ।ਕਉਨਅਸਥੁਨਾਥੀਆਜਾਈ।
੧੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਰਸੁਰਸੀਆਮਨਏਕੈਨਾਈ।ਤ
ਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਜਸਥਾਈ।ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਖਸਮਰਜਾਈ।
ਅਘਰਗਤਾਨਾਥਨਥਾਥੀਆਜਾਈ।੧੨।ਭਰਥਰੀਵਾਚਾ।
ਕਿਹਉਪਜੇਕਿਹਕਹੀਐਦੂਰਿ।ਕਿਹਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।
ਕਿਹਨੇੜੈਕਿਹਦੂਰਿਬਤਾਵੋ।ਕਿਹਗੁਣਰਾਵੇਕਾਹਿਸੁਣਾਵੋ।
੧੩।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ।
ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।ਕਿਸਨੇੜੋਕਿਸਆਖਾਂਦੂਰਿ।

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਵੇਖਿਹਜੂਰਿ।੧੪।ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾ।
ਕਉਣੁਅੰਤਰਿਕਉਣੁਬਾਹਰਿਹੋਇਆ।ਕਉਣਕਾਰਿਨਿਰਵੇਸ
ਕਰੋਇਆ।ਕਹੈਕੁਰਬਾਣੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਾਰੁ।ਸੋਜਾਣੈਕਉਣੁ
ਅਧਾਰੁ।੧੫।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਜੋਇ।ਏਕਕੀਕਾਰਕਰੇਸੋਹੋਈ।ਸੁਣਕੁਰਬਾਣੀਨਾਨਕਕਹੇ
ਬੀਚਾਰੁ।ਨਿਰਅਖੁਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ।੧੬।ਤਾਂਕੁਰਬਾਣੀ
ਨਾਥਕੀਰਉਸਾਹੋਇਗਇਆ।ਜਾਂਏਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਬਾਬੇਨੂੰਪੁਛਿਆ।
ਕਾਈਪਾਸਾਏਹੁਤੇਰੇਹਜੂਰਿਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀ।ਏਹਮੇਰੇਹਜੂਰਿਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਅਗਾਨੋ
ਇਗਇਆ।ਸਾਤਿਦਿਨਅਤੇਸਤਿਰਾਤਿਅਗਨਹਿਰਹਿਆ।
ਬੈਠੇਹੁਰਹਿਆਕੋਈਬੁਝਾਇਸੰਧੇਨਾਹੀ।ਨਾਕਛੁਖਾਵ
ਣਾ।ਕਛੁਪੀਵਣਾ।ਨਾਵਣਾਧੋਵਣਾ।ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਪਾਇਗਈ।

ਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜਮਾਇਗਾਇਆਜਾਅਠਵਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਗੁਰੂ
ਅੰਗਤਨੂੰਧੋਤੀਆਕਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸਦੋਧਾਲੇਸੰਧੂਆਇਮਖਾਟੇ
ਕਿਆਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਕਹਿਆਜੀਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਬੋਲੇਤੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਤੇਮੇਹੀਮੰਸੇਆਇਆਆਹਾਆਖਭਾਈਬਾਲਾਆਖਿਆਅ
ਗੇਕਿਆਹੋਇਆਫੇਰਬਾਲੇਸੰਧੂਬੋਲੇਨਾਹੀਸਤਪਹਰਾਬੈਦੇਹ
ਰਹਿਆਤਾਬਾਲਾਦੇਹਵਿਚਆਇਆਤਾਬਾਲਾਲਗਾਲੇਖਾਵ
ਣੁਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੰਖਕਾਪਰਬਤਤੇਜਾਇਚੜ੍ਹੇਤਾਦੇ
ਚੂਮਾਦਿਸਆਵਦੇਨੇਰਹਿਗਾਇਆਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਦੇ
ਚੂਮਾਹੁਣਨਹੀਨਜਰਆਵਦਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਦੇ
ਠਦੇਖੁਤਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਲਗਾਦੇਖਣੇਦੇਖੇਤਾਚੰਦੂਮਾਹੇਠਿਨਜਰ
ਆਵਦਾਹੈਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀ
ਮੇਕੋਲੋਉਪਰਿਆਏਕਿਤਨਾਕੁਆਏਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਿਆਏਅਤੇਚੰਦ੍ਰਮੇਕੋਲੋਦੂਰਿ

ਤਾਸਤਪਹਰਦਿਨੁਚੜ੍ਹਿਆਸੀਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਦੇਹਵਿਚਿਆਇਆ।

ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚੇਆਏ ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਸਭੋਕਿ
ਤਨੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਿਆ
ਸੀਘਵੰਜਾਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇ
ਕੀਕਾਈਜਾਹਗਾਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆਅਗੇਵਡੀਆਜਾਹਗਾਹੈਨਿ ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੇਹੀਆਜੇਹੀਆਹੈਨਿ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਸੁਮੇਰਉਤੇਸਿਧਮੰਡਲੀਹੈਏ ਹੋਰੁਉਥੈਦੇਵਤਾਰੂਉਥਅ
ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਅਤੇਕੁਮੇਰਖਸਿਰਹੈ ਜੇਸਦੇਹਾਵਾਲੇਸਾਰੀਮਾਇ
ਆਹੈ ਅਤੇਉਸਅਗੇਮਹਾਦੇਉਭੰਡਾਰੀਹੈ ਅਤੇਓਹੁਆਪਿ
ਪੀਗਲਾਹੈ ਅਤੇਉਸਉਪਰਿਕਉਮਾਸਹੈ ਜਿਸਪੁਹਕਰਾਤ
ਕਾਮੰਡਲੁਹੈ ਤਿਸਤੇਉਪਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਰੁਕਾਤਖਤਆਸ
ਣੈ ਉਸਉਪਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਬੈਠਾਹੈ ਜੋਤਿਸਰੂਪਿ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏਥੇਸੁਮੇਰਕੇਤਨਾਕੁਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਸੋਤਿਹਤਾਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈਤਾ ੧੭੮
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਸੁਧਰਤੀਤੇਅਸੀਆਏਆਹਾਂ ਉ
ਹੁਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਓ
ਹੁਸਵਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ ਇਤਨੀਗੋਸਟਿਹੋਈਆਹੀ।
ਇਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪਿਹੋਰਚਲੀ ਜੋਗੀਗਣਨਾਸ
ਜੋਗੀਪਹੁਚਸਰਿਆਇਆ ਆਇਕਰਆਉਦੇਹੀਲਗਾਆਖਣ।
ਅਰੇਆਈਮੂਰੇਅਗੇਕਹਾਆਵਤਾਹੈ ਅਗੇਤੇਰੀਛਤੇਸਾਮਨਾਹੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਸਲੋਕਕਹਿਆ ਮਾਈਹਮਾਰੀਮਨਸਾ
ਹੋਤੀ ਤਿਸਕਾਮੂਰਮੁੰਡਾਇਆ ਫੁਰਮਾਤਿਹਮਰੀਦਾਦੀਕਰਤਾਤੋ
ਕੀਨੀਛੁੰਦਾਇਆ ਮਾਨਮਾਰਾਦਾਦਾਕਰੀਤੇ ਸੋਤੋਸਬਦੁਜਲਾਏ
ਆਤਾਕਉਰਾਖਿਆਲੋਨੈਰਾਮਜਬਾਣੀ ਜੋਧੇਕੁਤਲਗਾਇਆ।
ਕਹੇਨਾਨਕਸੁਣਬੈਰਾਗਨਾਥਾ ਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਇਆ ।੧। ਕਿਨਪ
ੜਾਏਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਆ ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀ ਲਾਏਬਾਧੀ

ਕੂੜੁਧੈਣਹੋਇਲੋਗਸਿਗਲੀਪ੍ਰਾਪਿਧਉਰਾਨੀ॥ਤੈਤਾਫਕੂਆਹ
ਬਫੋਹੋੜੀਸੇਲੀਅੰਗਾਧਸਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਬੈਗਾਰਧਨਾਥ॥
ਤੈਜੂਨੀਅਉਧਵਧਾਈ॥੨॥ਤਾਬੈਗਾਰਨਾਥਕੀਹਊਵਾ
ਹੋਇਗਇਆ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈ
ਘਾਲਾ॥ਕਿਉਕਰਰਜਾਇਆਹੈਇ॥ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਕਿਜੋ
ਤੂਸਾਤੁਰਿਜਾਇਆ॥ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ॥
ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ॥ਕਿਉਕਰਿਰਜਾਇਆਹੈ॥ਇ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਵਤਕਦਾਇਧਰਆਵਦੇਆਹੇਦੇਖੁਜਾਈਤੇ॥ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕੁਝਾਮਰਦਾਨਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਸਿਤ
ਣਾਉਥੋਂਕਨਾਪਰਧਤਨੂਚਲੇ॥ ॥ਧੋਮਰੁਲਾਈਦੇਾਗੁਰੂ
ਸਾਅਹਿਰੁਚਲੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏਆ
ਤੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕਨਾਪਰਧਤ
ਤੇਆਏਆਹੇ॥ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਥੋਂਕਨਾਪਰਧ

ਤਾਕਿਤਨੇਜੋਜਨਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਨਾ
ਉਥੋਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅ
ਸੀਜਹਾਂਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀ।੧੯੦੦੦।ਨਾੜ੍ਹੀਨਵੇਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆ
ਏ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਗੇਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਦਾਹੈ
ਏ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਗੇਸੁਮੇਰਛੁਬੀਹਜਾ
ਰਜੋਜਨਰਹਦਾਹੈ।੨੬੦੦੦।ਏਹੋਥੀਚਾਰੁਹੋਵਦਾਆਹਾਜੋਕਨੀ
ਫਾਸਿਪਆਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕਿਉਹਸੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜਬੋਲਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਜੋਜੋਗੀਆਇਆਵੇਖਦਾਹੈਂ।ਏ।ਜੋਏਹਗੋਰਖ
ਦਾਚੇਲਾਹੈ।ਏ।ਗੋਰਖਅਜਾਉਪਾਰਿਚੜ੍ਹਤਾਕਰਕਰਭੁਜਦਾਹੈ
ਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਜੋਮੈਨੂਆਖੋ।ਤਾਮੈਏਸਜੋਗੀਨੂ
ਚਾੜ੍ਹੀਓਗਾਣੀਓਕਰਮਾਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ

ਏਥੋਰਾਂਆਗਵਿਆਦੀਲਭਣ੍ਹਾਈਨਾਹੀ।ਏਥਜੋਜੈਹੈਸੁਸਬਦ
ਦੀਲਭਣ੍ਹਾਈਹੈਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕੁਸਾਹੋਵੈਜੀ।ਤਾਕਨੀਫੇਆ
ਵਦੇਹਿਕਹਿਆ।ਸੁਣਤੇਰੇਘਾਲੇਨੂੰਈਹਾਕਿਉਕਾਰਿਆਇਆਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਾਆਏਹੈ।ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤਾਈ।ਤਾ
ਕਨੀਫੇਕਹਿਆ।ਰੇਘਾਲਾਆਗੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈ।
ਕੇਅਬੀਆਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਤੋਕਨੀਫਾ।
ਜੋਗੀ।ਹਮੇਂਆਗੇਭੀਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈਤੇਅਬਭੀਆਏਹੈਂ।
ਜੋਆਗੇਨਾਹਿਆਹੋਤਾ।ਤੋਅਬਕਹਾਸੇਆਵਤੇ।ਤਾਏਰਕਨੀ
ਫੇਕਹਿਆ।ਰੇਘਾਲੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆ।ਅਰੁਤੂੰਹੈਤਾਕਉਣਹੈਇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਬਦੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆ।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ।੧।
ਨਾਉਹਮਾਰੀਅਚਰਜਕਹੀਐਹੈਤੇਅਚਰਜਬਾਨੀ।ਸਿਫਤਿਹਮਾ
ਰੀਸਰਬਮੂਰਤਮਾਹਿਜੋਤਿਜਗਮਾਹਿਤਾਨੀ।੧।ਸੁਣਹੁਕਨੀਫਾ
ਗਾਵਣਜੋਗੀ।ਸਤਿਜੁਗਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗਨਿਰਮਲਸਦਾਓਰੇਰਾਹੀ।

੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਈਹਮਾਰਿਜਤਕਤਦੇਖਹੁਨਾਨਾਘਰਨੁਹਮਾਰਾ॥ਉਪਦ
ਲਾਂਧੀਨਸਖੇਲੁਹਮਾਰਾਸੀਉਸਕਤੀਧੀਓਹਾਰਾ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗ
ਕੀਕਾਂਈਆਧਾਧਿਆਪੁਪੁੰਨਦੂਈਸਾਖੀ॥ਕਲਾਹਮਰੀਜਲਥਲਪ
ਸਰੀਜੋਤਿਸਪੂਰਨਰਾਖੀ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰੁਹਮਾਰਾਸਾਹਿਬੁ॥ਜੈਸਹਮਸ
ਸਨੈਵਾਜੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਕਨੀਫਾਸੁਰਤਿਮਿਲੈਸਬਦੁਮਿਲਿਗਾਜੇ॥
੪॥੩॥ਤਾਂਫਿਰਕਨੀਫਾਸੰਪਬੋਲਿਆ॥ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਨੂੰਮੋਕਤੂਕੇ
ਈਨਾਹਿਕੀਆ॥ਬਲੁਕਰਗੋਰਖਕਉਗੁਰੂਕਰੋ॥ਕੰਨਪੜਾਵੋ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ਇਕਬੀਰਾਜਾਨੈਸੋਜੋਗੀ॥ਕੁਲ
ਪਾਮਾਈਆਤੇਰਹੈਅਰੋਗੀ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਕੀਫਿਰਖੈਆਖਾਈ॥ਜਤਸਤੋ
ਖਕੀਧਿੰਧਾਪਾਈ॥ਧੀਨੇਮਪਰਪਾਣੀਪੀਆ॥ਧੀਨੇਪਰਤੀਧੀਨੇ
ਖੂਆ॥ਧੀਨਾਸੰਸਾਰਤੇਨਾਦੁਸਬਦੁਬਾਜੇ॥ਧੀਨਬਾਦਰੰਗਾਨਸਾ
ਕੋਧਾਵਰੇਨਾਹਿਜੁਆਈਆ॥ਧੀਕਲੀਰਿਮਕਾਸੁ॥ਕਾਣਿਆ॥੩
ਬਦਸਨਾਨਕਜੋਗੁਪਾਈਆ॥੧॥ਤਾਂਕਨੀਫਾਸੰਪਭੀਂਫਿਰਗਾਇਆ ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਅਗੇਕ੍ਰਿਤਿਣੇਗੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਖਿਓਮਰਦਾਨਾਉਤੁਾਵਝਾਹੋਇਆ ਹੈਇਆ ਅਜੇਤਾਸਿਧਾਦਾਤ
ਮਾਸਾਵੇਖਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕ੍ਰਿਸਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਟੇ
ਰਿਹਨਿਫਾਸਿਧਆਖਿਆ ਆਇਕਾਰਿਆਖਿਓਸੁਆਦੇਸੁਹੋਯ
ਲਾਆਦੇਸੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ ਆਦੇਸੁਦੇਕੈਕਾਰਪੁ
ਰਖਕੇਆਦੇਸੁ ਆਉਹਨੀਫਾਸਿਧਾ ਤਾਹਨੀਫਚਮਾਕੇਆਕ
ਉ ਹੀਅੱਰੇਧਾਲੇਵੂੰਮੁਝੇਨਿਆਜਾਨਤਾਹੈਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਹਨੀਫਾਤੂੰਰਾਜੇਕੰਕਨਗਨਦਾਯੇਟਾਬਾ ਤੂੰਮਾਰਾਨਗਰਜੀਣਾਯੁ
ਰਬਾਜਧਕੰਕਕਰਨਮੂਆਤਧਨੂੰਸਤਾਰਾਧਸਕਾਬਾ ਤੂੰਰਾਜਾਸ
ਗਾਕਰਨੇ ਇਕਾਦੇਨਤੂੰਸਿਕਾਰੂਖੇਲਨੇਗਾਇਆਸਾ ਤੈਨੇਸਿਕਾ
ਰਮਾਰਿਆ ਤਧਨੂੰਧਹੁਤਾਪਿਰਾਜਿਆ ਤਧਨੂੰਣੇਕੇਗੋਰਅਨਾਬ
ਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਤੈਕਹਿਆਜੋਗੀਕਉਣਿਣਾਦੇਹੋ ਤਧ
ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਅਰੇਧਾਲਾਏਹਭੀਨਾਹਮਨਾਹੀਜੇਤੇ।

ਏਹਕੰਨੁਰਾਮਣੀਨੇਹੈ ਤੈਕਹਿਆ ਕਿਉਨਾਥਜੀ ਏਹੁ ਆਹਾਰੁ ਨੂੰ ਏਕੀ
ਉਮਾਣਿਨਕੀਆ ਤਾਂਗੋਰਖਕਹਿਆ ਅਰੇਬਾਲਾ ਤੇਰੇ ਅੰਤ੍ਰਭੀਵਾਏਆ।
ਹਿਏਸੀ ਤੇਰੀ ਕਾਇਆ ਬਾਰੇਬਾਰ ਕੂੰਟੀਏਗੀ। ਤਾਂ ਤੈਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ
ਕਿਉਹੀ ਕਾਇਆ ਕੂਟੀਏ ਕੀ ਨਾਹੀ। ਤਾਂਗੋਰਖਕਹਿਆ ਜੋਗੁਕਮਾਵੈ ਤੋ
ਕਾਇਆ ਕੂਟੀਜੈ ਨਾਹੀ। ਫੇਰਿ ਤੈਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ ਕਿਉਕਰਿ ਜੋਗੁਕ
ਮਾਈਏ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਮੂੰਡੁ ਮੂੰਡਾਈਏ ਕੰਨਪੜਾਈਏ
ਗੋਤ ਲਜਾਈਏ ਤੇ ਜੋਗੁਕਮਾਈਏ। ਫੇਰਿ ਤੈਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀ ਮੂੰਡੀ
ਏ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰਕੇ ਗੋਰਖ ਕੇ ਆਗੇ ਬੈਠਗਇਆ। ਗੋਰਖ ਤੇਰਾ ਮੂੰ
ਡ ਮੂੰਡਿਆ ਅਰ ਕੰਨਪੜਾਏ। ਤੂ ਬੂਢੇਉ ਜੋਗੀ ਕੀਆ। ਤੂੰ ਸਿਧ
ਹੂਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਜੀ ਨਾਥ ਹਮਾਰੇ ਕੰਨ ਅਬ
ਮਸਤਕ ਕਿਸ ਜਾ ਹਰਗਾ ਪਾੜੇ ਅਰੁ ਮੂੰਡੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਹਨੀਫ ਬੂਡੇ ਪੀਰ ਪਕੇ ਤੇਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ
ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੋ ਤੋ ਹਮਾਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਨੀਫਾ।

ਤਾਹਨੀਫੈਕਹਿਆਅਖੇਗਾਇਬਰਤਧਯੋਹਾਰਿਰਹੇਕਿਨਾਏ।ਅਹੇਤ੍ਰ
ਕਹੀਐਕਉਣੁਲਕੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਲੀਗਾਨੇਤੁਨ੍ਹੇ।ਸਿਕਾਰਾ।ਕਉਣ
ਸਿਰਰੁਪਕਰ੍ਹਾਲੀਆਵੈਕਿਹਪਾਣਾ।ਨੈਉਕਾਰਿਰਾਸਿਉਨਕਉ
ਬਾਣਿ।ਏਹਅਹੇਤ੍ਰਾਨਿਨਕੇਹਾਥ।ਹਨੀਫਪੁਛੈਨਾਨਕਪਾਸ।
ਤਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚਾ।ਅਖੇਗਾਇਬਰਤਧਾਹਾਰਿਆਏਉਪਾਏ
ਅਹੇਤ੍ਰਾਪਾਏਉਧਰਕੀਗਾਏ।ਸੰਤਸੀਗਿਲੋਚਾਤ੍ਰਿਉਸਿਨ
ਗੁਸਿਰਗਾਪਕਾਤ੍ਰਿਧਾਰਿਆਰੇਹਾਟਾ।ਚੁਖਹੁਪਲੈਗਏਧਾਦੇ
ਅਰੁਧਾਣਿ।ਏਹਅਹੇਤ੍ਰਾਕੀਨੇਦਾਨੁ।ਨਫਕਕੇਧਾਰਿਕੇਵ੍ਹਲ
ਨਾਮੁ।ਸੁਣੇਹਨੀਫਏਹੁਧੀਰਾਰੁ।ਗੋਰਖਠਾਢਾਹਮਰੇਦੁਆਰੁ।
ਤਾਂਹਨੀਫਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚਰਨਾਤੇਹਥਰਖਕਰਜਾਦਾਰਹਿ
ਆ।ਤਾਟੋਰਿਗੋਪੀਚੰਦੂਨੂਗੁਰੂਗੋਰਖਆਖਿਆਪੂਤਾਗੋਪੀ
ਚੰਦਾਤੂਜਾਇਕਾਗਿਉਪਦੇਸੁਲੈਆਉ।ਗੋਪੀਚੰਦੂਕਹਿਆ
ਕਥਾਪਿਤਾਜੀ।ਗੋਪੀਚੰਦੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਅਦੇਸੁਕਹਿ

ਆ।ਆਦੇਸੁਹੋਤਪਾ।ਆਦੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਆਦੇਸੁਏ
ਕੰਕਾਰੁਕੇ।ਆਦੇਸੁ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੁਬਚਨੁਕਹਿਆ।ਅਰੋਤਪਾ।ਕਉਨ
ਨਾਮੁਕਉਨਬਰਨਤੁਮਾਰਾ।ਕਉਨਰੂਪਕਉਨਾਧੀਸਬਾਰਾ।ਕਉਨ
ਅਨੇਰਬਈਹਾਆਏ।ਦੇਖੋਰਤਪਾਤੁਮਨਾਥਬੁਲਾਏ।ਕੰਨਪੜ੍ਹਾ
ਈਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰਾਵੋ।ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਵੋ।੧।।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਨਾਉਏਕੰਕਾਰਕਰਤਾਰਾ।ਜਾਤਿਬਰਨਤੇਰੇਹੈ
ਨਿਆਰਾ।ਰੂਪਦੇਹਨਕੀਨਾਧੀਸਬਾਰਾ।ਅਲਖਨਲਖੀਐਸਗ
ਲਮੁੰਡਾਰਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਰਸਨਆਏ।ਅਮਰਅਜੂਨੀਲੀਏ
ਛਲਾਏ।ਕੰਨਪੜ੍ਹਾਉਨਾਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਉ।ਜਉਸਿਧੋਕੇਚਰਨਲ
ਗਾਉ।ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਸਿਰਮੇਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਗੋਪੀਚੰਦ
ਦੀਸਾਦਿਆਨਕੀਨੇਸਚਰੇ। ਰਾਜਾਗੋਪੀਚੰਦਵਾਚ। ਕਉਨਾਰੀ
ਆਨੀਕਉਨਾਪੀਆਨੀ।ਕਉਨਤੀਰਥਮਜਨਾਇਜਨਾਨੀ।ਕਉ
ਨਸੋਨੀਰਮਾਇਕਉਨਸੋਮੇਲਾ।ਕਉਨੁਰੂਪਸਤੁਜੀਤੁਲਾਗੇਰੀਲਾ।

ਕਉਨਸੋਊਪਾਇ।ਕਉਨਸੋਤਪੈ।ਕਉਨਸੋਦੀਪਕਜੀਤਦੀਪਕ
ਜਲੈ।ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪੋ।ਕਉਨਸੋਜਾਪੁਸੋਬਿਨ
ਰਸਨਾਜਪੋ। ੨।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਗਿਆਨੀਸੋਈ
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ।ਧਿਆਨੀਸੋਈਜੋਸੁਰਤਿਨਾਲਿਹੋਵੈ।ਤੀਰਥ
੭ ਮਜਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇਆ।ਚਰਨੀਲਾਗੇਦਿਲਆਪਗਵਾ
ਇਆ।ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਜੋਜਮੈਨਾਨਰਾਈ।ਗੁਰਪੂਰੇਥੀਨਾਮ
ਲਿਆਜਾਈ।ਗੁਰਉਪਦੇਸਜੈਗੈਆਸੀਪਾਇਆ।ਗੁਰੂਪਹੁ
ਚੇਕੋਈਨਾਕਿਨਪਾਇਆ।ਊਪਾਇਹਕਮਹੁਕਮਜੀਤਲੋ।ਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੇਤਉਦੀਪਕਜਲੈ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਸੋ
ਹੁਮਾਈਆਕੈਬੰਧਨਕਪੋ।ਏਨਾਬਿਧਿਜਾਪੁਬਿਨਰਸਨਾਜਪੋ।
੨੧।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਜੋਨਾਨਕਤਪਾ।ਸਿਧਮੰਡਲੀ
ਦਾਸਨੁਸਾਰੈਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਗੋਪੀਚੰਦਾ ੨੨
ਹਮਸਹਜਿਸਿਉਆਏਹੈਂ।ਗੋਪੀਚੰਦੁਸੁਪੂਨੋਇਆਇਆ।

ਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦੁਨੂਪੁਛਿਆਕਹੁਰੇਬਾਛੇਕਿਆਦੇਸੁਬੀਆਆਏ ੧੭੮
ਆਗੋਪੀਚੰਦੁਕਹਿਆਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀਓਇਹੁਤੋਤਤਸਰੂਪੀਹੈਆਪੇ
ਹਿਆਵਤਾਹੈ।ਤਬਭਰਥਰੀਆਪਣੇਚਿਤਕਰੇਬਿਮਾਨੁਹੋਇਕਰਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਪਾਸਿਫੇਰਿਜਾਤਾਹੈ।ਤਬਗੋਰਖਕਹਿਆਜਾਉਭਰਥਰੀ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਇਕਹਿਆਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕਤਪਾਆ
ਦੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ।
ਹੈਭਰਥਰੀਜੋਗੀਤੂੰਮਤੇਆਗੋਫੇਰਿਗਏਹੋ। ਭਰਥਰੀਵਾਚ।
ਤੁਸਾਨਾਨਕਤਪਾਤੂੰਕਉਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸਭੇਜਾਉ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ। ਕਹੁਰੇਭਰਥਰੀਜੋਜਾਇਕਿਆਕਰੇਗਾ।ਹੇਰਿਭਰਥਰੀ
ਬੋਲਿਆ।ਕੰਨਾਂਛੇਦਾਉਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੇ।ਖਿੰਥਾਅੰਗਾਹਿਢਾਉ।
ਆਗਿਆਕੈਗਾਨਕਾਰਿਹੋਕਬਹੂਹੁਤਉਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਪਾਉ।
੧।ਸੁਣਿਬਾਲੇਏਹੁਜੋਗਨਆਵੈ।ਤਬਅਨਹਦਨਾਦਿਧੁਨਿਲਾਵੈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਰਿਮੈ

ਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿਮਾਹਿਢਾਵਉ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਭਲਾਕਰਿਮਾਨੇ
ਸਹਜਿਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁਗਜੋਗੀ
ਪਰਮਤਤਮਹਿਭੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨ
ਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਵਰਤਾ।
ਏਕਹਾਥਪੜਤੁਮਾਰੇਦੇਵਉ ਜੇਏਕਹਾਥਦੇਉਤਾਂਤਾਕਲਪਾਈ
੨ ਕ੍ਰਿਤਜੁਗਾਉਤਮਕਉਇਹਿਧਰਤਾਵਰਪੰਥਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ
ਚਾਪੜਦੀਚਾਰੁਰਿਆਨੁਮਤਰਿਤਾ ਵਰਤਮਾਨਾਈਕ੍ਰਿਤੀ।
ਹਰਿਕੀਰਤਰਹੁਰਾਸਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਅਤੀਤਾ ॥੪॥
ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਚਾ ਆਪਣੇਨਗਰਥੇਠਾਉਆਸਨਛੀਨੇਧਾਵੈ
ਧੀਧਾਵੇ ਅੰਤੁਦੇਉਮੁਖਿਏਹਨਥਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਾਦਆਨਦੀ।
੫॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ ਜੇਉਨਗਰੀਮਾਹਿਆਸਨਥੇਸਉਕਾ
ਪਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿਨੀਮਿਤੁ ਸੁਰਤਿਜਲਧਾਮੁਜੋਹੈਦਿਸਾਦਿਨ
ਪੂਰੇਨਾਦੀ।੬॥ ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਚਾ ਸਗਲੀਦਿਸਾਦੇਦਿਸਾਏ

ਦਿਖਾਉ।ਓਜਿਜੋਤਿਜੁਗਾਦੀ।ਗਲੀਵਣਾ।ਗਿਲਘਣੂਟਿਲਜਾਵੈ।
ਪਰਮਪੂਰਨਪਦਪਾਇਆ।੭।। ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।
ਸਗਲੀਸਿੰਨਿਆਜੋਤਿਨਿਰਾਰੀ।ਨਾਨਾਪਰਮਅਨੇਕੀ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
ਭਰਥਰਜੋਗੀ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲੀਵਏਕੀ।।੮।। ।ਫੇਰਿਭਰਥਰੀਕਹਿਆ।
ਤਮੁਰੇਨਾਨਕਤਪਾਈ।ਹੈਂਤੁਕਆਏਪਹੁਚੇਆਹੈ।ਕਿਉਖਾਲੀਫਿਰਿਜਾਤਾ
ਹੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਖਾਲੀਸੋਕਰਤਾਰਜਨੈ।ਆਪਨਾਆਪੁਨਕਥਰੂਪਛਾਨੈ।੧।ਸੁਣਿਜੀ
ਧਾਤੁਭਰਥਰਿਜੋਗੀ।ਗੋਰਖਟੇਕੈਟੇਨਹੋਇਆਰੋਗੀ।੧।ਰਹਾਉ।
ਰਾਜਛੋਡਿਕਰਿਜੋਗੀਹੂਏ।ਮਮਤਾਮੋਹਨਅਜਹੂਮੂਏ।ਮਮਤਾਉਪਜੀ
ਅਉਧਵਧਾਈ।ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ।੨।ਨਾਨਕਏ
ਸੋਤਤੁਬੀਚਾਰੁ।ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਨਪਾਇਉਪਾਰੁ।੪।ਭਰਥਰੀਵਾਚਾ।
ਸੋਹੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਮਨੋਹਰਵੀਖੀਉ।੧।ਏ
ਸਾਦਪੀਤੇਕਰੀਏਰੋਗਾ।ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਅਰੋਗਾ।੧।ਰਹਾਉ।

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਹਤੀ ॥ ਜੀਵ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਦੇਹਾ ਸਿੰਞੀਆ ॥੨॥ ਭੂਖ ਪਿ
ਆਸ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪਇਆਪੋ ॥ ਧੀ ਨਾਮਿ ਜਾਇ ਸਕੁਤਿ ਤੋੜਾਪੋ ॥ ੩॥
ਕੁਰਖਰੀਯੋ ਜੇ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ॥ ਇਉ ਜਮਦ ਪੀੜੋ ਧਲਾਇ ਸਗੂਠੋ
ਦੀ ॥ ॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋ
ਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਹਜਿ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਹਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾ
ਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥ ੨॥ ਜਾਣਾ ਆਪਿ ਪੀਆਲਾ ਸੂਚ
ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਵੈਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ
ਮਦ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥ ੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤੁ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ॥੫੧॥

ਨਰਖਰਿਦੂਜੀਵਾਰਿਨੀਹਉਸਾਹੋਇਗਇਆ।ਫਿਰਿਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇ।ਸੈਧ
ਆਇਆ।ਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆ।ਅਰੇਬਾਲੇਆ।ਸਾਮਹਾਦੁਖੀਂ।ਨਿਰਸਾਧ
ਰਮਸੁਖੀ।ਆਸਾਨਿਰਾਸਾ।ਗੁਰੂਬਾਬੇਸੁਖਵੰਤੀਆਂਗਲਾ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚਾ।ਆਸਾਸੁਅਹਮਾਰਿਕਹੀਐ।ਨਿਰਾਸਾਦੁਖਆਪਣੀ।ਧੀਨ
ਆਸਾ।ਗੁਰਦੇਵਨਾਮਿਲਿਓ।ਬੈਨਾਮਿਲਿਆ।ਬੇਨਰਤਾਰੈ॥੨॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਕ
ਹਿਆ।ਭਲੂਰੇਬਾਲੇ।ਤੂਬੂਕਉ।ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਪਾਉ।ਲਗਾਉ।ਜਨਮਮਰ
ਣਤੇਰਹਤਕਰਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਗੁਰੂਤਾਂਆਗਾਗੋ
ਰਖਦੋਖੀਆ।ਜੋਨਿਬਹੁਤੀਆਂਉਪਾਲਿਕਾਈ।ਜਿਸਕਾਤੀ।ਅਗੁ
ਨਾਬਪੁਕਾਰੇ।ਤਮਰੀਗਤਿਨਜੀਕਾਈ।ਨਾਨਕਬੋਲੇ।ਸੁਣਗੁਰੂਬੇ
ਪਿਪਾਈ।ਅੰਤਾਪੀਹੂਪਤ੍ਰੇਗਾਭੁਾਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਵਾਸੀਧਾਂਫਿਰਗਾਏ
ਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਸਾਹਰੂਪਾਸਿਧੁਆਇਆ।ਤਾਂਸਾਹਰੂਪੋਸਿਧਆਏ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਦੇਸੁਕਹਿਆ।ਆਦੇਸੁਹੋਇਆ।ਆਦੇਸੁ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਆਦੇਸਸੋਇਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ।ਹੋਸ

ਨਗੁਰੂਪਾਜੋਚਲਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪੈਵਾਲਾ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪੈਕਹਿਆ।
ਹਾਟੀਘਾਟੀਕਹਾੜੇਆਗੀਕਿਉਤੇਆਗੋਪਨਜਾਬੀਉ
ਹਾਰਾ।ਕਹੇਕਉਓਵੇਆਨੀਹੂਏਕਿਉਛੋੜੇਆਤਪਸਾਰਾ।ਕ
ਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪਾਜੋਰਖਪੁਤ੍ਰਾਸੁਣਨਾਨਕਹਮਰੀਧਾਤਾ।ਜੋਨਕ
ਰਣੂਰੂਕਸਮਛਟਕਤਸੌਹੈਆਗਮਅਗਾਧਾ।।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ।ਹਾਟੀਘਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈ।ਸਹਜੇਧਜਾਈਉਹ
ਰਾ।ਸਹਜੇਹੀਉਵੇਆਨੀਹੂਏਸਹਜੇਆਤਪਸਾਰਾ।ਨਾਨਕ
ਅਉਧੂਤਾਕਰਤਾਰਕੇਪੁਤ੍ਰਾਸੁਣਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪਾਯਾਤਾ।ਕਿਰਪਾ
ਕੀਨੀਆਪੀਨਿਰੰਜਨਮੇਲੇਅਗਮਅਗਾਧਾ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਸਿਧਕੁਬੋਲਿਗਏਆ।ਤਾਗੋਰਖਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪੈਨੂਪੁਛਿਆ।
ਕਿਉਰੇਬਾਲੇਦੇਨਧਤਾ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਪੈਕਹਿਆਨਾਥਜੀਉਹ
ਅਟਕਤਾਕਹੀਨਾਹੀ।ਤਾਗੋਰਖਿਵੇਦੂਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂ
ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੁਜਾਣੇਕੀਜਾਇਇਕਠੇ।ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆ

ਪੂਤਾਗੋਰਖਪੀਰਦੀਵਾਮੈਜਾਣਦਾਹੋ।ਪਰੁਇਨਾਸੀਧਾਕਾਮਾਨਉਤਰ
ਨੇਦੇਹਾ।ਤਾਚਰਪਟਨਾਥਆਇਆ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆ
ਖਿਉਸੁ।ਆਦੇਸੁਜੋਹੋਯਾ।ਆਦੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ।ਆਦੇਸੁਹੋਚਰਪਟਨਾਥਏਕਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ।। ਚਰਪਟ
ਵਾਚ। ਕਹਾਤੂਮਾਰਾਆਸਨੁਧੈਸਨੁਕਉਨੁਤੁਮਾਰਾਕੋਜਨੁ।ਕਉਨ
ਸੂਤਕੇਕਪੜੇਚਲਤੇ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨੁ।ਖਾਟਤੂਆਈ।ਕਹਾ।ਤੁਹਿਵਾਈ।
ਕਹਾਕਰੋ।ਧੀਸਰਾਮਾ।ਚਰਪਟਪੋਛੈਸੁਣਿਤੂਨਾਨਕਕੈਸਾਕ
ਬੋਗੀਆਨਾ।੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਆਸਨੁਧੈਸਨੁਕਾਇ
ਆਕੁਤਾਰਿਨਾਮਹਮਾਰਾਨੇਜਨੁ।ਸਖੀਆਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇ
ਰਲੇਅਵਾਈ।ਜੋਜਨੁ।ਖਾਟਤੂਆਈਦਸਵੈਦੂਆਰੈਤ
ਹਾਕਰੋ।ਧੀਸਰਾਮਾ।ਨਾਨਕਪੋਛੈਸੁਣਿਚਰਪਟਨਾਥ।ਐਸਾ
ਕਬੋਗੀਆਨਾ।੨। ਤਾਪਚਰਪਟਨਾਥਕੀਢਿਗਾਇਆ।
ਜਾਇਗੋਰਖਨੂੰਕਹਿਉਸੁ।ਸੁਣੋਨਾਥਜੀਨਾਨਕਪੂਰਨਜੋਗੀ।

ਜਰਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ।ਹੰਣਰਖਣਨਾਥਮੈਜਾਣ
ਤਾਹੋ।ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆ।ਕਿਉਭੰਗਰਨਾਥ।ਤਾਭੰਗਰਨਾ
ਥਕਹਿਆ।ਨਾਥਜੀਮੈਜਾਤਾਹੋ।ਵੇਖਉਕੈਸਾਮਾਣੀ
ਮੂੜਾਹੈ।ਤਾਮਰੂਪਹੋਇਗਾਇਆ।ਭੰਗਰਨਾਥਹਾਥਫ
ਹੋਤ੍ਰਿਮੁਖਮੈਯਾਤਾ।ਕਉਨਰੇਧਾਲੇਕਉਨਹੂਆਪਨਾਸ
ਉਪਤਾਇਓਸੂ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਸੁਣਰੇਭਉਦੂਹਮਾਰ
ਨਾਉ।ਏਕੰਕਾਰੀਅਧਨਾਉ।ਤੂਨੀਕੂਲਾ।ਗੋਰਖਕੂਲਾ।
ਅਉਧਦੁਪਾਈਮਨਮੈਫੂਲਾ।ਏਕਾਨੰਕਾਰਿਨਾਨਕਨਾ
ਉ।ਆਪਨੇਗੁਰਕਉਧਿਆਇਧਿਆਇਜਾਉ।੨।ਭੰਗਰਨਾਥਵਾਚ।
ਧੀਨਾਚੇਕਨਾਈਦੀਪਕਜਲੈ।ਧੀਨਾਫੂਧਾ।ਕਿਉਧਾਨਕਪ
ਲੋ।ਧੀਨਾਧਨਮਕਿਉਤੀਰਥਲਾਵੋ।ਧੀਨਾਚਰਨਾਕਿਉਨਾ
ਗਸਿਧਾਵੈ।ਭੰਗਰਪੁਛੇਸੁਣਰੇਬਾਲੇ।ਧੀਨੁਬੀਜੀਆਕਿਉ
ਖੁਲਿਆਲੋ।੩।।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਉਸਟਕਉਲਟੈ

ਪਕਕਉਜਾਸੋਆਖੈਵਲਾਗਤਿਉਧਾਨਕਪਾਸੋਸੁਰਗੋਤੇਬਾਧੀ ੧੮੨
ਤੇਤੀਰਚਲਾਇਆਗੁਰਚਰਨਜੋਨਗਰਸੀਧਾਇਆਧੋਸੋਨ
ਨਕਸੁਣਗੂੰਗਰਧਾਸੋਕਿਰਮਾਨੀਨੀਤਾਸੁਜੇਤਾਸੋ॥੪॥
ਤਾਂਗੁਰਨਾਲਧਧਹੁਤੁਸਰੀਮਦਾਹੋਇਗਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤ੍ਰੈਚਾਕੇਈਓਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤੇਰੇਆਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹ
ਰਸਕਦਾਸਕੇਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇ
ਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਏਤੋਗੁਰੂਆਈਆਹੀਆਅਤੇਧੰਨ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੀਅਸਾਡੀਦਿਸਟਿਤੇਕੋਈਨਾਹੀਆਵਦਾ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਥੇਭੀਕਬੀਰਕੁਰਗਾਤਜੋਆਹਾਉਸਦਾਕਦ
ਮਆਸਾਥੇਭੀਅਗੇਆਹਾਅਤੇਕਬੀਰਜੇਹਾਭਗਤਕੋਈਨ
ਹੀਹੋਇਆਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਥੇਭੀ
ਕਬੀਰਵਧਹੋਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਕਈਜੁਗਧੀਤੇਹੋਰਹੋਅਤੇਕਬੀਰਸਾਧਭਗਤਹੋਇਹੋਇ

ਧੀਰੇਵਡੇਰੇਵਡੇਰੋ।ਪਰੁਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨੁਏਹਾਵਿਰਲਾਕਿਸੇਨੂ
ਨਾਹੀਹੋਇਆ।ਇਕਸੇਕੈਧੀਰਜਭਗਤਨੂਦੇਹਵਿਚਦਰਸਨੁ
ਹੋਇਆਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਵਡਾਭਗਤੁਹੈ।ਕਿਧੀਰਦੀਭਗ
ਤਨਾ।ਕਿਸੇਦੀਭਗਤਨਾਹੀਸਿਰਾਦੀਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਕਿ
ਧੀਰਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਭੇਦੁਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕਿਜੇਹੋਰਸਭੀਦਰਸਨੁਕੀਤਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਹੋਰਸ।ਕਿਸੇਨਾਹੀ
ਕੀਤਾ।ਅਸਾਨੂਭਗਤਭਾਲਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾ।ਥੇਭੀਵਡਾਹੋਇਆਹੈ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਵਿਚਕ
ਈਕਸਰਰਹਿਗਈਹੋਸੀ।ਪਰੁਉਸਵਿਚਕਾਈਮਿ
ਨਮੇਖਰਹੀਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਜੇ
ਹਾਕੋਈਹੋਰਭੀਹੋਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ

ਦਾਨਾ ਹਿਕ ਜਟੇਟਾ ਹੋਸੀ।। ਪਰੁ ਆਸਾ ਥੋਂ ਪਿਛੋਂ ਉਹੁ ਅਸਾੜੀਆਂ ੧੯੩
ਨਿਸੰਨਿਆ ਪਰੁ ਜਉ ਵਡਾ ਅਸੀ ਏਹ ਛਡੀਏਗਾ ਤਾ ਪਿਛੋ ਹੋਵੈ
ਗਾ। ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਹਿ ਜੇਹਾ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਥੋ ਵਧਿ ਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਥੋ ਵਡਾ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਤੁਸਾਡੀ
ਆਣ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੇਗਾ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਓਹੁ ਸਦਾਵਣਾ ਤੇ ਮੰਨੇਗਾ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਅਸਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਉਸਨੂੰ
ਭੀ ਉਹੁ ਸੀਏਗਾ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੇਹੜੇ ਥਾਇ
ਕੇਹੜੇ ਮੁਲਖ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਪਰਗਣੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਜੇਹਾ ਹੋਸੀ।। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਹਿ ਜੇਹਾ ਹੋਸੀ।। ਪਰੁ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਸੀ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕੇ ਆਣਿ ਮੰਨਸੀਆ। ਏਕੋ ਕੰਧੀ ਰਭਗਾਤਾਨੂੰ

ਇਕੇਆਸਾਨੂ ।ਇਕੇਉਸਨੂੰਰੇਸੀ ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਹੁਣਅਗੇਚਲੋ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਖਹੇ ।ਤਾਂਮੀਨਾਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ ।ਜਾਇ
ਮੀਨਾਪਰਬਤਉਪਰਿਖਲੋਏਹੋਏ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥੧॥ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਮੀਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਸੋ ਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਲੱਹਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ ॥
੧੬੦੦੦ ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇਸੁ
ਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਿਆ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਦਸਹਜਾਰਜੋਜਨਰਹਿਆ ॥੧੦੦੦॥ ਤਾਂਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਸਾਨੂੰਜੋਗੁਰੂਆਖਿਆ ।ਤਾਂ...

ਜੋਕੁਉਨਾਮਿਲੀਆਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਉਉਸਦਾਕਿਆਆਹਾ।
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਿਹੀਮਰਦਾਨਾਨਾਉਉਸਦਾਬਾਬਾ
ਜੀਂਦਾਹੋਂਦਾਹੈਇਹੀ।ਜਿਕੋਤੇਨੂੰਪਾਣੀਅਤੇਪਵਣਹੈ।ਸਭ
ਕੁਉਸਦੇਵਚਨਾਵਿਚਰਹਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਤੇਆਗਿਆਮਿਟੀ
ਸਭੁਉਸਦੇਆਪੇਵਿਚਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਚਉਹਾਨੂਬਾਬਾਜੀ
ਦਾਹੈਇਆ।ਜਿਸਤਾਈਬਾਬਾਜੀਦਾਜਿਜੋਗਾ।ਉਸਤਾਈਬਾ
ਬਾਆਖਣਾਹੋਗਜਤਾਈਬਾਬਾਆਖਣਾਨਾਹੀ।ਤਾਂਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਵਾਲੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਇਕਤਾਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿ
ਆਰੁਪੂਰਨਸਾਧਆਹਾ।ਅਤੇਦੂਜਾਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾ।
ਅਸਾਂਤੇਰਵਿਦਾਸਥੋੜੀਵਧਆਹਾ।ਅਤੇਇਕਅਸੀ
ਅਤੇਇਕਅਸਾਥੋਂਪਿਛੇਸਉਵਰਾਪੇਦੇਹੋਵੈਗਾ।ਉਹੁਅ
ਸਾਡੇਹਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹੁ

ਕਿਥੋ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਸਾੜੇ ਨੇੜੈ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਕਉ
ਨ ਧਰਨ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਵਰਨ ਜਟ ਦੇ ਘਰ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਕਿਵੁ ਓਹੁ ਕਿਭੁ ਜੇਹਾ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਸਾ ਜੇਹਾ ਹੋਗੁ ਪਰੁ ਧਾਕੀ
ਊਚੇਰਾ ਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ॥ ਉਸ
ਦੇ ਕੇਤੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਤਿ ਹੋਵੈਗੀਆਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਤਾਲੀ ਹੋਵੈਗੀਆਂ ਪਰੁ ਉਸਦੇ
ਸੰਗਾ ਤ੍ਰਿਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਕਤਾਰ ਹੋਰ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਉਸ
ਦਾ ਤੁਰਾ ਦਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ॥ ਪੰਨਾ ਪੋਲੇ ਖੀ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਘਾਦੇ ਜੀ ਦੇ ਵਾਰਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੋਏ
ਏ ਆਪਤੇ ਆਸਨੁ ਕਿਥੈ ਹੋਸੁ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਰੰਗੁਸਾਡਾਜੇਹਾਹੈ।ਅਤੇਅਜੇਹਾਹੈਜੋਉ
ਸਭਾਦੀਹਾਲਤਾਦੀਆਗਾਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਅਤੇਰੋਮ
ਸੁਵਰਨਦੇਰੰਗਜੇਹੇਹੈਨਿ।ਰੋਮਾਨਾਸੁਵਰਨਕੇਦੀਨਾਹੀ
ਗਦਾ।ਅਤੇਰਸਨਾਖੀਧੋਲਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਰੋਮਰੋਮਾਵਿ
ਚਆਵਾਜਨਿਕਲਦੀਹੈ।ਜੋਗੁਰੂਰਾਮੀਰਾਮਾਹੇਰਾਮੀਕੀ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਕੀਤਮਾਸਾਹੋਈ।ਪ੍ਰਭੂਜੀ
ਹੁਣਚਲੋਸੁਮੇਰਊਤੇ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਆਜਿਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰੁਹੋਵੈਗੀ।
ਦੇਖਕਾਈਸਾਇਤਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਸਾਈਜੀ।ਤਾ
ਸਿਧਮੰਡਲੀਨੂਗੋਰਖਪੁਛਿਕਿਉਰੇਸਿਧੋ।ਤਾਸੰਘਰਨਾਥ
ਕਹਿਆਕਿਉਨਾਥਜੀਆਗਿਆਕਰੋ।ਤਾਮੈਜਾਤਾਹਾ।ਤਾਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆਸੰਘਰਨਾਥਧੋਲਣੇਕੀਸਕਤਹੈ।ਤਾਸੰ
ਘਰਨਾਥਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿਆਨਾਨਕਤਪਾਹੈ।ਤਾਗੋ

ਰਘਕਹਿਆਨਾਥਕਹਿਆਜਾਹੁਨਾਥਜੀਤਾਸੰਘਰਨਾਥ
ਆਇਆਪਰੁਵੇਰੇਤਉਨਢਾਆਉਂਦਿਆਹਿਆਸੀ
ਉਸਾਅਰਿਆਈਮੂੰਡੇਆਦੇਸੁਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿ
ਉਨਾਹੀਪਰੁਹੇਠਾਵਿਚਮੁਸਕਿਆਜਾਣੇਰਸੰਘਰ
ਨਾਥਕਹਿਆਅਰਿਆਈਮੂੰਡੇਬੋਲਤਾਕਉਨਾਹੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਆਈਮੂੰਡਾਗੋਰਖਨਤੀਐ
ਜਿਨਤੂਮਾਰਕਉਅਕਲਨਦੀਨੀਹਾਥਫੇਰੇਤੂੰਪੰਨੇਮੁ
ਢੂਸੁਰਤਿਬੁਧਿਸਕੁਛੀਨੀਸੂੰਰਮੁੰਡਾਈਆਗੇਤ
ਲਜਾਈਆਉਤੈਕੀਜੋਗੁਨਪਾਈਆਕਾਹੇਕਾਰਣਤੂ
ਸਮਾਲਗਾਈਆਬੈਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆਕਹਿਨਾਨ
ਕਸੁਣਸੰਘਰਨਾਥਤੂੰਜਿਉਪਾਣੀਵਿਚਰਾਤੂ ਰਿਨ
ਵਿਸਲੀਪੁਤਰਜਾਣਿਆਫਿਰਿਦਾਮੂਰਖਬੂਤਾ।
ਤਾਸੰਘਰਨਾਥਚਰਨਨੀਤਾਪਗਸਰਾਂਮਿਦੇਹੋਇਕਰਿ। ੨੩

ਕਉਨਜੁਗਤਿਕਰਿਕਾਮਗਵਾਇਆ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਾਰਿੰਤਿਆ
ਗੀਆਇਆ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਭੁ
ਏਅਤੀਤਾ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਲੋਭਪਰਹਰੇ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਾਲ
ਜੀਰਿਟਰੈ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੋਹੁਨਾਪੀਆਪੋ।ਕਵਨਜੁਗਤਿਹੰ
ਕਾਰਨਾਸੰਤਾਪੈ।ਸੁਣਨਾਨਕਕਹੈਸੀਘਰਨਾਥਐਪੂਤਾ।ਤੂੰਤੋਦੇ ੳ
ਖੀਆਪਨਿਹਾਰਿਕੇਪੂਤਾ। ਤ੍ਰਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਸਬੂਜਾਣੇ
ਆਤਕਾਮੁਗਵਾਇਆ।ਸਬਦੁਜੁਗਤਿਸੀਉਤਿਆਗੀਆਇਆ
ਸੀਤਆਈਤੋਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਕੇਏਅਤੀਤਾ।ਸੀ
ਤਸੰਗਮਿਲਿਲੋਭਪਰਹਰੇ।ਸੀਅਰਨਿਕੀਨਾਕਾਲਜੀਰਟਰੇ।ਏਕੇ
ਜਾਨਿਆਤਾਮੋਹੁਨਾਪੀਆਪੋ।ਰੇਨਹੁਏਹੰਕਾਰਨਜਾਪੋ।ਸੁਣ
ਸੀਘਰਨਾਥਕਹੈਨਾਨਕਅਉਪੂਤਾ।ਤ੍ਰੈਤੋਦੋਖੀਆਪਨਿਹਾਰੀ
ਕੇਪੂਤਾ।। ਫੇਰਸੀਘਰਨਾਥਵਾਚ।ਕਉਨਜੁਗਤਿਠਹਰੇਸੀ
ਸਾਗਾ।ਕਉਨਜੁਗਤਿਪਹੁਚੇਦਰਯਾਗਾ।ਕਉਨਜੁਗਤਿਦਾਰੇ

ਠਾਕਿਨਪਾਇਆ।ਕਉਨੁਜੁਗਤੀਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।ਸੰਘਰਤੂ
ਛੁਟੇਸੁਣਿਨਾਨਕਬੰਦੇਤੂਅਮ੍ਰਿਤਰਿਧਾਹਾਰੇਗੀਧਮਰੀਧੇ।੫॥
ਪਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮਾਨਾਤੈਆਗੁਨਿਠਹਿਰੇਦਰਯਸੀਸਾਰਾ।
ਗੁਰਾਕਿਰਪੇਪਹੁਚੇਦਰਖਰਾਹਾਰਿਕਿਰਪਾਦਾਰਿਠਾਕਿਨਪਾਇਓ
ਸਿਤਸਿਗਾਸੇਇਆਸਿਞਾਣਿਆਕੈਹੈਨਾਨਕਸੁਨਿਸੰਘਰਮੰਧੇ।ਤੂਮਰਾਤੂ
ਮਨੁਰੀਧਮਰੀਧੇ।੬।ਤਾਸੰਘਰਨਾਬਡੀਜਰੀਮੰਦਾਹੋਇਗਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਇਬੇਵਡਾਤਮਾਸਾਡਿਠਾਹੈ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਆਖੁਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤਮਾਸਾਡਿਠੋਈ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਹਜੋਪਹਾੜੁਹੈਇਹਕੇਤੀਆਗ
ਹਰਾਵੇਂਦਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਸੁਆਇਣਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈ
ਜੋਰੂਪਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਮੈਤੀਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋ
ਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੰਨਾਹੈ।ਇਉਂਆਜੀ
ਇਸਪਹਾੜਦਾਕੁਝਅਦੁਮਾਨਾਹੀਹੋਂਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ

ਲੀਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਇਹੁਸੀਨਾਇਸੇਵਾਸਤੇਆਖੀਦਾਹੈ।ਕਿਜੋ
ਇਸੇਵਾਸਤੇਕੁਦਰਤਿਦੀਸੀਨਾਕਾਰੀਹੋਈਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖੀਆਜੀਹੁਣਚਲੋਸੁਮੇਰਉਪਰਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
ਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਗੁਸਾਈਜੀ।
ਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਜੋਗੀਨੂੰਗੋਰਖਕਹਿਆ।ਜਾਹੁਮੰਗਲਨਾਥਉਪ
ਦੇਸਲੈਆਉ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਗੁਰੂਜੀਦੇਖਣੇਭੇਜਦੇਹੋ।
ਕੇਣਗਲਕਰਣੇਭੇਜਦੇਹੋ।ਕੇਉਪਦੇਸਦੇਣੇਕਉਭੇਜਤੇਹੋ।ਤਾ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਨਾਥਜੀ।ਜੋਤੁਮਾਰਾਜੀਅਆਵੈਸੋਕਰੋ।
ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਤੋਪੂਰੇਜੋਗੀਸਰਹੋ।
ਅਰੁਓਹਭੀਪੂਰਾਜੋਗੀਸਰਹੈ।ਤਿਸਕਾਦੇਖਣਾਅਰੁਖੋਜਣਾ।
ਕਿਆਹੈ।ਏਕਧਾਰਖੋਜਦੇਧਾਰਖੋਜਣਾ।ਕਿਹੋਤੇਧੁਨਾਇਲੇਆ
ਉ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਸੁਣੋਮੰਗਲਨਾਥਜੀ।ਐਸੀਤਰ੍ਹਾ
ਲੀਆਵੋਜੋਸੇਵਕਹੋਇਆਵੈ।ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।

ਗੁਰੂਜੀਸੇਵਕ ਤਿਸਕਉੁਕੀਜੀਤਾਹੈ ਜੋਆਪਤੇਨੀਨਾਂਹੋਤਾਹੈਇ,
ਅਰੁਜੇਆਪਜੈਸਾਹੋਵੈਯਾਆਪਸਤੇਊਚਾਹੋਇ ਤੋਉਹਾਕਿਉਕ
ਰਿਸੇਵਕਹੋਤਾਹੈ ਅਰੁਜੇਉਸਕੇਆਗੇਨਿਵੁਚਲੀਐ ਅਰੁਉ
ਸਕੇਅੰਤਰਿਗਰੀਆਸੁਭਉਪਾਜੈਆਵੈ ਤਉਉਹਹੁਣੀਆਗੇਤੇਨਿੰਵ
ਪੜਾਹੋਵੈ ਅਰੁਜੋਆਪਸੇਊਚਾਹੋਵੈ ਤਉਉਸਕੀਖੁਸੀ
ਆਵੈਤੋਨਿਵੈਨਾਹੀਤੋਨਾਨਿਵੈ ਅਰੁਜੇਕਹੋਤੇਜਾਤਾਹੋ ਤਾਗੋ
ਰਖਾਨੂਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥਤੈਕਣੂ ਅਰੁਗੋਪੀਨਾਥਸਮਝਿਆ
ਹੈ ਅਰੁਪੁਰਪੁੰਨਾਥਤੇਧੋਲਤਾਨਾਹੀ ਅਰੁਚਰਪਟਨਾਥਸ
ਭੋਕਾਇਕਜੈਸਾਹੈ ਅਰੁਅਉਰੁਨਾਥਸਿਧਖੇਸੁਭੇਸੁਹੈਨੀ,
ਤੁਆਰੀਖਸੀਆਵੈਤੋਜਾਉ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀਮੰਜਾਤਾਹੋ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਜਾਹੁਨਾਥਜੀ ਤਾਮੰਗਲ
ਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ ਪਰੁਸਿਉਦੇਮਕਾ
ਮੁਆਇਆ ਆਇਕਰਿਆਖੀਓਸਾ ਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕ

ਤਪਾਜੋਗੀਸਰਾਭੁਲਾਕੀਆਦਰਸਨਦੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਸੈਆ
ਜੋਗੀਸਰੋਕੇਤਾਈ ਮੁਹੋਆਖਕਰਚਰਣਾਨੂੰਹਥਲਾਵਣਨੂੰਦਉ
ੜੇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਿਜਾਮਆਹਾ ਉਸਦਾਭਉਦੇਖਕ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਸਦੇਹਥਪਕੜਲੀਤੇ ਅਤੇਆਪਣੇਹਥਮੰਗਲ
ਨਾਥਦੇਪੈਰਾਤੇਰਖੇ ਅਤੇਮੁਹੋਬੀਬਚਨਬੋਲੇ ਜੋਆਦੇਸਏਕੰਕਾ
ਰਕਉਆਦੇਸਾ ਆਉਮੰਗਲਨਾਥਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਾ ਤਾਮੰਗਲ
ਨਾਥਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਈਹਾਕਉਨਮਨੋਰਥਆਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ ਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥਜੀਹਮਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਪਰਸਨਆ
ਏ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਧੰਨਹਮਾਰੇਭਾਗਤਪਾਜੀਜੋਤੁਮਹਮ
ਕਉਦਰਸਨਦੀਆ ਚੇਲੇਸੀਧਮੰਡਲਦਰਸਨਲੇਹੋਦੇਹੋ ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭੁਲਾਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੁਮਛਲੇਹਮ
ਆਵਦੇਹੈ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਭੁਲਾਤਪਾਜੀਜੋਉਨੂਮਾਰਿ
ਕਜਾਇਆ ਅਰੁਜੇਕਹਤੇਈਹਾਹੀ ਕਨੂਭੁਲਗਤਿਲੀਆਵੋ ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣੀਗਜਨਾਥਜੀ।ਹਮਕੋਭੁਗਤਿ
ਤੁਮਾਰਾਭਾਉ।ਸੁਪ੍ਰਸਿੰਨਕੀਆਤਾਮਰਾਓ।ਜੀਤੈਭਾਈਜਬ
ਦਰਸਨਪਾਇਆ।ਦੇਖਤਹੀਆਤਮਾਆਪਾਇਆ।ਸੁਣੀ
ਗਜਨਾਥਏਕਬਾਤਹਮਾਰੀ।ਸੁਹਮਰਾਤੁਮਰਾਏਕਅਧਾਰੀ।
ਤਬਮੰਗਲਨਾਥਚਲਿਗਇਆਂ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਭੀਖੁਸੀ
ਕਰਿਗਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਏਹਤਾਂਕੋਈ
ਅਜਬਜੋਗੀਆਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਭੇਖਾਵਿਚਸਭੇਹੀਕੋਜੇਹੇਨਾਹੀਹੋਂਦੇ।ਕੋਈਪੂਰਨਕੋਇਅਪੇਹੀ
ਕੁਅਧੂਹੋਂਦਾਹੈ।ਇਹੁਭੇਖੀਬਹੁਤੁਹੋਂਦੇਹੈਨਿ।ਜੇਸਰੇਪੂਰਨਹੋਂਦੇ
ਹੋਵਨਾਤਾਜਗਸ੍ਰਿਸਟਿਉਧਰਜਾਵੈ।ਪਰੁਕੋਈਏਕਅਧੂਹੋ
ਦਾਹੈ।ਜਿਸਤੇਪੂਰਨਾਕਿਰਪਾਹੋਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਜਿਸਦੀ[illegible]ਦਾਰੀ
ਆਵੰਦੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਚਲਦੇਹਨਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇਕਜੋਗੀਭੀਨਾਥਹੈ।

ਪਰੁਆਪਭੀਖੁਸੀਹੋਇਗਾਇਆ

ਓਹੁਭੀਆਪਨੂਬਹੁਤੁ ਫੂਕਦਾਹੈ ਉਹਭੀਓੜਿਜਾਵੈਤਾਰ
ਖਦੇਆਹੈ ਤਾਂਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਮੰਗਲਨਾਥ
ਪਾਸੋਵਧਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਮੰਗਲਨਾਥ
ਸਿਧਾਂਵਿਚਨਾਹੀ ਓਹੁਸਿਧਾਦਾਹੈ ਪਰੁਹੈਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂਫਿਰਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਜੋਸਤਿਗੁਰੂਹੈਤਾਗੋਰਖਦਾਸਿਖਕਿ
ਉਹੋਇਆ ਅਤੇਜੋਗੀਆਦਾਭੇਖਕਿਉਂਲੀਤੋਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਜਾਈਗੋਰਖਹੀਮਿਲਿਆ ਪਰੁਜੋਸਨੋ
ਆਪਣੀਵਡਿਆਈਕਰਾਏ ਤਾਕਿਸੇਦਾਕੰਮਹੈ ਜੋਮਨੇਕਾਰੀਸਕੇ
ਉਹਤਾਂਕਾਨੈਦਾਸਾਹਬੁਹੈ ਤਾਂਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਨਰ
ਰਕਰਤਾਰਤੂੰਪਨੂਬਖਸੀਹੈ ਤਿਦਰਾਨੂਸੰਭੂਨਾਥਜੋਗੀਆਇਆ
ਪਰੁਕਿਸਤਰਾਆਇਆ ਇਕਮੁੰਦ੍ਰਾ ਇਕਫਹੁਆ ਇਕਖੇਰ
ਗੀਨਲੀਤਿਆਇਆ ਆਵਦੇਹੀਕਹਿਉਸੁ ਆਦੇਸਹੇਨਾਨਕਸ਼
ਨੇਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰਕਉ ਆ

ਵੇਸੁ ਆਉ ਸਿੰਘੁ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ॥ ਸਿੰਘੁ ਨਾਥ ਵਾਚ ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰਿ ਫਰੂਆ ਰਾਖੋ ਹਾਥ ਲੈ ਤੂੰਬੀ ਰਾਗ ਗਿਆਨਾ ॥ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੇ ਚੇ
ਲੇ ਹੋਵਹੁ ਬਾਧੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਭਾਗੋ ॥ ਸਿੰਘੁ ਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਯਾ
ਜੋ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਤੂਟੈ ਤਾਲੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅਸਤ ਧਰਨ
ਨ ਪਰਤੀ ਜਬ ਲਗਿ ਰਾਧਰ ਨਿ ਆਕਾਸਾ ॥ ਜੋਲਾ ਕਲਾ ਸਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਉਲਟ
ਕਉਲ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਸਹਰ ਕਾਮ ਰੰਗੁ ਪਾਵੈ ਅਚਰ ਜਬੂ ਪਾਇਆ
ਈ ਤ੍ਰੈ ਸੀਤ ਸੀਤ ਕਮਾਹਿ ਰਹੋ ਜੋ ਹੋਲੈ ਆਗਮ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ਸਿੰਘੁ ਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਮਤੁ ਰ ਗੋਰਖ ਕ
ਉ ਥਾਪੇ ਤਬ ਪਾਵੈ ਪਰਮਪਦ ਵਾਰਥਾ ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਮਾਰੀ ਮਤਾ ਅਸੂਰਤ ਜੋ ਹਮਾਮੋ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਫਰੂਆ ਹਾਥ ਨ ਲੇਹੁ
ਕਥਹੁ ਨਾਉ ਪਵੈ ਨਿਮਾਰੀ ॥ ਧੀਧਨ ਹਮਾਰੇ ਸਗਰੇ ਲੋਗਾ ॥ ਹੋਰ ਦੇ
ਸਚੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਸਿੰਘੁ ਨਾਥਾ ਜੋਗੀ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਸਨੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਤਾ ਸਦਾ ਅਰੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ

ਜੋਗੀਜੁਗਜੁਗਅਜਾਬੈਠਸਾਢੂਖੰਡੁਮੈਵਾਸਾ।ਹਮਰੀਕਾਈਐਅਕਦੇਨਪਤ੍ਰ
ਸੀਧੀਨਜੋਪਰਗਿਆਨਾਸਾ।੨।ਸੁੰਨਸਹਰਮੈਅਸਥਾਨਕੀਆ।ਅਚ
ਰਜਰੂਪਹਮਾਰਾ।ਜਤਿਸੰਤੋਖੁਹਮਾਰੇਪਾਜੀਨਉਨੈਧੀਖੜੀਦੂਆਰਾ।੩।
ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਸਿਧੁਨਾਥਾ।ਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾਰਾ।ਗੋਰਖੁਨੈਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮ
ਗੇਖੜੇਦਰਬਾਰਾ।੪।੧। ਤਾਸਿਧੂਨਾਥਬਾਣੀਬੋਲੀਆ।
ਗੋਰਖਨੁਮਰੀਦਿਸਟਿਨਆਵੈ।ਤੂੰਤੋਬਡੋਅਹੰਕਾਰੀ।ਕਉਨਪੁ
ਦੇਤੇਖੁਪਾਜੀਆਨਾਨਕਕਉਨਕਹੀਐਮਹਤਾਰੀ।੧।ਕਉਨਕੂਤ
ਮਾਗਾਹੈਤੂੰਕਉਨਤੂੰਤੋਅਉਰਾਬਉਰਾ।ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਸਭਬਉਰਾ
ਨੀਮੁਕਤੇਬੇਲੇਕਉਤੂੰਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੰਮਬੁਧਕੇਮਾਲੇਨਾਹੀਨਾ
ਕਹ ਬਜਤੀਸਭੂਨੈਦੋ।ਤੂੰਕੈਉਨਘਤਾਈ।ਪਾਵੈਉਪਜੇਮਾਟੀਗੀਦੋ।੨।
ਸਧਪੀਰਸਭੁਹਾਰਿਕੇਕੀਏਉਨਆਪੇਬਨਤਬਨਾਈ।ਉਨਕੇਰਦੇ
ਕਉਨਤੂੰਕਹੀਐ।ਤੈਕਿਆਰਿਧਿਸਿਧਿਪਾਈ।੩।ਸਿਧੂਨਾਥਕਹੈ
ਸੁਣਨਾਨਕਤੂੰਕਉਗੁਰੂਨਾਮਿਲਿਆ।ਆਵਤਜਾਵਤਫਿਰ

ਮਤਖਾਕਾਗਰਬੇਤੇਜੂਨੀਗਾਲੀਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਗੋਰਖਕਉਹਮਅਥੰਦਾਜਾਣੈਨਦਰਿਹਮਾਰੀਪੂਰੀਆਦੇਉਕੀ
ਧੰਦੇਤੇਉਪਾਜੀਆਪੈਠਾਹੋਇਜਰੂਰੀ॥੧॥ਹਮਕਉਭੂਤੁਲਗਾ
ਹੈਕੈਸਾ ਜਿਸਥਸਾਪਿਸਕਉਸਨੇਕੀਐਦੁਹੁਰੂਪਹੈਤੇਅਜਾਣਾ॥੧॥
ਰਹਉ॥ ਦਿਟਮੋਨਅਰੁਤਪੇਰ ਖੀਸਰਸਕੁਉਸਕੇਕੀਏਥੰਦੋ ਨੇ
ਕਾਮਟੀਏਕਅਲਾਮੂਤਾਨੇਗਅਲਕਹੁਨਾਦੈਗੀਯੇ॥੨॥ਸਾ
ਧਪੀਰਸਭੁਨਾਈਮੇਰੇਜੋਪੂਛਾਸੋਉਮਨਆਨੇ॥ਸੰਧਜਤੀ
ਸਭਯਉਰੇਦੇਖੇਉਸਕਉਦੀਨਜਾਨੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੰਕੂਨ
ਬਾਹਗੁਰੂਮਿਲਿਆਨਿਦਹਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇਸੰਗਰਸਾਬੇ
ਤਭਿਗਾਲੀਆ॥੪॥੧॥ਤਾਸੰਕੂਨਾਥਕੀ ਦੁਵਾਹੋਇਕੇਆਧੀ
ਗਾਇਆ ਅਗੋਗੋਰਖਨਾਥਪੁਛਿਆਕਉਸੰਕੂਨਾਥਦੇਉਜਬਾ
ਬੁ ਕਿਆਕਿਆਬਚਨਕੀਆ ਕਿਆਕਿਆਬਚਨਸੁਣਿਆ॥
ਤਾਸੰਕੂਨਾਥਬੋਲਿਆਨਾਬਜੀਓਹਤੋਅਉਰੀਆਬਉਰੀ

ਆਧਾਰਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ।ਕਿਉਮੰਗਲਨਾਥ
ਜੀਏਂਕੂਨਾਥਜੀਏਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਕੂ
ਰੁਜੀਆਪਨੇਸਰੀਰਚਕੀਨਾਹੀਜਾਤਾ।ਪਰੁਜੋਸਹੁਕਉਰੂਠ
ਕਹੀਤਾਹੈ।ਤਉਪਤਿਗਈਹੋਈਤਾਹੈ।ਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਕੂਮਆ
ਪਹਿਚੈਐਗੋ।ਤਾਸੰਕੂਨਾਥਕਹਿਆ।ਨਾਥਜੀਮੰਗਲਨਾ
ਥਕਛੁਉਸਕਾਅੰਗਰਖਤੇਹੈ।ਈ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ
ਸੁਣੋਜੋਗੀਸਰਾ।ਤੇਰੇਕਹੇਉਪਰੁਛਕਮੀਨਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਏ
ਹਪਾ।ਤਾਜੋਗੀਸਰਾਂਕੀਆਨਾਹੀ।ਜੋਰੁਖੋਕਉਬੁਰਾਕਹੀਏ।
ਪੂਛੇਸੁਗਰੂਰੋਗਮਪਾਏ।ਤਾਸੰਕੂਨਾਥਕਹਿਆ।ਮੰਗ
ਲਨਾਥਜੀਕੂਮਭੀਉਨਕੇਚੇਲੇਜਾਂਏਂਹੋਵਉ।ਤਾਮੰਗਲ
ਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣਸੰਕੂਨਾਥਜੀਪੋਰੀਕਿਆਵਸਪੋਰੀ
ਆਨਾਐਸੀਧਾਤਕਾਵੋਸੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਜਾਪੇਕੇਆਗੇਜਾ
ਪਹਿਨਿਵੈਗੋ।ਅਰੁਚੋਰਕੇਆਗੇਚੋਰੁਹੀਨਿਵੈਗਾ।ਹੈਕ

ਕਾਰੀਸਾਧੇਕੇਆਗੇਨਿਵਤੇਨਾਹੀ।ਸੰਭੂਨਾਥਜੀਏਨੇਧਾਤੇਕੀ
ਏਜੋਗਪੂਰਨਨਾਹੀਹੋਤਾ।ਪੁਛਦੇਖੋਗੋਰਖਨਾਥਕੋ।ਤਾਸੰਭੂਨਾ
ਥਸਰੀਅੰਦਰਹੋਇਕਰੀ।ਗੋਰਖਨਾਥਕਉਲਾਗਾਪੁਛਣੇ।ਕਿ
ਉਗੁਰੂਜੀਮੰਗਲਨਾਥਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥ
ਬੋਲੇਨਾਹਾ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੁਕਹਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਉਸਜੋਧੇ
ਨਾਥੇਜਤੀਉ।ਤੁਮਆਪਨੇਘਰਮੈਬੁਗਾਤੁ।ਕਿਆਮੋਲੀਅ
ਹੈ।ਵਹੁਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੈ।ਤੁਮਉਸਕੇਕੁਝਸਰੀਕਤੋਨਾਹੀ
ਪੜੀ।ਕਿਆਹਾਇਤ੍ਰੀਜਾਧਾਈਪੈਹੈ।ਅਉਰਤੀਸਭਾਰੀ
ਜਨਕੇਕੀਏਹੈਏ।ਅਰੁਅਤੀਤਫਕੀਰਕਉਸੀਉਧਰਨੀਹੈ।
ਜੋਆਪਸਤੇਸਭੁਕੋਊਚਕਾਰਿਜਾਣੈ।ਸਾਈਉਨਾਕਹੀਐ।ਤੋ
ਹਮੀਗੀਆਨੀ।ਧੀਆਨੀਹੈਹੁਇ।ਅਉਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾ
ਸੰਭੂਨਾਥਜਾਲੈਗਇਆ।ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮੋਨਿਹੋਇਰ
ਹਿਆ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣੋਗੋਪੀਚੰਦੁਜੀ ੨੪

ਤੁਮਆਤਕਛੁਕੀਤਾ।ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦੁਮੰਗਾਲਾਜਾਬਾਨੂੰਕਹਿਆਸੁਣੋਗੁ ੧੯੨
ਰੂਜੀਜੋਕਛੁਤੁਮਬਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਸੋਪੂਰਨਕਰਤੇਹੋ।ਪਰੁਫਕੀਰ
ਅਤੀਤਾਂਨਿੰਦਾਕਰਣਾਨਾਹਿਆਇਆਣੀ।ਅਰੁਜੋਚਰਚਾਕਰੀ
ਤੋਸਹਜਕੇਪਰਮੇਕਰੀਏ।ਗੁਸਾਂਈਉਸਾਧੋਪਰਖੇਕੇਬਚਨੁਹੈ।ਜੋਗੀ
ਆਨੀਪੈਆਨੀਗੁਰੂਹੈ।ਏਕੇਗੁਰਭਾਈਹੈ।ਫਕੀਰੇਕਾਬੇਰਦੁ
ਸਕੋਏਕੈਹੈ।ਬਿਨਬਿਨਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।
ਗੁਸਾਂਈਜੀਤੁਮਪੂਰਨਬਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਐਸਾਹੀਦ੍ਰਿੜਾਹੀ
ਤਾਹੈ।ਪਰੁਜਿਸਕਉਨਿਰੰਜਨਨਿਰਪਾਲਤੇਹੈ।ਫਿਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆਜੀਹੁਣਤਾਂਸੁਮੇਰਉਪਰਿਚਲੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਚਲਦੇਆਹੋ। ਗੋਸਟਿਗੁਸਾਂਈਦਾਨਕਗੁਰੂਸਾਥਿਸਿਧਾਂਰੁ
ਲੀ। ਤਾਂਸਿਧਾਂਪਰਬਤੋਉਤਰਿਆਲੀਤੀ।ਜਾਇਸੁਮੇਰਉਪਰਿਖੜੇ
ਹੋਏ।ਅਰੁਗੋਪੀਚੰਦੁਭਰਥਰੀ।ਨਉਨਾਥਚਉਰਾਸੀਏਸਿਧਾਂਦਿਆਜਨੀ।
ਬੈਠੇਧਿਆਨਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਗੀਆਨਾਪੈਆਨੂਦੀਆ।ਧਿਆਨਕਰਦੇਆਹੇ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ਇਕਠੇ ਆਣੀ ਦਿ
ਤੀਜਾ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਹੈ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਾਤ੍ਰੀ
ਉ ਆਦੇਸੁ ਤਾ ਗੋਰਖ ਬੋਲਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸੁ
ਆਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਗੋਰਖ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਇਸ
ਬਾਲੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੋ ਤਾ ਉਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਮਛੰਦਰਨਾਥ
ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ਆਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਰਖਿਓਸੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕੇਹਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਤਾ ਉਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਪੀਏ ਤਾ ਸਿਵ ਲੋਕ ਗਤਿ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿ
ਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਕੁਠੀਆ ਜੋ ਲਾਹਣ ਮਿਟੀ ਕਸ ਕੇ ਬੀਜ ਸਮ
ਵੇ ਗੁੜ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਹੋਇ ਤਾ ਜੀਤ ਬਸਾਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ
੧ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਇਸ ਦਾ ਇਹੁ ਧੰਨ ਸਭ

ਕਾਟੇਸਗਲਾਇਹੁਦੂਰਮਤਿਖੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਮਨਵਾਸੋਮ ੨੬੩

ਟਕੋਮਾਤੇਮਮਰਗਾਨਿਹਾਏਾਨਿਵਰਾਗੀ ॥ ਜੁਗਤਿਧਿਆਨਭਸਮਤਿਫ

ਧਤੂਰਿਥਾਰਿਖਣਾਥੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮੈਸੇਸਹਜੀਠਰੋਮਤਲਾਵੈ

ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਨਿਵਾਰੇ ॥ ਜਹਾਦੇਖੇਤਹਾਏਕੋਸੋਆਈਹਿਰਦੇ

ਅੰਤਰਿਧਾਰੇ ॥੨॥ ਲਾਹਾਧੁਜੀਆਬਿਨਿਧਾਹੇਖਾਲੀਮੇਧਨਜਾ

ਵੈ ॥ ਗਿਗਰਨਾਥਕਰੈਸੁਣਨਾਕਧਾਲੇਤਬਣੁਦਗਾਨਧਾਵੈ ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਗੀਆਨੁਧੀਆਨੁਕਿਨਾਹਣਮਾ

ਰੁਕਿਰਣਿਕੀਕਸੁਪਾਈ ॥ ਭ੍ਰਾਭ੍ਰਠੀਮੈਪ੍ਰੇਮਜਾਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਕੀਅਗਨਿਜਲਾਈ ॥੧॥ ਸੀਧੋਹਮਮਟਕੋਮਾਤੇਨਾਹੀ ॥ ਜੋਮਤ੍ਰ

ਵੈਸੋਮਟਕੋਮਾਤੇਕਿਨਮਤਵਾਸੀਠੀਮਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤਿ

ਨਲੀਭ੍ਰਾਉਬਾਸਨੁਕੀਨਾਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁਆਈ ॥ ਵਾਇਆਸੁਗਹੀ

ਸਹਜੀਆਪੀਆਲਾਗੁਰਮਤਪੀਉਭ੍ਰਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁ

ਨਿਰੋਮਤਵਾਲਾਏਕਰੰਗਮਾਹੀਮੇਲਾ ॥ ਜਹਦੇਖੇਤਹਏਕਸਰੂਪੀ

ਮਾਰਗਪਾਇਆਥੇਲੋ॥੩॥ਨਿਧਹਿਥਿਧੋਪਹਮਾਰਿਓਸੀਧੇਆਣਧਹ
ਗਲੀਦਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਤਾਮਤਵਾਜਗਤਾਇਕੰਕਾਰਧੇਗ॥
੪॥੨॥ਤਾਫੇਰਸਿਧਪਾਸ਼ਨਕੀਤਾ॥ਸਾਗ੍ਰੁਰਾਮਕਲੀ॥
ਧਨਿਜੋਧਨਕੀਕਰੇਨਆਸਾ॥ਪਰਤੀਤਅੰਗਨਨਾਵੈਪਾਜਾ॥
ਨਾਭੁਖੀਦੂਲੇਪਾਟਕ੍ਰੀਤਰਿਜਰੈ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਰਤੀਤਕਰੈ॥
ਬੋਲੈਪਰਬਤਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥ਰਹਾਉ
ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰੈ॥ਜਪਤਪੁਸੰਜਮਭੀਖਿਆਕਰੈ॥
ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰ॥ਜੋਗਿਰਹੀਸੋਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ॥ਬੋਲੈ
ਈਸਰਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੨॥ਸੋਅਉਧੂ
ਤੀਜੋਧੂਪੇਆਪਾ॥ਭੋਜਨਭੀਖਿਆਕਰੈਸੰਤਾਪਾ॥ਅਉਹਠ
ਪਟਣਮਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ॥ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ॥
ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੩॥ਸੋ
ਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਇਆਪਖਾਲੇ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹ

ਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ
ਮਰਨਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ
ਰੂਪਾ ॥੩॥ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਵਾਸਾ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਠਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪ
ੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇ
ਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੪॥ ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡ
ਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮ
ਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥੫॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਿਉ ਮ
ਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗ
ਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿ
ਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਉ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁ
ਰੁ ਕਉ ਕਹੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨ

ਅਉਧੂਤਾ ।ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਰ ਤੈਸ ਸਮਾਣਿਓ ।ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿਓ ਆਗਿਆਨ
ਜਾਇਓ ।ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ।ਪਰਮਾਤਮ ਹੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ।੧।।
[illegible] ਕਾਮੁ ਤਿਆਗਿਓ ।ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਿਆਗਿਓ ।ਲੋਭੁ ਤਿ
ਆਗਿਓ ਮੋਹਿ ।ਹੰਕਾਰ ਤਿਆਗਿਓ ।ਮਮਤਾ ਤਿਆਗਿਓ ।ਚਰਪਟ
ਸਰਨਿ ਆਪਾਰਿ ।ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਆਗਿਓ ਕਾਮਿ
ਨਾ ਤਿਆਗਿਓ ਕ੍ਰੋਧੀ ।ਨਾ ਤਿਆਗਿਓ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾ
ਰੈ ।ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਰ ਭੋਗ ਕਰਣੋ ।ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਆਪਣੀ ।੨।ਸਿਧ ਪਰ
ਚਓ ਸਕਤ ਗਵਾਇਓ ।ਅਨਸਾਠੀ ਹਿਰਾਇਓ ।ਤਿਸ ਨਾਹਿਣ
ਇਓ ।ਬ੍ਰਿਕੁਤ ਲਗਾਇਓ ।ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗਿਓ ।ਤੇ ਘਰ
ਭਾਗੋ ।ਚਰਪਟ ਚਰਨ ਸਿਵਾਲਯੋ ।ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪ ਤੇ ਸੀਸਾ
ਗਸਾਉ ਦੂਖਾਰਿ ਪਾਇਓ ।੩।ਸਿਵਨ ਕਧਾਰਿਓ ।ਤਿਸ ਜਨ ਨਾਰਿ
ਵਾਇਓ ।ਅਨੇਕ ਨ ਪਰਬੋਧਿਓ ।ਦਰਸਨ ਨ ਪਾਇਓ ।ਤੇਸ
ਰੰਗ ਰਾਗ ਮਾਨਿਆ ਧਿਓ ।ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸੰਕਾਮਿਓ ।੪

ਸੁਣਿਚਰਪਟਨਾਥਜੈਸੇਸਾਗਰਸਾਗਰਹਮਪਾਰਪਾਇਓ।੪॥੧॥
ਏਕੀਸਾਗੁਰੂਕਰਿਓ।ਪੰਚਪਚੀਸਹਮਆਗੇਡਾਰਕਰਿਓ।ਤੀ
ਨਚਾਰਿਰਾਧਿਨਰਸਨਉਡਰਗਏ।ਨਾਉਸਤਿਹਮਸਬਦਬਸਿਓ।ਤਉਦਾ
ਇਕੀਸਤਮਆਗੇਮਨੂਓ।ਪਚਾਸਪੰਛਿਤਰਣਲਾਗਿਓ।ਨਾਸਕਤ
ਪਾਏਸੇਬਨਲਾਗਿਓ।ਸੁਣਿਹੋਚਰਪਟਨਾਥਪੋ।ਪਾਤਾਲੋਂਸੰਧੂੰਧੂ
ਨਾਥਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੁਲਾਇਆ।ਛੋਡਿਉਸਆਪਿਉਸ
ਧੂੰਧੂਨਾਥਬੋਲੀਦਾਨਾਹੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਧੂੰਧੂਨਾਥ
ਚੁਪਕਰਆਇਆ।ਕਿਆਜਾਪੈਉਤੁਕੈਸਾਕੀਆ।ਬੈਨਬੋਲੋਕਿ
ਆਕਰਿਬੀਚਾਰ।ਧੂੰਧੂਨਾਥਨਬੋਲੀਣਹਾਰੁ।ਸੇਵਾਧੂਜਾਰਹਤਨ
ਪਾਈਏ।ਧੂੰਧੂਨਾਥਬੁਲਾਇਆਚਾਹੀਐ।ਦਰਸਨਆਛਾਪਰਮ
ਪਰਮਨਾਜਾਪੈ।ਕਿਆਜਾਣੈਕੈਸਾਪਰਤਾਪੈ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਧੂੰ
ਧੂਨਾਥਹਮਰੀਅਰਦਾਸਿ।ਏਕਪਛਾਣੈਤਉਥੋਲੋਯਾਤਾ।੧। ਧੂੰ
ਧੂਨਾਥਵਾਚ। ਧੂੰਧੂਨਾਥਪਾਇਓ।ਜਤੀਨਸਾਧਬੋ।ਸਿਧੋ

ਨਨਾ ਬਧੋ ਬਧੋ ਲਧੋ ਪਕੜਾਇਓ ਸੀ ਟੂਟਿ ਨਧਾਇਓ ਨਾਉ ਨਾਕ
ਹਧੋ ਸੁਰਤਿ ਨਠਹਰਾਇਓ ਕੁਕੂਨ ਕਾ ਹਾਇਓ ਛੇਲਾ ਪਾਇਨ ਦਾ
ਇਓ ਨਾਦ ਅਨਾਹਦ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਣਾਇਓ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰ ਖੋਜਿਓ
ਸਿਉ ਸਕਤੀ ਨਾਮੇਲਿਓ ਪੀਆਨ ਨਾਧੀਆਓ ਉਨਮਨੀ ਉਨਾਕਤ
ਇਓ ਹਿਰਦੇ ਪਰਗਾਸਿਓ ਏਕ ਧਿਆਇਓ ਪ੍ਰਿਥੂ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਧਿਓ ਸਤਿ ਪਰਮੈਸਰੁ ਮਨਾਇਓ ॥੩॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਿ
ਥੂ ਕੇ ਚਰਨਾ ਨੂ ਦੰਡਉਤ ਕੀਤੀਆ ਤਾ ਪ੍ਰਿਥੂ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿ ਉਤਪ
ਪਾਹ ਕਿਆ ਦੂਸਰਾ ਜਾਣਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾ
ਥ ਜੀ ਏਕ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ।
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਆਗੇ ਪ੍ਰਿਥੂ ਨਾਥ ਮੋਨਿ ਹੀ ਤਾ ਦੂਹਾਂ
ਪਾ ਦਿਵ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਭੇਰਾ ਜੀ ਮਿਹੋ ਤਾ ਫਿਰਿ ਚੰਘ ਨਾਥ
ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਮਗਨਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਧਾਮਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹੁ ਚੰਘਨਾਥ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾ

ਨਾਉਤਾਵੜਸਾਤੋਇਕਰਹਿਓਲਿਆਅਜੀਗੁਰੂਜੀਬੁਲਾਈਏ॥ਤਾਗੁਰੂ ੧੯੬
ਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਚੋਲਣੇਭੰਧਾਨਾਬਧੇਸਤੋਕਿਉਕਾੜੀਆਕ
ਉਨਤੁਆਰਾਅਤਾਮਜੂਰਾਤਿਰਤੋਕਉਣਗੁਰੂਹਮਾਤੀ॥ਦੇਖੀਤੁਆਗੈਮੂਰਤਿ
ਆਛੀਆਖਿਨੁਧੋਲੈਸਾਮੁਨਕਾਈ॥ਧੁਧਾਸਿਧਨਾਬਾਸਨੁਜਤੀਭੀਬੇ
ਸਾਰੂਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਸੁਣਬੰਧਾਭਾਈਤੋਕਿਉਬੇਲਾਵਿਸਾਰੇ
੧॥ ਭੰਧਾਨਾਸਵਾਚ॥ ਚੋਲਣਹਾਰਾਬੋਲਾਧੇ॥ਤੋਲਣਹਾਰਤੋਧ
ਧੇ॥ਅਟਕਣਹਾਰਅਟਕਧੇ॥ਭੁਟਕਣਹਾਰਾਭਟਕਧੇ॥ਛੁਟਕ
ਣਹਾਰਛੁਟਕਧੇ॥ਗਾਵਣਹਾਰਗਾਇਧੇ॥ਸੁਨਣਹਾਰਸੁਣਾਇਧੇ॥
ਭੰਧਾਨਾਕਹਾਇਧੇ॥ਏਕੋਏਕੋਧੀਆਈਧੇ॥ਏਕੰਕਾਰਅਗਮਹਿ
ਧਿਆਨਬਧਾਇਧੇ॥੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਜਨਨਿਸੋ
ਧੰਨਧੇ॥ਕਰਨੀਸੋਧੰਨਬੇ॥ਰਹਨਿਸੋਧੰਨਬੇ॥ਚਲਨੀਸੋਧੰਨਧੇ॥
ਗੁਰੂਸੋਧਨਧੇ॥ਉਪਦੇਸੁਸੋਧੰਨਬੇ॥ਕੇਤੇਕਛੁਣਸੋਧੰਨਧੇ॥ਏਕੰ
ਕਾਰਵਿਚਾਰਕਰਧੇ॥੩॥ ਭੰਧਾਨਾਸਵਾਚ॥ ਭੰਧਾਨਾਨਾਨਕੋ॥

ਗੋਰਖੋਨਸਾਮਕੋ। ਦਤਾਜਿਓਨਰਾਮਕੋ। ਬਸਿਸਟੋਨਾਥੋਆਸ
ਕੋ। ਸੁਖਦੇਉਨਪ੍ਰਸਕੋ। ਜਰੂਆਪੇਆਪਓਸਤਾ। ਦੂਜਾਨ
ਓਸਤਾ। ਪਰਣਵਿਚਬੰਧ। ਸੁਣਨਾਨਕਧਾਲਾ। ਏਕ ੦
ਏਕਸੁਖਪਾਵਕਾ। ਦੂਜਾਜਿਜਾਣਾ। ੪। ਤਿਥੈਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਪਾਵਿਚਧਤੂਰਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀ। ਧਤੂਰਸਪ੍ਰਸੰਨਹੋ। ਖੁਖੁਨਾ
ਥਾਅਤੇਚੰਧਾਨਾਥਅਤੇਮੰਗਲਨਾਥ। ਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦੂ। ਏਹੁ
ਤ੍ਰੈਚਾਰੇਧਤੂਰਖੁਸੀਹੋਏ। ਲਗੇਆਖਣਜੀਹਮਨੇਹਾਲੁਹੂਏ।
ਆਜੁਹਮਕਉਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨੁਹੂਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਬੋਲਿਆ। ਨਾਥਜੀ। ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨੁਨੂਧਤੂਰਤਰ
ਫੇਆਹੋ। ਪਰਭੂਆਨੇਹੋਇਆਜੋਦੇਹਵਿਚਦਰਸਨੁਹੋਇਆ।
ਅਤਾਸਤਿਪਰਤੀਤਆਈ। ਜੋਅਸਾਨੂਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਾ
ਦਰਸਨੁਹੋਇਆ। ਨਿਰੰਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੇਵਿਚਭੇਦਕਛੁ
ਨਾਹੀ। ਅਸਾਨੂਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨੁਹੋਇਆ। ਜਾਇਤਨੇਤ

ਸਪ੍ਰਸੰਨਿਹੋਏ।ਤਾਸੁਰਤਿਸਿਧਾ।ਅਤੇਨਿਰਤਾਸਿਧਾ।ਅਤੇਕਨਕਨਾਥਸਿਧਾ।ਕਿਤਨੇ
ਕਾਸਿਧਤਅਕੇਗੁਸੇਹੋਏ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣੋਭਾਈਗੋਪੀ
ਚੰਦਪਾਲੋਈਓਸਿਧਕੈਸਾਹੰਕਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆ॥
ਗੁਰੂਜੀਨਾਥਜੀਨੂਅਦੇਸੁਤਮਾਸਾ।ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਕਛੁਕਮਾਨ
ਹੀਏਨਪਾਸਤਾਏਹਤੇਤੁਮਾਰੇਆਗੇਨਿਵਾਹੈ।ਜਿਵਕਜੋਰਾਤੁਮਨੇਨਹ
ਏਜਾਵੇ।ਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਤੁਮਆਪੇਤਮਾਸਾਦੇਖੋਗੇ।ਕੈਸਾਸਰਮਿੰਦਾਹੋਵੈਗੇ।
ਤਾਉਨਾਸਿਧਾਕਰਮਾਤਾਲਾਈਆ।ਕਿਆਕੀਤਾ।ਸਿਰਗਾਨੀਉਡਾਏ।ਕੋ
ਸਿੰਙੀਵਜਾਏਕੋ।ਛੁਰੂਆਂਦਉਡਾਏਕੋ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਅਕਾਸਵਾ।ਜਿਤਨੇ
ਸਿਧਤਅਕਰੂਪੀਹੋਏਆਹੇ।ਸਭਨਾਆਪਣੇਸਾਜਉਡਾਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਚੁਪਕਰਿਕੈਅਛਲਾਹੋਏਬੈਠਾ।ਤਾਸਿਧਲਾਗੇਕਹਣਆਗਨਿ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕ
ਅਬਤੂਬਕਉ।ਕਿਆਹੂਆਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਉਨਹੋਕਉਸਹਮਾਰੀਹਮਦੇਖਸਕ

ਤੜੂਮਾਰੀ ।ਤਾਬਾਬਾਨਾਨਕਮੁਖਤੇਬੋਲਿਆ ।ਤਬਕਉਸੋਖੁ
ਪਾਟਬੋਲਿਆ ।ਤਬਕਉਸਤੜ੍ਹੀਆਸਮਾਨੇ ।ਤਬਾਸੀਪਰਤੋ
ਹੈਰਾਨੇ ।ਤਬਕਉਸਾਮੇਰਗਾਨੀਮਾਰੀ ।ਤਬਾਸੀਤੂੰਹੋ
ਈਪੁਕਾਰੀ ।ਤਬਕਉਸਹੁਈਆਸਵਾਰੀ ।ਤਬਮੁ
ਢੂਢੂਆਹਾਰੀ ।ਸਕੁਭਾਰਗਿਆਜੋਧਾਕੀਸਲਤਨਾ ।
ਕਉਸਨਾਨਕਕੀਜਲਤਨਾ ।ਤਬਆਸੀਧਾਸਰਾਮਿਟੇ
ਪੋਲੇ ।ਤਬਨਾਨਕਹਾਸਿਹਾਸਿਬੋਲੇ ।ਤਬਮੰਗਾਲਨ
ਥਨਾਰਹਿਸੀਧਿਆ ।ਲਗਾਕਹਣਿ ।ਕਿਉਗੁਰੂਗੋਰਖ
ਨਾਥਜੀ ।ਦੇਖੀਆਨਾਨਕਤਪਾ ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਬੋ
ਲਿਆ ।ਤਾਮੰਗਾਲਨਾਥਜੀਦੇਖੀਆ ।ਨਾਨਕਤਪਾ ।
ਤਬਗੋਰਖਵਾਚਾ । ਕੈਉਗਾਲਕਾਗਗਨਮੰਡੂਆ ।ਕੈਸ
ਕਾਸਕੇਤਾਰੇ ।ਕੈਪੜਬਨਾਸਪਤੀਇੰਦ੍ਰਘਰਸੈਕੈਪਾ
ਰੈ ।ਕੈਸੈਰਕਾਸੁਮੇਰਪਰਬਤਜਗਮੇਰਤੀਕੇਤੀ ।

ਕੇਤੇਕਾਲੀਅਮਦੇਵਭਣਵੇਗੋਰਖਸੁਣਹੇਨਾਨਕਤੁਮਏਨੈਧੇਰਾ।੨॥ ੧੯੮
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਛਾਈਉਗਲਕਾਗਗਨਮੰਡਲਾ।
ਦੋਆਕਾਸਮੇਤਾਰੈਦੋਪਤ੍ਰੂਧਨਾਸਪਤੀ।ਸਉਂਤ੍ਰੁਧਰਸੈਨਉਪਾਰੈ।
ਸਵਾਸੇਰਕਾਸੁਮੇਰਧਰਥੰਤਾ।ਜਾਗਮੈਰਤੀਏਕਾ।ਏਕੋਕਾਲੀਅਹਿ
ਦੇਵਾਬੁਨਵੇਨਾਨਕਸੁਣਹੇਗੋਰਖਹਮਆਏਏਕੀਬੇਲਾ।੩।ਤਾ
ਤੇਰੀਖੰਬਤ੍ਰਾਸਿਧਬੋਲਿਆ। ਸਿਧਗੋਰਖਨਾਥਵਾਚ। ਕਵਨਗੁਰੂਕ
ਵਨਚੇਲਾ।ਕਵਨਮੂਲਕਵਨਮੇਲਾ।ਕਵਨਵਸਤਲੇਰਹੇਅਕੇਲਾ।
ਕਾਇਆਕਹੁਕਾਹੇਕੀਪਿੰਡਾ।ਤਿਸਊਪਰਿਕਿਸਪੁਰਖਕੀਅੰਡਾ।ਕ
ਥੀਰੋਜੋਬੋਲੋਕਾਥੀਕਾਥੀਆਹਿ।ਕਿਹਸਬਦਹੇਨਾਨਕਅਮਰਾਪੁਰ
ਜਾਈਐ।੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਸਬਦਗੁਰੂਸੁਰਤਿਚੇਲਾ।ਅਨ
ਮੂਲਪਵਨਮੇਲਾ।ਤਤੁਵਸਤੁਲੇਰਹੇਅਕੇਲਾ।ਕਾਇਆਪਉਣਪਾ
ਣੀਕੀਪਿੰਡਾ।ਤਿਸਊਪਰਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਅੰਡਾ।ਸਤਿਕਾਥੀਉਕਾਥੀ
ਆਖਹਿ।ਏਹੁਸਬਦਹੋਸਿਧਤ੍ਰਾਆਸਾਰਾਪੁਰਿਜਾਈਐ।੨॥

ਸਿਖਿਬਤ੍ਰੋਵਾਚਾ ਕਉਨ ਨਗਰਿ ਕਉਨ ਸੁਲਤਾਨ । ਕਵ
ਨ ਸੋ ਲੋਕ ਵਸੈ ਪਰਧਾਨ । ਕਉਨ ਰਾਜਾ ਕਉਨ ਮਹਤਾ । ਜੋ ਹੈ ਸਿਖਿ ਬ
ਤ੍ਰ ਨਗਰੀ ਕੀ ਆਖ੍ਯਾਤਾ । ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ।
ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਕਉਨ ਸੁਲਤਾਨਾ । ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ।
ਮਨੁ ਆਰ ਰਾਜਾ ਪਉਨ ਮਹਤਾ । ਜੋ ਹੈ ਸਿਖਿ ਬਤ੍ਰ ਨਗਰੀ ਕੀ ਆਖ੍ਯਾ
ਤਾ । ੪ । ਸਿਖਿਬਤ੍ਰੋਵਾਚਾ ਕਹਾ ਵਸੈ ਮਨੂਆ ਕਹਾ ਵਸੈ ਪਉਨਾ ।
ਤਿਸ ਕੀ ਉਟ ਘਟ ਨਾਲ ਬਜਾਵੈ । ਪੰਚ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕਉਨਾ । ਕਉਨੁ
ਭੋਗ ਅਹਾਰੁ । ਜੌ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ । ੫ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ । ਹਿਰਦੇ ਵਸੈ ਮਨੂਆ । ਨਾਭ ਵਸੈ ਪਉਨਾ ।
ਪਵਨ ਕੀ ਉਟ ਘਟ ਨਾਲ ਬਜਾਵੈ । ਪੰਚ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤਨੁ ਅਗ
ਨਿ ਭੋਗ ਅਹਾਰ । ਜੋ ਹੈ ਸਿਖਿ ਬਤ੍ਰਾ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ । ੬ । ਸਿਖਿਬਤ੍ਰੋ
ਵਾਚਾ । ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਆਏ ਹੋ । ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਜਾਹੁਗੇ । ਕੈਸੇ ਨਾਰੀ ਕੇ
ਸੇ ਪੀਆ । ਕਾਇਆ ਸੇ ਅਧਿਕ ਰੈ ਪਉਨਾ । ਕਉਨ ਮੜੀ ਕਉਨ ਦੁ

ਆਗ੍ਯਾਦੇਹੋਨਾਨਕਸਬਦੁਕਾਬੀਚਾਰਾ।੭॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
ਉਤਮੁਖਆਏਹੈਂਦਖਣਚਲਜਾਇਗੇ।ਨਉਸੈਨਾੜੀਸੋਖਲਹੈਸੰਧਾ॥
।ਨੈਜਸੋਖਿਫਿਰੇਪਉਨਾ।ਅਸੰਭੂਮਤ੍ਰੀਆਚੀਤਦੂਆਰਾ।ਏਹੋਖੰਡਨਾ
ਸਬਦੁਕਾਬੀਚਾਰੁ।੮॥ਖੰਡਨੋਵਾਚਾ।ਕਿਤੁਪਰਚੈਲਾਗੇਬੰਧਾ।ਕਿ
ਤੁਪਰਚੈਪਵਨੈਨਾਹਿਕੰਧਾ।ਕਿਤੁਪਰਚੈਸਸੀਅਰੁਫੂਟੈ।ਕਿਤੁਪਰਚੈਮ
ਇਆਮੋਹਿਤੂਟੈ।੯।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਅਨੁਪਰਚੈਤੌਲਾਗੈਬੰ
ਧਾ।ਪਉਨਪਰਚੈਤਾਪਵਨੈਕੰਧਾ।ਗਿਆਨਪਰਚੈਤੌਸਸੀਅਰੁਫੂ
ਟੈ।ਸਤਿਗੁਰੂਪਰਚੈਤੌਮਾਇਆਮੋਹਿਤੂਟੈ।੧੦॥ਖੰਡਨੋਵਾਚਾ।
ਆਦੇਸੁਤੋਕਿਸਕੋਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਕਾਕਉਨਉਪਦੇਸੁ।ਅਨਕਾਕਉਨ
ਦੇਸੁ।ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਕਥੀਅਲੇਪੁਤਾ।੧੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚਾ।ਆਦੇਸੁਤਾਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਉਦੇਆਦੇਸੁ।ਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੂਕਾਅਨੂਪਉਪਦੇਸੁ।ਅਨਕਾਨਿਰੰਤਰਿਦੇਸੁ।ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਸੰ
ਤੋਖਾ।ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਾਗਿਇਪੁਤਾਦੋਇਸਾਬੋਧਪਾਈਐ

ਲੋਆ॥੧੨॥ ਤਾਊਰਮਧਰਮਨਾਥਆਈਆ॥ ਪਰੁਕਾਰੀ
ਗੁਸੈਨਾਲੀ॥੧੩॥ ਊਰਮਨਾਥਵਾਚ ਅਗਨਜਲਾਵੈਜਲ
ਮੈਰੋਧੋ॥ ਰਤਿਲਕੇਸਾਰਕਸਾਈ॥ ਐਸੇਦੁਖਲਗਾਵੈਕ੍ਰਮਕੇਧਰ
ਤੀਧੀਰਗਤ੍ਰਾਈ॥ ਏਕਤਆਰਾਆਰੋਕੈਸਾਅੰਧਰਸਾਬਿਰਨ
ਈ॥ ਐਸਾਦੇਖੈਜੋਰੂਤਆਰਾਸਗਲੋਪਾਊਲਾਗਈ॥ ਜੋਤੂਹਮਾ
ਰਾਅਨੈਨਾਹੀਅਧੀਕਰੈਤੂਖੁਛਾਈ॥ ਜੋਤਾਜੋਰਧਰੈਹਮਆਪ
ਨਾਤੂਝਕੋਆਤੂਮਾਨਾਹੀ॥ ਧੂਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਹਮਰੀ
ਆਨਰਜਾਈ॥੧੪॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ਪਹਿਰਅਗ
ਨੀਹਿਵੈਘਰਿਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰਕਰਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੂਖਪਾ
ਣੀਕਾਰਿਪੀਵਾਧਰਤੀਹਾਕਿਚਲਾਈ॥ ਧਰਤਰਾਜੀਅੰਬ
ਰਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕਚੜ੍ਹਾਈ॥ ਏਤਾਤਾਣੁਹੋਵੈਮਨੈਅੰਦਰਿ
ਕਰੀਭਿਆਖਿਕਰਾਈ॥ ਜੇਵਡਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇ
ਕਰੈਰਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸਚੁਨਾਮਿਵਡਿ ੨੫

ਆਈ॥੨॥ਉਤ੍ਰਮਛੋਲੇਭਤ੍ਰਾਵਿਰੋਲੇਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੇਦੀਆਕਿ ੨੦੦
ਉਕਾਰਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੀਕਿਨਿਪਾਈਤੁਮਗੋਵੀਆਆਖਿਵਖਾ
ਣੈਕੋਊਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨਬੁਝਨਹੋਵੀ॥ਸਿਧਾਸੀਲੋਖਿਨੁਬੁਧ
ਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਵੀ॥ਉਤ੍ਰਮਕਹੇਸੁਣਨਾਨਕਮੂੜ੍ਹੇਸ
ਤਿਗੁਰਾਸਿਰਪਰਬਾਧੋ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗੋਤੋਤੀਨਲੋ
ਕਮਾਹਿਜਾਧੋ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਮੋਟੀਕਰੀਏਕੰਕਾਰ
ਤੀਨਲੋਕਕਉਪਾਲੋ॥ਲਖਚਉਰਾਸਿਜੋਨਿਉਪਾਈਜੀਆਜੰਤਕੇਨਾ
ਲੋ॥ਤਿਸਕੀਓਕੰਰਪਾਤੇਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਮਰਮੁਪਛਾਣੇਆਮੇਲੂਸਨਠੀਆਕਾਈ॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਿਪਸਰੂਠ
ਜਰੁਜਨਮਸਕਾਰਥਆਇਆ॥ਰਜਜਨਨੀਕੀਬੁਦਾਖੀਤਾਮਿਲਕਰਤੇ
ਖਾਵੁਬਣਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਉਰਮਮੂੜ੍ਹੈਤੈਂਧਿਰਸਾਜਨਮਗਵਾ
ਇਆ॥ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਹਿਜਾਣਿਆਸੁਣੋਗੋਰਖਭਰਮਾਇਆ॥੨॥
ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਵਾਚ॥ਕਉਨਮਹਤਾਰਿਕਉਣਪਿਤਾਕਉਨਗੁਰੂਕਉਸਤ੍ਰੋ

ਤਾ।ਕਉਨਦੇਸਕਉਨਭੇਸੁ।ਜੰਗਮਕੇਜੋਗੀਬੈਰਾਗੀਕੇਰੋਗੀ।ਹਰ
ਖਕੇਸੋਗੀ।ਪੂਰਨਵ੍ਰਤਪਰਗਾਸੁਨਹੋਇਆ।ਕਉਨਪੁਗਾਸੀਕਿਹਾਮਿ
ਟੇਜੀਜੰਜਾਲੋ।੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਖਿਮਾਮਹਤਾਰੀ
ਸੰਤੋਖਪਿਤਾ।ਸਚੁਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਾਹੋਤਾ।ਏਹੋਗ੍ਰਾਮਪੁਰਦੇਸੁ।ਸਗ
ਲੋਭੇਸੁ।ਜੰਗਮਨਾਜੋਗੀਬੈਰਾਗੀਨਾਰੋਗੀ।ਹਰਖਿਨਾਸੋਗੀ।ਪੂ
ਰਨਵ੍ਰਤਿਨਾਨਕਸੁਣੋਹੋਇਪਰਗਾਸਿਆਲੋ।ਉਡੇਅੰਧਕਾਰਪਰਗਾਸੀਆਤ
ਉਮਿਟੇਜੀਜੰਜਾਲੋ। ਆਸਾ ਗੋਰਖੋਵਾਚ।ਮੂੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੇਭੇਖੁਲੀ
ਓਲੋਹੇਮਾਣਤਾਕਿਪੁਰਿਜਾਗਾਵਉ।ਸਦਾਅਚੀਤਿਕਾਣਿਆਰਤ
ਤੀਖਿਆਅਗਨਿਪੰਚਵਊ।ਹਾਥਫਹੋੜੀਬੈਰਾਗਖੇਤਉਸਿ
ਧਾਪਰਤੀਤਿਮੋਲੀਮੇਲਾਵੇਸਿਧਜਮਾਤੀਏਉਸਗਲਾਜਗ
ਜੀਤਾ।੧।ਆਦੇਸਕਹੋਆਦੇਸੁ।ਸਭਸੰਧਿਕਰਉਆਦੇਸੁ
੧।ਰਹਾਉ।ਭੁਗਤਿਭੰਡਾਰਾਭੂੰਚੋਸੁਪੰਤੇਨਾਦਵਜਾਵੋ।ਨ
ਖਨਾਉਨਾਇਥੈਠੋਜੁਗਜੁਗਿਸਿਧਾਸਿਧਅਪਰਤੁਲਗਾਵੋ।

ਸਗਲਾਸਿਧਤੁਮਆਗੀਆਕਾਰੀਜੋਗਸਿਜੋਗਖਾਵੋ ॥੨॥ ਏਕਮਾਉਕੇਪੁ ੨੦੦੧
ਤਾਂਹੋਵਉਜੁਗਾਤਿਜੋਗਕੇਚੇਲੇ ॥ ਜੋਸਾਰਕੇਲੈਗਾਮੀਕਰੀਉਤੁਮਦੀਵਾਨਸਗ
ਲੋ ॥ ਤੁਮਸੀਰੀਉਪਰਿਅਵਰਨਕੋਈ ॥ ਹੋਇਰਹੇਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਸਕੁਤੇਉਚਾਈਉਚਲੇਫਰਮਾਨਾ ॥੩॥ ਖੰਡਪਥੰਡਮਾਹਿਆਸਣਬੈਸਣੁਲੋਈ
ਲੋਇਚਲੇਕੰਧਾਰਾ ॥ ਲਾਖਚਉਰਾਸੀਧਚਨੁਮੇਧਾਧੇਰਜਨਾਏਕਉਚਾਰਾ ॥
ਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖਹੁਆਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਕਰਿਦੇਬੀਚਾਰਾਂ ॥ ਪੂਰੇਵਾਤਿਗੋਰਖ
ਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਐਸੀਕਾਰਕਮਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮਪਾਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰ
ਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਾ ॥ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
ਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਾ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤਿਗਿ
ਆਨੁਦਾਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦਾ ॥ ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀ
ਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦਾ ॥ ਸੰਜੋਗਾਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾ

ਵਨਾ॥ਕਿਥੈ ਅਵਤਿਕਾਰਾ॥੨॥ਇਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇ
ਲੇ ਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਉ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ॥੨॥ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ॥੩॥੧॥ਤਾ ਫਿਰਿ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਈਤਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਇਆ ਸਾ॥ਤੇਰਾ ਕਉਨ
ਮਨੋਰਥ ਬਾਲੂ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰੋ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ਇਕ ਮਨੋਰਥ ਕੀਆ ਪੂਰਾ॥ਜਬ ਹ
ਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ॥ਅਉਰ ਮਨੋਰਥ ਰਹਿਉ ਨ ਕੋਈ॥
ਸੋਧ ਬੁਧਿ ਭ੍ਰਮ ਸਭੁ ਲੇਈ॥ਸੁਣਿ ਗੋਰਖ ਤੂ ਮਦੀ ਦਿਆ ਦੇਲੋ॥
ਪੂਰਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮੇਵਉ॥੧॥ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਭੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਆ॥ਤਾ ਅੰਗਾ ਨਾਥ ਨਾਥ ਕਹਿਆ॥ਗੁਰੂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ॥ਨਾਨਕ

ਤਪੋਕਉਉਪਦੇਸਦੀਆ ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਹੁੰਅੰਗਦਜਨਾਥਜੀ ੨੦੧੨
ਜਾਉਤੁਸਕਉਦੇਖਤੇਸੋਾਦੇਖਪੂਰਨਾਪੀਰਹੈਕੇਕਾਚਾਹੈ ਤਾਅੰਗਦਨ
ਥਕਹਿਆਨਾਥ ਸਤਿਗੁਰਗੋਰਖਨਾਥਜੀ ਜੈਸਾਦੇਖੀਐਤੈ
ਸਾਧਖਾਨੀਐ ਫਕੀਰਾਨਾਪੀਰਦੂਐਸਾਹੈ ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕ
ਹਿਆਹੁੰਅੰਗਦਨਾਥਜੀਤੂਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ ਤਾਫੇਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਕੀਕਾਈਜਾਹਗਾਹੈ ਕਿਂਈਬਹੁਤੀ
ਤੇਰੀਪਹੁਚਣਾਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਗੇ
ਵਡੀਆਜਾਹਗਾਹੈਨਿ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇਕੀਇਹੁ
ਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਾਈਧਾਣਾ ਤਾਧਾਲੇਆਖਿ
ਆਜੀਜੇਤੂਸਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨ
ਚਲਦੇਆਹੋ ਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਉ ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਇਏਥੇਤਾਜੋਆਏਸੋਨਾਥਹੀਆਏ ਅਤੇਅਸਾਸੁਣਿਆਆਹਾ
ਜੋਨਉਨਾਥਹੈਨਿ ਅਤੇਚਉਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨਿ ਅਤੇਡਿਠਿਆਜਤੀ

ਹੈਨਿ। ਇਥੇ ਜੋ ਆਈ ਸੋ ਨਾਥ ਹੀ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਉ ਆਜਤੀ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਹੈਨਿ।
ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਭਨਾ ਨਾਥ ਕਾ
ਵਡਾ ਹੈ। ਈਸਰੁ ਅਜਿ ਜੀ ਨਾਥ ਨਵੇਂ ਹੈਨਿ। ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੀ ਅਸਾਂ ਜੀ ਨਾਥ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਨਉ ਆਜਤੀ ਕੋ
ਣੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਲਾ ਤੈਨੂੰ ਸਭੁ ਦੇ
ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਸ ਦੇਵੀਏਗੇ। ਇਤਨੀ ਗਲ ਦਾ ਪਦ ਓਹੋ ਹੋਈਆ ਹੀ।
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਆਸਨ ਤੇ ਉਠ ਕਰਿ ਆਇਆ ਬੋਲਿਆ।
ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਵਾਚ ॥ ਕਤੰਚ ਕ੍ਰਿਗਤਾ। ਕਤੰਚ ਜੁਗਤਾ। ਕਤੇ
ਚ ਹਾਥੇ ਔਰੇ ਰੀ। ਕਉਤ੍ਰ ਲਛਣ ਨ ਕਤੰਚ ਅਛਣ ਕਤੇ ਚ ਪਾ
ਇਥੇ ਜੋਗਾਂ ਪਨੇ ਪੰਨੇ ਹੋਤ ਪਾਪੁ ਛੂਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਾ ਵਿਹੁ
ਜ ਬਾਭ ਸੁਧੀ। ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।

ਨਾਮੁਨੁਰਾਤਾ ਸਾਤਿਗੁਰਾਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁਨੁਤਰਹਿ ਬੇਜੋਗੀ ॥ ਸੁਣੋ ਸੁਣੋ ਪ੍ਰਾਨ ੨੦੦੩
ਪਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਦੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੋ ਹੁਜਬੋ ਥੁ ਸੁਧਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਵਾਚ
ਧੰਨਿਹੋ ਤਪਾ ਪ੍ਰਾਨਦੇ ਪ੍ਰਾਨਪਤਾ ॥ ਧੰਨਿਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਧ ਗਤਾ ॥੩॥
6 ਏਹੈ ਕਹਿਰ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਵਤਿਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਵਤਿਆ ॥ ਦੁਹਾਂ ਆਪਾ ਵਿਚ
ਮਥੇ ਟੇਕੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਬਚਨ ਬੋਲੀਆ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਅਬਤ ਅਕਉ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਵਾਧਾਨ ਦਰਸ
ਨੁ ਹੂਆ ਤੇ ਤਪਾ ਜੀ ਇਸ ਬਚਨ ਮੋ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਅਰੁ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਮੋ ਭੇਦੁ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਸਰਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਤੁਮ ਤੇ ਈਹੀ ਜਾਣਤੇ 6
ਹੋ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਮੂਰਤਾ ਹੋ ॥ ਸਾਤਿ ਪੂਰਤੀਤ ਕਰਿ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ॥
ਤ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਐਸੀ ਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ॥
ਤਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਉ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ

ਕਹਿਆਹਾਂਮੰਗਲ਼ਖਨਾਥਜੀਜੈਸਾਤੁਮਕਹਤੇਥੇਤੈਸਾਹੀਦੇਖਿ
ਆ।ਹਮਤੋਇਉਂਹੀਜਾਣਤੇਹੈਂ।ਜੋਨੰਗਿਜਨੁਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ।
ਆਗੇਤੁਮਾਰੀਤੁਮਜਾਣੋ।ਤਾਮੰਗਲ਼ਨਾਥਕਹਿਆਨਾਥਜੀ।
ਜੋਨੰਗਿਜ[illegible]ਕੀਏਹੈ।ਤਿਨੋਅਗੰਨਿਜਨਮੇਕੇਦ੍ਰਕਛੂ
ਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਮੰਗਲ਼ਨਾਥਜੀਤੁਮਪੁਰਨਪਚਨੁਕਹਤੇਹੈਂ।
ਪਾ[illegible]ਥਆਪਣੇਆਸਾਣਿਜਾਇਬੈਠਾ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪਾਨਨਾਥਆਹਾ।ਏਹਤੋਉਚੇਥਚਨ
ਬੋਲਦਾਆਹਾ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਪਚਨਬੋਲਿਆ
ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾਜੋਨਾਉਂਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕਿਰਪਾਹੋਈਹੈ।ਸੋਈਏਹੁਬਚ
ਨੁਬੋਲਦੇਹੈਨਿ।ਕਿਉਂਕਿਪਚਬੋਲਦੇ[illegible]।ਹੀਹਉਏ।ਏਹਆਸ
ਣੀਨਾਥਆਹਾ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਨਾਥਦੇਨਾ
ਉਦਸੀਆਂ।ਦੇਖਿਆਅਸਾਂਈਨਾਥਕੇਹਨੂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ[illegible]ਨੂਮਰਦਾਨਾਨਾਥਦੇਨਾਉਂ।ਪਾਹਿਬੇਗੋਬਖ।

ਦੂਜੈ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੨। ਤੀਜੇ ਚਰਪਟਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੩।
ਚਉਥੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੪। ਪੰਜਵੇ ਘੂੰਘੂਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੫। ਛਿ
ਵੇਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੬। ਸਤਵੇਂ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੭। ਅਠਵੇਂ ਸੁਰ
ਤਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੮। ਨਾਵੇਂ ਚੰਘਾਨਾਥ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੯। ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਨਵਾਂ ਨ
ਥਾਂ ਦੇ ਨਾਉ। ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਯਤੀ ਤੇਰੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੀ ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜਤੀ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ… ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ। ਗੋਰਖ ਜਤੀ। ੧। ਦਤ ਜਤੀ। ੨। ਹਨੂਵੰਤ ਜਤੀ।
੩। ਭੈਰਉ ਜਤੀ। ੪। ਲਛਮਨ ਜਤੀ। ੫। ਭੀਖਮ ਜ
ਤੀ। ੬। ਏਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜਤੀ ਹੈਨਿ। ਅਰੁ ਆਖਣੁ ਨੂੰ ਯਤੀ ਤੇਰੇ ਹੈਨਿ।
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ।
ਸੋ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਹ ਕਵਿ ਸਿਧ ਏਹ ਗੋ ਪਾਇ ਏਕੰਗਰ। ੧। ਦੂਜੇ ਸੰਗਰ। ੨।
ਤੀਜੇ ਸੰਘਰ। ੩। ਚਉਥੇ ਛੰਗਰ। ੪। ਪੰਜਵੇ ਉਗ੍ਰ। ੫।

ਛੇਵੇਂ ਪੁਰਮਾਂਦ ॥੬॥ ਸਤਵੇਂ ਕਨੀਫਾ ॥੭॥ ਅਠਵੇਂ ਤਨੀਫਾ ।
ਪਾ ॥ ਨਾਵੇਂ ਲਨਰੂਪਾ ॥੯॥ ਦਸਵੇਂ ਸੈਂਗਰਾ ॥੧੦॥
ਆਰਵੇਂ ਲੀਯਗਾ ॥੧੧॥ ਬਾਰਵੇਂ ਹਜ਼ੀਰਤਕਾ ॥੧੨॥
ਤੇਰਵੇਂ ਪੁਰਨਨਾਸਕਾ ॥੧੩॥ ਚਉਦਵੇਂ ਥੀਯਲਕਾ ।
੧੪॥ ਪੰਦਰਵੇਂ ਜਾਲਕਾ ॥੧੫॥ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਥੰਬਨ੍ਹਾ ॥੧੬॥
ਸਤਾਰਵੇਂ ਸੁਰਗੀਧਾ ॥੧੭॥ ਅਠਾਰਵੇਂ ਨਿਰਤਾਸਿਧਾ ।
੧੮॥ ਉਨੀਵੇਂ ਕੇਵਲਕਰਨਾ ॥੧੯॥ ਵੀਹਵੇਂ ਸਮਰਤਾ ।
੨੦॥ ਇਕੀਹਵੇਂ ਗਉਨਗੁਲਾ ॥੨੧॥ ਬਈਹਵੇਂ ਅਮ
ਰਨੀਧੀ ॥੨੩॥ ਚਉਵੀਹਵੇਂ ਗਾਇਤ੍ਰੀਏਨਾ ॥੨੪॥ ਪੰਜੀ
ਹਵੇਂ ਕੇਸਕਰਨਾ ॥੨੫॥ ਛਬੀਹਵੇਂ ਅਉਧਯਨ੍ਹਾ ॥੨੬॥
ਸਤਾਈਹਵੇਂ ਪਰਯਤਾ ॥੨੭॥ ਅਠਾਈਹਵੇਂ ਈਸਰਾ ॥੨੮
ਉਨਤੀਹਵੇਂ ਕਰਬਰੀ ॥੨੯॥ ਤੀਸਵੇਂ ਕ,ਤਵੇਂ ॥੩੦॥
ਇਕਤੀਸਵੇਂ ਕਨੇਕਾ ॥੩੧॥ ਬਤੀਤਸੇ ਸੰਭ੍ਰਾ ॥੩੨॥

ਤੇਤੀਸਵੇ ਅਛਰਵੈਨਾ ॥੩੩॥ ਚਉਤੀਸਵੇ ਪਲਕਾਨਿਧਾ ॥੩੪॥ ਪੈਂਤੀ ੨੦੦੫
ਸਵੇ ਪਿਪਲਕਾ ॥੩੫॥ ਛਤੀਸਵੇ ਸੀਉਰਾਆ ॥੩੬॥ ਸੈਤੀਸਵੇ ਗੀ
ਰਬੋਧਾ ॥੩੭॥ ਅਠਤੀਸਵੇ ਸਾਲਸਾ ॥੩੮॥ ਉਨਤਾਲੀਸਵੇ ਸਕ
ਗਾ ॥੩੯॥ ਚਾਲੀਹਵੇ ਗੈਲਸਾ ॥੪੦॥ ਇਕਤਾਲੀਹਵੇ ਮਗਨਧਾ ॥
੪੧॥ ਬੈਤਾਈਹਵੇ ਮੁਕਤੀਸਰਾ ॥੪੨॥ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਹਵੇ ਚਰਨਨਾਚਤੋ ॥
੪੩॥ ਚਉਤ੍ਰਾਲੀਹਵੇ ਸੂਰਮੇਨਾ ॥੪੪॥ ਪੈਤਾਲੀਹਵੇ ਸੀਪਸੈਨਾ ॥
੪੫॥ ਛਿਤਾਲੀਹਵੇ ਗੀਰਵਰਾ ॥੪੬॥ ਸੈਤਾਲੀਹਵੇ ਜੋਤਲਗਨਾ ॥
੪੭॥ ਅਠਤਾਲੀਹਵੇ ਜੋਤਆਗਾਸਾ ॥੪੮॥ ਉਨਵੰਝਵੇ ਧੀਮਲਜੋਤਾ ॥
੪੯॥ ਪੰਜਾਹਵੇ ਸੀਤਲਜਲਾ ॥੫੦॥ ਇਕਵੰਝਵੇ ਆਪਰਪਨਾ ॥
੫੧॥ ਬਾਵੰਝਵੇ ਤ੍ਰਲਸੀਜੋਰਾ ॥੫੨॥ ਤ੍ਰਿਵੰਝਵੇ ਪ੍ਰਾਤਿਪ੍ਰਾਨਾ ॥੫
੩॥ ਚਉਰੰਝਵੇ ਅਕਾਲਾਨੀਰਾ ॥੫੪॥ ਪਚਵੰਝਵੇ ਕੌਲਸਕਾ ॥੫੫॥
ਛਿਵੰਝਵੇ ਰਾਮੂਰੂਆਰੂ ॥੫੬॥ ਸਤਵੰਝਵੇ ਕਿਸਨਰੂਆਰੂ ॥੫
੭॥ ਅਠਵੰਝਵੇ ਬੀਸਨਪਾਤਾ ॥੫੮॥ ਉਣਾਹਠਵੇ ਸੰਕਰਜੋਗਾ ॥੫੯॥

ਸਠਵੇਂ ਘਰਮ ਜੋਗਾ ।੬੦॥ ਇਕਾਹਠਵੇਂ ਮੀਰ ਗਹੂ ਸੈਨੀਆ ।੬੧॥ ਬਾਹ
ਠਵੇਂ ਮੀਰ ਜੀ ਕੀਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀਆ ।੬੨॥ ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਂ ਕਾਲੀ ਦ੍ਰ ਸੇਨਾ ।੬
੩॥ ਚਉਹਠਵੇਂ ਨਾਲੀ ਦ੍ਰ ਨੈਨਾ ।੬੪॥ ਪੈਂਹਠਵੇਂ ਸੂਰ ਸਤੀਆ ।੬੫॥
ਛਿਆਹਠਵੇਂ ਰੋਗਰ ਧਨ ਸੈਨਾ ।੬੬॥ ਸਤਾਹਠਵੇਂ ਗੁਢਾ ਘਾਸੀ ।
੬੭॥ ਅਠਾਹਠਵੇਂ ਅਲਨਾਸੀਆ ।੬੮॥ ਉਣਹਤਰਵੇਂ ਕਲਕ ਸੰਗੀ ।
੬੯॥ ਸਤਾਰਵੇਂ ਇਕ ਰੰਗੀ ।੭੦॥ ਇਕਹਤਰਵੇਂ ਦੇਵਲਕ ਰਮੀ ।
੭੧॥ ਬਹਤਰਵੇਂ ਕਰਮਨਾਸੀ ।੭੨॥ ਤ੍ਰੇਹਤਰਵੇਂ ਕੁਲਾਧੀ ਲਾ
ਸੀਆ ।੭੩॥ ਚਉਹਤਰਵੇਂ ਮੂਲਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ।੭੪॥ ਪੰਜਹਤਰਵੇਂ ਜੋ
ਗਤਿਤੀ ।੭੫॥ ਛਿਹਤਰਵੇਂ ਜੋਗ ਰਹਤੋ ।੭੬॥ ਸਤਹਤਰਵੇਂ ਚੀ
ਪਰੰਗਾ ।੭੭॥ ਅਠਹਤਰਵੇਂ ਆਪਰੂਪੀ ।੭੮॥ ਉਣਾਸੀ ਏਕ
ਲੋਸ ਪੂਪੀ ।੭੯॥ ਅਸੀਏ ਧੀਰ ਹਰੀ ਮਜੋਗੀ ।੮੦॥ ਇਕਾਸੀ
ਏ ਆਸਮ ਗਲ ਭੋਗੀ ।੮੧॥ ਬਿਆਸੀਏ ਕਿਦਾਰ ਜੋਗੀ ।੮੨॥
ਤ੍ਰਿਆਸੀਏ ਸੰਕਾਲਕ ਕਰੀ ਤੈਓ ।੮੩॥ ਚਉਰਾਸੀਏ ਜੋਗੀ ਘਾਤੀ

ਨੂਰਤੀਆਂਕਾਮਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਰਉ
ਗਾਜੀਆਜੋਪਾਦੇਨਾਉਏਤੇਹੈਨੀਅਤੇਓਹੁਨਉਨਾਥਹੈਨੀਅਤੇ
ਓਹੁਨੂੰਆਜਤੀਹੈਨੀਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਨਾਥਦੀ
ਕੀਨਿਸਾਹੋਈਅਤੇਸਿਧਾਦੀਨਿਸਾਹੋਈਪਰੁਜੀਜਤੀਆਦੀ
ਨਿਸਾਹੋਈਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿ
ਉਨਾਹੋਈਜੋਕਿਛੁਤੇਰੇਜੀਅਵਿਚਿਹੈਸੋਪੁਛਿਲੈਅਰਮਾਨਨ
ਰਹੀਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਜੋਨਾਂਦੇਆ
ਜਤੀਹੈਨੀਅਤੇਕੇਖੀਏਦੇਰਹੇਹੈਨੀਜੋਨਾਰੀਹਸਤਕੀਤਾਨ
ਹੀਜੋਇਸਤ੍ਰੀਦੇਨੇੜੇਆਵਦੇਨਾਹੀਸੋਜਤੀਹੋਂਦੇਹੈਤਾਅ
ਜੇਹੇਤਾਪਰਤੁਹੋਦੇਹੈਨੀਅਜੀਏਹੋਮੈਨੂਅਰਮਾਨੁਕਹਿਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਭਲਾਪੁਛਿਉਈਏਹਜੋਫੁ
ਆਜਤੀਹੈਨਾਸੋਏਹਹੈਨੀਹੋਰੁਜੋਜਤੀਹੈਨੀਸੋਉਨਾਦੀਆ
ਖੀਂਦਜਾਂਦੀਹੈਅਤੇਇਨਾਦੀਖੀਂਦਜਾਂਦੀਨਾਹੀਤਾਫੇਰ

ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮਿਥਨੁਤਾਕਰਦੇਨਾਹੀਬਿੰਦੁਕਿਉਕਾਰਿ
ਜਾਂਦੀਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਸਬਦੇਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਨਵੇ
ਸਤੁਦਸਦੇਜਤੁਤਾਜਾਰਦੇਉਜਲਾ॥ ਭੁਣਦੇਨਾਨਕਸੁਣਮਰਦਾਨਾ
ਪੀਰਨਰਹਸਹੀਕਾਲਾ॥ ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਵੇਦੁਆਰੇਬਿੰਦੁਜਾਂਦੀ
ਹੈਇ॥ ਜਤੀਸੇਈਕਹੀਦੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਨਵੇਦੁਆਰੇਬਿੰਦੁਜਾਵਣ
ਨਾਹਿਦੇਦੇ॥ ਸਬਨਾਦੁਆਰਿਆਦੇਖਬਰਦਾਰੁਹੈਨਿ॥ ਅਤੇਮਸ
ਨੂੰਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇਮਹੁਦੇਰਾਹਨਿਕਲਗਈਆ ਤਾਜਤੀਨਾਹੀਕਹ
ਦਾਜੇਸਬਨਾਦੁਆਰਿਆਨੂੰਖੰਮਰਖੇਤਾਜਤੀਹੋਵੇ॥ ਉਹੁਜੋਦੂ
ਆਜਤੀਤੈਨੂੰਦਸੇਹੈਨਾ ਉਨਸਬਨਾਦੁਆਰਿਆਦੇਚਜਾਵ
ਣਨਾਹੀਦਿਤੀ॥ ਤਾਫਿਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਹੋਰੁਨਾਦੁ
ਆਰਿਆਦੇਵਿਚੋਕਿਉਕਰਜਾਂਦੀਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਹੋਰੁਜੋਗੀਮਾਂਦੇਖੇਲਦਾਹੈ [illegible] ਮੁਹਿਦੇਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈਇ॥
ਅਤੇਜੋਕਿਸੇਸੁਣਦਾਹੈ॥ ਤਾਕਾਈਕੁਲੀਸੁਰਤਾ ਤਾਤੋਲਦਾਹੈ॥

ਤਾਮੀਂਜੋਵੇਰਾਹਰੀਂਹੂਹੋਇਆਜੋਨੈਸਮੁੰਦਦੀਖੁਸਬਾਸ
ਲੈਂਦਾਹੈ ਅਤੇਦਰਗੀਂਦੂਆਂਵਦੀਹੈ ਅਤੇਖੁਸਬਾਸਲੈਕ
ਰਕੇਲਿਆਵਦਾਹੈ ਤਾਨਾਸਕਾਂਦੇਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ ਅਤੇਅਬਨੂ
ਖੀਨਾਕਲੀਸੂਰਤਦੇਖੋ ਜਿਉਂਕੂ ਵੇਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈਇ ਅਸਾਂਦੇ
ਤੈਨੂੰਛਿਆਜਤੀਦਸੇਹੈਨਿ ਜੋਉਨਾਕੇਸੇਰਾਹਜਾਂਵਣਨਾਹੀਂਦੇ
ਤੀ ਤਾਉਹੁਅਸਲਜਤੀਹੈਨਿ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸਤਿ
ਜੀਸਾਂਤਜੀ ਹੁਣਮੇਰੀਖਹੁੜਾਨਿਸਾਹੋਈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿ ਫੇਰ
ਆਜੀਹੁਣਅਗੇਵੀਚਲਦੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਚਲਦੇਆਂਹੇ ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੂਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆ ਤਗੁ
ਰੂਜਿਆਨਕਤਪਾਰਮਤੇਹੈਨਿ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਭਾਈਗੋ
ਪੀਨਾਥਜੀਜੋਕੇਉਹਰਿਹਤਾਹੇਤਾਰਾਮ ਐਸਾਧਾਪਜੋਗੀਸਰ
ਸਾਧਰਣੇਕੀਆਏ [illegible] ਤਾਗੋ[illegible]ਨਾ ਥਣੈਭੂਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੁਮਕਰੋ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਾ ਅਤੇਖੂਨਾਥਾ।

ਅਤੇਗੋਪੀਕਾਬਾ।ਅਤੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਾ।ਇਤਾਨੀਆਂਅਮੋਲਕਾਰਿਕਾਹ
ਆ।ਹੋਨਨਕਤਪਾਤੁਮਕਿਉਂਅਤੇਹੋ।ਤੁਮਾਰੇਜੰਜਾਲਤੋੜਿਹੋ
ਆਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਏਕਜੰਜਾਲਹਮਾ
ਕਹੀਐਸਾਧਮੂਰਤਕੋਪਰਸਨਾ।ਜੋਮਚਉਰਾਸੀਹਅਤੇਛੂਟੀ
ਏਕਸਾਤਿਗੁਰਕੇਦਰਸਨ।੧।।ਸੁਣੀਸਿਧੋਭਾਈਮੇਰੇਸਾਤਿ
ਗੁਰਸਿਉਅਤੇਕੀਏਨਿਬੇਰੇ।੨।ਰਹਾਉ।ਆਸਨਬੈਸਨ
ਤਅਤੇਛੂਟਾ।ਛੂਟੇਕਰਮਐਸਾਰਾ।ਸਗਲਬੰਧਨਕਾਥਗਕੇਕਾਟੇ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ।੩।ਏਕੰਕਾਰਪਰਸਨਗਰਹਮਾਰੀਦੂਰਜਾ
ਚਿਵੁਨਧਾਰੋ।ਦਸਅਵਤਾਰਦੇਵਤੇਵਾਰਵਾਰਕਰਿਡਾਰੇ।
ਤਾ।ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੇਖਸਤਭੋਜਨਸਹਜਰੰਗਮੋਕੇਸੋ।ਪ੍ਰਣਮੈਨ
ਨਕਸੁਣੋਨਾਏਸਿਧੋਸਿਉਸਕਤੀ।ਇਕਮੇਲੇ।੪।।੧।।ਤਾਂਅੰਗ
ਜਨਾਥਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਧਾਜੀਤੁਮਕੋਨੀਮੰਜਨਕੇਸਾਹਿਬੀਆ
ਹੈ।ਪਰੁਹਾਅਆਪਣੇਵਾਸਤੇਕਹੇਤੇਹੈਂਈ।ਤੁਸਾਧਮੂਰਤਹੋ। ੨੬

ਤੇਰਾਦਰਸਨਦੂਰਲੀਕੂਹੋਇਆ।ਤੂਸਾਧਮੂਰਤਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਅੰਗਦਨਾਸਜੀਜੋਤੂਮਨੋਤੇਸੇਤੋ।ਮੁਖਕੇਕਹਣੇਕੀਬਾਤਿਨਾਹੀ।
ਮੁਖਕੇਕਹੇਬਿਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈ।ਅਧਹਮਨੋਕਰਜਾਣਿਦੇਵੋ।ਤਾਅੰਗਦਨ
ਸਅਤੇਪੁੰਧੂਨਾਥਗੋਪੀਨਾਥਾ।ਸਭੁਨਕਹਿਆਤਪਾਜੀ।ਤੂਸੋਕਰ
ਜਾਇਨਿਰੰਜਨਕੀਹੈ। **ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ।** ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਚਾਲੇ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇ।ਟੁਰਿਹਾਉਰਾਗੀਲੇ
ਨੀਚੇ।ਜਾਇਆ।ਬੇਆਰਪਰਥਨੇਪਨ੍ਹੇਹੋਏ।ਜੋਬੇਟਾਵੇਉਸੀਨੇਆਸੀ
ਆਹਾ।ਅਗੇਟਰਾਕੇਉਨੀਮਾਪਾਈਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਗੁਰੂਜੀ।ਅ
ਸੀਹੁਣਕੇਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਧਿਆਰਪ
ਰਬਤਤੇਆਏ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਅਸੀਹੁਣ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਸਾਢੇਸਾਤ
ਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੋਈਏਥੇਭੀਸਾਧ
ਜੀਧਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਵਡਾਅਉਧੂਤਪੁਰਖੁਹੈ।

।ਜੋਸਤਾਈਸੈਨੋਂਆਜੀਪੂਜਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਫਿਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਓਹੁਕਿਸੇਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਨਾਉਉਸਦਾਦਤਾੜੇਉਹੈ।ਅਤੇਉਹੁਜੋਉਦੀਢਿਦਰੋਖਨ
ਹੈ।ਉਸਉਪਰਿਪਾਇਆਹੋਇਹੈਣੀ।ਤਾਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਉਸਤਾਈਵੀਦੇਖੇਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖਿਇ
ਗੇ।ਜਾਇਦਤਾੜੇਉਦੇਉਪਰਿੜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਅਗੇਦਤਾੜੇਉ
ਅਉਪੁਤੁਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈ।ਏਖਿਦੇਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਕਿਉਕਿਣੀਧਾਣਾ।ਧਾਣੇਆਖਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਆਇਪਹੁਚੇਹੋ।ਇਸ
ਤਾਈਭੀਬੁਲਾਇਦੇਖੀਏ।ਏਭੀਸਾਧਵਡਾਆਖਦੇਹੋ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਲਾਮਰਦਾਨਾ।ਤੇਰਾਭੀਆਖਿਆਮੰਨਣਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਹੋਤੀਦੇਤਧੋਖੇਕੀਉਨਾਹਿਸਮਝੁ
ਦੇਖੋਆਪਨੇਮਨਮਾਹਿ।ਜਾਧਰਮਰਾਇਦੇਉਤਿਧਾਣਾਗਆਸਾ।ਏਉ

ਨੋਵੈਪੂਰਨਸੀਨਿਆਸਾ॥ਖੋਜੀਦਿਸਾਟਿਚਿਤਰਾਖੇਠਾਈ॥ਏਕਨਰਾਇਣ ੨੦੦੮
ਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਬਿਨਵੈਨਾਨਕਸੁਣਵਤਾਕੇਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਰੰਜਨਦੇ
ਉ॥ਵਤਾਕੇਉਵਾਚ॥ਕੋਈਨਹਿਪਰੋਜਨਘਟਣਿਮਾਹਿ॥ਬੋਲਨਨਾਹੋ
ਜੇਹੋਇਸੁਨਾਉ॥ਨਾਇਆਹਮਰੀਮੇਲਨਹਾਰੀ॥ਬੋਲਚਲਨਸੋਰ
ਹੋਤੇਆਰੀ॥ਹਲਚਲਕਦੀਨਾਥੇਆਪੇਮੋਹੁ॥ਪੂਰਨਕਿਰਪਾਠੰਨੁਦ
ਸੀਆਸੋਈ॥ਰੋਮਰੋਮਨਾਰਾਇਣਜਪਤਾ॥ਕਹੋਸੋਰਸਨਾਸੋਬਕਤਾ॥ਵਤਕ
ਕੇਹੇਸੁਣਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ॥ਅਪਨਾਦ੍ਰਿੜਹੋਇਰਹੇਜਪਾ॥੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ॥ਅਜਪਕਹੀਐਸੋਵੀਜਪੁਦੀਸੈ॥ਕਿਉਨਜਪੀਐਪੂਰਨਜਾਪੀ
ਜੈ॥ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਤਬਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੋ
ਈਆਵੈ॥ਜਬਲਗਕਾਇਆਤਬਲਗਪਇਆਇਆ॥ਬਿਨਸੇਕਾਇਆ
ਆਤਮੇਕਾਰੇਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬੋਲੇਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸੁਣਵਤਾਕੇਉ
ਭਗਵਾਨਪਰਾਣੀ॥ਸੁਣਵਤਾਕੇਉਭਗਵਾਨਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਵਤਾਕੇਉਬਾਚ
ਜਾਪਜਪੇਜਬਾਦਿਸਾਟਿਨਆਵੈ॥ਦੇਖਿਆਦਿਸਾਟਿਤਬਜਾਪਕੁਲਾਵੈ॥

ਕਾਇਆਥਾਕੀਮਸਨਥਾਕੀ ਅਪੁਜਾਇਣਹੁਆਸਾਖੀਆਨਾਕਛੁ
ਜਪਣਨਾਕਛੁਜਪਣਾਵਡਾਕਰੇਮਨਹੋਇਸੋ ਥਪਣਾਵਡਕਰੇਸੁਣਨਨ ਕਤ
ਪਾਕਉਨਹੂਆਪੁਕਜਪਤਾ। ੫।। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਜਪਤਾਜਾਪੈਏਕੰਕਾਰਾ ਸਭੁਮੂਰਤੇਤੇਰਹੇਨਿਆਰਾ। ਨਾਨਕਬੋਲੇਸ
ਆ ਚੀਧਾਣੀ। ਸੁਣਸੁਆਮੀਤੂੰਸਚੁਸਮਾਣੀ।। ਪਾਰਤਾਣੇਉਵਾਚ। ਸੁਣਿ
ਤਪਾਤੈਨੰਕਾਰੁਦੇਖੀਆਹੈ। ਸੁਆਮੀਪੁਛੈਤਿਹਨੁਯਤਾਉ। ਝੂਠਨਥ
ਬੋਲਹੁਪਰਤਛਦੇਖਆਵਹੁ। ਧਿਆਨਦੇਖੈਰੇਆਸਾਖ ਦੋਵਉ। ਜੂਠਬੋਲ
ਕੈਜਨਮੁਨਖੋਵੈਉ।੧।। ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ। ਝੂਠਨਬੋਲੇਤਤਾਧੀਰੈ ਲੋਕਾ
ਹਰਾਚਿਤਨੁਦਿਆਉ। ਗੋਜੋਗੀਅਰੁਸੰਨਿਆਸੀਕਰਮੇਤਿਨਕੋਪੁਰਪਹੁਚਾ
ਵਉ। ਬ੍ਰੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਦੇਟਤੇਭੂਲੇਇਨਕੋਨਠਹਰਾਉ। ਏਕਾਨੰਰੰਕਾ
ਨਮੂਰਤਿਆਛੀਤਾਕੋਪਰਸਪਰਸਗੁਣਗਾਵਉ।। ਪਾਰਤਾਣੇਉਵਾਚ।
ਸੁਆਮੀਬੋਲੇਤਤਾਵਿਰੋਲੇਂਕਉਜੁਠੀਧਿਆਤੇਧਕਤਾ। ਨੰਰੰਕਾਨ
ਦਰਸਨਦੀਆਕਿਸਹੂਐਸੀਤੁਮੈਨਸਕਰਾਮੁਖਤੇਧਧਰਨਉਚਾਰੈ

ਭੂਰਿਜੋਊਨਿਰੰਜਨਕਾਧਾਵੈ॥ਇਕਥਚਨੇਕਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀ॥ਕਾਹੇਸਤ੍ਰਗਾਵਾਵੈ॥੮॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਸਤ੍ਰਹਿਆਰਾਧਦੀਨਜਾਵੈ॥ਹਮਥੋਲੈਜਨ੍ਹਨਗਾਈ॥ਇਕ
ਨਿਰੰਜਨਸੰਗੀਹਮਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਰਵਾਈ॥ਰੋਮਰੋਮਮੈਊਹੀਬੋਲੇਦੂਜਾਅਉਰਨਕੋ
ਈ॥ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀ੍ਰਗਮਰਹੀਸਭਲੋਈ॥ਸੋਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂ
ਦੇਖਾਇਆ॥ਜਿਨਨਾਰਦੀਆਂਮੋਖਾ॥ਦਸਅਵਤਾਰੋਂਕੇਨੇਨਪਾਇਆ॥ਸੋਹਮ
ਪਰਤਛੁਦੇਖਾ॥੧੦॥ਦੇਵਤ੍ਰਿਊਵਾਚ॥ਬਾਤੋਂਪਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈ॥ਨਉਪਰ
ਤਛਨਦੇਖੋ॥ਐਸੀਬਾਤਿਨਸੁਨੀਆ॥ਆਗੇਖਟਦਰਸਨਕੇਭੇਖੋ॥ਤੂੰ
ਤੋਬ੍ਯਾਤਿਸੁਨਾਵੈ॥ਅਚਰਜਆਤਮਨਾਹਪਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਨਨਾਨ
ਕਪਾਜੂਠਸੁਨੇਕਉਨਰੀਝੈ॥੧੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਰੀਝੇਗੇਜਬ
ਨੈਨੀਦੇਖੋ॥ਤੁਮਗਾਫਿਲੁਕਠੋਰੋ॥ਜਟਾਵਧਾਈਦੇਹੀਜਾਲੀਪਾਹਨਜੈਸੇਕ
ਰੋ॥ਕਿਧਲਮੁੰਧਚੜ੍ਹਾਇਉਕਾਵੈਉਜਲਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਨਾਰਿਦਿਸਾਵੈਅ
ਨੇਕਸੀਗਾਰਕੰਤਨਕਬਹੁਰਾਵੈ॥੧੨॥ਦੇਵਤ੍ਰਿਊਵਾਚ॥ਹਮਤੋਤਪ
ਨਿਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤੁਮਕਹਤੇਦੇਖੀਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੇਅਹ

ਗਿਆਪੀਆਕਿਨਤਨੁਸੋਖਿਆ॥ਅਭਰਜਬਾਤਸੁਨਾਈਤ੍ਰਮਨੁਮਤੇਗੁਰਮਤਭਟ
ਕਾ॥ਹਸਜਠਉਪਜੈਠਹਰਨਾਪਾਵੈ॥ਤਿਤਨਾਮਰਾਅਟਕਾ॥੧੩॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਮੂਰਤਿਸਾਜਸਧਦੇਹੈਕਾਇਆ॥ਜੈਸੇਰੂਪਸੁੰਦਰਨ
ਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦੇਖੀਏਵੈਦਸੂਰਜਾਂਏਰਮਤਹੈਨੈਨਾ॥ਦੰਭਜਾਵਾਹਰਧਨੇਜ
ਤਾ॥ਉਰਉਤਿਸਕਭੂਲੇਕੇਨਕਿਦੀਸੈਖੰਡਕੀ॥ਧਾਰ॥ਜੈਸੀਚਾਵਨਚਮਕੈ
ਚਲਕਰਦੇਖੋਤੁਮੋਦੇਖਾ॥ਊਤਪਤੁਮਾਏਸੁਆਮੀ॥ਏਰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾ
ਹਜੂਰੀ॥ਆਠੋਪਹਰਸਾਮੀ॥੧੪॥ਫਤਾਰੋਉਵਾਚ॥ਦੇਖੀਸਕਨ੍ਰਮ
ਰੀਨਕਜੋਬੋਲੋਸੋਸਾਚੀ॥ਅਪਰਤੀਤਰਾਈਹੈਹਮਕੋ॥ਹਰਦੇਅੰਤਾਰਿਰਾਚੀ॥
ਧੰਨਸੋਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾਕਹੀਐ॥ਜੋਤੁਮਦੇਖੀਦਿਖਾਇਆ॥ਐਸਾਆਰੋਗ
ਉਰਨਸਾਧੂਜੋਨਾਨਕਤਪਾਧਨਾਇਆ॥੧੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਖਟਦ
ਰਸਨਪੰਥਸਭਦੇਖੇਰੇਖਤੁਮਾਰਾਊਚਾ॥ਜਾਤਵਰਨਸਭਸੇਵਕਤੁਮਰੇਤੁਮ
ਜੋਗਿਨਾਹਿਪਹੂਚਾ॥ਰਿਧੀਸਿਧੀਸਭਧੀਛੇਏਕਕੀਆਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈ
ਸੁਣਦਤਾਸੁਆਮੀਸਚਾਠਾਖਤੁਮਾਰਾ॥੧੬॥ਤਾਦਤਾਰੋਉਚਰਨਧੀਦਨਾਕੀ

ਤੀਆਬਹੁਤੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ।ਬਾਬਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਾਵਿਚਿਮੁਸਕੇ।ਏਹਹਕੀਕਤ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ।ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਮਸਤਾਪੀਵੇਹੋਹੋਇਗਇਆ।ਸਾਢੇ
ਤ੍ਰੈਪਹਰਾਬੇਵੇਹਰੀਰਹਿਆ।ਜਾਗੁਰੂਅੰਗਦਵੇਹਾਵਿਚਿਆਇਆ।ਤਾਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ।ਭਾਈਬਾਲਾ।ਅਗੇਕਿਉਂਕਰਿਹੋਈ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆ।ਜੀ।ਗੁਰੂ
ਜੀ।ਅਗੇਭੀਫਿਰਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੇਪ੍ਰਹਿਸਾਦਭਗ
ਤੁਹੈ।ਉਸਤੇਪਰੇਪ੍ਰਹਭਗਤੁਹੈ।ਤਿਸਤੇਪਰੇਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈ।ਅਗੇਚਲੀ
ਏਗੇ।ਉਰਾਵਲਾਨਹੋਉ।ਦੇਖੀਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਮਾਸਾ।ਜੋਜੋਨਿਰੰਕਾਰਦਿਖਾਈਸੋ
ਵੇਖਾਂ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਬੇਆਰਪ
ਰਬਤਤੇਉਤਰਾ।ਸੀਖੀਤੀ।ਤਾਅਸਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਜਾਇਪ੍ਰਗਟਹੋਏ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸੀਂਕਿਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਂਅਸਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਅਤੇਅਸਲਾਚੀਨਾਏ
ਸਦਾ।ਨਉਤਾਪਾਇਆ।ਤੈਨੇ।ਜੋਇਸਤੇਅਸਲਾਦਾਬਸੇਰਾਹੈ।ਉਈਕੋਅਸ
ਲਾਖੰਬੀਕਰਿਦੇਹੈਨਾ।ਅਤੇਪਾਹਿਆਦਭਗਤਦਾਰਾਜੁਹੈ।ਪਹਿਲਾਦਭਗ

ਤ ਅਸਾਂ ਸਾਦਾ ਰਾਜੁ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤੁ
ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇ । ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਕਿ ਦਰਸਨੁ ਹੋਵੈਗਾ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਤਾਵਲਿਆ ਨ ਹੋਉ । ਸਭੇ ਦਰਸਨੁ ਹੋਵਨਗੇ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੁਲਾ
ਜੀ । ਤਿਚਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨਲਾ ਆਇ ਚਉਗਿਰਦ ਘੇਰ ਪਾਤਿਆ । ਅਲਸਾਦਾ ਜੋ
ਗਿਰਦ ਦਾਰ ਜੋ ਆਹਾ । ਅਲਲਦੀਨਾ । ਤਿਸ ਸਭ ਤਨੁ ਧੋਵਿਆ । ਅਲਸਾ ਦੀ
ਨ ਆਇ ਪਾਇਆ ਘੇਰਾ । ਕਉਨ ਤੂੰ ਕਿਤੁ ਕਰੇ ਬਸੇਰਾ । ਕਉਨ ਮਨੇ ਰਸਾਈ
ਹਾ ਆਇਆ । ਕਉਨ ਨਾਮ ਤੂੰ ਕਿਨਾਂ ਪਠਾਇਆ । ਅਲਸਾ ਦੀਨਾ ਪੁਛੇ ਬ
ਚਾ ਪੰਡੁ ਪਾਕਾ ਫਿਰਹੂ ਕਾਤਾ ।੧। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ।
ਅਲਸਾਮੀ ਲਿਕੈ ਪਾਇਆ ਘੇਰਾ । ਹਿਰਦੇ ਤੂੰ ਬੁਰਿ ਜੀਆ ਬਸੇਰਾ । ਦਰ
ਸਨ ਕਾਰਨ ਈਹਾ ਆਇਆ । ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਆਪਿ ਪਠਾਇਆ । ਫੁਨਾਂ
ਏ ਜੋ ਏਕ ਲਾਇਆ । ਜਬ ਪਾਕਾਤ ਬਠਨ ਸਬ ਜਾਇਆ । ਸੁ
ਣਿ ਅਲਸਾ ਦੀਨਾ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ । ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੀ ਆਸਾ ।

ਤਾਅਲਸਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਸਰਰਾਖੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬਚਨਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਅਲਸਾਚੀਨਤੂਸਾਡੇਦਰਸਨਅਸੀਆਇਆ
ਹੈ।ਭੁਲਾਹੂਆਤੂਮਾਰਾਦਰਸਨਪਾਇਆ।ਤਾਅਗੋਅਲਸਾਚੀਨਬੋਲਿ
ਆ।ਜੀਹਮਨਿਆਸਾਣੇਇਹਮਕੇਤੂਮੇਕਿਰਤਾਰਸਕੀਆ।ਹਮਰੀਨਗਰੀਏਕਿ
ਹੂ ਰਤਾਰਖਤੂਆਈ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆ।ਭਾਈਅਲਸੰਚੀਨਈਹਾਪੁਹਿਲਾ
ਦ ਦਭਗਤਤੂਜੋਹੈਸੋਕਣਹੈ।ਤੂਅਲਸਾਚੀਨਕਹਿਆ।ਭਾਈਏਹਾਜੀਹੈ।ਉਹੁਤੋ
ਹਮਾਰਾਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਭੀਦਰਸਨਕਰੀਉ।ਬਡੋਭਗਤਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆ।ਹਾਂਜੀਬਡੋਭਗਤਹੈ। **ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।**
ਪੁਹਿਲਾਦਭਗਤਏਕਊਹਾਊਚੀਪਹਾੜੀਊਪਰਿਆਸਣਬਾ।ਉਏਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਜਾਇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆ।ਅਗੋਪੁਹਿਲਾਦਭਗਤਮਗ
ਨੁਬੈਠਾਬਾ।ਪੁਹਿਲਾਦਕੀਤਿਨੂੰਖੁਲਗਈ।ਤਾਉਪੁਹਿਲਾਦਭਗਤ
ਪੁਛਿਆ।ਕੇਤੂਰੇਭਾਈਈਹਾਂਤੋਆਦਮੀਕੀਗੰਮਨਾਹੀ।ਤੂੰਕੋ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਹਮਕਰਤਾਰਰਾਮਕੇਬੰਦੇ।ਫੇਰਪੁਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ।

ਈਹਾਤ੍ਰਕਣੂਕਿਉਕਰਿਆਇਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੀਵਾਚਾ॥ਹਮਕਉਗਾਮ
ਕਰਤਾਗਾਲੀਆਇਆਹੈ॥ਮਤਾਫਿਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ॥ਕਉਨਧਾਸਨਧੋਇ
ਆਛਾਕੀਜਾ॥ਕਉਨਕਾਦੂਧਆਛਾਚੋਇਲੀਆ॥ਕਉਨਸਮਾਇਨਧੀ
ਚਾਸਮਾਇਆ॥ਕਉਨਠਉਰਰਾਖਿਦਹੀਜਮਾਇਆ॥ਕਉਨਮਥਨੁਕਾਰਿ
ਕਾਢਿਆਮਖਨੁ॥ਕਉਨਤਾਉਦੇਨਸਮਲਰਖਣਾ॥ਪੁਛੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸੁ
ਣਿਨਾਨਕਤਪਾ॥ਤੂਝੁਕਿਨਹਿਬੁਝਾਇਆਆਪੇਆਪਾ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ॥ਤਨੁਧੋਇਆਛਾਧਾਸਨੁਕੀਆ॥ਖਿਮਾਚੋਇਦੂਧੁਮਨਲੀ
ਆ॥ਜਗਨਅਗਨਿਦੇਤਾਇਕਠਾਇਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸਮਾਵਨਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਮਥਲੀਆਮਾਖਣੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਿਆਚਖ
ਣਾ॥ਅੰਤਰਸੰਗਿਸੇਦਹੀਜਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਸੁਣਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲ
ਦਾ॥ਰਮਤਾਮਸੂਝਪੜੀਆਵਿਜੁਗਾਦਿ॥੨॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਵਾ
ਚਾ॥ਧੰਨਗੁਰੂਜੀਜਿਨੀਆਗਿਆਨੁ॥ਕਲਿਜੁਗਕੀਤਾਰਿਆਛਾਧਿ
ਆਨੁ॥ਆਛੀਕਰਣੀਆਛਾਭੇਖ॥ਆਛੀਧੁਧਆਛਾਧੀਸੇਕਾ॥

ਸੁਣਿਨਾਨਕਪਰਤਛਮਾਯਾ।ਰਾਮਨਰਾਇਣਤੂਮਰੇਸਾਥੀ।ਤੂ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਂਦਾ।ਧੰਨਕ੍ਰਾਇਣਧੰਨਰਾਮ।ਜਿਨਛਲਤਾਦਿਖਾਇਆ।ਤੂਮੇਰੇਕ
ਮਾ।ਐਸੀਭਗਤਿਵਿਚਿਲਗਾਇਤੂਮਾਰੀ।ਤਾਤਿਕਾਲਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਿਕਾਰੀ।ਸਾਮੀ
ਸਾ।ਸੰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਦਿਤਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਰਾਮਜਨਾਕਾਕਾਜਸਵਾਰਿਆ।
੪੧।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਤਪਾ।ਤੇਰੇਸੰਜੋਗਪਹੁਤੇਆ।ਜੀਅ
ਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਰਾਵਡਾਪਰਤਾਪੁਹੋਵੈਗਾ।ਇਸਕਲਿਜੁਗਵਿਚ।
ਅਗੇਕਬੀਰਭਗਤਪੂਰਿਪਹੁਤਾਹੈ।ਅਤੇਇਕਤੂੰਭੀਆਇਪਹੁਤਾਹੈਂ
ਹੈਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਜੀਤੂੰਵਡਾਭਗਤੁਹੈਂ।ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇਰਾਮਵਡਾਚਲਿਆਇਆ।ਤੈਨੂੰਰਾਮਵਰਿਨਜਰਿਆਏਸੀ।ਹੈ।
ਅਜੀਕੋਈਹੋਰੁਭੀਇਥੇਪਹੁਚਸੀ।ਇਕੋਹਕਬੀਰਅਤੇਨਾਨਕਹੀਪਹੁ
ਚੈਹੈਨਿ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਤਾਈਪੁਛਨਾਨਕਤਪੇਨੂੰ।
ਕੋਈਹੋਰੁਆਵਸੀਕਿਨਾ।ਆਵਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਤੁਸੀਵਡੇ
ਭਗਤਹੋ।ਅਗੇਹੋਏਹੋਤੁਸਾਨੂੰਅਗਲੀਪਿਛਲੀਸਭਮਲੂਮਹੈ।ਤਾ

ਇਕ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈ।ਏਸਦਾਗੁਰਕਾਈਹੋਵੈਗਾ।
ਉਹਏਥੇਪੁਰਿਆਇਪਹੁਚੇਗਾ।ਹੋਰਸਦਾਕੋਮਨਾਹੀ।ਹੋਰਵਡੇਵਡੇਭਗਤ
ਹੋਏਹੈਨਿ।ਅਤੇਹੋਵਨਗੇ।ਪਰੁਪਹੁਚੇਨਾਹੀ।ਅਤੇਪਹੁਚਨਗੇਨਾਹੀ।ਤਾ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹਕਦਹੋਸੀ।ਅਤੇਕੇਹੜੇਜੁਗਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਕਲੀਜੁਗਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਅਤੇਜਦਨਾਨਕਤਪਾਦੇਹਛੋੜੇਗਾ।ਏ
ਸਭੋਸਉਵਰਿਆਦੀਛੋਹੋਵੈਗਾ।ਪਰੁਵਡਾਭਗਤਹੋਸੀ।ਪਰੁਵਡਾਭ
ਗਤਹੋਸੀ।ਅਤੇਨਾਨਕਤਪੇਨਾਲੋਕੋਈਉਪਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਏਨਾਕੂੰਹਾਦੇ
ਭੁਲੇਹੋਭੁਭਗਤਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕੈਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇ।
ਤਾਫੇਰਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਅਗੇਕੇਈਭਗਤਹੋ
ਇਆਹੈ।ਅਤੇਹੁਣਨਾਨਕਤਪਾਹੋਇਆਹੈ।ਅਤੇਪਿਛੋਉਸਹੋਣਾਹੈ।
ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕੇਈਭੁਤਾਜੁਸਾਹਾਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਨਕ
ਤਪਾਖੜੀਹੋਇਆਹੈ।ਦੇਖਾਜੀਉਹੁਕਿਸਵਰਨਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਕੇ

ਹੜ੍ਹਿਧਰਤੀਕੇਹੜ੍ਹੇਸਹਰਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ। ੨੧੫
ਭਾਈ ਸੁਣਿਧਰਤੀਪਿੰਜਾਬਦੀਸਹਰਵਟਾਲੇਹੋਵੈਗਾ।ਵਿਚਜਟਦਾਹੋਵੈਗਾ।ਫੇਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕੇਹਾਜੇਠਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਸੁਣਿ
ਭਾਈਭਾਵੈਕੋਈਫਿਰੰਗੀਹੋਵੈਭਾਵੈਕੋਈਰਾਜਾਹੋਵੈ।ਓਹੁਕੈਧੀਰਥੋਅਤੇਨਾ
ਕਸੋਵਧਤੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਅਸਾਡਾਆਖਿ
ਆਝੂਠਜਾਤਾਆਹੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।
ਜੀਮੈਭੁਲਾਂਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ।ਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੋ
ਨੀ।ਸੋਧਾਜਨਾਹੀਰਖਦੇ।ਓਨ੍ਹਾਂਜੋਉਦੀਤੋਓਹੀਆਖਦੇਹੈਨੀ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਹੰਤਪਾਜੀਏਓਹਿਜੋਗੁਰੂਹੈ।ਓਹੁਜੋਸਤਪੁਰਖੁ
ਹੈਨੀ।ਸੋਆਪਣੀਵਡਿਆਈਨਾਹੀਕਰਦੇ।ਉਇਨ੍ਹਾਂਜੋਉਕੀਤੀਓਹੀਕਹਤੇ
ਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਧੀਨਹੋਇਕੈਕਹਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਸਤਿਜੀ।ਗੁਰੂਨਾ ਤ
ਨਕਜੀਅਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।ਅਤੇਧਾਨਾ।ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਪ੍ਰਹਿ

ਲਾਦਤੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ ।ਹਦਸੀਧਾਹਾਰ ।ਖੁਸੀਹੋਏ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਭਗਤਜੀਹੁਣਅਸਾਨੂਰਜਾਇਹੋਵੈ ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਰਾਤਪੇ
ਲੀਆ ।ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਕੇਰਾਮਕੀ ।ਰਜਾਇਤਪਾਜੀ ।ਜਹਾਤੁਸਾਡੀ
ਖੁਸੀਆਵੈਸਤਹਾਖੇਲੋ ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਕੀ ।ਗੁਰੂਜੀਏਆ
ਸੀਹੁਣਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾ
ਅਸੀਸੋਲਹਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਆਹੇ ।੧੬੦੦੦ ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਪਰਤੀਤੋਸਭੇਕਿਤਨੇਆਏ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ ।ਅਸੀਪਰਤੀਉਤੇ ।ਇਕਲਖਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਆ
ਏਆਹੇ ।੧੪੮੦੦੦ ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਅਗੇਕੀਚਲਣੁ
ਗੇ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਜੇਮਰਦਾਨਾਅਗੇਜਾਣੂਰਜਾਵਣਾਹੈ ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇ ।ਕਿਥੇਚਲੋਗੇ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਜੀਮਰਦਾਨਾ ।ਅਗੇਪ੍ਰਗਟਦਾਮੰਡਲੁਹੋਇਆ ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਪ੍ਰਗਟਦਾਮੰਡਲੁ ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨੇਤੇਏਥੋ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰ

ਦਾਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈਇ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇਤਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਇਆ ੨ ੧੫
ਹੋਇਆ ਤੇਤਨਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਦੂਰਿ ਹੈ। ਤਾ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਚਲੁ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਫੇ
ਰ ਚਲੀ। ਤਾਉ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਜਾਇ ਕਉਲਾਸ ਪਰਬਤ ਉਪਰਿ
ਖੜੇ ਹੋਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਤਾਰੇ ਦਿਸਿ ਆਵਦੇ
ਰਹਿ ਗਏ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਾਰੇ ਦਿਸਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦੇ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੇਠ ਦੇਖ। ਮਰਦਾਨਾ ਹੇਠੁ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕਿ
ਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਤਾਰੇ ਸਭੇ ਹੇਠ ਨਜਰਿ ਆਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ
ਜਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੇ ਡਿਠਿਆ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਾਰੇ ਤਾ ਹੇਠ ਨ
ਜਰਿ ਆਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੇ ਸਭੇ ਹੇਠ
ਰਹੇ। ਅਸੀ ਉਪਰਿ ਆਏ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ। ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਹੇਠਿ ਰਹੇ। ਏਹ ਚਾਂਦਨਾ ਕੇਹਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ

ਏਹਚੰਦਰਨਾਪ੍ਰਗਟਦਾਹੈ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਪ੍ਰਗਟਾਕਿਸੈਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਜੋਮੰਡਲਜਾਹਰਆਵਦਾਹਈ
ਉਸੇਉਪਰਿਹੈਇ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਘਰਵਿਚਆਏਹਾਂ ਦੇਖ
ਚਲੋ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਉ॥ ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀ ਕਦਾਜੀ॥ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਭਾ
ਈਬਾਲਾ॥ ਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਧ੍ਰੂਦੇਮੰਡਲਨੂਚਲੇ॥ ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਧੌਰੂਚਲੀ
ਅਗੇਪ੍ਰਗਟਮੰਡਲਆਪਣੇਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ॥ ਧ੍ਰੂਹਦੇਖੇਤਾਨ੍ਰਿਮ
ਸਮ੍ਰਥਆਇਪਹੁਚੇਹੈਨਿ॥ ਤਾਧ੍ਰੂਬਚਨਕੀਤਾ ਧ੍ਰੂਵਾਰਾ ਕੋਈਸਿਖਪ੍ਰ
ਨਤਰਆਏਆਖੇਚਰਬੂਰਕਉਨਸਤਾਇਆ॥ ਆਰਾਕਸਦਾਨੇਭੂ
ਤਪਰੇਤਾ ਕਿਜੇਨੇਤੁਮੇਲੈਆਇਆਸੋਤਾ ਜੇਮਘਾਟਦੂਰਿਆਸਥਾਨ॥
ਕਿਉਕਰਿਮਾਰਗੁਜੀਆਪਛਾਨ੍ਯਾ ਐਸੀਆਰੋਹੁਈਨਹੋਇਆ॥ ਧੀਨੇ
ਕੀਧੀਰਨਪਹੁਚਿਆਕੋਇ॥ ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰੀਕੈਧੀਰਾਗਿਆਨਾਮਕਾਧ ੨੯

ਘਾਲੈਆਸਰੀਰੁ ।੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਇਕਟੇਕਪਰੀਐਪਧਨਰਹੈ।
ਖੇਹਰਕੂੜਰਆਵੈਨਲੇਣੈਜੋਦਾਨਉਦੇਵਕਕੂੜਪਰੇਤਾ। ਪਵਨਅਸਵਾਰਹੋਇਲੀ
ਘੋਸੇਤਾ। ਧਾਵਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੈਥਸਾ। ਨੇਰੰਜਨਾਲੀਸਾਟਾਲਿਗੀਥੀਆ। ਨੇਰਧਾਣ
ਆਗੇਹੂਈਅਧਕੀਹੋਇ। ਇਕਕਥੀਰਾਨਾਨਕਦੋਇ। ਜੀਜਾਤੋਰੁਹੈਦਾਨੂ
ਜਟੇਟਾ। ਜਾਕਉਆਖੈਲੈਂਡਜਨਭੇਟਾ। ਐਸੀਐਰਧਾਕਰੀਕਥੀਰ। ਗੋਤੇਦੂਜੇ
ਨਾਨਕਪਾਪੀਪੀਰ। ੨। ਪ੍ਰਕਰਣਤਵਾਚ। ਸੁਣਨਸਮੈਤ੍ਰੈਸੁਣਕਿਆਕ
ਹਹੈ। ਕੋਈਧੀਨਕੀਧੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ। ਸਾਉਹੁਆ। ਸਾਉਨੀਸਾਣ
ਕਿਉਜੂਠੀਸਾਖਕੇਰੋਲੈਦਾਸਾ। ੩। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਦੇਮੋਗੇਜਪਧੈਦੋਹੋਇ। ਏਕਪਾਕਮੈਪਹੁਚੈਸੋਇ। ਧੋਦਕਤੇਧਕੀ
ਕਰੇਨਕਾਲੋ। ਸਚੁਨਾਮਤਾਕੇਨੀਸਾਣੁ। ਸੁਣਹੋਪ੍ਰਭਪੀਸਰਨਾਇ।
ਨਾਨਕਸਾਚੀਸਾਖਸੁਣਾਇ। ੪। ਪ੍ਰਕਰਣਤਵਾਚ। ਜਾਹੁਨਾਨਕਜਾਹੁ
ਗੋਕੀਪਰਗ। ਆਗੇਧਿਕਟਪਰਤਹੈਜੈਗਧਗ। ਦੇਖੈਅਰੁਵਾਂਸਾਰੀਸ
ਕਤਾ। ਕੈਸੀਤੈਕੀਨੀਹੈਭਗਤਾ। ਪੁਰਿਪਹੁਚੈਕੇਧਾਣੇਹਿਰੋ। ਸੋਤੋ

ਦੀਸਟਿਨੀਸਾਨਾਧਰੋ। ੫। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਵਾਣ ਵੇਖੇਪੂਰ
ਗਤੁਮਅਲੋ। ਅਧਹਮਾਈਨਾਪਰਬਤਚੜੇ। ਅਰਦਾਸਾਈਨਾਪਰ
ਬਤਰਹਿਆ। ਸਾਜਾਅਸੰਭੁਪਰਬਤਗਇਆ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਥਮਪਹੁ
ਚੇਦਰਬਾਰੀ ਜਹਾਤਸਤਬੈਠਾ ਸਚਾਕਰਤਾਰ। ਪਾਸਖਵਾਸੀ
ਕਰੇਫੈਥੀਰ। ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਪਾਸਵਜੀਰ। ਆਗੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਥ
ਦੀਨੀ। ਦਾਸਕੰਧਰਿਅੰਤਰਿਬਾਬੀ। ਧੰਰੀਨੀ। ਕੰਧੀਰਕਹੋਸੁਣ
ਨਾਨਕਭਗਤ। ਆਛੀਸੇਵਤੁਮਾਰੀਭਗਤ। ਅਧਤੁਮਾਮਾਤਲੋ
ਕਮਹਿਜਾਵੋ। ਊਚੀਨਿਰਮਲਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਉ। ਵਡਾ ਛੋਰੇਦੇ
੨੬ ਹਏਹਿੰ ਆਵਹੁ। ਤਪਕਤਆਛੀਕਗਤਕਮਾਵਹੁ। ਕਹੋਕੰਧੀ
ਰਸੁਲਨਾਨਕਭਾਈ। ਹਾਤੁਮਕਉਉਪਦੇਸਦਿੜਾਈ। ਜਾਂ
ਖੀਸਧਦੂਕਰੇਕਰਤਾਰ। ਆਛੋਹੋਇਆਵੇਦਾਰਧਾਰ।
ਦਾ। ਨਾਨਕਪੂਰਕਿਆਗਿਆਮਾਗੀ। ਉਪਦੇਸਦੀਆਕੰਧੀ
ਰਕਿਆਨੀ ਸਚੁਸੰਭੂਤੇਨਾਨਕਾਹਿਲੋ। ਅਰਦਾਸਾਧਾਗਆਗੇਪਰ

ਤੀਨੋਆਏਪ੍ਰਕੋਅੰਭ੍ਰਮਾ।ਆਗੇਪ੍ਰਨੇਪਕਾਨ੍ਰਿਆਂਛਲਾ।ਪ੍ਰਪ੍ਰਛੈਨਾਨ
ਕਦੇਹਨੀਜਾਨੀ।ਕਿਸਾਦੇਖੀਆਪ੍ਰਭਾਨੈਰਧਾਨੀ।ਹਮਕੋਸਾਚੀਜਾ
ਖਸੁਣਾਵੋ।ਤਬਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤਪਾਸਦਾਵੋ।੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਹਮਦੇਖੀਆਅਪਨਾਏਕੰਕਾਰਾ।ਜਾਸਕੰਧੀਰਕਰੇਧੀਚਾਰਾ।ਤ
ਖਤਧੈਠਾਸਚਾਕਰਤਾਰਾ।ਪਰਧਸਜੋਤਿਨਲੀਨੀਜਾਏ।ਧੰਨਨੰ
ਧੀਰਾਰਹਿਆਸਮਾਏ।ਕੰਧੀਰਭਗਤਕੀਪਦਵੀਊਚੀ।ਜਿ
ਨਿਨਿਰਮਲਭਗਤਕਰੀਹੈਸੂਚੀ।੮।ਨਾਨਕਪ੍ਰਛੇਧਰਭਾਈਮੇਰੇ।
ਦਰਸਨਨਾਹਿਲੀਆਕਿਨਿਧੈਰੇ।ਅਰਜਧਾਤਤੁਮਹਮਾਦਿਆਈ।
ਸੁਣਪ੍ਰਭਖੀਸਰਮੇਰੇਭਾਈ।੯।ਪ੍ਰਭਗਤਵਾਚ।ਹਮਕਉ
ਦਰਸਨਈਹਾਹੋਇਆ।ਅਨਮੈਭਾਖਿਪਾਰਹਿਨਕੋਇ।ਸਰਧੇ
ਤਿਮਾਹਿਜੋਤਿਸਮਾਨੀ।ਜੈਉਂਪਾਣੀਕਉਮਿਲੈਆਪਾਨੀ।
ਸਰਧਰੂਪਮੈਰੂਪਸਮਾਨਾ।ਦੂਜਾਹੋਤਾਕਤਾਧੀਰਗਾਨਾ।ਦੇਖੇ
ਆਪਸਭਆਪਾਦਿਖਾਇਆ।ਬ੍ਰਮੈਧੋਲੀਨੈਰਜਨਪਾਇਆ।

੧੦। ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਬੋਲਿਆਜੀਘਣੇਭਗਤਜੀਜਉਉਹੁਅਸੁ
ਤੁਸਾਂਏਕੋਹੋ ਤਾਂਇਸਮੰਞਿਆਹਾਂਫੇਰਦੇਕਿਉਰਹਤੇਹੋਂ ਕਿਸੀ
ਦੂਸਰੇਕੇਸਦਕੇਵਾਸਨੇਹੋਂਤੇਹੋਂ ੧੧। ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਵਾਚ।
ਆਪੇਬੈਠਾਆਪੇਫਿਰਤਾ ਆਪੇਜੁਗਤਆਪੇਬੇਜੁਗਤਾ ਆ
ਪੇਏਕਆਪੇਅਨੇਕਾ ਆਪੇਰੰਗੀਆਨੀਆਪੇਰੰਗੀਆਨਬਿਬੇਕਾ।
ਸੋਲਾਹਕਲਾਸਪੂਰਨਆਪੇਆਪੇਆਪੀਨਿਰੰਜਨਆਪੇ ੧੨॥
ਜਲਥਲਪਾਤਾਲਸਦਾਅਜੀਤਨਜੀਤੇਕਾਲਾ ਸੁਣਨਾਨਕ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਦੂਜਾਸਮਝੁਨਕਰੇਜੰਜਾਲਾ ।੧। ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰ
ਭਗਤਦੇਪੈਰਾਂਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਪ੍ਰਭੁਭਗਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਦਾਮਥਾਦੁਹਾਂਹਥਾਂਤੇਪਕੜਿਆ ਤਾਂਅੰਤ੍ਰਿਮੁਖਹੁ
ਬਚਨੁਬੋਲਿਆ ਸੁਣਿਨਾਨਕਤਪਾਂਤੇਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਦੀ
ਬਹੁਤਕਿਰਪਾਹੋਈਹੈ ਬਹੁਤੇਬਹੁਤੇਭਗਤਹੋਏਹੈਨਿ ਪਰੁਏ
ਸੋਤੇਰੀਕੋਈਨਾਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਏਕੋਕੀਪੀਰਪਹੁਚਿਆਹੈ।

ਇੱਕੇ ਤੂੰ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਇ ਤੂੰ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਕਸੀ ਕਾਲ ਦੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥੧੭॥ ੨੧੮
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਦੇਹੁ ਭਗਤ ਜੀ ॥ ਤਾਂ
ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਰਜਾਇ ਤੂੰ ਮਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ॥ ਜਾਹ ਤਾਂ ਨਾਲੇ ਤਹਲੋ ॥ ਪੇ ॥
ਸਕਤੂ ਮਾਰੀ ਜਾਂਤ ਗਏ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਰਾਂ ਗੇ ਜੀ ਤੀ ॥
ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਣਾ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਜੀ ਪਰਤੀਤੋਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋ
ਜਨ ਉਚੇ ਆਹੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਿਹਾ
ਸੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਹੇ ॥ ੮੦੦੦੦੦੦ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਪਰਤੀਤੋਂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ॥ ੩੯॥੦੦੦
੦੦੦ ॥ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਪਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆ ਤਾ ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪਰੇ ਇਕ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆ ॥
੧੦੦੦੦੦ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਥੋਂ ਪਰੇ ਕੀ

ਕਹੂੰਦੈ ਕੋਅਗੇਕਹੁਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾ
ਨਾਅਗੇਸੁਪਸੁਆਰਕਹੁਨਾਹੀ ਜੋਏਸੁਆਹੁੰਦੈ ਦੇਖਣਾਆਹਾ
ਸੋਦੇਖੀਆ ਜੋਧ੍ਰੂਭਗਤਜੇਹੇ ਅਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੇਹੇ ਅਤੇਚ
ਤ੍ਰੈਉਜੇਹੇ ਉਰੇਹੀਖੜ੍ਹੇਹੈਨਾ ਅਸਾਨੂੰਸਾਤੇਏਨ੍ਹੀਸੈਹਰ
ਦੂਨਰਗੀਹੋਈ ਜੋਕੋਈਜਾਏਪਹੁਚੇ ਉਸਦੇਪਸਾਰੇਦਾਅ
ਤਰਮਕੋਈਨਾਹੀ ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਹਿਰਮੁਹੈ ਸੋਵਕੋਈ
ਮਹਰਮਨਾਹੀ ਅਤੇਏਹਨੂੰਏਸ੍ਹੂਸਾਟਿਕੇਕਰਤਾਆਖੀਦੇ
ਹੈਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਾ ਸੋਭੀਅੰਤ ਨਾਕਿਸੇਨੂੰਹਾਥੇਨਆ
ਈਆ ਅਤੇਕਮਲਾ ਸੈਸਰਭਉਆਉਤਾਰਨੂੰਪਰਮੇਸਰੁਆ
ਖਦਾਹੈ ਅਤੇਉਨਭੋਰੀਅੰਤ ਨਪਾਇਆ ਉਹੁਆਪਹੀ
ਕੁਦਰਤਿਆਪੇਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਹੋਰੁਕੋਈਜਾਣਦਾਨਾਹੀ
ਏਹਜੋਤਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ ਜਿਸਤਾਇਫਕਰਤਾਰਦਾਕਰੇਪੁਹੋਵੈ
ਗਾ ਸੋਈਆਪਤਾਈਬ੍ਰਹਮੁਜਾਣੈਗਾ ਅਤੇਜਿਸਉਪਰਿ

ਕਿਰਪਾਹੋਵੈਗੀ।ਜੋਆਪਨੂੰਕੀਤਾਹੋਇਆਜਾਣੈਗਾ।ਮਰਦਾਨਾ
ਇਸਸੰਸਾਰਉਪਰਿਕਰੋਧਪਧਰੂਤੂੰਹੈ।ਅਤੇਜੋਸਾਰਅਜੇਹਾਕਮਲਾਹੈ
ਜੋਸਤਾਇਉਚਾਰਟਕੇਜੂਨੂੰਚਲੈਂਨਾ।ਅਤੇਚਾਰਸਾਹਾਹੋਦੀਆਂਹੈ
ਨਾ।ਅਤੇਕੋਈਕਿਵੇਨਹੁਕਮੁਚਲਦਾਹੈ।ਤਾਇਹਜਾਣਦਾਹੈ
ਜੋਮੇਰੇਉਤੇਵਡੀਕਿਰਪਾਹੈ।ਜਾਣਦਾਨਾਹੀਸਭੋਕਛੂਨਾਸਹੈ।
ਮੇਰੇਪਾਸੋਸਭੋਉਠਿਉਠਿਜਾਂਦੇਹੈਨਾ।ਅਤੇਮੈਂਭੀਅਜਕਲਾਈਦੇ
ਹੋਇਜਾਸਾ।ਕਰਤੇਇਨਾਂਜੀਆਂਦੀਅਕਲਮਾਰਛਡੀਹੈਇ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਸਤਿਜੀਸਤਿਜੀ।ਜੋਕੁਛੁਕਰਤਾਰਤੁਸਾ
ਡੇਮੁਹੋਕਢਾਇਦਾਹੈ।ਸੋਪੂਰੇਵਡਭਾਗਕਢਾਇਦਾਹੈ।ਪਰੁਜੀਹੁਣ
ਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਾਫੇਰਆਏ
ਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਾਹੈਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਹੁਣਕਲਸਕ
ਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇ।ਅਤੇਦੁਇਲਖਜੋਜਨਆਏਆਹੇ।
੨॥੭੦੦੦੦।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਖੇਹੁਣਕੇਹੜੇਪੀਰਦਾਦੇਸ

ਚਲਦੇਹੋ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਆਏ ਕੇਹੜੇ ਪੰਧ ਚਲਕੇ
ਰਾਹ ਆਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਸੀ ਕਿਹੁ ਬੰਦ
ਰਦੇ ਰਾਹ ਆਏ ਆਹੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ॥ ਅਤੇ ਚਰਪਟ
ਬੰਦਰ ॥ ਅਤੇ ਨਕਟਾ ਬੰਦਰ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਆਹੁਲ ਕੇਹੜੇ
ਬੰਦਰ ਦੀ ਜੇ ਪਏ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਹ ਮ
ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਜਾਹਜ਼ੀ ਬੰਦਰ ॥ ਵਾਰਾਹੂੰ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ॥ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ ॥
ਤਾ ਸੀਜਾ ਪਰਬਤੇ ਆਏ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ
ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਨਾਠੇ ਰਹਿ ਆਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮ
ਰਦਾਨਾ ॥ ਅਸੀ ਆਰ ਲਖ ਜੋਜਨ ਨਾਠੇ ਰਹਿ ਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੦
੦੦ ॥ ਸਰਕੇਤੇਰਾ ੫ ਲ ਜੋਜਨ ਨਾਠੇ ਰਹਿ ਆਏ ॥ ੧੨ ॥ ੦੦੦੦ ੦ ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਨਾਪਰਬਤਪੂਕੇਸੋਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ।ਤਾ ੨੨੦
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅੰਸੀਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।੨੫੦੦੦॥
ਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਖੰਡਪਰਬਤਪੂਰਬਗਤਪਾਸੇਕਿਤ
ਨਾਉਚਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪੰਦ੍ਰਹਹਜਾਰਜੋ
ਜਨਉਚਾਹੈ।੧੫੦੦੦।ਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜੋਸੋਨੇਰਕਾ
ਜੋਤੀਸਰੂਪਬੈਠਾਆਹਾ।ਤਿਸੁਪਰਬਤਕਿਤਨਾਪਰੇਉਚਾਆਹਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਅਖੰਡਪਰਬਤਪਾਸੇਪੰਜੀਹਜਾਰ
ਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।੨੫੦੦੦।ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਸੰਰਘਨਾਰਪਰਬਤੁਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਥੇਕੋਈ
ਜਾਪਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਨਾਹੀਪਹੁਆ
ਗਾਏਪਰਬਤਉਪਰਿਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਤੁਸੂਪਹੁਚਣਾਕਠੀਹੈਜੀ।ਕੁਝਖਾਦਾਹੈ।

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਥੇਤਾਪੰਖੀਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦੇ।ਆਦ
ਮੀਆਦੀਕਿਆਆਖਣੀਹੈ।ਅਤੇਆਵਣਨੂੰਕਿਸੇਕੂੰਆਣ
ਗੇਆਣਿਰਾਖਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਹਰੋਊ
ਚੀਪਹਾੜੀਦਿਸਦੀਹੈ।ਉਸਉਪਰਿਜਾਇਕਾਰਿਜਿਤਨੇਮਰਜੀਆ
ਵੀਤਿਤਨੇਫਸਤੇ।ਨੈਤੋਨੈਖਾਹਿ।ਅਤੇਤੇਨੂੰਕੀਪਿਸਿਆਹੁ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾਜਾਇਕਰਦੇਖੈਤਾਕਿਆਦੇਖੈ।ਜੋਕੁਦਰਤਿਦੇਫੁਲਫਲ
ਲਗਿਰਹੇਹੈਨਿ।ਮਰਦਾਨਾਹਸਾਨਾਲਿਤੋੜਿਤੋੜਿਕਾਰਿਮੁਹਪਾਏ।ਸ
ਸੁਆਦਲਗੈਸਛਡਸਕੈਨਾਹੀ।ਬਹੁਤੁਆਪੇਸਾ।ਅਤੇਪਲੂਨੂਤੇਨੂਕੀ
ਆਦਾ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੈਰਖਿਆਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਾਣਾ।ਧਾਣੇਆਖਿਆਜੀਤੂਸੀਆਵੋ।
ਖੇਨੇਜੋਹੈਅਸਾਨੂਭੀਦੇਹ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦ
ਨਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਪੇਟੂਭਰਿਆਹੈ।ਪਰੁਇਕਦੁਇਦੇਵ
ਤਾਧਾਣੇਆਖਿਆਜੀਉਥੈਗਏਆਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਕਿਉਆਵਦਾਹੈ।

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਦੇਂਜਿਆਆਹਾ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿਆਹੈ ਅਸਾਂਤਾਂਤੈ
ਨੂੰਕੁਛੁਆਖਿਆਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਈਵੇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ ਏਥੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣੁਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣਵਾਲੇਨਹੋਵਨਤਾਏਹਪੈਦੇਕਿਉਂਹੋਵਨਾ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਏਥੈਤਾਅਸਾਨੂੰਨਜਰਿਕੋਈਨਹੀਆਵਦਾ ਅਤੇਤੁਸਾ
ਨੂੰਕੋਈਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈਤਾਤੁਸੀਦਿਸੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਾਏਹਕੁਦਰਤਿਦਾਅਤਾਗੁਹੈ ਏਹਗੁਪਤੁਮਹਾਪੁਰਖਾਦੇਵਾਸਤੇਕਰ
ਤਾਰਕੀਤੇਹੋਏਨਿ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਤਾਗੁਪਤੁਨਾਹੀ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪੂਰਨਮਹਾਪੁਰਖਾਵਿਚਅਤੇਗੁਪਤਾ
ਵਿਚਭੇਦੁਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਏਥੇਹੀ
ਰਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਆਖਿਉਮਰਦਾਨਾਅਛਾਸੁਆਦੂਲਗਾ
ਹੁਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਥੇਕਿਆਕਰਣਾਹੈ ਅਤੇਏਥੇ

ਕਿਆਨਹੀਕਰਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਉਸਕੋ
ਕਰਣਾਹੈਸੋਈਥੇਨਾਹੀ।ਕਰਣਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਲਾਕੈ
ਚਲੋਪੈਛੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਰਜਾਬਾਈਏ।

।ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਉਠਰਾਗੀਜਿਤੀ।ਉਹਾਰਪਰਬਤਤੇਆਏ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਿਹਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਉਹਾਰਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਆਹੇ।ਤਾ
ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਤਨੇਕੋਹਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਿਹਾਮਰਦਾਨਾਨਉਲਖਜੋਜਨਆਏ।੯੦੦੦੦੦।ਸਭੇਦਾ
ਈਲਖਜੋਜਨਆਏ।੨੨੦੦੦੦੦।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੁਜੀਕੋਜੋਇਥੇਸਾਧਆਪਦੇਆਹੇ।ਸੋਕਿਥੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੇਹੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਚਲੋਵੇ
ਖੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਇ।ਆਮਰਦਾ।

ਏਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ।ਜੋਕੁਟੀਵਿਚੋਸਾਧਨਿਕਲਿਆਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂਪੁਛਿਓਸੁ।ਅਰੁਤੁਮਸਾਧਨੂੰਮਕਉਦੇਹੋ।ਜੋਈਹਾਆ
ਏਪਹੁਚੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਮਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇਹੈ।ਤਾਉਸਸਾ
ਧਪੁਛਿਆ।ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰਾ
ਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਤਾਉਹੁਸਾਧਬੋਲਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਤੇਰਾਨਾ
ਉਤੈਨਾਨਕਤਪਾਸੁਣਿਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੂਕਿਆਜਾ
ਣਦਾਥਾ।ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆਮੁਝਕੋਗੁਰੂਜੀਬਤਾਇਆਥਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੇਗੁਰੂਕ
ਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆਭਾਈਨਾਨਕਤਪਾਗੁਰੂਕ
ਨਾਉਸੀਲਸੈਲਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਕਾਲੀਆਨਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਉਹੁਸੁਣਿਕਿਆਜਾਣਤਾਥਾ।ਤਕਾਲੀਆਨਕਹਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀਸੀਲਸੈਣਕਹਿਆਥਾ।ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਕੂੜੇਤੇਜੁਗਮੈਮੇਰਾਗੁ
ਰਖਾਈਥਾ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਕਾਲੀਆਨਾ।

ਤੇਰਾਗੁਰੂਸੀਲਸੈਨਕਹਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਕਾਲੀਆਨਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂ
ਹਾਜਰੁਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਹਮਕਉਆਪਣੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨੁਦਿ
ਖਾਉ।ਤਾਕਾਲੀਆਨਕਹਿਆਜੀਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਇਖਬਰਕ
ਰਤਾਹਾਂ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜਾਇਭਾਈਖਬਰਕਰੁ।ਨਹੀਤੁਤੇਰਾਗੁ
ਰਭਾਈਬਾਹਰਿਖੜਾਹੈ।ਤਾਕਾਲੀਆਨਜਾਇਕਰਿਕਹਿਆ।ਤ੍ਰਾ
ਅਰੋਸੀਲਸੈਨਕਹੀਆ।ਅਰੁਦੇਖਾਮੇਰਾਤੇਨਾਨਕਗੁਰਭਾਈ
ਕੋਈਨਾਹੀ।ਜਾਇਰੇਕਾਲੀਆਨਤੂਜਾਇਕਰਿਪੁਛੁ।ਜੋਤੂਮੇਰ
ਗੁਰਭਾਈਨਦਕਹੈ।ਤਾਕਾਲੀਆਨਜਾਇਕਹਿਆ।ਅਰੁਭਾਈਗੁਰੂਕ
ਹਤੇਹੈ।ਤੂਮੇਰਾਕਦਕਾਗੁਰਭਾਈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਰੁਕ
ਈਤੂਜਾਇਕਹੁ।ਜੋਮੈਤੇਰਾਦੂਤੇਜੁਗਕਾਗੁਰਭਾਈਹੋ।ਤਾਫੇਰਸੀ
ਲਸੈਨਕਹਿਆਕਾਲੀਆਨ।ਤੂੰਜਾਇਕਹੁਜੋਤੂਤੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ
ਤਾਫੇਰਕਾਲੀਆਨਆਇਪੁਛਿਆ।ਅਰੁਭਾਈਗੁਰੂਕਹਤੇਹੈ।
ਤੇਰਾਦੂਤੇਜੁਗਮੇਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਕਾਲੀ

ਆਨਾਮੇਰਾਨਾਉਗੁਵਰਧਨਬਾ। ਭਾਣੋਰਚੇਸੋਜਾਇਕਹਿਆ। ਗੁਰੂਜੀਕਹ
ਤਾਂਹੈਜੁਮੇਰਾਨਾਉਗੁਵਰਧਨਬਾ। ਤਾਂਸੀਲੋਸੈਨਕਹਿਆਰੇਚੇਲਾਜਾਇਕੇਬ
ਲਾਇਲੇਆਉ। ਤਾਂਕਾਈਆਨਤੀਨਾਕਉਬੁਲਾਇਲੈਗਇਆ। ਜਾਇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆ। ਤਾਂਅਗੋਜੀਲੋਸੈਨਕਹਿਆ।
ਆਉਕਾਈਸਾਤਿਕਰਤਾਰਬੈਠੋਕਾਈਜੀ। ਜਾਕ੍ਰਾਏਬੈਠਗਏ। ਤੀਸੀ
ਲਸੈਨਵਾਚਾ। ਕਉਨਗੁਰੂਕਉਨਸਿਖੂ। ਕਉਨਧਿਆਵੇਆਕਉਨਜੀਕਾ।
ਕਉਨਕਬਾਲੇਈਹਾਆਏ। ਕਉਨਨਾਉਮਾਕਿਨੇਮੰਗਾਏ। ਸੀਸਪੂਛੈ
ਸੁਣਰੇਕਾਈ ਬੋਲੋਬਚਨਦੇਹੁਸਮਝਾਈ। ੧। ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਲੀਵਾਨਾ। ਗੁਰੂਕਰਤਾਮੇਂਨਾਜਦਾਈ। ਧਿਆਵੇਆਜਨਕਜੀਕਾਮੁਰਖ।
ਈ ਸਾਚਿਕਬਾਲੇਈਹਾਆਏ। ਆਸਰਅਜੂਨੀਪਕਾਨਾਮੰਗਾਏ।
ਬੋਲੇਨਾਨਕਸੁਣਸੀਸਗੁਰਕਾਈ। ਗੋਵਰਧਨਕੇਤੇਤੁਮੇਸਮਝਾਈ।
੨। ਸੀਲੋਸੈਨਵਾਚਾ। ਰਾਜਾਜਨਕਕੇਤੇਜੁਗਹੂਆ। ਕਾਈਜੁਗਕੋ
ਨਾਨਕਹੋਵੁਆ। ਬੀਚੇਜੁਗਬੀਤਾਹੈਅਉਰਾ। ਤਪਰਤੂਰਹਤਾਕੀਨਠਉਰ।

ਨਾਉਧਿਆਇਆਉਅਪਨਾਸੋਹੀ ਸੀਲਸੈਨਪੁਛਤੇਹੈਤੇਤ੍ਰਿਆ ੩ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਉਤੇਸੰਦਿਕਜਨਕਕੇਹੋਤੇਹੋ ਵੁਆਪਰੂਜਨਮਨੀ
ਰਥਿਆਰਿਲੇਤੇ ਤੇਜੀਕੇਘਰਿਪਾਈਠਉਨਾ ਤਾਤੇਧਨੁਸੁੰਦਰਨ
ਮਧਰਿਓਹੈਆਉਰਾ ਨਾਨਕਕਹਤਾਹੈਸੁਣਿਸੀਲਸੈਨਹੋਤੇਹੋ ਆ
ਪਣਾਨਾਮਧਿਆਇਆ ਸੋਹਿ ਸੀਲਸੈਨਵਾਚ॥ ਰਾਜੇਜਨਕਕਾਦਰ
ਸਨੁਕੀਆਹੈਕਿਨਾਹੀਕੀਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੇਨਾਹਿ
ਕੀਆ ਤਾਂਫਿਰਸੀਲਸੈਨਵਾਚ॥ ਜੈਸਾਆਇਆ ਤੈਸਾਨਆਇ
ਆ ਰਾਜੇਜਨਕਦਰਸਨੁਨਾਹੀਪਾਇਆ ਨਾਪਹੁਚੇਸਾਹਿਬਦਰ
ਬਾਰ ਦੇਖੋਆਪਨੇਰਿਦੇਬੀਚਾਰੁ ਬੋਲੇਬੋਲ ਸੁਆਪਾਸੁਣਾਵੈ
ਬਿਨਗੁਰਦਰਸਨਕਹਾਸਮਾਵੈ ਐਸੀਬਾਤਿਨਪੁਰੀਹੋਇ ਸੀਲ
ਧਨਸੁਣਾਵੈਤੋਹੀ ॥੫॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸੁਣਦ
ਰਕਾਈਠਉਰਧਿਤਾਈ॥ ਦਰਸਨਦੇਖੋਜਾਗੋਪਾਈ॥ ਜਨਕਾਬੀ
ਦੇਹੀਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ ਤੇਤੇਜੁਗਮੇਂਚਲਪਧਾਰਾ॥ ਰਾਜਸੋਰਹੇਅਉਧੂਤਾ॥ ੨੮

ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਜਨਕਕੇਪੁਤ੍ਰਾਸੀਲਸੈਨਵਾਚਾਇਖਨਪਰਬਤਜਾਇਦ
ਰਸਨੁਕੇਰਾ ਜਨਕਜਨਕਕਾਊਪਰਿਤੋਨਾ ਦੇਖੋਦਰਸਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆ ਤਾ
ਕੇਊਪਰਿਅਵਰਨਕੋਈ ਹਮਤੁਮਕਉਠਉਰਘਾਤਾਈ ਕਹੈਸੀਲਸੈਨਸੁਣਿ
ਨਾਨਕਭਾਈ॥੭॥ ਪੋਸਹੁਜਾਈਦਾਹੁਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਇਖਨਪਰਬਤਨਾਨਕਰਾਇਆਇਆ ਅਗੇਪਰਤਨਜਨਕਸੁਣਿਧਾਇਆ॥
ਜਨਕਕਹੈਸੁਕਦੇਉਸੁਣਾਇਆਤਾ ਨਾਨਕਆਇਆ ਹਮਰੇਪਾਸਿ ਖੋਲਿ
ਦੁਆਰਾਅੰਦਰਿਲੇਜਾ ਨਾਨਕਕੋਤਮਦਰਸਨਦੇਤਾ॥੮॥ ਜਾਇਨਾਨਕਜੀ
ਦਰਸਨਕੀਆ ਜਬਜਨਕਆਪਨੇਕੰਠਲਾਇਲੀਆ ਜਨਕਪੁ
ਛੈਨਾਨਕਤਪਾ ਅਧਤੂਜਾਮਕਉਨਕਾਜਪਤਾ॥੯॥ ਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਜਪੋਅਜਾਪਾ ਤਾਤੇਮਿਟਿਗਏਤੀਨੇਤਾਪਾ ਜੇਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪਛਾਨੇਆਆਪਾ ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਚਰਨੇਲਾਗਾ ਭਾਗਿਦੇਖਾਨਿਰ
ਦੋਖਹੋਇਰਾਖਾ॥੧੦॥ ਜਨਕਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕੋਕਹੈ ਆਗੇਜਾਉਗੇ
ਈਹਾਰਹੋ ਹਮਤੁਮਆਤਮਏਕੋਰਾਉ ਜਹਾਰਹੋਤਹਾਨਹੀਦੂਰਾਊ॥

ਡੂੰਡੇਦੂਆਪਰੁਕਾਲਿਜੁਗਦੇਖੇਹਮਹੀਨਜਾਰਿਧਰਿਤ੍ਰਮਲੇਖੇ।ਜਨਕ
ਕੈਹੇਸੁਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ।ਹਮਤ੍ਰਮਕੋਦੀਆਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ।੧੧।
ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਿਸਤਿਗੁਰੁਸੂਰਾ।ਜਟਕਟਬਚਨਤ੍ਰਮਾਰਾਪੂਰਾ।ਹ
ਮਤ੍ਰਮਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਨਿਰਬਾਨੀ।ਏਕੰਕਾਰਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਨੀ।ਹ
ਮਕਉਆਗਿਆਤ੍ਰਮਰੀਹੋਈ।ਡੂੰਡੇਦੂਆਪਰੁਕਾਲਿਜੁਗਗੋਈ।
੧੨।ਜਨਕਕਹਿਨਾਨਕਕਉਆਗਿਆਕੀਨੀ।ਆਤਮਲੋਕਕੀਜੁਗਤਿ
ਜੁਦੀਨੀ।ਆਪਿਜਾਇਅਰਦਾਸਿਪੂਛੇਸੁ।ਤ੍ਰਮਰੇਸੇਵਕਸਗਲੇਲੇਕੇਸੁ।
ਪਾਹਮਤ੍ਰਮਕੋਦੀਖਿਆਭਿਆਈ।ਅਨਥਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ।
੧੩।ਜਨਕਕੀਆਗਿਆਲੈਨਾਨਕਫਿਰਿਆ।ਤਬਸੁਨਤਾਮਾਤਲੋਕ
ਕਉਧਰਿਆ।ਊਹਾਤੇਚਲੇਲੀਤੀਉਡਾਰੀ।ਸੀਨਪਰਬਤਤੇਕੀ
ਈਉਤਾਰੀ।ਤਬਪੁਛੈਬਾਲਾਗੁਰੂਅਪਨੇਤਾਕੋ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆ
ਏਊਹਾਸੋ।੧੪।ਤਾਫਿਰਿਬਾਲੇਪਾਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਤੁਸੀਸੀਸਾਪ
ਰਬਤਤੇਜੋਫਿਰਉਤਰੇ।ਅਤੇਇਅਨਪਰਬਤਤੇਚੜੇ।ਸੋਸੀਲਾ

ਪਰਬਤਾ।ਇਕਨਪਰਬਤਬੋਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ ੨੨੫
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।੧੦੦੦੦੦।ਤਾਫੇਰਲਖ
ਜੋਜਨਆਇਆ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਸਿਰ
ਨਪਰਬਤਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨਾਪੁਛਿਆਜੀਕੋਈਇਸਾਪਰਿਬੈਠਾਨੀਹੈ।
ਈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੇਇਕਰਖੀਸਰਹੈਇ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਰਖੀਸਰਨੂਦੇਖੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੂਉਹੁਆਪੇਦੇਖੇਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਭਲਾਜੀ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਉਸਪਹਾੜਦੇਉਤੇਵਡਾਤਲਾਉਕੁਦਰਤਦਾਆਹਾ।ਜਲਨਾਲਿਭਰਿ
ਆਪੂਰਾਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਸਨਾਨੁਲਗਾਕਰਣਾ।ਤਾਓਹੁ
ਰਖੀਸਰੁਆਇਆ।ਆਉਦੇਹੀਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ।ਇਸਨਾਨੁਮਧੇ
ਕਤੋਰਤੀ।ਸੁਅੰਗੁਤੇਕੁਗਾਤਿਗੁਣੀਆਮੇਰਪਰਬਤਮੀਨਸਰਵਰਤਰੰਗਤੇ।

੨। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਪੁਛਿਆ ਸੁਣਿ ਰਖੀਸਰ ਜੋ ਤੈ ਜਤਨ ਕੀਤਾ।
ਸੋ ਮੈਨੂ ਅਰਥ ਕਹੋ ਜੀ। ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਹੇ ਜੋਤ੍ਰਾਈ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ।
ਸੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾ। ਇਸੀ ਗਨੁ ਗਾਤੇ ਕੇ ਕਰਤਾ। ਉਹੁ ਤੋ ਐਸੇ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਕੁਮੇ
ਰ ਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਹਸਤ ਥਿ ਹੂਆ ਨਾਹੀ। ਅ
ਭੁ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਜਲ ਸੇ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਬਿਛੜੇ ਹੂਏ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾ
ਤੇ ਹੈ। ਅਹੰਕਰਤ ਬਉਨ ਕੇ ਹੈ। ਤ੍ਰੈ ਕਿਉਹਿ ਐਸਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੈਲੋਅ ਨਸੁ ਅੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ੭। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕਾਰ ਕਾ ਸੁ
ਅੰਗਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਦੁਆਰਿ। ਕੁਮੇਰ ਚੇਤਨ ਹਰਿ। ਮਨਿ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਲ
ਤਰੰਗੁ। ਤਾ ਕੁਮਾ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ। ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੂ ਮਤਉਂ ਕਿਆ ਕਹਿਆ।
ਮੇਰੇ ਤੋ ਸਮਝ ਆਂ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਦੇਤਾ। ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕ
ਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕੀਆ। ਸੁ ਅੰਗਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਦੁਆਰ ਤੇ ਲੀਆ। ਕੁਮੇ
ਰ ਜੈਸਾ ਚੇਤਨ ਹੋ ਰਿਆ ਹੈ। ਗੁਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਸੋ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਰੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ਕੁਕੁਲਾ ਬਿਛੜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਵੈ। ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ।

ਅਰੇਨਾਨਕਕਾਲਿਜੁਗਮੇਤੂੰਤੀਹੂਆਹੈ ਜਨਕਥੇਦੇਹੀਕਾਸੇਵਕ॥ ਤੂੰ॥ ੨੨੯
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਤਾਂਰਖੀਸਰਮੈਹੀਹੋ॥ ਅਰੁਰਖੀਸਰਜੀਤੇਰਾਨਾ
ਉਕਿਆਹੈ॥੪॥ ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ॥ ਅਰੇਨਾਨਕਤਪਾ॥ ਮੇਰਾਨਾਉਸੁਖਦੇ
ਨਰਖੀਸਰਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ ਅਰੇਭਾਈਤੂੰਉਹੀਸੁਖਦੇ
ਨਹੈ॥ ਜੋਰਾਜੇਜਨਕਾਥੀਦੇਹੀਕਾਸਿਹਜਾਵਾਪ੍ਰਭੂਥਾ॥ ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ
ਭਾਈਮੈਓਹੁਹੀਹੋ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਦੇਪੈਰਾਤੇਪਾਇਆ॥ ਅਗੇਉਸ
ਗਲਾਵਿਚਲੀਤਾ॥ ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ॥ ਚਲੋਭਾਈਕੁਟੀਆ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਰਜਾਇਮੰਗੀ॥ ਜੀਆਸਾਨੂੰਭੀਜੀਕਰੀਐ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ
ਰਾਗੀਲੀਤੀ॥ ਬੋਲਣੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਉਥੋਂਕੇਆਏਉਲਕਾਪਰਬਤਨੂੰਬੈਠੇਆਏ॥ ਤਾਸਿਧਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਤੁਸੀਂਅਸੀਂਕਿਥੋਆਏ॥ ਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲੇ॥ ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਉਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏ॥ ਅਤੇਜੀਏਹਕੇਹੜੇਥ
ਚਰਦਾਰਾਹੁਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ ਅਸੀਪਾਰਾਬਥੋ

ਜਨਆਏ।੧੧੦੦੦੦੦।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਪਹਿਥੇਜਾਇਖੜੋਤੋਈਏਕੁ
ਰਣਮੰਦਰ।ਦੂਜਾਆਵਸੀਜਾਹਨ੍ਵੀਮੰਦਰ।ਤੀਜਾਆਵਸੀਮਛਲੀ
ਮੰਦਰ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਆਸੀਕਿਸਰਾਜੇਦੇਮੰਦਰਜਾਇ
ਵੜੀਏਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪ੍ਰਾਲਿਸਤਖੰਡਲੰਕ
ਸਹਰਾਰਾਜੇਪ੍ਰਾਲਿਸਤਦਾਹੈਏ।ਉਥੇਵਾਰਾਜਾਭਭੀਛਨੇਹੈ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਗੇਪਾਰਿਕਿਤਨਾਕੁਦੂਰਿਹੈ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਕਹਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਪਰੁਵਿਚੋਆਇਆਰਹੀਤੈਨੂੰਪਹੁੰ
ਜਾਇਵੜੀਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਡੀਪਾਰਿਰਸਣਾਹੈ
ਕਿਨਾਹਿਰਸਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੂੰ
ਕਰਤਾਰਲੈਜਾਸੀਤਾਅਸੀਕੀਜਾਸੀਏ।ਅਤੇਜੇਤੂੰਉਥੇਤਾਦਨਾਹੈ
ਤਾਤੈਨੂੰਪਹੁਚਾਇਛਡੀਏਗੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਪ
ਕਾਵਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਅਜਤੈਨੂੰ
ਪਕਾਵਦੇਨਾਹੈ।ਕੇਤੈਆਪੇਹੀਪਰੁਚੇਤਕੀਤਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆਆਹਾਜੀਮੈਸਹਾਜੇਮੁਕਾਇਗਾਪੁਛਿਆ ਤੁਸਾਏਨੂੰਏਹਕਿਉ
ਆਖਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਹਾਏਕਾਈਘਾਣਾ ਹੁਣਮਰ
ਦਾਨਾਅਸਾਥੋਅਗੇਹੀਵਿਛੋੜਾਹੋਂਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਜੀਏ
ਅਜੇਹੀਨਾਹੀਕਰਣੀਇਨਾਨੇਐਥਾਹਣਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕਿਰਤਾਰਉਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਆਹੇ ਅਸਾਉਪਰ
ਕਰਤਾਰਬਹੁਤਾਮਿਹਰਵਾਨਹੈ ਜੋਤੈਨੂੰਅਸਾਪਾਸੋਉਥੇਨਤੀਆਂਗੀ
ਆਕਿਉਜੋਤੂੰਆਖੇਆਹਾ ਜੀਮੈਭੁਖਦੇਪੇਕੋਮੁਈਆ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਜੀਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੂਟੇਗੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਭੁਲੀਜਾਹਗਾਛੂਟੇਗੀ ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆਜੀਕਦਾਛੂਟੇਗੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਪੰਜਾਇਨਾਨੂੰਤੈਨੂੰਪਤ੍ਰੀਆਇਨਰਹਦੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਨੂੰਸੀ
ਕੀਹਾਜਾਣੂਹੈਸੋਕਿਉ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀ
ਤੇਰਾਕੰਮੁਕਰਿਕੈਜਾਸਹਿ ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਸਾੜੋਗੇ

ਕੇਵਡੇਘੋਰੇਗੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜੋਤੂਆਖੇਸੋਈ
ਕਰੀਏ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਆਖਿਆਕਰਸੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਤੇਰਾਹੀਆਖਿਆਕਰਸੀਏ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਨੂੰਸਾੜੋਗੇ।ਤਾਂਮੈਂਤੁਸਾਤੇਬਹੁਤੁਰਾਜੀ।ਰਹਾਂਗਾ।ਅਤੇਨਾਸਾੜੋਗੇ
ਅਤੇਦਬੋਗੇਤਾਂਮੈਂਬਹੁਤੁਰੰਜਹੋਵਾਂਗਾ।ਕਰਤਾਰਦੀਦਰਗਾਹਦਾਵਨ
ਗੀਰਹੋਵਾਂਗੋ।ਜੀਮੈਂਆਪਣੀਅਖੀਂਰਾਤਿਨੂੰਡਿਠਾਹੈ।ਕਰਤਾਰਮੈਨੂੰ
ਦਿਖਾਇਆਹੈ।ਜੋਏਥੇਸਾੜੀਦਾਹੈਸੋਪਾਕੁਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਜੋ
ਦਬੀਦਾਹੈਸੋਅਗੇਸਾੜੀਦਾਹੈ।ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਅਵਸਸਾੜਨਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਏਹੁਕਾਰੁਅਸਾੜੀਗਰਦਨਤੇਹੋਇ
ਆ।ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਅਵਸਸਾੜਨਾ।ਦਬਣਾਨਾਹੀ।ਤੂੰਚੇਤਬਾਇਗਿਆ।
ਕਰਤਾਰਕਰਾਵੇਗਾ।ਤਾਂਮੈਂਤੈਨੂੰਸਾੜੀਏਗੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੋ।ਤਾਂਈਮਰ
ਦਾਨਾ।ਤਾਂਚਉਥੇਦਿਨਚਲੇ।ਥਾਸਹਰਦਾਨਾਉਂਹੈ।ਉਥੇਆਏਉ

ਉਤਰੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ। ਇਹਬੇਟੇਹਿਛੁਟਣੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ। ਇਹਬੇਟੇਰੀਅਉਲਾਦਰਹੇਗੀ। ਅਤੇਤੈਨੂਖੁਰਮੇਸਹਰਲੈਜਾਵੇਗਾ
ਠੋ। ਤਫਕਰਖੁਰਮਾਆਖਾਨੁ। ਤੇਰਾਅਹਾਰਉਸੇਧਾਕੀਰਣਦਾਹੈ। ਤਾਪੰਜਵੇਵਾਟ
ਨਜਾਇਮਰਦਾਨੇਖੁਰਮੇਦੇਫਲਖਾਧੇ। ਜਾੜ੍ਹੈਘਣੀਆਦੀਨਗਾਹਆਤ।
ਮਰਦਾਨੇਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ। ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਦੇਹਖਧਰਮਾਤਮੇਦੀ
ਰਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਿਆਰੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦ
ਨਾਕਉਕਾਰਿਜਾਤੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਉਕਾਰਿਜਾਤਾ। ਜੋਮੇਰੇਨਾਭ
ਵਿਚੋਪਉਣਦੀਗੀਦਫਲੀਹੈ। ਅਤੇਨਵੇਸਾਸਰਤਦੇਹੈਨਿ। ਭਾਵੇਤੂਸਾਰੀ
ਣਦੇਜਾਵੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂਗੀਲਦਾਜਾਹਿ
ਤਾਬਾਲਾਰੀਲਣਲਗਾ। ਪੁਰੇਨਵੇਸਾਸਦੇਹੀਵਿਚੋਹੋਏ। ਤਾਬਾਲੇਦੇਹ
ਨੂਹਥੁਲਾਇਆਦੇਖੇਤਾਮਰਦਾਨਾਹੈਨਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਬਾਲਾ। ਕਿਉ। ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਜੀਪੂਰਾਹੋਇਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਿਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਆਪਣਾਲਗਾ। ਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖ

ਕਰਤਾਰਿਨਿਰੰਕਾਰਦੀਆਵਾੜੈਆਈਆ।ਕੇਤੀਮਰਦਾਨੇਉਪਰਿਮਿਹਰ
ਪਾਕੀਤੀਤੈਸੁ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਓਹੁਕਰਮਾਤਤੁਕੁਰੂਕਿਰਪਾਕੀ
ਕੁਨਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਇਸਦੇਹੀਨੂਹੁਣ
ਸਾੜੀਏ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਕਰੀਏਅਤੇਹੁ।ਤਾਓਸੇਮੁਗਸੇ
ਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ।ਅਤੇਇਕਚਾਦਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੀਦਿਤੀ।
ਅਤੇਇਕਚਾਦਰਬਾਲੇਦੀਲੀਤੀ।ਅਤੇਇਕਚਾਦਰਮਰਦਾਨੇਦੀਆਹੀ।
ਤਿਹਾਚਾਦਰਾਦਾਖਫਨਕੀਤਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਉਥੇਸਾੜਿਆ।ਉਸੇਖੁਰ
ਮੇਰੀਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ।ਜਾਉਸੇਚਲੇਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀ।
ਓਜੁਜੋਸੇਤਬੰਦਰਰਾਮੇਸਰਆਖੀਦਾਹੈ।ਜਿਥੇਰਾਮਚੰਦਪੁਲਬਧਾਆਹਿ
ਉਹਨਾਡਿਠੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਉਹਦੂਰਿ
ਰਹੀ।ਤਾਬਾਲਾਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਵਹੁਭਾਈਬਾਲਾ।ਓਹੁਤੂ
ਦੇਖਰਖੀਏ।ਉਥੋਉਡਾਰੀਲੀਤਾ।ਆਆਇਸੇਤਬੰਦਰਰਾਮੇਸਰ

ਨਿਕਲੇ।ਤਾਏਵੇਹੋਏਆਹੇ।ਜੋਗੋਰਖਨਾਥਚਉਹੁਪੰਜਾਸਿਧਾਨਾਲਿਆਇਨਿਕਲੇ
ਆ।ਬੋਲਣੁਕਾਇਦ੍ਵਾਨਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਸੇਤਬੰਦ੍ਰਾਮੇਸਰਮੇਲਾ।ਗੋਰਖਚਰਪਰੀਚੇਲਾ।ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਰਹੇਅਲਖੇ
ਲਾ।ਗੋਪੀਚੰਦੁਜਤੁਗਾਤਾਸੀਊਖੇਲਾ।ਲੋਹਰੀਪਾਆਇਆਕੇਲਾ।ਚਰਪਟਨਾਥ
ਰਹੇਜੁਤੇਲਾ।ਤਾਭਰਥਰੀਵਾਚਾ।ਕਉਣੁਜੋਤਸਰਬਸਰੀਰਮੇਰਾ।ਦੂਜਾਕਾਕੇ
ਕਹਤੇਅਉਰਾ।ਕਉਣੁਅੰਤਕਿਉਪਾਵੈਪਾਰਾ।ਕਾਕੇਕਹੀਐਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਕ
ਉਣੁਸੋਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ।ਕਉਣੁਸੋਸਿਫਤੀਰਾਤਾਰਾਉ।ਕੋਂਕਾਦਰਸਨਕਉ
ਣੁਧਾਰਿਆਇਆ।ਕਉਸੋਧਾਣੀਨਾਦਵਜਾਇਆ।ਭਰਥਰੀਬੋਲੈਸੁਣਿਨਾਨਕ
ਬਾਣੀ।ਕਿਉਕਰਿਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ।ਕਉਣੁਨਿਰੰਤਰਰਹੇਸਮਾਈ।ਜੀਤਅ
ਸਾਖੀਰਕਹੇਕਾਲਨਖਾਹੇ।ਭਰਥਰੀਪੁਛੈਨਾਨਕਤੇਹੀ।ਨਾਨਕਸਚੁਦੂਠ
ਨਨਹੋਈ।੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਨਿਰੰਜਨਜੋਤਿਸਰਬਸਰੀਰਮੇਰਾ।ਏਕਅ
ਖਿਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰਾ।ਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਅਗਮਅਗਾਧਿਧੀਅੰਤਨ
ਅਪਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ।ਸਿਫਤੀਰਾਤਾਆਤਮਸੁਰਾਉ।

ਦਰਸਨਆਪਿਸਹਜਿਘਰਿਪਾਇਆ।ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦਿਵਜਾਇਆ।ਸੁਣਿ
ਗੁਰਬਖਸੀਨਾਨਕਇਹਬਾਣੀ।ਜਿਨਿਪਾਵਹਿਤ੍ਰਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ।।੨।।ਸਾਚੇ
ਨਿਰੰਤਰਿਰਹੇਸਮਾਇਆ।ਕਾਲਜਾਗ੍ਰਸੈਪਿੰਡਿਨਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਬਖਸੀਰੋਸ
ਇਹੋਇ।ਮਾਨਿਆਲਿਆਨਾਨਕਸਚੁਸੋਈ।।੩।।ਗੁਰਬਖਸੀਵਾਚ।
ਕਿਉਕਰਿਖੇਲੀ।ਕਿਉਕਰਿਵਾਦੀ।ਕਿਉਕਰਿਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਆਗੀ।
ਕਿਉਕਰਿਦੁਨੀਆਦੁਤਰਤਾਰਿਆ।ਕਿਉਕਰਿਬਾਲੇਜੀਵਉਧਾਰਿਆ।
ਕਉਨਗੁਰੂਜਿਸਦੀਖਿਆਦੀਨੀ।ਗੁਰਬਖਸੀਪੂਰਣਵੈਸਨੁਪਰਬੀਨੀ।।੪।।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਰਹਵਸਾਇਆ।ਸਹਜਿਮਿਟੇ
ਜਗਜੀਵਨਪਾਇਆ।ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਜੋਗਾਬਿਜੋਗਪਰਜਾਲੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਪਾਤਅਭੈਹੈਨਾਲੇ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਨੀਆਦੁਤਰਤਾਰਿਆ।ਸਬਦਿਮੂਏਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਮਾਰਿਆ।।੫।।ਸਬ
ਦਿਗੁਰੂਸਭਦੀਨੀਦੀਖਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਸਚੁਪਰੀਖਿਆ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਰੋਸਚੁਪਛਾਣੈ।ਅਨਮੁਖਿਵਦਿਤਨਜਾਣੈ।ਜੀਨੇਤਗੁਰਸਬ

ਦੀਮੇਲਾ।ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ।ਅੰਤਰਿਰਤਨਾਗਿਆਨਪਰਚੰਡਾ। ੨੩੦
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਨੁਅਖੰਡਾ।ਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਨਾਨਕਬੋਲੈ।ਸਭੁਨਿਰੰਤਰਿ
ਤਤੁਵਿਰੋਲੈ।੮।ਗੋਰਖੋਵਾਚ।ਜਤੀਸਤੀਸਭਵਿਤਾਸਾਰੂ।ਪੰਚੋਇੰਦ੍ਰੀਆਨਿ
ਨਿਵਾਰ।ਨਾਮਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਇਸਨਾਨੀ।ਬ੍ਰਹਮਕਾਭੇਦਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨੀ।
ਬੋਲੈਸਭੁਨਿਰਾਈ।ਮਿਸਿਆ।ਏਹਆਦਿਪੁਰਖਕੀਸਿਖਿਆ।ਜੋਗਕੇ
ਲਖਣਸੁਣਹੁਪੂਤਾ।ਗੋਰਖਕਹੈਸੇਟਿਅਉਧੂਤਾ।੭।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਤਿਚਰਣਠਾਇਨਬੋਲੈਬੋਲਾ।ਕਾਮਦਾਮਨਛਿਆਗੇਗੁਰਮੇਲਾ।ਚਿਰਜਾਗਿ
ਨਜਾਇਅਖਾੜੈ।ਗਗਨੰਤਰਿਧਨਖਸਹਜਿਮਾਹਿਚਾੜੈ।ਰਹੈਇਕੰਤਸਬ
ਦਿਰਬਾਣੀ।ਦਰਗਹਪੈਧਾਪਤਿਪਰਵਾਣਾ।ਐਸੈਜਾਮਰਹੈਗੁਰਪੂਤਾ।
ਪਰਵਰਘਨਤਿਰੈਨਪਰਾਕ੍ਰਿਅਰਾਤ੍ਰਾ।ਜੀਤਧਾਮੁਖੇਲਨਕੀਆਸਤ੍ਰਾਅਨੁਮਾ
ਣਕ।ਮਨਤੇਪਤੀਆਨਾ।ਮਨਤੇਮਨਮਾਨਿਆ।ਗੁਰਤੇਸਮਝਿਆਨਾ।ਪਰਵਰਧ
ਕੀਮਧਰਸਭੁਸਬਦੁਵਾਸਿਦੁਭੀ।ਅਚਰਜੁਨਗਰਿਸਭੁਜੋਗਪਛਾਤੀ।
ਜੋਗਮਾਰਗੁਕੀਐਸੀਰਾਲਾ।ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਧਿਆਨਾ। ੮।

ਗੋਰਖੁਵਾਚਾ।ਕਵਨਰੂਪਕਵਨਨਾਥੀਸਬਾਰਾ।।ਕਵਨਅਗਨਿਕਵਨ
ਅਕਾਰਾ।ਜੀਤੁਪਾਰਿਵਸੈਕਵਨਅਚਾਰਾ।ਕਉਨਸੁਰਾਜਾਕਵਨਸੁਮ
ਤਾ।ਕਉਨਸੋਪਰਬੁਪੁਰਖੁਪਤਿਹੋਤਾ।ਕਵਨਸੁਬੋਲੈਕਵਨਸੁਖੇਲੈ।।
ਕਵਨਸੁਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਵੇਖੈ।ਕ[illegible]ਹਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹਜਾਇ।ਪਿੰਡੁਪੜੈ
ਜੀਉਕਹਾਸਮਾਇ।।ਇਸਕਥਾਦਾਇਹਵੀਚਾਰੁ।ਬੋਲੈਗੋਰਖਮਤਤੋਨਤੁਸ
ਰੁ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਸਚੁਰੂਪਪਵਨਨਾਥੀਸਬਾਰੁ।ਗਗਨਿਅਗਿ
ਭਸਮਧੂਅਕਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਾਚੁਅਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘ
ਰਿਮਹਲੀਵਸੈ।ਅਮਰੁਹੋਇਨਿਰਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਸੈ।ਮਨਰਾਜਾਤਉਪਵਨ
ਮਤਾ।ਨਿਰੰਜਨਪਰਬੁਪੁਰਖੁਪਤਿਹੋਤਾ।ਬੋਲੈਪਵਨਅਗਨਕਲਵ
ਤੀ।ਸਚੁਖੇਲੈਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਰਾਉ।ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਉ।ਪਿੰਡੁ
ਪੜੈਜੀਉਜੋਤਿਸਮਾਉ।ਇਹਅਗਮਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੈਦੀਆਦਿਖਾਇ।ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਗਾਥਾ।ਸੁਣਿਹੋਭਰਥਰੀਗੋਰ
ਖਨਾਥਾ।੧੧।ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ।ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁ

ਮਾਨਹੁਬੀਆਰੁ।ਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਸਰੀਰਮਸਾਡਾ।ਜਣੁਕਾਰਿਬਾੜਾਤ ੨੩੧
ਤੂਲੈਢਾਲਾ।ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਿਗਸਾਲਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਦਿਸਾਟਿਸਦਾਵਾਇਆ
ਲਾ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ।੧੨।ਇਹੁਸਚੀਗੋਸਟਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੀਨੈਕੋਈ।ਸਚੁਮੰਤ੍ਰਕਿਧਾਨੀਅਮੰਤ੍ਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪਹਿਬੰਧਿਚੂਹਮੰਤ੍ਰਾ।ਜੇਤਪੰਦਰਾਇਸਰਹੋਈ।ਪਾਵੈਦਾਤਿਨਾਨਕਤਾਰੇਸੋਈ।
੧੩।ਜੇਤਪੰਦਰਾਇਸਰਮੇਲਾ।ਗੋਰਖਕੁਰਬਸੀਏਕਗੁਰੂਇਕਚੇਲਾ।
ਗੋਰਖਬੋਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ।ਹਮਭੂਲੇਤੂਰਾਹੁਬਤਾਇ।ਨਾਨਕਬੋਲੈ
ਸਚੀਬਾਣੀ।ਸੁਣਿਲੈਤੂੰਗੋਰਖਾਨੈਰੰਜਨਿਪ੍ਰਾਣੀ।੧੪।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚ
ਜੋਗਕਮਾਉ।ਜਿਜਪਾਇਅਜਪਾਵਹਿਬਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦੀਖ
ਅਲੇਹੁ।ਆਸਾਪੂਰਿਨਗਰੀਬਸਤੇਘਰਿਬੇਹੁ।੧੫।ਤੀਨਿਚਾਰਿਚ
ਉਥੇਚਉਥਿਅਤਲੋ।ਪੰਜਸਤਗੁਲਾਗਿਆਨਆਮੇਲੋ।ਨਉਘਰਿਛੂਚ
ਦਸਵੈਦੁਆਰਿ।ਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸਬਦੁਅਪਾਰੁ।੧੬।ਤਹਅਨਹ
ਦੁਵਜੈਧੁਨਿਓਅਕਾਰਿ।ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਆਪਾਰੁ।੧੭।।

ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਵਿਹਾਵੈਸਮੈਟਿਵਸਾਏਰਾਹੁ॥ਸਾਚੀਧਿਆਨੁਦਰਗਸਨ
ਪਾਇਆਉ॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਣਿਉਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਮਿਟੇਸਭਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕਧਿਆਵੈਧੂਤਸੁਧਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਸਾਚਿਸਾਰੁ॥੧੭॥ਵੇਦਕਤੇਬਪਸੇਪਕਰਾਨੁ॥ਪੰਡਿਤਪੋਥੀਪੜ੍ਹਿ
ਪੁਰਾਨੁ॥ਨਉਖੰਡਧਰਤੀਜਗਤੀਫਿਰਹਿ॥ਜੋਗਜੁਪਾਵਹਿਕਰਮਭਰਮ
ਮਗਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੂਨਿਨਪਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਆਹਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਚੁਜੋਗਅਟਲਅ
ਸਥਾਨ॥ਨਾਨਕਧੂਨਿਵੈਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੧੮॥ਸੁਣਿਕੈਕਰਬਰੀ॥ਗੋਰਖਨ
ਥਾ॥ਨਾਮਧਿਨਾਨੂਧੇਧਹੁਸਾਖਾਸਾਧਿਕਸਿਪਗੁਰੂਧਹੁਤੇਲਾ॥ਗੁਰਸਧ
ਦੂਧਿਨਾਦੁਖੀਏਦੂਹੇਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਾਨਕਧੇਲੈ॥ਸਾਜੀਨੇਰੰਤਰਿਤਤੁਵਿ
ਰੇਲਾ॥੧੯॥ਤਾਫੇਰਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ॥ਐਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾ॥ਚਲਤਾ
ਹੈਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੋ॥ਤਾਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਹਾਗੋਰਖਨਾਥਜੀਮੇ
ਲਾਕਹਾਹੈ॥ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆਅਚਲਵਟਾਲੇ॥ਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ॥ ੨੦

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸਿੰਘੋਕਤਾਹੈ ਅਤੋਈਸ਼ੋਕਿਤਨੇਕੋਠਹੈ ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿ ੨੩੨
ਆਜੀਈਹਾਸਿਉਚਉਦਹੇਸੋਪੰਦ੍ਰਕੇਸਠੇ ੧੫੦੭੫। ਅਤੇਮੇਸਾਫ਼ੀਕਾਈ
ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਜਾਹੁਜੀਤੁਮਾਸਿੰਘੋਹੋ ਉਤ੍ਰਤੇਜਾਹੁਗੇ।
ਹਮਤੋਮਾਨਖਹੈ ਤਾਗੁਰਖਰਿਬੋਲਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕਪਾਸਾਰ੍ਹੈਤੋਕਉਸਕਉ
ਤਾਦੇਤਾਬਾ ਅਖਤ੍ਰਫਕਉਨਿਆਹੂਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆਹਭਰਥ
ਰੀਨਾਥਾ ਜੇਸਕਉਸਉਤ੍ਰਾਈਥੀਸੋਹਮਕਉਭੀਉਤ੍ਰਾਵੈਗਾ ਤਾਭਰਥਰਿਕ
ਹਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕਉਸਤੇਨੇਹੀਉਤ੍ਰਾਈਥੀ ਕਿੰਨੈਸੀ ਅਉਰਨੇਉਤ੍ਰਾਈ
ਥੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸਚਸਬਦਨੇਕਉ ਸਉਤ੍ਰਾਈ ਆਗਿਆ
ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਈ ਨਾਥਿਨ੍ਹਾ ਹੀਤਾ ਸਕਉਨਉਤ੍ਰਾਵੈ ਐਸਾਕੋਈਦਿਸਟਿ
ਨਆਵੈ ਹਮਕਉਭੀਉਹੁਆਗਿਆਹੋਤੁ ਤੁਮਚਲਹੁਆਗੇਹਮਆਏਮਲੇ
ਈ ਤਾਸਿਧਾਉਤ੍ਰਾਈਰੀਤੀ ਬੋਲਹੁਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਚਾਹੈਗੁਰੂਚਲਿ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਕਿਉਤ੍ਰਾਈਧਾਨਾ ਸਿਧਤਾਗਏ ਤਾਧਾਲੇਆ
ਥੀਆਜੀ ਜੇਤੁਸਾਡੀਰਜਾਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਚਲਹੁਭਾਈਧਾਨਾ।

ਅਸੀਕ੍ਰੀਜਾਈਏ॥੧॥ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਉਥੋਉਤਾਰੀਲੀਤੀ॥ਜਾਂਦੇਅਚਲਵਟਾਲੇ॥ਤਿਕਪਲਕਾਵਿ
ਚਆਇਪਹੁਤੇ॥ਤਿਕਾਂਧਿਪਸਵੇਹੋਠਿਬੜ੍ਹਾਅਹਾ॥ਉਸਉਪਰਿਬੈਠਿਗਏ॥
ਜਾਸਿਧਆਏਤਾਕਿਆਦੇਖਨਾ॥ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਆਗੇਹੀਬੈਠਾਹੈ॥ਤਾ
ਗੋਰਖਕਹਿਆ॥ਆਦੇਸਹੋਨਾਨਕਤਪਾ॥ਆਦੇਸੁ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਏਕੰਕਾਰਕੋਆਦੇਸੁ॥ਹੋਗੋਰਖਨਾਥਾ॥ਤਾਭਰਥਰੀਕਹਿਆਅ
ਰੇਨਾਨਕਤਪਾਤੂੰਕਿਛੁਇਸਟਹੀਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਰੇਭਰ
ਥਰੀਇਸਟਹਿਮਾਰੀਏਕੰਕਾਰਾ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰਕੀਆਨਿਸਤਾਰਾ॥ਓਸ
ਤਾਦੂਹਮਾਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਧਚਨਕਾਸੂਰਾ॥ਜੋਨਾ
ਨਕਉਪੰਅਣਾਰੋਏਐਸੇ॥ਤੁਮਤੇਆਗੇਈਹਾਆਏਹੈਜੋ॥ਨਾਨਕ
ਕੇਪੂਕਾਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸੁਣਿਹੋਭਰਥਰੀਤੈਕ ਅਕਾਨਲਸੀਨੀ॥੨॥
ਤਾਉਥੋਮੇਲਾਉਠਿਟੁਰਿਆ॥ਤਾਵਟਾਲੇਦੇਆਲੋਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂ
ਸਿਞਾਤਾ॥ਲੋਕਆਇਕਰਕਈਪੈਰੀਪਏ॥ਅਤੇਧਣਤ੍ਰਦੂਸਰੀਦੇਕਰਨ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਂਭਾਈਪਠਾਣਾ।ਏਥੇਸੋਨਾਵੀਵਿਕਦਾਹੈ। ੨੨੩
ਅਤੇਭਾਈਪਠਾਣਾਅਸਾਂਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਉਥੇਲੈਆਵਣਾਹੈ।ਅਤੇਦੂਏ
ਸਾਧਕੰਧਾਰਾਂਵਿਚਹੈਨੀ।ਉਨਾਨਾਲੇਅਸਾਡਾਵਚਨਹੈ।ਉਨਾਨੂੰਮਿਲਣਾਹੈ।
ਤਾਂਪਠਾਣੇਆਖਿਆਜੀ।ਸਹਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇਦਾਪੁਤ੍ਰਤਾਂਤਲਵੰਡੀਹੈ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਪਠਾਣਾ।ਉਸਨਾਈਜਰੂਰਉਥੇਲੈਜਾਵਣਾਹੈ।ਏਥੋ।
ਤਾਂਪਠਾਣੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀਚਲੋ।ਪੇਸਉਰਕਾਈਦਾਨਗ੍ਰ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਉਠਾਰੀਕੀਤੀ।ਆਇਕੇਦੂਕਾ
ਨਾਂਪੁਰਦੇਖਹੂੰਤੇਉਤਰੇ।ਬਾਜੇਦੇਪੀਉਦਾਖੂਹਆਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈਪਠਾਣਾ।ਰਾਇਬੁਲਾਰਤਾਂਚਲਾਗਇਆ।ਅਤੇਕਾਲੂ
ਭੀਚਲਾਗਇਆ।ਅਤੇਅੰਮਾਂਧੀਭੀਚਲੀਗਈ।ਅਤੇਬਾਲਾ
ਜਾਪੂਰਹਦਾਹੈ।ਓਹਦੇਮਨਕਉਸੀ।ਅਤੇਅਸਾਂਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।
ਤੂੰਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਸਦਿਲੈਆਉ।ਤੂੰਪਾਤਿਆਜਾਲੇਕੋਈਨਾਹੀ।
ਤਾਂਪਠਾਣੇਆਖਿਆਜੀ।ਸਹਜਾਦੇਨੂੰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਹੋ।

ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਭੁਲਾਜੀ।ਤਾਬਾਲੇਜਾਇਸਹਜਾਦੇਨੂਸਾਦਿਆ।
ਦਾਰਿਖਨੀਆਰਾਣਿਗਈਆਹੀ।ਤਾਸਹਜਾਦਾਅੰਦਰੋਨਿਕਲਿਆ
ਇਆ।ਜਾਦੇਖੇਤਾਬਾਲਾਸੰਧੂਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਤਪੇਲਾਇਆਹਾ।ਅਤੇਮੇ
ਰਾਪਿਉਕੀਤਿਨਾਦੇਨਾਲਿਆਹਾ।ਸੀਦਾਣਕਰਿਸਹਜਾਦਾਬਾਲੇਦੇ
ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ।ਤਾਬਾਲੇਵਚਨੁਕੀਤਾ।ਸਹਜਾਦਾਕਰਤਾਰ
ਭੁਲਾਕਰੇ।ਅਤੇਆਪਣੇਨਾਉਂਦੀਖਾਤਿਰਦੇਵੈ।ਸੁਣਭਾਈਸਹਜਾਦਾ
ਤੈਨੂਨਾਨਕਤਪਾਸਦਦਾਹੈ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਬਾਬਾ
ਕਿਥੈਹੈ।ਇਹਭਾਈਸਹਜਾਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਹੈ।ਤੈਨੂਤੁਰਤੂਠ
ਲਾ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਕਰਮਾਦਾਬਖਸੀਆਹਾ।ਉਠਕੇਨਾਲਿਹੋਇਆ।
ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਸੁਣਿਭਾਈਸਹਜਾਦਾਤੇਰਾਪਿਉਕਾਲਿਦੁਆਸੀਹੋਇਆ।ਅਸਾਨ
ਜੋਗਾਆਹਾ।ਤੈਨੂਸਿਰੋਪਾਉਦੇਵਣਾ।ਆਖਤੈਨੂਕੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉ
ਦੇਹਿਏ।ਇਕਸੌਂਦਾਜੋਦੇਦਾਹੈ।ਇਕਦਰਗਾਹਦਾਸਿਰੋਪਾਉਜੋਦਾਹੈ।

ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜੋਘਾਖੇਮਰਦਾਨੇਨੂਦਿਤਾਹਈਸੋਈਮੈਨੂਦੇਹਿ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਸਹਜਾਦਾਤੇਰੇਪਿਉਅਸਾਥੋਸਭੁਨਾ
ਮੰਗਿਆਸੀਤਾਂਅਸਾਉਸਤਾਈਜਾਣਿਆ।ਜੋਤੂੰਉਥੈਰਜਕਰਿਰਹੋ।
ਤਾਂਤੂੰਭੀਉਸਜੇਹਾਹੋਵੈਂ।ਅਗੇਤੇਰੀਖੁਸੀ।ਜੋਤੂੰਆਖੈਸੋਈਕਰੀਐ।
ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀ।ਜੋਮੈਨੂਘਾਖੇਦੇਥਾਨਲੈਂਦਾ।ਤਾਕ
ਰਤਾਰਮੈਥੇਕੁਝਿਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀ
ਕਲਖਾਈਆਆਸਹਜਾਦੇਨੂਉਥੇਹੀਲੈਕਰਿਗਇਆ।ਤਾਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਕੁਸਜਣਜੀ।ਚਲੋ।ਤਾਉਠਿਚਲੇ।ਜਾਮੁਲਤਾਨਦੀਧਰ
ਤੀਗਏ।ਨੇੜੇਤੁਲੰਬੇਦੇਨਉਕੋਹਉਪਰੇ।ਉਥੈਇਕੁਸਜਣੁਬੈਠਾਆ
ਤਾ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਸਜਣਕੇਹੀਤਰਾਂਦਾਆਹਾ।ਜੇਹਿੰਦੂਤੁਰਕਪਾਂਧੂਕੁਥੈਸਨੋਹੋਦੇਹੈਨਿ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸਹਜਾਦਾਇਸਾਗਿਰਾਉਵਿਚਿਜਾਈ।ਪ
ਰੁਤਰੇਨਹਿ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਕੇਹਾਰੂਪਹੈ।ਜੇਤੁਸੀ

ਮੇਰੇਨਾਲਿਹੋ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਦੇਗਾਲਿਸੁਣਿਕੈਪਣ੍ਹੇਆਹੋ।ਜਾਇਸਹ
ਜਾਦੇਰਾਮਸਤਕੀਤੀ।ਤਾਓਰੇਸਜਣਧੋਖਿਆ।ਆਉਭਾਈਸਜਣਰਾਮ।
ਤਾਫੇਰਸਜਣਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਕਿਥੋਆਇਓਹੁ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆ
ਖਿਆਮੈਪਰਦੇਸੀਹਾਂ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਤੂੰਕਉਣਹੋਵ
ਹੈਸਭੁਆਖੁ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੈਸਉਦਾਗਰਸੀਹੋਂਦਾ।ਤਾਸਜ
ਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਕਿਸੇਵਡੇਆਦਮੀਦਾਸਉਦਾਗਰਸੀਹੈਂ।ਤਾਸਹ
ਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜਮਾਨਮੈਵਡੇਆਦਮੀਦਾਸਉਦਾਗਰਸੀਹਾ।ਤਾ
ਫੇਰਸਜਣਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਸਹਜਾ
ਦੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਉਸਦਾਨਾਉਨਾਨਕੁਹੈ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆ
ਭਾਈਉਹਕਉਣਹੋਂਦਾਹੈ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਉ
ਹਸਭੁਹੋਂਦਾਹੈ।ਪਰੁਆਦਮੀਵਡਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਸਜਣਆਖਿਆ।
ਭਾਈਉਹੁਅਸਾਡੇਹੋਂਦਾਹੈ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜਮਾਨਉਹੁ
ਤੁਸਾਥੋਭੀਵਡਾਆਦਮੀਹੈ।ਸਜਣਆਖਿਆਆਦਮੀਅਨੂੰ।

ਭਾਈਵਡੇਹਵਡੇਆਦਮੀਦਾਸੀਰਾਸੀਹੈ ਜਿਜਮਤਾਈਸਦੀਭੁਲੀ
ਤਰਾਕਰਣੀਆ ਰੁਣੀਕਰਾਪਵਾਜਣਾ ਜਾਈਭੁਾਈਆਇਨਨਾਲੋ।
ਸਹਜਾਹੇਨੂਖਵਾਜਣਨੈਗਏ ਜਾਈਕਾਮੈਸਹਜਾਦੇਦੇਕਪੜੇਲਾਹਲੀ
ਤੇਆਨੇਅਤੇਸਗੇਆਪਣਭਾਈਦਾਸੁੰਰਪਾਸੀਤੋਗੁਲੈਆਨੈਭਾਸਹ
ਜਾਦੇਆਪਣੇਮਨਾਵਿਚਪਾਦਕੀਆਨੂੰਲੈਤਪਾਜੀਆਮੈਨੂੰਭੁਲੀਜ
ਹਗਾਭੋਜੀਆਹਈਆ ਕਪੜੇਲਾਹਿਲੀਤੇਅਤੇਧੰਨਘਹਾਲੀਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਣ ਸੁਭਾਈਧਾਣਾਅਸਨੂੰਸਹਜਾਦੇ
ਪਾਦੂਕੀਤੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਧਾਸਾਦੋਵੇਆਈਅਤੇ
ਹੋਏਆਵੇਅਨਤਾਕੋਆਦੇਅਨਜੋਸਜਨਥੋਸੀਤਰਾਧੈਠਾਂਹੈਆਜੇ
ਸਤਰਾਵਡੇਪਰਮਥੈਸਨੋਹੋਦੇਹੈਲੀ ਤਾਜਾਵਿਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੈ
ਆਭਾਈਸਜਣਕਰਤਾਕਰਤਾਰਾ ਅਗੋਜਜਣਧੋਸੀਆ।
ਆਉਕਾਈਸਤੀਰਾਮਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੈਆਭਾਈਸਜਣਾ।
ਏਥੇਅਸਾਭੁਾਹਿਕਆਦਮੀਆਆਏਆਹੈਜਿਰਾਸੀ ਤਾਸਜ

ਨੂਆਖਿਆਨਿਓਇਥੋਂਕੋਈਨਾਹੀਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ
ਆਕਿਓਤ੍ਰਾਈਸਜਨਾ ਮੁਕਰਦਾਕਿਉਂਹੈ ਇਥੇਹੀਆਇਆਹੈ ।
ਅਗੋਸਜਣਆਖਿਆਜਿਨ੍ਹਸਿਅਜੀਤਫਕੀਰਹੋ ਮੈਨੂੰਕਿਆਕਰੂ
ਰਪਣਾਹੈਜੋਮੈਮੁਕਰਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਇਕ੍ਰਾਈ
ਘਾਲਾਇਸਥੈਜਨੇਦਾਮੁਹਕਾਲਾਕਰੂ ਅੰਦਰੋਸਹਜਾਦੇਨੂੰਕਾਢਿ
ਲੀਆਓਨ੍ਹ ਤਾਘਾਲਾਜਾਇਅੰਦਰਿਵੜਿਆ ਦੇਖੇਤਾਸਹਜਾਦਾ
ਘਪਾਬੈਠਾਹੈ ਤਾਘਾਲੇਆਖਿਆ ਉਠਸਹਜਾਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਸਦਦਾਹਈ ਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਕਿਜਮਾਨ੍ਹਜਾਮੈਨੂੰਕਿ
ਸੋਵੇਜੀਆ ਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਿਲੀਤੇਆਨੇ ਅਤੈਮੈਨੂੰਧਿਨਘਾਤੁ
ਆਨੇ ਮੈਂਕਿਆਕਰਾ ਤਾਘਾਲੇਆਖਿਆਜੀਸਹਜਾਦਾਹੁਣਤੇਰੇ
ਕਪੜੇਭੀਮੈਦੇਦੇਆਹੇ ਜਿਨਾਘਘਆਹਾਸੇਸਰੀਂਦੇਹੋਏ ।।
ਅਤੇਕਪੜੇਦੇਦਨਨਾਹੀ ਆਖਣਏਹੋਜੇਹਾਆਇਆਹੈ ਤਾ
ਘਾਲੇਆਖਿਆ ਫਲਾਸਹਜਾਦਾ ਕਪੜੇਉਥੇਹੀਆਇਫਲਗੇ ।

ਨੂੰਉਤਰਿਆਡਿਠਾਸਜਣਦੇਨੂੰਲੈਕਰਿਨਾਲਿਬਾਲਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿ
ਆਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਵੋਸਜਣਾਦਾਕਪੜੇਕੈਥਿਨੀ।
ਤਾਸਜਣਏਕਹਿਆਜੀਏਹਭੁਲਾਭਗਤਭੇਸਨੇਹੈਏਹਤਾਠਗੁਹੈ
ਜੀਰੋਟੀਆਖਾਵਣਦੇਘਰਾਨੇਅੰਦਰਵਾੜਕਰਕਪੜੇਲਾਏ
ਲੀਤਿਆਨੇਅਤੇਖੀਨਾਪਾੜਿਆਨੇਏਹਕੰਮਕਰਦਾਹੈਜੀਏਹਭਗ
ਤਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਿਉਨ੍ਹਾਈਸਜਣਾਏਹਾਕਿਤਾਕੀਮਤੁ
ਕਰਦਾਹੈਤਾਅਗੋਸਜਣਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਆਧੋਸਾਸੀਖੇਨਾਤੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਬਦੁਪਰਗਾਸਾਤਿਹੋਇਆ।

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ ਉਜਲਾਕੇਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀ
ਮਸਾਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਸੈਧੋਵਾਲੈਤਾ।੧।ਸਜਣਸੇਈ
ਨਾਏਨਾਲਮੈਚਲਦਿਆਚਲੀਨਾਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤੈਖੜੇ
ਹਾਜਰੁਖੜੇਦਿਸੰਨਿ। ੧।ਰਹਾਉ।ਅੰਗਣਕੋਠੇਪਾਸਕੀਮ
ਆਘੁਤੇਤੇਪਰਮਸਾਲਾਢਾਹਿਦਿਤੈਸੋਹਣਾਅੰਦਰਖੋਟੇਸਾਦਾ।

ਦਾ।ਅਬੇਟਿਕਾਸਾਹੁਨੈਗਾਲੀਵਿਚਆਖਿਆਜਾਗਿ।ਧਾਤੁਫੇਰਸੀ
ਸੀਖਿਅਣਗਾਨੁਸੈਸਾਰੁ।ਤ੍ਰਾਬਗਾਧਗੇਕਪੇਲੀਤੀਗਖਾਸੰਦਵ
ਸੰਨ ਪੁਾਟਿਪੁਰਿਜੀਆਆਰਦੇਸੋਧਗੇਜਨਕਤੇਵੇਗਲੀ ਕਿਠੇਮੰਡ
ਮਾੜੀਆ।ਧਾਸਹੁਚਿਟਦੀਆਤਾ।ਫਠੀਆਪਾਕਿਆਨਆਦਨੀ
ਦਿਰਤ੍ਰਸਪਣੀਆ।ਹ।ਧ।ਸੰਮਸਾਵੁਖਸਰੀਰਮੈਮੁਜਨਦੇਥੀ
ਭੁਲੀਨਿ।ਜੋਫਲਕੀਮਿਨਆਦਨਿਸੋਗੁਣਮੈਤਾਨੇਹੀਨੇ। ੬।ਅੰ
ਪੁਸੇਗਾਰਉਣਾਇਆਭੂਗਰਦਟਧਹੁਤਾ।ਅਖਿਲੋੜੀਜਾਣੁਸ
ਤਉਹੁਚਾੜੀਲੀਆਕਿਤਾ।੧।ਚਾਕਰੀਆਕਰੀਆਟੀਆਅਦ
ਰੁਸੀਆਣਪਾਕਿਤਾ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਜਤੂਧਪਾਛੂਟਹੁਜੇਤਾ।
੮।੧੧।ਤਾਸਜਣਠਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਫੋਡੇਪਾਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਆ।ਭਾਈਸਜਣਾ।ਜੋਇਤਕੰਮਛੋਡੇਤਾਕ
ਰਤਾਮਿਹਰਵਾਨੋਹੋਦੀ।ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਧੋ।ਤਾਕੁਛ
ਜੀਅਦਾਭਲਾਹੋਵੀ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਗੁਰਸਿਖ

ਜੇਹਾਮੈਂਅਉਗੁਣਪਾਪਹਤ੍ਰੁਕੀਤੇਹੈਨਿ ਤੁਸੀਂਮੇਰੇਕਰਮੇਏਥਪਰਆਏਹੋ॥ ੨੩੧
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈਸਿਜਣਾਏਹਸਹਜਾਦਾਤੇਰਾਮ
ਦਾਸੁਹੋਇਆ ਅਤੇਮੈਂਰਾਸਿਹੋਈ ਜੋਇਸਤਾਈਂਮੈਂਨੇਗਾਤਾਰ
ਰਤਾਰਸਿਹਰਵਾਸਤੇਦੇਊਗਾ ਅਤੇਜੇਅਗੇਹੋਰਕੁਕਰੇਨਾਹੀ ਤਾਸ
ਜਣਆਖਿਆਜੀਪਿਛੇਪਖਸੀਆਨਾ ਅਗੇਨਾਕਰੇਗਾ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਸਿਜਣਾ ਅਸਾਂਤੇਰੇਵਾਸਤੇਆ
ਏਆਹੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕਰਿਅਗੇਚਲਿਆ॥
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖਿਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤਾਸਹਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਖੁਰਮੇਸਹਰਜਾਇਪਰਨਾਕੀਤਾ ਆਖਣ
ਲਗਾਸਹਜਾਦਾ ਤੇਰੇਪੀਊਮਰਦਾਨੇਦੀ ਏਹਾਸਮਾਪਤਹੋਈ ਤਾ
ਸਹਜਾਦੇਉਥੇਅਬਾਟਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਹਜਾ
ਦਾਅਸਾਡਾਕਹਿਆਮੰਨਸੀ ਤਾਸਹਜਾਦੇਕਹਿਆਜੀਤੇਰਾ
ਸੀਆਖੇਹੋਸੋਮੰਨਾਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਸਹਜਾਦਾਤੂੰ

ਓਥੇਹੋਇਗੁਰੂ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਨੂਭੁਖਆਹਾ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖੀ
ਆਜੀ।ਟਬਰਤਾਭੁਖੇਹੀਰਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸਹਜਾ
ਦਾ।ਇਥੇਤੇਰੀਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਦੀਆਜੀਓਹੋਵਗੀ।ਅਸੀਇਸਦ
ਸਤੇਆਖਦੇਆਹੇ।ਤੂੰਟਬਰਆਪਣੇਲੈਆਉ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆ
ਖਿਆ।ਜੀ।ਤੁਸੀ।ਕਿਥਰਨੂਹੋਵੋਗੇ।ਅਤੇਮੈ।ਕਿਸਅਪਾਰਰਹ
ਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਕਹਿਆ।ਸਹਜਾਦਾ।ਜੀਤੂਦੇਸੇਨੂੰਆ
ਦਕਰੇਗਾ।ਅਸੀ।ਤਿਤਦੇਸੇਤੇਰੇਪਾਸਖੜੇਆਹੇ।ਤੂੰਸਾ।ਤਪਰਤੀਤਕਰਿ
ਜਾਣੇ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆ।ਜੀ।ਮੈਨੂੰਪਰਤੀਤਹੈ।

ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ।ਥੋਉਰਾਗੀਲਿ।ਤੁਰੀਆ।ਜਾਇਇਕੰਧਾਰਾਵਿਚਖੜੇਹੋਏ।
ਉਥੇਇਕਮੁਗਲਪਠਾਣਆਹਾਫਕੀਰ।ਉਸਦਾਨਾਉ।ਆਰਸ।ਥੀਆ
ਸਾ।ਉਸਨਾਘਰਬੈਠਾਹੋਇਆ।ਤਾਉਸਪੁਛਿਆ।ਸੁਆਲਕੀਤੇਸਾ।ਸੁਆ
ਲਮਾਰਿਦਾਗੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓ।ਖਿਆ।ਸਾਨਾਮਾਨਾਨਕਾਨਿਕੀਕਾਰੀ।

ਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆਆਇਓਨੇਠਗਿਆਇਦਸਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਅੰਧੇਦਾਖੁਦ।
ਇਸਾ।ਤਾਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆਸੁਣਪੀਰਗੁਫਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲਿਆਪੀਰਜਿੰਦਪੀਰਾ।ਤਾਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆਸੁਣਪੀਰਾਜੀ
ਦਪੀਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਰੇਮਾਰੇ।ਫੇਰਮੁਗਲਕਹਿਆ।
੩ ਮਾਇਕਾਂਦੇਨੇਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਨੇਗ੍ਰਿਪਤਾ।ਤਾਮੁਗ
ਲਕਹਿਆਪੈਦਾਸਾਂਈਮੁਰਦਦਸੁਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਪਾਕਖੁਦਾਇਪੀਰਸਾਂਈ।ਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਾ।ਫਕੀਰਬਧ
ਰਦਾਰਾਨੇਗਹਿਇਗਰਨਾਦਾਰੀ।ਤਾਮੁਗਲਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖੁਦਾਇਦਾਰੀ।ਦਿਗਰਨੇਸਾਖੁਦਾਇਦਾ
ਰੀ।ਤਾਮੁਗਲਬੋਲਿਆਸੁਣਪੀਰਮਾਮੁਰੀਦਾ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੁਮਾਨਾਮਾਰਿਦਾਰੀ। ਤਾਮੁਗਲਕਹਿ
ਆਆਲਮਪਾਰਅਲੀਦਾਰੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਮਾਨਾਮਖੁਦਾਇਦਜੀਕਿਦਾਰੀ।

ਬੋਲਿ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਿ ਆਏ ਤਿਕਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਚਲਿਆ।

ਉਸ ਮੁਗਲ ਦਾ ਯਾਰ ਆਹਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪਠਾਣ। ਓਹੁ ਵਰਸ ਤਰਦਾ
ਦਖਣ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਹਾ। ਉਹੁ ਮੁਗਲ ਨਾਲ ਪਰਚਣ ਆਵ
ਦਾ ਆਹਾ। ਉਹੁ ਮੁਗਲ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਹਾ। ਜਾ ਪਠਾਣ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ। ਜੋ ਅਗੇ ਮੁਗਲ ਕੁਰੂਪ ਹੋਰੁ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਕੁਰੂਪ ਹੋਰੁ ਹੈ। ਤਾ ਪਠਾਣ ਪੁਛਿਆ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਏਸ ਰੂਪ ਤੇ ਅ
ਗਦੇ ਰੂਪ ਤੂ ਕਉਣੁ ਹੈ। ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿਆ ਕਰੂਪ ਕਉ ਕਿਆ ਨ
ਜਰਿ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਮੀਰ ਸੁ ਫਕੀਰੁ ਅਜ
ਏਦਰੁ ਨਜਰਿ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿਆ। ਹੁਣ ਦਾ ਏ
ਦਰਿ ਵਿਚਿ ਫਕੀਰ ਦਰਗੀ। ਤਾ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਧੰਨੁ ਗੋ। ਤਾ ਮੁ
ਗਲ ਕਹਿਆ ਹਮ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਮਸਤ ਤਾ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ।
ਕੁਆਰਾ। ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿਆ ਪਕੜਾਓ ਫਕੀਰ ਮਹੂ ਪੀਸ ਦੇ।

ਪਠਾਣਕਹੈਆਉਂਦੇਸਿਦੀਦਾਰਮਤੁਧਣਾਪੁਰਸੀਦੋਫੇਰ
ਮੁਗਲਕਹਿਆ ਧਨਸੁਦੀਉਰਾਖਲਾਸਾ ਬੋਮਤੁਧਣਦੇਗਨਰ
ਮੋਆਇਦਾ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆਸੁਮਾਮਾਮਾਬੈਰਦਰਸੁਮਾਰਲਾਇਸੁ
ਦੀ ਮੁਗਲਕਹਿਆਮਤੁਧਣਦੀਦਾਰਖੁਰਦਾਏ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿ
ਆ ਖੁਦਾਇਸਤਾਰਿਅਰਾਮਿਹਰਕਰਾਰੀ ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆਆਰੇ
ਆਰੋ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆਗੁਫਤਸੁਮਾਬੈਰਾਦਰੋ ਆਰਖਫਾ
ਰਾ ਤਾ ਮੁਗਲਕਹਿਆਏਲਿਫਤਖੁਦਾਈ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ
ਆਰੇਆਰੋ ਤਾਅਗੋਜੋਪਠਾਣਆਵਦਾਆਹਾ ਜੋਦੁਇਟੂਕੇਪਰਚ
ਕਰਿਚਲਦਾਰਹਿਦਾਆਹਾ ਹੁਣਪਰਣਾਮਾਰਬੈਠਾਜਾਂਦੈਨਾਹਿ ।

ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ।

ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਰਾਦਿਰਜਾਇ ਨੈਕਾਲੇਆ ਅਗੋਦੇਰਾਵਿਚ
ਇਕਖਤ੍ਰੇਟਾਦਰਿਆਚਉਦਾਪੰਧੂਦਾਆਹਾ ਉਹਸਦਾਪਹਰੁ
ਰਾਤਿਰਹਦੀਆਹਾ ਜੋਆਇਕੋਇਕਸੁਹਣੇਉਤੇਗਾਦੀਲਾਹਿਓਸੁ ।

ਜੋਓਹੁਰਾਣੀਪਥਰਦੀਸਾਤਾਓਹੁਹਰਣੀਪਥਰਫਣੀਜੰਮਰਣੀਆਹੀ।
ਤਾਪਤਰੇਟੇਓਹੁਹਰਣੀਕ੍ਰਿਸੀਜੋਗਾਨਾਵਣਾ।ਜਾਨਾਮੁਕਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਪੁਛਿਆਕਿਆਈਤੂੰਕਉਣਹੈਅਤੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੂੰ
ਉਪਦੇਸੁਕਿਸਦਾਕਮਾਵਦਾਹੈ।ਤਾਓਹੁਪਤਰੇਟਾਬੋਲਿਆਕਿਆਈ
ਤੂੰਕਿਉਪੁਛਿਆਹੈ।ਪਰੋਜਨਤੈਨੂੰਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਈਦਾਇਕਹਮਾਰਾਕ੍ਰਿਆਈਹੈ।ਹਮਾਵਿਸਵਾਸਤੇਪੁਛਤੇਹੈ।
ਤਾਓਹੁਸਪਤਰੇਟੇਕਹਿਆਉਸਕਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਰੁ
ਹੋਤਾਕਉਣਹੈ।ਬੇਟਾਕਿਸਨਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਨਾਉਤੇਉਸਕਾਧੀਮਲਜੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਬੇਟਾਰਾਜੇਜ
ਨਕਕਾਥਾ।ਅਰੁਹੋਤਾਤਿਬੋਲੀਥਾ।ਤਾਓਹੁਸਪਤਰੇਟੇਕਹਿ
ਆਅਰੇਕ੍ਰਿਆਈਤੂੰਕਦਕੀਬਾਤਕਰਤਾਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕ
ਤੇਦੇਤੇਜੁਗਮੇਕਹਤੇਹੈਕੇਹੁਆਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕਅਰੁ
ਕਹਾਤੂੰ।ਅਰੁਕਹਾਓਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅ ੩੦

ਰੇਭਾਈਜੇਉਹੁਹੋਵੈਂਤਾਹਮਕੋਆਪੇਪਛਾਣਲੈਵੈ।ਤਾਫੇਰਉਸਖਤਰੇਟੇਕ ੧੭੦
ਹਿਆ।ਭਾਈਜਿਤਿਵਡੇਰੋਗਨਾਉਕੀਆਸਾ।ਅਰੁਤੂੰਸਰਤਾਕਿਆਸਾ।
ਅਰੁਅਘਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈਤਿਦਮੇ
ਰਾਨਾਉਗੁਦੜਧਨਸਾ।ਅਰੁਰਾਜੇਜਨਕਦੇਤੁਮਾਸੀਮੋਤੇਸੋ।ਅਘ
ਤੁਮਾਰਾਨਾਉਸਨਕੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਤਾਉਸਖਤਰੇਟੇਕਹਿਆ।ਅ
ਰੇਭਾਈਤੈਂਤੋਨੀਸਾਨੀਆਖੁਸੀਆਦੀਆਹੈ।ਪਰੁਏਕਅਉਰਭੀ
ਨੀਸਾਨੀਦੇਹ।ਤਦਮੇਰੀਨਿਸਾਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਕਹੁਭਾਈਜੇਤੂੰਕਹੋਸੋਨੀਸਾਨੀਦੇਵਉ।ਤਾਉਸਖਤਰੇਟੇਕਹਿਆ।
ਭਾਈਕੋਈਅਉਰਭੀਹਮਾਰਾਭਾਈਹੈ।ਅਰੁਦੇਹਮਾਰੀਕਾਇਛੁਟੇਗੀ।।
ਅਰੁਅਘਹਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਅਘਤੁਮਾ
ਰਾਨਾਉਦੀਨਾਨਾਥਦਾਇਆਲੁਹੋਇਆ।ਅਰੁਅਉਰਹਮਾਰਾਭਾਈ
ਹੋਵਾਲੁਹੋਵੈਗਾ।ਅਰੁਜਦਿਤੁਮਸਕੇਗਾ।ਤਾਦਿਤੁਮਾਰੀਦੇਹਛੁਟੇ
ਗੀ।ਤਾਫੇਰਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲੁਪਾਛੈਆਗਾ।ਤਾਦਿਉਸ

ਕਾਨਾਉ ਪੁਛਿਆ ਥਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਦ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਧੀਰਧਦੇਉ ਸਾ।
ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਾ ਦਾਮਾਦੁ ਥਾ। ਅਰੁ ਤੁਮ
ਤੁਮ ਉਸ ਕਾ ਘਰੁ ਅਦਬ ਕਰਤੇ ਥੇ। ਉਸ ਕੀ ਧਰਮਾ ਧਰਮ ਕੋਈ ਨਾ ਥਾ
ਕਹਿ ਸਕਤਾ। ਅਬ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਦਾਇਆਲੁ ਕਹਿਆ। ਕੀ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਘਰੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ।
ਪਰੁ ਏਕ ਨਿਸਾਨੀ ਅਉਰ ਭੀ ਤੁਮ ਹਮ ਕਉ ਦੇਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ। ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇਆਲਾ। ਤਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਦਾਇਆਲ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕੇ ਹਮ ਤੁ
ਮ ਇਕਠੇ ਥੇ ਅਰੁ ਅਬ ਭੀ ਇਕਠੇ ਹੂਏ। ਪਰੁ ਤੁਮ ਆਪ ਭੂਲੇ ਕ
ਹਾਰਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਤੁਮਤੇ ਜੀ ਕੋਇ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਸੋ।
ਤਾ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇਆਲੁ ਕਹਿਆ। ਸੁਣੋ ਜੀ ਨਹਿ ਤੁਮ ਕਹਾ
ਥੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹਾਰਿ ਪੂਛਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਭੀ
ਏਕੋ ਧਾਰਿ ਥੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤਾ ਬਸੀਰਮ ਚੇਉ ਕਹਤਾ ਸਾ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਓਹੁਪੰਡਤਾਂਕੇਘਰਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦ ੨੪੧
ਈਆਲੁਕਹਿਆਤੁਸਾਂਜੀ।ਤਬਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਨ
ਉਕਿਆਆਥਾ।ਪਰਭੁਉਸਕਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਹਮਾਰਾਨਾਉਸੁਦਰਥਾ।ਅਰੁਤੇਰਾਨਾਉਰਾਮਸਾਹਥਾ।ਅਰੁਉਸਕਾ
ਨਾਉਅਰਜਨਮਲੁਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਦਾਈਆਲੁਕਹਿਆ।ਜਥੋ
ਜਿਸਭੁਲਾਨਿਸਾਨੀਹੁਈ।ਭੁਲਾਹੂਆਪੁਰਾਤਨਜਾਗਿਓਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈਦੀਨਾਨਾਥਦਾਈਆਲਹੁਣਅਸਾਨੂਰਜਾਇਦੇਹੋ।
ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦਾਈਆਲੁਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਮਹਮਾਰੇਘਰੇਗੁਰਨਾਈ
ਹੋ।ਐਸੀਹੋਤੀਹੈਜੇਤੁਮਾਇਸਦੁਜਾਭੈਤਾਦੁਖੇਹੋਤੇਹੋ।ਇਕਤੋਐਸੀ
ਘੜਾਈਜੋਜਬਉਹੀਵਾਲੁਪੈਦਾਹੋਦੈਗਾਤਬਤੁਮਾਰੀਦੇਹਛੁ
ਟੈਗੀ।ਅਰੁਤੁਮਾਰੀਮਿਲੋਤੋਐਸੇਉਣਾਦੁਖੇਹੂਏ।ਜੋਅਬ
ਜਾਤੇਹੋ।।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸਾਂਨੂੰਭਾਈਦੀਨਾਨਾ
ਥਦਾਈਆਲਾ।ਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਬਚਨਥਾ।ਬਚਨਕੇਬਾਧੇਆਇ

ਅਗੇਹੂਏਹੈ।ਅਰੁਜਹਾਜਤਾਪਥਚਲੋਵੈਤਹਾਤਤਾਜਾਇਆਖਾਹੀ
ਹੈ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਭੁਜਾਣੀਕੋਈਇਨਹਮ੦
ਰੇਪਾਸਿਗੁਜਰਾਨੁਕਰੇ।ਏਹਕਿਤੁਮਾਰਿਜਾਹਰਾਹੈ।ਹਮਾਰੀ
ਤੁਮਾਰੀਖੇਵੂਤੇਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈ
ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਜੀਈਹਰਊਪਰਤੁਮਤੀਤੋ।ਅਬੁਹਮਾਰੇ
ਸਿਰਪਰਕੰਮੁਪਹੁਤੁਹੈ।ਤੁਮਹਮਕੋਰਜਾਇਦੇਵੋਤਾਕੁਜਾਕੋਰ।ਤਾ
ਦੀਨਾਨਾਥਿਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਭਾਈਨਾਨਕਜੀ।ਹਮੋਜਾਣਿਆਥਾ।
ਜੋਤਮਾਰੇਪਰੇਗੁਰਭਾਈਆਏਹੈ।ਹਮਾਰਾਨਿਪੇੜਾਕਰਿਜਾਵੇਗੇ।ਤੂ
ਮਤੋਹਮਕੋਦੂਰਿਨਾਲਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਹਮ
ਰੇਤਾਬਸਿਆਹੈ।ਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਕਰੇਸੁਹੋਵੈ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਭਾਈਜੀਤੁਮਸਤਿਕਹਤੇਹੋ।ਅਬੁਜੀਤਾਪ
ਓਹੁਸਾਧਹੋਵੈਗਾ।ਤਬਹਮਕੋਖਬਰਾਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਗੀ।
ਹਮਉਸਪਾਸਿਜਾਵਹਗੇਕੇਓਹੁਹਮਾਰੇਪਾਸਿਆਵੈਗਾ।ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਕੀਤਿਆਸੁਣਿਕਾਈਦੀਨਾਨਾਬਣਾਇਆਹੂਣਾ। ੨ ੪੨

ਤੁਮਕੋਸਨੇਹਾਪਹੁਚਿਆਉਸਕਾਅਰੁਆਗੇਸੋਤੁਮਸਨੇਹਾਭੇਜਿਆ।
ਜਾਉਹੁਤੁਮਾਰਾਸਨੇਹਾਸੁਨੈਗਾਤਬਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਾਨਿਕਸੇਗੀ।
ਜੋਉਹੁਦੇਖਦਰਗਹਰਾਇਆਈਹਾਤੁਮਾਰਿਵੇਹਛੂਟੇਗਾਤਾਉਹ
ਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਨਿਕਸੇਗੀ। ਏਉਹੁਮਕੋਉਹੁਮਿਲੈਗਾਤਾਂਦੇ
ਦੀਨਦੀਨਾਨਾਬਣਾਇਆਪਾਸਰਹੇ। ਚਉਥੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਂਦਿ
ਵਿਆਲੀਤੀ। ਘੋੜਾਹੁਕਾਇਦਿਤਾਤਰਗਾ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਉਥੇਦਿਨਪਾਸਿਫੇਰਵ
ਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਸਿਆਇਆ। ਤਾਅਗੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਸੀ ਸਰ
ਫਪਠਾਣਬੈਠੇਹੈਸੇ ਦਖਣੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਰਿਆ।
ਸਲਾਮਆਲੇਕਮਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਤਾਵਲੀਕੰਧਾਰਿਕਹਿਆ।
ਵਾਆਲੇਕਮਸਲਾਮਆਈਏਪੀਰਜੀ। ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ।
ਤੁਸੁਫਹੂਆ ਕਰਮਬਖਸੀਹੂਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।

[illegible]

ਦੁਤਰਫਖੁਦਾਈਦੀਦਾਰੁਮਗਾਈਰ ।ਕਰਮਬਖਸੀਐਦੀਰਜਾਹੀ
ਤਾਸਰਫਪਠਾਣਬੋਲਿਆ ਪੁਰਸੀਦਸਰਫਗੁਫਤਾਨਾਨਕਰਸ
ਤਆਇਨਾਬੋਲੋ ਕੁਜਾਚੋਹੁਦ੍ਵਾਸਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਕੁਜਾਕੁਜਾਏਕਖੁਦਾਇ ਸਭੁਤੇਰੇਤੇਬੇਪਰਵਾਹਾ ਸਿਰਫਤੇ ਪਰੇ
ਏਕਾਨਿਸਾਨਾ ਤਬਸਭੁਤੇਓਏਰੋਹੋਬੇਗਾਨਾ ਗੁਫਤਨਾਨਕ
ਦੂਰਸਤਆਇਨਾਸਮਝੋ ਤਬਖਸੇਆਇਨਾ ਤਾਫੇਰਸਰਫਕ
ਹਿਆ ਖਫਨੀਏਫਿਕਰਕਰਦੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
।ਖਫਨੀਨੀਬੇਰਖੁਦਾਇਕਾਰੇਖਾ ਮੁਰਦਾਹੋਇ ਤਜੇਸਭਕੇ
ਖਾ ਜੁਮਲਜਹਾਨਅਸਾ [illegible] ਕੀਆ ਖਾਸਕਏਕਅਦਰੁ
ਨਤੀਦੂਆ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਬੁਝਿਆਆਲੋ ਦਰਸਤਆ
ਇਨਜੋਹਕਪਛਾਣੋ ਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾ ਸੋਜੀਰਾਹਿ
ਕਾਰਕਰਦੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੇਬੀਸਾਜਸਰੋਜ
ਹਾਨਾ ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਛੂਟੇਕਾਜਾ ਸਰਾਸਰੀਆ ਤੇਆਨਾਹੀਪ

ਤਰੀਕਤਮਾਰਫਤਦਾਵੇਮਾੜੀ।ਯਾਹਾਰੀਸੰਆਹੀਅੰਦਰਜਾਲਾ। ਰੌੜ
ਗੁਫਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਰੀਆਲਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆਂ।ਕਰਮ
ਮੁਤਕਾਵਿਹਾਲਸਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਂਤਿਆ।ਮੁਤਕਾਮੀਹਰਾਇ
ਜਹਾਂਕੀਸਰਦਯੀਰਯਤਾਇਆ।ਦੂਜੇਸੇਤੀਫਰਕਰਹੁ।ਤਬ
ਪਏਗਾਹੁਨਿਵਾਣੀ।ਐਸੀਰਹਨੀਜੋਰਹੈਤਉਂਹੋਂਦੇਦਰਸਨਈਆ
ਨਾਜੋਰੁਜੁਲਮੁਨਾਕਿਸੀਕਰਪਕਾੜੇਹਲੀਮੀਖਾਨਾ।ਗੁਫਨਨਕ
ਏਫਨਸੁਨਿਅਜਜੀਮੁਕਾਮਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆ।ਗੋਦੜੀ
ਏਤੇਹਰਫਕਰਦੀਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਂਤਿਆ।ਗੋਦੜੀ
ਰਗਿਆਨਸਮਝੁਇਕਖੁਦਾਈ।ਸੁਈਸਬਰੁਗੀਤਾਗਾਪਾਏ।
ਸਭੁਤੇਨੀਚਕਹਾਈਦੋਕੁਝਅੰਗਸਮਾਈ।ਗੁਫਤਨਾਨ
ਕਸਰਫਸੁਨਚਲੁਹੁਕਮੁਰਜਾਈ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰ
ਸੀਦੀਆ।ਕਉਸਾਬਿਕਾਰਕਰਦੀਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
।ਕਉਸਕਾਮਨਾਈਚਕਰਕਹਿਨਿਕਾਲੋ।ਨਜਾਂਦੋ।ਗਿਰ

ਨਸੀਹਤਿਰਾਖਿਕੈਅਪਨੇਪਾਸਿਆਂਦੈ।ਉਬਗਾਨਅਗਾ
ਨਿਤਪਤ੍ਰਾਗਏਜਿਥੇਕੁਦਿਆਂਹੈ।ਦਿਲਦਸੀ
ਝਉਠਿਨਾਤਿਈਮਾਨੁਮਿਲਾਂਦੈ।ਗੁਰਫਤਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਸੁਣਿਤਪਫਨਕਹਾਂਦੈ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆ।
ਠਿਕਰਾਵਿਹਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਹੁ
ਆ।ਠੀਕਰਾਵਜੂਦਕੇਨਾਮਾ।ਕੀਥਿਕਰਿਜੇਤੂਮਾਰੋਏ
ਕਖੁਦਾਇਪੈਪੀਰਫੁਰਮਾਇਸਏਹ।ਹਦੂਜਾਦਿਸਤੇਦੂ
ਰਕਰਿਪੈਦਾਤੇਇਨਿਪੈਦਾ।ਐਸੀਅਸਾਤੂਤੇਗੁਹਕਸ੍ਰੀ
ਨਪੜੀਕੈਕੈਦਾ।ਗੁਰਫਤਨਾਨਕਮੁਨਸਰਣਾ।ਤ੍ਰੈਕਹੈ
ਏਪਰਕਹਾ।ਗੁਰੁਮਾਨੁ।ਫਕਰਮਰਾਤਬਤਉਸਿਸੈਦੂ।ਜਾ
ਰਗਿੜ੍ਹੈਸਾਹਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆ।ਗੁਰਫ
ਨਾਨਕਪੈਰਾਗਿ।ਫਿਰਫੁਰਮਾਇਸਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਹਿ
ਆ।ਬੈਰਾਗਜਿਤੇਐਸਤੇ।ਇਰਹੋ।ਕੀਏਕੋਕਿ

ਆਤੀਕੋਹ ਕਰਨਹਾਰੇਕੀਸਿਫਤਿਬਹੁਕੀਤੀਆ ਅਤਬ ੩੪੪
ਲਪੂਰਾਕਰੇਖੁਦਾਈਆ ਗੁਰਫਤਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਰਫਦੀ
ਆਖੇ ਪੀਰਾਪਕਰਤਬਹੁਤਬਖੇਣਪਛਾਨੇ ਤਾਸੇਖ
ਸਰਫਪਠਾਣਾਂ ਬਿਦਰਸਹਰਦਾ ਆਹਾ ਬਾਬੇਦ
ਜੀਕ੍ਰਿਪਾਰਿਪਾਸੰਆਹਾ ਪਰਬਣਕੌਧਾਰਦੇ ਚੋ
ਉਥੈਗੋਸਟਿਹੋਈ ਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਪੈਰਾਤੇਫਡਿਪਾਇਆ ਆਤੇਆਖਿਓਸੁ ਸੁਆ ਆਇਆ
ਪੀਰਮੁਮੁਰੀਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜਾਈਆਆਪ
ਣੇਬਿਦਰਸਹਰਾ ਤਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ਪੀਰਨਾ
ਨਕਫੇਰਦੀਦਾਰਤੇਹੋਕਦਾਤੇਦੇਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ਦੀਦਾਰਦੇਵਜੇਮੇਰਖੀਓ ਜੋਕੁਨਜਾਣਿ
ਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ਪੀਰਜੀ ਦੀਦਾਰਤੇਵਿਖ
ਮੇਹੈਦੇਗਾਪਰੁਫੇਰਗਈਸਹੁਜਾਪਈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਕਹਿਆ ਸੇਖਜੀਢਿਗਆਇਸਵਜਾਨਾਤੀਹੋਵਨੇਕਾ ਪਰੁਏਕਥਾ।
ਤਅਉਰਹੈ ਜੋਯਪੁਤ੍ਰਤਾਸ੍ਯਘਰਆਤੇਤੌ ਤਉ ਸਹਜਾਦਾਅਮੀਰਾਸੀ
ਤੌਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰੋਗੇ ਤਉਹਮਾਰਾਹੀਦੀਦਾਰਪਾਇਆ।
ਪਾਤਸਾ,ਤੇਦੂਰਸਤਕਰਿਮਾਨੀਓ ਤਾਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆਜੀਜ
ਓਹੁਸਹਜਾਦਾਅਮੀਰਸੀਕਹਾਹੈ ਊਹਾਸਹਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਾਬੇਟਾਹੈ ਓਹਾਉਜਾਇਕਰਿਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰੀਓ।
ਅਰੁਅਹਦਸੀਪੈਂਧਾਰੀਹੈ ਇਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰੀਓ ਤਾਸੇਖਸ
ਰਫਕਹਿਆਕੁਝਜੀਦੁਰੀਇਨਾਇਤਹੂਈ ਤਿਫਿਰਦਾਸੀ
ਕੈਧਾਰੀਕਹਿਆਜੀ ਹਮਕਉਕੁਛਕਉਸਕਰਾਰਕਰਉ ਤਾ
ਤਾਫੇਰਮੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਤੁਮਕੋਜਾਹਕਉਲਹੈ ਜੋਤੁਦ
ਦੂਰਕਰਿ ਜੀਨੀਅਉਰਉਜੀਨਾ ਜੋਤੋਫੇਰਕੈ
ਤੇਸਭਾਮੁਦਾਖਿਲੇਕੀਏਹੋ ਅਉਜਾਨੀਸ੍ਰੇਣਕੀਹ
ਕੀਰਉਸਹੈ ਤਾਦੁਸੀਕੈਧਾਰੀਕਹਿਆ ਪੀਰ

ਜਪਿਜਬਕਾਤੁਆਰਾਵਰਸਨਪਾਇਆਹੈ ਤਬਕਤਾਅਕੇਸਤਦਾ
ਵਾਉਠਿਗਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ
ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਆ ਭਲਾਹੂਆ ਤਾਫੇਰਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿ
ਆਖਿਓਜੀ ਹਮਕੋਤੁਮਸਾਥਿਲੇਚਲੋ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆ ਵਲੀਹਤੇਰੇਤਾਈਹੀਈਥੈਰਖਣਾਹੈ ਤਾਵਲੀ
ਕਹਿਆ ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾ। ਖੋਜਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਾਧ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਤੁਬੇਉਂਰਾਰੀਲੀਤੀ ਤਾ
ਕਾਬਲਸਹਰਵਿਚਆਇਵੜੇ ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਸਾਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀਉਪਰਿਬਹੁਤਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕੀਤੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਇਹੁਅਸਾਡਾਪਿਆਰਾਯਾਰਆ
ਡਾਇਸਅਸਾਡੀਕਿਤੇਜੁਗਾਵਿਚਬਹੁਤਸੇਵਾਕੀਤੀਆਹੀ
ਤਾਬੇਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਰਕਾਕਿਉਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਖਾਈਬਾਲਾ ਕਿਤੇਜੁਗਾਵਿਚਕੁਤਾਮਾਰਿਆਆਹਸੁਆਇਸ

ਸੀਇਸਵਾਸਤੇਤੁਰਕਦੇਪਾਰਿਜਨਮਲੈਦਾਰਹਿਆ।ਅਤੇਅਸਾ
ਨੂਇਸਨਾਸਿਵਿਚਨਆਣਾ।ਅਤੇਦੂਜੀਦੀਸਨਾਖਤੀਆਂਨ
ਨਾਲਿਵਿਚਨਆਣਾ।ਅਤੇਦੂਜੀਦੇਪੀਛੇਸੇਖਸਰਫਦੀਪੂਰ
ਨੇਹੋਇਆ।ਤਾਂਬਾਬੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਸਰਫਕੀਦੂਜੀਜੋ
ਹੋਈਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਦੂਜੀ
ਬਹੁਤੂਰਿਹੋਇਆ।ਅਤੇਸਰਫਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ।ਆਪ
ਣੇਜੀਜੋਗਾ।ਅਤੇਇਕਦੂਇਓਸਪਾਸਹੁਹੋਰਭੀਸਿਖਨ
ਗੇ।ਅਤੇਦੂਜੀਪਾਸਉਕਣੀਸੈਕੜੇਜੀਉਧਰਨਗੇ।ਦੂਜੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਦੇਮੁਕਾਮੁਹੋਇਆ।ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਦੀਨਾਬਦਾਇਆਲਕੇਹਾਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾ।ਦੀਨਾਬਦਾਇਆਸੁਅਗੇ
ਹਿਪੂਰਨਆਣਾ।ਦੀਨਾਬਦੀਭਾਈਹੈਰਾਮਭਗਤਹੋਈ
ਅਤੇਅਸਾਡੀਪਖਿਭਗਤਹੋਈਹੋਈ।ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿ

ਅਜੀਉਸਦੀਪਿੰਗਾਮਰੁਗਤਾਕਿਉਕਰਿਹੋਈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਭਾਈਪਿਆਰਾ।ਉਸਦੀਪਿੰਗਾਮਭੁਗਤਾਈਉਕਰਿਹੋਈ।ਜੋ
ਉਸਤਾਈਂ।ਮਾਇਆਜਗਤਨਾਲਹਿ।ਜੀਆਦੇਆਭੁਗਤਿਜੀਠੇਆਇ
ਅਮਾਇਆ।ਨਾਹੀਰਸਤਨਾਕਸਯ।ਆਗੋਟਾਸਕਰਨਵਾਲੇ
ਹੋਗੁਆਇ।ਜਨੂਨਾਖਾਟੇਦਾਸੋਗੁਨਾਵਾਪੇਦਾਹਰਖ।ਅਤੇਵਰਾਹੋਸੀ।
ਤਾਹੀਰਸਤਕਰਸੀ।ਅਤੇਸਾਰਿਆਉਜਾਦੂਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਸੀ।
ਅਤੇਅਸਾਨੂਪਹਿਲੋਹੀਗੀਰਸਤਹੋਈ।ਤਾਉਸਦੀਪਿੰਗ
ਮਭੁਗਤਹੋਈ।ਅਤੇਅਸਾਡੀਪਿੰਗਮਭਰਗਤਹੋਈ।ਤਾਫੇਰਪ
ਛਿਪਾਛਿਆਜੀਕਿਵੇਂ।ਇਸਕਾਧਜਸਹਰਾਵਿਚਮਹਾਪੁਰ
ਖੁਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਪਿਆਰਾ।ਇਕਾਇਥੇਕੀਤੈ।
ਪਰੁਪਠਾਣਾਵਿਚਪਾਪਬਖੇਜਦੀਦੇਹਾਦੇਵੇਹੈ।ਪਰੁਅਜੇਮੁਸ
ਲਿਆਨਾਹਿ।ਤਾਫੇਰਪਾਲੇਆਖਿਆਜੀਉਸਨੂਕੀਮਿਲੇਗੋ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਪਿਆਰਾ।ਉਸਨੂਜਰੂਰਮਿਲਣਾਹੈ।

ਤਾ ਚਾਲੇ ਆਗੇ ਅਜੋਧਿਆ ਜੀ ਓ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੋਵੈ ਜਾਇ
ਬਾਬੇ ਕੇ ਸਰੀਏ ਦੇ ਗਦਿ ਵਿਚ ਵੜੇ। ਹਿਕ ਕੂੜ ਟੂਕਣਾ ਜੀ ਪਾਇਆ ਆਹਾ।
ਉਸ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਹਿਕ ਪੰਡਤ ਆਇਆ। ਆਇ ਕਰ ਲਗਾ
ਆਖਣਾ। ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਤੂੰ ਮਕਉ ਲਣੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ।
ਹਮ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ। ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਤੇਰੀ
ਦੇਖੁ ਦਾਇ ਕੇ ਸਭੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਆ ਕਿਸ ਜਾਸਿਉ ਕਾ ਮਤੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਬਾਨਾ ਮਟਫ ਕਰੇ ਹੈ। ਅਗੁ ਹਮਾਰਾ ਇਕ ਣਈ ਤਾ ਉਸ ਨਾਉ
ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ। ਉ ਕਉਣੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾ
ਉ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ
ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ
ਕਾ ਨਾਉ ਖਾਨ ਚੰਦ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ। ਤੇਰੇ ਮਤੁ
ਮਕੋ ਏਹ ਚਲਣ ਤੇਰਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬਾਨਾ ਮਜਾਤ ਨਾਹੀ।

ਓਹੁਆਪੇਹੋਇਆਵੈਰਾਗਾ।ਤਾਪਠਾਣਜਾਇਓਸੁਤਾਈਖਬਰਕੀਤੀ।।੨

ਅਰੁਮਾਨਾਤੇਰੇਦੋਇਫਕੀਰਅਸਨਾਉਬੈਠੇਹੈਂਬਜਾਰੈਮਕਹੜੇਹੈਂਮਾਨ

ਤੇਦਖੜੀਕਾਬੇਟਾਮਾਨਚੰਦਨਾਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈਂਐਕਹਿਆਚਲੋ

ਐਤੁਮਕੋਲੇਜਾਂਤਾਹੈ।ਉਸਪਾਸਲੇਚਲਤਾਹਾ।ਉਨੇਕਹਿਆਤੁਮ

ਜਾਂਤੇਨਾਹੀ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਵੈਗਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਅਰੇ

ਰੋਚੇਮੇਰਾਫਕੀਰਤੋਅਸਨਾਉਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਪਠਾਣਕਹਿ

ਆ।ਮਾਨਚੰਦਤੇਰਾਨਾਉਲੇਤੇਹੈਂ।ਨਾਹੀਤੋਹਮਅਪਨੇਘਰਿਸੌਦੂਰ

ਜ਼ਾਏਜਾਤੇ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਭਾਈ

ਜਾਈਏਤਾਸਹੀ।ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਦੂਏਜੇਰਮੇਦਾਸੈਕਹਿਗ

ਇਆ।ਜਾਇਕਰਿਦੇਖੈਤਾਦੂਇਫਕੀਰਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਪਰੁਇ

ਨਾਦਾਭੇਖਸਤਿਗੁਰੂਨਾਹੀਹੋਂਦਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਜਾਇਕਹਿਆ।

ਫਕੀਰਜੀਪੈਰੀਂਪਾਇਆ।ਅਤੇਮੇਦੂਅਗੇਰਖਿਆ।ਉਸੁ।

ਤਾਂਬਾਬੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਆਉਭਾਈਮਾਨਚੰਦਸਤਿਕਰ

ਤਾਰਬੈਠੇਜਦੀਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆਫਕੀਰਅਤੀਤਸਭੁਨਾਵੇਆਸਨਾ
ਉਹੈਨਿ।ਅਤੇਫਕੀਰਅਤੀਤਦਾਸਭੁਕੋਈਜੇਵਡਾਹੈ।ਅਤੀਤਫ
ਕੀਰਸਾਤਿਬੁਹੈਨਿ।ਪਰੁਤੁਮਜੇਰੇਕਦਕੇਆਸਨਾਉਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਜੋਤੁਮਕੋਜਾਇਪੁਛਤਾਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾ
ਈਮਾਨਚੰਦੁਤੁਮਕੇਆਪੇਹੰਮਘਰੋਵੈਰੀ।ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆ
ਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰ
ਦੁਇਸਕਾਨਾਉਭਾਈਘਾਸਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਾਨਿ
ਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਦੇਸਵਤਨੁ
ਕਉਣਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰਦੁਤੂਨ
ਵਤਨਸਮਾਲੇਗਾ।ਤੈਨੂਖਬਰਹੈਦੇਸਵਤਨਦੀ।ਤਾਮਾਨਚੰਦੁ
ਕਹਿਆਜੀਦੇਖੇਨਹੀਤਾਸੁਣੇਤਾਹੋਵਨਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆਸਚਦੇਗਾ।ਦੇਸਹਮਾਰਾਬੇਗਮਪੁਰਹੈ।ਤੇਵਤਨ
ਸੋਆਏ।ਰਾਜਾਤਿਸਕਾਏਕੰਕਾਰਤਿਨੇਈਹੀਪਠਾਏ।ਮਾਨ ੨੧

ਚੰਦੂਕੋਰਾਹੁਪਤਾਈਓਨਿਰਮਾਣਮਾਰਗਪਾਏ ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਮਾਨ
ਚੰਦੂਜੀ ।ਹਮਤੁਮਕੋਤਦੀਖੁਸਾਏ ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ ।ਜੀਤੁਮ
ਤੇਅਉਰਬਾਤਾਕਰਤੇਹੋ ।ਏਹੁਬਾਤਾਤੇਸੰਸਾਰਮੈਨਾਹੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰਦ ।ਏਹੀਬਾਤਾਅਸਲੀਹੈਨਿ ।ਅਉਰਬਾਤਾਨਕ
ਲੀਹੈਨਿ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ।ਰਾਗੁਤਿਲੰ
ਗਮ੧॥੧॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆ ਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ ।ਆਪੇ
ਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਰਾਇ
ਸਾਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ।ਦੁਖਰਹਨਕੋਈਰਾਉਪਿਆਰੇਕਰਾਇਸਾ ।
੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ ।ਹਥਪਛੋੜੇ
ਸਿਰਧੁਨੇਜਬਬੀਤੈਨਿਵਿਹਾਣੀ ।ਪਛੋਰੇਤਾਵਾਨਾਹੀਜੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸ
ਰੀ ।ਤਾਫੇਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵਣੀਐਜਬਆਵੈਰਫਿਰਿਵਾਰੀ ॥੨॥
ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਆਮੈਬੋਦਖਵੀਏਹਾ ।ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀ
ਕੈਜੀਐਕਿਸਦੋਸੇ ॥੩॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਿਪੂਛਉਗੀਜਾਏ ।

ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਜੇ ਵਤਉ ਕੀ ਪੰਥ ਬਤਾਲੈ ।੫। ਆਪੁ ਪ
ਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਵੇਛਨ ਵਨਲਾਵੈ । ਗੁਰ ਕਾ ਮਨ ਮਨ ਕਰੈ ਤਉ ਪਾਇਆ
ਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ।੬।੨। ਪਾਨ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ।
ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲ ਪਛਾਣੈ ।੧। ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾ
ਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਅਨਭਉ ਪ
ਦੁ ਪਾਵੈ । ਜੋ ਦਿਸਾ ਮਿਸਿਆ ਜੋ ਅਣਿਗਾਹਿਆ ਮਿਸਿਆ ਕਹੀਐ ਰੋਸੋਈ ।
ਜੇ ਪਛੇ ਰਾਖੋ ਵੀਏ ਪਾਤੀ ਮੇ ਦੁਨ ਹੋਈ । ੮। ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਨਾਨਕਾ
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ । ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ।
੧੦॥੧। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਨ ਚੰਦੂ ਖਤ੍ਰੀ ਕਹਿਆ । ਜੀ ਇਸ ਜੀਅ ਕਾ ਕੁ
ਝਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ । ਭਾਈ ਮਾਨ ਚੰਦੂ
ਇਸ ਜੀਅ ਦਾ ਭੁਲਾਵਾ ਤਦ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਾਈ । ਧਿਆਨ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਹੋਰੁ ਕਾਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੈ । ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪ
ਦਾ ਰਹੈ । ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਨ ਚੰਦੂ ਕਹਿਆ । ਜੀ ਸੇ ਈ ਧਿਏ ਪੀਪਤਾਈਏ ।

ਜਾਂ ਜਿਸਾਂ ਏਥੈ ਪਿ ਕਰਤਾਰਾ ਦਾ ਚਿਤਰ ਰਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾ ੨੪੯
ਈ ਮਾਨਚੰਦ ਦੁਖ ਦਾਸੀ ਜਾਨਕ ਭੁ। ਨੰਗ ਦਾਸੀ ਜਾਨਕ ਭੁ। ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਸੰਸਾਰ ਕਰੁ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ। ਜਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੀ। ਤਾ ਮਾ
ਨਚੰਦੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ
ਹਥ ਦਾ ਗੁੰਦੁਰਾ ਦਿਤਾ। ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਮਾਨਚੰਦ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਗੁੰਦੁਰ
ਮਥਾ ਦਾਗ। ਮਾਨਚੰਦ ਲੈ ਕਾਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਿਆ। ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਣ ਨਾਲ।
ਮਾਨਚੰਦ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ। ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ। ਲੈ ਭਾਈ ਮਾਨਚੰਦੁ ਅਸਾਡਾ ਕਾਰ ਬਾਰ ਕਰਤਾ ਰਹਈ। ਤਾ ਮਾਨਚੰ
ਦ ਕਹਿਆ। ਜੀ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ। ਉਹ ਮਾਨਚੰਦ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇਆ।

੧ ਬੋਲਣੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ   ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ। ਆਇ ਪਾਣਨਾ ਖਟੋਟੀ ਪਏ ਬੈਠੇ। ਉ
ਥੇ ਪਾਣਿ ਗੁਦਾਈ ਜੋਗੀ ਸਨੁ ਆਹਾ। ਅਪ ਕੌਹਉ ਪਰਿ ਜਾਇ ਏਥੇ ਬੈਠੇ। ਓ
ਗੁਦਾਈ ਦੀ ਚਾਲੀ ਪਕੀਆਂ ਹੀ। ਇਕ ਭੰਡਾਰਾ ਖਾਵਣ ਦਾ ਆਹਾ।

ਇਕਭੂਰਾਰਾਕਪੜਿਆਦਾਆਹਾ ਅਤੇਇਕਗੋਦੜਾਰਾਪੋਟੜਿਆਦਾਆ
ਹਾ ਦੁਇਕੋਠਾਤੇਣਿਰਾਹਾਵਿਚਿਜੋਗੀਆਨੂੰਭੇਜਦਾਆਹਾ ਬਾਰਿ
ਆਹਾਰਿਆਵੇਦਾਸਤੇਪਭੁਸੁਆਰਖੀਆਹਾ ਜਾਜੋਗੀਗੁਰੂਨਾ
ਕਪਾਸਿਆਏ ਆਇਕਰਿਜੋਗੀਇਗੋਆਖਣਾ ਛੋਜੇਆਤੀਤੋ
ਛਡਕਰਆਸਣਪਰੁਬੈਠੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਰਜੋਗੀਤੌ
ਗੀਸੋਰਹਮਨਹੀਆਵਤੇ ਤਾਜੋਗੀਜਾਇਧਾਣਗੁਦਾਈਨਕਹਿ
ਆ ਜੀਨਾਬਜੀ ਦੇਇਆਤੀਤਯੈਠੋਹੋ ਆਵਤੇਨਾਹਿ ਤਾਜੋ
ਗੀਜਾਇਰਾਧਾਣਗੁਦਾਈਕਹਿਆ ਜੋਗੀਸਰੇਜਾਇਕਰਿਕਹੋ।
ਜੀਉਪਰਿਸੀਉਮੇਹਆਇਆਹੈ ਦੁਖਪਾਵੈਗਾ ਤਾਜੋਗੀਆਂਕਹਿ
ਜਾਇਕੇ ਆ ਜੀਨਾਬਜੀ ਕਹਤੈਹੈਜੋਈਹਾਦੁਖਪਾਵੈਗੇ ਉਪਰਿਸੀਉ
ਮੇਹੁਆਇਆਹੈ ਛਡਕਰਿਪਸਤਰਲੇਹੁ ਅਟੇਲੇਹੁ ਜਾਹਰਾਣੇ
ਤਾ ਅਬਹੁਮਨਲੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜਾਹੁਜੋਗੀਸਰੋਤਮ
ਈਹਾਹਿਗੁਜਰਾਨਕੇਰੇਗੇ ਤਾਜੋਗੀਆਂਫਿਰਆਇਕੇਕਹਿਆ।

ਜਿਨਾਬਜੀਓਉਹਨਾਹਿਆਵਦੇ ਤਾਪਾਸਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆਚਲੋਕਾਈ ੨੫੦
ਤਮਭਜਤੇਹੈ ਵੇਖੀਉਇਕਿਉਹਨਤਿਆਵਦੇ ਤਾਪਾਸਗੁੰਦਾਈਆਖਿ
ਆਇਆ ਆਈਕਰਿਜਠਾਆਖਣਾ ਜੀਤਲੋਅਤੀਤੋਆਜਣਮੀ
ਵਰੋਮੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਨਾਬਜੀਏਸਮਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੋ
ਕਹਾਕਹਾਆਸਨਅਗੂੰਦਰਪਣੇਂਫਿਰਿਗੋ ਫਕੀਰਅਤੀਤਕੇਜਨ
ਗੁਜਰਾਨਆਈਤਰਹਾਹਿਗੁਜਰੀ ਤਾਪਾਸਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆ।
ਸਲੋਅਤੀਤੋਜਨਾਹਦੇਂਤੇਜਨਆਈਤਰਹਾਹਿਗੁਜਰੀ ਅਰੁਜੋਅ
ਲੋਖਪੁਰਖਆਪਣੀਦਇਆਕਰਕੇਆਨਮਿਲਾਂਦੇਤੇਨਤਕ
ਰਨਾਂਭੀਜੋਭੁਲਨਾਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਚਸਭਾਈ ਪਾਸਾ
ਤਾਪਾਸੋਆਖਿਆਜੀਚਲੋਭੁਸਾਂਡਿਰਜਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੂਅਤੇਪਾਸੇਨੂਪਾਸਗੁੰਦਾਈਆਸਣਮੰਦਰਾਂਵਿਚਲੈਗਈ
ਆਜਾਇਕਰਿਮੰਦਰਦਿਖਾਏ ਤਾਨਠਾਆਖਣਦੇਖੋਜੀਮੰਦ
ਰਕੇਸੈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਹਾਂਜੀਕਿਆਦੇਖਣੇਹੈਰਾ

ਜਸੀਸਾਕਾ।ਤਾਫੇਰਖ਼ਾਨਗੁੰਦਾਈਖ਼ਸਰੂਦਾਕੁੰਡਾਰਾਦਿਖਾਇਆ।
ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਹੈਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜਸੀ
ਸਾਕਾ।ਤਾਫੇਰਖ਼ਾਨਗੁੰਦਾਈਵੋਜਨਦਾਕੁੰਡਾਰਾਦਿਖਾਇਆ।
ਤਾਫੇਰਖ਼ਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜ
ਸੀਦਾਕਾ।ਤਾਫੇਰਖ਼ਾਨਗੁੰਦਾਈਘੋੜਿਆਦਾਕੁੰਡਾਰਾਦਿ
ਖਾਇਆ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰ
ਜਸੀਸਾਕਾ।ਤਾਫੇਰਖਾਨਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆ।ਆਤੀਤੋਂਨਾਤੂ
ਮਾਰਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਗੀਸਰਾਇਸ
ਕਾਨਾਉਖੁਦਾਈਖਾਨਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਖਾਨਗੁਦਾਈਕਹਿਆ।
ਜੀਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੋਗੀਸਰ
ਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਖਾਨਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਆਜੀਤਾਉਹਜੋਕੋਈਨਾਨਕਤਪਾਸੁਣਿਆਹੈ।ਤੂੰਉਹੋ
ਹੈ।ਕੋਹੋਰੂਹੈ।ਸਚੁਕਹੀਓ।ਤਾਪਾਸਾਪੋਲਿਆਆਤੇਜੋ

ਗੀਸਰਉਹੈਤੌ ਤਾਂ ਧਯਾਲਗੁਦਾਈ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਚੁ ਕਹੀਉ ॥ ੨੫੧
ਦੇਖੋ ਉਪਰਿ ਸੋ ਸੋਹੁ ਵਰਸ ਭਏ ਹੈ ਅਰੁ ਮੰਦਰੋ ਮੈ ਨ ਹੋਤੇ ਤੋ ਤੋ ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਤਾਂ ਕੇ
ਸੁਖ ਪਾਵਤੇ ਸਾਚੁ ਕਹੀਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੋ ਜੋਗੀਸਰਹੁ
ਜਰਜਾਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਲਗੁਦਾਈ ਕਹਿਆ ਸਚੁ ਕਹੀਉ ਜੀਉ
ਕੀਤੇਉ ਕਹੀਉ ਅਰ ਦੁਖਵਿਚ ਗੁਜਰਤੀ ਕੈ ਸੁਖਵਿਚ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਦੁਖੀ ਹੀ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂ ਧਯਾਲਗੁਦਾਈ ਕਹਿਆ ਸੁਨ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜਹਾਜਰਹਕੇ ਸਾਗਰ ਕੀਏ ਪਨੀ ਅਰੁ ਕੁਪਤੇ ਕੇ ਆਟੇ ਕੀ
ਰੋਟੀ ਇਹੁ ਹਮਾਰਾ ਅਹਾਰੁ ਹੈ ਅਰੁ ਸੋ ਕਤ੍ਰ ਚੋਮ ਤਪਯਲਾਗੈ ਜੇਹ ਸਭੁ
ਲੋਕ ਸਤ ਰਪਾਹਿਰਤੇ ਹੈ ਵੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵੋਜਨ ਆਪ ਖਾਤੇ ਹੈ ਵੈ ਅਰੁ ਘੋੜਿਆ
ਉਪਰਿ ਆਪ ਅਸਵਾਰ ਹੋਤ ਤੇ ਹੈ ਵੈ ਹਮਾਰਾ ਕੁਛੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਕੁਛੁ
ਲੋਕ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਹੈ ਵੈ ਸਤ੍ਰੀ ਲਿਆਵੈ ਸੰਤੋਖੀ ਖਾਵੈ ਹਮ ਕੋ ਜੇਪਰਤ
ਗਤਾ ਕੇ ਈ ਨਾਹੀ ਕਹੀਜੀਆ ਸੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਇਸ ਯਾਤ ਕਾ ਜਬ
ਬੁਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ ਅਸਲ ਜੋਗੀਸਰ ਹੈ ਤੈ ਕੁ ਸੀਸ

ਮਞੀਹੈ॥ ਜਰਥਾਤਹਮੋਕੋਤੇਰੇਪਾਸਤੇਆਈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਧਾਲਾਸਰੋ
ਆਪਾਵਿਚਵੀਚਾਰਕਰਨਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ॥ ਕਿਉਂਭਾਈਧਾਲਾ॥
ਮੇਰੇਮਨਤੇਕੁਝਲਾਰੀਹੈ॥ ਤੂੰਆਪਣੇਆਪਦੇਖਤੇਰੇਮਨਕੇਹੀਲਾਰੀਹੈ॥
ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆ॥ ਗੁਰੂਜੀ॥ ਜੇਕੁਝੀਆਹੀ॥ ਤਾਤੇਰੇਮਨਕੁਝੀ
ਲਾਰੀ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਾਲਕੁੰਦਾਈਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਕੀਤੀ॥

॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭਾਈਲਾਲੋਦਿਆਂਨੂਪਾਸਿਆਇਆ॥ ਅਗੋਲਾ
ਲੋਕੀਸੇਬੁਹਰੇਆਹਾ॥ ਜਾਲੋਨੂਖਬਰਹੋਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ
ਏ॥ ਤਾਲਾਲੋਕੀਮਸੁਟਦੇਤੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥ ਆਏ
ਕਰਮਥਾਟੇਕਿਉਸੁ॥ ਆਖਿਓਸੁਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾ॥ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਧਾਲੇਆਖਿਆ॥ ਸਤਿਕਰਤਾਰੁਆਉਭਾਈ
ਲਾਲੋਕਰਤਾਰਦੇਪਿਆਰੇ॥ ਤਾਲਾਲੋਧਨੁਤੁਸੀਹੋਇਆਲਾਗਾਆ
ਖਣਜੀਮੈਅਜੁਧਨੁਤੁਸੀਨੇਹਾਲਾਤੇਈਆ॥ ਅਜੁਮੈਕਿਰਤਕੁਕੀਦਿਆ॥

ਤਾਲਾਲੇਦੇਘਰਿਰਹਦੇਆਹੇ ਜੀਸਤੀਦੇਨਗੁਜਰੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਜਾਰਾਵਿ ੨੫੨
ਚਬੈਠਾਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਲੇਧਾਲਾਆਹਾ ਅਤੇਨਾਲੇਜ ਲੋਨੀਆਹਾ।ਬੈਠੇਕੁ
ਦਰਾਂਤੁਦਾਤੁਮਾਸਾਦੇਮਦੇਆਹੇਨਿ ਲੋਗੋਪੀਨਾਥ ਕੇਛੜੂਦੇਘਰਿਦੁ
ਗਆਹਾ।ਉਸਦੇਘਰਿਸਦੇਆਏ।ਸਰੀਕਅੰਗਸਾਕ ਆਦੇਸਤਸ
ਦੇਆਏ ਤਾਂ ਤਾਤਖੇਅੰਦੂਕੀਸਟੇਕਧੀਏਆਣਿਆਆਹਾ।ਤਿਸਦੀ
ਧੇਟੀਧੀਧੀਆਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਹੁਉਨਜਰਪਾਇਆ।ਗੋਪੀਨਾਥ
ਕੇਛੜੂਦਾ ਬਹੁਤੁਧਾਰੁਆਹਾ।ਉਸਦੀਧੇਟੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਦ
ਰਪਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋਜੋਏਹੁਮੇਲਾਕਿਥੇਆਇਆ
ਹੈ ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਗੋਪੀਨਾਥਕੇਛੜੂਮਈਹੈ ਤਿਸਦੇ
ਘਰਿਡਿਗੁਹੈ। ਏਹੁਮੇਲਾਗੋਪੀਨਾਥਦੇਘਰਿਆਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋ ਤੁਰਕਭੀਉਸਦੇਘਰਿਆਏਹੈਨਿ ਤਾਭਾ
ਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀ ਏਹਜੋਰੰਧਤੁਆਏਹੈਨਿ ਸੋਗੋਪੀਨਾਥਦਾ
ਬਹੁਤੁਟਕਾਰੁਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੋਜੀ ਜਾਂ

ਇਕਰਿਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਸਾਦਿਮਿਲਿਆਥੁ ॥ ਤਾਭਾਈਜਿਨਾਸੇਗਾਇਆਜਾ
ਇਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਸਾਦੈਭੁਜਾ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਅਤੇਹਜਾਤਕਾਂਦੇਦੇ
ਬੈਠੇਘਾਤਾਕਰਦੇਆਹੇ ॥ ਜੋਭਾਇਲਿਖਿਆਸੋਜਾਇਸਾਦਿਕੀਤਾ ॥
ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਭੂਤਪਾਈ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ॥ ਕਉਣਕਾਈ ॥ ਤਾਸ
ਸੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਜੋਤਿਖਾਰਹਾਂ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਕਿ
ਉਭਾਈ ॥ ਤਾਓਸੇਕਹਿਆ ॥ ਜਿਤੁਸਾਨੂੰਤਪਾਸਦਿਆਹੇ ॥ ਤਾ
ਗੋਪੀਨਾਥਉਠਚਲਿਆ ॥ ਤਾਹਜਾਤਕੀਅੰਦਪੁਛਿਆ ॥ ਮ
ਹਤਾਜੀਤੁਸੀਕਿਧਰਚਲੇ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ॥ ਗਾਇਜੀ
ਨਾਨਕਦੇਵਦੀਖੜੀਤਪਾਫਕੀਰੁਹਾਇਆਹੈ ॥ ਓਸਅਸਾਨੂੰਸਾਦ
ਆਹੈਇਆ ॥ ਉਸਪਾਸਜਾਂਦੇਆਹੇ ॥ ਦੇਖਾਕਿਆਆਖਦਾਹੈ ॥
ਤਾਹਜਾਤਕੀਂਕਹਿਆਮਹਤਾਜੀਜਾਉਫਿਰਿਆਉ ॥ ਤਾਗੋਪੀ
ਨਾਥਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂੰਪੈਰੀਪਵਣਾਆਖਿਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ
ਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ ਆਸਾਤੁਕਰਤਾਰਨਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ॥ ਤਾਗੋ

ਪੀਨਾਥ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਉਹੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਹੈ ਆਤਮਾ ਮੰਦੂ ਧੇਠਾ
ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ਸਤਾਈ ਆਵੇ ਜੋ ਅਮਾਨਤ ਭੀ ਹੈ
ਜੁ ਰਹੈ ਅਤੇ ਅਮਾਨਤ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਦੇਵੰਦਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਤਾ
ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਅਮਾਨਤ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀ ਮਾਲੂਮ ਕਰੇ
ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ ਜੀ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਧਿਧਿ
ਖੀ ਧਰੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
ਪਾਜੀ ਉਹੁ ਤਾ ਉਸਦੀ ਧਰੀ ਹੈ ਉਹੁ ਤੁਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਹੋਈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਜੋ ਅਸੀ
ਜਾ ਦੇਸ ਪਰਿ ਭੰਰਮੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾ ਅਸੀ ਉਨਾ ਦੇ ਕੁਹ ਤੇ ਜਾ
ਇਧੈ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਸਦੀ ਅਉਰਤ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਦਾਇ
ਦਿੰਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਹੋਵੇ /
ਸੋ ਕਿਸੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇਵਾ ਤਾ ਅਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਇ ਦੀਤਾ ਦੀ

ਬੰਦੀਨੂੰਪੁਛਿਆ ।ਕਿਉਂਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੀਤੇਰੇਘਰਿਅਉਲਾਦਨਾਹੀਹੋਂਦੀ ।
ਤਾਉਸਨੂੰਅਜਾਆਖਿਆਜੋਤੇਰੇਘਰਿਅਉਲਾਦਹੋਂਦੇਗੀ ।ਤਾਈਮਾਨਸਾ
ਬਤਰਖੇਗੀ ।ਤਾਉਸਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦੀਆਖਿਆ ।ਜੀਜੋਮੇਰੇਘ
ਰਿਦੂਇਬਾਲਕਹੋਂਦੇਨਿ ।ਤਾਇਕਖੁਦਾਇਦੇਨਾਇਦੇਦਾ ।ਅਤੇਇਕ
ਮੈਰਖਾ ।ਤਾਅਜਾਉਸਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦੀਨੂੰਆਖਿਆ ।ਤੂੰਏਹਈਮਾਨ
ਸਾਬਤਰਖੁ ।ਜੇਪਹਿਲੇਹੋਂਦੀਸੋਖੁਦਾਇਦੇਨਾਇਦੇਦਾ ।ਅਤੇਹੋਰੁਜੀ
ਤਾਹੋਂਦਨਾਤਿਤਨੇਤੈਨੂੰਮੁਬਾਰਹੋਨੀ ।ਤਾਬੰਦੀਖੁਦਾਇਦੀਨੂੰਚਾ
ਰਪੁਤ੍ਰਅਤੇਇਕਧੀਹੋਈਹੈ ।ਇਉਂਸ ਅਸਾਡੀਆਮਾਨਤ ਹੈ ।।
ਜੇਈਮਾਨਸਾਬਤਰਖੇਂਤਾਦੇਵੈਂ ।ਨਾਹੀਤਾਓਹੁਜਾਣੈ ।ਤਾਗੋ
ਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ।ਜੀਮੇਰੇਹਥਤਾਨਾਹੀ ।ਮੈਜਾਇਕੈਕਹਦੀਹਾਂ ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਤੇਰੇਹਥਕਛੁਨਾਹੀ ।
ਪਰਤੂੰਜਾਇਕੈਉਸਤਾਈਆਖੁ ।ਜੋਉਸਦੇਜੀਆਵੈਤਾਂਦੇਵੈ ।
ਨਾਹੀਤਾਓਹੁਜਾਣੈ ।ਤੇਕਿਆਸਾਹਣਾਂਦੇਵਲਾ ।ਤਾਗੋਪੀ

ਨਾਥਜੋਪਾਰੋਂਆਇਆਸੋਮੁਰਭਰਕਾਜੇਹਾਆਇਆ ਤਾਹਯਾਤ ਖਾਂ
ਦੇਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੈ ਜੋਗੋਪੀਨਾਥਗਾਇਆਆਹਾਸੋਰੋਰਸਰੰਗਾ ਅਤੇ
ਆਇਆਹੈਹੋਰੂਰੰਗਾ ਤਾਹਯਾਤਖਾਂਪੁਛਿਆ ਮਹਤਾਜੀ ਇਸਨੂਕਹੋਤੂ
ਮਕੋਕਿਆਕਹਿਆਤਪੇਨੇ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਮੀਆਂਰਾਇਜੀ
ਮੈਕਿਆਕਹੇਕਹਣੇਕੀਪਾਵਨਾਹੀ ਤਾਹਯਾਤਖਾਂਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀ
ਤੁਮਾਨੈਸੰਗਕਹੋ ਕੁਛੁਮੈਕਹਿਆਹੈ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ
ਖਾਂਜੀਮੈਕਹਿਨਾਹਿਸਕਤਾ ਕਹੋਹੂਏਹਯਾਉਂਆਵਤਾਹੈ ਤਾਫੇਰ
ਹਯਾਤਖਾਂਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀਹਮਾਰੇਦਿਲਮੇਖਤਰਾਪਰਾਹੈ।
ਤੁਮਾਨੈਸੰਗੁਕਰਣੇ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਸੁਣੋਰਾਇਜੀ।
ਤਪੇਇਕਅਚਰਜਕੀਪਾਤਕਹੀਹੈ ਤਾਫੇਰਹਯਾਤਖਾਂਕਹਿਆ
ਮਹਤਾਜੀਨਿਸੰਗਕਹੋ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀਇਤ
ਪਾਕਹਤਾਹੈ ਜੋਰਾਇਪਾਸਿ ਹਮਾਰੀਅਮਾਨਤਹੈ ਸੋਦੇਦੇਤਾ
ਹਮਲੇਣੇਵਾਲੇਹਾਜਰੂਆਹੈ ਅਤੇਅਮਾਨਤਭੀਹਾਜਰੂਹੈ।

ਇਉਂ ਕਹਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਰਜਾਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮਾਨੇ ਸੰਗਾਕ
ਹੈ। ਕਿਆ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਕੈਸੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ
ਕਹਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਰਾਇ ਦੇ ਘਰਿ ਜੋ ਬੇਟਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ।
ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ। ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਕਿਸ ਤਰਜਾ
ਕਹਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਉਂ ਕਹਦਾ ਹੈ।
ਜੋ ਰਾਇ ਦੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦੀ। ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੇ ਜੋ ਇਨਾ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਦੇ ਬੂਹਤੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ। ਜੋ ਰਾਇ ਦੀ
ਅਉਰਤ ਆਈ ਆਹੀ। ਉਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਖਣ ਲਗੀ।
ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਵੰਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਕਛੁ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ
ਹਿਲੇ ਫਕੀਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕਰੀ। ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸ ਬੀਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਬੀਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ। ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਅਉ
ਲਾਦ ਬਖਸਾਇ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਈਮਾਨ ਸਾਬਤ ਰਖੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਸ ਬੀ
ਬੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਖਿਆ ਮੈ ਈਉ ਕਹਦੀ ਹੀ। ਜੋ ਦੋਇ

ਨੀਗਾਰਿਆਨੂੰਖੁਦਾਇਦੇਵੈ। ਤਾਇਕੁਮੋਰਖਾ ਅਤੇਹਿਕੁਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਵਾ। ਤਾਇਕਮ ।ਅਤਾਆਸਾਉਸਨੂੰਆਖੀਆਖੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦੀਈਮਾਨਸਾਬਤਰਖੁ। ਜੋਪਾਹਿਸੇਉਂਦੀਸੋਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਵੈ। ਅਤੇਹੋਰੁਹੋਦਨੁਜੇਤੇਨੂੰਅੰਧਹਹੈਨਾ। ਤਉਸਖੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦੀ ਆਖਿਆ। ਜੀਜੇਖੁਦਾਇਹਿਕੁਹੈ। ਤਾਂਈਮਾਨ
ਸਾਬਤੁਰਖਾਂਗੀ। ਤਾਅਸਾਉਸਨੂੰਖੁਦਾਇਦੀਵਾਰਿਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇਹਿਕਧੀ
ਦਿਵਾਇਹੈਨਿ। ਅਤੇਪਾਹਿਜੋਧੀਹਿਦੀਹੈ। ਇਖੁਆਸਾਡੀਈਮਾਨ
ਤਹੈ। ਜਾਇਕਹਿਥੀਦੀਖੁਦਾਇਦੀਨੂੰਪੁਛੋਜੇਈਦੇਹੋਦੇ। ਤਾ
ਅਸਾਡੀਈਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਮੋੜਿ। ਨਹੀਂਤਾਂਨਾਹੀਲੋ। ਤਾਗਾਇਜੀ
ਤਧੇਨੇਆਹਧਾਤਿਕਹੀਹੈ। ਤਾਹਜਾਤਖੀਅੰਦਰੁਸਾਖਾਧਾ।
ਰਹੁਸਾਖਾਇਕਾਰਧੋਲੀਆ। ਕੋਵੇਖੋਮਹਤਾਨਗੋਧੀਨਾਖਰੀ
ਜੇਤੇਧਾਤਾਇਉਹੈ। ਤੇਈਜਕੀਅਮਾਨਤਾਇਸਕੇਤਾਂਈਦੇ
ਰਹੋ। ਮੈਜਾਇਕੇਪਰਸੇਪੁਛਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੋਆਹਧਾੜੇਨਹੋਵੀ।

ਤੇਦੇਖੋਇਸਤ੍ਰਪੇਦੇ ਸਿਰਮੌਕਿਆਕਰੇਗਾ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਾਤ੍ਰਿਆ
ਗਾਇਜੀਵ੍ਰਿਆਘਰਸੋਪੁਛਿਓ। ਤਾਹਬਾਤਆਖੀ ਦੂਅੰਦਰਿਜਾਇਕਰਿ
ਆਪਣੀਅਉਰਤਨੂੰਸਾਰੀਉਸੁਣਾਇ ਕਰ ਫਿਰਪੁਛਣਾ ਕਿਓ
ਬੀਬੀਖੁਦਾਇਦੀਤਪਾਫਕੀਰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ। ਤਾਂਗਾਇਦੀ
ਅਉਰਤਿਕਹਿਆਜੀਮੈਕਿਆਜਾਣਾ ਤੂੰਸੀਕਿਆਕਹਦੇਹੋ
ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਉਸਨੂੰਪਾਇਆਆਖਿਆ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਬੋਲਿਆ
ਭਾਈਗਨੀਜੀ ਤੂੰਜਾਣਨੂੰਅਉਜਾਦਾਕੋਉਕਰੈਹੈਈ। ਜਾ
ਨਕਤਪਾਖੜੀਹੈ। ਉਹੁਕਹਦਾਹੈਜੋਅਸਾਂ ਖੁਦਾਇਦੀ
ਚਾਰਿਪੁਤ੍ਰਅਤੇਇਕਧੀਦਿਤੇਆਹੈਨ। ਪਹਿਲੇਜੇਤੂ
ਦਿਤੇਹੈਸੇਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਹੈ। ਸੋਪਹਿਲੇਧੀਧੀਕਾਂਘੇਦੀ
ਹੋਈਹੈ। ਹੁਣਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇ। ਅਸੀਬੁਹਿ
ਜਰੂਰੀਹੈ। ਅਤੇਆਅਮਾਨਤਹਿ ਜਰੂਰਹੈ। ਜੇਈਮਾਨੂੰਰਖੋ
ਤਾਂਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਦੇਵੋ। ਤਾਂਰਿਪੜੀਧੋਲੀਗਾਇਜੀ॥ ੮੨

।ਜਿਉਂਤਾਂਆਖਦਾਹੈਤਿਵੇਂਹੀਹਕੀਕਤਹੈ।ਜੋਉਸਦੀਅਮਾਨਤਖੁਸੀਹੋ
ਇਕਾਰਿਦੇਵੋ।ਤਾਂਤੁਸਾਡਾਭੀਭਲਾਅਤੇਮੇਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੈ।ਜੇਨਾਇਦੇਵੋ
ਗੇਤਾਂਏਹੁਫਕੀਰਪੂਰਾਹੈ।ਤੁਸਾਡਾਕੁਛੁਬੁਰਾਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਮੈਂਕੀ
ਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗੀ।ਪਰਤੁਸੀਂਏਹੁਨਕੰਮੁਕਰੋ।ਜੋਉਹੁਫਕੀਰਮੈਨੂੰ
ਦੇਖਾਵੋ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਕਿਉਂਬਾਂਜੀ।ਗੋਪੀਨਾਥਤੂੰਮੇਰਾਵੈ
ਸਨੂੰਹੈਂ।ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਮਸਲਤਦੇਹਿ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਬਾਂਜੀਤੂੰ
ਸੀਏਮਾਨਦੂਰਸਤਰਖੋ।ਖੁਦਾਇਕੁਝਾਕਰਸੀ।ਤਾਂਹੁਯਾਤਬੀਕਹਿ
ਆ।ਮਹਤਾਜੀਮੈਂਤੈਨੂੰਹੋਰੁਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਅਸਾਂਤਾਂਇਸਦੀਅਮਾਨਤਰ
ਖਣੀਨਾਹੀ।ਪਰੁਮੈਂਇਉਂਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਏਥੇਲੈਂਦਾਹੈਕੇਖ੍ਵਾਰਿਜਾਇਕੇ
ਲੈਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਰਾਣੀਨੂੰਭੀਦਿਆਈਤੇਅਮਤੁਕੋਈਹੋਰੁਫਕੀਰੁਹੋਦਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਬਾਂਜੀਤੁਸੀਂਏਥੇਤਪੇਨੂੰਸਦਾਵੋ।
ਤਾਂਤ੍ਰਸੀਂਆਪਣੀਪੀਕਾਂਕੇਦੇਵੀਏ।ਤੁਸਾਡੀਅਤੇਅਸਾਡੀਪੀਦੀ
ਵਿਫੋਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਗਾਇਜਾਂਅਤੇਪੜ੍ਹਦਾਕੀਦਰਾਰਹੋਗਾ।

ਤਾਹਜਾਤਖੀਕਹਿਆਭੁਜਾਗੋਪੀਨਾਥਾ ਵੇਸਤੀਆਰੀਐਸੀਹੀਹਾਹੀ
ਦੀਹੈ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਇਆ ਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਆ ਤਪਾਜੀਜੇਉਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਰੰਘੜੀਤਾਤੇਵੇਖੀ
ਨਦੀਹੈ ਰੰਘੜੀਦਾਈਆਨਦੂਰਸਤੇਹੋ ਪਰੁ ਫਿਹਕੁਆਖਦੀਹੈ
ਜੋਮੈਨੂੰਉਹਫਕੀਰਦਿਖਾਵੇ ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਉਥੈਤੋਂਜੀਚਲੋ ਉਹਨੂੰਸਾ
ਨੂੰਸਿਦਾਨੇ ਤਾਤੁਸਾਨੂੰਦੇਵੇਗੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਸੁਣਿ
ਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ਅਸੀਉਥੇਤਾਜਾਈਏ ਜੇਕਛੁਮੰਗਣਜਾ
ਈਏ ਜੋਉਸਦਾਈਆਨਸਾਧਤੇਹੈ ਤਾਆਪੇਲੈਆਵਸੀ
ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਜਾਇਕਹਿਆ ਜੀਤਪਾਇਉਕਹਦਾਹੈ ਜੋਈਆਨ
ਸਾਧਤਹੈਨਤਾਆਪੇਲੈਆਵਨਗੇ ਨਹੀਤਾਉਹਜਾਣਨਾ
ਤਾਰੰਘੜੀਕਹਿਆ ਮੈਜਾਇਕੈਦੇਖਾਤਾਸਹੀ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਚੋਧਰਾਣੀਜੀਮੈਨੂੰਸਾਨਦਿਖਾਤਾਸਹੀ ਗੋਪੀ
ਨਾਥਰੰਘੜੇਦੀਲੈਆਇਆ ਜਾਇਕੈਰੰਘੜੇਟੀਡਿਠਾਤਾ

ਰਿਧਸਿਧੀਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਕਰਤਾਰਕਲਾ
ਕਰੇਗਾ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਰਿਧਸਿਧੀਆਂ।ਅਸਾਡੀਸਿ
ਮਾਨਤਾਕਿਸੇਨੈ।ਤਾਰਿਧਸਿਧੀਬੋਲੀ।ਜੀਤੁਸਾਂਗੁਰੂਹੋ।ਜੇਆਖੋਤਾ
ਏਥੋਂਲੈਆਵੀਏ।ਆਖੋਤਾਉਥੇਆਇਦੇਵਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਜੇਸੇਵਕਸਾਡੇਤੁਸੀਆਂਵੇਖੇਸੋਈਦੇਵੋ।ਅਸਾਂਆਪਣੀ
ਆਮਾਨਤਲੈਣੀਹੈ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਜੀਅਸੀਏਹਿਕੁਥੇ
ਨਹੀਕਰਦਾਹਾਂ।ਜੇਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਆਵਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆ।ਅਭੁਗਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ।ਜੋਕੁਛੁਤੂਆਖੇਂਗਾਸੋਈ
ਮੰਨਿਆਂਗਾ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਜੀਏਹਕੀਰਤੇਮੇਰੇਘਰ
ਸੇਆਪਣੀਧੀਕਰਿਪਰਨਾਇਦੇਵਾਂਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ।ਸਾਵਾਸਲੈਦੇਤਾਨੇ।
ਜਿਨਾਂਦਾਨਪੁੰਨਾਂਹੋਦਾਹੈ।ਅਸਾਂਤਾਆਪਣੀਆਮਾਨਤਲੈਣੀ
ਤੁਸੀਆਂਦੇਣਾਤਾਦੇਵਣਾ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਏਸਦਾ

ਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹੋਆਂ। ਜੇ ਵਹੁ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਦਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ। ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ। ਪਤ੍ਰ ਦਾਰ ਏਕਾਰਾ।
ਜੋ ਰਖਣਿਆਹਾ। ਏਸ ਪਤ੍ਰ ਦੇ ਚੀਕੈ ਆਂਤਜੀ। ਸਚੁ ਜੂਠ ਪਾਸ
ਰਾ।੧।ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ ਏਤੁ ਮੋਟੀ ਰਾਸੀ। ਆਪ ਣਾਥ
ਆਪੁ ਛੁਟਾਵਹੁ ਣਾ ਪਾਪੀ ਕੇ ਪਾਸੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਖਟ ਸਾਸ
ਤ੍ਰ ਕੇਵਕ ਕਰਮ ਹੋਨਿ ਧਰਮ ਣ ਹੋ ਲੋਕੀ। ਜੂਠਿ ਆਖੀ ਲਿਕਾਰਿ ਧਾਤੂ
ਕੀਆ ਕਿ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ।੨।ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕੁ ਏਸ ਭੁ ਏਕ ਹੋ
ਇਕਸ ਨੇ ਕੀਏ। ਜੀ ਨਿਪਠਾਏ ਜਗਤ ਮੈ ਧੁਮਾਏ ਤੇ ਨਿਲ
ਏ।੩।ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੇ ਕਿਨੇ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ।
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਦਿਖਾਇਆ।
੪।੧।ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ ਏਹ ਬੂਠੀ ਆਗਿਆ ਸੀ
ਸਾਰਨੂ ਧਰਣਦੀ ਹੈ ਨੀ। ਅਤੇ ਟਕੀ ਰਾਨੂੰ ਜਾਂਹਿ ਧਰਣਦੀਆ।
ਜੇ ਅਪਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸਾਧ ਤੇ ਰਖਣਾ। ਤਾਂ ਅਸਾਂਡੀ ਆ

ਮਾਨਤਆਵਣਦੇਵਣਾਅਤੇਜੇਨਾਹੀਦੇਵੇਂਤਾਂਅਸੀਜੋਰੁਤਾਨਾਹੀ
ਘਤਦੇਸਾਫੇਰਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀਇਕਹੋਰੁਕੀਮੁਕ
ਰੋਜਤ੍ਰਕੀਰਹੇਮੇਰੇਪਿਉਅਤੇਅਰੀਪਤ੍ਰਜਾਵਣਆਪਣੇਘ
ਰਿਗਏਹੁਣਪੰਜਾਸਤਾਦਿਨਗੁਜਰੇਜਤਾਂਤੁਸੀਜੇਜਾਵੋਤਾਗੁਰੁ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਕੈਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾਤੈਨੂੰਕਿਆਪਹੁਚ
ਦਾਹੈਜੋਤੂੰਇਤਨੀਆਗਯਾਕਰਦਾਹੈਂਅਸਾਂਕੀਸੋਤੈਨੂੰ
ਕੇਕਿਸੇਤੂੰਰਕਣੀਕਾਣਪਈਹੈਜੋਤੂੰਇਤਨਾਅਸਾਨੂੰਰਕਾਵ
ਨਾਹੈਂਅਤੇਤੂੰਘੜੀਦੇਹਰਨਵਿਖੇਆਖਦਾਹੈਤਾਇਸਾਦੇਰੋ
ਅਉਲਾਦਜੋਹਵੈਗੀਸੋਅਢਾਈਏਘਰੇਜਗੇਰਹੀਤਾਗੋ
ਪੀਨਾਥਨੂੰਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਜਿਹਤਾਗੋਪੀਨਾਥਜੀਜੋ
ਕੁਛੁਤਪਾਕਹਦਾਤੁਸੀਜਾਈਐਂਠੋਤੁਸਾਡੇਏਸੇਰਾਜਾਦਿਠ
ਜਾਹੈਅਗੇਤੁਸਾਡੀਰਾਏਰਾਏਤੁਸੀਵਿਚੇਦਾਜੋਦੇਖੁਣੁ
ਤੁਸੀਤਾਆਪੀਸੀਅਣੇਹੇਤੁਜਾਗੋਪੀਨਾਸਆਖਿਆਭਾਈ

ਲਾਲੋਨੂੰ ਸਚੁ ਆਖਦਾਹੈ ਮੈਂ ਬਹੁਤੁ ਕੂੜਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਤਨੀਆ
ਗਲਾਂ ਕੀਆਂ ਹੈਨੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤਪੇ ਪਾਸਹੁ ਬਖਸਾਇ ਤਾ ਕੁੜਾਣੀ
ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਇਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਗੋਪੀਨਾਥ ਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਗੋਪੀਨਾਥ ਭੀ ਸਿਆਣਪ
ਦੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ਅਗੋਂ ਜੀਉ ਤੂ ਸੀਰਾਜੀ ਹੋਵੈਂਗੇ ਤੇ ਦੇਕਰੀਆ
ਗ੍ਰਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਕੂ ਈਆਂ ਅਤੇ ਰਾਣੀਆਂ ਗੋਪੀ
ਆਨਣਾ ਪਰੂ ਕੂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਾਰਿ ਪਹੁਚਾਇ ਛੁਡੇ।
ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕੂ ਲਾਜੀ ਜੀਉ ਤੂ ਸੀਰਾਜੀ ਹੋਵੈ
ਤੇ ਦੇਕੂਲਾ ਜੀ ਤਾ ਓਹ ਪਛੂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਧੀਧੀ ਖਾਏ ਟੀਨੂੰ ਹਟਾ
ਤਖੀ ਅਤੇ ਗਾਊ ਹਰਖੀ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਗੋਪੀਨਾਥ ਆਇਨਾ ਕੂ ਹਾ
ਬੀਧੀ ਖਿਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁਆਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਾਰਿ ਧਰਨਾ ਇਕ ਹਿ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣਿ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਧਰਨੂ ਕੀਤਾ ਜੀ ਆਹ ਜਾਤਆ ਅਤੇ ਧੀਧੀਆਂ ਗਾਊ ਰਖੀਆਂ।

ਤੁਸਾਡਾਵਰਤਾਰਭੁਖਾਕਰਸੀ।ਏਹਅਸਾਡੀਆਆਨਤਸੀ। ੨੫੯
ਅਸਾਤੁਸਾਪਾਸਹੁਮੰਗੀਲੀਤੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਭਲਾਹੋਵਣਾਸੀ।
ਅਤੇਇਹਤੇਖਤਰਾਕੋਈਨਾਹੀਕਰਣਾ।ਖੁਦਾਇਦੀਨਦੁਨੀ
ਆਖਸਮਾਨਾਕਰੇਗਾ।ਤੁਸੀਜਾਹੁਆਪਾਣੇਆਪਣਾਨ੍ਹ।ਤਹਯਾ
ਰਖੀ।ਅਤੇਗਊਖੀ।ਦੁਹਾਊਪਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀ
ਹੋਇਆ।ਵਿਦਾਕੀਤੇ।ਅਤੇਗੋਪੀਨਾਥਨੂਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।
ਤੁਸੀਗਾਏਹੋਰਾਨੂਵਿਦਾਕਰਆਵਹੁ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ
ਭਲਾਜੀ।ਵੁਹੀਵੇਲਾਵਿਦਾਕਰਿਕੇਆਏ।ਗੋਪੀਨਾਥਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਭਾਈਗੋਪੀ।ਵਿਦਾ
ਕਰਿਆਏਹੋ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਆਹੋਜੀ।ਵਿਦਾਕਰਿ
ਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥ।
ਅਸੀਮੀਏਤਨੂਭਾਈਆਦੇਵੇਖਣਿਛਡਿਜਾਵੇਹਾਂ।ਤੁਸਾ
ਖਬਰਦਾਰੁਰਹਣਾ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀਪੀਪੀਆ।

ਮੇਰੀਬੇਟੀਹੈ ਤੂਜੀਮੇਰੇਆਰਿਛਡਿਜਾਵੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਭੁਲਾਗੋਪੀਨਾਥਐਥੈਭੁਲੀਹੈ ਤੇਰੇਆਰਿਕਵੀਨ
ਹੀ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਭੁਲਾਜੀਕਿਉਤੂਸੀਰਾਜੀਹੋਵੋ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਐਵੇਤਨਆਈ ਤੇਉਪਰੰਤਸਤਾਵਿਨਕੋ
ਈਲਾਲੇਦੇਆਰਿਰਹਿਆ ਅਤੇਐਵੇਤਨੂੰਲਾਲੇਦੇਆਰਿ
ਰਾਖੀਆ ਅਤੇਆਪਪਖੇਕੇਰਧਾਵੇਆਇਆ।ਖਾ
ਲਾਨਾਲੇਆਇਆ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ।ਤਾਮੁਲੇਚੋਲੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ
ਤਾਮੁਲਾਚੋਣਾਆਇਆ ਮੁਲੇਚੋਲੇਆਖਿਆ ਵਤਆਈ
ਆਮੇਰੀਹਿਕਦੁਖਾਵਣਾ ਆਜੀਤੇਰੇਧਾਵੇਆਖਿਆ
ਮੁਲੇਨੂੰਜਾਇਮੁਲਾਕੁਦੁਖਾਵਣਨੂੰਲੈਜਾਇਆ। ਅਤੇਜਾਇ
ਦੇਖਕਪੜੇਦੀਅਧਰਲੈਆ ।ਤਾਮੁਲਾਬਾਲੀਧਲਾਇਕ
ਰਿਪੂਜਾਵਿਦੀਲੈਗਇਆ ।ਪਰੁਕੋੜੀਲੋਤਾਇਕਰਿ

ਆਖਿਓਸੁ ਲੈਖਾਹਿ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਹਉਨਾਹੀ
ਖਾਂਦਾ ਅਜੇਆਖੀਆ ਜੇਖਾਂਦਾਨਾਹੀਤਾਂਆਇਆਕਿਉ
ਹੈਂਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਵਿਚਿ ਮ: ੧। ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸਾਲੋਣੈ। ਖਟੁਤੁਰਸੀ
ਮੁਖਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕ।
ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ।੧। ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ।
ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।
ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨਾਕਪੜੇਲੈਗਇਆ ਲਾਲਕਰਵਾਏ ਅਤੇਨੀਲੇ
ਸਬਜ਼ਵਾਰਾ ਅਤੇਪਟਕਾਪਗੜੀਸੁਪੇਦ ਅਤੇਫਰਮਾਸਾਪੰਜੇ
ਕਪੜੇਘਟਾਇਕਰਲੈਗਇਆ ਵੁਲਾਏਤਾਗਲਪਾਏਤਾਸਿ
ਆਲੋਕਵੇਖਣਿਹੈਨੀ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ
ਦਾ। ਕਪੜੁ ਰਤਾਤਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤਦਾਨ ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕ
ਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ। ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁ

ਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਯਾਯਾਮੇਰੇਫਾਹਰਨੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਪੇਤਨੁ
ਪੀੜ੍ਹੀਤੈਮਨਮਾਹਿਚਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਮੁਤੇ
ਫੇਰਜਾਏਕੇਆਜੀਤੇਰਿਯਾਵੇਨੂਆਖਿਆ॥ਜੀਨਾਖਾਦਾਹੈਨਾਪ
ਹਰਦਾਹੈਇ॥ਤਾਆਜੀਤੇਰਿਯਾਦੇਆਖਿਆਰਬਲਚਾਤਾਮੁਝ
ਮੈਤਬਲਦਾਹਾ॥ਤਾਆਜੀਤਾਰਿਯਾਵਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰੁਹੋਇ
ਕਰਿਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਆਖਿਓਸੁ॥ਤਾਪਾਜੀਨਾਖਾ
ਦੋਨੇਪਰਦੇਹੋ॥ਫੁਲਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰੁਹੋਇਕਰਿ
ਤਲੈਆਇਕਤਪਤਨਾਲਿ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਤੀਸਰੀਪਉੜੀਆ
ਖੀ॥ਘੋੜੇਪਾਅਰਸਾਇਨੇਸਾਖਤਜੁਝੁਨਤੇਰੀਵਾਟਾ॥ਤਰਗ
ਸਕਮਾਲਸੀਗਤੇਰਾਬੀਦਕ੍ਰਾਪਪਾਤ੍ਰਾ॥ਦਾਜਾਨੇਜਾਪਾਤੇਸੀ
ਉਪਰਗਾਟੂਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤ॥੩॥ਯਾਯਾਮੇਰੇਚੜ੍ਹਣਾ
ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤਚੜ੍ਹਿਆਤਨੁਪੀੜ੍ਹਿਤੈਮਨਮਾਹਿਚਲਾਹਿ
ਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਫੇਰਆਜੀਤੇਰਿਯਾਦੇਆਖਿਆ

ਜੀਵ੍ਲਾਯਾਰਿਥਾਚਲੋ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੇਗਉੜੀਪਉੜੀ ੨੬੧
ਆਖੀਧਰਮਦਰਖੁਸੀਤੇਰੇਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਣੁ।
ਹੁਕਮੁਤੁਸਾਡੁਧਰਾਵਸੁਇਬੁਝਨਘਣੁਤੁਅਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਸ
ਚਾਪਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ।੪।ਬਾਬਾਮੇਰੇਸਉਦਾ
ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ।ਜੀਤੁਸੁਤੇਨੂਨਪੀੜੀਤੇਮਨਮਾਹਿਚਲਾਹਿ
ਵਿਕਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਂਉਹਬੇਰੁਣੀਵਿਚੁਣੀਉਹਬੇਧਰਮ
ਸਾਲਾਹੋਈਲੋਕਆਏਮਿਲਨਲਗੇ।ਤਾਂਇਕਮਹੀਨਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਖੁਦਾਈਧਾਲਾਆਸੀ
ਕਿਤਨੇਵਰੇਆਏ।ਤਾਂਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾ
।ਤੁਸਾਡੀਆਤੁਸੀਹੀਜਾਣੋ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਖੁਦਾਈਧਾਲਾਆਸੀਜੋਦਵੇਵਰੇਫੇਰਿਆਏ।ਤਾਂਧਾਲੇ
ਆਖਿਆਜੀਸਤਿਜੀ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕ
ਏਧਾਲਾਜੇਚਲੇਤਾਂਛੁਟੀਜੇਹੀਉਦਾਸੀਕਰਿਆਦੀਏ।

ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਕਿਪਰਵੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਭਾਈਬਾਲਾਕੁਝਖੇੜਦੀ।ਸੁਰਜਾਗਰਣੈ।ਤਾਬਾਲੇਆ
ਖਿਆਜਿਖਿਗਾਨੂਸਾਡਾਅਤੋਪਿਛਾਮੇਰਾ।

ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਕੁਝਖੇੜਦੀਉਦਾਸੀਗਏ।ਅਗੇਕੁਝ
ਖੇੜਉਪਾਰਿਖਟਦਰਸਨਾਏਕਠੇਹੋਏਹੈਨਿ।ਅਤੇਸੈਸਾਰੀਕੁ
ਛੁਰਿਲੜੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਬਾਲਾ।ਅਸਾਤਾਸੂਰਜਰਹਣਪੁਜਣਾ।ਤਾਨਾਹੀ।ਪਰੁਹਿਕੁ
ਕੀਮੁਕਰੁ।ਬਾਲੇਂਆਖਿਆਜੀਆਓ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਹਿਕੁਸੋਰੁਸਾਡਾਲਾਧਕਰੀਂਦਾਲੈਆ
ਉ।ਅਤੇਕਿਹਿਕਤਾਵ੍ਹਨੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ।ਤਾ
ਬਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ।ਤਾਬਾਲੇਜਾਸਡਾਲਾਂਅਤੇਤ
ਉਨੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ

ਤਿਆਧਾਣ। ਇਸਜਤਲਾਉਉਤੋਪਾਰਿਚੁਲਾਪਲਾਈਕਰੀ
ਤਾਉਨੀਚੜ੍ਹਾਈਦੇ ਹੀ। ਘਾਲੋਆਖੀਆਭਲਾਜੀ। ਘਾਲੇ
ਚੁਲਾਪਲਾਈਆ। ਅਤੇਤਾਉਨ੍ਹੀ ਚਾੜ੍ਹੀਦਿਤੀ। ਅਰੁ
ਲੋਕਹੋਮਜਗਕਰਦੇਆਹੇ। ਇਨਾਤਾਈਂਨ੍ਹੀ ਵਿਚਮਾਸੁ
ਚਾੜ੍ਹਿਆ। ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਜੋਸੈਸੋਟੇਹਥੋਹਥੀਆਰੁਚੜੇ
ਆਹੁਕੇਲਗੇਆਖਣ। ਅਰੇਤੁਮਕਉਨਹੋਤੇਹੋ। ਆਜੁਕੋਈ
ਨਰੁਕਬੀਜਾਸੁਕਰਤੇਹੈ। ਤੁਮਤੋਹਿੰਦੂਧਰਮਿਹੋ। ਸਾਚਕਹੋਤੁ
ਇਸਹੀੜ੍ਹੀਮੈਕਿਆਰੀਧਾਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀ
ਸੁਣਕੇਨੂਖਲਾਰਾਗੀਬੀ। ਇਸਵਾਸਤੇਮੈਹੀੜ੍ਹੀਚਾੜ੍ਹੀਹੈ। ਤਾਸੰਨਿਆ
ਸੀਆਕਹਿਆ ਅਰੇਇਸਹੀੜ੍ਹੀਮੈਕਿਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਇਸਹਾੜ੍ਹੀਮੈਮਾਸਹੈ। ਧਕਰੀਕਾ। ਤਾਸੰਨਿਆਸੀਆਕ
ਹਿਆ। ਅਰੇਉਸਤਰਫਕਹਣਲਾਗਾਹੈ। ਅਰੁਇਸਤਰਫਨੂਮਾ
ਸਖਾਵਹੇ ਤੇਕਿਆਜਾਣੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਦੇਖੋ

ਰੀਆਮੈਘਾਤਪੁਛੋਤੇਕਹੇ।ਅਰੁਜੋਹੈਰੇਕੇਜੋਰੁਘਾਤਕਰਤੇਹੋਤੇ
ਮੈਨਾਹੀਕਰਤਾ।ਜਾਣਤੇਹੋਸੋਕਾਰੰਜਾਣੋ।ਤਾਸੰਨਿਆਸੀਆਕ
ਹਿਆਚਲੇਰੇਦੇਵਤਾਆਇਸਕੇਪਾਸਤੇਦੂਰਿਤਟਪੜੇਹੋਵੋ।ਤਾਸੰ
ਨਿਆਸੀਆਕਹਿਆਕਿਹੋਜੀਆਂਗੀਆਂਕੀਘਾਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਲੋਕਕਹਿਆ।ਖਹਿੜਾਆਸਹੁਨੀਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।
ਜੀਉਪਾਇਆਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਾੜਚੰਮਤਨੁਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹ
ਰਿਕਢਿਆਮੁਹਮਾਸਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀ
ਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋਇਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇ
ਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਮਾਸਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸੁ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐ
ਨਾਨਕਬਚਨਬਿਨਾਸੁ।੧।ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇ
ਗਿਆਨਾਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕ
ਹਾਵੈਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵ

ਤ੍ਰਿਆਨੀਘਾਨੋਆਸੁਛੋਡੈਬੈਸਿਨਕ੍ਰਿਪਕੜਹਿਰਾਤੀਆਨਸਆਨੋਪ
ਤ੍ਰਿਕਾਰਿਲੋਕਾਨੂੰਚਿਖਜਾਵ੍ਹਹਾਰੀਆਨਾਪਿਅਨੁਨਹਿਸੁਟੈ॥ਨਾਨਕਐ
ਖੋਜਿਉਕਿਤਾਕਹੀਐਕੈਨਕਾਤਿਆਸੁਟੈ॥ਐਧਾਹੋਇਜੋਐਧਕਾਮ
ਦੈਜੀਸਾਰਿਵੋਸੀਲੋਚਨਨਾਹੀ॥ਆਤਾਪਿਤਕੀਰਕਤਾਜਿਪਨੇਪਛੀ
ਆਸਨਾਖਾਹੀ॥ਰਹਾਉਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਨਸਮੇਲਾਉਬੈਐਧਕਾ
ਹੀ॥ਆਸਹੁਨਿਮਸਾਸਹਜੰਮੇਹਮਆਸੇਕੇਮਨ੍ਹਾਤੈ॥ਰਹਿਆਨਾਪਿ
ਆਨੁਰਛੁਸੁਟੈਨਾਹਿਚਤੁਰਕਹਾਵੈਪਾਤੋ॥ਘਾਹਾਰਿਨਾਆਸਮੰਦ
ਸੁਆਮੀਘਾਰਿਕਾਆਸੁਰੰਗੇਰਾ॥ਜੀਆਜੰਤਸਭੁਆਸਹੁਹੋਏਜੀ
ਆਲਾਇਆਵ੍ਹਸੇਰਾ॥ਅਰੁਖਭੁਖਹਿਭੁਮਤਿਕਿਛੋਰਹਿਐਧਕ੍ਰਭੂ
ਜੀਨਿਕੇਰਾ॥ਆਸਹੁਨਿਮਸਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਆਸੇਕੇਭ੍ਹਾਤੋ॥ਰਹਿਆਨੁ
ਪਿਆਨੁਕਿਛੁਸੁਟੈਨਾਹੀਚਤੁਰਕਹਾਵੈਪਾਤੋ॥ਆਸਪੁਰਾਣੀ
ਆਸਕਤੇਘੀਚਹੁਕੁਰਾਆਸਕਆਨਾ॥ਜੇਦੁਕਾਵਜਿਦਿਆਹਿਸੁ
ਤਾਦੈ॥ਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੁਨਿਪਜਾਹਿਆਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਾ॥

ਜੋਊ ਇਵੈ ਸਹਿ ਨਰਕ ਜੀਵੈ ਤਾਉ ਉਨਾ ਵਾਸਨਾ ਲੈਣਾ ਵੇਰੇ ਨਰਕ
ਸੁਰਗ ਜੈਦੇ ਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਪੈਠਾਣਾ ਆਪਿ ਨ ਸੁਣੈ ਲੋਕ ਪੁਛੂ
ਏ ਪੀਰੋ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਪੀਰੋ ਤੂੰ ਜਾ ਲਾਹਿ ਨਾਹਿ ਕਿਥਹੂ ਪਾਸ
ਉਪੰਨਾ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨ ਕਮਾਦ ਕਪਾਹਾ ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਗਿ
ਨਾ ਤੋ ਆਖੈ ਹਉ ਥਹੁ ਥੀ ਪਿਛੋ ਤੋਇਹੁ ਥਹੁ ਤਾ ਥੀ ਕਾਰਾ

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਠਗੂ ਰਜੀ

ਠਗ ਇਕ ਮਤੀ ਮਸਜਦੀ ਆਹਾ ਉਹ ਜਾ ਜੋਗਾਇਆ ਉਸਦੀ ਕੋਰਖਾਂ ੨੨
ਦੇਖੇ ਟੇਪ ਹਰਮਖਾਂ ਸੋਦੀ ਆਹਾ ਇਕ ਜਿਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਹਾ
੭ ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਕਹਿਓਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤਿ
ਏਕ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹੈ ਨਾਉ ਕਪੜੀ ਹੈ ਉਹ ਨਾ ਬੇਦ ਕੋ ਨਾ ਮਾਨ
ਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਤੇਬ ਕੋ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਦੋਵੇ ਨਾਹੀ ਮਾਨਤਾ ਤਾ ਹਜਰਤ ਭੀ
ਸਕੇ ਪੁਛਿਓ ਤਾ ਪੂਰਮਖੀ ਕਿਹਿਆ ਫਕੀਰ ਕਉ ਪਕੜ ਲੇ ਆਵੋ
ਫਕੀਰ ਪਕੜੀ ਵਿਣਾ ਤਾ ਇਕੁ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਆਇਆ ੩੩

ਤਾਬ੍ਰਹਮਣੀਕਉਆਖਿਓਨਨੇਆਗੇਫਕੀਰਾਂਦੇਉਹਾਂਅਰੁਸਦਾਸਦਾਮਣ ੨੫੫
ਗੇਹੂੰਦੇਉਹਾਜੋਆਟਾਪੀਸਿਆਫਕੀਰਾਂਕੇਆਗੇਰਖੀਆਅਤੇਕਣਕ
ਪਿਸੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਚਕੀਅਉਮੁਹਾਰੀਪਈਫਿਰੇਅ
ਤੇਆਟਾਫਿਰਨਿਕਲੇਪਇਆ ਤਾਬ੍ਰਹਮਣੀਜੋਨਾਨਕਤਪਾਏਹੋ
ਤੈਜੋਦਉਤਖਾਜੋਦੀਦਾਸੋਦੀਆਹਾਅਤੇਫਕੀਰਹੋਇਆ
ਤਾਦਉਲਖੀਦਾਨਾਉਸੁਣਿਕੈਬ੍ਰਹਮਣੀਗੁਸਾਖਾਧਾਆਖਣ
ਲਗੀਜੋਜੋਮਜਪੁਤਰਾਖਣਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਬਖਸਾਅਤੇਆਪੁਸੁ
ਹਾਰੀਚਕੀਫਿਰੇਤਾਬ੍ਰਹਮਣੀਧਾਤੇਸਾਹੁਖੇਮਘਰਗਈਜੋਨਾਨਕ
ਫਕੀਰਆਇਹੂਤੈਸੋਕਾਮਲਫਕੀਰਚਕੀਆਪੁਸੇਆਪੁਪੜੀਫਿਰਤੀ
ਹੈਤਾਬ੍ਰਹਮਣੀਕਹਿਆਉਸਕੋਖਲਾਸਕਰੋਜੋਕਾਆਇਕੇਲੈਚੀ
ਰਲਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਹਾਮਣੀਹਾਥਿਬੈਠੇਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਨੂੰਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ॥੧॥
ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਖੇਲੇਖੋੜੇਕਹਾਤੇਗੀਸਹਨਾਈਆਕਹਾਸੁਤੇਗਈ

ਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੀਕੇ
ਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮ
ਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁ
ਘਰਿਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾ॥ਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖ
ਲੀਕਾਮਣਿ॥ਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀ
ਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿ
ਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁਇ
ਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏ
ਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁ
ਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿ
ਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਇਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨ
ਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈ
ਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈ॥ਓਨਿ

ਹਸਤਾ ਚਿਤ੍ਰ ਕ੍ਰਾਈ॥ ਜੀਐ ਕੀ ਠੀਠੀ ਦਰਗਾਹ ਪ੍ਰਾਈ॥ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ ੨੬੬
ਕ੍ਰਾਈ॥ ਪ॥ ਹਿਕਾ ਹਿਦ ਵਾਣੀਆ ਆਵਕ੍ਰਿਕ ਕਾਲੀਆ ਭ੍ਰਾਟੀਆ
ਟੀਡ ਕ੍ਰਾਲੀ॥ ਇਕਨਾ ਪੇਰਣਾ ਜੰਰ ਮ੍ਰਪਾਟੇ॥ ਇਕਨਾ ਦਾਸਸ
ਮਾਣੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਧੀਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਏ॥ ਤਿਨਾ ਕਿਉ ਰੈਣਾ ਵਿਹਾਣੀ
੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚ
ਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ॥ ੭॥੧॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸਾਲੋ ਰਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੀਮ ਕਰਤ
ਰ ਕਰਣੈ ਹਾਰੈ ਸੋਈ ਕੀਮ ਕਰੇਗਾ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਹੁਣ ਤੂੰ ਸੀ ਇਥੋ ਉਠੋ॥ ਅਟਕ ਤਾ ਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ॥ ਅਸਾ ਨੂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਹੁਕਮੁ ਹੀ ਦੇਹੁ ਜੋ ਇਨਾ ਦੀ ਚਟਾਇ ਥੋਹੁ ਠਾਇ ਦੇਵੀਏ
ਤਾ ਅਸੀ ਇਥੋ ਉਠੀਏ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਨਾ ਦੀ

ਦਫਕਦਾ ਉਠੈ ਰਗਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਣੀ ਬਾਬਾ ਦਾ
ਗਾਇਨਾ ਦੀ ਦਾ ਦੁਖ ਉਠਣਾ ਵਿਚ ਸਤਾ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸਤਾ ਦਿਨਾ ਰਹਦੇ
ਹੈਨੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਆਖੀ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਹੋਵੈਗੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ
੧। ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰ। ਸੇ ਸਿ
ਰਿ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ। ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ। ੧। ਆਦੇਸੁ ਬਾ
ਬਾ ਆਦੇਸੁ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਵੇਸੁ। ੧। ਰਹਾਉ। ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾ
ੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ। ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ
ਰਾਸਿ। ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ। ੨।
ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ।
ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ। ਤਿਨ ਗਲਿ

ਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨਜੋਬਨਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏ
ਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥
ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਈ॥੪॥ਅਗੋਦੇਜੇ
ਚੇਤੀਐਤਾਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤ
ਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰਨਰੋਟੀਖਾਇ॥
੫॥ਇਕਨਾਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣ
ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮਨਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕ
ਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿ
ਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਨਮੁਖੂੰ॥ਤੋੜ੍ਹਿਪਾਟੋਲੇਸੁਖ
ਲਾਪਨੇਪਤਿਲੀਆਹਾ॥ਸੁਜਾਰਬੂਨਾਰਿਠੀਆਵਾਟਜੁਰਿਦਿਤੀਆ॥
ਕਾਪੜਘੇਨਰਮਾਈਆਭੂਕਾਪੜਤਦੀਆ॥੮॥ਜਿਸਨਰਫੇਕੇਸੈਦ
ਪੁਰਿਤੋਰੇਪਟੇਪੰਦਿਲੰਦਾਪਾਣੀਬੁਰਣੈਨਾਆਵਨੀਆਏਅਥਾਘਰ

ਬੰਦਾ ਨਹੀ। ਜਾ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਦਉਲਤਖਾਂ ਸੋਦੀ ਪਠਾਣਾ
ਬਾਬਾਰ ਨਉਸਤੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਕਾਰਾਨੀ ਸਾਰੁ
ਬੁਦ ਹੋਇਆ ਸੋ ਨ੍ਰੀਤੇ ਬਾਬਰ ਦਉਲਤਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਤਾ ਅਗੇ ਭਾਈਆ। ਜਾ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪਾਣੀ
ਪਥ ਬਾਬਰ ਹਮਖਾਂ ਸੋਦੀਵਾ। ਅਤੇ ਬਾਬਾਰ ਚਉਗਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬ
ਲਾ ਹੋਇਆ ਬਾਬਰ ਹਮਖਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਨੂੰ ਛੇਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ।
ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ। ਬਾਬਾਰ ਦੇ ਲੀਦਾਪ
ਤਿਸਾ ਹੂ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਹੋਈਆ। ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਆਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਦੇਖਣਾ ਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ। ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ ਦੇਖਾ। ਤੇ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਭਲਾ ਜੀ। ਭਾਤੀ ਸਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਾਰਿਆ। ਅਤੇ ਚਉਥਾ ਦਿਨ
ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ। ਏਹੁ ਤਾਉ ਲਟੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਈ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਾਈਥਾਜਾਚੁਪਕਰਿਜਾਤਾਂਵੇਖੀਕ
ਰਤਾਰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ। ।ਥੋਜਾਹੁਕਾਈਵਾਰਸ੍ਰਭੂ
ਜਾਖੀਹੋਰੂਚਲੀ।ਜਾਸਤਵਾਂਦਿਨਹੋਇਆ।ਤਾਬਾਬਧਰਦੇਅਗੇ
ਖਾਣੇਦੀਲਗਰੀਆਈਉਤਰੀ।ਆਹੀ।ਜਾਉਪਰੋਕਪੜਾਲਾ
ਹੇਆਤਾਵਿਚੋਥਾਨੀਕਾੜੇਹੋਇਗਏ।ਤਾਬਾਬਧਰਕਹਿਆਅਰੇ
ਬਾਬਰਚੀਕੋ।ਅਰਬਕਉਜਕੋ।ਅਰੁਟੋਰੋਗੇਕਉਲਿਆਉ।
ਇਨਾਫੀਹਾਨੂਬੀਨਿਆਗੇਖੜੇਕੀਤੇ।ਤਾਬਾਬਧਰਕਹਿਆ।ਐਬੂਸ
ਭੇਜਨੇਜਹਾਕਿਆਕੀਆਹੈ।ਤਾਫੀਹਾਕਹਿਆ।ਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮ
ਤਿ।ਜੋਹਮਸੈਕੂਛੁਤਕਸੀਰਹੋਵੈ।ਤੋਹਮਾਰਾਬੰਦਬੰਦਜੁਦਾਕਰੀ
ਦੇ ਐ।ਅਰੁਦਾਉਦੀਜਾਹਗਾ।ਕੀੜੇਹੈ।ਅਰੁਤਿਕਿਉਕੀਜਾਹਗਾ
ਮੇਤੁਕਹੈ।ਖੁਦਾਕਿਆਹੁਕਮ।ਇਨਾਨਿਗਾਵਾਨਜੋਆਹਾ।ਸੁ
ਸਾਨਿਗਾਵਾਨਕਹਿਆ।ਹਕਤਸਲਾਮਤਿ।ਇਨੇਮੇਤਕਸੀਰਕੂ
ਛੂਨਾਹੀ।ਤਾਬਾਬਧਾਰਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਤੂੰਕਉਣਹੈ।ਤਾਉਸ

ਨੌਗਾਵਾਨੂਕਹਿਆ ਹਜਰਤਕਿਧਸਾ ਮੈਹਜਰਤਕਾਚਾਕਰਹੋਗ
ਤਾਬਾਬਰਪੁਛਿਆਤੂੰਕਿਸਾਕੀਜਮਤਰਪਰਹੈ ਤਾਉਸਨੌਗਾਵਾਨ
ਕਹਿਆਜੀਮੈਬੰਦੀਵਾਨੇਪਰਹੋ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ ਵੂਣਕੇਨੂੰਕਿ
ਆਪੁਹਛਾਤਾਬਾ ਜੋਤੂੰਅਰਜਕਰਤਾਹੈ ਤਾਮੀਰਸੈਦਾਵਾਲਾਨੌਗਾ
ਵਾਨਕਹਿਆ ਹਜਰਤਕਿਧਸਾਮੁ ਝੂਕੇਜਹਪਹੁਚਤਾਹੈ ਜੋਇਕੁ
ਫਕੀਰਨਾਨਕਹਿੰਦੂਹੈ ਕੈਟਕੈਧੀਰਾ ਓਹੁਸਾਹਿਬਅਜਮਤਹੈ
ਹਜਰਤਕਾਉਮਾਨੂਮਣੇਦੇ ਅਹਅਜਮਤਖੁਦਾਇਉਸਕੇਵਾਸ
ਤੇਕੀਤੀਹੈ ਅਰੋਜੋਰਜਾਏ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਵਾਹਕਿਉਕੇਦ
ਕੀਆਹੈ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ਕੁਤਵਾਲਕਹਿਆ ਹਜਰਤਓਹੁਬੰਦਕੇਧਿ
ਰਆਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬਾਰਕਹਿਆ ਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀਉਸਕੋਲੈਆਉ
ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਆ ਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮਤਿਕਿਸਵਜਾਲੈਆ
ਵਾਉ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ ਉਸਫਕੀਰਕਉ ਅਦਾਸਕਰਕੇਖੁਧ
ਵਜਾਇਸਤਾਸੀਉਸੀਲੈਆਵਉ ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨਿਕੁਤਵਾਲ

ਪੰਡਤਖਾਨੇਵਿਚਆਪਗਏਆ।ਜਾਹਿਰਿਕਹਿਆ।ਅਠੋਇਨਕੀ ੨੬੯
ਆਬੇੜੀਆਉਤਾਰੋ।ਅਤੇਆਪਹਥਜੋੜਕਰਿਤਜੀਅਕਰਿਕੈਅਗੇ
ਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਿਉਂਆਤਾ
ਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਆ।ਹੇਪਾਕਫਕੀਰਸਾਹਿਬਾ।ਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ
ਤੁਮਕੋਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਚਲੋਜੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਲੈਗਏ।ਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਹਾਜਰੁਹੋਇਆ।
ਤਾਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਬੋਲਿਆ।ਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਨਾਨਕਦਰਵੇ
ਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ।
ਤਾਬਾਬਰਬੋਲਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੂਤੂੰਖੁਦਾਇਰਸੂਲਕੋਜਾ
ਣਤਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮੈਜਾਣਤਾਹਾ।ਤਾਫੇਰਬਾ
ਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਸਾਹਿਕੀਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਾਮੈ
ਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਕਿਸਦਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮੈਇਸਦਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਇਸਾਨ

ਮਹੀਮਦੁ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਅਰੁ ਅਲਖੁ ਸਾਂਝਾ ॥ ਏਪਰਦੁਹਾਕਿ
ਈਮਹੀਅਦਖਨ੍ਹੇਦਰ ਯਾਰਾ ॥ ਸੁਮਾਰੁਨਪਾਵਹਿ ਏਸੁਮਾਰਾ ॥
ਰਸੂਲਰੇਸਾਲਦੁਨੀਆਹਿਆਇਆ ॥ ਜਬਚਾਹਿਆਤਬਪਠੋ
ਰਮੱਗਾਇਆ ॥ ਇਉਸਤਿਗੁਰਿਕੀਆਹੈਨਾਨਕਬੰਦੇ ॥ ਇਕਖੁਦਾਇ
ਪਾਕਅਉਰਸਬਰੰਗੀਦੇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਅਰੇਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂਸਚੁਕਹੁ ॥ ਕਿਆਮਹਿੰਮਦਰਸੂਲੁਕੁਤਿਨੈਸੰਦਾਕੀਆ
॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਜੀਨੇਰੰਤੀਗੋਈਸੇਪਾਕੁਹੋਵੈਗਾ ॥
ਦਰਆਵਤਚੇਵੈਖੋਵੈ ॥ ਕਾਮਸੈਤਾਨਾ ॥ ਜੇਸਪੀਛੇਲਗੋ ॥ ਤਾਕਿ
ਇਸਮਤਨਾਹੀਲਗੈ ॥ ਦਾਵਾ ਪੰਜਮਰਾਨੇਮਾਹਿਜਲਤਾ ॥
ਤਪਤਕਬੂਹੇਮੀਨਾ ॥ ਜਲਤਾ ॥ ਕਿਆਕੀਏਕੀਕਰੇਤਰਫਾ ॥ ਬ
ਸਕਤੇਹੋਇ ਯੋਹੈਜਈਯਾ ॥ ਆਵਨਜਾਨਦੋਇਮੇਫਸੇ ॥ ਤਾ
ਕੋਪਾਕਹੀਐਕਹੁਕੈਸੇ ॥ ਸੁਣਿਯਾਬਾਬਰਸਚੁਪਾਕਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਦੂਸਰਾਸੀਵੈਨਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ ॥ ਅਰੇ

ਨਾਨਕਕੀਹਿੰਦੂਤੇਰੀਦੂਰਿਨਜਰਿਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ੨੫੦
ਨਜਰਿਹਮਾਰੀਖੁਲੀਦੂਰਿ।ਏਕਖੁਦਾਇਕੇਰਹੈਹਜੂਰਿ।ਜੁਦਾਨ
ਹੋਵੈਪਲਕਾਇਕਸਾ।ਇਤਾਸੁਣਬਾਬਰਸਚੁਨਾਨਕਕਹੈ।ਖਾਕਹੋ
ਵੈਆਪੋਹੋਇਬੈਹੈ।ਤਾਫੇਰਬਾ।ਬਰਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਪ
ਆਲਾਪੀਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਹਮਪੀਆਹੈ।ਤਾਬਾ°
ਬਰਕਹਿਆਨਾਨਕਹਿੰਦੂਏਤਨਾਝੂਠਬੋਲਤਾਹੈ।ਤੂਅਬੀ
ਕੈਦਸੇਉਂਛੁਟਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਏਹਪਿਆਲਾ
ਕੈਸਾਹੈ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਏਹੁਪਿਆਲਾ।ਭ੍ਰਾਕ[illegible]ਹੈ।
ਫਕੀਰੋਕਾਹੈ।ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤਿਹੈ।ਇਸਕੇਪੀਏਫ
ਕੀਰਮਤਵਾਲੇਰਹਤੇਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਫਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀ
ਆਹੈ।ਤੁਮਕੋਇਸਪੀਅਲੇਪਰਪਾਤਿਸਾਹੀਆਈਹੈ।ਤਾਗੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ।
ਰਾਗੁਤਾਬੀਸੰਤ੍ਰਾਦਿਵਰਮਹਲਾ੧॥

ਗੁਉਕੀਏ ਕੁੰਗਾਸਿ ਫੜੈਕਾ ਦੂੜਾਗੀ ਅਨੁਕਾਕੀਆ ਫੈਗਾ। ਸਚੁ
ਸਬਦੁ ਪਾਹੀ ਨਾਰਿ ਫੈਗਾ ਲੋਤ ਪਤੇ ਵੈ ਆਅਭੂ ਅਖੰਡਾ।੧। ਕਲੀਚਰ
ਥਾਪਰਾਪੰਆ ਲਾਪੀਉੁ। ਉਤਰਨ ਜਾਦੈ ਸਟਤੀ ਬੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਦਿਸ ਸਫਾਏ ਸਾਟੀ ਕਰਿ ਛਾਟੋਮ ਜਾਲ ਸਏਕ ਬੈਠ
ਉ। ਗਜਕਗਾਮ ਕੀ ਪੁਰਦਨੀ ਕੀਜੈ ਅਮਲੀ ਤੁਦੀ ਕਤਾਉ
੨। ਮਸਾਤੀ ਪੀਆ ਲਾਮੁ ਰਸਦ ਦੀਆ ਏਕ ਬਾਰ ਕੁਰਿ ਪੀਆ।
ਦਿਸ ਦਸੀਸ ਉਠੇ ਨਹੀ ਕਾਈ ਤ ਪਤੇ ਅਮਲੀ ਹੂਆ।੩॥
ਥੋਕਯਾ ਕਾਉ ਏਕ ਭੁਦਾਈ ਦੂਜਾ ਦਿਸਾਣਿ ਨਆਵੈ। ਨਾਨਕ
ਅਮਲ ਐਸਾ ਕਰਪੀ ਦੈ ਤਉ ਦਾਹਿ ਫਕੀਰ ਕਹਾਵੈ। ਤਾਣੂਟੇਰ
ਥਾਪਰ ਕਹਿਆ ਅਰਨਾਨਕ ਕੀ ਹੁੰਦੂ ਹਕ ਤਾਲਾ ਕਾ ਫਗਮੁਦਾਹੈ
ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਜਾਤ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹਕ
ਤਾਲ ਬੋਲਨ ਤੇ ਪਾਕਾ। ਦੂਜਾ ਬੋਲੇ ਝੂਠੀ ਝੂਠੇ ਝੂਠੀ। ਉਸਕੀ
ਜਾਤਿ ਘਤਾਦੈ ਕੋਈ। ਭਾਤਾ ਕੇ ਪਾਉ ਪੀਦੂ ਉਸੈ ਪੋਈ। ਸਨਕ

ਜੀਦਰਯਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁ।ਨਾਨਕਪਤਾਦੈਸਚਾਰਾਹੁ।ਤਾਫੇਰਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਬਾਬਰਕਬੀਦਰਗਾਂਕੇਪੀਰਜੁਲਾਹਾ
ਆਹਾ।ਓਹੁਭੀਮੁਸਲਮਾਨਆਹਾ।ਉਸਜੇਤਾਖੁਦਾਇਹਿਕਤਾਸ।
ਕਸੇਸਤਿਨਾਹਿਕੀਤਾ।ਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਾਪੈਕੰਬਰਾ।ਨਾਗਉਸ
ਨਕੁਤਬਾ।ਨਾਕਿਸੇਅੰਬੀਏ।ਜੋਕੰਬੀਰਕੁਗਤਸਹੀਕੀਤ
ਹੈ।ਉਸਦੀਉਗਾਹਿਸੁਣੋ।ਕਬੀਰਜੀਆਕਹਿਆਹੈ।ਰਾਮਰ
ਹੀਮੁਕੀਸਨਕਰੀਮ।ਏਤੇਤੂਮਰੇਮਾਨੇ।ਏਨਤੇਉਪਰਿਕਨੇਹਾਰਾ।
ਜੇਕੋਈਵੀਰਲਾਸਾਧੂਜਾਣੈ।ਹਿੰਦੂਬੇਦਤੁਰਕਕੁਰਾਨਾ।ਦੋਕੈਥ
ਰਥੇਸੈਸੈਤਾਨਾ।ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਸਾਧਜਨਭਾਈ।ਅਕਥ
ਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ। ਤਾਂਬਾਬਰਕਹਿਆਸੁਣਿਨਾਨਕ
ਦਰਿਵੇਸਾਤੂੰਕੈਪੀਰਕਾਮੁਰੀਦਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਬਾਬਰ।ਕੈਸੀਹਦਰਗਾਹਕੇਪੀਰਕੁਗਤਐਸਾਬਾ।ਜੋਪਰ
ਏਸੁਦਾਇਦੀਬਾ।ਉਜਅਗੁਦਾਇਸੈਵੇਦੂਕਛਨਥਾ।

ਸੋਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾਨਾਹੀ।ਵੁਹੁਪਾਕਜਾਮਾਸ਼ਾ।ਤਉਦੇਣੀਸਮੇ
ਤਜਾਮੇਗਾਇਆਹੈ।ਅਰੁਜਾਮੇਸਮੇਤਕੋਈਨਾਹੀ।ਗਾਇਆਪ
ਣੇਘਰੇਅਧੀਏਹੂਏ।ਅਰੁਘਰੇਘਰੇਪੈਕੰਬਰਹੂਏ।ਅਉਰੋਕਾਕ
ਆਕਹੀਐ।ਹਮਾਰੀਕਿਆਚਲੀਹੈ।ਤਾਫਿਰਧਾਬਰਕਹਿਆ
।ਨਾਨਕਦਾਰਵੇਸੂ।ਤੂੰਕੁਛੁਆਇਮਾਲੇਹੁ।ਰੋਜਲੇਹੁ।ਤੂੰਕ
।ਮਲਫਕੀਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਆਇਮਾਦੀਆ
ਏਕੁਖੁਦਾਇ।ਜਿਸਕਾਦੀਆਸਭਕੋਈਖਾਹਿ।ਬੰਦੇਕੀਜੋ
ਲੋਦੌਲਤ।ਦੀਨਦੁਨੀਆਹੈ।ਤਾਕੋਤੋਟਾ।ਏਕੋਦਾਤਾਅਉਰ
ਸਭਕੋਮਾਰੀ।ਉਸਕੋਛੋਡਿਅਉਰਕੋਮਾਗੈ।ਉਨਅਪਨੀਸ
ਭਹਿਪਤਿਹਾਰੀ।ਸ਼ਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਉਸਕੇਕੀਏ।ਉਸਕੇ
ਸਾਥਨਕੋਇਲਾਗੀਏ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣੁਧਾਬਰਖੀਰੋ।ਤੂ
ਝੂਠੇਮਾਰੈਸੋਅਹਮਕਪੀਰਾ।੯।।੧।ਤਾਧਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਕ
ਹਿਆ।ਜਾਉਨਾਨਕਦਾਰਵੇਸੂ।ਜੀਸਤਰਫਜਾਏ।ਤਿਸਤਰਫ

ਮੋਲੋ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ ਬੈਠਾਲੀਆ ਫੇਰਪਖੋਕੇਰੀਧਾਵੇਆਏਆ ਤਾਬਾ
ਲੇਆਖੀਆਜਿਜੋਹੁਕਮੁਕਰੇਤਾਮੈਤਲਵੰਡੀਜਾਵਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖੀਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਕੋਈਦਿਨਆਨਾਲਗੁਜਰਾਨਕਰੁ।
ਦੇਖੀਕੋਈਦਿਨੁਤਾਏਕਾਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਜੋਤੇਰੀਧਾਵੇਦੇਖੁ
ਹਤੇਬੈਠਾਆਹਾ।ਤਾਏਕਾਦਿਨਆਜੋਤਾਆਏਆ।ਆਏਕਾਰਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਤੇਅਚਾਨਕਫੜਿਪਾਏਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੇ
ਨਾਹੀਅਤੇਆਜੋਤਾਜੀਰਜਾਵੇਨਾਹੀ।ਇਕਪਹਰਗੁਜਾਰੇਗਾਏਆ
ਟੋਸਾਦਵਾਧਾਨਹੋਏਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਮਾਦਗਿਦੇਖਾ
ਤਾਆਖੀਆਕਿਉਕਰਤਾਰਦੇਪੀਆਰੇਉਠਖੜਾਹੋਹੁ ਤਾਉਹੁਉ
ਠੇਨਾਹੀ।ਜਾਣੇਨਵਚਨਗੁਰੂਨਾਨਕਕੀਤੇ।ਤਾਆਜੋਤਾਪੈ
ਰਾਤੇਉਠਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਆਖੁਭਾਈਆਜੋ
ਤਾਤੂੰਆਪਣਾਮਨੋਰਥੁਆਖੁ।ਤਾਆਜੋਤੇਆਖੀਆਜੀਮੈ

ਆਖਾਤਾਂਜੇਤੂੰਜਾਣਦਾਨਾਹੋਵੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈ
ਅਜਿਤਿਆਕੋਈਪੂਰਾਹੋਇਆ। ਜਾਹਿਕਰਮਾਦਾਧਣੀਹੈ। ਜੇਹਾ
ਰਾਇਬੁਲਾਰਆਹਾਉਸਨਾਲੋਹਜਾਰਕਚਮਤਕਾਰਗੇਹੋਇਆ। ਅ
ਤੇਉਹਦੀਨਜਰਿਦੇਹਾਵਿਚਨਾਹੀਖੁਲੀ। ਅਤੇਤੇਰੀਨਜਰਦੇਹਾਵਿ
ਚਖੁਲੀਹੈ। ਤਅਜਿਤੇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏ। ਤਾਅਜਿਤਾਹੈਰੂਰੂਪਹੋ
ਇਗਇਆ। ਤਾਅਜਿਤੇਦੇਘਰੇਵਿਚਵਖਤਪਰਸਾਦੂਆਦੇਸੋ
ਖਾਈਂਦੋ। ਅਤੇਮੂਲੇਦੇਘਰੇਆਦੇਤਾਖਾਈਦੇਨਾਹੀ। ਤਾਫੇਰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ। ਮਲੇਤਾਮੈਂਦੇਤਨੂੰਲੈਆ
ਵਿਣ। ਬਾਲੇਕਹਿਆਜੀਚਲੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਿਚਲਿ
ਆ। ਤਾਅਜਿਤੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ। ਤਾਅਜਿਤੇਆਖਿਆਜੀਕਿ
ਘਰਨੂੰਅਸਵਾਰੀਹੋਈਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਅਜਿਤਿਆ। ਅਸੀਇਕਆਦਮੀਨੂੰਮੌਲਣਜਾਲੇਆਹੇ। ਤਾਭਾਈਲ
ਸੇਦੇਘਰਿਹੈ। ਤਾਅਜਿਤੇਆਖਿਆਜੀਆਦਮੀਮਰਦਾਨੇਕੇਮੇਲ ੨੩

ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਭੀ ਦਸੀਐ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਕਿ
ਈਆ ਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਚੋਖੋ ਗੀਟੜੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ
ਮਾਤਾ ਮੰਦੇ ਤ ਬੈਠੀ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ॥ ਉਸੇ ਪਾਸਿ ਚਲੇ
ਹੋਸੀ॥ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਰਹੋ॥ ਮੈ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਜਾਦੇ ਆ ਹੈ॥ ਲੈ ਆਵੀਏਗੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾ
ਤਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ॥ ਅਜਿਤੇ ਨਾਲਾ॥ ਮੰਦੇ ਤ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੋ॥ ਤਾ ਬਾ
ਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰਿਧਾਵੇ ਦਾ ਦੇ ਦੇਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿਆ
ਇਆ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਓ ਨੇ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਰਤ
ਕਰਤਾਰ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਆਖਿਦੇ ਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲਿ ਹੈਨਿ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਾ
ਲੇ ਮਾਤਾ ਮੰਦੇ ਤਾ ਨਿ ਸੋ ਹੈ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅੰਦਰਿ
ਬੈਠੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਹੁ ਸਾਧ ਨਉਣ ਹੈ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ

ਆਖਿਆਜੀਕੁਈਐਸਾਲੋਇਹਭੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਪੀਆਰਾਹੈ।
ਤਾਕੁਈਵਾਲੇਆਖਿਆਕੁਈਜੀਤੁਸਾਡਾਨਾਉਕਿਆਹੈ। ਤਾਆਖਿ
ਤੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਅਜੀਤਾਹੈ। ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਜਟੂਹਾ। ਤਾਕੁ
ਈਵਾਲੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਜਾਣਦਾਹੈ। ਅਸਾ
ਤੇਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਣਾਆਵਦਾਹੈ। ਕੁਈਵਾਲੇਦੂਹਾਦੇਅਗੇਮਥ
ਟੇਕਿਆ। ਅਗੋਅਸਾਦੂਹਾਭੀਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਅਤੇਫੇਰਆਖ
ਣਜੀਅਸਾਡੀਮਾਤਾਕਿਥੇਹੈ। ਅਸੀਦਰਸਨਕਰੀਏ। ਅਤੇਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਸਦੀਤੋ। ਤਾਅੰਦਰਿਜਾਇਕਰਿਕੁਈਵਾਲੇਮਾਤਾਅ
ਵੇਤਨੂਆਖਿਆ। ਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਦੁਇਸਿਖਕੁਤੇ
ਹੈਨਿ। ਅਤੇਤੁਸਾਨੂਸਦੇਆਹੇਣਾ। ਤਾਮਾਤਾਅੰਦੇਤਆਖਿਆ
ਕੁਈਵਾਲੇਧੰਨਅਜਦਾਦੇਹਾੜਾ। ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਅਸਾਨੂਯਾ
ਦਕੀਤਾਹੈਸਾ। ਅਜੁਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਏ। ਤਾਅਗਲੇਭੁਲਕਉਠ
ਰਲੇ। ਤਾਰੋਪੀਨਾਥਨੂਮਧਰਹੋਈ। ਜੋਮਾਤਾਅੰਦੇਤਨੂਰਪੇਸਾਦਿ

ਆਹੈ ਤਾ ਗੋਪੀਆ ਬਲਾ ਜੋ ਦੇਖਾਰਿ ਆਈਆ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀਆ ੨੧੮
ਖਣਾ ਕਿਉ ਕ੍ਰਾਈ ਜਾਣੇ ਅਸਾ ਰੀ ਬੇਠੀ ਨੂ ਤਪੇਸ ਚਾਈਆ ਹੈ ਤਾ
ਕ੍ਰਾਈ ਜਾਣੇ ਆਖੀਆ ਗੋਪੀਆ ਬਜੀਤ ਜਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਈਆ ਦੂ ਈ ਸਿਖ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੈਣ ਨੂ ਭੇਜੇ ਹੈ ਨਾ ਤਾ ਗੋਪੀਆ ਬਕਤੇ ਆ ਕ੍ਰਾਈ ਜਾਣੇ
ਅਜ ਦਾ ਦਿਨ ਰਖੋ ਅਸੀ ਰੀਤ ਜਾਰ ਹੋਵੀਏ ਤਾ ਕ੍ਰਾਈ ਬਾਣੇ ਅਤੇ
ਤੇਨੂ ਆਖੀਆ ਕ੍ਰਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗੋਪੀਆ ਬ ਖੜੀਆ ਤਾਮੰ ਦੇਨ ਨੂ ਬੇਟੀ
ਕਾਰਿ ਬੋਲੀਆ ਹੈ ਗਈ ਸਦਾ ਭੀ ਆਖੀਆ ਜਿਨਣਾ ਅਜੁ ਰਹੋ ਈਏ
ਤੀਵ ਸੋ ਤਾ ਕ੍ਰਾਈ ਘਾਲੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਈਆ ਜੀਤੇ ਆਖੀਆ ਕ੍ਰਸਾ ਜੀ
ਤਾ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਤਾ ਗੋਪੀਆ ਬਹੁਤ ਕਛੂ ਦਿਤਾ
ਅਤੇ ਬਹੁਤੁ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਤੇ ਆਵੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਆ
ਜੀਆ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਆਨੈ ਅਗੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਆਇ ਮਾਤਾਮੰ ਦੇਤ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਅਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕ੍ਰਾਈ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਗੋ
ਪੀਆ ਬ ਖੜੀ ਬਹੁਤੁ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ

ਆਖਾਇਉਨਾਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਆਂਦੇ। ਤਾਂਆਖਿਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ
ਜੀਆਤਾਨ੍ਹਹੁਕਮੁਹੋਵੈਜੋਕਿਬੈਠਰਹੇ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਖਾਈ
ਐਥੇਹੀਰਹਸੀ। ਆਖਿਤੇਆਖਿਆਜੀਜੋਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਤਦੇਬੀ
ਰਹੇ। ਅਤੇਮੇਰਾਜੇਤਨਾਕਖੀਆਹੈਸੋਕਿਖੇਜਮਤਾਂਵਿਚਰਹੈ।ਗ।।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਖਾਈ। ਆਖਿਤਾਂਏਹੁਕੀਤੁਸਾਂਡੀਜਾਂਹਗ
ਹੈ। ਤਾਂਆਖਿਤੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਿਸਰਧਾਪੂਰੀਤਾਂਹੀਹੋਸੀ। ਜਾਂ
ਮਾਤਾਜੀਦੀਮੈਂਖਿਜਮਤਕਰਸਾਂ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਖ
ਲਾਖਾਈਆਖਿਤੈਆਂ। ਕਰਤਾਰਤੈਨੂੰਆਪਣੇਲੋਚੈਤੇਆਂਦੇ।
ਤਾਂਆਖਿਤਾਂਮਾਤਾਮੈਂਇਤਨੂੰਆਪਣੇਘਰਿਲੈਗਈਆਂ।

ਖੋਜਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

ਤਾਂਪੂੰਦਾਦਿਨਕੁਜਗਰੋ। ਤਾਂਮੁੰਲੈਚੋਣੇਅਤੇਚੌਦੇਰਾਣੀਅਤੇਆ
ਤਾਰੋਣੀਸਾਣੀਆਂ। ਜੋਇਕਰਧਾੜੇਲੀਮਦਿਵਾਦੀਆਂਨੀਰਖੀ

ਸੀ

ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਤ੍ਰਾਏ ਜਲਕਾਰਿ ਅੰਗੀਆਰੁ ਹੋਇ ਗਏ ਤ੍ਰਾਏ ਆਈ ਲੈਕਰਿ
ਆਏ ਆਇਕਰਿ ਲਗੇ ਆਖਣ ਸੁਣ ਤੇ ਵੇਕੁਰਾਹੀਆ ਏਹੁ ਕੁਰਾ
ਹੁ ਕੀਆ ਕੀਤੋ ਤ੍ਰਤਾ ਛਡਿ ਨਿਕਾਸੀਆ ਆਹੋ ਵਤਿ ਕੁਰਾਹੁ ਕਿ
ਉਲੀਅ ਉਠਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਮਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ।
ਤਾ ਪਹੁਤ੍ਰ ਦੁਖਾਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਆਖਿਓਨੇ ਰਿਧਾਵੇ ਸੁਣੀਆ ਆਖਿਓ
ਰਿਧਾਵੇ ਆਇਕਰਿ ਲਗਾ ਆਖਣਾ ਸੁਣ ਤੇ ਮਹਤਾ ਮੁਖਾ ਤ੍ਰੂ ਕਿ
ਉਸਾਧ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਦੁਖਾਵਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਬੀਗਾਇਆ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ
ਕੁਛ ਮੰਗਦਾ ਨਾਹੀ ਤੂ ਸੀ ਕਿ ਉਇ ਤਨਾ ਖਉ ਕੂਕਰ ਦੇ ਹੋ ਤਾ ਮੁਖੇ ਆ
ਖਿਆ ਰਉ ਪਰੀ ਜਨਿ ਜੋ ਨਿਕਾਲਿ ਗਾਇਆ ਆਹਾ ਤਾ ਸਰਬ ਕਰਿ
ਰਹੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਤਾ ਵਤ ਪੁਹੁਤੇ ਸਰਾਪੁ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਏਇ ਕਤਾ
ਏਹੁ ਕੁਰਾਹੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾ ਜੋ ਏਹ ਤ੍ਰਕਣੀਆ ਰਖੀ ਹੈ ਸਾ ਅਤੇ
ਆਪਣਾ ਟਬਰ ਛੁਡਿ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਾ ਤਾ ਆਖਿਓ ਤੇਰੇ ਰਿਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਆਇ ਪਕੜੈਗਾ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵੀਂ

ਹੁਣਤੂਆਪਣੇਪਾਰਿਜਾਣਿਪਹੁਤਾਮੂਲੇਆਖਿਆਜੀਟਪਰਜੇ
ਮੈਰੇਹਾਥਿਪਾਤਿਆਹੈਸਾ ਸੋਆਪਣਾਟਪਰਸੰਭ੍ਰੋ ਤਾਆਜਿਤੇਅ
ਖਿਆਸੁਣਮੂਲਾ ਸੀਰੀਚੰਦੁਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸਾ ਸੁਣੁਆਨੁ
ਤੇਏਹੈਨਿ ਅਤੇਮਾਤਾ ਰੋਣੀਨੂਮੇਰੇਪਾਰਿਭੇਜਦੇਣਾ ਤਾਮੂਲੇਅ
ਖਿਆਜਿਣਿਇਉ ਕਿਕਰਿਪਰਣੀਹੈ ਤਾਆਜਿਤੇਆਖਿਆ
ਮੂਲਾ ਸਪਰਕਰਘਣੁ ਕਿਉਸਾਪਨੂਦੂਖਾਦਾਹੋ ਤਾਮੂਲੇਅ
ਖਿਆਜੀਨੂਸੀਸਾਧਆਖਦੇਹੋ ਆਤੇਮੈਆਖਿਦਾਹਾ ਜੋਇਸ
ਜੇਹਾਖੋਟਾਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਆਜਿਤੇਆਖਿਆਮੂਲਾਹੁਣ
ਤੂਜਾਇਤੇਰਾਭਲਾਇਸੇਗਲਹਈ ਤਾਚੰਦੋਰਾਣੀਕਰਕੀ
ਸੁਣਤੇਵੇਨਾਨਕਤਪਾਨਾਉਰਖਾਇਆਹਈ ਅਤੇਆਪਣਾਟ
ਘਰਛਾਡਿਉ ਅਤੇਦੂਰਕਣੀਆਨਿਪਾਰਿਰਖੀਆ ਭੁਲ
ਤਪਾਣਕੀਰਨਾਉਰਖਾਇਆ ਹਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਚੁਪਕ
ਰਿਰਹਿਆ ਧੋਣੋਨਾਹੀ ਤਾਫੇਰਚੰਦੋਰਾਣੀਆਖਿਆ

ਕਿਆਕਰਾਪਰਮੇਸਰਦੇਭਉਮਾਰਦਾਹੈ॥ਏਹੁ ਨਹੀਤਾਂਏਹਤੇਰੇ ੨੧੯
ਸੰਗਰਾਸਭੇਮੁਖਾਰੂਕਰਦੇਵਾ॥ਤਾਮਾਤਾਚੇਣੀਧੋਖੀ॥ਹੁਣਤਾਂਵੇਰੇ
ਨਾਲਗਲਕਰਣੀਕੀਭਲੀਨਾਹੀ॥ਪਰਆਪਾਂਵਿਖਾਤੈਲਾਵਾਂਰੋ
ਜੀਤੀਆਆਉੜੀਆ॥ਤਿਨੂਲਾਵਦੀਭੀਸਰਮਨਾਹੋਈ॥ਏਵੇਜੇਤ
ਧੀਸੁਮਤੋਇਦਨੋਤੋ॥ਤਾਂਆਕੇਤੇਆਖੀਆਂ॥ਜਾਹਿਮਾਤਾਜੀਤੇਰਾ
ਬੋਲਣਾਧਣਦਾਨਾਹੀ॥ਭੁਲਾਤੇਰਾਆਪੀਓਧਣੁਤੇਰਾਬੋਲੇਹੈ॥
ਭੂਬੋਲਨਾਹੀ॥ਤਉਇਸਨਾਲਿਕੰਮੁਹੈਏ॥ਅਤੇਜੇਟੂਨਦੀਭੂਖੀਹੈ॥
ਤਾਟੂਕਧਣੁਤੇਰਾਹੈ॥ਤੂੰਕਿਉਆਪਣੇਖਾਵਦਨਾਲਿਵਿਗਾੜਦੀ
ਹੈ॥ਓ॥ਤਾਂਮਾਤਾਂਚੇਣੀਧੋਲੀ॥ਭਾਈਮੈਕਿਸਲਗਜੀਵਾ।
ਮਾਉਪਿਉਆਖਦੇਹੈਨੀ॥ਜੇਤੂੰਸਭਸਾੜੇਪਾਰਿਨਾਹੋਵੇਆਂਤਾ॥
ਅਤੇਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਦੇਨਾਰਦੀਖੇਟਰਿਦੇਹੈਨੀ॥ਜਾਮੇਰੇਨੈਨਾਟਜੀਦ
ਦੀਆਂਹੁੰਦੀ॥ਜਣਕੀ॥ਤਾਂਸੰਗੀਓਦੂਸਾਂਹਿਧੀਕਰਦਾਆਹਾ॥
ਜੇਉਹਮਾਰਿਗਈ॥ਤਾਏਹੁਹੁਣਿਕਿਸਪਾਸਿਰਹਨਾ॥ਜੋਏਹਬੋਲ

ਹੁਤਾਇਕੋਸਘਰਕਰਿਬੈਠੇਆਹੇ'ਹੁਣਤਾਵਾਤਿਫਿਰਿਆਏਆ'
ਹੁਣਆਊਪਿਊਭੀਆਖਦੇਹੈਨਿ'ਜਾਇਊਸੇਧਾਸਿ'ਅਤੀਤਣੀਤੂ
ਕੀਤੋਇਧਤੂ'ਵਤਿਮੰਗਿਆਕਰਾ'ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਿ
ਦਾਇਆਆਈ'ਆਖਿਓਸੁਸੁਣਰਾਮਦਾਸਣੀਏ'ਜੇਕੁਖ
ਦੂਅਕਬੂਲਕਰੇਤਾਆਊਅਸਾੜੇਪਾਸਰਹੁ'ਅਸਾੜਾਹਾਲ
ਸੋਤੇਰਾਹਾਲੁ'ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਬੋਲੀਮੈਕਹੂਸੁਣਾਇਨਾਰੂਪਾਤੈਬੋ
ਮੰਗਾਦੀਨਾਹੀ'ਜੇਤੇਰਾਹਾਲਸੋਅਸਾਡਾਹਾਲ'ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਹਿਮੁਲੋਪਾਇਪਨੀਗਰਨੂਲੈਆਉ'
ਤਾਜੀਤੇਆਖਿਆਜਾਇਮਾਤਾਲੈਆਊ'ਤੇਰੀਮੁਰਾਦ
ਕਰਤਾਰਪੂਰਿਆਈਹੈ'ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਸੁਲਖਣੀਜਾਇਕੈ
ਸੀਰੀਚੰਦਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸੁਨੂਲੈਕਰਿਆਈ'ਪੈਰਾਤੇਢਹਿ
ਪਈ'ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣੇਮਾਜੋਪਾਇਆਕਿਬੇਰਹਦੀ
ਹਾ'ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਆਖਿਆਜੀ'ਜਿਥੈਆਪੇਤਿਥੇਰਹੀਏ'

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਸੁਣਿਮੂਲੇਧੀਏਜੇਮੈਂਤੈਨੂੰਵੇਖਸੀਏ ੨੧੧
ਤਾਭਾਈਆਜੇਤੈਦੇਪਿਆਰਿਰਹੁ ਅਤੇਜੇਦੇਖਨਸੀਏਤਾਅਸਾਪਾਸਿ
ਰਹੁ ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਆਖਿਆ ਜੀਮੈਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਰਹਸਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਮਾਊਂਆ ਜੋਇਹੁਉਸਨੂੰਦੇਖਨਾਹੀਸੀਪਦੀ।
ਅਤੇਉਹਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਈਨਾਇਤਕੀਤੀਹੈ ਇਸਨਾਲੇਉ
ਸਦਾਵਰਾਅਦਘਰਆਖਿਆਲੋਕੂਪੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ ਭੁਲਾਮੂਲੇਧੀਏਤੂੰਅਸਾਡੇਪਾਸਿਹੀਰਹੁ ਤਾਮਾਤਾਚੋ
ਣੀਆਖਿਆਭਲਾਜੀਭਲਾਕੀਤੋ ਇਹੁਸਗੋਰਹਣਾ ਜਾ
ਮਹੀਨੇਨਉਗੁਜਰੇ ਤਾਪੁਤ੍ਰਨਾਰਿਧਾਵਾਅਖਨੂੰਚਾਰਦਾਅ
ਈਨਿਕਾਲੀਆ।

॥ ਘੋਸਟਹੁਕਾਈਵਾਹੁਗੁਰੂ [illegible] ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਾਜੀਸੁਕਾਈਬੈਠਾਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਘਾਲੇ ਨੂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਘਾਲਿਆ ਇਜਨੀ ਗਰਭ ਨੂ ਸਾਂਈ ਲੈ । ਤਾ ਘਾ
ਲੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਾਂਈਆ । ਭਾਈ ਜੀ ਗਰਭ ਰੇ ਆਂਡੂ । ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ । ਤਾ ਘਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੈ ਨੂ ਤਪਾ ਸਦਦਾ ਹੈ ।
ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਯਾ ਨੂ ਛੋੜਿ ਕਰਿ ਆਇਆ । ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗਰਭ ਨੂ ਕਉਣ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਪਾਂਡੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ । ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਤੂ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨੇੜੇ ਹੀ
ਰਹਦਾ ਹਾਂ । ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਕਾਈ ਜੀ ।
ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਸਾਨੋ ਨੂ ਕਾਇਉ ਸਦਿਆ ਆਹਾ ।
ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗਰਾ ਸਦੇ ਦਾ ਕੇਈ ਗੁਨਾਹੁ
ਤਾ ਨਾਹੀ । ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਨਾਹੁ ਕੇਹਾ ਹੋਵੈ ਪਭੁ ਕਿ
ਥੇ ਮਨੋ ਰਥ ਨੂ ਸਦੀਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਘਿ ਨਾਮ ਨੋਰ ਥਾਕਿ ਸੇ ਨੂ ਕਉਣੁ ਸਦਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ

ਜੀਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਓਹੁਮਨੋਰਥਦੇਵੋਜੋਐਸੀਗਿਣਤੀਸਿਟੋਰਾਤਾ ੨੧੮
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਾਈਮਨੋਰਥਭੀਪੂਰਾਹੋਇਰਹੇਗਾ।
ਆਖੋ।ਤਾਪੁਤ੍ਰਾਗਾਇਆ।ਤਾਧਾਲੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸਾਧਰੁਤ੍ਰ
ਕੁਲੀਵਰਾਈਸਨੀਗਾਰਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ।ਭਾਈਧਾਲਾਏਹੁਪੂਰਨਸਾਧਹੋਸੀ।ਅਤੇਹੋਰਾਂ।ਤਾਫੇ
ਰਧਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜੇਪੂਰਨਸਾਧਹੈ।ਤਾਮਨੋਰਥਕਿਉਪੁ
ਛਦੇਹੋਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਧਾਲਾ।ਅਜੇ
ਹੀਦਨਾਖੁਲਾਨਤੀ।ਤਾਧਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਕਦਾਖੁਲਸ
ਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਧਾਲਾਏਹ
ਸਾਇਤਆਈ।ਗੁਰੂਅੰਗਦਦੇਖਲੈਵੈ।ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਸਤਿਜੀ।ਜਾਂਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆ।ਤਾਧਾਲੇਪੁਤ੍ਰਾਪਿਉਦਾਰੁ
ਜਾਲੈਆਇਆ।ਪਰੁਮਾਉਰੀਪੀਉਪਾਸੇਚੈਰੀ।ਆਹਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੀਓਸੁ।ਅਤੇਮਥਾਟੇਕਿਓਸੁ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆਭਾਈਨੀਗਰਾਇਹੁਕਮੁਜਾਕਿਛੁਲੈਆ
ਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬੇਨੈਆਖਿਆਜੀਮੈਆਪਣੇਘਰਿਲੈਆਇਆ
ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਨੀਗਰਾਤੁਉਕੋਈਧ
ਰਿਕੀਤਾਹੈ ਤੂਤਾਛੋਟਾਜੇਹਾਹੈਂਈ ਤਾਬਾਬੇਨੈਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇ
ਸਾਊਪੀਊਤੈਨਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਸਚੁਕਹੁਤੈਨੂ
ਸਾਧੀਊਦੀਤਾ ਕਿਨੂਆਪੇਲੈਆਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬੇਨੈਆਖਿਆ
ਜੀਆਪੇਲੈਆਇਆਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈ
ਨੀਗਰਾਇਹੁਧੀਊ ਅਤੇਕੁਜਾਅਸਾਡੇਕੰਮੁਦਾਨਾਹੀ ਜਾਹਿ
ਲੈਜਾਹਿ ਜੇਥੋਲੈਆਇਆਹੈ ਤਿਥਾਊ ਲੈਜਾਹਿ ਸਾਊਪੀ
ਊਸਾਰਨੀਗੇ ਤਾਬਾਬੇਨੈਰੋਇਦਿਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਭਾਈਨੀਗਰਾਰੋਂਦਾਕਿਉਹੈ ਅਸਾਤਾਤੈਨੂਕੁਛੁ
ਨਹਿਆਖਿਆ ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਨੈਆਖਿਆਜੀਸਾਊਪੀਉ
ਸਾਰਨਗੇਕੇਨਾਸਾਰਨਗੇ ਘਰਿਤੂੰਤਾਹੁਣਸਾਰਦਾਹੈ ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਿਗਰਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭਾਈ ਕਾ
ਈ ਆਪਦੇ ਆਹੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੋਰੁ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ ਆਖੀਆ ਕਿਉ ਧ
ਆਤਉ ਕੁਛੁ ਸੁਣੀਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਕੁਛੁ ਅਸਾਂ ਈਸ ਨੂੰ ਧੁਰਾਂ ਆ
ਖੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਲੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛੁ ਤੁਸਾਂ ਈਸ ਨੂੰ ਆਖੀ
ਆ ਹੈ ਸੋ ਕੁਲਾ ਆਖੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਈਸ ਕੁਛੁ ਧੁਰਾ ਧੁਰਾ ਸਮਾਈ
ਆ ਹੈ ਸੋਈ ਹ ਜਾਣੈ ਏਸ ਥੋ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਧੁਰੂ ਬੋਲੀਆ ਕਿਉ
ਭਾਈ ਧਾਲਾ ਤੂੰ ਕਿਉ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਏਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਸ
ਨਾਲਿ ਧਰਾਧਰੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਧੁਰੂ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਮਾਰਿਆ ਕਿਆ ਧੁਰਾ ਆਖੀਆ।
ਤਾਂ ਫੇਰ ਧੁਰੂ ਬੋਲੀਆ ਜੀ ਇਸ ਉਤੋਂ ਕਿਆ ਮਰਸੀ ਦੀ
ਵਾਧਾ ਕਰ ਫੇਰ ਧੁਣਿ ਦਲ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ।
ਕਿਉ ਭਾਈ ਧਾਲਾ ਤਾਂ ਧਾਲੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛੁ ਮਲੂ
ਮ ਨਾਹੀ ਹੋਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਕਉਲ ਹੈਂ ਪੁਰਨਾਨੀ ਕਾ ਹੈ ਕੋਨੀਰ

ਕਾਰਦਾਪੂਰਨਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ।ਮੈਂਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਰਾਖੀਸਮਾ
ਦੂਣਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰੇਨੂੰਆਖੀਆ।ਕੁਾਈਪੁਤ੍ਰਾਕਰਤਾਰ
ਅਗੰਮਥਾਟੇਕਾ।ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪੁ।ਅਤੇਪਹਰੁ
ਤਿਰਹਦੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇ।ਤਾਂਫੇਰਪੁਤ੍ਰਾਂਬੋਲਿਆਜੀਅ
ਜੋਇਸਨਾਨੁਜੋਗਾਰਖਣਾਹੈ।ਮੈਨੂੰਤਾਂਡੇਰਾਵਰਸਨਾਇਸਨਾਨੁ
ਏਹੋਹੋਇਆਹੈ।ਜੋਇਤਨੀਮੈਲਿਆਂਹੀਜੋਸਭਾਇਕਤੇਵਾਰ
ਲਾਹਿਗਈ।ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਕੇਹੜਾਨਾਵਣਦਸਦਾਹੈ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਾ।ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇਆਖਦੇਆ
ਹਾਂ।ਤੇਰੀਤਾਂਮੈਲੁਕਰਤਾਰਅਗੇਹੀਲਾਹੀਹੈ।ਪਰੁਏਹੁਧ
ਹਨਾਹੈ।ਅਤੇਤੈਨੂੰਘਰੁਤੂੰਏਕਾਮੀਆਨੇਕੋ।ਤੇਰੇਵੇਖੇਦੇਖ
ਕਰਿਉਂਭੀਨਾਵਣਲਗੇ।ਉਨਾਂਜੀਆਂਦਾਉਪਾਰੁਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਂਪੁਤ੍ਰੈਆਖੀਆਜੀਭਲਾਜੀਸਤਿਜੀ।ਪੁਤ੍ਰੇਦਾਆਈ
ਨਾਭਲਾਆਇਆ।ਪੁਤ੍ਰਾਪੂਰਨਸਾਧਹੋਇਆ।ਪੁਤ੍ਰਾਸਗਰਾ

ਕਰਤਾਰਜਪਲਾ ਤਾ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਆਇ ਰਹੇ।
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ   ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।
ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਲੋ ਦਿਖਾਣ ਆਹਾ ਪਾਣੀ ਆਪਹੁਤਾ ਆਹਾ ਉਸ
ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਪਰੁ ਉਸ ਆਪਣੇ ਪਾਸੀ ਵਿਚਿ
ਧੀ ਰਖੀ ਹੈ ਸਾ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਪਹੁਚ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਅ
ਤੇ ਆਤੀਤ ਅਤੇ ਖੁਤਾ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹੈਸਨਿ। ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਤਾ ਉਨਾ
ਜਾ ਆਇਆ ਜਾਂ ਦਾਰਿਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਆਉ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਭਾਈ ਤਾ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਤੇ ਤਪਾਸ ਚੁਕਣੁ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਤੈ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਬੇਟੀ
ਆਪਣੀ ਘਰ ਨਤ ਰਖੀ ਹੈ ਤੈਨੂ ਸਰਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁਕਾ ਜੀ ਨਾਹੀ
ਸੁਣਦਾ ਤੈ ਕਿਆ ਸਮਝੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂ ਸਬਦੁ
ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ।   ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧॥

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥
ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਯਾਯਾ
ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕ
ਦਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗੀ ਭਾਵੈ ਮੰਦੀ ਐਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
੨ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਚਤ੍ਰ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਨਾ ਸਾ
ਬੂਰੁ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ
ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ
ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿ
ਆ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥ ੫ ॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ
ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲੁ ਰੂਪੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਮੀਆ ਸ
ਭਨਾ ਜੀਆ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇਤੂੰ ਮੀਆਂ ਤੂ

ਪਤਿਤਸਾਧਿਸੁਕਰਗਤਿਕਉਨਹਮਾਰੀ।।ਹਾਰੇਕੈਟਸਣਾਮਕਾਰੇ
ਨਿਰਗੇਪਾਰਿਆਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਰਾਮਰਤੀਮਏਕਮੁਦ
ਏ ਹਿਰਿਦਮਸਦਾਚਿਤਾਰੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਾਕੇਬੇਦਪਰ
ਪਰਿਉਤਾਰੀ।੮॥੧॥ਤਾਸੇਵਆਸਾਜੋਕਹਿਆਜੀਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁ
ਸਲਮਾਨਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਾਕਿਉਪਾਇਦੇਹੈਨਿ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਆ।ਜੋਕੀਏਰਬਿਇਨਸਾਨ
ਆਦਮਦਾਜਾਇਆ।ਉਸਆਖਿਆਹੈ।ਏਕਜੋਤਿਏਕਮਸਾਮੁ
ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਏਕੋਪਉਣਦੂਆਦਾ।ਏਕਮਾਟੀਤੇਸਭਜਗੁਹੂਆ।ਕ
ਉਣਬ੍ਰਹਮਣਕਉਣਮਸੂਦਾ।੧।ਭਾਈਰੇਭਰਮਿਭੂਲੇਲੋਕੋ
ਕਾਰੀ।ਬੇਦਕਤੇਬਚੀਨਦੁਇਏਕਜਕਉਣਪੁਰਖਕਉ
ਨਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਟੀਕਾਪਾਰਿਸੀਜੈਸਵਾਰੇ
ਆਨਾਦੇਖਿਦਸਮਾਨਾ।ਖਾਨਾਪੈਨਾਜੋਕਿਆਨਾਉਧਰੇਗੇ
ਗਾਫਲਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ।੨।ਹਿੰਦੂਪਾਇਜਨੇਊਕਿਸਨਕਹਤੇ

ਅਰੁਕਹਤੁਤੁਰਕਰਸੂਲਾ॥ਏਕਖੁਦਾਇਕੈਨਹੂੰਨਾਜਾਨਿਆ॥
ਦੋਨੋਭੁਰਮਤਭੂਲਾ॥ਤ੍ਰਾਰਜਗੁਣਪ੍ਰਹਆ॥ਤਮਗੁਣਸੰਕਾਰਾ॥
ਸਾਤਕਗੁਣਾਬਿਸਨੋਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸਾਚੁਮਨੁਮਾਰਿਤਆ
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨਕੋਈ॥ ਸ॥੧॥ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਈਆ॥ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਰਖਿਓਸੁ॥ਅਤੇ
ਲਗਾਆਖਣਜੋਤੂੰਮੇਰੀਪੀਰਹੈਂ॥ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ॥
ਅਤੇਮੇਰੀਮਨੋ॥ਇਸਾਹੋਰਭੀਕਰੇਜੀ॥ਹਿੰਦੂਏਤਾਦਾਵਾਧ
ਨਦੇਹੈਨਿ॥ਅਤੇਤੁਰਕਏਤਾਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨਿ॥ਏਹੁਦੋਵੈ
ਤਰਫਾਂਝੂਠੀਆਂਹੈਨਕਿਕੋਈਸਚੀਭੀਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ॥ਭਾਈਮਾਲੋਆਪਣੇਮਾਰਦੇਆਖੇਸਭੁਸਚੇ
ਹੈਨਿ॥ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਆਖਿਆਜੀ॥ਉਹੁਜੋਦਰਗਾਹਾਂਵਿਚਸ
ਚੇਹੈਨਿ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਸੁਣਿਭਾਈਮਾਲੋਜੀ
ਨਾਂਵਿਚੋਦਾਵਾਉਨਿਗਾਏਆਹੈ॥ ਅਤੇਬੇਦਕਤੇਬਘਨੂ

ਜੂਠਕਰਜਾਣਦੇਹੌਨਿ॥ਸੂੰਨਤਅਤੇਜੰਞੂਦੇਵੈਜੂਠਕਰਿਜਾਣਦੇਹੌਨਿ॥ ੨੦੨
ਤਾਗਸੂਰੰਤ੍ਰਿਨੂਰਾਜੀਰਖਦੇਹੌਨਿ॥ਰਿਜਕਿਸੇਨੂਨਾਹੀਕਰਦੇ॥ਓ
ਨਾਦੇਏਹੁਅਮਲੁਹੈਨਿ॥ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਕਾਹਿਆ॥ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਜੋ
ਕਹਦੇਹੋਸੋਸਭੋਸਚਹੈਜੀਕਹਦੇਹੋ॥ਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ॥
ਬੋਲਤੂਖੁਦਾਈਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਹੋਰੁਉਹੁਪਾਰੇਖੀਪਠਾਣਜਉਣੀਆਦਾਆਹਾ॥ਉਸਦਾਸੇਖਮ
ਲੋਦਾਬਹੁਤੁਯਾਰੁਆਹਾ॥ਉਹਕਿਪਾੜੇਆਬਹੁਤੁਆਹਾ।
ਉਸਸੇਖਮਾਲੋਤੇਸੁਣਿਆ॥ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਖੁਦਾਫਕੀਰਹੈ॥
ਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾਹੈ॥ਉਹੁਪਾਰੇਖਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਏ
ਆਆਇਕੈਕਰਿਆਖਿਓਸੁਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮ॥ਨਾਨਕ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਅਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮਆ॥ਉਹੁਪਾਰੇਖੀ
ਪਠਾਣ॥ਤਾਉਹੁਪਾਰੇਖੀਕਹਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਿੰਦੂਕੇਮੁਸ
ਲਮਾਨੁ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਹਿੰਦੂਦੇਹਿਦੇਨਚਾਲੇ
।

ਕੋਹੋਤੀਖੇਹ ਨਾਉ ਉਸਕਾ ਜੋ ਮਿਟੈ ਨ ਜਾਇਗਾ ਨਾਨਕ ਆ
ਸਾਬਿਰ ਏਕ ਖੁਦਾਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ਜਾਇ ਸਮਾਣੇ ਜਲ ਤੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਗੋਰ ਪਾਰਿ ਕਰਤੇ ਦੋਨੋ ਨੂ ਜੋਰ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਇਆ ਉਨੀ
ਦੂਇ ਨ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇਆ ਉਨ ਕੋ ਕਿਸਨ ਉਨ ਕੋ ਮਹੰਮਦ ਖੁਦ
ਇਨ ਸੂਟੈ ਦੋਨੋ ਅਹਮਕਾ ਮਿਹਰ ਇਨਾ ਤੇ ਜੋ ਸੁ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੈਸਾ ਸੂਨੀਦਾ ਥਾ ਤਪਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ
ਪਾਉ ਧਾਰਨੈ ਕਾ ਲੋਹਾ ਮਨੂ ਮਾਰੇ ਪਾਉ ਚੁਮੇ ਉਧਾਰੇ ਆ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਉ ਚੁਮੇ ਅਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰੇ ਪੈਰਾ ਤੇ
ਹਥ ਕਰਤਾ ਉਧਾਰੇ ਖਾਂ ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਧਾਰੇ ਖਾਂ ਫਕੀਰੈ ਕਾ ਟਗਰਾ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ
ਜਾਵੇ ਤਾ ਉਧਾਰੇ ਖਾਂ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਉਗਾਰੇ ਕਿ ਕੁਛ
ਜਤਨਾਹਿ ਰਹਿ ਹਮੇ ਤੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਆਇ ਉਠੀ ਜਾਣੈਆ
ਹੈ ਜੋ ਹਮੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ

ਕਉਣਿਗਾਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖੋਜੀਆਤੁਮਾਰੇ
ਉਪਰਿਖੁਦਾਇਕੀਐਸੀਹੀਸੀਤਲਤਾਈਹੈ ਤਾਉਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿ
ਆਜੀਤੁਮਾਫਿਰਿਆਵੈਗੇ ਅਘਾਕਉਤੁਮਖੁਸੀਕਰੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਤੁਮਕੋਖੁਦਾਇਕੀਕਰਮਖਖਸੀਹੈ
ਸਲੋਕੁਤੁਝਾਂਇਦਾਹਤੁ[illegible] [illegible]
ਤਾਉਧਾਰੇਖਿਜਾਇਸਾਹਦੂ[illegible]
ਦੂ[illegible]
ਤਾਇਦੂਰਿਕਰੋਗਾ ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਸੇਖ[illegible]
ਉਠਾਉਰੋ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਜੀਸਕੀਤੂੰਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ।
ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਕਉਉਠਾਵਉਰੋ
ਉਹਤੋਖੁਦਾਇਹੈ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆ ਅਰੇਪਠਾਣਤੂੰਹਿ
ਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਹਿੰਦੂਕਉਖੁਦਾਇਕਹਤਾਹੈ
ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ ਸੇਖਜੀਉਹੁਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾ

ਦੇਲੋਤੇਫਰਕਹੈ॥ਓਹੁਤੇਬਾਜੀਨਸਭੁਦਾਏਹੈ॥ਬਾਤਸ
ਮਾਣਿਕਰਕਹੇ॥ਐਸੀਬਾਤਕਹੇਤੇਜਾਂਜਾਮਹੇਤੇਹੋ॥ਤਾਸ
ਹਐਦੂਹਮਾਨਕੁਸਾਖਾਧਾ॥ਪਰੁਪਠਾਨਨੂਕਹੀਸਿਖੇਕ
ਛਨਾਹੀ॥ਤਾਅਗਲੇਭੁਲਕਉਬਾਰੇਖਾਇਕਰੇਰਾਉ
ਦਾਬਾਫੜੇਦਾਰਾਜਾਸੋਜਾਦਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿ
ਲੈਆਏਆ॥ਆਨੈਅਗੇਰਖਿਉਸੁ॥ਅਤੇਪੈਰਤੇਹ
ਥਰਖਕਰਆਪਣੇਮੂਹਤਅਤੇਅਖੀਤੇਫੇਰਿਓਸੁ॥ਅ
ਤੇਪੈਰਤਾਂਕੁਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਮੀਆਂਜੀ॥ਖੁਦਾਇ
ਭਲਾਕਰੇ॥ਅਤੇਖੁਦਾਇਆਪਣੇਨਾਉਦੀਮਿਹਰ
ਕਰੇ॥ਅਤੇਜੀਅਸੀਫਕੀਰਆਹੇ॥ਅਸਾਨੂੰਅਤੇ
ਰੋਫੀਚੇਕਪੜੇਨਾਹੀਲੋੜੀਦੇ॥ਅਸਾਨੇਏਹਰੋਜਾ
ਪਹੁਚਿਆ॥ਅਸਾਨੂੰਸਾਕੂੰਦਿਤਾ॥ਤਾਂਉਬਾਰਖੀ
ਕਹਿਆ॥ਤੁਸਾਜੀਹਮਕੋਖੁਦਾਇਪਾਸਬਖਸਾਉਤੇਹੋ॥

ਕੋਮਰਾਉਤੇਹੋ ਏਹਜੋਰੇਜਾਹੈਸੋਤੁਮਾਰੀਏਉਨਾਇਤਸੋਤੂਆਹੈ। ੨੮੪
ਘਾਤਘਾਤੁਮਾਰੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਘ
ਲਾਦਰਜੀਨੂਸਦੁ ਜੋਚਾਦਰਾਸੀਵੇ ਅਤੇਉਧਾਰੇਖੀਅ
ਸਤੇਰਾਜੀਹੋਵੈ ਤਾਘਾਲਾਦਰਜੀਨੂਸਾਦਿਲੈਆਇਆ ਤਾ
ਦਰਜੀਆਇਅਸ਼ਟਾਂਕੈਆਦਰਜੀਅਗੇਰੇਜਾਪਾਰਿਆ।
ਦਰਜੀਰੇਜਾਮੀਣਿਆ ਦਰਜੀਕਹਿਆਜੀਗਜਸੋਲਾਹੈ
ਅਤੇਸਾਇਆ ਅੰਦਾਸੋਲਾਸਾਇਆਹੈ ਜੋਕੁਛਆਖੋਸੋਦੇਹਭ
ਰਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਭੁਲਾਭਾਈਦੁਇਚਾਦ
ਰਾਹੋਸਨੀ ਤਾਦਰਜੀਕਹਿਆਜੀਦੁਇਚਾਦਰਾਂਹਛੀਆ
ਹੋਸਨੀ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆਤਪਾਜੀਅਜੁਮੈਨਿਹਾਲੁਹੋ
ਇਆ ਅਜੁਮੈਂਏਉਥਿਜਾਣਦਾਹੋ ਜੋਭੁਦਾਇਰੇਜਾਪਾਹੀ
ਰਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਅਖਾਂਜੀਕਹੋਸੋਖਰ
ਚੂਹਮਾਣਦੀਖਬਰਾ ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਤੁਮ

ਕੋਸਰੁਕੁਛੁਰੋਸਨਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਸੇਖਤਮਾਰੇ
ਉਪਰਿਬਹੁਤੁਗੁਸੇਹੈ॥ ਤਾਉਪਾਰੇਖੀਕਹਿਆ॥ਤਪਾਜੀਉ
ਹੂਫਕੀਰਕਹਾਵਦੇਹੈ॥ ਪਰੁਫਕੀਰੀਦੂਰਿਹੈ॥ ਤਾਉਪਾਰੇਖ
ਕਹਿਆਜੀਕਿਆਕਹਤੇ॥ ਜੋਉਨਕਹੀਐਸੀਸੋਝੀਕਿਉਕਰਕਹੇ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਜੀਨਿਸੰਗਨਤੇ॥ਮੁਲਾਹਜਾਨਾਹੀ
ਰਖਣਾ॥ ਤਾਉਪਾਰੇਖੀਕਹਿਆਤਪਾਜੀ॥ ਅਗੇਸੋਉਕਹਦੇ
ਜਾਗਾ॥ ਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਕਹਿਆ ਓਇ
ਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਸੇਫਾਰਕਹੈ॥ ਓਹੁਧਾਜੀਨਸਭੁਦਾ
ਏਕੀਸੁਰਤਿਹੈ॥ ਅਗੇਜੇਸਾਹੇਖਾਧਾ॥ ਪਰੁਉਸਕਾਚਰਖੇਰੁ
ਛੁਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਅਉਰੁਭੀਕਹੀ॥ ਜੋਉਠਾਇਦੂਰਿਕਰੇਗੋ॥
ਸੋਅਗੇਸੀਉਇਉਕਹਿਆ॥ ਤੂੰਕਿਸਕਉਉਠਾਵੇਗਾ॥
ਵਹੁਤੋਖੁਦਾਇਹੈਜੌ॥ ਤੇਅਗੇਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ॥ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ ਭਾਈਧਾਣਾਜੇਚਲੇਤਾਸੇਖਦੀਫੁਰ

ਨੂਮਿਲਾਹੋਇਆਵੀਹੈ। ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਭਲੋ ਉਘਾਰੋਖੀ ੨੮੫
ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਹਮਕੋਕੁਸਾਬਲੋਚਲੀਓ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ ਖੀਜੀਤੁਮਆਗੇਹੋਵੋਜੋ ਹਮਪਿਛੈਆਵਤੇਹੈ।
ਤਾਉਘਾਰੋਕਹਿਆਜੀਕੁਛਉਸਕਾਹਮਕੋਤਭੁਪੜਾਹੈ। ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਡਰੁਕੈਆਪੜਾਹੈ। ਪਰੁਫਕੀਰੀਕਾਪੇਟ
ਟਹੈ। ਪਰਅਚਪਹੈ। ਤਾਉਘਾਰੋਖੀਕਹਿਆਜੀਏਹੁਦੁਖ
ਜਾਸੀਸਖੁਦਾਇਤੁਮਕੋਕਰੀਹੈ। ਤਾਉਘਾਰੋਖੀਅਰੋਗ
ਇਆ ਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਿਛੈਗਏ।
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਅਗੇਸਾਹਅਦੂਹਮਨਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰੁਹੋਇਆਹਾ।
ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆ ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ। ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆਕਹਾਹੈ। ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆਜੀਉਹੁਦੇਖੋਆਵ
ਦਾਹੈ। ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਅਸਵਾਰੀਆਨੂਠਕਰੋ। ਏ

ਵੇਪਾਸਕੀਖੜੀਆਹੀਆਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਵੇਟਾਕੀ
ਤੀਆਂਸੇਖਅਗੇਦਸਤਪੋਸੀਕੀਤੀਆਅਤੇਸੁਹਬੀਕਾਹੀਉ
੩ ਸਤਪਾਖੈਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖੈਰੁਹੈਪਰੁਨਾਹੀ
ਖੈਰੁਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆ ਤਪਾਖੈਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫੇਰ
ਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾਹੀਖੈਰਾ ਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤ
ਪਾਖੈਰੁਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾ
ਹੀਖੈਰੁਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਜਾਹਾਕਿਆਖੈਰੁ
ਹੈਪਰਨਾਹੀਖੈਰੁਅਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਗੀਹੋਗਈਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖਜੀਖੈਰਹੈਇਸਵਾਸਤੇਨਾਹੀ
ਖੈਰਾ ਜੋਤੁਮਕਹਿਆਉਠਾਇਦੇਵੈਗੇ ਤੁਮਾਰੀਕ
ਉਲਸੀਜਾਹਰਗਾਹਮੇਰੋਕੀ ਹੈਸੋਤੁਮਤਮਾਰੇਪਾਸੋ
ਤੇਛੁਡਾਇਲੇਵੀਹੀ ਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਕਉਲਕਰਤਾ
ਹੈ ਜੋਕਰਤਾਹੈਸੋਤੁਮਮਾਰਤਾਹੈ ਤਾਉਘਾਰੇਖੀਕਹਿਆ।

ਕਿਉਸੇਖਤੂੰਕਹਤਾਥਾ ਜੋਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰਫਕਰਤਾਹੈ ੨੮੯
ਉਠਾਇਦੇਵੈਗੋ ਅਬਾਕਿਉਮੁਕਰਤਾਹੈਂ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆ
ਤੁਮਜਾਨੈਤਪਾਜਾਨੈ ਤੁਝੁਕੋਕਿਆਪਹੁਚਤਾਥਾ ਹਮਦੋ
ਨੋਫਕੀਰਹੈਂ ਆਪਸਮੇਸਮਝੁਲੇਵੈਗੇ ਤੂੰਆਪਣੇਟਿ
ਕਾਣੇਬੈਠਾਰਹੁ ਤਾਉਘਾਰੇਖੋਂਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾਟਿਕਾ
ਣਾਤਪੇਕੇਸਾਥਹੈ ਹਮਤਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈ ਐਸਾਕਲਾਪੀ
ਛੈਮਰਣਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਖਾਂਜੀਹਮਮਰੂਦੇ
ਹਫਕੀਰੂਹੈ ਤੁਮੋਈਸੇਤਗਾਚਾਹੀਤਾਹੈ ਤੋਸੇਖਗੁਸਾਖ
ਧਾ ਗੁਸਾਖਾਇਕਰਿਬੋਲਿਆ ਕਹੁਤਪਾਤੂੰਹਿੰਦੂਕੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ ਨਾਹਮਹਿੰ
ਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਾਦੋਨੋਂਬੀਰਬਸੇਸੈਤਾਨਾ ਏਕੀਏਕ
ਏਕਸੁਬਹਾਨਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਪੀਰਅਦ੍ਰਹਮਾਨਾ
ਦਾਕੂਲੇਤੋਏਕਪਛਾਣਾ ਤਾਫੇਰਸੇਖਅਦ੍ਰਹਮਾਨਕਹਿਆ

ਸੁਣੇਤੇਰਾਮਜਬੁਕੀਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਜ
ਬਹਮਾਰਾਸਚਾਨਾਮੁ ਜਿਨਿਏਕਤੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਇ
ਪੂਜੀਸਭਸਚੁਦਾਪਾਰੁ ਦੂਜਾ ਝੂਠਾਹੋਇ ਭੁਆਰਾਜੋ
ਆਇਆਸੋਚਲਣਹਾਰੁ ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੇਂਗਾਫ
ਲਾਸਭੁਭਦਾਇਥੀਦਾਹੈਝੂਠਾ ਦਾਵਾਅਗਾਨਿਢੇਰੇ
ਭੂਝੂਠਾ ਸੁਣੇਪੀਰਦਾਵੈਮੈਨਹੀਖੁਦਾਇ ਨਾਨਕ
ਦਸੇਸਚੇਰਾਹੁ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਅਦੂਰਹਮਾਨਕਹਿਆ ।
ਕਿਉਜੀਖੁਦਾਇਕੋਈਆਰੇਹੈਸੋਕਛੁਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੇਖੁਦਾਇਕੋਈਆਰੇਤਿਨਾਪੀਆ
ਰਾ ਦੇਸਮੈਬਾਜਤਏਕਕਰਾਰਾ ਪੀਛੋਪਉਨਝੂਠ ।
ਰੋਯਾ ਸਭਸੂਰਤਮੈਏਕੋਦੇਖਾ ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਹੋਇ
ਸਲਾਮੀ ਖਾਹਿਹਾਲਾਲਜਭੁਤਜੇਹਰਾਮੀ ਜੋਈ
ਦਾਦਰਗਾਹਮੈਖਰਾ ਏਕਕੀਆਸੀਫਤੇਕੂਤੇਤੇਭਰਾ ।

ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਪੀਰਅਦ੍ਰਹਮਾਣਾ ਏਕਖੁਦਾਇਦੂਜਾਸੈ ੨੦੭
ਤਾਣਾ ਤਾਫੇਰਅਦ੍ਰਹਮਾਨਕਹਿਆਸੁਣਤੇਰੇਤਪਾਤੇਰੀ
ਨਜਰਿਤਲੇਕੋਈਨਾਹੀਆਵਤਾ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਨਦਰਿਹਮਾਰੀਸਭਤੇਦੂਰਿ ਜਾਹਖਾਲ
ਕਤਹਰਹੇਹਜੂਰਿ ਦਾਏਕਕਦੀਭੂਲਨਜਾਇ ਤੋ
ਸਾਦੀਆਰਾਹੁਬਤਾਇ ਖਾਲਕਏਕਸਭਕੀਏਈ
ਦੇਗਾਜੀਸਪਰਰਹਮਸੋਕੈਸੀਨੀਦੋ ਸਭਕੇਨਾਲੈਆ
ਪਤੇਭੁਲਾਸੋਈਹਾਜਰੁਖਾਲਕਦਰਖਲਾ ਸੁਣੇਖ
ਜੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣਿਆ ਕਹੈਨਾਨਕਖਾਲਕਤਿਨਪ
ਛਾਣਿਆ ॥੧॥ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਸੁਣਨਾਨਕਤੈਨੂੰਵਡੀ
ਏਨਾਇਤਹੂਈਹੈ ਅਗਹਮਕੋਦੀਦਾਰੁਦੀਆਕਰੋ
ਸੀਹਰਵਾਨਗੀਕੀਤਾਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੇਖਜੀਵਡੀਮਿਹਰਵਾਨਗੀਏਹਾਏ ਜੋਕੀਤੇਨੂੰ

ਕੀਤਾਹੀਜਾਵਣਾ।ਅਤੇਦਾਵਾਕਿਜੇਨਾਸਥੀਨਜਾਂਜੀ
।ਜੋਹੈਦਾਇਸਤੈਸੇਸਭਖੁਦਾਇਦੀਹੈ।ਆਪਹੁਨਕੇ
ਈਚੰਗਾਹੋਇਆਹੈ।ਨਾਕੋਈਮੰਦਾਹੋਇਆਤਾ।ਜੋ
ਹਾਖੁਦਾਇਬਣਾਇਆਹੈ।ਤੇਹਾਹੀਹੈ।ਤਾਸੇਖਅਦੂ
ਮਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੇ।ਕਹਣੇਲਗਾ
ਜਾਕਉਰਛਗੁਸਤਾਖੀਪੜੀਹੈ।ਜੋਤੂਮਕੁਮਕੋਮਾਫਕ
ਰਣੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਜੋਅਜੀਖੁਦਾਇਦੇ
ਪੈਆਰਿਆਵਿਚਿਗੁਸਤਾਖੀਆਕੋਈਨਾਹੀਹੁ
ਈ।ਅਤੇਜੇਕਾਈਬੁਰਾਲਿਆਚੁਕਿਆਪਉਦੀਹੈ।
ਤਾਖੁਦਾਇਬਖਸੀਂਦਾਹੈ।ਪਰੁਆਪਣੀਵਲੋਂਖਬਰ
ਦਾਰੁਰਹਣਾ।ਓਹੁਜੋਕੰਧੀਰਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਕ
ਹਿਆਹੈ।ਜੋਸਤੁਰਸੈਸਸਾਰਹੈਜਾਂਕੋ।ਸਦਾਣਖਥੇ
ਕੰਧਰਤਾਕੋ।ਸੇਕਜੋਕਹੀਆਹਿਕੋਟਅਠਾਸਠੀ।

ਛਪਨਕੋਇਭਾਕੀਖੇਲਖਾਸੀ ॥ ਬਾਬਾਮੈਗਰੀਬਕੀ
੧ ਕੋਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਦੂਰਿਮਹਲਿਕੋਪਾਵੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖਲਖਾਨਾ ॥ ਚਰਖਚਉਰਾਸੀਫਿਰੈਦਿ
ਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬੇਆਦਮਕਉਕਛੁਨਜਰਿਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ
ਭੀਭਿਸਤਘਨੇਰੀਪਾਈ ॥ ਤਾਂਦਿਲਖਲਹਲਜਾ
ਕੈਜਰਦਰੂਬਾਨੀ ॥ ਛਾਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ
ਦੋਸਰੋਸਹੈਲੋਈ ॥ ਆਪਣਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ ॥੩॥
ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਹੁਜੁਬਾਬੁਹੋਤੁਬਜ
ਗਾਰੀ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ ॥ ਆਪਨੇ
ਸੰਗਿਰਾਖਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥ ਸੁਨਿਸੇਖਜੀਜੋਖੁਦਾਇ
ਦੇਪੀਆਰੇਹੈਨਿ ॥ ਤਿਨਾਨੂੰਖੁਦਾਇਦਾਖੌਫਹੈ ॥ ਅ
ਠੇਪਹਰਦਿਲਤੇਰਹਦਾਹੈ ॥ ਉਹਕਦੀਤਗਾਣਸੀਨਾ
ਹੀਕਰਦੇ ॥ ਤਾਜੇਖਅਦੂਹਮਾਨਕਾਹਿਆ ॥ ਅਮਨਾਤਪਾਜੀ ॥

ਜੋਕਛੁਕਹਦੇਹੋਸੋਦੁਰਸਤਕਹਦੇਹੈ।ਤਾਉਬਾਰੇਖੀਕਹਿ
ਆਖਿਉਸੇਖਜੀਤਯੇਕੇਉਠਾਂਵਤੇਥੇ।ਤਾਸੇਖਕਹਿ
ਆਉਬਾਰੇਖੀਹਮਜਾਣਦੇਥੇ।ਜੋਅਉਰਹੀਂਹਦੂਹੈ।ਬੁਤ
ਪੂਸਤੀਕਰਤੇਹੈ।ਸੋਯਹਕੀਕਰਤਾਹੋਂਰਾ।ਅਤੇਹਮਕ
ਉਮਜਾਮਤੂਆ।ਜੋਯਹਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਸੇਖਪਾਸੋਂਵਿਦਾਹੋਇਆ।ਪਰੁਪਠਾਣਛੋਡੇਨਾਹੀ।ਦੂਇ
ਦਿਨਉਬਾਰੇਖੀਂਦੇਯਾਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਰਹਿਆ।

।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਸਿਰੋਵੈਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਖੋਕੀਫੇਰਆਇਆ।

ਆਇਆਮਾਤਾਚੋਣੀਨੂਦਰਸਨੁਦਿਤੋਸੁ।ਤਾਫੇਰਮਾਤਾਮੀ
ਦੇਤਬੇਰਾਇਆ।ਤਾਅਰੋਸੀਦੇਤਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮੀਦੇਤਨੂਆਸਾਬੇਰਹਦੀ
ਨਜਰਨਹੀਪਉਦੀ।ਤਾਮੀਦੇਤਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਭਾਗਾ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੰਞਖੀਏਤੇਰੇਵਡੇਭਾਗੁ।ਹੈਨਿ। ੨੮੯
ਦੇਖੇਮਸਾਵਿਚਾਰੀਲੜੀਕਰਦੀਹੋਵੈ।ਸਤਵਰੇਸੰਞੇਤਜੀਵੀ।
ਦੁਇਧੀਆਹੋਈਆ।ਵਡੇਪਾਰਿਲਗੀਆ।ਫੇਰਜੜੀ
ਸਰੀਦਾਰੀਪਰਸੂਤਹੋਦੀਚਲਾਣਾਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਹੁਤੁ
ਆਜਜੀਕਰਤਾਰਅਗੈਕੀਤੀ।ਪਰੁਕਰਤਾਰਭਾਣੇਦਾਸਾਹਿ
ਬੁਲਾਸੀਨੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਦਾਸਹੋਇਆ।ਆਖਣਲ
ਗਾਭਾਈਬਾਲਾਜੇਰਬੈਤਾਇਕਉਦਾਸੀਕਰਿਆਵੀ
ਏ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਕਿਪਰਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਉਹਸਟਦਜਲਾਸਦੀਹੈ।ਪਰੁ
ਦਰੁਾਟਕੀਰਹੈ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਭਾਈਬਾ
ਲਾਦੋਵੈਸਟਦਜਲਾਸਦੀਉਹਨੂਚਲੇ।ਗਏ।ਜਾ
ਵਡੀਵੇਲਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦਰੀਆਉਨਾਦਰ

ਲਗੋ ਤ੍ਰਾਨਾ ਵ੍ਰਾਵੰ ਆਹੋਇਆ ॥ ਤ੍ਰਾ ਇਕਾ ਸੈਦੀ ਨਾਵ੍ਰ ਦਾ
ਆਹਾ ॥ ਜਾਨਾ ਵ੍ਰਨ ਜਰੋ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਣੀ ਉਚਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹੁ
ਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹਿ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇ
ਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ
ਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ
ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ
ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਜੇ ਇ
ਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ
ਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਆ ਨ ਜਾਈ ॥
ਦਾ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ
ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਧਾਤਾ ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ

ਤਾਲਿਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਇ
ਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਾ॥ਏਤੁਰਾਹਪਤਿਪਉੜੀਆਚੜੀਐ
ਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸਾ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜੀਠੀਸਾ॥੨॥ਹੋਰੁਭੀਯਾਣੀਬ
ਪੁਤ੍ਰਹੋਇਆ।ਪਰੁਸਿੰਦੀਦੂਹਾਜਾਹਰਾ।ਅਟਾਕੈਆ।ਇਕਗੁ
ਰਮੁਕੀਤੋ।ਅਤੇਇਕਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਅਤੇਬਾਲਾਦੋਵੈਨਾਵਦੇਰਤੇ।ਅਤੇਸਿੰਦੀਆਪਨੇਪੀਰਪ
ਸਰਾਇਆ।ਪੀਰਅਗੇਬੋਲੀਆਪੁਛੋਆਧਰਾਦੇਨ
ਕੈਉਚਾਨੇਉ।ਤਾਸਿੰਦੀਆਖੀਆਜੀਦੇਪੀਰਸਲਾਮ
ਤੀਐਨੂਹਿਕਹੈਰਾਨਰੀਜਗੀਹੈ।ਪੀਰਕਹਿਆ।ਧਉ
ਕੇਹੀ।ਤਾਸਿੰਦੀਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀਹਿਕੁਜੋਹਿੰਦੂ
ਫਕੀਰਦਰੀਆਉਵਿਚਨਾਵਦਾਆਹੈ।ਸੋਉਸਦਾਪਕਾਉ
ਜੋਖਾ ਕੀਆਹੈ।ਸੋਕੁਫਰਦਾਘਰਿਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਪੀਰ

ਪੁਛਿ[illegible] ਬਚਾ ਕੇਹਾ ਤਾ ਸੈਦੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ
ਾਤੁਸਾਂ ਕਹੇ ਚਉਦਾਂ ਤਬਕ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਚਉਦਾਂ
ਲਿਖੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਉਸ ਏਤਾ ਪੁਛਾਨ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਲਖ ਤੀ
ਲਖ ਕਹੇ ਹੈਨਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤਦੀ ਵੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ
ਪੁਛਿਆ ਬਚਾ ਉਹੁ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰੁ ਕਿਥੇ ਛਾਡੇ ਉ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਸੈਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਛਡੇ ਆਹੇ ਤਾ
ਫੇਰ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਜਾਇ ਬਚਾ ਉਨਾਨੂੰ ਸਦਿ ਲਿਆ
ਉ ਤਾਂ ਸੈਦੀ ਸਦਣ ਚਲਿਆ ਅਗੋਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੈ
ਲੋ ਤਾਂ ਸੈਦੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਦਰਵੇਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੀਰੁ ਤੁਸਾਨੂੰ
ਸਦਦਾ ਹੈ ਇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਚਲੁ ਦਰਵੇਸ
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਹੁ ਸੈ
ਦੀ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਇਆ ਅਗੋ ਪੀਰ ਉਠਿ ਕਿਵਾਨ
ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੀਤੋ ।

ਤਾਪੀਰਅਗੋਪੁਛਿਆ ਉਤੇਸੰਦੇਪੀਰਅੜ੍ਹੇਏਤੇਅਠ ੨੬੧
ਏਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਗਾਲੀਅਪਾਰੁਸੰਦੀ
ਆਜੋਮੰਗੇਸੋਦੇਨਾ ਤਾਪੀਰਸਯਦਜਾਲਾਲਦਸਤਪੇ
ਸੀਲੀਤੀ ਅਤੇਮੂਹਬੀਘਚਨੁਕਹਿਉਸਾ ਯਾਰਸਲ
ਮਾਘਰਾਖੁਦਾਈਜਨੁਚਉ ਦਰਗਾਹਕਿਆਘਸੇਖਾ
ਆਖੁਸੁਣਾਈਸਚੁਮੂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖ
ਸੁਣਾਊਸਚੁਅਤੇਦਰਗਾਹਸੋਹਾਨੇਸਚੀਆ ਝੂਠਿਆ
ਨਾਹੀਠਾਉਂ ਫੇਰਿਚਉਰਾਜੀਸੁਟੀਆ ਤਾਫੇਰਸੰਦੀ
ਚੋਣੀਆ ਪੀਰਸਲਾਮਤੀਐਰੀਘਾਤਈਦੇਰਹਿਗਏ
ਅਤੇਤੁਸੀਆਪਣੇਵਿਚਪਰਚਰਾਏ ਤਾਪੀਰਕਹਿਆ
ਘਚਾਤੂੰਕਿਆਆਖਦਾਹੈ ਤਾਜੀਦੀਆਖੀਅਤੁਸਾ
ਵੀਚਉਂਦਾਆਖੇ ਅਤੇਕੁਰਾਨੁਪੈਕੰਘਰਭੀਚਉਦਾ
ਆਖੇ ਅਤੇਏਸਦਰਵੇਸੁਲਮਹੀਲੁਧਆਖੇਗਾ

ਮੈਣੀ ਉਹੁ ਆਖਦਾ ਆਹਾ। ਦਿਖਾ ਏਹੁ ਜੂਠ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀ ਜੂਠੇ।
ਕੇ ਪੈ ਕੈ ਘਰ ਕੂੜਾਨ ਜੂਠੇ ਹੈਨ। ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਘ ਭਾ ਜੂ
ਠਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਜਿਨਾ ਨੂ ਚਉਦਾ ਦੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ।
੭ ਤਿਨਾ ਚਉਦਾਂ ਆਲੋ। ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਦੀ ਪਲਕ ਨ ਜਾਰ ਖੁਲੀ।
ਹੈ। ਤਿਨਾ ਭਖ ਹੀ ਆਖੋ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸਾ। ਭਖਿਆ
ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੋ ਘੀਐ
ਤੂ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਘ ਭਾਣਿਆ ਦੇ ਅਗੇ ਇਸ ਨੂ ਭੀ ਸਘਰ
ਨਾਹੀ। ਜੇ ਥੋੜੇ ਭੂਖਿ। ਇਸ ਦੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਆਹੀ।
ਤਿਤਨੀ ਆਖੀ। ਤਾ ਸਿਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਤੁਸ
ਖੀ ਆਖਦਾ ਆਹਾ। ਸੋ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਆਹਾ। ਤਾ ਫੇਰ
ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ। ਗੁਰ ਸਾਖੀਤੁ
ਜੀ ਕੈਸਨੂ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੀ
ਰਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ। ਤਾ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਹਿਆ।

ਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ॥ਲੋਟਨਾ ਹੀ॥ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥
ਪੀਰਜੀਮੈਤੁਸਾਂਥੋਪੁਛਣਆਇਆਹਾ॥ਤਾਫੇਰਪੀਰਕਹਿ
ਆਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ॥ਜੇਅਸਾਡੇਮੰਤ੍ਰਲਦੀਥੋੜੀਪੁਛੈ
ਤਾਂਅੰਕਣੇਨੀਗਾਰਭੀਦਸਦੇਵੇਸਾ॥ਅਤੇਤੇਰੇਮੰਤ੍ਰਲੀਦੀ
ਲੋੜੀਹੈ ਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਸੋਆਖੁ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਜੀਮੈਂਹਥੋਪੁਛਣੇਆਇਆਹਾਂ॥ਭੁਸਕਦਾਜਾ
ਣਾਸੀਂਜੀਮੁਰੀਦਸਭੁਸਦੇ॥ਖਗਾ॥ਆਖਣਸੁਣੇਖੁ
ਦਾਇਦੇਥੀਂਦੇਉ॥ਏਹੁਦਰਵੇਸੁਅਸਾਡੇਤਕੀਏਥੈਠੇ
ਹੈਨੀ॥ਅਸੀਂਇਨਾਨੂਆਪੁਥੈਠਾਇਰਖੇਆਹੇ॥ਤੁਸ°
ਥੇਣੀਆਪੀਤਾਜਕਰਜਾਣਨੇ॥ਅਸਾਅਗੇਉਜਰਕਰਦੇ॥°
ਹੋ॥ਅਤੇਅਸਾਆਵਾਦੇਆਤੇਭੀਇਨਾਅਗੋਉਜਥੁਨਾ
ਹੀਕਿਰਣਾ॥ਜੇਕਛੁਆਖਣਾਸੋਏਜਾਈ ਥੈਆਵਣਾ॥ਅ
ਤੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁਅਸਾਆਵਾਦੇਆਤੇਭੀਤੁਸਾਇਥੋਉ

ਠਲਾਨਾਤੀ ' ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਪੀਰਤੁਸੀਂਕਿਥੇ
ਜਾਂਦੇਹੋ ' ਤਾਪੀਰਕਹਿਆਅਸੀਗੁਰਮੁਖਾਂਦਾਜਬਾਬੁ
ਲੈਣਜਾਂਦੇਆਹੇ ' ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ ਪੀ
ਰਜੀਤੁਸੀਂਕਿਥੇਜਾਹੁਗੇ ' ਤਾਂਫੇਰਪੀਰਕਹਿਆਜੀ
ਮਕੇਜਾਂਦੇਆਹੇ ' ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਈਏਪੀ
ਰਜੀ ' ਤੀਪੀਰਜੁਧਾਗਾਲੀਪਾਇਆ । ਅਤੇਕੁਲਾਸਿ
ਰਤੇਲੀਤੀ ' ਅਤੇਂਹਿਕਹਥਅਸਤਾਵਾਲੀਤਾ । ਅਤੇ
ਇਕਹਥਆਸਾਲੀਤਾ । ਅਤੇਪੈਰੀਕਉਸਾਪਈਆ ।
ਤਾਪੀਰਚਲਿਆ । ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਤੇਰਵੀ । ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਮਕਾਓਹੋਜੀ
ਬੇਮਕਦਾਨਾਗਾਈਆਸੀ ' ਕੇਕੋਈਹੋਰੁਮਕਾਹੈ ' ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਿਆਓਹੋਮਕਾਹਈ '
ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਓਥੁਕਿਸਪਾਸਹੁਜਾਬਾ

ਬੁਲਿਆਵਸੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਸੁਣਬਾ ੨੨੩
ਈਧਾ॥ਫਕੀਰਹੈਬੰਦਗੀਵਾਪੂਰਾ॥ਪਰੁਪੀਰਕਰ
ਦੈਸਾ॥ਬੋਲਹੁਕੁਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਅੀਹਿਰਚਲੀ
ਤਾਸਯਦਜਲਾਲਜਾਇਜਹਾਜੁਚੜ੍ਹਿਆ॥ਤਾਜਾਏ
ਕਪਹਾੜ੍ਹਨਜਰਆਇਆ॥ਤਾਸਯਦਜਲਾਲੁਕਹਿਆ
ਜਾਹਾਜਾਇਸਪਹਾੜ੍ਹਨਾਲਲਗੇ॥ਤਾਇਹਪਹਾੜ੍ਹਭੀ
ਭੀਦੇਖਜਾਈਐ॥ਤਾਸੁਖਣੇਜੋਵਾਗੀਆ॥ਸੋਜਾਹਾ
ਜਉਸਪਹਾੜ੍ਹਜਾਲਗਾ॥ਤਾਜਹਾਜਵਿਚੋਹੋਕਾਮੀ
ਲਿਆ॥ਜਿਹੋਜੇਸਉਤਰਣਾਹੈਸੋਉਤਰਪਵੇ॥ਤਾ
ਸਯਦਜਲਾਲਉਤਾਰਿਪਾਇਆ॥ਤਾਜਹਾਜਰਵ੍ਹਾ
ਹੋਇਆ॥ਤਾਪੀਰੁਪਹਾੜ੍ਹਉਤੇਜਾਇਚੜ੍ਹਿਆ
ਜਾਇਦੇਖੇ॥ਤਾਭੁਲੀਆਵਸਤੂਸਖੀਆਂਹੈਨੀਆਂ
ਫੀਸੇਜਾਦਿਢਾਵਦੇ॥ਵਿਚਰੋਪਏਹੈਨੀ॥ਪਰੁਰਹਣ

ਵਾਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਪੀਰ ਮਨਾ ਵਿਚ ਜਾਤਾ ਜੋ ਏਹ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਸੋ ਕੋਈ ਰਹਣ ਵਾਲੇ ਭੀ ਹੋਸਨ। ਤਾ ਫੇਰ ਤਆ
ਏਕਾਰਿ ਜਗਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀਆ ਝਹਰਾ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ
ਣਾ। ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ਵਿਚ ਮੀਹੁ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਪੀਰ ਦੇ ਦਿ
ਲਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰੀ। ਜੋ ਏਥੁ ਦਾਇਏ। ਏਹ ਕਿਆ ਜੋ ਥਲੇ
ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਤਿਥੈ ਨਾਹੀ ਵਸਦਾ। ਅਤੇ ਜੋ ਥਲੇ ਲੋੜੀਦਾ ਨਾਹੀ
ਤਿਥੇ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਮੀਹੁ ਵਸਣੇ ਰਹਿ ਗਇਆ। ਤਾ ਫੇਰ
ਪੀਰ ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਆਏ ਮਲਾਏ ਤਾ ਵਿਚ ਵੜਿਆ।
ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਥੇ ਦੋ ਦਰਸਕੀਨ ਜੋ ਅਹੇ। ਸੋ ਆਪੋ ਆਪਣੀ
ਜਾਤ ਗਾਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ। ਸਾਈਆ ਉਨਾ ਦਾ ਭਾਰੀ ਆਹਾ।
ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਥਾ ਲਗਾ ਤਿਸੇ ਪਾਸ ਘਹਰ ਗਇਆ। ਉ
ਨਾ ਨੂ ਬੰਦਗੀ ਤਿਨਾ ਸੀ ਉਛ ਭੋਜਨ ਉਤੇ ਰਦਾ ਆਹਾ।
ਉਨਾ ਨੂ ਸਭਨਾ ਨੂ ਅਹਾਰ ਉਤਾਰਿਆ। ਇਸ ਨੂ ਨਾ ਉਤਾਰ

ਆਜੀਸਦੇਪਾਸਬੈਠਾਆਹਾਤਿਸਜਾਇਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵ ੨੯
ਨੂਪੁਛਿਆਆਅਗੋਉਸਪੁਛਿਆਫਲਾਣੇਅਹਾਰੁਉਤਾਰਿਆ।
ਏਸਆਖਿਆਜੀਉਤਾਰਿਆਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਪਰਚੋ।
ਤਾਏਸਆਖਿਆਨਾਹਿਪਰਚੋ ਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਕਿਉ।
ਤਾਉਸਕਹਿਆਜੀਹਿਕਜੋਕਿਸੇਮੰਤ੍ਰਵਾਦਰਦੇਸਆਇਆਹੈ।
ਸੋਉਸਨੂਨਾਹਿਉਤਾਰਿ ਤਾਉਸਫੇਰਕਹਿਆਅਹਾਰਾਕਿਸਦਾ
ਅਤੇਉਹੁਕਿਸਦਾ ਏਸਕਹਿਆਜੀਅਹਾਰੁਭੀਉਸੇਦਾਅ
ਤੇਉਹਭੀਉਸੇਦਾ ਤਾਫੇਰਉਸਕਹਿਆਤੂੰਚੇਕਾਰਾਜੋ
ਹਰਫਕਰਾਮਤਿਆਨਾਲਿਆਵੇ ਤਾਏਹੁਫੇਰਆਇਆ।
ਪਰੁਦੇਨਸਾਧਿਓਜਾ ਬੈਠਿਆਆਪੇਖਪੋਸੁ ਤਾਸਦਣ
ਦਜਲਾਸਭੁਪਾਰਹਿਆ ਪਰੁਜਾਰਾਦਾਰਹਿਆ ਦੇਖ
ਆਵਦੇਤਾਨਾਹੀਗੁਠੇ ਪਰੁਜਾਦੇਤਾਦਿਸਾਨਾ ਜਾਪ
ਰਦਾਤੇਤੋਵਣਤੇਆਏ ਅਤੇਉਹਜਾਦੀਉਤਾਰੀਦਾ

ਵਖਤੁਹੋਇਆਤਾਸਭਦੇਜਞਾਲਦੀਪਲਕਲਗਿਗਈ
ਆਜਾਉਨਾਉਂਘਾਰੀਲੀਤੀਤਾਇਸਦੀਆਪਲਕਾ
ਖੁਲੀਆਂਤਾਏਹੁਘਰੁਤੇਘੋਸਮਾਦਰਗੀਪਾਟੇਹੋਇਗਇਆ।
ਤਾਫੇਰਲਹਰਾਦਾਦਮਾਮਾਲਗਾਦੇਖਣਾਦੇਖੇਤਾਹੈਕਜ
ਹਾਜਰੂਘਣਾਲਗਾਹੈ ਤਾਇਸਦੇਜੀਅਵਿਚਗੁਜਰੀ।
ਜੋਇਹੁਦਾਇਦੂਏਹੁਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਕੋਈਪੀਰਿਨਪੁਤਰਹੂ
ਰੂੰਆਇਆਹੈ ਕਿਸੇਕਰਜਕਢਕੇਵਸਤਪਾਈਹੈ।।
ਤੈਨੂੰਇਤਨਾਭੀਉੱਤਰਸੁਨੁਹੀਆਵਦਾ ਤਾਜਾਹਜਰੂ
ਘਣੇਰਾਹਿਗਇਆ ਜਾਇਪਤਲਲਗਾ ਤਾਫੇਰ
ਸਭਦਾਜਾਲਾਆਖਿਆਸਦੇਸੋਹੀਜਾਇਓਏ।
ਜੋਆਵਦੇਦੇਸਾਨਾ ਜਾਏਹੁਜਾਇਕਰਿਦੇਖੋਤਾ।
ਆਪੋਆਪਣੀਆਜਾਹਰਾਸਭੋਬੈਠੇਹੈਨਾ ਫੇਰਉਸੇ
ਦੇਪਾਸਿਬੈਠਿਗਇਆ ਤਾਫੇਰਉਨਾਨੂੰਅਹਾਰੂਉਤਾਰਿਆ।

ਤਾਉਹੁਜਾਇਫੇਰਗਾਈਸਮਾਦੂਹੋਇਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਿਆ
ਇਖਤ੍ਰਾਹੋਇਆ ਤਾਫੇਰਉਸਅਗੇਪੁਛਿਆ ਅਤਾਰੁਉਤਾਰੇ
ਆ ਤਾਇਸਕਹਿਆਜੀਉਤਾਰਿਆ ਫੇਰਉਸਕਹਿਆਪਰਚੇਹੋ
ਤਾਫੇਰਇਸਕਹਿਆਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਉਸਕਹਿਆਕਿਉ
ਤਾਇਸਕਹਿਆਜੀਉਹੁਜੋਕਲਵਾਲਾਦਰਵੇਸਾ ਅਜੁਭੀ
ਭੁਖਾਬੈਠਾਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਵੇਖਾਉਸਨੂਸਦਿ
ਲਿਆਉ ਉਸਾਵਿਚਾਰਿਆਤਕਸੀਰਹੈ ਓਹੁਤਾਅਨੁਲਸ
ਹਿਯੁਤੈ ਤਾਸਹਦਰਜਲਾਲਨੂਸਦਿਲੈਗਾਇਆ ਤਾਅਗੇਗੁ
ਰਦੇਵਪੁਛਿਆ ਕਹੁਭਾਈਤੂੰਕੈਸੋਹੈ ਤਾਜਲਾਲਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਉਚਖੀਹਾ ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਤੇਰੀਉਮਰ
ਕਿਤਨੀਹੈ ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ ਜੀਮੈਨੂਮਲੂਮਨਾਹੀ ਤ
ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਤੂੰਆਪਣੀਉਮਰਾਵਿਚਕਦੀਭੁਖਾ
ਭੀਰਹਿਆਹੈ ਇਨਾਦੁਹਾਦਿਨਾਵਿਚਖਾਧਾ ਤਾਜਲਾਲ

ਕਹਿਆ।ਮੈਕਦੀਨਾਹੀਕੁਖਾਰਹਿਆ।ਆਪਣੀਸੰਕਾਲਾਵਿ
ਰਾ।ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਤੂੰਸਚੁਕਹੁਤੈਂਕਿਆ
ਗੁਸਤਾਖੀਕੀਤੀਹੈ।ਜੋਤੈਨੂੰਦੁਆਈਦੇਨੁਕੁਖਕੁਆਰਾਖਿਆ।
ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਤਾਕਛੁਨਾਹੀਕੀਤਾ।ਤਾਉਸਗੁ
ਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਭਾਈ।ਪਰਮੇਸਰੁਨੂੰਤਕਸੀਰਨਾਹੀ।ਲਾ
ਈਜਾਂਦੀ।ਤੁਸੀਆਪਣੀਤਕਸੀਰਜਾਹਰਕਰੋ।ਤਾਜਲਾ
ਲਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਨੂੰਇਉਂਨਜਰਹਰਦਾਤਆ।ਸਾਡੇਠਾਹੈ।
ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਸਹਰਾਵਿਚਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾ
ਜਲਾਲਕਹਿਆ।ਕਾਈਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂਵਿਚਮੀਹੁਵਸਦਾਆਹਾ।
ਤਾਮੈਆਖਿਆ।ਜਾਸਾਡੇਘਰਇਹੁਕਿਆ।ਜਿਥੇਲੋੜੀਦਾਹੈ
ਤਿਥੇਵਸਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇ।ਜਿਥੇਨਾਹੀਲੋੜੀਦਾਤਿਥੇ
ਵਸਦਾਹੈ।ਤਾਮੀਹੁਵਸਣੋਰਹਿਗਇਆ।ਤਾਗੁਰਦੇਵਪੁ
ਛਿਆ।ਅਤੁਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾਫੇਰਜਲਾਲਕਹਿਆ।

ਜੀਅਜੁ ਇਕ ਜਹਾਜ ਭਰ ਚਲਣ ਲਗਾ ਆਹਾ ਤਾ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ੨੬੪
ਜਾਮੁਦਾਏ ਤੂੰ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਕੋਈ ਰੰਨਾ ਛਡਿ ਆਇਆ ਹੈ ।
ਕੋਈ ਪੁਤਰ ਛਡਿ ਆਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਰਜਕ ਫਕਰ ਖੇਪ ਲੈਆ
ਏਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾ ਜਹਾਜ ਜਜਾਏ ਈਥੀਨੇਜ
ਗਾਹੈ ਤਾ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬੇਮੁਖ ਨੂੰ ਏ
ਬੋਕਢੋ ਏਹ ਕੋਈ ਵਡਾ ਬੇਮੁਖ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਮੰ
ਰਯਾ ਵਿਚ ਧਨ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਸਾਲ ਕਹਿਆ ਉਸ ਤ
ਆਪਲਾ ਭਾਲਾ ਕਰਨਾ ਆਹਾ ਤੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਕ ਹੋਇਆ ।
ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਭਰਮੇਟਨਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਵਡ ਆਦਮੀ
ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਤੂੰ ਹੁਣ ਲਗੋ ਜਾਣਨਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਭ
ਗਾ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਬੇਮੁਖ ਹੈਂ ਤਾ ਜਸਾਲ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਕਉਣ ਹੋਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾ ਉਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਖਿਆ ।
ਸੁਣ ਦਰਵੇਸਾ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਦੇ ਹੈਨਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਦੇ ਹੈਨਿ ।

ਸੋਈਗੁਰਮੁਖੀਹੈਨਿ ।ਅਤੇਜੋਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਕਕਰੇਸੋਈ
ਘੋਖੁਆ ।ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ ।ਰਾਮਜੀਭੁਲਾਹੋਇਆ ।ਜੋ
ਨੇੜੈਤਾਂਨਿਸਾਹੋਈਆ ।ਚ ਜੋਅਹੰਮਕੋ ਆਪਣੇਕੁਕੀਏ ।ਹੈ ਕ
ਦੁਵੇਸਛਡਿਆਈਆਹੈ ।ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕੀਆਸਲਦਰ
ਵੇਸੁ ।ਜਿਸਨੇਕੂਆਪਣੇਆਸਣਬੈਠਾਇਆਇਆਹੈ ।
ਸੋਉਹੁਸਭੁਕੁਛਜਾਣਦਾਹੈ ।ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ ।ਦੁਰਸ
ਤਜੀਤਾਜਲਾਲਰਾਤਨੁਭੀਅਤਾਰੁਉਤਾਰਿਆ ।ਤਾਜਲਾ
ਲਕੀਖਾਧਾ ।ਜਲਾਲਰਾਤਨੂਲਗਾ ।ਜ ਗਲਾ ।ਜੋਦੇਖਾ
ਕਿਸਰਾਹੁਜਾਂਦੇਹੈਨਿ ।ਅਤੇਆਂਦਦੇਕੇਹੜੇਰਾਹ ਹੈਨਿ ।
ਤਾਂਕਿਪਹਰਿਰਾਤਿਜਾਗਦਾਰਹਿਆ ।ਜਾਉਨਾਂਦੀਉਤਾਰਿ
ਦਾਦੁਖਤੁਠੋਇਆ ।ਤਾਜਲਾਲਦੀਆਪਣਕਾਲਗਾਗਈ
ਆ ।ਤਾਜਲਾਲਸਮਾਉਂਆ ।ਜੋਧੇਅੰਤਕਅੰਨ੍ਹਾਹੀਆਦ
ਦਾ ।ਅਤੇਓਹੁਦਰਵੇਸੁਬੈਠਾਹੈ ।ਤਾਜਲਾਲਦੇਦਿਲਵਿਚਆਈ ।

ਜੋਜਹਾਜੁਈਥੇਆਏਲਗੇਤਾਅਸੀਜਾਏਪਹੁਚੀਏਾਤਾਈਕ ੨੬੧
ਜਹਾਜਨੂਖੁਸਕਨੂਜਲਾਸਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆਏਆਤਾਜਾਲਲ
ਚਣਪੈਠਾਫੇਰਜਹਾਜਨੂਖੁਸਕਨੂਜਲਾਸਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆ
ਏਆਤਾਜਲਾਲਆਪਣੇਆਸਾਣਿਆਏਤਾਆਏਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਨੂਮਿਲਿਆਤਾਦਸਤਪੋਸੀਕੀਤੀਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹਗੁਰਮੁਖਾਦਾਜਥਾਥਾਤਾਜਲਾਲਕਹਿ
ਆਸੁਲਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਤੈਨੂਸਭਕੁਛਰੋਸਨਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਜੇਕੁਛੁਜਥਾਥਾਲੀਆਏਤੋਸੋਈਆ
ਖਹੁਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁਜੋਕੋਈਹੁਕਮੁ
ਖੁਦਾਈਦਾਮੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉਸਦੇਕੀਤੋਵਿਸਰਸਕਨਾਹੀ
ਲਿਆਵਦੇਸੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਨਿਅਤੇਜੋਕੋਈਉਸਦੇਕੀ
ਤੇਵਿਸਕੁ[illegible]ਆਵਦਾਹੈਤਾਸੋਈਓਹੁਬੇਮੁਖਹੈਏਹੁਜ
ਥਾਥਾਮਿਲਿਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹੁ

ਜਧਾਂ ਪੁਛੂਆ ਜੀ ਕਿ ਬੋਲੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ ਅਸਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਿਚ ਆ
ਹਾਂ ਉਥੇ ਕੂਦਰਤ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਰਹਦੇ ਆਹੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਦਾ ਅਹਾਰੁ ਉਤਰਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹੁ
ਕੁਕਿਵੋਈ ਨਜਰਿ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਉਹ ਕਉਣ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ।
ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਾਈਂਆਂ ਜਧਰ ਆਹਾ ਜੋ ਸੂਝੀ ਕਾਈ ਨ ਪਈ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿਦ ਦੇਹੁ ਤਾਂ
ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਾਨ
ਕ ਦਿਦਾ ਹੋਇਆ। ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਥੇ ਕਉਣ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਥੇ ਨਾਰਦ ਕੁ
ਸਾਈਂ ਦੇ ਸਿਖ ਆਹੇ ਸੰਗਾਤਿ ਆਹੀ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਆਹੇ।

ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਹੁਣੁਕਿਸਦਨੂੰਹੋਦੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂ ਵ ੯੮
ਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪਟਨਸੇਖਫਰੀਦੇਜਾਈਐ
ਗਾ ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਫਰੀਦਸਾਮਤਾਅਗੇਹੀਚਲੇ
ਆਹੈਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਫਰੀਦ
ਦੀਮਤਦੀਜਾਹਗਾਹੈ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰੁਭਾਸਾਫਕੀਰ
ਹੈ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜਲਾਲਜੇਹਾਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਜਲਾਲਤੇਬਹੁਤੁਦੂਰਿ
ਹੈ ਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾਹੈ ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਚਲੀਐ ਤਾਉਥੋਚਲੇਪਟਨਸੇਖਫਰੀਦੇਆਏ॥

॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੋਸਟਿਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਕੀ॥ਗੁਰੂਨਾ
ਕਜੀਆਂਫ਼ਿਹੋਈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਸੰਧੂ॥
ਤਾਰਾਵੀਨਦੀਆਂਵਿਆਹੁਦੀਦੇਅਧਾਵਿਚਆਇਆ॥
ਮੰਨੇਮਾਂਙੇਉਠਾਦਿਆਂਨੂਵਸਦੀਆਂਅਧਾਵਿਚਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਅਤੇਬਾਲਾਪਟਣਨੂਆਏ॥ਸੇਖਫਰੀਦਦੇਦੇਸਦਾਪਹਰ
ਦਿਨਰਹਦੇ॥ਕੋਹਾਦੂਹਾਦੇਫਰਕਾਵਿਚਆਇਬੈਠੇ॥ਪਟਣ
ਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਾਦੀਆਉਲਾਦਸੇਖਬ੍ਰਹਮਬਾਲਾ
ਗਜਾ॥ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਮੁਦਾਇਦਾਪੀਆਰਾ॥
ਲਕੜੀਆਂਚੁਨਣਨੂਆਇਆਸੀ॥ਪੀਰਦੇਹੁਕਮੁਨਾਲ
ਕਮਾਲਦਰਵੇਸਖਬਰਦਾਰਮੁਦਾਇਆਪਿਆਰਾ॥ਮੁਦਾ
ਇੰਨੂੰਦੀਖਬਰਜਾਣਨੂਤਾਂਬਾ॥ਲਕੜੀਆਂਚੁਣਨਦਾਸੀ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਲੋਕਾਸਿਫਤਿਵਿਚੀਦੇਤਾ॥ਸ ਸਲੋਕੁ॥
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖਾਭੀਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਕਹੇਕੂ ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਪਣਾ ਭਿ ੨੮੯
ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਤਾ ਉਨਿ ਸੇਖ ਬਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀਦਾ ਸਕਣੀਆ ਜਾ
ਪਲੇ ਪੀਰ ਦੇ ਲੋਗ ਰਨੂ ਚੁਣ ਦਾਸੀ ॥ ਉਨਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਦਸਤ ਪੰਜੇ ਲੈ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਕਰਿ
ਬੈਠਾ ਅਰਜੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਏਹੁ ਬੈਤ ਮੈ ਕੂ ਦਾਤਿ ਸੁਣ
ਈਐ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਆਖੀ ਉਸ ਜੋ ਏਟ ਕੀ ਰਖੁ
ਦਾਇ ਦੇਪੀ ਅਰੋ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਕਲਮ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਲਿ
ਖਣਹਾਰ ਹੈ ॥ ਇਕੀਆ ਆਖਣ ਨੂ ਜੋ ਬੰਦਾ ਹੈ ਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਰਬੀ
ਖੁਦਾਈ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਕਲਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਯਾ ਬੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ॥ ਸੋ ਏਹ ਭੀ
ਆਪੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰਿ ਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਜੋ ਏਹੁ ਖੁਦਾਈ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਹੈ ॥ ਕੰਘੀ ਕ ਕਹਿਆ ॥
ਜੋ ਬਾਲਕ [illegible] ਪਾਲਕ ॥ ਬਾਲਕਾ ਵਿਚ ਪਾਲਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ
ਠਾਈ ॥ ਰੇਕੇ ਜਾਨਿ ਨਕੂ ਲੋਕ ਆਈ ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥

1.

ਆਪੇਸੇਵਕਹੈ।ਆਪੀਸਾਹਿਬੁਹੈ।ਖੁਨਾਇਕਸਬੀਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਕੋਈ।ਜਹਾਕਹਾਏਕੋਹੈ ਤਾਉਹੁਫਕੀਰਆਪਲੋਪ
ਰਖੇਆਇਆ।ਆਇਕਹਿਆਖੀਉਸੁ।ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।
ਇਕਜੋਮੈਨਾਨਕਵੇਦੀਮੈਂਹੂਦੇਖੀਆਹੈ।ਸੁਓਨਿਖੁਦਾਇਦੀ
ਸੂਰਤਿਹੈ।ਅਸਾਹਪਛਾਤਾਹੈਸੁ।ਸੋਈਵੈਜਾਪੇ।ਜੋਨਿਈ
ਕੁਜਾਤਸੋਤਕਰਤਾਸਨੂਅਪਣੇਆ।ਤਾਪੀਰਕਹਿਆਯਰ
ਕਮਾਲਾ।ਦੇਖੀਂਹੂਤੇਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਿ।ਤਕਮਾਲ
ਕਹਿਆ।ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।ਨਾਨਕਹੰਦੂਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰ
ਤਿਹੈ।ਓਨਿਖੁਦਾਇਤੀਹੈ।ਤਬਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪੀਰਕਹਿਆ।
ਜਾਯਰ੍ਹਮਤੇਰਾਜਬਾਬੁਨਾਨਕਕੂ।ਖੀਨਵੇਖੂ।ਜੋਇਸਜ
ਬਾਬੁਦਾਸੁਆਲੁਦੀਤੋਸੁ।ਤਾਉਹੁਨਕਰਤਾਕੂਪਹੁਤਾਹੈ।
ਜੋਨਾਦਿਤੋਸੁ।ਤਾਹਕੋਣੁਠੁਹੈ।ਤਬਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆ।
ਜਸੋਕਾ।ਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਪਾਵਹਿਆਸੁ।ਇਕਸਾਹਿਬੁਦੂ

ਏਹਦੀ ਕੇਤਾ ਞਾਸੇ ਦੀ ਕੇਹਤ੍ਰਾ ਰਦੀਆ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ੩੦੦
ਜੀਹਿ ਕਾਜਾਹਿ ਬੁਰੇ ਹੈ ਦੂ ਏਹਦੀ ਹੈ ਲੋ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂਆ
ਖਦੇ ਹੈ ਨੇ ਜੋ ਅਸਾ ਵਿਸ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ
ਹੈ ਨੇ ਅਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਵੇਖਾ ਖੁਦਾਇ ਏਕ ਹਦੀ ਦੂਰਏ ।
ਸਤੀ ਕੇਹਤ੍ਰੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਨਸਤੀ ਕੇਤੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ
ਕਰੀ ਤਬ ਏਹ ਘੋਤ ਸੇਖ ਬੀਰਹ ਅਪਾਸੇ ਲੈ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਉਹੁ ਸਾਹੁ ਕਮਾਲੂ ਮੁਰੀਦਾ ਸੇਖਬ
ਰਹਮਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਘੋਤ ਉਤੇ
ਘੋਤੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲੁ ਮੈਕੂ ਮਿਲੇ ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਖ ਦੇਖਾ ਕਿਆ ਉਨ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੇ ਪੀਆਰੇ ਜਬਾਬ ਪੁਛੀ ਗੀਆ ਹੈ ਤਾ ਉਨ ਕਾਦਮ
ਘੋਤ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਘੋਤ ਦਾ ਸੁਆਲ

ਸੋ

ਆਖੀਆ ਸਰੀਤ ਕੇ ਉਪਾਰਿ। ਸਲੋਕ ਦਾਜ ਘਾਧੁ ਹਿ ਕੇ
ਸਾਹਿ ਯੋਹਿ ਕਾਹਾਦਾ। ਹਿਕਸੈਂਵੀ ਦੂਜੇ ਕੂਰਦਾ।੧। ਸਲੋਕੁ।
ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਸਿਮਰੀ ਐਜੀ ਮੈਤੋ ਮਰ ਜਾਈਐ। ਹਿਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਾਨਕ
ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈਆ। ਤ੍ਰਾਹਿ ਤੈ ਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ।
ਤਧਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮੁਦੀਨੂ। ਜੀ ਪੀਰ ਮਜੇਤੂ ਦੂ ਰਨੂ ਬਾਲ
ਦਾਹੈ। ਤਾਕੁ ਦਾ ਇਲਾਇ ਵਾਸ ਦਾਨਾ ਹਾ। ਹਿਕੇ ਸਾਹਿ ਧੋਤਈ
ਹਿਕਾਹਦ ਤਈ। ਹਿਕਸੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾ। ਦੂਜੇ ਕੂ ਰਚ ਦੂਰਿ
ਕਰਿ। ਦੂਜਾ ਮਨ ਨ ਕਰਿ। ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਲਿਵ ਧਰਿ। ਜੋ ਸਚ
ਸਰਧ ਅੰਕਾਰ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੂੰ ਸੇਵਾ। ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕੇਸਾ
ਘਰਵਿਆ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੂ ਸਿਮਰਿ। ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਮਨ ਨਹਿ ਕਰਿ।
ਕਉਣ ਹਿੰਦੂ ਕਉਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾ। ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਤਾ ਹਿਕੋ ਖੁਦਾ
ਏਹੋ ਹੈ। ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਦਾਜ ਧਾਧੁ ਦਾ ਸੁਆਲੁ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰਿ। ਉਹੁ ਮੁਰੀਦ ਸੇਆ। ਧੈਰਮ ਧਾ ਸੇਰਾ ਜੋਕਾ।

ਸੋਖਾਧੀਰਹਮਪਾਸਿਲੈਗਾਇਆ।ਆਇਕਰਿਜਾਏਹੂਧੈਤੁਧ ੩੦੦੧
ਨੈਆਆਸੁ।ਤਾਸੇਖਧ੍ਰਿਹਮਸੁਣਿਕੈਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਤਾਮੁਰੀ
ਦਕੂਆਖੀਓਸੁ।ਜੁਧਰਾਕੁਛਸਮਾਣੁਚੀਕਿਨਾਹੀ।ਧਰਾਇ
ਸਾਵਿਚਬਹੁਤੁਅਜਮਤਹੈ।ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ।ਪੀਰਸਲਾ
ਮਤਿਤੈਨੂਸਭੁਰੇਸਨੂਹੈ।ਜੀਉਹੈਤਿਉਹੈ।ਤਾਪੀਰੁਕਹਿਆ।
ਧਰਾ।ਜੀਨਾਇਕਖੁਦਾਇਖੁਾਇਆਹੈ।ਸੋਹਕਦੂਪਹੁਚੈਨੀ।
ਪਰੁਧਰਾਏਕੂ।ਮਿਨਵਿਦਉਬਾਉਂਓਹਾ।ਵਾਵੀਦਾਰਕਰੀ।
ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ।ਪੀਰਸੁਖਵਾਸਨਅਜਵਾਰਹੋਇਚਾਲ ਕਰਦੋ।
ਆ।ਉਸਮੁਰੀਦਕੂਆਰੋਣਿਕਰਿਚਾਲਿਆ।ਜੀਬੇਗੁਰੂਨਾ
ਕਆ।ਹਾ।ਤਿਸਾਊਆਇਆ।ਪੀਰਆਵਦੇਤੀਕਹਿਆਸੁ
ਖਵਸਰਾਹਉਤਰਕਰਿਆਖੀਓਸੁ। ਸਲੋਕੁ।
ਸੇਖਕਹਿਆ।ਆਉਸਜਾਮਾ।ਏਕਧਰਾਮੁਦਾਈਸਹੁਰਉ
ਦਰਗਹਕਵਲਸੇਖਆਖਾਰਿਖਾਉਸਚਮੁ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਘੋੜਿਆ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਰਾ ॥ ਜਚੁਅਸਾਈਸੇਖਬ੍ਰਹਮਸੇ
ਤਨਿਸਚੀਆ ॥ ਕੂੜੈਕੂੜਾਬੇਖ ॥ ਫਿਰਿਚਉਰਾਸੀਸੁਣੀਅ
ਨੈ ॥ ਜੋਅਸਲਾਮਾਲੇਖ ॥ ਨਾਨਕਦੇਦੀਖਤਾਏਕੋਖੰਧੀਆਰੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਪੀਰਅਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮ ॥ ਆ
ਈਏਪੀਰਜੀਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ ॥ ਗਰੀਬਾਨਿਵਾਜੇਹੋ
ਤੁਾਜੀਉ ॥ ਅਸੀਜੀਵੇਚੀਦਾਰੂਪੀਰੁਦਾਹੋਇਆ ॥ ਓਦੂ
ਓਦੂਵਾਹੁਉਠਕਰਿਗਲਾਵਿਚਾਮਿਲੇ ॥ ਬਹੁਤੁਭਾਉਕ
ਰਿਆ ॥ ਪੀਰਾਂਵਿਛਾਵਲੇਵਿਛਵਾਏ ॥ ਪੀਰਅਤੇਬਾਬਾਜੀ
ਦੋਨੋਉਪਰਿਬੈਠੇਇਕਠੇ ॥ ਬਾਬੇਦਾਮੁਖਪੂਰਬਵਲਸਾ ॥
ਅਤੇਪੀਰਦਾਮੁਖਕਾਬੇਵਲਸਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥
ਪੀਰਜੀਤੁਸਾਕਾਬਾਇਤਵਲਜਾਹਿਕੀਤਾਹੈ ॥ ਤਾਸੇਖ
ਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਉ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਕਾਦੀ
ਨਅਗੁਪੀਰਿਕੀਠਉਰਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥

ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਬਾਵਹੁਕੂਲਲੇਦੀਤਵਾਲੀਏਹਾਹੈ।
ਪੀਰਜੀਤੂੰਖੁਦਾਇਨੂੰਆਏਵਡ੍ਰਾਸਦਾਹੈ।ਜੀਉਚਲਦੀਏ
ਰਵਸਤਦੂਵੀਦੀਹੈ।ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਜੀਮੈ
ਤੇਰੇਪੈਤਸੁਣਕਾਰਿਆਸੀਘਰਤੇਹੈਰਾਨਗੀਥੀਆਸੋਅਸਾ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਦਾਏਹੁਖੇਤੁਹੈ।ਤੈਦਾਵੀਦਾਰੁਕੀਕਰੀਐ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।ਅਸੀਜੀਵੇ।
ਅਸਾਨੂੰਤੁਸਾਡੇਮਿਲਣੇਨਾਲਿਸਰਫਰਾਜੀਹੋਈ।ਤੁਸਾਡਾ
ਦੀਦਾਰੁਹੋਇਆ।ਨਿਹਾਲਹੋਏ।ਤਾਪੀਰਿਆਖਿਆਜੀਤੇ
ਨਾਨਕਮੈਂਕੂੰਤੇਰੇਪੈਤਦਾਖਿਆਨਕੀਹੈਰਾਨੁਲਗਾਹੈ।ਉ
ਹਦਾਮਜਨੂੰਨਆਖੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਜੀਪੀ
ਰਸਲਾਮਤੀ।ਫੁਰਮਾਈਏ।ਜੋਕੁਛੁਖੁਦਾਇਕੁਭੇਜਸੀ
ਸੋਈਜਥਾਥੁਆਖਸਾਂਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਤਾਈਪੀਰਖੁ
ਦਾਇਦੀਖਬਰਾਪੀਨੇਦੇਦਾਸੁਅਭੁਕੀਤਾ। ਸਲੋਕੁ

ਸੋਖਾਧ੍ਰਤਮਅਲਖੀਆਆਇਆ।ਨ੍ਹਿਪਟੋਲਾ।ਧਜਕਰੀ।ਕੀਂਘਲਤ੍ਰੀ
ਪਹਿਰੀ।ਜੇਨੀਵ੍ਹੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਮੈਸੋਈਵੇਸਕਰੀਂਹ।ਅਤ੍ਰਿਸ
ਕਾਧਰਮਾਰਥੁ।ਜੋਏਨਾਤਕਜੀਉ।ਏਹੁਜੇਤੈਕਾਹੈਆਆ
ਜੋਤੇਕੋਖੁਦਾਈਹੈਸੋਹੈਕਭਦਾਈਕੈਉਕਾਰਿਪਾਈਦਾਹੈ।
ਕਪੜੈਪਾਟ੍ਰੇਕਰੀ।ਚੀਥੜੇਪੈਨੇਕਾਰਿ।ਸੋਗੋਟੀਆਂਵਿਚਰਖੀ
ਨਿਕਲਾ।ਕੈਉਰਾਜ੍ਹੀਵਿਚਜਾਇਰਹਾ।ਜੀਨ੍ਹਿਤਾਲੀਆ
ਏਸੜੀਆ।ਖਿਰਮਾਹੁਲਿਛੋੜਿਕਰਿ।ਗਖਿਸਾਧੇਨਿਨਿਕਲਾ।
ਜੋਤਗਲਾਜਿਤਸੇਵਾ।ਮੈਤ੍ਰਾਸਾਹਿਬੁਮੈਕੂ।ਮਿਬੋ।ਸ
ਈਗਲਕਰਦਾਹੀ।ਪਰੁਤ੍ਰੁਮੈਕੂਉਹੁਧਾਤ੍ਰੁਸਾ।
ਜੋਤਸੇਵਾਜੋਤਾਮਿਹਨਤਿਮੈਕੂਸਾਹਿਬੁਮਿਲੈਸੋਈ
ਜਾਧਾ।ਬੁਮੈਕੂਹੋਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਰੀਆਤਿਵਿਚ
ਸਲੋਕਸੁਆਲੁਬੋਤਦਾਦਿਤਾ।ਕਾਹੇਪਾਟ੍ਰਿਪਟੋਲਾ
ਧਜਕਰੇਕੀਂਘਲਤ੍ਰੀਪਹਿਰੇਕਾਹੇ[illegible]ਖਿੜਿਹੈਧੈ

ਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੋਚੰਗੁਰਖਹੁਠਾਇਓ।ਪ।ਸਲੋਕਾਦੇਤਾ। ੩੦੩

ਪਰਹਿਮੁਧਵਦੇਸਾਪੀਰਾਨੈਤਸਾਰਸਮਾਲੋ।ਨਾਨਕਾਮੀਤਾਂਦੇ

ਆਵਣਨਖਰਾਈਜੋਨੀਆਤਿਰਾਸਕਰੇਇ।੬॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।ਜੀਏਸੇਖਜੀ।ਕਿੰਤਕਾਰਣਤੂਕਪੜੇਪਾੜ

ਦਾਹੈ।ਕਿਤਕਾਰਣਪਰਮਹਲਾਇਸਤੀਆਛਰਦਾਹੈ।ਏਨੀ

ਗਲੀਖੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾ।ਜਿਚਰਕਹੁਮੁਦਪਾਈ

ਦਾਹੈ।ਸੇਖਜੀਪਾਰਿਖੈਠਆਤੋਇਆ।ਜਿਚਰਕਸਾਇਰ

ਹਦਾਹੈ।ਜਿਚਰਕਸਬੂਰੀਦੇਵਿਚਿਰਹਿੰਦਾ।ਅਤੇਆਪਣਾਦੇ

ਲਬਾਇਰਖੀਐ।ਭੇਸੀਹੈਸਕੀਤੇਖੁਦਾਇਨਾਹੀਮਿਲਦਾ।

ਸੇਖਜੀਜੋਅਉਰਤਪਰਹੇਦੇਵੈ।ਅਤੇਮਰਦੇਦਸਹੋਦੇਵੈ।ਅਉ

ਰਤਖਸਮੈਂਦੇਕੇਖਮਦਖਾਂਦਿਰਖਹਿਰਹੈ।ਜਾਅਉ

ਤਾਅਉਰਤਖਸਮਨੀ।ਤਾਖਸਮਅਉਰਤਕਾਹੋਇਆ।

ਜੇਤਾਸੇਖਜੀਅਉਰਤਬਦਰਾਹਿਹੋਵੈ।ਖਸਮਨਾਦੇ

ਸਿਦਕਨਹੋਵੈਂਸੁਤਾਂਅਉਰਤਪਜਹਗਾਰੂਹੋਇਆਖਸਮਦੀ
ਨਹੋਈਖਸਮਕੀਸਾਰਨਜਾਤੀਆਸੁਸੇਖਜੀਉਹੁਅ
ਉਰਤਅਉਰਾਦੀਹੋਈਜੇਸਪੂਰੀਕਾਰਿਕੈਸਿਦਕਾਦੇ
ਚਯਹਿਰਹੇਤਾਸਿਦਕਹੁਮੁਰਾਦਹੋਵੈਤਾਖਸਮਨੂਪਾਰਿ
ਖੇਠਿਆਪਾਏਸੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮਪਛਿਖਧਰਖੁਦਾਇਦੀ॥

ਸਲੋਕ॥ ਨੀਂਦ੍ਰਿਕੀਤਨਰਾਵਿਆ

ਵਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਾਹਿਤੈਸਾਹਿਬੁਨ
ਮਿਲੀਆਸੁ॥ ੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆਜੈਨਾਨਕਜੀਤੈਜੋਕਹਿਆਜੋਸਿਦਕਸ
ਪੂਰੀਕਾਰਿਕੈਧਾਰਿਰਹੁਇਖਮੈਤਾਜਦਜੁਆਨਆਹਾ॥
ਸੀਜਮਤਾਵਿਚਪਹੁਚਦੀਆਹੁਣਿਤਾਮੈਕੂਖਸਮਨਾਮਿਲਿ
ਆਹੁਣਧਰਧਹੋਈਹੁਣਪਜਪਤਾਇਸਤੇਹੋਵਣਤੇਰਹੀ॥
ਤੁਣਾਇਸਨੂਗੋਰਦੇਦਿਨਆਏਇਸਦਾਕਉਣਹਾਵਾਲ

ਤੋਇਆ।ਉਨਾਂਦਿਨਾਂਵਿਚਨਾਮਿਲਿਓ।ਹੁਣਇਸਨੂੰਉਸਹੁਕਮੀ। ੩੦੦੪
ਇਸਬਾਤਦਾਕੀਹਾਲ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਰੀਆਤਾਂਵਿ
ਚਦਿਤਾ। ਸਲੋਕੁ। ।ਜੀਮਹਲਕੁਚਜੀਮਰ
ਵੜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧ।ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨ
ਨਕਅਵਗੁਣਮੁੰਧ। ।ਤੈਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਜੀਇਸਨੂੰਖਸਮਨਾਲਜਦਜੁਆਨੀਵਿਚਨਾਮਿਲਿਆ।
ਤਾਕੂੜਦੇਸਮੁਦਾਇਆਂਵਿਚਨਾਹੀ।ਏਹਦੇਸਥੀਦੇਵਿਚਹੈ।
ਅਉਰਤਜਾਕੁਚਜੀਹੋਦੀਹੈ।ਤਾਖਸਮਉਸਕਸੁਧਾਨੂੰਹੋ
ਦਾਹੈ।ਤਾਉਸਉਪਰਿਨਾਹੀ।ਮਿਹਰਕਰਦਾ।ਅਤੇਅਉ
ਰਤਸੁਚਜੀਹੋਈ।ਅਤੇਸੀਗਾਰਾਂਵਿਚਰਹਿੰਦੀਹੈ।ਅਤੇਮ
ਹਲਤੇਕੁਸੀਖਸਬੂਈ।ਆਂਵਦੀਹੈ।ਤਾਉਸਮਹਲ
ਨੂੰਸਾਹਿਬਖਸਮਨੂੰਖੁਸੀਹੋਇਕਰਿਸੀਲੈਂ।ਅਰੁਜੇਤਾ
ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਵੈ।ਅਤੇਮਹਲਤੇਸਦੋਹਾਗਨਆਂਵੈ।

ਕੁਛਜੀਏਤੂਹੈ ਜੁਖਸਮ ਵੀਸਰਨਜਾਂਦੈ ਅਤੇਸਤ੍ਰੋਹਾਣ
ਘਟਘੁਾਏਏਹਜੁਘਟੁਆਮਲਕਰੈ ਚੋਰੀਜਾਰੀਨਿ
ਦਿਆ ਹੰਕਾਰੁਕਰੈ ਕਰੋਧਕਰੈ ਲੋਭਮੋਹੁਝੂਠਘੋਸੋ।
ਏਨੀਗਲੀਏਨੀਘਾਤੀਏਸਨੁਸਤ੍ਰੋਹਾਣ ਆਵਦੀਹੈ।
ਜਾਏਹਘਲਾਈ ਵਿਸਾਵੈ ਚਹੋਵਨਾ ਤਾਸੇਮਜੀਏਸਨੁ
ਸਾਹਿਬੁਖਸਮਾ ਕਿਉਕਰਿਨਜੀਕਆਵੈ ਜਾਏਸਨੁਗੁਣ
ਹੋਵਨਿ ਤਾਏਸਨੁਖਸਮੁਮਿਲੈ ਤਾਸੇਆਖਿਰਹ ਮ
ਕਹਿਆ ਏਤਾ ਭਦਾਏ ਦੀਮਯਰਦਾਸੁ ਆਲਕੀ
ਤੇਸੁ ਕਉਲਸੁਅਖਰਕ ਉਲਗੁ ਣਕਉਣਸੁ ਮਣੀ
ਆਮੰਤ੍ਰਾ ਕਉਣਸੋਭੈਣੇ ਵੇਸਕਰੀ ਜੀਤਵਾਸੀਆਵੈਕੈ
ਤੂ॥ ੧॥ ਰਿ॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥
ਤਾਸੇਮਾਖਿਰਹਮਕਹਿਆਜੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂ ਜੀਹੈ ਸਿਗੁਣ
ਵੰਤੂਹੈ ਤੈਗੁਣਕਾਰਿਕਾਰਿਸਗਹਿਘੁਪਾਏਆਹੈ ਉ॥

ਭੁਲਾਏਤੇਵੈ।ਪਰੰਜੇਸਨੋਮਿਹਰਕੀਨਜਰਿਕਰੈ।ਅਤੇਜੇਸ ਤ ੯੬
ਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬਨੂੰਭਾਵੈ।ਦੋਵੈਸਿਰੈਕੰਤਉਸੈਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਸ
ਭੁਜਾਮਹਲਾਨੂੰਛਡਿਕਰਿਕੰਤਉਸੈਦਾਹੋਇਆ।ਉਸੈਨੂੰਰਾਵੈ।ਉ
ਸੇਦੇਵਚਨਾਵਿਚਚਲੈ।ਤਾਸੇਖਯੂਹਮਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਜੀ।
ਨਿਬੇੜਾਕਰਿਕੈਫੇਰਲਾਇਆਇਉ।ਕਹੈਜੀਸੇਵਾਪਿਛੈ
ਨਜਰਾਕਿਨਜਰਿਪਿਛੈਸੇਵਾ।ਤਾਕੁਰੂਨਾਨਕਫੇਰਿਸਗੀਆ
ਤਿਵੈਚਪੈਨੂੰਕਹਿਆ।   ਸਲੋਕੁ।ਸੇਵਾਕਰੈਜੋਕੰਤਕੀ।ਕ
ਤਾਂਸੀਕਾਹੋਇ।ਗਰਬੁਕੀਤਨਪਾਈਐ।ਭਾਵੈਮਰੀਸੁਆਈਓਹੋਇ।
੧੩।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।ਜੇਕੋਸੇਖਜੀ।ਮੂੰਲਾਇ।ਸਦੀਸੇਵਾਹੋ।
ਜਾਸੇਵਾਕਰਿਕਰਿਗਰਬਾਨਿਕਰੈ।ਨਿਗਰਬੀਹੋਇ।ਕਰਿਸੇਵਾਕ
ਰੈ।ਤਾਇਸਭੁੰਪਾਲਿਆਹਿਬੁਕੀਨਦਰਿਹੋਇ।ਜਾਏਹਸੇਵਾਕਰੈ
ਅਤੇਗਰਬਨਾਕਰਹੀ।ਜਾਇਸਨੂੰਨਜਰਿਹੋਇ।ਤਾਏਹੁਮਹਲ
ਬੁਲਾਈਐ।ਤਾਏਹੁਵਸਤੂਸਾਹਿਬੁਦੀਹੋਈ।ਅਤੇਸੋਹਾਗੀਹੋਵੈ।

ਅਤੇਸੇਵਾਕਰੈਅਤੇਖਸਮਨਾਂਇਸੇਵਾਦਾਅਤੇਸੂਰਤਦਾਗਰਬਕਰੈ।
ਤਾਂਏਸਨੂੰਸਾਹਿਬੁਗਰਬਕਾਰੀਕਾਰਿਨਜੀਕਨਹੀਆਵਣੀ।ਕ੍ਯਾਂਵੈਕੇ
ਹੀਸੇਹਣੀਸੋਹੋਵੈ। ਤਖਸਾਂਹਿਬੁਏਸਨੂੰਮਿਹਰਵਾਨੁਨਾਹੋਵਣੀ।
ਤਾਂਇਸਦਾਨਾਉਂਛੁਟਣਪਦੈ। ਸੁਹਾਗਣਨਹੋਵਣੀ। ਤਾਂਏਸਦਾ
ਮੂਲਸੇਵਾਹੈ। ਜੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬੁਪਾਈਐਦਾਹੈ। ਜੇਖਤੀਸੇਵਾਕ
ਰਿਕੇਗਰਬਨਕਰੈ। ਤਾਂਪਾਏ। ਪਰਮਾਂਹਿਜੇਸੇਵਾ। ਜੇਵਾਤੇਸ
ਹਿਬੁਪਾਈਐ। ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਬੁਢਨਾਨਕਾਇਆਕਦਮਾਂਨੂੰਹ
ਥਲਾਇਕਰਿਆਪਣੇਸਿਰਤੇਮਥੇਤੇਲਾਇਆ। ਆਖਿਓਸੁ।
ਵਾਹਨਾਨਕਵਾਹਿਨਾਨਕਜੀ। ਜਿਨਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹੁਦੀਸਹੀ
ਖਬਰਦਿਤੀ। ਅਸਾਂਨੂੰਭੀਫੁਟਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਦੀਖਬਰ
ਹੋਈ।ਕਰਮਖੁਦਾਇਹੋਇਆ। ਅਸੀਜੀਦੈਸਜੀਏਦਾਖੁ
ਦਾਇਦਾਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆ। ਖੁਦਾਇਦਾਮਹਲਸੀਮਿਲਿਆ।
ਜਾਨੈਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਿਆ। ਅਜੁਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣੇ

ਵਿਚਸਕਕੁਨਾਹੀ॥ਪਰੁਜੀਇਕਗੁਸਤਾਕੀਪਉਂਦੀ ੨੦੦੧
ਹੈ॥ਜੋਖੁਦਾਇਦੀਆਬਹੁਤੁਗਲਾਪੁਛੀਆਹੈਨਿ॥ਜਿ
ਖੁਦਾਇਦੇਨਾਵੈਦੀਆਗਲਾਕੀਚਨਿ॥ਅਤੇਹੋਰੁਤੇਰੁਗ
ਲਾਖੁਦਾਇਨਾਵੇਦੈਕਰਨੀਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਰੀਅਤਿਦੀਵਿਚਹੁਏਹੁਤੁਕਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਜਿਉਰੂਪੈਕਾਇਐਦੇਸਤੀਰੂਪੈਸਾਦੈਰੰਗੀਛਾ ਲਾਇਆਜੋ
ਖੁਲਿਆਇਨੀਅੰਚਰਲਊਂਔਸਉਟਾਪਲੀਆ॥ਖੁਉਕੇਕ
ਰੇਯਖੁਆਖੁਤੇਇਟਕਰੁਆਇਟੈਔਧਾ॥ਰੂਪੈਚੰਗੀਨਾ
ਕਾਇਦਲਨਾਵੈਮੁਹਰਗੀਧਾ॥ ੧੪॥ ਤਿਸਕਾਪ
ਰਮਾਰਥੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥
ਜੋਏਸੇਖਜੀਜਿਉਰੂਪੈਕਾਸੇਕਾਮੁਘਹਤੁਹੋਇਆ॥
ਜਿਉਰੂਪੈਅਤੇਸਆਦੈਨੁਮੁਹਘਾਤੇਹੈ॥ਜਿਉ
ਲਾਏਅਤੇਮਾਲੇਨੂਮਹੁਛਾਤੇਹੈ॥ਜੇਉਊਪੇਤੇ

ਨਿਹਾਲੀਆ ਅਤੈ ਸਿਹਜਾ ਨੂ ਮਹੁ ਘਤੈ ॥ ਤਿਉ ਭੁਚਾਇ ਦੇ
ਬੀਦਿਆ ਨੂ ਮਹੁ ਘਤੈ ॥ ਭੁਚਾਇ ਦੇਨ ਦੈ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਘਾਤੈ ॥
ਤਿਨਾ ਨੂ ਭੁਚਾਇ ਦੀਆ ਗਲਾ ਇਉ ਜੋਹਦੀਆ ਹੈਨਿ ॥
ਜਿਉ ਬਿਰਖੁ ਨੂ ਫੇਜ ਨਿਸੋਰਦਾ ਹੈ ॥ ਜਿਉ ਉਧਨੁ ਸਿਹਜਾ
ਸੁਹਾਵਦੀ ਹੈ ॥ ਤਿਉ ਭੁਚਾਇ ਦੀਆ ਗਲਾ ਭੁਚਾਇ ਦਿ
ਬੀਦਿਆ ਨੂ ਸੁਹਾਵਦੀਆ ਹੈਨਿ ॥ ਸੇਖ ਜਿ ਏਹੁ ਮਾਲਸੁ ਕਰਿਧਿਕ
ਰਦਾ ਹੈ ਵਖਤਿ ਕਰਿਉ ਕਮ ਅਰੁ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ॥ ਜਿ ਮਾਲਿਦਾ ਨਾਹੀ
ਅੰਧਾ ਹੈ ॥ ਜਿ ਏਹ ਗਲ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਏਹ ਘੇਲੇ
ਵਿਚ ਰੁ ਏਹ ਭੁਚਾਇਆ ਹੀ ਗਲਾ ਧੇ ਲੈ ॥ ਜੇਨ ਘੋਲੇ
ਤਾਇ ਸਨੂ ਰੂਪ ਹੀ ਰੰਗੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜੋ ਧੇਨ ਭੁਚਾਇ ਦੀ
ਆਗ ਜਾਇ ਸਨੁ ਹੋਰੁ ਧੇਲਨਾ ਕੁਲਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਸਧੇ
ਛਨੇ ਨਾ ਧੇਲੇ ਟੋਨਾ ਸੋ ਰੂਪ ਤਾਹੀ ਭਜਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਧੇਨ
ਭੁਚਾਇ ਸਹਿ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਧੇ ਜੇ ਸੁਣੇ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਮਹੁ ਫੂਠਾਰੀਧ ॥੦

ਹੋਇਆ।ਜੋਇਹੁਧੋਖਾਦਾਹੈਸੋਸਚਕੋਲਿਖੀਦਾਹੈ।ਦਰਗਾਹਵਿਚਿ। ੩੦੦੮
ਜਿਤੁਧੋਖੈ।ਇਸਦਾਪੁਰਾਲਿਖੀਆ।ਜੋਏਹਆਪਣਾਪੁਰਾਕਿਉਂਲੇਖ
ਦਾਹੈ।ਏਹਖੁਦਾਇਦੀਆਗਿਆਕਰੈ।ਖੁਦਾਇਦਾਹੀਨਾਉਂਧੋ
ਖੈ।ਜਿਤਾਇਸਦਾਭੁਲਾਲਿਖੀਆ।ਜੋਏਹਾਧੋਨਾਖੁਦਾਇਥੀਕੁ
ਛੁਹੋਰੁਧੋਖਦਾਹੈ।ਸੋਇਸਦਾਮੁਹੁਸਿਆਹਾਸਿਆਹਹੋਵਦਾਹੈ।ਏ
ਦਰਗਾਹਵਿਚ।ਏਥੇਗੀਦਾਹੈ।ਅਤੇਥਾਇਥਾਇਸਰਮਿੰਦਾਹੋਦ
ਹੈ।ਇਸਧੋਖੇਨੂੰਹੋਰਸਧੋਖਣੇਥੀਰੂਪਾਤਾਹੀਭੁਲਾਹੈ।ਅਤੈਖੁ
ਦਾਇਦੀਆਧਾਤਾਧੋਨਾਹੋਰੁਕੁਛੁਧੋਖਣਾਕੁਲਾਨਾਹੀ।
ਸੇਖਜੀਜਿਤਨੀਆਤੂੰਖੁਦਾਇਦੀਆਗਿਆਪੁਛਹਿਗਾ।ਤਿਤ
ਨੀਆਗਿਆਮੇਰਾਭੀਨੂੰਪਾਇਦਾਹੈ।ਅਤੇਤੇਰਾਭੀਫਾਇਦਾਹੈ
ਏ।ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਗਲਾਕਰਣੀਆਣੀਜਨਾਹੀਕਰਣੀ।ਤਾ
ਸੇਖਾਧੋਰਹਾਅਰਜਕੀਤੀ।ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਇਕਸੈਕੂਕਾਤੀਜੁਣੀ
ਦੀਹੈ।ਜੋਕਿਜੇਹੀਸੋਣੀਦੀਹੈ।ਪਰੁਕੇਹੇਜੇਹੇਦੀਸੋਣੀਦੀਹੈ।ਏ

ਸਾਰਕੀਏਹਜੋਕਾਤੀਹੈ।ਜੋਜਨਵਰਦੇਗਲਵਿਗੈਤ।ਜਾਨਾਵਰਹਲਾਲ
ਹੁਦੀਹੈ।ਜੋਬੰਦੇਗਲਵਿਗੈਤ।ਬੰਦਾਹਲਾਲਨਾਹੀਹੈ।ਤਾਸੈਨੂ
ਏਜੇਹੀਕਾਤੀਰੋਹਜੋਸੋਧੀਨਾ।ਜੈਦਾਕੁਠਾਬੰਦਾ।ਹਲਾਲਹੋਵੀ
ਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੈਤਕਹਿਆ।ਸਰੀਆਤਿਦੇਵਿਚਿ।
ਸਲੋਕੁ॥ਸਚੀਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤ
ਤਿਸਕੀਆਪਰੁਆਪਾਰੁ॥ਸਬਦੀਸਾਣਰਖਾਈਜਾਇ॥
ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂ
ਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥ ੧ਪਾ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੋਏਸੇਖਜੀ।ਏਸਕਾਕਾਤੀ
ਕਾਕੁਠਾਬੰਦਾ।ਹਲਾਲਨਾਹੀਥੀਦਾ।ਜੋਤੇਰੇਸਕਹੈ।
ਪਰੁਸਚੁਕੀਕਾਤੀਹੋਇ।ਸਬਦਕੇਸਾਰਤੇਘੜੀਏ।ਸਬਦਕੀ
ਸਾਣਉਸਿਤੇ।ਕਿਲਕਾਇ।ਗੁਣਕਾਇਥੀਜੀਤੈ।ਤਿਸਕਉ

ਥੇਕਗੁਲਾਕੀਹੋਇਆ ॥ ਤਿਸਾਵਿਚਿਓਹੁਕਾਤੀਸਮਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੇ ੩੦੦੯
ਸਾਬਿਲੋਈਵਾਕੂਸੋਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ॥ ਜਨਾਵਰਹਲਾਲ
ਨਾਹੀਥੀਵਦਾ ॥ ਤਿਸਕਾਨੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖ ॥ ਸੇਖਜੀਜੇਹੂਵੀਜਾ
ਹਰਗਾਇਸਾਵਿਚੋਲਹੁਜਾਇ ॥ ਤਾਇਹੁਹਲਾਲੁਥੀਵੈ ॥ ਜੇਰ
ਕੁਇਸੁਵਿਚਿਲਹੁਹੈ ਤਿਚਰੁਇਹਮਨੂਬੂਹੈ ॥ ਹਲਾਲਤਾਥੀਵੈ
ਜਾਇਸਾਵਿਚਹੁਲਹੁਜਾਇ ॥ ਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ॥ ਇਤਾਵਰ
ਕੀਤਾਇਕਹੋਵੈ ॥ ਨਾਤਰਵਰਕੀਤਾਇਕਨਾਹੀ ॥ ਓਹਥੀਵਾਖਮ
ਹੈ ਨਾਯਾਕੁਹੈ ॥ ਜਾਇਹਿਕਾਤਿਵਿਸੈ ॥ ਤਾਇਹੁਥੀਂਦਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ।
ਸੇਖਜੀਇਹਕਾਤੀਹੈ ॥ ਜੇਕੋਈਇਧਿਨਸਕੇ ॥ ਤਾਸੇਖਸੁਮਾਨਾਹੋਇਕਰਿ
ਤਰਿਗਇਆ ॥ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਜੀਜੋਕੁਛੁਲੋੜੀਦਾਆਹਾ ।
ਸੋਖੁਦਾਇਅਸਾਕੂਡਿਤਾ ॥ ਅਸੀਨਿਹਾਲੁਥੀਏ ॥ ਤਬਸੇਖਪੂਰਾ
ਅਰਜਕੀਤੀ ॥ ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਜੋਕੁਛਲੋੜੀਦਾਹੈ ਸੋਤੈਥਾ
ਵਹੁਪਾਈਦਾਹੈ ॥ ਪਰੁਜੀਹਿਕਾਥੀਆਭੀਅਰਜਹੈ ॥ ਜੋਹੁਕਮੁ

ਬੀਵੈਤਾਪੁਛਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਹੀਐਜੀ॥
ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਨੇਮੂਹੁਲਾ।ਜਾਨਾਹਾ।ਫਕਦਾ।
ਕੀਸਿੰਗਕਹੀਦੀਆਹੈਨਿ।ਅਤੇਜੇਕੋਈਆਰੋਬ੍ਰਾਮੰਨਦਾਹੈ।
ਤਾਉਹੁਖੁਦਾਇਦਾਜਾਣੀ।ਤੂਸੀਨੈਸਿਗਆਖੋ॥ਤ
ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆ।ਸੁਆਲੁਖੁਦਾਇਦਾਕੰ
ਹੈਸੁ।ਖੋਜਨੈਦਾ।ਜੀਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾ।ਤੇ
ਅਛਲੁਅਛਲਾਈਨਾਛਲੈ।ਨਹਘਾਉਕਟਾਰਿਕਾਰਿ
ਸਕੈ।ਲੋਵੀਕਾਜੀਉਉਟਲਪਲੈ।੧॥ਘੀਨਤੇਢੁਦੀਦ
ਕੀਉਜਲੈ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਬ੍ਰ।
ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਬੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸੁ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਜੀ।ਓਹੁਖੁਦਾਇਹੁਜੂਅਛੂਡੂਮਾਈਆਹੈ।
ਸੁਕਹੀਦੇਘੁਤੇਛੁਖੀਨਹੀਜਾਤੀ।ਨਾਕੋਈਸੰਧੀਦਵੇ
ਆਪਣੀਛਕੀਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲੀ।ਘਾਇਨਕੋਈਮੂਣਿਆ।